

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Erica JAMES

THE SUNDAY TIMES BESTSELLING AUTHOR

An IDEAL HUSBAND

‘Wonderful on
family dynamics’
MARIAN KEYES

‘Deliciously
satisfying’
CATHY KELLY

He was absolutely perfect. Until he left...

ERICA JAMES, son olarak *Sunday Times*'ın en çok satanlar listesinde ilk onda yer alan *A Secret Garden Affair* de dahil olmak üzere uluslararası çok satan yirmi beş romanın yazarıdır. Kitapları, güzel çizilmiş ilişkiler, duygusal olarak güçlü hikayeler ve çağrıştırmacı ortamlar arayan okuyucular tarafından sevilmektedir.

Hevesli bir bahçıvan olan Erica, Suffolk'ta yaşıyor ve bebek evlerine karşı giderek büyüyen bir takıntısı var. Ayrıca F1 motor yarışlarının sıkı bir takipçisi ve mümkün olduğunda oğullarını görmek için Japonya ve ABD'ye seyahat etmeyi seviyor.

Erica James tarafından da yazılmıştır

Taze Bir Nefes
Değişim Zamanı
Havalar ve
Zarafetler
Aidiyet Duygusu
İnanç Eylemi
Tatil Değerli
Zaman Gizli
Yetenekler
Cennet Evi
Sevgi ve Bağlılık
Zevk Bahçeleri
Gökyüzüne Söyle
Küçük Şeyler
Yeni Başlangıçların Kraliçesi Vaatler,
Vaatler
Gerçek Katie Lavender
Saklı Kulübe Gölde Yaz
Karahindiba Yılları
Tarlakuşunun Şarkısı
Ada Evi Kırlangıçkuyruğunun Eve
Dönüşü Yaz
Geçmişten Mektuplar
Anneler ve Kızları Bir
Gizli Bahçe Meselesi

Erica
JAMES

An **IDEAL**
HUSBAND

BİR PLASE. BİRÇOK HİKAYE

Telif Hakkı

An imprint of *HarperCollinsPublishers* Ltd
1 London Bridge Street
Londra SE1 9GF

www.harpercollins.co.uk

HarperCollins Publishers
Macken House, 39/40 Mayor Street Upper,
Dublin 1, D01 C9W8, İrlanda

Bu baskı 2024

İlk olarak Büyük Britanya'da HQ tarafından 2024

yılında yayımlanmıştır Telif Hakkı © Erica James 2024

Erica James, bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu ileri sürmektedir.

Bu kitabın katalog kaydı British Library'den temin edilebilir.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Herhangi bir benzerlik

yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, olaylar ya da yerler tamamen tesadüfidir.

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitabın metnine ekrandan erişme ve okuma için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins'in açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, iletilemez, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz.

Kaynak ISBN: 9780008413828

E-kitap Baskısı © Nisan 2024 ISBN: 9780008413811

Sürüm 2024-02-27

Okuyuculara Not

Bu e-kitap, cihazınız tarafından destekleniyorsa, e-kitap okuyucunuz/erişilebilirlik ayarlarınız aracılığıyla erişilebilen aşağıdaki erişilebilirlik özelliklerini içerir:

Yazı tipi boyutu ve satır yüksekliğinin değiştirilmesi

Arka plan ve yazı tipi renklerinin

değiştirilmesi Yazı tipinin değiştirilmesi

Gerekçelendirmeyi

değiştir Metinden

konusmaya

Sayfa numaraları bir sonraki baskıdan alınmıştır: ISBN

9780008413828

Samuel, Edward, Ally ve torunlarım için.

İçindekiler

Kapak
Yazar Hakkında Booklist
Başlık
Sayfası
Telif
Hakkı
Okuyuculara Not İthaf

Birinci Bölüm
İkinci Bölüm
Üçüncü Bölüm
Dördüncü Bölüm
Beşinci Bölüm
Altıncı Bölüm
Yedinci Bölüm
Sekizinci Bölüm
Dokuzuncu Bölüm
Onuncu Bölüm On
Birinci Bölüm On
İkinci Bölüm On
Üçüncü Bölüm On
Dördüncü Bölüm
On Beşinci Bölüm
On Altıncı Bölüm
On Yedinci Bölüm
On Sekizinci
Bölüm On
Dokuzuncu Bölüm

Yirmi Bölüm Yirmi
Bir Bölüm Yirmi İki
Bölüm Yirmi Üç
Bölüm Yirmi Dört
Bölüm Yirmi Beş
Bölüm Yirmi Altı
Bölüm Yirmi Yedi
Bölüm Yirmi Sekiz
Bölüm YirmiDokuz
Bölüm Otuz Bölüm
Otuz Bir Bölüm Otuz
İki Bölüm Otuz Üç
Bölüm Otuz Dört
Bölüm Otuz Beş
Bölüm Otuz Altı
Bölüm Otuz Yedi
Bölüm Otuz Sekiz
Bölüm Otuz Dokuz
Bölüm Kırk
Bölüm Kırk Bir
Bölüm Kırk İki
Bölüm Kırk Üç
Bölüm Kırk Dört
Bölüm Kırk Beş
Bölüm Kırk Altı
Bölüm Kırk Yedi
Bölüm Kırk Sekiz
Bölüm Kırk Dokuz
Bölüm Elli Bölüm
Elli Bir Bölüm Elli
İki Bölüm Elli Üç
Bölüm Elli Dört
Bölüm Elli Beş
Bölüm Elli Altı

Bölüm Elli Yedi
Bölüm Elli Sekiz
Bölüm Elli Dokuz
Bölüm Altmış
Bölüm Altmış Bir

Teşekkür Özeti
Birinci Bölüm
Yayıncı Hakkında

Birinci Bölüm

Mükemmel bir Mart günüydü ve bahar tüm görkemli ihtişamıyla gelmişti. Alıç ve kiraz ağaçlarında yaprak tomurcukları yeşeriyor, parlak güneş ışığında çimenlerin arasında utangaç bir şekilde kendini gösteren tereyağı sarısı çuha çiçekleri görülüyordu. Nergisler sanki esintide çalan gizli bir ritme ayak uydurmuşçasına başlarını neşeyle sallıyorlardı.

Louisa Langford çiftlik dükkanından eve dönerken nereye baksa daha iyi şeylerin olacağı hissine kapılıyordu. Sadece birkaç ay önce olsa, neşeyle sevineceği ve sahip olduğu nimetleri sayacağı günlerden biri olduğunu ilan ederdi. Şimdi bunu yapmak için biraz daha fazla çaba sarf etmesi gerekiyordu ama yine de yapıyordu çünkü diğer türlü intikamcı bir deli kadın gibi aya karşı uluyabilirdi.

Şimdiye kadar, demir iradeli bir özdenetime sahip olduğu için, bir deli gibi davranarak kendini utandırmaktan kaçınmayı başarmıştı. Arkadaşları ve komşuları ağlaması için omuzlarını uzatmış ve Ona sempati duyuyorlardı, ki bu onlar için nazik bir davranıştı, ama ihtiyacı olan şey bu değildi. Bu

Onlara anlatmak istediği şey boşanmaydı, ölümcül bir hastalık değil.

Çok iyi biliyordu ki bu onun tipik bir karakter özelliği; böyle bir şeyin başına gelmiş olmasından duyduğu dayanılmaz şaşkınlık karşısında metanetini koruma arzusu. Boşanma başkalarının başına gelen bir şeydi, onun değil. Kip'le birlikte evliliğe meydan okuduklarına gerçekten inanmışken

ihtimaller, arkadaşlarının ve tanıdıklarının evlilikleri üzücü bir şekilde çözülürken, kendilerinin şanslı olanlar olmasını sağlamak için her şeyi doğru yaptıklarını düşünüyordu. Böyle iğrenç derecede kendini beğenmiş ve kayıtsız bir görüşe sahip olduğu için şimdi kendini ne kadar aptal hissediyordu.

Her çiftin atlatması gereken fırtınalar vardı ve Louisa, Kip'le birlikte başlarına ne gelirse gelsin üstesinden geldikleri için gurur duyuyordu. Para sorunları olduğunda kemerlerini sıkmış ve ona göre yaşamışlardı. Çocuklar küçükken sabırlarının sınırlarını zorladıklarında dişlerini sıkmış ve daha fazla sabır için daha derine inmişlerdi. Sağlık sorunları ve anne babalarının ölümü aile hayatının doğal bir parçasıydı ve bunlar ne kadar endişe verici ve üzücü olsa da

olaylar olmuş, bir çift olarak bir araya gelmiş ve bunların üstesinden gelmişlerdi. Bunu ancak evliliğinizin temelleri sevgiyle kaya gibi sağlamla yapabilirdiniz.

Peki yanlış giden neydi? Louisa'nın anlayamadığı şey de buydu. Neden diğer arkadaşlarının emekliliğin 'altın yılları' olarak adlandırdıkları dönemin tadını çıkarmanın eşiğindeyken, Kip her şeyi bir kenara atmıştı? Ve ne için: aptalca, kendini beğenmiş bir orta yaş krizi için mi?

Neredeyse eve varmak üzereyken, ağaçlarla çevrili sokağın dönemecini dönmek için hızını yavaşlattı ve şaşkınlıktan haykırmasına neden olan bir manzarayla karşılaştı. Otuz yılı aşkın süredir evi olan Charity Cottage'ın ön bahçesinde bir satılık ilanı vardı. Gideli bir saatten az olmuştu ama bu kısa süre içinde biri gelip çiçek tarhına tahta bir direk çakmıştı. Bu, kalbine de çakılmış olabilirdi.

Arabayı kapı direklerinin arasından geçirdi ve çakıllı araba yolunda durdu. Motoru kapattı ve sakin kalmaya çalışarak arabadan indi, bagajdan alışveriş malzemelerini aldı ve ön kapıdan içeri girdi. Kapıyı ayağıyla çarparak kapattı ve çantaları mutfağa götürdü. Orada yumurtaları kırmayı ya da yeni aldığı meyve ve sebzeleri zedelemeyi umursamadan onları yere attı. En yakındaki sandalyeye çökerek uzun ve titrek bir nefes aldı ve çaresizlik dolu bir feryat kopardı. Başını ellerinin arasına alarak tüm bu adaletsizliğe ağladı. Sevdiği -hâlâ sevdiği- ama kendisinden nefret etmesine neden olmasından korktuğu adamı kaybettiği için de ağladı.

Bunu ona nasıl yapabildi?

Nasıl bu kadar zalim olabilir?

Onu kendi kızlarından daha genç bir kız için terk etmiş olması yeterince kötü değil miydi?

Kızın en küçük oğullarının eski kız arkadaşı olması yeterince kötü değil miydi?

Ama şimdi bu, onu sevgili evinden zorla çıkarmak. Kendine yeni bir hayat kurmaya o kadar acımasızca odaklanmıştı ki, bunun onu nasıl etkileyeceğine dair her türlü merhamet izini kaybetmiş miydi?

Yoksa bir hata mıydı? Satılık levhası yanlış yere mi asılmıştı? Sorun bu muydu? Gerçek bir sebep yokken mi kendini bu duruma sokuyor ve en kötüsünü düşünüyordu? Pandemiden bu yana, satılık panoları bölgede yabancı otlar gibi bitmeye başladı. Suffolk köylerindeki mülkler, özellikle de Londra'ya iyi demiryolu bağlantısı olanlar, astronomik fiyatlara satılıyordu.

Son birkaç yıldaki fiyatlar. En büyük oğlu Ashley bir emlakçıydı ve şehir insanının taşrada yaşamak için acele etmesinden büyük fayda sağlamıştı. Hatta yakınlardaki bir köyde bulunan güzel bir ahır evini kız kardeşi ve kocasına satmış, onlar da kırsalda yaşamının kendilerine ve küçük kızlarına Londra'dan daha uygun olduğuna karar vermişlerdi.

Neredeyse kırk yıldır evli olduğu adamın kendisine karşı asla bu kadar kalpsiz davranmayacağına inanmak isteyen Louisa, kısa bir telefon görüşmesiyle her şeyin çözüleceği ve bahçesine tahtayı koyduran emlakçının özür dileyerek tahtayı kaldırması için birini göndereceği umuduna sarıldı. Ama midesinin çukuruna yerleşen mide bulandırıcı korkuyla, kendini kandırıldığını biliyordu. Kip, her ikisinin de hayatlarına devam edebilmeleri için evi satmak zorunda kalmalarının güçlü bir olasılık olduğunu, satıştan maddi olarak her ikisinin de kazançlı çıkacağını söylememiş miydi? Boşanma avukatı da aynı şeyi söylemişti.

Ama Louisa safça, Kip'in bunun onu ne kadar inciteceğini fark edeceğini ve Kip'in kendisinden çok şey kattığı evin onda kalmasına izin vererek iyi olanı yapacağını düşünmüştü. Herkes bir evi yuva yapanın bir kadın olduğunu, bir annenin ailesini orada besleyebileceğini bilirdi. Bir evle duygusal bağ kuran kadınlardı.

Ev; erkekler için genellikle tuğla ve harçtan biraz daha fazlası, uygun zamanda nakde çevrilecek bir yatırımdı. Kip'in şu anda yaptığı da buydu. Şüphesiz hayatının yeni aşkıyla kendine güvenli bir gelecek inşa edebilmek için bu adımı atması gerektiğini iddia edecekti. Eski ailesine ne yaptığını boş verin.

Kip'in onun arkasından nasıl iş çevirdiğini düşündüm. Hıçkırıklarına aniden son veren evi satışa çıkardı. Yapamadım

En azından bunu aile içinde tutup Ashley'den satmasını isteyebilir miydi? Ama tabii ki hayır, bu Ashley'nin ona doğruyu söyleyeceği anlamına gelirdi.

Kip'in neyin peşinde olduğunu bilmiyordu. Bunun yerine, onun etrafta olmayacağını bildiği bir zamanda evi değerlendirmek ve fotoğrafını çekmek için gizlice buradaki bir emlakçıyla buluşmuş olmalı. Mesela geçen hafta Harrogate'deyken. Ve en çekici evlerden birini satma ihtimali karşısında ellerini ovuşturacak olan emlakçıya nasıl bir hikâye anlatmıştı? Ashbury St Clare köyündeki evler?

"Ah, karım satma konusunda tamamen hemfikir, boşanıyoruz ama her şey çok dostane," derdi muhtemelen ve omuz silkerek eklerdi, "utanç verici ama bu tür şeylerden biri işte. Louisa, Kip'in ne kadar çekici ve ikna edici olabileceğini biliyordu. Herkes onu bu yüzden seviyordu.

Adamın bu kadar ikiyüzlü davranabileceği fikri onu dehşete düşürmüştü, Louisa şaşkınlık içinde masaya oturdu. Kız kardeşinin tavsiye ettiği gibi kilitleri değiştirmeliydi. Ama hayır demişti. Çatışmacı görünmek istememişti; Charity Cottage hâlâ onun olduğu kadar Kip'in de eviydi. Bu kadar güvendiği ve saf olduğu için lanet olsun ona!

Ve Kip'in Charity Cottage'dan asla ayrılmak istemeyeceğini, hiç değilse onu geri dönmeye ikna edecek tek şeyin bu olabileceğini düşündüğü için lanet olsun ona. Her zaman Kip'in Charity Cottage'dan ayrılmasının tek yolunun

Bir tabutun içinde ilk önce ayakları taşınırken mi ayrılmıştı? Neredeyse, onu yarı yaşındaki başka bir kadın için terk etmek yerine ölü olarak terk etmiş olmasını dileyecekti.

Yirmi dakika sonra kendini toparlayan Louisa, öğleden sonra bir çilingirin gelip kilitleri değiştirmesini ayarlamıştı. Çocuklara vermek üzere fazladan üç anahtar seti hazırlatacaktı ama artık Kip istediği zaman içeri giremeyecekti. Onun anahtarı kilide soktuğunu ve ne yaptığını anladığında yüzünde beliren ifadeyi hayal etti. Bu düşünce onu kötü niyetli bir zevkti ama değildi. İşin bu noktaya gelmiş olması içinin boşaldığını hissetmesine neden oldu.

Alışverişi tamamladıktan sonra, adil bir boşanma anlaşması yapılmasını sağlamak için onun adına hareket eden, sinir bozucu derecede neşeli sesli genç kadını aradı. Kip'in boşanma işlemlerini böylesine uygunsuz bir acelecilikle başlatmış olması onu hâlâ şaşırtıyordu. Ama o böyleydi işte; bir kez karar verdi mi, artık geri dönüşü yoktu.

Louisa'ya telefonu açan hukuk bürosundaki resepsiyon görevlisi, Bayan Bailey'nin Pazartesi gününe kadar ofis dışında olduğunu, ancak isterse mesaj bırakabileceğini bildirdi. Louisa reddetti. Tek istediği bu kâbusun yaşanmamasıydı.

Ardından, satılık ilanı ön bahçede istenmeyen bir şekilde beliren emlakçıyı aradı. Sesini olabildiğince düz ve sakin tutarak, kocasının evi satışa çıkarma niyetinden önceden haberdar olmadığını, bunun daha önce sadece bir olasılık olduğunu ve işlerin bu şekilde yürümesinden hiç memnun olmadığını açıkça belirtti. Tabelanın kaldırılmasını talep etmenin bir anlamı olmadığını düşünüyordu; ev ortak sahip olunan bir varlıktı ve onu terk etmek kalbini kırarak olsa da, satışına karşı koymaya çalışırsa kaybedeceği bir savaş olacağından şüpheleniyordu.

Telefonu kapattıktan sonra çocuklarından birini aramayı düşündü ama vazgeçti. Ashley ve Angus çalışıyor olacaktı ve Arabella küçük Heidi ile meşgul olacaktı.

Babalarının Boks Günü'nde boşanmak istediğini ve saçma sapan genç kız arkadaşıyla birlikte olmak için taşınacağını açıklamasından hemen sonraki haftalarda, çocuklar onu günde en az iki kez aramakla kalmadılar, mümkün olduğunca sık ziyaret ettiler.

Anlaşılabileceği üzere, onlar da babalarının yaptıkları karşısında en az onun kadar şoke olmuşlardı ve her biri farklı şekillerde durumu kabullenmeye çalışıyordu. Özellikle en küçük oğlu Angus için öfke bir numaralı duygu gibi görünüyordu. Ama onun da kabullenmesi gereken çok şey vardı: babasının eski kız arkadaşıyla bir ilişki yaşamaya başlaması.

Üç çocuk arasında Angus daha içine kapanık ve çekingendi. Aile içindeki konumu her zaman kolay olmamıştı, çünkü küçük yaşlardan itibaren aile içine asla giremeyeceğini kabul etmek zorunda kalmıştı. Arabella ve Ashley'nin ikiz olarak paylaştıkları yakın bağ. Sonuç olarak, duygularını kendine saklama eğilimindeydi.

Louisa'nın bildiği kadarıyla Boks Günü'nden beri babasıyla konuşmaya cesaret edememişti. Bunun için onu suçlayamazdı.

Louisa, Kip'in son ihanetinin acısını zihninden uzaklaştırmak için çiftlik dükkanından aldığı morina balığı ve tütsülenmiş mezgit balığıyla balık turtası yapmak üzere patatesleri soymaya başladı. En sevdiği yemeklerden biriydi.

uzun yıllardır yaptığı ve yarın öğle yemeğinde yiyecekleri bir yemek.

Çocuklar -her ne kadar otuzlu yaşlarında olsalar da onları hâlâ öyle görüyordu- günü onunla geçirmeye geliyorlardı. Çok fazla zahmete girmeyi planlamıyordu; karmaşık yemekler pişirmek için saatlerini harcadığı günler geride kalmıştı, gerçekten canı sıkılmıyordu. Ama daha önce sadece özel günlerde kullandığı en iyi tabak çanağı kullanarak her şeyi süsleyecekti. Şimdi neredeyse her zaman kullanıyordu.

"Anne, bunları bulaşık makinesine koyamazsın," diye kızını azarlamıştı geçenlerde, "altınlar dökülür!"

"Umurumda değil," demişti Louisa, tabakları kasıtlı bir güçle bulaşık makinesine tıktırırken. "Ne önemi var ki? Sadece bir parça porselen. Louisa geçmişte düğün hediyesi olan yemek takımını elde yıkamış, ona yeni doğmuş bir bebek gibi narin davranmıştı.

Balıklı börek yapıp buzdolabına konduğunda ve çilingirin gelmesine bir saat kala Louisa kendine bir fincan kahve yaptı ve on yıl önce oturma odasına ekledikleri ahşap çerçeveli portakala götürdü. Çok güzel, aydınlık ve havadar bir yerdi.

ve anında Louisa'nın evdeki en sevdiği oda haline gelmişti. Artık zamanının çoğunu burada geçiriyordu. Kip onu terk etmeden önce atölyesi evin üst katındaki kutu odayla sınırlıydı ama

Ocak ayından beri her şeyi alt kata taşımış ve portakalı atölyesine dönüştürmüştü.

Burada, *It's the Little Things* adı altında Etsy mağazası aracılığıyla ya da ülke çapındaki çeşitli bebek evi fuarlarında sattığı minyatürleri yaratırken kendini kaybedebiliyordu. Geçen hafta Harrogate'de bulunmasının nedeni de buydu; Minyatür Fuarı'nda minyatür suluboyalarının yanı sıra elle boyanmış 12. ölçek mobilyalarını da satıyordu. Mobilyaları kit halinde satın alıyor ve her bir parçayı en ince ayrıntısına kadar dekore etmeden önce bir araya getiriyordu. Ayrıca önceden kullanılmış eşyalar da satın aldı.

eBay'de yeniden boyamak için. Eser karmaşık ve son derece sürükleyiciydi ve mükemmel bir şekilde kontrol edilen bir dünya lehine gerçeklikten vazgeçerek, her ne kadar 12.

ölçek dünyası, Kip onu terk ettikten sonra akıl sağlığından geriye kalanlara tutunmasını sağlamıştı.

Ancak sorunun kaynağı bu muydu: dikkatini hayatın küçük ayrıntılarına çok uzun süre odaklamış - tıpkı yarattığı şeyin küçük ayrıntılarına odaklanmak zorunda olduğu gibi - ve büyük resmi gözden kaçırmış mıydı? Yoksa

Kocasının ona olan aşkından vazgeçip başka birine aşık olduğunu neden fark etmemişti?

İkinci Bölüm

! Anne, az önce bir iş arkadaşım evde satılık ilanı olduğunu söyledi. Ne haltlar dönüyor?

Sözlerinin şiddeti arabasının içinde Ashley'e geri döndü ve nasıl konuştuğuna hemen pişman oldu. Sanki annesini suçluyormuş gibi konuşmuştu ve suçlanması gereken son kişi annesiydi. Asıl araması gereken kişi babasıydı, çünkü Barston ve Bright'a Charity'yi öldürmeleri için talimat veren kişi şüphesiz oydu.

Satılık yazlık.

Annesi, 'Sizi temin ederim ki benim bununla hiçbir ilgim yok,' dedi.

Kadının sesindeki incinmiş savunmacılığı duydu ve daha dikkatli konuşmuş olmayı diledi. "Elbette, öyle olduğunu düşünmemiştim," dedi daha nazikçe. "Tahta ne zaman ortaya çıktı?"

'Bugün öğlen saatlerinde çiftlik dükkanından döndüğümde oradaydı. Eve döndüğümde onu gördüğümde yaşadığım şoku hayal edebiliyor musunuz?

Ashley yapabilirdi. "Ve babam sana daha önce hiçbir şeyden bahsetmedi mi?" diye sordu. "Seni uyarmadı mı?"

"Hayır. Bir süre önce evin satılması gerekebileceğine dair bazı belirsiz şeyler dışında. Ama bunu yapacağını hiç düşünmemiştim. En azından evimi bana bırakacağını düşünmüştüm. En kötüsü de tüm bunları arkamdan yapmış olması. Geçen hafta ben yokken buradaki emlakçıyla görüşmüş olmalı. Onu anlamıyorum, gerçekten anlamıyorum. Ya sen, Ashley?"

Annesinin sesindeki ıstırap ve şaşkın inançsızlık onu iktidarsız bir öfkeyle doldurdu. "Hayır," dedi sert bir şekilde, bir şeyi çok sert bir şekilde yumruklamayı çok istiyordu. 'Onu artık anlamıyorum. Gelip seni göreyim mi? Eve gidiyorum ama Caro'yu arayıp kolayca açıklayabilirim.

'Çok nazıksın hayatım, ama yarın burada olacaksın ve biz de tartışalım o zaman. Evinize gidin ve akşamınızın tadını çıkarın ve küçük Peggy'ye büyükannesinden bir öpücük verin.

Caro'nun bu akşam kitap grubuna gidebilmek için onu eve erken götürmek istediğini bilen Ashley, annesinin sözünü dinledi ve vedalaştı. Küçük bir suçluluk duygusuyla, karısının akşam için yaptığı planları bozmak zorunda kalmadığı için rahatlamıştı ama aynı zamanda annesinin bu son aile sabotajı eylemiyle tek başına yüzleştiği için de suçluluk duyuyordu.

Ashley'e öyle geliyordu ki, sanki babası bir aile olarak onlara kasten canlı el bombaları fırlatıyordu ve her biri yere düşüp patladığında, güven ve sevginin bir seviyesi daha kayboluyordu. Evi o şekilde satışa çıkarması bardağı taşıran son damla olmuştu. Kim bilir, belki de daha kötüsü gelecekti.

Boks Günü'nden önce, babasını son gördüğünde Ashley onun tanıdığı en iyi adamlardan biri olduğunu düşünmüştü. Adil fikirli, cömert, her zaman cesaretlendirici ve destekleyici, açık fikirli ve asla yargılayıcı olmayan ve

Ashley'in tanıdığı ve hayranlık duyduğu adam buydu. Evet, babam zaman zaman öfke patlamaları ve mantıksız inatçılık gösteriyordu, kim göstermezdi ki, ama bunlar bir yana, Ashley onu şöyle tanımlardı mükemmel bir baba ve aynı zamanda mükemmel bir kocaydı. Ashley'in kendi evliliğinde olmak istediği kişi oydu, ama şimdi kandırıldığını hissediyordu. Babasıyla ilgili her şey bir sahtekârlıktı. O, Ashley'in inandığı gibi bir adam değildi.

Babasının Charity Cottage'ı satmak için rakip bir emlakçı olan Barston and Bright'ı seçmesi Ashley için gerçek bir moral bozukluğuydu. Eğer çocukluğunun geçtiği eski ev satılacaksa, bu işi Taylor Marks üstlenmeliydi ve Ashley de ortaklardan biri olarak işin başında olmalıydı. Annesinin satmaya zorlanacağını düşündüğünden değil. Babasının, annesinin kalbini olduğundan daha fazla kırmadan rahatça yaşayabilecek kadar mali durumunun yeterli olduğuna güvenmişti.

Yoksa onu bu adımı atmaya iten Zoe miydi? İlişkilerinde ipleri elinde tutan o muydu?

Angus geçen bahar Zoe'yi ailesiyle tanıştırmak için eve ilk getirdiğinde, Annem kız arkadaşının hoş karşılandığını hissetmesi için elinden geleni yapmıştı. Annem her zaman insanların kendilerini rahat ve ailenin bir parçası gibi hissetmelerini isterdi. Kimsenin kendini rahatsız ya da hoş karşılanmamış hissetmesinden nefret ederdi.

O sırada Ashley ve kız kardeşi Arabella, Zoe'nin annesinin kopardığı yaygaraya ısınamadığını düşündüklerini özel olarak konuşmuşlardı. Ama sonra Angus, Zoe'nin onlarınki gibi birbirine sıkı sıkıya bağı bir aileye alışık olmadığını onlarla paylaştı. Babası o daha çocukken, annesi de birkaç yıl önce ölmüştü. Doğal olarak, annem bunu öğrendiğinde Zoe'ye daha fazla şefkat göstermek istemişti.

Zoe'nin Charity Cottage'a yaptığı o ilk ziyaretten beş ay sonra Angus bir aile barbeküsüne tek başına gelmişti. Zoe'nin onu terk etmesinin önemli bir şey olmadığını, kolay gelsin, kolay gitsin, demişti ama o gece fena halde sarhoş olmuş ve annem onu bahçede çimlerin üzerinde yatarken, yağmur yağarken gökyüzüne bakarken bulmuştu. Annem bu konuya hiç girmede.

Ama Angus'un Zoe'ye, Zoe'nin ona verdiğiinden çok daha fazla değer verdiği açtı.

Boks Günü'ne, babamın şok edici açıklamasına ve Zoe'yle ilişkilerinin Angus'la görüşmeye devam ederken başlamadığına yemin etmesine kadar hızlı bir şekilde ilerledi. Sanki bu her şeyi yoluna koyuyormuş, bu geçmeyi hayal bile edemeyecekleri bir çizgiymiş gibi söylemişti. Geri kalan her şey yolundaydı.

Ashley, bir çırpıda onları bir aile olarak parçalayan babasını asla affedebileceğini düşünmüyordu. Annesinin kalbini kırmış, Ashley ve Arabella'nın ona duyduğu sevgiyi lekelemiş ve Angus'u ezmişti. Onun Bencillik, bir daha asla eskisi gibi olamayacaklarını garantiledi. Artık her aile olayı farklı olacaktı. Her aile anısı çarpıtılacaktı.

Yine de bir şekilde babam onlardan yeni durumu kabullenmelerini ve yollarına devam etmelerini bekliyordu. Ashley'nin içindeki çocuk - babasını idolleştirmiş olan çocuk - bunu yapmak istiyordu ama öfkesi, hayal kırıklığı ve annesine olan sadakati buna izin vermiyordu. Karısı Caro, er ya da geç durumu kabullenmeleri gerektiğini, aksi takdirde her şeyin onlar için çok daha zor hale geleceğini düşünüyordu.

Caro tecrübelerine dayanarak konuştu. Kendi anne ve babası o daha çocukken boşanmışlardı ve tartışmaları ve kimin sırasının geldiği konusundaki küçük anlaşmazlıklarıyla iki kızlarına verdikleri zararı fark ettikten sonra

çocuk sahibi olduklarında danışmanlık hizmeti aldılar. O andan itibaren, çocuklarının mutluluğuna odaklanabilmek için kendi duygularını bir kenara bırakmayı başardılar. Bunu başardıklarında her ikisi de daha mutlu oldu ve sonunda yeni eşlerle aşkı buldular. Her dördü de

Ashley ve Caro'nun düğününde birbirleriyle son derece uyumlu görünüyorlardı.

Ashley, anne ve babasının arasında böyle bir şey olabileceğini hayal bile edemiyordu. Annem Zoe'nin yanında kendini nasıl rahat hissedebilirdi ki? Bu konuda, neden rahat etsin ki? Ve neden aile, sanki babam eski arabasını yenisiyle değiştirmekten başka bir şey yapmamış gibi bunu kabul etmeliydi?

Dişlerini gıcırdatan - Caro'nun son birkaç aydır uykusunda yapmaya başladığını söylediği bir şey - Ashley, Chelstead High Street'teki geçici trafik ışıklarında durdu. Yol bir kez daha kazılıyordu, bu ikinci ve ışıkların değişmesini sabırsızlıkla beklerken parmaklarını direksiyona vurdu. Bu son haberi konuşmak için kardeşlerini araması gerektiğini düşündü ama bunun bekleyebileceğine karar verdi.

Işıklar yeşile döndüğünde yoluna devam etti ve başka bir karar verdi. Ancak babasını aradığında sık sık olduğu gibi, sesli mesaja yönlendirildi.

"Her şeyi açıklıyorum baba," diye başladı, "senin hakkında daha azını düşünebileceğimi sanmıyordum, ama sonra gidip bunu yaptın, annemin arkasından iş çevirip evi ayaklarının altından sattın. Ve seçebileceğin onca emlakçı varken, boşuna Piç ve Bok olarak tanınmayan Barston ve Bright'ı atıyorsun!

Zili çaldı ve ağzını kapatarak dişlerini sıktı. Eve varana kadar dişlerini gıcırdatmayı bırakmadı. Motoru kapatarak Caro ile birlikte dört yıl önce taşındıkları müstakil eve baktı.

yıllar önceydi. Yeni evlerindeki o ilk gecenin heyecanını hatırlayabiliyordu; etrafları kolilerle çevriliydi, balık ve patates kızartması yiyip Moët içiyorlardı. Yorgun olmalarına rağmen sevişmişler ve sabah parlak güneş ışığıyla uyanana kadar ölü uykusu uyumuşlardı.

Perdesi olmayan yatak odası penceresi.

Yeni evlerini çok sevmişlerdi; hava koşullarına dayanıklı, yumuşak tuğlalı ve her emlakçının aranan bir köyde son derece cazip bir mülk olarak tanımlayacağı bu evi yenilemek, dekore etmek ve kendilerine ait kılmak için her boş anlarını harcamışlardı. Ancak, her ne kadar gurur ve zevk duysalar da

Duvarları yıkmak, yeniden inşa etmek, boyamak, fayans döşemek, yeni zemin döşemek ve mutfığa iki katlı kapılar takmak için harcadıkları aylar, kızları doğduğunda önemsiz hale geldi. Bir kalp atışında,

Ashley için dünya değişti. Onun için hiçbir şey Caro ve Peggy'den daha önemli değildi: onlar onun her şeyiydi.

Onlar aynı zamanda onun Aşıl topuğuydu. Onlarsız bir hayat dayanılmaz olurdu. Bu yüzden annesinin yaşadığı acıyı anlayabiliyordu. Kendini annesinin yerinde, hayatındaki en önemli kişiyi kaybetmiş olarak hayal edebiliyor ve bu onu çok korkutuyordu. Bu da babasından daha çok nefret etmesine neden oluyordu. Caro bunun eninde sonunda yıkıcı olacak ve ona zarar verecek bir duygu olduğunu söylemişti. Belki kızlarına da. "Babandan sonsuza dek nefret etmek bir seçenek değil," diye onu uyarmıştı.

Tam arabanın kapısını açmak üzereydi ki cep telefonu çaldı. Arayanın kimliği babasının aradığını gösteriyordu. Eli cep telefonundaydı, Ashley onu görmezden geldi ve almasına izin verdi. Birden onunla konuşmak istemedi. İsyankâr bir sessizlik içinde ekrana baktı ve ardından Cevapsız Arama ve ardından bir Sesli Mesaj uyarısı belirdiğinde, babasının kendisi için bıraktığı mesajı dinledi.

'Ashley, bana kızgın olduğunu biliyorum, ama anlamalısın, annenle yüzleşemedim, bu yüzden yaptığımı yaptım. Bunun beni bir korkak yaptığını biliyorum ama bazen hayat hepimizi korkak yapar. Özür dilerim.'

Ashley cep telefonunu ceketinin cebine sokarak, "Özür dilemek yetmez baba," diye mırıldandı. "Hem de hiç.

Çok sevdiği tek boynuzlu at tulumunu giyen iki buçuk yaşındaki kızı, içeri girdiğinde koşarak ona doğru geldi ve kollarını öyle bir güçle dizlerine doladı ki neredeyse geriye doğru devriliyordu.

"*Dada, dada!*" diye heyecanla ciyاكلarken, adam onu kaldırıp kucakladı.

"*Peggy, Peggy!*" diye karşılık verdi, onun selamlamasındaki neşeyi yankılayarak.

Mutfaktan ıkan Caro, üzerinde hâlâ iş kıyafetleri, siyah pantolonu ve krem rengi bluzuyla, arkadan sıkıca bağladığı saçlarıyla ona sert ve çok seksi bir görünüm vererek ona gülümsedi. "Birileri seni gördüğüne memnun oldu," dedi, sesi alçak ve alaycıydı.

"İkinizi gördüğüme benim kadar sevinmediniz," dedi. Hâlâ Peggy'yi tutarken, karısını öpmek için yanına gitti. Yanaktan değil ama dudaktan ve sadece bir öpücük değil, uzun, kalıcı bir öpücük.

"şikayet ettiğimden değil," dedi kaşlarını kaldırarak, "ama bu ne için?"

"Bir nedeni olmak zorunda mı?"

"Seninleyken Ashley, her zaman bir sebep vardır.

"O zaman seni sevmeme ne dersin?

"En az onun kadar iyi bir sebep. Şimdi ben yukarı çıkarken kaleyi koru ve Akşam için üstümü değiştireyim. Bu arada günün nasıl geçti?" diye ekledi merdivenlere doğru ilerlerken.

Annesini ve önümüzdeki aylarda çok sevdiği evinden ayrılmanın onun için ne kadar travmatik olacağını düşündü. Aile olarak bir araya gelip ona ellerinden geldiğince yardım edeceklerinden ve Charity Cottage'da olduğu gibi güzel bir eve dönüştürebileceği en iyi evi bulması için şahsen mümkün olan her şeyi yapacağından hiç şüphesi yoktu ama bu kolay olmayacaktı.

"Ashley?" dedi Caro şaşkın bir ses tonuyla, eli tırabzanın üzerindeydi. "Her şey yolunda mı?

"Bekleyebilir," dedi hafifçe. "Sen git üstünü değiştir, ben Peggy'yle kreşteki gününü değerlendireyim, sonra da onu yıkayıp yatağına yatırayım.

Caro ona uzun ve sert bir bakış attı. Birbirlerini o kadar iyi tanıyorlardı ki, Caro onun söyleyecekleri her neyse, yalnız kalana kadar paylaşmayacağını biliyordu.

Üst katta kaybolmadan önce, 'Bunu sana hatırlatacağım,' dedi.

Üçüncü Bölüm

Christopher Langford hayatı boyunca, daha doğrusu hayatının büyük bir bölümünde, Kip olarak tanınmıştı.

Okuldaki bir çocuk bilinmeyen bir nedenle ona Kipper adını vermiş, o da bu adı Kip olarak kısaltmıştı. Bu tür şeylerde sık sık olduğu gibi, isim yapıştı ve o farkına varmadan, sanki her zaman Kip olarak adlandırılmıştı ve her zaman öyle olacaktı. Tüm hayatı boyunca da aşağı yukarı böyle yaşamıştı; diğer insanların onu nasıl algıladığına, ondan beklentilerinin ya da ihtiyaçlarının ne olduğuna göre yaşıyordu.

Genç yaşta, bir vur-kaç kazası sonucu babasının tekerlekli sandalyeye mahkum kalması ve annesinin de evin geçimini sağlamak zorunda kalmasının ardından Kip, tek bir anın bir insanın hayatını nasıl kötü yönde değiştirebileceğini ve onu nasıl acı bir hayal kırıklığıyla doldurabileceğini görmüştü. Bunun adaletsizliğinden, hayatın bir insana -özellikle de babasına- bu kadar kötü davranabilmesinden nefret etmişti ve bu onu, ailesi için her şeyi daha iyi hale getirmeye çalışmak üzere ömür boyu sürecek bir yola sokmuştu. Zamanla aynı şeyi başkaları için de yapmak, onların hayatlarını da kolaylaştırmak istemesi kaçınılmazdı.

Her zaman ailesine bakmanın kendi görevi olduğuna inanmış olan babasının gururunu kaybetmesine tanık olmak korkunçtu. Annesi güçlü ve iyimser kalmak için elinden geleni yapmış, büyük bir sigorta şirketinde yarı zamanlı telefoncu olarak çalışmış, bir yandan da terzi olarak Kip ve babasına bakmıştı ama Kip annesinin ışığının yavaş yavaş söndüğünü görmüştü. Bu yüzden

O ışığı geri getirmek ve hem annesinin hem de babasının kendisiyle gurur duymasını sağlamak için elinden gelen her şeyi yaptı. Evde elinden geldiğince yardım ediyor, okulda da çok çalışıyordu. Bir planı vardı ve bu, ailesinin hayatını daha iyi hale getirebilecek kadar kazanmak, ama daha da önemlisi onları mutlu etmekti.

Daha önce gözünü üniversiteye dikmişken, aniden yönünü değiştirdi ve öğretmenlerinin tavsiyesine karşı gelerek on sekiz yaşında okulu bıraktı. Etkileyici bir O- ve A-seviyeleri seti ve bir seyahat acentesinin ofisinde iş başvurusunda bulundu. Yeni işindeki ilk gününde, annesinin bir eskiciden bulduğu ve kendisine uyması için değiştirdiği ikinci el kömür rengi bir takım elbise ve ayağına iki numara büyük gelen ve iki çift çorap giymesini gerektiren bir çift siyah brogues ile geldi. Annesi bunların el yapımı ayakkabılar olduğunu ve bu nedenle ona gösterişli bir sofistike hava katacağını söylemişti.

Ofisteki kızlar arkasından onun bir seyahat acentesinden çok bir cenaze levazımatçısına benzediğine dair şakalar yapmışlar ve o da onların bu şakalarını duyduktan sonra kırmızı bir kravat ve ona uygun ipek bir mendille görünüşünü güzelleştirmiş. Uzun boylu, geniş alnının bir tarafına topladığı gür saçlarıyla fiziksel olarak kendinden emin ve yaşından büyük gösteriyordu ve doğal olarak ikna edici tavrı iyi iş çıkarma açlığıyla birleşince kısa sürede meslektaşlarından daha fazla kazanmaya başladı.

Altı ay içinde terfi etti ve çok geçmeden daha da iyisini yapabileceğini anladığı Londra ofisine transfer oldu. High Wycombe'daki ailesine para göndermesine rağmen artık onun için ikinci el takım elbise ya da eskitilmiş ayakkabı yoktu. 1980'lerin başında Londra sokakları altınla döşeli değildi ama fırsatlar kesinlikle altın gibiydi. İnsanlarda seyahat merakı vardı ve Tatil ne kadar lüks olursa, onun için komisyon da o kadar iyi olur.

Henüz yirmili yaşlarındaydı ve henüz egzotik bir tatili ziyaret etmemişti. satıyordu, ancak konuşma yeteneğine sahipti ve kendisini hayal kurucu rolüne sokarak, zahmetsizce

Ağartılmış beyaz kumlar ve masmavi gökyüzü, hepsi beş yıldızlı lüksle sarmalanmış. Eğer bu hayali satamıyorsanız, açıkçası hiçbir şey satamazsınız ve bu işte olmayı hak etmiyorsunuz demektir!

Yıllar sonra Uniquely You Villas adında kendi şirketini kurmaya karar verdi. Bu aşamada, kendisiyle çalışmaya hevesli uzmanlardan oluşan bir ağın yanı sıra seyahat endüstrisi hakkında derinlemesine bir anlayışa sahipti. Müşterilerinin ortak bir noktası vardı: seyahat etmekten kaçınmak istiyorlardı.

Herkesin gittiği popüler tatil köylerine gittiler ve alışılmışın dışında özel bir şey için para ödemeye hazırdılar.

O zamana kadar evli olduğu ve Arabella ve Ashley adında iki küçük çocuğu olduğu ve hala ailesine baktığı düşünöldüğünde bu büyük bir riskti, ancak Londra'dan ayrılıp ailesini paralarının daha fazla gidebileceğı Suffolk'a taşıyarak çok daha düşük maliyetli bir ofis kurabildi. Londra'da kalsaydı daha fazla masrafı olacaktı. İlk yıl zor geçti, ancak hem Korfu'da hem de ofiste etrafında harika bir ekiple, cesaretini korudu ve başarılı olmaya kararlıydı; doğası gereğı pes eden biri değildi.

Bu yüzden evliliğinden vazgeçmekte bu kadar zorlanmıştı ki bunu yapabileceğini hiç düşünmemişti. Louisa ona yaşattığı acıyı hak etmiyordu ama gerçekten dürüst olsaydı, bir süredir ayrı düştüklerini kabul ederdi. Bir ilişki asla gelmedi

Bu bir gecede değil, her zaman belli bir zaman diliminde, yavaş ve istikrarlı bir düşüşle, tek başlarına hiçbir şey ifade etmeyen ama biriktiklerinde her şey demek olan bir dizi hayal kırıklığıyla gevşeyen bir ilişkinin dikişleriydi.

Louisa ile en son ne zaman birlikte bir şey yaptıklarını hatırlamıyordu, sadece ikisi için, çocukları ya da torunları için değil de kendileri için bir şey. Ailesi için bir şey yapmaktan gocunmuyordu ama Louisa'ya açıklamaya çalışmıştı, bir yerlerde kim olduklarını kaybetmişlerdi, artık sadece anne ve babaydılar.

'Ama biz neredeyse tüm hayatımız boyunca böyle olduk,' demişti. 'Neden bu kadar uzun zaman sonra bunun korkunç bir şey olduğunu hissediyorsunuz?

Bir eşe onu artık sevmediğini söylemenin acısız bir yolu yoktu ve elbette Kip bunu yapmanın, karısına neden eskisi gibi devam edemeyeceğini anlatmanın daha nazik bir yolunu bulabilirdi, ama o kalpsizce açık sözlü olmuş ve ona gerçeğı, başka birini sevdiğini söylemişti. Geri dönüşü olmadığını, verdiği kararı geri almanın hiçbir yolu olmadığını anlamasını sağlamak için olabildiğince acımasız davranmıştı. Yıllar sonra ilk kez ona karşı tamamen dürüst olmak istemişti. Ona bu kadarını borçluydu. Ona karşı dürüst davranarak en kötüsünü atlattığına inanıyordu. Şimdi daha iyi biliyordu. Bu acının başlangıcıydı.

Louisa'ya ondan ayrılacağını söyleyeceğı an geldiğinde, onu oturtmuş ve ona söylemesi gereken önemli bir şey olduğunu söylemişti. Boxing Day akşamıydı, çocukları ve torunları Noel'i onlarla geçirdikten sonra o sabah ayrılmışlardı ve bencilce yeni hayatına başlamak istiyordu. Çok safça davranmıştı, ama bir an önce

O zaman açıklamasını yaparak, Yeni Yıla kararını askıya almadan başlayacaktı. Bitmesini istiyordu. Her şeyin açığa çıkmasını istiyordu. Ama en çok da ikili bir hayat yaşamamanın gerginliğinin sona ermesini istiyordu.

Louisa belki de onun yüzündeki ciddi ifadeyi görünce bunun işle ilgili bir şey olduğu sonucuna varmıştı. "İyileşme umduğun kadar iyi gitmiyor mu?" diye sormuştu, "Biliyorum

Pandemi ve ardından ekonominin kötüye gitmesi-'

"Bunun işle bir ilgisi yok," diye sabırsızca araya girdi. Sonra da onun başka bir şey söylemesine fırsat vermeden, "Boşanmak istiyorum," dedi.

İlk başta ona anlamamış gibi bakmıştı ve belki de anlamamıştı. Bir kez daha inisiyatifi ele aldı.

'Ben başka birine aşığım ve hayatımın geri kalanını onunla geçirmek istiyorum,' demişti. 'Ve ne düşündüğünüzü biliyorum, bir tür sinir krizi geçirdiğimi ve aklımı kaçırdığımı düşünüyorsunuz, ama sizi temin ederim, ne yaptığımı çok iyi biliyorum ve önümüzdeki ayların zor geçeceğini bilsem de, bunu sizin için olduğundan daha fazla acı verici hale getirmeyeceğime söz veriyorum.

İyi prova edilmiş sözler ağzından dökülürken Louisa'nın yüzünün rengi solmuş, dudakları titremeye başlamış ve parmak eklemleri Ellerini sıkı yumruklar halinde sıkarken parmakları bembeyaz kesilmişti. Kadının hiç de alışılmadık bir şey yapıp ona vurup vurmayacağını merak etmişti. Eğer yapsaydı onu suçlayamazdı.

"Kim o?" diye sordu, sesi zar zor duyuluyordu. "Ofisten biri mi?"

'Ben Zoe. Zoe Pearson,' diye gereksiz yere eklemişti.

Bunun üzerine gözleri büyüdü ve histeriye varan bir kahkaha attı. "Yani en küçük oğlunuzun eski kız arkadaşıyla bir ilişkiniz olduğunu mu söylüyorsunuz?"

"Bilmeni isterim ki artık seni sevmememin nedeni o değil," dedi kararlı bir şekilde, sorusuna cevap vermeden, "ama boşanmak istememin nedeni o. Ağustos ayından beri görüşüyoruz... Angus'la işi bittikten sonra.

O andan itibaren, olayları mantıklı bir şekilde tartışmaya yönelik tüm girişimler suya düştü. Louisa ayağa fırladı ve ağlamaklı hıçkırıklar arasında ona gitmesi için bağırdı. O gitmedi.

Aptalca bir şekilde onu sakinleştirebileceğini, teselli edebileceğini düşündü.

ve bunun dünyanın sonu olmadığına, işleri dostane bir şekilde çözebileceklerine dair güvence verdi.

Bu kadar basit olacağını düşünmekle aptallık etmişti. Ama sorun şu ki, senaryosunu bu an için o kadar iyi hazırlamıştı ki, Louisa'nın böyle bir hazırlığı olmadığını ve ham şokun tepkisini körükleyeceğini gözden kaçırmıştı.

Sakinleşme belirtisi göstermediğinde, duygusal durumu endişe verici bir hızla arttığında, varlığının onu daha da üzdüğünü kabul etti. Bu yüzden üst kata çıkmış, bir bavula birkaç kıyafet atmış, birkaç evrak dosyası ve pasaportunu almış ve Zoe'nin yaşadığı yere doğru altı millik bir yolculuğa çıkmıştı.

Yolculuğun bir kısmında durmak zorunda kalmıştı çünkü gözyaşları yüzünden görüşü güvenli bir şekilde araba kullanamayacak kadar bulanıklaşmıştı. Kalbi de göğsünde acıyla çarpıyordu ve sanki içindeki hava çekilmiş gibiydi. Nefesini tutmaya çalışırken kendine kesinlikle doğru şeyi yaptığını söylemişti, Louisa'nın, yıllardır sürekli bir hareket halinde olduklarını, sürekli bir sonraki aşamaya geçtiklerini kabul etmesi için zamana ihtiyacı vardı. Çiftler, birlikte hâlâ doğru yönde ilerleyip ilerlemediklerini, ortak hedeflerinin hâlâ aynı olup olmadığını düşünmek için kendilerine zaman tanımak istemediklerinde böyle yaparlardı.

Ofisinin önündeki otoparkın güvenlik ışıklarının beyaz parıltısı içinde dizüstü bilgisayar çantasını arabasının sürücü koltuğunun arkasına yerleştirip direksiyona geçerken Kip'in aklındaki düşünce buydu. İş parkından çıkarken, şirketi buraya taşıdığından beri, son on iki yıldır yaptığı gibi sağa değil sola dönmesi gerektiğini kendine hatırlatmak zorunda kaldı. Bury St Edmunds'un merkezinde makul bir fiyata daha geniş binalar mevcut olduğunda.

Sağa dönmek onu Louisa'ya götürecekti. Sola dönmek onu Zoe'ye götürür.

Zoe'ye aşık olmak istememişti ve çekimi hissettiğinde bile buna karşı koymuştu. Bazıları yeterince mücadele etmediğini, evlilik yeminlerine saygı duyması ve isteyerek ilerlediği bu yöne bir son vermesi gerektiğini söyleyebilirdi.

Ama onunla birlikte olduğunda, uzun zamandır yaşamadığı bir şey hissetmişti: kavurucu arzusun heyecanı ve gerçekten canlı olma hissi. Bunu kabul edecek kadar mantıklı davranmıştı.

Bunlar güvenilmeyecek duygulardı, özleri yoktu, kalıcı değillerdi. Ama çok geçmeden Zoe'ye karşı hissettikleri bundan çok daha fazlası oldu.

fiziksel çekim. Kız ona kendini yeniden genç hissettiriyordu, bunun çok klişe bir laf olduğunu biliyordu ama kız bunu yapıyordu ve o da dürüst davranıyordu. Hayatının artık böyle olmasını istiyordu, dürüstlikle dolu. Çok uzun zamandır karısını sevmediğini biliyordu ama onu ya da çocuklarını incitmek istemediği için seviyormuş gibi davranmıştı.

Oğullarını ve kızını seviyordu ve şu anda onlarla arasındaki uçurumla yaşamak korktuğu kadar acı vericiydi. Her gün kendine, durumu kabullenmeleri ve Louisa'yı hâlâ seviyormuş gibi davranmasının hiç kimse için adil olmayacağını anlamaları için zamana ihtiyaçları olduğunu söylüyordu. Louisa bundan daha iyisini hak ediyordu, o da öyle.

Zoe'yle birlikteyken hayatı sonsuz derecede daha iyiydi; sanki onu severek kendini yeniden keşfetmişti. Ya da belki de onu severken gerçek benliğini keşfetmişti.

Zoe'den önceki dönemde, evliliğin sadece hareketlerini yerine getiriyordu, bu bir özen gösterme eyleminden biraz daha fazlasıydı. Hoşnutsuzluk hissini ilk fark ettiği anı hatırlayabiliyordu; Ashley'nin Caro ile evlendiği gün, o zamanlar gurur duymadığı bir duyguyu deneyimlemişti: kıskançlık. Bunu bir tür erkek egosunun özgürlüğüne kavuşmasına bağlamış ve büyük oğlunun güzel geliniyle birlikte mihrabın önünde dururken hissettiği kadar canlı, sevgi ve umut dolu hissetmek istemesine neden olmuştu.

Kip'in gurur duymadığı bir başka şey de Charity Cottage'ı satışa çıkarma şekliydi ve Ashley'nin daha önce cep telefonuna bıraktığı mesajda ona bu kadar kızmak için iyi bir nedeni vardı. İçler acısı bir korkaklıkla hareket etmişti çünkü Louisa'yla gerçekten yüzleşemiyordu. Evin onun için ne anlama geldiğini biliyordu ama ortak varlıklarından biri olarak satılması gerekiyordu. Daha önce onunla bu konuyu en belirsiz ifadelerle konuşmuş, çok da uzak olmayan bir gelecekte mali durumu düzenlerken evi satmanın gerekli olabileceğini söylemişti. Bu olasılığı küçümsemek onun adına bir hataydı; bunun olacağını başından beri biliyordu. Boşanma avukatının, evin satılması için kendi adına dava açmasına izin vermeliydi; ev, her şey bölüşülürken hesaba katılması gereken bir varlıktı.

Açgözlü olmak istemiyordu; adil bir adamdı ve başka bir yolu olsaydı, evin Louisa'da kalmasına izin verirdi, ama zor zamanlar geçiriyordu. Çünkü pandemi ve ardından gelen ekonomik durum, Louisa'nın Boks Günü'nde bahsettiği gibi, onu da kötü etkilemişti. Covid'den önce

seyahat sektörünü tamamen yok etmişti, havlu atmayı ve stressiz bir emeklilik için satmayı düşünmüştü, Louisa da bunu yapmasını istiyordu. Bu artık bir seçenek değildi.

Boşanma avukatı Rob Shaw'ı arayıp evi satması için Barston ve Bright'ı görevlendirmekle ne yaptığını anlattığında Rob nefesini tutmuştu. 'Tamam, bunu yapmamış olmanı tercih ederdim.

Bu da karşı tarafa sizi aşırı agresif davranmakla suçlamak için her türlü sebebi verecektir.

Kip savunmaya geçercesine, "Evin ortak sahibi benim," demişti. 'İçeri girmeye ve temsilciye etrafı göstermeye hakkım vardı.

'Bir pazarlık durumundayız,' demişti Rob, 've karşı tarafa her türlü avantajı teslim etmek kötü bir hareket olur.

Louise'den 'diğer taraf' olarak bahsedilmesi Kip'e acı veriyordu ama bunun bir avukat konuşması olduğunu, mesafeyi korumaya ve işleri medeni ve gayri şahsi tutmaya yardımcı olduğunu biliyordu. Ama birbirlerine derinden bağlı iki hayatın parçalanması son derece kişisel bir süreçten başka ne olabilirdi ki?

Her ne kadar sürecin bitmesini, özgür olmayı ve hedefine doğru ilerlemeyi istese de, zaman zaman eski hayatının tanıdıklığını özlediği anlar oluyordu. Bunu hissetmezse insan olamazdı,

Kesinlikle mi? Bu tuhaf anları, bir uzvu kesilen birinin, uzvunun hâlâ orada olduğunu hissetmesine benzetiyordu. Charity Cottage'dan ve ailesinden uzakta olmak da böyle bir duyguydu.

onun çekimine. Ama aynı şekilde, daha güçlü manyetik çekime de karşı koyamadı. Zoe ve ona sunduğu heyecan verici yeni hayat. Kendisi için hissettiklerinin aynısını onun da kendisi için hissettiğine hâlâ inanamıyordu.

O akşam Zoe'yle birlikte olmayı, birlikte yemek pişirirken arka planda çalan müziği düşünmek bile - mutfak Louisa'nın alanı olduğundan ve Louisa sık sık onu güvenilmeyecek kadar dağınık olmakla suçladığından, Louisa'yla hiç yapmadığı bir şeydi bu - gülümsemesine neden oldu ve istemeden de olsa Zoe'ye daha hızlı ulaşmak için ayağını gaza bastı.

Hayatının bu evresinde bu ikinci şansa sahip olmak onu erkeklerin en şanslısı yapıyordu. Louisa yıllar önce onunla evlenmeyi kabul ettiğinde söylediklerinin unutulmaz bir yankısıydı bu.

'Seninle bir şartla evlenirim,' demişti.

"Adını söyle," demişti, "beni yaşayan en mutlu ve şanslı adam yaparsan ve evet dersen her şeyi yapacağıma söz veriyorum.

"Sigarayı bırakmanı istiyorum ve numara yapmak yok," diye ekledi, "arkamdan sinsice sigara içmek yok.

O zamanlar hevesli bir sigara tiryakisiydi, ama Louisa'yı karısı olarak kabul etmekte o kadar kararlıydı ki, kendine güveni ve karakterinin gücü kadar bağımsız doğası da onu cezbediyordu. Bu sözünü tuttu; dudaklarından bir daha hiç sigara geçmedi. Eğlenceli ve cömert bir sıcaklığa, ama aynı zamanda yıkmak için bir meydan okuma olarak kabul ettiği bağımsız bir kendini tutma duvarına sahip olan bu fantastik kızla birlikte olmak buna değerdı.

Ancak neredeyse kırk yıl sonra, ne kadar yaklaşmış olursa olsun, o duvarı yıkmayı ve Louisa'nın tamamına sahip olmayı hiçbir zaman tam olarak başaramadığını fark etti. Kulağa acıması geldiğini biliyordu ama kendini dışlanmış hissetmişti, sanki Louisa'nın tamamına layık değilmiş gibi. O kadar çok istemişti ki Ona ihtiyacı olduğuna inanmak için çok uğraştı, ama olmadığından şüphelenmeye başladı. İhtiyaç duyulduğunu hissetmek istediği şekilde değil.

Dördüncü Bölüm

Cumartesi öğleden sonra Charity Cottage'ın mutfağındaydı ve baldızı öğle yemeğinin ardından yemek odasını toplarken Arabella da bulaşık makinesini dolduruyordu.

En eski anılarından bazıları ailesiyle geçirdiği gürültülü yemek zamanlarıydı - tabaklar kazınıyor, çatal bıçak düşürülüyor, içecekler dökülüyor ve seslerini duyurmak için heyecanlı sesler yükseliyordu. "Kavga eden bir kale sürüsünden daha gürültülüsünüz! Annem söylerdi, ama asla ateşli bir şekilde değil, duyguları her zaman düşük seviyede tutulurdu. Babam ise ara sıra öfkelenir ve onlara çıkışırdı ama öfkesi geçtiğinde geride hiçbir kötü duygu kalmazdı.

Keşke bu şimdi doğru olsaydı, diye düşündü Arabella. Babasının bencil eylemlerinin kalıcı etkilerinin sonsuza dek onlarla birlikte olacağına dair üzüntü. Hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı.

Kocasının ikinci eşi olarak, kocası hakkında ilk elden bilgi sahibiydi. boşanmanın sonuçları ve bu konuda hiçbir şeyin tek başına olmadığı. Giles ilk karısıyla yirmili yaşlarının ortasında evlenmişti. Hamile olduğunu öğrendi ve birbirlerini sevdiklerini düşündükleri için, ilişkileri ne kadar kısa sürmüş olursa olsun, evlenmeye karar verdiler. Giles'in dediğine göre, en başından beri sorunlar vardı ama çocuğun iyiliği için buna katlandılar. Ta ki Arabella'yla tanışana kadar. Tanıştıklarında yalan söylememiş, evli ve genç bir kızı olduğunu ama doğru zaman geldiğinde karısından boşanmayı planladığını açıkça belirtmişti.

Arabella evli bir adamla ilişkiye girerek yaptığı şeyden duyduğu suçluluk duygusunu hafifletmek için ilişkilerini kafasında yeniden yazdı ve neredeyse buna ikna oldu. Ailesine uluslararası bir vergi avukatı olan Giles'tan bahsettiğinde, onun karısını çoktan terk ettiğini söyledi. Evet,

Zihinsel olarak öyleydi, dedi kendi kendine, onunla olan ilişkisinin kenarlarını düzeltme çabasıyla.

Annemle babam hiçbir aşamada Giles'ı onaylamadıklarını göstermediler; tam tersine, herkese olduğu gibi onu da kollarını açarak aileye kabul ettiler ama Arabella'ya zaten çocuğu olan bir adamı yanına almak istediğinden emin olup olmadığını sordular. Arabella onlara, "Hayatımda olmasını istediğim adam o," dedi. "Onu seviyorum.

Giles'a sahip olmaya ne kadar kararlıysa, onun boşanmasını da o kadar sabırla beklemek zorunda kalmıştı. Mümkün olan en kısa sürede evlendiler ve şimdi iki buçuk yaşındaki güzel kızları Heidi'ye sahiptiler. Arabella'nın kendine sık sık söylediği gibi, tüm iyi şeyler bekleyenlerin başına gelir.

Giles bugün onlarla gelmemiştir, onun yerine Ely'ye gitmiştir. Kızını bir günlüğüne dışarı çıkarmıştı, bu elinden geldiğince düzenli olarak yaptığı bir şeydi. Lexi artık on iki yaşındaydı ve onlarla kalmak için ara sıra ziyaretler yapıyordu. Ziyaretleri Arabella için her zaman bir meydan okumaydı ama Arabella bu meydan okumayı elinden geldiğince nazık bir şekilde karşılamaya kararlıydı. Lexi, üstü kapalı bir şekilde 'zor yaş' olarak adlandırılan bir döneme girmiş gibi görüldüğünden, bugünlerde bu hiç de kolay değildi.

Başka bir deyişle, çok garip! Ama en azından kız üvey kardeşine gerçekten düşkün görünüyordu. Buna karşılık Heidi de Lexi'ye hayrandı.

Yasak meyve olarak görülebilecek bir şeye aşık olma deneyimini göz önüne alırsak, Arabella daha fazla hissetmesi gerektiğini biliyordu Babasına karşı sempati duyuyordu ama bunu yapmaya cesaret edemiyordu. Arabella'dan bile daha genç olan Zoe için annesini terk etmesi utanç verici olduğu kadar müstehcendi de!

Ve şimdi onu Charity Cottage'dan ayrılmaya zorlayarak annemin kalbini daha da kırıyordu. Görünüşe göre sadece kendisini önemsiyordu ve başkalarının ve onların duygularının canı cehenneme. Bunun sadece annemi değil, bir aile olarak hepsini, çocukluk evlerini ne kadar inciteceğini bilmiyor muydu?

satılıyor mu? Evet, bir gün, çok uzak bir gelecekte satılması gerekecekti, ama bu iğrenç para kazanma yöntemiyle değil.

Arabella son tencere ve tavaları da bulaşık makinesine yerleştirdikten sonra makineyi çalıştırdı ve bir an durup pencereden bahçeye baktı. Eski odunluğun yanında, kardeşi Angus ateş için kütük kesiyordu. Onun baltayı başının üzerinde sallayışını ve ardından kolay ve akıcı bir vuruşla kütüğün üzerine indirişini izledi. Eğilerek doğranmış odunları topladı, büyük bir hasır sepete attı ve ardından

başka bir kütük üzerinde tekrar işlemeye başladı. Kendi dünyasındaymış gibi görünüyordu ama Arabella baltayı her indirip kaldırışında aklından neler geçtiğini merak etti. En iyi zamanlarda bile suskundu ama son zamanlarda daha da sessizleşmişti.

Şimdi görüş alanına çim biçme makinesiyle Ashley giriyordu. Annem hiçbir zaman bahçeyi babamın sevdiği şekilde 'süslemeyi' seven biri olmamıştı. Babam mükemmel çizgileri ve özenle kesilmiş kenarları olan, her şeyin düzenli ve tertipli olduğu, bowling yeşili bir çimenliği tercih ederdi ama annem daha doğalcı bir yaklaşımı tercih etmişti - her şeyin yabani ve bereketli bir şekilde büyümesine izin verdiğinden bahsetmekten hoşlandığı şekliyle 'tembel bahçecilik'.

Arabella'nın bakışları, Ashley'in çim biçme makinesinden çıkan çim kutusunu kompost yığınının boşaltmasını izlemekten uzaklaştı ve bahçenin en ucunda, nergislerin arasında, parlak Mart güneşi altında, iki yanında duran ve işaret ettiği yere doğru çiçek açan hor çiçeğine bakan iki torunuyla aynı seviyede olmak için çömelmiş olan annesine takıldı. Arabella iki küçük kızın vücut dillerinden, baktıkları şeyden büyülendiklerini anlayabiliyordu. Büyükanneleriyle birlikte olmayı seviyorlardı ve Muhtemelen onlara tüm dikkatini verdiği için ona karşı her zaman çok iyi davranırdı, ama o bir öğretmendi ve çocuklar için her şeyi ilginç hale getirme konusunda bir becerisi vardı.

Dün ön bahçede satılık ilanını bulmanın şokunu hala üzerinden atamamışken bile, annem bunun Heidi ve Peggy'yi eğlendirmesine engel olmasına izin vermedi. Onlarla oynamasına bakınca, son derece mutlu olduğunu, dünyada hiçbir şeyi umursamadığını düşünebilirdiniz.

Yemek masasının etrafındaki kızlar, daha önce konuşulan konudan, yani babamın Charity Cottage'ın satışını zorlamasını önlemek için yapılabilecek bir şey olup olmadığı konusunda hoş bir sapma sağlamışlardı. İçlerinden biri onu daha merhametli davranmaya ikna edebilir miydi ve eğer öyleyse, hangisi denemeliydi? Ashley, "Bence bunu Arabella yapmalı," demişti.

"Ben mi?" diye cevap verdi.

"Sen bariz bir seçimsin," diye ısrar etti. 'Onu her zaman küçük parmağının etrafında döndürmeyi başardın.

"Seni düzeltmekten nefret ediyorum Ashley," diye mırıldandı Angus iğneleyici bir şekilde, "ama artık bunu yapan yeni bir çocuk var ve adı Zoe.

Küçük kardeşinin bu kadar sert ve acı konuştuğunu duymak Arabella'yı üzmüştü ama onu suçlamıyordu. Kim kız arkadaşının seni terk edip öz babanla yatmaya mı başladı? Bunun doğru olduğundan emin değillerdi ve babam suçlandığında bunu inkar etmişti ama Arabella, Angus'un inandığı şeyin bu kadar aşağılayıcı olması gerektiğini biliyordu.

Tüm bu üzücü karmaşa başladığından beri, Angus'u koruma ihtiyacıyla dolup taşıyordu; bu, onlar birlikteyken hiç hissetmediği bir şeydi. büyüyorlardı. O zamanlar ona patronluk taslamış ya da Ashley ile kendi başlarına yapmak istedikleri her şeyden onu kasten dışlamıştı. Çocukların ne kadar gereksiz yere acımasız olabileceklerini düşünürken, Heidi ve Peggy'nin annelerinin geçen sonbaharda kızlar için inşa ettiği Wendy evine doğru koşmalarını izledi. Babam bunu yapacağına söz vermişti ama bir türlü yapamamıştı. Zoe'ye aşık olmakla çok meşguldü, şüphesiz!

Kızların Wendy'lerin evinin kapısını iterek açıp içeri girdiklerini görünce -annem evin içini Beatrix Potter'a bir *saygı duruşu* olarak boyamıştı- Arabella kuzenler olarak her zaman arkadaş kalacaklarını ve birbirlerine karşı asla kötü davranmayacaklarını umdu. Ya da ileride doğabilecek kardeşlerine.

Arabella bir çocuk daha yapmaya çok hevesliydi ama Giles direniyordu, oldukları gibi mutlu olduğunu söyledi. "Sen de bizim kadar mutlu değil misin?" diye sormuştu ona. "Sen, ben, Heidi ve Lexi? Ona mutlu olduğunu söylemişti ama bu bir yalandı; zihni, bedeni ve ruhu başka bir çocuk için ağlıyordu.

Bahçedeki bir başka hareket gözüne çarptı: Caro, kızların ezilmiş bezelye ve havuçların yanı sıra balıklı börek parçacıklarıyla kaplamayı başardıkları yemek odasındaki masa örtüsünü silkeliyordu. Çilekli dondurma sürün.

Arabella, soğukkanlı ve verimli baldızının ikinci bir çocuk sahibi olacağından şüpheliydi. Peggy'nin doğumunun ardından, Heidi doğduktan birkaç ay sonra ve doğum izni biter bitmez Caro, Stowmarket'taki büyük bir sağlık kuruluşunun İK departmanındaki işine geri dönmüştü. Arabella Yakın gelecekte işe dönmek gibi bir planı yoktu, bir bebek daha doğurmayı umuyordu ama Caro'nun evde oturan bir anne olmasını onaylamadığını hissediyordu, sanki üzerine düşeni tam olarak yapmıyormuş gibi.

Giles'la birlikte Londra'yı terk edip Suffolk'a taşınmaya karar verdiklerinde Heidi bir yaşındaydı ve bu taşınma çok mantıklı gelmişti

Bir aile olarak onlar için. Giles'ın hukuk bürosu hala melez çalışmayı desteklediğinden, eski karısı kısa süre önce Watford'dan Ely'ye kız kardeşine yakın olmak için taşınmıştı. Ailesinden ve ikiz kardeşinden arabayla kısa bir mesafede olmak Giles için büyük bir avantajdı. Arabella da.

Çamaşır odasına açılan kapıdan içeri giren Caro, Arabella'nın dolambaçlı düşüncelerini böldü. "Masa örtüsünü çamaşır makinesine koydum," dedi. 'Çocuklar ziyarete geldiğinde Louisa'nın neden bir masa örtüsüyle uğraştığını anlamıyorum, her zaman ortalığı batırıyorlar.

Arabella masa örtüleri ve küçük çocukların ideal bir karışım olmadığına içten içe katılıyordu ama annesini savunmaktan da kendini alamıyordu. "Ne demek istediğini anlıyorum," dedi, "ama bu annemin dikkatini dağıtıyor, bilirsin, bizim için her şeyi güzelleştiriyor.

"Bunları yıkayacak mısın? Caro, başını büyük bir çömlek lale sürahisinin kısmen gizlediği kadehlere doğru eğerek sordu. "Eğer öyleyse, ben kuruturum.

Yengesinin Arabella'yı sinirlendiren bir başka özelliği de buydu; Caro'nun onu bu kadar kolay baltalayabilmesi ve ne yaptığını bilmiyormuş gibi hissettirebilmesi. Elbette bardakları yıkayacağını, bir işi yarım bırakan bir tembel olmadığını söylemek istedi ama dilini tutarak sıcak musluğu çalıştırdı ve lavaboyu doldurdu. Caro ise onun solunda, Ağa'nın askısında asılı duran üç havludan birini seçti.

"Peki sence o nasıl?" "Kim, anne?" diye sordu Arabella.

"Başka kim olabilir?"

"Söylemesi zor gerçekten, duygularını çok iyi saklıyor. Babamın onu terk etmesinin ve bizi bir aile olarak yok etmesinin üzerinden neredeyse dört ay geçti, sanırım şoku atlatmaya başlamıştı, ama dün bahçede satılık ilanını bulduktan sonra, şüphesiz bu onu geriye götürdü.

"Kip'in aileyi mahvettiğini söylemek sizce de biraz abartılı değil mi?"

'Ama yaptığı şey bu. Onun bencilliğinin hepimiz için sonuçları var, hepimiz etkilendik.

"Sadece sen öyle yaparsan.

Arabella bir şarap bardağını musluğun altında çalkalarken beşe kadar saydı. Çok dikkatli bir şekilde, "Ashley'nin bunu böyle gördüğünden şüpheliyim," dedi.

'Haklısın, yapmıyor ve gerçekten de yapmalı. Taraf tutmanın kimseye faydası olmaz.

"Bence her ne kadar makul olduğuna inansanız da, şu an bu kadar objektif olmanın zamanı değil.

Ben katılmıyorum. Louisa'yı sürekli acıma duygusuyla şımartarak ona kalkan olursanız, bu onu sadece zayıflatır. Bu onu kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenmek yerine hepinize bağımlı hale getirecektir. Ama bu sadece benim fikrim.

Al ya da bırak.'

Bırakacağım, çok teşekkür ederim! diye düşündü Arabella. 'Annem için doğru olanı yapıyoruz,' dedi kararlı bir şekilde.

"Ya da kendiniz için doğru olan nedir?

Caro'nun yanındayken sık sık olduğu gibi sinirlenen Arabella neşeli bir kahkaha atmak zorunda kaldı. "Tanrım, senin yerinde olmak ve tüm cevaplara sahip olmak harika bir şey olmalı.

Caro da kısa bir kahkaha attı. 'Sizi temin ederim ki bilmiyorum ama zor sorular sormaktan da çekinmiyorum. Yine de şunu söyleyebilirim ki, başından beri bunu düşündüm, anneniz için durumu çok fazla ballandırmak hata olur. Gerçek şu ki, geleceğe bakmaya ve kendisi için ne istediğine karar vermeye başlaması gerekiyor. Kim bilir, belki de buradan ayrılmak onun için en iyisi olur, yaratıcı becerilerini kullanarak kendine yeni bir yuva kurması için bir şans olur.

Caro bunu ne kadar kolaymış gibi anlatmıştı. "Muhtemelen annemin istediği," dedi Arabella, sıcak musluğun altında bir bardak daha çalkalayarak, "babamın korkunç bir hata yaptığını anlaması ve hayatın normale dönebilmesi için geri dönmesi.

'Bence bunun gerçekleşmesi pek olası değil. O ve geri kalanınız hepiniz ona farklı davranırsınız ve o da bunu bilir. Sürekli gergin olurdu. Kendini tamamen küçülmüş hisseder.

Ama bundan daha iyi olurdu, diye düşündü Arabella mutsuzca. Babasını özlemişti. Onun güven veren varlığını ve evinin aşinalığını özlemişti. Ebeveynlerin burada birlikte olması, her şeyin olduğu gibi olması. Olması gerektiği gibi.

"Umarım bunu söylememin bir sakıncası yoktur," dedi Caro, kurulamak için süzgeçten bir bardak alarak, "ama herkesten çok sizin anlayacağınızı düşünmüştüm.

Kafası karışan Arabella baldızına baktı. "Ne demek istiyorsun?" "Giles seninle birlikte olmak için karısını terk etti, değil mi?

"Hiç de aynı değildi. Tanıştığımızda evliliği çoktan bitmişti.

"Ah, ama Ashley bana-" Caro'nun sözleri hızla kesildi ve söylemek üzere olduğu şeyden pişman olmuş gibi gözlerini kaçırdı.

Arabella'nın içinden bir telaş geçti. Giles'la olan ilişkisini bilen tek kişi ikiz kardeşiydi ama sözünü tutmayıp Caro'ya söylemiş olamazdı. "Ashley sana ne söyledi?" diye sordu.

'Bu kadar endişeli görünme, bana sırrını açmış olması gerçekten önemli değil. Bilinmesini istemediğin bir şey olduğunu biliyorum ve kimseye söylemeyi aklımdan bile geçirmezdim. Ama biliyorsun, ne zaman ve kime aşık olacağımızı tam olarak tahmin edebilseydik, hayat çok daha kolay olurdu, değil mi?

Beşinci Bölüm

O Cumartesi akşamı Borehamwood'daki dairesine dönen Angus ayakkabılarını tekmeledi ve ışıkları açmadan buzdolabından bir bira aldı ve otoparkın pek de büyüleyici olmayan manzarasına sahip küçük balkona açılan cam kapıların önünde durdu. Hava neredeyse kararmak üzereydi ve uzaktaki kasabanın ışıkları sahte bir neşeyle parıltıyordu. Daireyi yeni yılda satın almış, boş duvarları ve lamine ahşap zeminiyle yeni bir başlangıç yapacağını düşünmüştü. Eski dairesi Zoe'yle ilgili çok fazla anı barındırıyordu.

Konum ona mükemmel bir şekilde uyuyordu. St Pancras'a ve ofisine trenle yirmi beş dakikalık bir yolculuktan ve M25 için iyi bir konumdaydı. Teknoloji danışmanı olarak yaptığı iş onu ülkenin dört bir yanına götürüyordu ve bu daire aslında bir üs olmaktan öteye gitmiyordu. Henüz gerçek bir ev haline getiremediği bir üs, boş duvarlar hala boştu ve henüz halı alacak zamanı bulamamıştı.

Son altı aydır dönüşümlü olarak evden çalışıyordu. Londra'daki evi ve ofisi terk edip Sheffield'a giderek büyük bir dağıtım merkezi için yeni bir yazılım sisteminin kurulumunu denetledi. Projede pürüz üstüne pürüz çıkmıştı ama nihayet dün sona ermişti ve dün gece geç saatlerde geride kaldığına sevinerek geri dönmüştü. Paskalya'dan sonra daha basit olacağını umduğu bir göreve atanacaktı. Cambridge'in dış mahallelerinde 3D yazıcılar ürettiyordu. Genellikle uzaktayken, her zaman dairesi kadar özelliksiz olan bir otelde kalırdı, ancak Cambridge, annesini görmek için Suffolk'a daha sık gidebileceği anlamına geliyordu.

Tatmin edici soğukluktaki biradan bir yudum alarak ailesiyle geçirdiği günü düşündü.

Babası *hariç* ailesi.

Artık hep böyle olacaktı. Boş sandalye.

Kayıp kişi.

Ve kendine ne kadar sık suçsuz olduğunu söylese de, bunun kendi suçu olduğu düşüncesinden kurtulamıyordu: Zoe'yi aralarına sokan oydu. Onunla hiç tanışmamış olsaydı, annem ve babam hâlâ birlikte olacaktı.

Doğası gereği rasyonel ve açık fikirliydi, bu yüzden yaptığı işi yapıyordu, bir şirketin güçlü ve zayıf yönlerini analiz edebiliyor ve ayrıntılara titizlikle dikkat ederek işleri iyileştirmenin ve tersine çevirmenin yollarını bulabiliyordu. Ama beyni, babasının Zoe için annesini terk etmesine neyin sebep olduğunu bir türlü anlayamıyordu. Hiçbir şey mantıklı gelmiyordu.

Onu en çok tiksindiren ve üzerinde çok fazla durduğunda fiziksel olarak hasta hissetmesine neden olan şey, Zoe'nin onunla ve babasıyla yatmak arasında gidip geldiği düşüncesi idi. İkisi de böyle bir şey olduğunu inkâr etmişti ve ona göre bu inandırıcı olmayan bir öfke gösterisiydi. Ama o zaman da inkâr ederlerdi, değil mi? Bu kadar berbat bir şeyi kim kabul edebilirdi ki?

Babasıyla en son konuştuğunda bu inkâr gerçekleşmişti ve o zamandan beri babasından gelen her türlü iletişim girişimini görmezden gelmişti. Zoe de Angus'a mesaj atmıştı ama Angus onu engellemişti. Onun duymak isteyeceği hiçbir şey söyleyemezdi. Yine de Angus'un hissettiği öfke dolu aşağılanma duygusu, annesinin yaşadıklarının yanında çok küçük kalıyordu.

Geçen yaz Zoe'ye aşık olduğuna inanmış, hatta onunla bir gelecek hayal etmeye başlamıştı. Onun hayata karşı *laissez-faire* tavrından ve kendi alanına en az kendisi kadar değer vermesinden hoşlanmıştı. Birbirleriyle çok uyumlu görünüyorlardı. Onun ailesini nasıl gördüğünü saymazsak.

Anne ve babası ölmüş olan ve kendi erkek ve kız kardeşi bulunmayan Zoe'nin geçmişi onunkinden çok farklıydı. Zoe'yi Charity Cottage'daki evine ilk kez götürdüğünde, ki bu da kalabalıkların toplandığı bir zamana denk gelmişti, Zoe ona ailesi tarafından boğulmuş gibi hissedip hissetmediğini sormuştu. "Bunu yanlış anlama," demişti, "ama kendini

Sanki hep birlikte olduğunuzda kim olduğunuzun bir parçasını alıp götürüyorlarmış gibi hepsi tarafından yutuluyor musunuz?

Güldü. 'İkizlerin küçük kardeşi olarak her zaman üçüncü teker gibi bir şey oldum ama hayır, hepimiz kendi başımıza bireyleriz, birbirimize bağlı değiliz. Ama birbirimize bağlıyız, her zaman böyle olduk.

Zoe'yle birlikte art arda yaptığı ev ziyaretlerinde, Zoe'nin haklı olup olmadığını anlamak için ailesini tarafsız gözlerle gözlemlemeye çalışmıştı ama tek gördüğü her zamanki şeydi; herkes gülüyor, şakalaşıyor ve harika vakit geçiriyordu. Belki annem Zoe'yi aileye kabul ederken yaygara faktörünü abartmıştı ama o böyleydi işte. Ama ailesi olmayan biri için onun ailesiyle *toplu halde* tanışmanın biraz bunaltıcı olabileceğini ve alışmanın biraz zaman alabileceğini anlayabiliyordu.

Zoe'ye karşı hisleri giderek artarken, onun katlanarak ilişkilerinden uzaklaştığına dair tedirgin edici bir şüpheye kapıldı. Sonra Ağustos'un ilk haftasında, otuz üçüncü doğum gününden kısa bir süre sonra ve çift olarak on ay geçirdikten sonra onu terk etti. Hiçbir sebep göstermedi. Açıklama da yapmadı. Sadece anlamsız bir 'sorun sende değil bende' klişesine dönüşen yarım yamalak bir özür diledi.

Bira şişesi artık boştu ve karanlık tamamlanmıştı, perdeleri çekti ve açık planlı alandan mutfak alanına geçti. Alttaki ışıkları yaktı, şişeyi durulayıp geri dönüşüm kutusuna attı, sonra da kendine kızarmış ekmek üzerine peynir yapmaya koyuldu.

Akşam yemeğini önünde dizüstü bilgisayarıyla yedi ve gider tablosunu güncel hale getirdi. Tam bitirmek üzereydi ki uzaklardan gelen bir bip sesinin farkına vardı. Yaptığı işe o kadar dalmıştı ki, sesin bir süredir devam edip etmediğini ya da yeni mi başladığını bilmiyordu. Tam pencereden dışarı bakıp bunun bir araba alarmı olup olmadığını anlamak üzereydi ki kapı zili çaldı.

Saat onu birkaç dakika geçiyordu, yani sosyal bir arama için tipik bir zaman değildi. Arayanın kim olduğuna bakmaya gitti ve çekici bir kızın ona gülümsediğini gördü. Kız kardeşinin giymeyi sevdiği Ugg botlardan bir çift giymiş, siyah bir tayt ve önünde Hokusai'nin *Büyük Dalga resminin* bulunduğu bol bir sweatshirt giymişti.

'Hey, rahatsız ettiğim için özür dilerim,' dedi, 'ama sanırım çift A piliniz yoktur, sadece dairemdeki duman alarmı çalışıyor.

' dedi. Kısa bir kahkaha attı. "Ve burası yandığı için değil," diye ekledi. "Merak ediyorsan diye söylüyorum.

"Bunu öğrendiğim iyi oldu," dedi eğlenen bir gülümsemeyle. 'Gidip neyim var bir bakayım. Kaç tane lazım?

"Sadece iki tane, lütfen.

Mutfığa geri döndü ve bir rulo koli bandı, bir top ip ve bir dizi pil ile birlikte çeşitli temel yapı aletlerini sakladığı çekmeceyi çıkardı.

Dairesinin eşiğinde olduğu yerde kalan kıza döndüğünde, "Al bakalım," dedi. "Gelip onları senin için koymamı ister misin?

"Hayır, hayır, halledebilirim, teşekkür ederim.

"Yapamayacağınızı ima etmek istememiştim," dedi, birdenbire kırılganlığa neden olmanın sayısız yolu olduğunu fark etmişti. Bir şeyler yapmak zorunda kalmıştı.

Kısa bir süre önce İK için, bilinçsiz önyargıları ve kasıtsız önyargıları temizlemek üzere tasarlanmış bir anket düzenlenmişti. Tam olarak başarılı sayılmazdı ama sonradan anlaşıldı ki kimse başarılı olamamıştı.

'Yapmadığını biliyorum,' dedi neşeyle, 'sadece düşünceli davranıyordun. Bu arada, ben hafta başında alt katınıza taşınan komşunuzum. Umarım çaldığım müzik sizi fazla rahatsız etmemiştir. Ya da bu gece duman alarminin sesi.

Angus alt kattaki dairenin el değiştirdiğini bile bilmiyordu.

"Uzaklardaydım," dedi. "Ne çalışırsun?" diye sordu merakla.

"Tuba ve davul.

Hiçbir şey onu daha fazla şaşırtamazdı. "Gerçekten mi?

"Şaka yapıyorum!" dedi gülerek. 'Çello çalışıyorum ve genellikle işten eve döndüğümde yapmaktan hoşlandığım ilk şey bu. Ve şimdi muhtemelen sizi saatlerce uyanık tutan o kabus komşulardan biri olacağımı düşünüyorsunuz. Neyse, böldüğüm için özür dilerim. Ama Bunlar için teşekkürler," dedi, ona verdiği pilleri sallayarak. "Hayatımı kurtardınız. Sonra hızlı bir gülümsemeyle arkasını döndü ve Atkuyruğunun dönüp yüzüne çarpmasına neden olan bir hızla merdivenlere yöneldi.

Yeni komşusunun, tişörtünün üzerindeki o meşhur dalganın tüm gücüyle ortaya çıktığını hissederek kapıyı kapattı.

Mutfaka döndüğünde pilleri bulduğu açık çekmeceyi görünce aklına babası geldi. Bunun nedeni

Angus, erkek ve kız kardeşleri çocukken babam onlara Üçlü As adını vermişti. Annem Arabella ve Ashley isimlerini seçmiş, babam da şakayla karışık seti tamamlamak için üçüncü ve son çocukları için Angus'u seçmişti.

Angus ani bir öfke patlamasıyla çekmeceyi kapattı, babasını düşünmek istemiyordu.

Bir şişe bira daha açtı ve son kalan tost peynirini bitirirken, alt katındaki dairenin duman alarminin sustuğunu fark etti.

Altıncı Bölüm

Pazar sabahı Kip, gazeteyi internetten okumaktan vazgeçiremediği eski moda gazetelerden kalın bir tomar getirmeye giderken, Zoe Pearson yatağında uzanmış, yakındaki kilisenin çan seslerini dinliyordu.

Sabahları erken kalkan biri sayılmazdı. Kip'in aksine, hafta sonları da dahil olmak üzere her zaman olmadık bir saatte uyanırdı ve bunu yapmanın güvenli olduğunu düşündüğünde onu günün ilk kahvesiyle uyandırırđı. Taşındıktan birkaç gün sonra satın aldığı makineyle yapıyordu kahvesini ve bu makine onun sahip olduğu ucuz makineden çok daha üstün bir modeldi. Daha iyi kahve yaptığını da kabul etmek zorundaydı. Onunla bu konuda dalga geçmişti.

Cihazın küçük mutfağında kapladığı fazladan alan onu endişelendirmiş, mutfağındaki eşyaların yerini değıştirmesine itiraz etmeyeceğini varsayarak haddini aşmıştı. Bu, ikisinin de kendi ayakları üzerinde durmaya başlamasının, birlikte yaşamalarının temel kurallarını oluşturmalarının bir örneğiydi.

İlişkileri boyunca Kip burada bir diş fırçasından fazlasını bulundurmamıştı ama şimdi, üç yıl önce annesi göğüs kanserinden öldükten sonra ona miras kalan mütevazı yazlık, Kip'in çok daha fazla eşyasına ev sahipliğı yapıyordu.

Eşyalarını arabasından indirmesine yardım ettiğinde Kip, "Güzel kulübenizi dağıttığım için özür dilerim," demişti.

"Benim için sorun değıl," diye güvence verdi ona, "gerçekten.

Kalbini çalan bu olağanüstü adama, önemli olan tek şeyin birbirlerine duydukları aşk olduğuna dair güvence vererek bunu çok yaptı. Ne olmuş yani

Burası ikisinin de istediğı kadar düzenli değıldi ama Kip'in onunla birlikte olabilmek için yarattığı kaosun yanında hiçbir şeydi.

Ondan karısını terk etmesini istememişti, bunu asla yapmazdı. Ona her şeyin olduğu gibi kalmasından mutlu olduğunu, çünkü birlikte geçirdikleri zamanın onun için dünyalara bedel olduğunu söylemişti. Onunla birlikteyken, dikkatini çekmek için rekabet ediyormuş gibi hissetmiyordu, onunla birlikte olmak, ona her şeyini vermek istediği için oradaydı.

İlişkileri hakkında suçluluk duymayı reddetti çünkü Kip evliliğinde mutlu olsaydı ona iki kez bakmazdı. Eğer suçluluk duymaması onu başkalarının gözünde kötü bir insan yapıyorsa, öyle olsun. Eğer annesinin acı dolu yavaş ölümünden bir şey öğrenmiş olsaydı Covid nedeniyle kaybedilen hayatlar, sahip olduğunuz hayattan en iyi şekilde yararlanmayı kendinize borçlu olduğunuzdu, çünkü ne zaman sona ereceğini kim bilebilirdi?

Boks Günü'nde, hiç beklenmedik bir anda, Kip elinde bir gece çantasıyla ve fırtınada hırpalanmış gibi bir ifadeyle kapısına dayanmıştı. Daha kadın ön kapıyı arkasından kapatmadan, "Karımı terk ettim," demişti.

O gece ikisi de fazla uyumamıştı. Konuşmuşlar, konuşmuşlar, sevişmişler ve sonra biraz daha konuşmuşlardı.

"Yapacağım şey konusunda seni uyarmalıydım, biliyorum ama beni vazgeçirmenden korktum. Burada seninle olduğum için mutlusun, değil mi?" diye sormuştu karanlıkta, sonunda ışığı kapattıklarında.

"Evet, hiç tahmin etmediğim kadar mutluyum. "Ve yaş meselesi, yaşlanacağını düşünmüyorsun-

"Hangi yaş meselesi?" diye araya girerek onu bir öpücükle susturdu. "Sana daha önce de söyledim, eğer bir insanla rahatsan yaş engeli yoktur. O yüzden sakıncası yoksa tek kelime daha etmeyeceğim.

Zihinsel ve fiziksel olarak bitkin bir halde, birbirlerinin kollarına sarılmış bir şekilde uykuya dalmışlardı.

Sabah yatakta kahvaltı ederken, Kip'in yaptığı şeyin büyüklüğünün ve bunun her ikisi için de ne anlama geldiğinin bilincinde olarak, ona dürüst olmasını söylemişti. 'Herhangi bir pişmanlıkla uyandın mı, çünkü eğer uyandıysan bunu söylemelisin. Bana karşı dürüst olmalısın.

"Tam olarak olmak istediğim yerdeyim," demişti, "ve bu da seninle birlikte olmak.

Takip eden günler ve haftalarda, Kip karısına gerçeği söylediği için ne kadar rahatlamış olsa da, Zoe onun acı çektiğini biliyordu. Kip, karısına Onun için hayatını altüst etmişti ve yaptığı bu muazzam fedakârlık için onu daha fazla sevemezdi. Daha önce hiç kimse kendini bu kadar

tamamen ve tüm kalbiyle ona aşıktı. Ama aslında hiçbir zaman böyle bir bağlılık ya da onay arayışına girmemişti.

Otuz dört yaşındaydı ve kendini bildi bileli bağımsız olmak ve kimsenin ondan bir şey talep etmemesini istiyordu. Kendi mutluluğunu yaratmaya ve kendisini mutlu etmesi için başkalarına bağımlı olmamaya çok inanıyordu. Bu yüzden Kip'le gizlice görüştüklerinde sahip olduklarıyla yetinmiş, ondan daha fazlasını beklememişti. Bazen daha sık ve kimsenin onu kendisiyle görmesi endişesi olmadan birlikte olmanın nasıl bir şey olabileceğini tartışmışlardı ama Zoe için bu tamamen varsayımsaldı, piyango kazansanız ne yapabileceğinizi tartışmak gibi.

Elbette evli bir adamla ilişki yaşamayı planlamamıştı, hele ki eski sevgilisinin altmış dört yaşındaki babasıyla, ama hayatta çoğu zaman en iyi şeyler asla planlanmaz. Yine de aşık olduğu için ne kadar mutlu olsa da Zoe, Kip'in ailesinin yaşayacağı duygu seli konusunda kendini kandırmıyordu. Ama Kip ve ailesinin birbirleriyle daha dürüstçe yaşamaları daha iyi değil miydi? Çocukları, sırf kendilerine uygun statükoyu korumak için evli kalmasını ve mutsuz olmasını mı istiyordu?

Bu, onun ve Kip'in harekete geçirdiği şeyden çok daha kötü bir bencillik değil miydi?

Bencilce davrandıklarını tamamen kabul ediyordu ve eğer suçu paylaşmak gerekirse, ona olan bencil arzusuyla hareket ettiğini kabul edecekti. Herkes aşık olduğunda böyle yapmaz mıydı, sadece kendini ve sevdiği, istediği kişiyi düşünmez miydi?

Angus'a karşı hissettiği şey, ne kadar nazik ve düşünceli olursa olsun, Kip'le yaşadığı sismik cinsel çekimle kıyaslanamazdı. Bu onu tüketmiş ve bu adamın onun üzerinde böyle bir etkiye sahip olabilmesi onu sersemletmişti. Her şey söylendiğinde ve yapıldığında, Kip sadece bir adamdı - tıpkı diğer erkekler gibi bir kafası, iki kolu ve iki bacağı olan bir adam. Ama onun için parçalarının toplamı çok daha fazlasıydı.

Angus onu ailesiyle tanıştırmaya götürdüğünde, Charity Cottage'da onunla ilk kez karşılaştığında, tipik olarak güler yüzlü bir ev sahibiydi, hoş bir rahatlığı ve etrafındakileri rahat ettirme hevesi vardı. Geniş gülümsemesi, gür, kırılmış saçları ve iyi kesilmiş sakalıyla şüphesiz çekici bir adamdı ve ona biraz Pierce Brosnan'ı hatırlatıyordu. Louisa'yla birlikte çekilmiş eski bir düğün fotoğrafı onu

gençliğinde son derece yakışıklı olduğunu söyledi. Tam bir av.

O andaki gözlemleri tamamen objektifti, özellikle de o gün göz önünde bulundurması gereken çok şey olduğu için, çoğunlukla spot ışıklarının altında olduğunu ve Angus'un ailesi tarafından incelendiğini bildiği için. Ayrıca etrafta koşuşturan iki küçük çocuğun gürültüsü ve kaosu da vardı. Sürekli bir ivme hissi, kimsenin oturmaması, hareketsiz kalmaması ya da sadece kendi halinde sessiz kalmak istememesi. Gürültülü bir öğle yemeğinden sonra

Herkes aynı anda konuşuyor gibiydi, yürüyüşe çıkmışlardı - onun için yedek bir çift bot bulunmuştu - ve köyde dolaşırken durup sohbet etmek, torunlara hayran olmak ve Angus'un yeni kız arkadaşıyla tanışmak isteyen çeşitli komşularla karşılaşmışlardı. Bir romantik komedi filminden fırlamış gibiydiler ve eğer köy pırıl pırıl yapay bir kar örtüsüyle kaplanmış olsaydı görüntü tamamlanmış olurdu.

Ayrılma vakti gelip de Angus'la birlikte el sallayarak uğurlandıklarında ve Angus'un ailesinin gürültüsü ve enerjisi tarafından saldırıya uğradıklarını hissettiklerinde, Zoe sessiz bir rahatlamayla gözlerini kapatmıştı.

Altı yaşındayken babası öldüğünden beri Zoe ve annesi baş başa kalmışlardı. Annesi kütüphaneciydi ve erken emekli olunca (Zoe o sırada Londra'da yaşıyordu) Colchester'dan Suffolk'ta iki barı ve bir dükkânı olan küçük bir köye taşındı. Bu koşullar altında Zoe ve annesinin daha yakın olmaları gerekirdi, ancak birbirleri kadar inatçı ve dik başlıydılar ve sık sık çatışıyorlardı

Zoe'nin giydiği kıyafetler olsun, takıldığı arkadaşlar olsun, derslerine ve geleceğine gösterdiği ilgisizlik olsun. Tam olarak raydan çıkmamıştı ama üniversitede daha çok çalışıp daha az parti yapabileceği bir dönem vardı.

Angus'la birlikte Charity Cottage'a yaptıkları sonraki ziyaretler de ilkinden pek farklı değildi. Ona yöneltilen çok fazla soru yoktu ama Her zaman bir tür aile toplantısı olurdu ve bu da gürültü ve kargaşa anlamına gelirdi. Louisa, Zoe'yi ailenin bir parçası olarak hissettirmek için çok uğraştı, ancak her nezaket dürtüsünde Zoe kendini geri çekildiğini hissetti. Bu kadar yoğun bir ilgiye alışık değildi. Kendini boğulmuş hissediyordu.

Ve sonra Temmuz başında, birbirlerini görmeye başlamalarından altı ay sonra, Angus ona aşık olduğunu fark ettiğinde bu boğulma hissine bir yenisi daha eklendi. Bu sanki bir elektrik düşmesinin kapatılması gibiydi; aniden

Artık onunla birlikte olmak istemiyordu, eğer uzun vadeli bir gelecekleri olduğunu düşünüyorsa.

İşte o zaman uzun zamandır düşündüğü şeyi yapmaya karar verdi. Bir süre sonra Londra'yı ve işini bırakıp Suffolk'a taşınacaktı. Annesinin ona bıraktığı yazlığı zaten almıştı, tek yapması gereken yeni bir iş bulmaktı. Bunu da şaşırtıcı derecede kısa bir sürede ve Angus'a tek kelime etmeden yaptı. Her şey sonuçlandığında, Angus'a aralarındaki ilişkinin bittiğini söyledi. Kendini suçladı, ilişkiye onun kadar bağlı olmadığını söyledi. Hatta Angus'un kendisini aldattığından şüphelendiğini söylemeye çalıştı. Kimseyle gerçekten bağ kuramıyordu ve bu yüzden sevgisini ondan daha çok hak eden birini bulması daha iyi olacaktı.

Bunun bir son olduğunu, Langford'larla olan mücadelesinin geride kaldığını düşünüyordu. Ama daha fazla yanılmış olamazdı.

Bir hafta sonra Bury St Edmunds'un eteklerindeki Vista İşe Alım Ajansı'nda yeni işine başladı. Şirket şehir dışında bir iş parkında yer alıyordu ve ilk sabahı, tam arabasını kilitlerken, bakışları beyaz bir Mercedes'ten inen iyi giyimli bir adama takıldı. Fildişi renginde bir chino pantolon ve açık yakalı soluk mavi bir gömlek giymişti ve onda tanıdık bir şeyler vardı ama ne olduğunu düşünemiyordu.

Ama arabasını kilitleyip ona doğru döndüğünde kim olduğunu tanıdı: Angus'un babasıydı. Birbirlerinden kaçışları yoktu ve yapmacık bir konuşmayla onu gördüğüne şaşırdığını ifade etti. Kadın Londra'dan ayrılışını ve işe alım ajansındaki yeni işini anlatırken, Angus da çift cepheli bir ofis birimini işaret ederek Uniquely You Villas adlı şirketinin burada olduğunu söyledi. Sonra da hiç vakit kaybetmeden Angus'la ayrıldıklarını duyunca ne kadar üzüldüğünü ifade etti.

Sonra uzun ve garip bir an boyunca birbirlerine baktılar, sanki diğerinin daha fazla bir şey söylemesini bekliyorlardı. Ama daha fazla söyleyecek ne olduğunu bilmeden vedalaştı ve gününe devam etti.

Masasından avlunun karşısındaki Kip'in ofisini net bir şekilde görebiliyordu ve daha önce yaptıkları kısa sohbeti düşünerek bunun altında ne olduğunu merak etti.

Kibar ve nazik tavrıyla onu gerçekten düşünüyordu. En küçük oğlunu üzdüğü için ondan nefret mi ediyordu? Öyle sanıyordu.

Ve sonunda onunla aynı iş parkında çalışıyor olma ihtimali neydi? Onun ofisinin burada olabileceği bir an bile aklından geçmemişti. Ama bir iş arar mıydı?

başka bir yere gitmiş olabilir mi? Hayır, yapmazdı. Yanlış bir şey yapmamıştı. Angus'tan önce birkaç kez yaptığı gibi, sadece bir erkek arkadaşıyla yollarını ayırmıştı; utanılacak hiçbir şey yapmamıştı.

O sabahın ilerleyen saatlerinde, yerleşmesine yardımcı olması için görevlendirilen Phoebe, Zoe'nin artık bir parçası olduğu küçük ekip için kahve almak üzere tesis bünyesindeki kafeye gitmelerini önerdi. Kendisini kuyrukta Kip'ten başka kimin arkasında bulacaktı ki? Kip başıyla onu onayladı ama bir şey söylemedi. Kendi kahvesi için kuyruğa girmiş olması ve kahveyi getirmesi için bir dalkavuk göndermemiş olması Zoe'nin gözünde onu bir kademe yükseltmişti.

Öğle yemeği vakti, kız kuyruğa tek başına girip bir kez daha tam arkasında durduğunda yine oradaydı. Ona gergin bir gülümseme verdi. "Bu hiç de garip değil, değil mi?" dedi.

'Sanırım garip hissetmemenin bir yolunu bulmamız gerekecek,' diye cevap verdi.

"Havayı yumuşatmanın bir faydası olur mu?" diye sordu. 'Oğlunuzu savunmak için ne söylemeniz gerektiğini düşünüyorsanız onu söyleyin. Bunu anlayışla karşılarım.

Kaşlarını çattı. 'Angus'un bunu yaptığım için bana teşekkür edeceğini sanmıyorum, o her zaman kendi savaşını verebilecek kapasiteye sahip olmuştur. Ve tarafsız konuşmak gerekirse,' diye devam etti kısa bir duraksamadan sonra, 'bazı ilişkiler yürür, bazıları yürümez, bazıları da yoluna girer. Bu işler böyledir.

Onaylamamaya, sitem etmeye ya da en iyi ihtimalle soğuk davranmaya hazırды ama Zoe adamın kendisine karşı tavrında bunların hiçbirini hissetmedi. Şu andan itibaren muhtemelen her gün karşılaşacakları düşünüldüğünde bu rahatlatıcı bir durumdu.

Artık sıranın en önündeydiler ve yan yana durarak kafeyi işleten iki kadından yemek istediklerini seçtiler, içeceklerinin ve sandviçlerinin parasını ödediler ve sonra Zoe bir masa aramak için döndüğünde, pencerenin yanındaki uzak köşede sadece bir tane kaldığını fark etti.

Kip de aynı anda aynı şeyi fark etti. "Masa sende," dedi. "Öğle yemeğimi ofisime götüreceğim.

'İstersen paylaşabiliriz,' dedi.

Tereddüt etti. Nedenini tam olarak söyleyemiyordu ama onun hayır demesini istemiyordu. Ama büyük ihtimalle hayır diyecekti, sadece nezaketen ya da ondan olabildiğince çabuk uzaklaşmak için duyduğu güçlü ihtiyaçtan dolayı.

Ama hayır demedi. "Tamam," dedi, "eğer paylaşmanın sakıncası olmadığına eminsen.

Başlangıçta sohbet, pastırmalı ve avokadolu sandviçlerinin kalitesi ve yemek yiyebilecekleri en yakın diğer yer arabayla on dakikalık mesafede olduğu için tesis bünyesindeki kafeye sahip oldukları için ne kadar şanslı oldukları etrafında dönüyordu. Ancak çok geçmeden daha rahat sohbet etmeye başladılar ve Zoe onun arkadaşılığından hoşlandığını fark etti. Belli ki iş parkında iyi tanınıyordu çünkü ara sıra biri onu fark edip nasıl olduğunu soruyor ya da işlerin nasıl gittiğini öğreniyordu. Bu, ofis hayatının olağan eğlenceli şakalaşmalarından biriydi. Ancak Kip doğrudan Zoe ile konuştuğunda, onun daha ölçülü olduğunu ve özellikle de Londra'dan ayrılma ve Suffolk'a kalıcı olarak taşınma kararını açıkladığında söyleyeceklerini dinlemeye tamamen odaklandığını fark etti.

'Bazen Charity'den ayrılmanın ne kadar güzel olacağını düşünüyorum. Yazlık ve yeni bir yerde yaşamak,' dedi. Bu itiraf onu şaşırtmıştı, o güzel, dağınık eski evde ailesinin arasında o kadar yerleşik ve mükemmel bir şekilde bir arada görünüyordu ki.

Günler geçtikçe bunun gibi birkaç öğle yemeği sohbeti daha yaptılar, hayatın keşke ve belki'leri üzerine düşündüler ve sonra aralarında bir şeyler değişti ve kafede buluştuklarında ne kadar çok güldüklerini fark etti. Bir gün Uniquely You Villas'ın Korfu'da işlettiği tatil evlerinden birinde şezlongda dinlenirken bulunan bir keçiyle ilgili aptalca bir hikâye onu o kadar güldürmüştü ki, kapuçinosuna homurdanarak bir damla köpüklü sütü masanın üzerine üflemişti. Bu olaya en az onun kadar gülmüş ve sonra da en kötüsünün, ertesi gün keçinin sürünün geri kalanıyla birlikte bir fiçı Metaxa konyağı getirerek geri dönmesi olduğunu söylemişti.

"Tek kelimesine bile inanmıyorum," dedi ağzını kağıt peçeteye silerken.

"Tamam, belki de son kısım biraz fazla abartılı oldu," diye itiraf etti sırtarak. Bu öyle bir sırtışı ki, hiç beklemediği bir anda ona hiç beklemediği bir şey yaptı; midesini bulandırdı ve nefesi boğazında düğümlendi. O akşam evdeyken kendi kendine bunu hayal ettiğini söyledi, ama öyle olmadığını biliyordu. Sonra kendi kendine, hissettiği her neyse, bunun tamamen uygunsuz olduğunu söyledi. Ama öyle olup olmaması umurunda değildi, ne hissettiğini biliyordu ve bunu tekrar yaşamak istiyordu.

İşte bu yüzden, birkaç hafta sonra eve dönmek üzereyken onu otoparkta gördüğünde, ona bir şeyler içmeye gitmek isteyip istemediğini sordu.

bir içki içmeyi çok kolay kabul etti. Onun ya da kendisinin nedenlerini sorgulamasına gerek yoktu, çünkü artık aralarında neler olup bittiğini inkâr etmek mümkün değildi.

Kip'i ne kadar çekici bulduğunu ve onu her düşündüğünde yaşadığı cinsel heyecanı da inkâr edemezdi. Ki bu çok sık oluyordu. Onun gözlerini ve kendisine baktığında ruhunun derinliklerine nasıl baktığını düşündü. Onun ellerini ve teninde nasıl hissettiklerini düşündü. Onun gülümseyen ağzını ve dudaklarını onun dudaklarına değdirmeyi ne kadar çok hayal etmeye başladığını düşündü. İlk aşkını yaşayan aptal bir genç kız gibi davrandığı için kendini azarlamaya çalıştı ama hisleri geçmiyordu. Onun hakkında hissettiklerinin ne olduğunu analiz ettikten sonra, çekiciliğin onun sahip olduğu özgüvenin bolluğunda yattığına karar verdi.

Birlikte içtikleri o ilk içkiden sonraki hafta onu kulübesine davet etti. O akşam sevişmediler, bu bir sonraki ziyaretinde oldu ve daha önce yaşadığı hiçbir şeye benzemiyordu. Bu fiziksel bir birleşmeden çok daha fazlasıydı, çok daha fazlası. Bu anın, yetişkinlik hayatı boyunca beklediği şey olduğunu fark etti.

biriyle gerçek bir bağ kurdum.

Alt kattan ön kapının açılıp kapandığını duydu ve elinde Pazar gazetesıyla dükkândan dönen Kip ona şu şekilde seslendi

"Tatlım, ben geldim!

Mutlu bir şekilde gülümsedi ve hayatın bundan daha iyi olup olamayacağını merak etti.

Yedinci Bölüm

"Sanki artık hayatım üzerinde hiçbir söz hakkım yokmuş ve sadece benim için verilen kararlara uymak zorundaymışım gibi.

'Öyle görünmesinin tek nedeni, oynayacak bir rolünüz yokmuş gibi hissetmenize izin vermenizdir. Kip hayatını nasıl yaşamak istediğine karar verdi ve şimdi sen de aynısını yapmalısın.

"Ama ben hayatımdan memnundum! Louisa, ablasının amansız, hatta bıktırıcı tavrına ve Louisa'nın tek yapması gereken kendini toparlamak olduğunu ima etmesine bağırarak karşılık verdi. "Kip değişti diye ben neden değişmek zorundayım?" diye sordu. 'Neredeyse her gün yeni bir değişiklik ya da görev bana dayatılıyor ve kimse bunu isteyip istemediğimi sormuyor. Önemsiz biri haline geldim. Hayır, bundan daha kötüsü, bir baş belası, kurtulunması gereken bir baş belasından başka bir şey değilim!

"Yine," dedi kız kardeşi, "böyle hissetmek için kendine izin veriyorsun. 'Ama ben böyle hissediyorum! Nasıl farklı hissedebilirim ki?

'Sana anlatmaya çalıştığım da bu; ne kadar zor olsa da, bu zorluğun üstesinden gelmelisin. Kip'in artık seninle evli olmak istemediğini ve sonuç olarak yeni bir gelecekle karşı karşıya olduğunu kabul etmelisin. Peki, ne olacak, herkesin onun için üzülmelerini isteyen çaresiz bir Louisa mı yoksa

Hayatının kontrolünü eline alacak ve bunu bir fırsat olarak görececek cesur Louisa?

Telefonu elinde tutan Louisa dudaklarını büzdü. Stephanie'nin aynı odada olmamasına şükrediyordu, aksi takdirde cihazı ona fırlatmak isteyebilirdi. "Yaşadığım şeyi daha fazla küçümser gibi konuşabilir misin?

'Size aylarca tam anlamıyla sempatik destek verdim, şimdi desteğin çok daha sağlam olan bir sonraki aşamasına geçme zamanı. İhtiyacınız olan

olduğunuz yeri kabullenin ve sertleşin.'

"Bu sözler bir hayır kurumunda rastladığın ucuz fiyatlı bir kişisel gelişim kitabından mı geliyor acaba? Louisa kız kardeşine alaycı bir şekilde çıktı. Neyi yapıp neyi yapmaması gerektiğinin söylenmesinden ve insanların ona durmadan tavsiye vermesinden bıkmıştı, çoğu iyi niyetliydi ama bu tavsiyelerin muhatabı olmak çok yıpratıcıydı.

Çocuklarıyla rollerin tersine dönmesi de çok yorucuydu. Cumartesi günü onunla birlikte olduklarında, yardım etmek için kendilerini paralıyorlardı ve ne olursa olsun yanında olacaklarına dair onu temin ediyorlardı.

evi satarken ihtiyaç duyduğu rehberlik ve tavsiyeler. Anneleri olarak Hayatı aileye bakmak ve onları korumakla geçmişti ama artık kurallar değişmişti ve o da onların bakım ve korumasının hedefiydi. Ona, seslerini yükseltir ya da yanlış bir şey söylerlerse kırılacakmış gibi davranıyorlardı. Ziyaretlerinde çok az neşe vardı, saygısız şakalar ya da canlı sohbetler yoktu, şimdi endişeli yetişkinler gibi davranıyorlardı, belki de ilk kez hayatlarının dramatik bir şekilde ne kadar kolay değişebileceğinin farkındaydılar.

Torunlarıyla birlikte bahçede olmak hoş bir şeydi. Çocuklarının aşırı ilgisinin yarattığı gerginlikten kurtulmuştu. Peggy ve Heidi ona her zamanki gibi davranıyorlardı, ilgisinin yüzde yüzünü istiyorlardı ve onlara bunu vermek büyük bir zevkti. Bu ona ne kadar kızgın olduğunu unutmaması için zaman ve alan kazandırmıştı.

Aile gittikten sonra ev çok sessizleşmişti ama aynı zamanda bir sandalyeye gömülüp gözlerini kapadığında salondaki büyükbabanın saatinin ritmik tik taklarından başka bir şey duymamak da onu rahatlatmıştı. Kendini yeniden ayarladıktan sonra kendine bir içki hazırladı ve yapmakla görevlendirildiği minyatür portre üzerinde çalışmaya başladı. Boyanın narin fırça darbelerini aslına sadık kalarak uygulamaya odaklanırken Müşterinin evcil köpeğini yeniden üretmek, Kip'i ve geleceği düşünmekten uzaklaşmasını sağlamıştı.

Pazartesi sabahı ilk iş olarak, kendisi adına hareket eden boşanma avukatıyla evle ilgili durumu konuşmuş, 'kendi tarafında' olması gereken kadının Kip'in el altından iş çevirmesi karşısında dehşete düşeceğini ve bu işin daha ileri gitmesini engellemek için derhal adım atacağını ummuştu.

Ama Megan Bailey sadece dudak bükmüş ve sonra o çıldırtıcı derecede neşeli ve etkili sesiyle şöyle demişti: "Ne yazık ki bunun bir kaçınılmaz bir sonuçtur ve her ne kadar işlerin bu hale gelmesini onaylamasam da

'Korkarım ki bu hiçbir şeyi değiştirmiyor; evin satılması gerekiyor çünkü bana söylemediğiniz gizli bir para zulanız yoksa, kocanızın mülkteki payını satın alamazsınız.

Louisa bu konuşmadan sonra hayal kırıklığını içine atmış ve telefonu kapatmıştı ki telefon çaldı. Arayan Barston and Bright'tan bir kadındı ve iyi haberleri olduğunu söylüyordu: Charity Cottage'ı görmek için sabırsızlanan dört çift vardı. Bu, Louisa'nın acenteden aldığı ilk doğrudan iletişim biçimiydi ve kadının tavrındaki saygısız duyarsızlığa öfkelenen Louisa, toplayabildiğı en kibar ses tonuyla, o hafta için görüntülemenin imkansız olduğunu söylemişti. Hiçbir sebep göstermemiş ve acenteye de bir şey söyleme şansı vermemişti.

konuşmayı daha fazla sürdürmedi. Bu küçük bir güç anıydı ve Tanrı biliyordu ki böyle anları daha fazla yaşayabilirdi.

Bu dört gün önceydi ve tahmin edilebileceğı gibi Kip onunla iletişime geçmeye çalışmış, neden kimsenin evi görmesine izin vermediğini öğrenmek istemişti. Ama

Telesekreterine ve telesekreterine bıraktığı mesajlara yanıt olarak, uygun olmadığını söyleyen kısa bir mesajla cevap vermişti.

"Neden değıl?" Sanki mesajını bekliyormuş ve üzerine atlamış gibi saniyeler içinde cevap verdi.

Onun sorusuna cevap vermemişti. Bırakalım o düşünsün, diye düşünmüştü.

"Bu sana verdiğim temel bir tavsiye," dedi kız kardeşi, onu şimdiki zamana geri getirerek, "ve eğer doğru olmasaydı bunların hiçbirini sana söylemezdim. Ancak kolları sıvayıp bazı kararları kendin almaya çalıştığında durum üzerinde kontrol sahibi olduğunu hissetmeye başlayacaksın. Proaktif olmalısın, reaktif değıl.

Louisa kız kardeşine, o hafta evi kimsenin görmesine izin vermeyerek proaktif davrandığını söylemek istiyordu, ama bundan şüpheleniyordu. Stephanie bunu anlayacak, Louisa'yı sadece bir şeyleri ertelemekle, parmaklarını kulaklarına sokup kendi kendine la-la-la söylemekle suçlayacaktı. Belki de öyleydi.

"Neden kendine bir mola verip gelip bizimle kalmıyorsun? Stephanie sonra sordu.

Normalde Louisa Norfolk'ta kız kardeşi ve kocasıyla vakit geçirmekten ve Hunstanton sahilinde uzun yürüyüşlere çıkmaktan hoşlanırdı ama şimdi Charity Cottage'dan uzak kalma düşüncesi onu dehşete düşürüyordu, sanki döndüğünde hala burada olmayabilirdi. "Yapamam," dedi.

"Yapamaz mısın, yapmaz mısın?"

Louisa, 'İşimle meşgulüm,' diye cevap verdi.

"Uzun bir hafta sonuna ne dersiniz? Stephanie pazarlık yaptı. 'Elbette yapabilirsin Kendine birkaç gün izin ver. Uzaklaşmak size iyi gelecektir ve belki de yeni bir bakış açısı kazanmanıza yardımcı olacaktır.

'Harrogate'e gittim ve bak yokluğumda neler oldu. Hayır, burada kalsam daha iyi olur ve ayrıca, insanlar evi incelemeye başlayacaksa, yapmamaları gereken yerlere burnunu sokmadıklarından emin olmak için burada olmak istiyorum.

'Nerede yaşamak isteyebileceğinizi gerçekten düşündünüz mü? İnternette herhangi bir mülke baktınız mı? Kendinizi yeni bir yerde hayal etmek, hayatınıza devam etmenize yardımcı olacak ilk adım olabilir.

Louisa'nın gelini de geçen Cumartesi aynı şeyi söylemişti. Fikrini söylemekte hiçbir zaman yavaş davranmayan Caro, belki de kelimeleri yüksek sesle söyleyecek kadar cesurdu. Diğerleri de muhtemelen bunu düşünüyor ama bir şey söylemeden önce zaman kolluyorlardı. Ama Arabella'nın da belirttiği gibi, çocukluk evlerini kaybetmenin acısını hâlâ atlatmaya çalışıyorlardı. Ashley daha sonra, eğer yardımı olacaksa, onu aramaya başlayacağını söylemişti. "Bunu yaparsam senin için daha az acı verici olur mu anne?" diye sordu nazikçe. "Bunu senin için yapmaktan mutluluk duyarım.

İçindeki korkak, acelesi olmadığını söylemek istemişti ama çarkların çoktan dönmeye başladığını biliyordu. Ayrıca bunun kendi başına yapması gereken bir şey olduğunu da biliyordu.

Kız kardeşiyle yaptığı görüşmeyi sonlandırdıktan sonra polarını giydi, anahtarlarını aldı ve tempolu bir yürüyüşe çıktı. Daha çok öfkeli bir yürüyüş gibi.

İçini dökmeye, kız kardeşiyle konuşması sırasında dikkatle kontrol ettiği öfkesini biraz olsun dindirmeye ihtiyacı vardı.

Stephanie'nin her tavsiyesinin sadece iyi niyetli değil, aynı zamanda isabetli olması çok sinir bozucuydu. Tıpkı kilitleri değiştirme konusunda haklı çıktığı gibi. Eğer Louisa bunu yapsaydı, Kip ona kaba davranamazdı. O bir aptaldı.

Asıl soru, ne kadar zamandır aptal olduğuydu? Yeterince dikkat etmediği için gözden kaçırdığı bir dizi kırmızı bayrak var mıydı? Dikkat etseydi bile, Kip'in mutsuzluğunun boyutunu fark edebilir miydi? Ama ne yapabilirdi ki? Ona daha fazla para ödeyebilirdi. dikkat? Seksi daha sık mı başlattılar? Ve neden kadınlar her zaman kendilerini suçluyorlardı, özellikle de konu seks olduğunda? Sıkıldıysa ya da daha fazla heyecan istediye ya da hayatlarının yeni bir yöne gitmesini

istediyse, neden

hiç söyledi mi? Bundan çıkarabileceği tek sonuç, adamın özellikle ondan sıkılmış olduğuydu ve onu memnun etmek için elinden gelen her şeyi yapabilirdi ama yine de bunun bir faydası olmazdı.

Sadece 'Anne ve Baba' ve 'Büyükanne ve Büyükbaba' olarak kaybolup gittiklerini söylemişti ama bununla ne demek istediğini gerçekten anlamamıştı. O kim olmak istiyordu? Aralarındaki büyük fark bu muydu? Olduğu kişi olmaktan mutluydu ve kesinlikle hiç sıkılmamıştı, bunun için zamanı yoktu. Kip'in de sıkılmak için zaman lüksüne sahip olduğunu düşünemezdi.

Yoksa onu korkutan emeklilik düşüncesi miydi? Çalışma hayatı geride kaldığında nasıl biri olacağını göremeyeceğinden mi endişeleniyordu? Bir ilişki, hâlâ hayatının baharında olduğunu ve sunacak çok şeyi olduğunu kanıtlamanın bir yolu muydu?

Hiçbir zaman kim ya da ne olduğunu analiz eden kadınlardan biri olmamıştı; her zaman bunun için çok meşguldü. İkizlerin doğduğu andan itibaren her dakikası için konuşuluyordu. Bu çok yorucu ve Kaotik bir dönem, durmaksızın yemek yedirmek, uyuyabildiği kadar uyumak, evi nispeten düzenli tutmak ve çamaşır makinesi ile kurutucuyu sürekli doldurup boşaltmak. Dürüst olmak gerekirse Kip de elinden geldiğince yardım etmişti ama yeni şirketi kurmakla meşguldü. Ve sonra Angus dünyaya gelmişti ve her ne kadar son derece uysal ve sakin bir bebek olsa da, dört yaşından küçük üç çocuk hala muazzam bir meydan okumaydı.

Yine de bu onun hoşuna giden bir meydan okumaydı. Tüm tabakları döndürdüğü ve hatta aynı anda birkaç topla hokkabazlık yapabildiği için büyük gurur duyuyordu. Arkadaşları onun yaptığı her şeye hayret ediyordu, özellikle de stresli ikiz anneleri için bir grup organize ettiğinde. Ayrıca köydeki yeni yürümeye başlayan çocuk grubuna da yardım ediyor. İkizler köy okuluna başladığında, orada da görev almaya başladı ve köy okuluna yardım etmeye başladı.

Üç çocuk da okula başladığında, orada yarı zamanlı çalışma teklifini kabul etti. Çocuk sahibi olmak için öğretmenlik kariyerini askıya almıştı ama şimdi bıraktığı yerden devam etme zamanıydı.

İşte o zaman, çocuklarının kıyafetlerinin tozunu almamakla ya da ütülememekle övünen Stephanie, kocasının da kıyafetlerini ütülememekle övünen Stephanie, onu üstlendiği her şeyde dikkatli olması konusunda uyardı. "Kimse bir kurbanı ya da gösterişi sevmez Louisa.

Kız kardeşinin sözleriyle sarsılan Louisa savunmaya geçmişti. "Ben bu iki şeyden hiçbirini değilim," diye karşı çıkmıştı. 'Ben hiç bir şeyden şikayet eder miyim? Ve her şeyi elimden geldiğince iyi yapmaktan hoşlanmam neden bir sorun olsun ki?

Stephanie, 'Hemen havalara girme,' dedi. 'Sadece bu kadar mükemmel olmakla geri kalanımızı baltalıyorsun. Ve şehitler asla şikâyet etmez, şehidin tanımı budur.

Kız kardeşinin gözleminin onu düşünmeye sevk ettiği doğru olsa da, bu onu değiştirmemişti, gerçekten değiştirmemişti. Daha rahat bir tutum benimsemeye, ev işlerini bırakmaya ve daha az sorumluluk üstlenmeye çalıştı ama kısa sürede eski haline döndü. O böyle biriydi, boş durmak onun doğasında yoktu. Öğretmenlikten emekli olduğunda, kendini minyatür dünyasına attı; o zamana kadar sadece uğraştığı bir şeydi bu; şimdi ise neredeyse tüm zamanını alıyordu.

Ama bu kadar düzenli, meşgul ve kontrollü olma arzusu onun çöküşü mü olmuştu? Kip'in kaçmak istediği şey bu muydu, pervasızca kontrolden çıkmak?

Öğleden sonra ışığı artık azalıyordu ve köyün etrafından ve ılık bahar havasının yeni büyümeyle tatlı olduğu ve kuşların şarkı söylediği tarlalar boyunca yürüdükten sonra, eve gitmek için adımlarını geri çekti.

Öfkeli ayak sesleri ayaklarından gitmişti ve kız kardeşine ve kendisine daha az öfkeliydi. Elbette yaşayacak yeni bir yer araması gerekiyordu ve Ashley'in bunu onun için yapacağını söylemesi nazik bir davranış olsa da, eğer

hayatının kontrolünü geri almak için yeni bir ev bulması gerekiyordu. Bu, kendisi için yeni bir gelecek inşa etme yolunda önemli bir adım olacaktı.

Bu yeni keşfedilen kabullenmeyle birlikte, tamamen uyandığı hissine kapıldı ve aniden harekete geçti, aynı bağlılık ve kararlılıkla bilinmeyene doğru adım atmaya hazırdı.

Her zaman yeni bir meydan okumaya hazırdı. Dahası, başını dik tutup yoluna devam etmeyi ailesine borçluydu.

Yola çıktığından çok daha olumlu bir ruh haliyle eve vardığında, garaj yolunda park etmiş tanıdık bir araba ve ön kapıda içeri girmeye çalışan daha da tanıdık bir figür buldu.

Sekizinci Bölüm

Kip elindeki anahtar demetini havaya kaldırdı. "Kilidi değiştirmişsiniz," dedi, sesindeki öfkeli güvensizliği gizleyemiyordu.

"Fark etmeniz ne kadar akıllıca.

"Sanırım bana borcunu ödemek için, değil mi?

'Hayır, istediğin gibi gelip gitmeni engellemek için. Mahremiyet hakkım olduğunu düşünüyorum, bu en azından benden alamayacağın bir şey olmalı.

Anahtarlarını pantolonunun cebine soktu ve öfkesini dağıtmaya çalıştı. Kendi evinin kapısında kilitli kalmasına sinirlenmişti. Louisa'nın bunu yapacağını tahmin edemediği için de sinirliydi. Ama işini erken bitirip onunla konuşmak için buraya gelerek bir şey elde etmek istiyorsa, onun kendisine saldırma ihtiyacına saygı duymalı ve kendi tepkisini kontrol altında tutmalıydı. Her ne pahasına olursa olsun sakın kalmalı ve öfkesine yenik düşmemeliydi.

'Özür dilerim,' dedi. 'Yaptığının yanlış olduğunu biliyorum, sen yokken buradaki ajanla buluşmak, ama senin için ne kadar zor olacağını ve bunu ertelemeye çalışacağını biliyordum. İşleri senin için daha az acı verici hale getirmeye çalışıyordum,' diye ekledi, bunun bariz bir yalan olduğunu bildiği halde.

"O zaman sorun yok," dedi, "her şey benim yararına olduğu ve arkamdan iş çevirmekten başka seçeneğin olmadığı sürece. Bunu alışkanlık haline getirmiş gibisin.

"Lütfen," dedi, alçak kayın çitinin diğer tarafından yürüyen birini görünce, "bu konuşmayı içeride yapabilir miyiz?

'Peki ya seninle konuşmak istemediğimi, konuşmak istediğim son kişi olduğunu söyleseydim?

Anladığımı söyleyebilirim. Ama ne kadar zor olsa da Louisa, konuşmamız gerekiyor. İşleri yoluna koymamız gerekiyor.

"Avukatların bunu bizim için yaptığını sanıyordum.

'Bak, bana kızgın olduğunu biliyorum, hatta belki de benden nefret ediyorsun, ama bazı şeylerle daha fazla ilgilenebilseydik her şey çok daha iyi olurdu...'

Ne? Dostça mı? Nezaketle mi? Samimiyetle mi?" dedi, hangi kelimeyi kullanacağı ve hangisinin kulağa çok basit gelmeyeceği konusunda tereddüt ettiğinde.

"Bunların hepsi," dedi, "ama gerçekten de birlikte bir hayatı paylaşmış ve yarattığımız aileyi hala önemseyen iki insan olarak. Kendimize bu kadarını borçlu değil miyiz?"

Kız, yüzünde küçümseyen bir ifadeyle ona baktı. Onu daha önce hiç böyle görmemişti ve bu onu iliklerine kadar ürpertti. Louisa her zaman ne kadar güçlü ve becerikli olsa da, her zaman var olan güven verici bir yumuşaklığı vardı. Şimdi bu onun için yok olmuş ve yerini tanımadığı soğuk bir sertliğe bırakmıştı. Yine de ondaki değişimden kendisinin sorumlu olduğunun farkındaydı ve bu da suçluluk duygusunu arttırıyordu.

'Oh, ne olacak ki,' diye mırıldandı. "İçeri gel de şu işi bitirelim.

Evin arka tarafına kadar onu takip etti. Hizmet odasının kapısını açtığı anda, polarını çıkardı ve portmantoya astı. Çıkaracak bir ceket ya da paltosu yoktu, bu yüzden önden gidebilirdi, ama yapmadı, onu bekledi ve sonra onun arkasına düştü.

Mutfakta her şey ona çok tanıdık geliyordu. Pencere kenarındaki çömlek sürahide laleler, masanın üzerinde bir vazo nergis, mutfakta Aile, yemek kitaplarıyla dolu kitaplığın üzerindeki panoya rastgele iliştirilmiş Fortnum & Mason çay kadehleri koleksiyonunu su ısıtıcısı, rengârenk fayanslarıyla tuğlaların arasına sıkışmış Aga'nın krom rayına asılı el havluları, kurutulmuş çiçekler ve dekoratif porselen tabaklarla süslenmiş meşe kirişler ve beş yüz yıllık Suffolk kır evlerine özgü sırlı tuğlalardan oluşan hafif düzensiz zemin. Her zamanki gibi rengârenk görünen ve kokan bir karmakarışık.

aynıydı ama aynı hissettirmiyordu. Atmosfer farklıydı. Hissettim baskıcı ve davetkâr değildi. Ya da belki de bu kadar tanıdıklığın arasında kendini dengesiz hissetmesi ve çok kötü incittiği karısının kendisinden birkaç adım ötede durduğunu ve aralarında bir okyanus kadar mesafe olmasını dilermiş gibi baktığını bilmesiydi.

Geçen hafta emlakçıyla birlikte buraya geldiğinde böyle hissetmemişti ama o zaman da anlaşılabilir bir müşteri rolü oynuyordu. evlilik çok üzücü bir şekilde sona ermişti.

Ama burada Louisa'nın yanındayken ve ondan gelen düşmanlığı hissederken, ona ne kadar zalimce davrandığını kabul etmek zorunda kaldı ve duygularının kaydığını hissederken, zamanı geri alabilmeyi dilerken, kendini çelikleştirmek zorunda kaldı. Artık çok geçti. Verdiği zararı geri alamazdı. Geri dönüşü yoktu, hele ki bunu acıma duygusuyla yapıyorsa. Ama daha da önemlisi, bir zamanlar sahip olduğu hayata geri dönmek istemiyordu. Zoe'yle birlikte olmak istiyordu.

"Ne hakkında konuşmak istiyorsun? Louisa sordu.

"Oturalım mı?" diyerek masayı işaret etti ve bir sandalye çekti - çocukların yıllar önce 'babalarının sandalyesi' olarak belirledikleri sandalye. Ama Louisa ona katılmadı. Daha da uzaklaşarak Ağa'nın yanına yerleşti ve onu oturduğu yerden dönüp kendisine bakmaya zorladı. Kadında doğal olmayan bir gerginlik vardı ve bakışları net ve güçlüydü. Rahatsız edici bir şekilde.

Mutfağın öbür ucundan ona bakarken ve öfkeli bir kadın olmaya her türlü hakkı olan dış kabuğunun arkasını görmeye çalışırken, gençken ve birlikte hayata yeni başladıkları zamanki kadını hâlâ görebiliyordu. Bir eşte aradığı her şeye sahipti; sevgi dolu ve destekleyici, zeki ve bağımsız ve bir çift olarak başarmayı umdukları her şey için coşku doluydu. Tamamen bilinçsiz bir şekilde güzeldi ve adam gerçekten sevebileceği tek kadını bulduğuna gerçekten inanmıştı.

Şimdi de aynı güzellikteydi, diye düşünürken buldu kendini. Evet, daha yaşlıydı ve kendisi gibi biraz kalınlaşmıştı ama yine de zarif bir Birçok genç kadını kışkırtacak bir ışıltı. Formunu korumak için kilosuna dikkat etmesine ya da spor salonuna gitmesine hiç gerek olmamıştı. Tek kusurunun, doğanın ona gençliğinde verdiği ve yaşlandıkça grileşme tehdidiyle karşı karşıya kalan bal sarısı rengini korumak için düzenli olarak kuaföre gitmek olduğunu söylemekten hoşlanırdı. Yirmili yaşlarında ve Otuzlu yaşlarında saçlarını uzatırdı ama yıllardır çene hizasına gelecek şekilde küt kestiriyordu.

"Ev hakkında konuşmak istiyorum," dedi düşüncelerini tekrar hizaya getirmeye zorlayarak. 'Ayrılmanın senin için ne kadar zor olacağını biliyorum Louisa, ama ortak varlıklarımızdan en iyi şekilde yararlanmak ve ikimizin de hak ettiği şekilde rahat yaşamak istiyorsak evi satmamız gerekiyor. Bunun olacağını hiç düşünmediğini biliyorum, ben de düşünmemiştim ama oldu ve bununla başa çıkmak zorundayız-'

"Aşırı prova edilmiş vaazını bana bırak," diye araya girdi, "Ben Özellikle de *ihtiyacımız var ve yapmak zorundayız* gibi şeyler söylediğinizde. Bu benimle ve benim ne istediğimle ilgili değil, *seninle* ve *senin* ne istediğinle ilgili.

Şimdi bana cevap ver: Bu boşanmadan tam olarak ne

kazanacağım? Adam gözlerini kadına dikti. "Hangi açıdan?

"Mali durumumla ilgili olarak. Ne tür bir ev satın alabileceğimi bilmek istiyorum, aksi takdirde bana cömertçe bahsettiğiniz bu heyecan verici yeni hayatı nasıl dört gözle bekleyeceğim?

Kendisine yöneltilen iğneleyici sözler karşısında irkildi ve yapmaması gerektiğini bildiği halde kendi sözleriyle saldırıya geçti. "Bu varsayımsal bir soru, çünkü evi kimsenin görmesine izin vermiyorsun, dolayısıyla satılma ve ikimizin de taşınma şansı yok.

'Sadece bu hafta içindi,' dedi. 'Aval aval bakanlar ve zaman harcayanlar pazartesi'den itibaren otobüsler dolusu gelebilir.

Kaşlarını çattı. "Yani bu hafta sadece garip davranıyordun, öyle mi?

'İşleri kendi hızımda yapma hakkımı savunuyordum. Gelecekte avukatlarımızla aramızdaki anlaşmalar söz konusu olduğunda bunu göz önünde bulundurmamak isteyebilirsiniz. Şimdi lütfen soruma cevap verin.'

Yapamam. Pek sayılmaz. Her şey tencereye konulmalı ve sonra bölünmeli ve-'

"Yaklaşık bir rakam," diye tersledi. 'Eminim bana bunu verebilirsin? Şüphesiz Zoe ile birlikte bir ev kurduğunuzda neleri karşılayabileceğinizi zaten biliyorsunuz, bu da bana ne kalacağını bildiğiniz anlamına geliyor. Evimizin satışından elde edilen gelirin yarısını alacağımı varsayıyorum, peki ya geri kalanı - birikimlerimiz, hisselerimiz ve işimiz.

Tabii ki, ipoteğe katkıda bulunduğum onca yılı ve pandemi sırasında ailemden miras kalanlarla işleri nasıl desteklediğimi de göz önünde bulundurarak.

'Bunun için size son derece minnettarım ve her zaman minnettar kalacağım,' dedi.

'Sen

Bunu ne kadar takdir ettiğimi biliyorsun. İçini çekti; Louisa'nın asla anlayamayacağı şey, bunun kendisini ona karşı ne kadar borçlu hissettirdiği idi. Ondan para almaktan nefret etmişti ama Uniquely You Villas'ı ayakta tutmanın tek yolu buydu.

'Birkaç yıl sonra ne yapacağını bilseydim, duvara gitmene izin verirdim,' dedi.

'Ve bu ikimizi de incitebilirdi,' diye cevap verdi. "Ama şimdi beni incitmende bir sakınca yok, öyle mi?

"Seni incitmek istememiştim Louisa.

'Ama yaptınız ve benden açıkça istediğiniz gibi yumuşak davranmamı bekleyemezsiniz. Zamanla seni affedebilirim ama bu çok uzak bir ihtimal. şimdi söyleyeceğin her şeyi söylediyseñ ve kibar davranıp insanların evi görmesine izin vereceğim konusunda kendini tatmin ettiyseñ, bence gitmelisin.

Onun kovulması üzerine ayağa kalktı. Louisa'yla konuşmak için buraya gelirken çok daha fazlasını ummuştu. Aptalca bir şekilde yüz yüze konuşmanın işe yarayacağını, Louisa'nın onun hâlâ Kip olduğunu, hâlâ çocuklarının babası olduğunu ve sadece ilişkilerinin sonunu getirmeye çalıştığını göreceğini düşünmüştü.

Evlilik ikisi için de daha kolay olacaktı. Ama yanlış hesaplamıştı. Kadın bir Etrafında koruyucu bir bariyer vardı ve hiçbir şey bu bariyeri aşamayacaktı.

Dokuzuncu Bölüm

Cumartesi sabahı Caro duştayken Ashley aşağıda mutfakta Peggy ile kahvaltı ediyordu.

İki buçuk yaşındaki kızının dikkati önündeki iPad ekranına sabitlenmişti, bir yandan da dalgın dalgın küçük kareleri çiğniyordu. Marmite tost. *Cocomelon'un* bir bölümünü izliyordu, parlak renkli bir animasyondur ve onda transa benzer bir konsantrasyon hali yaratmakta asla başarısız olmamıştı. Garip bir şekilde hipnotize edici, hatta bağımlılık yapıcıydı çünkü Ashley birden fazla kez kendini büyülenmiş bir atalet içinde ekrana bakarken bulmuştu. Bugün ilerleyen saatlerde bunu seyretmesi gerekebilirdi.

bir kaçış biçimi olarak. Ya da derin sedasyon.

Mayıs ayının sonuydu, İlkbahar Resmi Tatil hafta sonuydu ve son üç Cumartesi üst üste çalıştıktan sonra bu Cumartesi izinliydi. "Herhangi bir sorun olursa," demişti bugün ofiste olacak personeline, "şunları yapabilirsiniz

her zaman beni ararlar.' Neredeyse öyle olmasını umuyordu, sadece kendisinin çözebileceği büyük bir sorun çıkacaktı; bu, bugünkü geziden kaçabileceği anlamına geliyordu.

Böyle bir şey olursa Caro çok öfkelenir, Arabella da öyle. Peggy de sahilde bir gün geçiremeyeceği için hayal kırıklığına uğrayacaktı. Son birkaç gün içinde deniz kenarına yapmayı hayal ettiği gezi destansı boyutlara ulaşmıştı.

genç ateşli zihni. Hızla gelişen kelime dağarcığı artık, çoğunlukla Peppa Pig'in deniz kenarına tatile gittiği resimli bir kitaptan edindiği, plajla ilgili bir dizi kelimeyi içeriyordu. Ashley o günün sadece bir hayal kırıklığı olabileceğini, Aldeburgh plajının beklentilerini karşılayamayacağını hissediyordu. Kendi açısından da o günden korkuyordu çünkü ailece ilk kez bir arada olacaklardı.

Aile derken de babasının yarattığı bu yeni melez aileyi kastediyordu. Angus anlaşılır bir şekilde daveti geri çevirmişti. "Hayatta olmaz!" demişti vahşice. 'Eski kız arkadaşım ve babamla mutlu aile oyunu oynamamın imkanı yok! Kim olduğumu sanıyorlar, affet ve unutul poster çocuğu mu?

Babam hepsini Aldeburgh'a, günü onunla ve Zoe'yle birlikte geçirmeye davet ettiğinde Ashley, Caro'ya bundan bahsetmemişti. Önce kız kardeşini aramış ve ne yapmaları gerektiğini düşündüğünü sormuştu. "Sence annemin hatırı için hayır demeli miyiz?" diye sormuştu.

O sırada Arabella, Caro'ya Giles'ın ilişkilerine başladıklarında karısından ayrılmamış olduğunu söylediği için ona hâlâ kızgındı.

"Kimseye söylemeyeceğine yemin etmiştin," diye tıslamıştı ona, babam evi satılığa çıkardıktan sonraki Cumartesi günü annemlerdeyken. "Söz vermiştin!

Yakalandığı için utanmış ve karısı onu ele verdiği için hayal kırıklığına uğramıştı, özür dileyip böyle bir niyeti olmadığını söylemişti ama bir gün Caro, Arabella'nın Giles'la tanıştığında özgür bir adam olduğu hikâyesine gerçekten inanıp inanmadığını sorduğunda ağzından kaçırmıştı.

Arabella, 'Yalan söylemeliydin,' demişti.

"Bunu yapmakta berbat olduğumu biliyorsun," demişti. "Yüzüm beni her zaman ele verir.

Hiç şüphesiz bugün de öyle olacak, diye düşündü. Peggy'nin iyiliği için Grando'nun Grammy'nin yerine yeni bir 'arkadaş' getirmesinde kesinlikle olağandışı bir şey yokmuş gibi davranmak istiyordu - kız arkadaş demeye dili varmıyordu. Zoe'nin üvey annesi olacağını da düşünemiyordu. Tanrı aşkına, bu nasıl olacaktı ki? Bildiği kadarıyla evlilikten hiç söz edilmemişti.

Caro'ya göre, insanlara etiket yapıştırmak gerekli olmadığı için meseleleri fazla karmaşıklştırıyordu. "Onları sadece Kip ve Zoe olarak görün.

Caro, anne babasına ve üvey ebeveynlerine Hristiyan isimleriyle hitap ederek büyüdüğü için bunu yapmak belki de kolaydı. Ama Ashley için anne ve babası her zaman anne ve baba olmuştu ve her zaman da öyle olacaktı.

Arabella babalarının davetini kabul etmeleri gerektiği görüşündeydi çünkü er ya da geç onu Zoe'yle birlikte görmek zorunda kalacaklardı, tabii babalarını kaybetmek istemiyorlarsa.

Bir sonraki büyük soru, ne yaptıklarını annelerine söyleyip söylemedikleriydi.

"Tabii ki biliyorsun! Caro söylemişti. 'Gerçekten, sen ve Arabella bu konuda çocuk gibi davranıyorsunuz. Anneniz babanızın hâlâ sizin babanız olduğunu kabul edecek kadar güçlü ve bu nedenle onu görmek istemeniz son derece normal.

Ama istemiyorum, diye düşündü Ashley sefilce, *onu gerçekten görmek istemiyorum.*

Bu şekilde değil.

Dönüp yanındaki mama sandalyesinde oturan Peggy'ye baktı. Hâlâ önündeki ekrana dikkatle bakıyor, ipeksi sarı saçları 'Row Row Row Your Boat' şarkısına eşlik ediyordu. Çenesinde tereyağlı bir Marmite lekesi vardı ve parmağını kullanarak onu sildi, sonra parmağını emerek temizledi. Kız gözlerini ona doğru çevirdi ve özellikle kalp eriten gülümsemelerinden birini ona verdi. Sonra boş tabağını ona doğru iterek, "Biraz daha tost!" dedi.

"Biraz daha tost *lütfen*," dedi otomatik olarak.

"Biraz daha tost, *peeese*," diye yineledi, bakışları tekrar ekrana dönmüştü.

Ekmek kızartma makinesinin yanında kahvesini doldururken, biricik kızının büyüdüğünde onu görmek istememesinin ne kadar kötü olacağını düşündü. Bu onun anlayışının ötesindeydi. Ve olmasına asla izin vermeyeceği bir şeydi.

Üst kattan karısının saç kurutma makinesini kullandığını duyabiliyordu. Peggy'ye miras kalan uzun sarı saçları ilk fark ettiği şeydi

Korfu'da tanıştıklarında Caro'dan bahsetmişti. Uniquely You Villas tarafından yönetilen mülklerden birinde kalan bir grup arkadaşıyla birlikte tatile çıkmıştı. Villa Agios Stefanos'taydı ve bir gece otuzuncu yaş gününü kutlamak için limanda popüler bir tavernada akşam yemeğinin tadını çıkarırken bir grup kız geldi. Öyle bir geliş yapmışlardı ki Görmezden gelin - üç göz alıcı çekici kız maksimum giyinmiş ve Ashley ve arkadaşlarının oturduğu yere paralel bir masaya gösterdiğinde garsonun ilgisinden açıkça hoşlanıyordu. Üç kız arasında sadece bir sarışın vardı ve Ashley gözlerini ondan alamadığını fark etti. Uzun bronzlaşmış bacaklarını gösteren kısa, vücudu saran bir elbise giyiyordu ve arkadaşları kısa sürede dikkatini kaybettiklerini fark ettiler ve söz konusu kızı uyaracak kadar yüksek seslerle ona sataşmaya başladılar. Kız ona soğuk bir bakış attı ve yüzü kızarıırken dudakları bir gülümsemeye dönüşerek onu tamamen şaşırttı. Bunu hiç beklemiyordu. Belki o da beklemiyordu.

Kadının kendisini ve kabadayı arkadaşlarını ilgisinin altında göreceğini varsaymıştı. Ama görünüşe göre öyle değilmiş.

Akşamın sonunda hepsi aynı masanın etrafında oturuyor ve sabah grup olarak tekneyle açılmayı kararlaştırıyorlardı. Öyle de yaptılar. Kıyı boyunca ilerlediler ve sakin bir koyda yüzdükten sonra Ashley'in iyi bildiği bir tavernada öğle yemeği yemek için ilerlediler. Yıllardır Korfu'da tatil yapıyordu.

ailemle, sonra da arkadaşlarımla. Ama o tatil kolaylıkla en iyisiydi. O hafta aşık oldu ve o zamandan beri Caro'ya aşıktı.

On dört ay sonra onunla birlikte Suffolk'a taşınmıştı ve evlenmeyi planlıyorlardı. Onda son derece çekici bulduğu bir açık sözlülük vardı ve bir şey söylediğinde bunu kastettiğini biliyordu. Onu sevdiğini ilk söylediğinde, sevdiğinden bir an bile şüphe etmemişti. Elbette seveceğini düşünecek kadar kibirli olduğu için değil, onda hiçbir sahtelik, hiçbir şaşırtmaca olmadığı için. Onun her şeyi bu kadar net görmesi ve her zaman mantığın sesi olması hoşuna gidiyordu. Sadece ara sıra bazı şeyleri göremeyebilirdi.

Açık sözlülüğünün yersiz ve biraz sakarca olduğu zamanlar da olmuştu ama onu başka türlü düşünemezdi. Kadın onun dengesini sağlıyordu ve adam da onun için aynı şeyi yaptığını düşünmekten hoşlanıyordu.

Peggy'nin tostuna önce tereyağı, sonra da Marmite sürüp kareler halinde keserek masaya götürdü.

önündeki ekranda hareket eden figürleri izledi. Tezgâha geri dönerek kahvesini içti ve annesini arayıp aramayacağını düşündü.

Bugün Aldeburgh'a gideceklerini biliyordu, Caro elbette ona söylemeleri gerektiği konusunda haklıydı. Ashley ona söylediğinde annem, "Yalan yerine gerçeği duymayı tercih ederim," demişti. "Babandan yeterince yalan dinledim.

Görünüşe bakılırsa annem köşeyi dönmüş gibiydi. Aktif olarak ev arıyor ve düzenli olarak Ashley'e ev hakkında rapor veriyordu.

incelediği ya da inceleyeceği mülkler. Şimdiye kadar hiçbir şey onun istediklerine yaklaşmamıştı, sattıkları bile.

Ashley aşırı seçici davranmadığını umuyordu. Her ne kadar

Eğer öyleyse onu suçlayamazdım. Yapmak zorunda olduğu büyük bir yeniden düzenlemeydi ve bu yüzden geriye dönüş gibi hissettirmeyecek bir ev bulmak onun için çok önemliydi. Kendisi de emlak piyasasını yakından takip ediyor, yeni bir şey var mı diye günde defalarca kontrol ediyordu ama annem

durumu iyi idare ediyor gibi görünüyordu ve bu yüzden müdahale ediyormuş gibi görünmek istemediği için geri çekildi.

Charity Cottage'a sürekli bir ziyaretçi akını olmuş ve her ikisi de istenen fiyatın oldukça altında olan iki teklif yapılmıştı. Bu bir Klasik Barston ve Bright numarası. Alıcıları düşük teklif vermeye teşvik etmeleri ve daha sonra satıcıyı bu fiyatın adil bir fiyat olduğuna ikna etmeleriyle bilinirlerdi.

Hızlı ve kolay bir satış umudu. Ne kadar az iş yapmak zorunda kalırlarsa o kadar iyiydi. Mülklerde hızlı bir geri dönüşü seviyorlardı ve bunu nasıl elde ettiklerini önemsemiyorlardı. Müşteri memnuniyetine de pek önem vermiyorlardı, onlar için önemli olan tek şey kolay satış ve kazanılan komisyondur.

Annesine, önce kendisiyle konuşmadan hiçbir teklifi kabul etmemesini söylemişti. "İlk öğrenen sen olacaksın hayatım," demişti annesi, sanki onunla dalga geçiyormuş gibi, hafif bir hoşgöründen daha fazlasını içeren bir gülümsemeyle. Bu bakışı çok iyi biliyordu, çocukken birçok kez yanlış bir şey yaptığını inkâr ettiğinde bu bakışa maruz kalmıştı ama kız başından beri bir camı futbol topuyla kıranın o olduğunu biliyordu; ya da onu tüm ev ödevlerini yaptığına ikna etmeye çalıştığında.

Angus'un hafta sonu annesiyle birlikte olacağını hatırlayarak onu aramamaya karar verdi. Bunun yerine Arabella'yı kontrol etti. Aldeburgh'a aynı anda vardıklarından emin olmak istiyordu ve daha da önemlisi, babam ve Zoe ile geçirecekleri günü mümkün olduğunca tarafsız ve çatışmadan uzak tutmak için onunla bir tür strateji geliştirmek istiyordu. Çünkü görebildiği kadarıyla her an yüzlerinde patlayabilecek bir potansiyele sahipti.

Cep telefonunu daha yeni eline almıştı ki çaldı.

Arabella'ydı.

'Varış noktası kabusuna ne zaman varmayı planladığınızı ve işleri nasıl halledeceğimizi öğrenmek için sizi hızlıca arayayım dedim,' dedi.

Bu senin için ikizdi, diye düşündü gülümseyerek, garip bir şekilde telepatik ve birbirleriyle tamamen uyum içindeydiler.

Onuncu Bölüm

Bazen Arabella kazanamayacağını hissediyordu.

Giles'in kızı önde oturabilsin diye Heidi'yle birlikte arabanın arkasında oturmayı teklif ederek doğru şeyi yaptığını düşünmüştü. Lexi'ye uyum sağlamak için geriye doğru eğilmesinin bir başka örneğiydi bu.

Annesi ve yeni erkek arkadaşı Mayorka'da tatildayken, kız yarıyıl tatili için onlarla kalıyordu. Arabella, Giles isteyken Lexi'yi eğlendirmek için elinden geleni yapmıştı ama

Ciddi anlamda boyundan büyük işlere kalkıştığı ve kendini kaybetmek üzere olduğu anlar. Kız, sanki etrafının ahmaklarla çevrili olması onun en büyük talihsizliğiymiş gibi, sinir bozucu bir kendini beğenmişlikle konuşmaya başlamıştı. Tercih ettiği cümle 'Ölüyorum, gerçekten sıkıntıdan ölüyorum' oldu. O zaman *kulübe katıl*, demek istiyordu Arabella bu cümleyi her kullandığında, *çünkü senin sürekli homurdanmanı duymaktan sıkıldım*.

İşin tek iyi yanı, Heidi'nin büyük üvey kız kardeşine sırılsıklam aşık olmasıydı ve doğrusunu söylemek gerekirse, Lexi şikayet etmediği ya da Giles'in ona sürpriz yapıp aylardır başının etini yediği cep telefonu ile uğraşmadığı zamanlarda Heidi'yle oynuyordu. Aldeburgh'a gitmek üzere evden ayrıldıklarından beri Heidi'nin huysuzlanmasının nedeni de buydu; Lexi'nin sıkıcı yaşlı annesiyle değil, kendisiyle oturmasını istiyordu. Lexi, Heidi'ye

Ama Giles, Heidi'nin her zaman kendi bildiğini okuyamayacağını öğrenmesinin önemli olduğunu, ön tarafta kalması gerektiğini söylemişti.

Arabella, Heidi'nin dikkatini küçük bir kuru üzüm paketiyle dağıtmaya çalışırken, günün daha da kötüye gidebileceğini düşündü. Kızı açılmış pakete kurnaz bir şüphecilikle baktı, sanki onu olduğu gibi görüyordu, bir

Onu susturmak için açık bir rüşvet. Depoda daha çok olduğunu kanıtlamak için ürpertici bir homurtu daha çıkardı ve paketi aldı. Ağzına bir kuru üzüm attıktan sonra sustu ve Arabella rahatlayarak uzun bir iç geçirdi.

Ancak kızına odaklanmak yerine, şimdi dikkatini günün nasıl gelişebileceğini düşünmekten alıkoyacak hiçbir şey kalmamıştı. Hâlâ babasına inanılmaz derecede kızgın hissediyordu ve bir sabah uyanıp yaptığının çok yanlış olduğunu anlaması için her şeyini verebilirdi. Her şey bir yana, kendisinden çok daha genç olan Zoe'yle birlikte olması onu utandırıyordu. Hiçbir şey Arabella'yı bunun gerçek olduğuna ikna edemezdi.

Aralarındaki aşk. Bir tür çılgın yaşlanma korkusuyla birleşmiş bir şehvetti bu. Sadece tekrar genç hissetmek istiyordu.

Kardeşlerinin önerdiği gibi, babalarını aramış ve Zoe'yle olan bu *ilişkinin* gerçek olmadığı için devam etme şansı olmadığına ve Zoe'nin bir daha böyle bir *şey yapabileceğini* düşünmesinin mümkün olmadığına onu ikna et.

Annemin yerine. Ama işe yaramamıştı.

"Zoe'ye karşı hissettiklerimin derinliği hakkında hiçbir fikrin yok," demişti babam onu sarsan bir sertlikle, "bu yüzden lütfen bana neyin gerçek neyin gerçek olmadığı konusunda ders verme. Bunu duymak istemeyeceğini biliyorum ama gerçek olmayan şey annenle olan ilişkimdi. Eskiden öyleydi, ama sonra sadece aynı evde yaşayan, geçmişle desteklenen ve ileriye bakacak hiçbir şeyi olmayan iki insan haline geldi, sadece aynı rolden daha fazlası.

Onun pişmanlık duymasını ya da en azından bu konuşmayı yaptıkları için garip bir şekilde utanmasını bekliyordu. Dahası, üstünlüğü ele geçirmek ve onun vicdanıyla oynamak, belki de başkalarının kendisinden çok daha genç bir kızla olan ilişkisini nasıl göreceklarını ona göstermek umuduyla onu kıvrandırmak istemişti. Ama o Zoe'yi ve ona karşı olan hislerini savunmakta kararlıydı. Arabella ondan hiç bu kadar uzak hissetmemişti.

"Yani bunca yıldır çocuklarınız ve torunlarınız sizin için önemliymiş gibi mi davranıyordunuz?" diye suçladı onu. "Biz bir hiçtik ama sana destek oluyor, öyle mi? Geleceğe bakıp mutluluğumuzu paylaşamadın mı? Bu yeterli değil miydi?"

"Gençken böyle olur," demişti. "Kendi mutluluğunun herkesi mutlu etmek için yeterli olduğunu düşünürsün.

Bunun üzerine ona alçak sesle bir el ateş etti. "O zaman belki de bunu Zoe'ye sorsan iyi olur, ne kadar genç olduğunu görüyorsun!"

"Hâlâ kızgın ve üzgün olduğunu biliyorum Arabella," demişti dikkatli ve ölçülü bir sesle, "ama benim mutlu olmamı ve annenin yeni biriyle, sevgisine benden daha layık biriyle mutluluğu bulmasını istemiyor musun?"

Ona cevap vermeden, Heidi'nin ağladığını ve ona ihtiyacı olduğunu söyleyerek aramayı sonlandırmıştı. Ertesi gün arayıp ona karşı çok açık sözlü olduysa özür dilediğini, ama aslında söylediklerinin doğru olduğunu söylemişti. Ne söylemek istiyorsa söylemesine izin vermiş ve katılma ya da katılmama yönünde hiçbir girişimde bulunmamıştı. Bir sonraki teması, Zoe ile birlikte Bank Holiday hafta sonu için kaldıkları Aldeburgh'da hepsini öğle yemeğine davet etmek içindi.

Lexi'nin de onlarla birlikte olacağını söyleyerek işin içinden sıyrılmaya çalışmış, o da "Onu da getir, görmek isterim" demişti. Eminim Zoe de isterdi.

Zoe'nin adını bu değiş tokuşa katmasaydı daha kabul edilebilir olurdu ama Arabella itirazını yuttu ve bu konuda ne düşündüğünü öğrenmek için Giles'a danışacağını söyledi.

Kocası o akşam işten eve döndüğünde, "Elbette, benim için sorun değil," demişti. "Neden olsun ki?"

"Bunu sormak zorundaysan, anlamıyorsun demektir.

"Hayır, anlamıyorum," demişti.

Arabella arabanın önünden Lexi'nin Giles'a Grando Kip ve Zoe'nin evleneceğini düşünüp düşünmediğini sorduğunu duyabiliyordu.

Giles, Arabella'nın duymasını istemiyormuş gibi sessizce, "Hiçbir fikrim yok," dedi.

"Ona sorayım mı?" diye sordu Lexi.

Giles, bakışları dikiz aynasında Arabella'nın kilerle buluşunca, "Belki de değil, tatlım," dedi.

Arabella arkasını döndü. Annesi ve babasının Lexi'yle tanıştıkları ilk andan itibaren onu ailenin bir parçası gibi hissettirmekte ne kadar başarılı olduklarını düşündü. Ona herhangi bir büyükbaba rolü ya da unvanı dayatmamışlardı ve onlara Büyükanne Louisa ve Büyükbaba Kip demeye karar veren Lexi'nin kendisiydi.

Tüm övgüler anneme, o harikaydı ve Lexi'yi eğlendirmek ve dahil etmek için her zaman özel bir yol bulmuştu. Ona polimer kilden minyatür bebek evi yiyecekleri yapmayı, modellemeyi ve ardından boyamadan ve verniklemeden önce fırında pişirmeyi öğretmişti.

Lexi, Charity Cottage'da geçirdiği zamanlardan her zaman keyif almıştı ama bu hafta Arabella, Heidi ve Lexi'yi annesini görmeye götürdüğünde Lexi şöyle demişti

kil ve boya ile uğraşmak istemiyordu, *sıkıcıydı*. Sonra Arabella'yı dehşete düşüren bir şekilde, annesine Grando Kip'in onu terk etmesine üzülp üzülmeyi sormuştu.

Annem ona 'Evet,' diye cevap verdi. "Çok üzücü.

Lexi, Arabella'ya sinsi bir bakış attıktan sonra, "Babam onu terk ettiğinde annem de çok üzölmüşü, o yüzden senin nasıl hissettiğini biliyordur," dedi.

On iki yaşına göre kız çok kurnaz ve çok bilgiliydi. Arabella Giles'a kızının yaptığı yorumdan söz ettiğinde, Giles bunun muhtemelen doğru olduğunu ve öyle olmadığı konusunda kendilerini kandırmanın bir anlamı olmadığını söylemişti. Arabella'yı öpmüş ve ona sarılmıştı. 'Bu kadar hassas olmayı bırakmalısın,' demişti. 'Lexi sadece bir dönemden geçiyor. Her şeyi kendi yöntemleriyle çözmenin kaçınılmaz bir aşaması. Sonunda her şey yoluna girecek. Sadece görüyorsun.'

Arabella ona inanmak istiyordu, gerçekten inanmak istiyordu ama Lexi'nin söylediklerinden dolayı kendini çok kötü hissediyordu ve bunun kendisine yapılmış çirkin bir hakaret olduğuna inanıyordu. Kız hiçbir zaman Giles'a böyle bir şey yapmamıştı, sadece Arabella'ya yapmıştı, sanki babasının evliliğinin sona ermesinde hiçbir rolü yokmuş ve bu tamamen Arabella'nın suçuymuş gibi.

Ayrıca Lexi'yle aynı hatayı yapmadığına inanmak istiyordu ama inkar edilemez bir şekilde bir yanı, anne babasının evliliğini mahvettiği için tüm suçu Zoe'nin üzerine yıkmak istiyordu. Bu şekilde babasına hâlâ inanabilirdi. Hâlâ her zaman sevdiği ve sevmeye devam etmek istediği babası olabilirdi, sadece Zoe tarafından kabul edilmek gibi bir hata yapmıştı.

Yaşlı erkeklerden hoşlanan bir kız.

Bir kez daha düşünceleri ileride olacıklara yöneldi ve babasını Zoe'yle aşk yaşarken görmeyi hayal etmek içini öfkeli bir endişe kazanına çevirdi. Gerçek duygularını nasıl gizleyebilecekti ki? Ashley, stratejilerinin medeni bir şekilde davranmak olduğu ve hiçbir koşulda çocukların önünde olay çıkarmamaları gerektiği konusunda kararlıydı. "Onların iyiliği için," demişti, "duygularımıza hakim olmalı ve Mutlu Aileler'in bu saçma versiyonunu oynamak anlamına gelse bile sadece günü atlatmaya odaklanmalıyız.

On Birinci Bölüm

Shell House, Napoliten dondurmayı andıran pastel renklerin çeşitli tonlarında güzelce boyanmış küçük ve şık bir kulübeler sırasının sonunda yer alıyordu. Tatil evi, Zoe'nin annesinin eski bir arkadaşı olan Iona'ya aitti ve Zoe'ye Bank Holiday hafta sonu için burayı kullanmayı teklif etmişti. Zoe teklifi kabul etmekte tereddüt etmemişti.

"Ama Roma ya da Paris'te bir şehir tatili için son dakika rezervasyonu yaptırabileceğimizi ya da iptal olursa Korfu'daki villalardan birinde birkaç gün geçirebileceğimizi düşündüm," demişti Kip ona nereye gideceklerini söylediğinde. 'Bunu tercih etmez miydin? Güzel bir otel ve yanında romantik beş yıldızlı lüks?' diye eklemişti.

"Hayır," demişti kararlı bir şekilde. 'Romantik bir hafta sonu kaçamağında Pahalı bir otel ailenizle iyi geçinmenizi sağlamaz, hatta karınız için bile adil olmaz. Kuzey Denizi'nin bize sunabileceği en kötü koşullara göğüs gerdiğimizi düşünmesi daha iyi olur.

"Nereye gittiğimizi bilmesine gerek yok.

'Ama o bilecek. Bunu garanti ederim. İşte o zaman Zoe, Kip'e ailesiyle düzgün bir şekilde barış yapma zamanının geldiğini söylemişti.

"Sence de çok erken değil mi?" diye sormuştu, aklında ne olduğunu açıkladığında yüzü belirsizlikle gölgelenmişti.

"Sen Louisa'yı terk edeli beş ay oldu, bu herkesin birlikte olmamıza alışması için yeterli bir süre.

Şimdi, Zoe evin arka tarafındaki küçük, korunaklı bahçede masayı hazırlarken ve her zaman var olan uyumsuz martı korusu Deniz kenarında bir öğle yemeği için sahneye çıktığında, bunu başarabileceğine - Kip'in ailesini yeniden bir araya getirebileceğine ve onlara babalarını gerçekten mutlu ettiğini kanıtlayabileceğine - dair daha önce duyduğu güvenin bir kısmı kendisinden uzaklaşıyordu. Sahip olduğu gerçeklik

Arabella ve Ashley'nin eşleri ve çocukları ve Lexi'yle birlikte burada olması kafasını kurcalamaya başlamıştı. Ya bu bir felaketse ve Kip ile ailesi arasında daha da büyük bir çatlağa neden olursa? Onu suçlar mıydı? O-

Hayır! Kendi kendine söyledi. Şüphe yok. Bugün en ufak bir şüphe göstermesi onlara avantaj sağlayacaktı. Bu, onun avantajı ele geçirme yoluydu.

Arabella, Ashley ve Angus'a ciddi olduğunu, Kip'i incitmeye devam etmelerine izin vermeye hazır olmadığını göstermek istiyordu. Bu amaçla, rolünü tam bir inançla oynamalıydı; soğukkanlı, kendinden emin ve şefkatli olmalıydı. Kip'in onunla yeni bir hayata başladığından beri ne kadar mutlu olduğunu kendi gözleriyle gördüklerinde, onun düşman olmadığını, sadece onun için en iyisini istediğini anlayacaklardı.

Kip şimdiye kadar çocuklarını kendisiyle ve Zoe'yle vakit geçirmeleri için hiç zorlamamıştı. Ashley ve Arabella'yı bir ya da iki kez ayrı ayrı görmüştü ama en küçük oğlunu görmemişti. Angus hâlâ onunla konuşmayı bile reddediyordu. Kip, yumuşak yumuşak yaklaşmanın doğru yol olduğunu iddia etmişti ama görebildiği kadarıyla bu onları hiçbir yere götürmemişti. Bu yüzden işleri kendi eline almış ve ailesini Aldeburgh'da, tarafsız bölge olarak görülebilecek bir yerde onlarla birlikte bir gün geçirmeleri için davet etmesinde ısrar etmişti.

Günün istediği gibi geçmesine yardımcı olmak için Zoe kahvaltıdan sonra yolun karşısındaki sahile giderek Peggy ve Heidi'nin boyaması için bir kova deniz kabuğu ve bir kova da taş toplamıştı. Hafta sonundan önce çocuklara uygun bir boya seti almıştı, böylece iki kız, belki Lexi'nin de yardımıyla, taşları süsleyerek kendilerini eğlendirebilirlerdi. Kimse onu denemediği için suçlamasın! Ayrıca çocuklar için birkaç eğlenceli aktivite daha planlamıştı. Sahilde kürek çekmek, dondurma salonuna yapılacak bir gezinin yanı sıra, çocukların isterlerse üzerinden atlayabilecekleri Deniz Tarağı Kabuğu heykeli de görülecek yerler arasındaydı. Kısa bir sürüş mesafesindeki Thorpeness'i de, eğer daha fazla oyalanmaya ihtiyaçları varsa, ziyaret edebilir, ördekleri ve kuğuları besleyebilirlerdi.

Bugün biraz daha ileri gidip öğle yemeği pişirmeyi düşünmüştü ama bu ters etki yaratabilirdi çünkü yemek pişirmeyi sevmiyordu ve bu konuda pek iyi değildi. İsteyeceği son şey Kip'in çocuklarının onun yemek yapma yeteneğini annelerinkiyile kıyaslamasıydı. Zoe, Louisa'nın ailesi için yaptığı muhteşem yemekleri çok iyi hatırlıyordu. Kip sahildeki balıkçı kulübelerinden birinden taze balık almalarını ve bahçedeki barbeküyü kullanmalarını önermişti. İkisinden

muhtemelen daha iyi bir aşçıydı ve bu pek bir şey ifade etmiyordu, ama her zaman uzlaşmacı olan Zoe bahçede balık ve patates kızartması yiyeceklerini söylemişti. Ülkenin en iyi balık ve patates kızartması dükkanının bulunduğu söylenen Aldeburgh'da bundan daha uygun ne olabilirdi?

"Mükemmel bir fikir!" dedi, aniden onu kollarına aldı ve sohbet ettikleri kadirga tarzı mutfakta onunla gösterişli bir tango yaptı. "Kız bir dahi!

"Böyle düşünmene sevindim," dedi neşeyle gülererek.

Onu geriye doğru yatırarak öptü. "Seni ne kadar çok sevdiğimi söylemiş miydim?

'Sadece bir ya da iki kez,' demişti.

Bazen bunu yapar, hiç beklenmedik bir şey yaparak onu şaşırtır ve saçma bir şekilde mutlu hissetmesini sağlardı.

Masa hazırды ve martı çığlıklarının ısrarlı gürültüsü arasında evin içinden gelen müziği duydu. Van Morrison'dı bu, Kip'in özellikle sevdiği bir şarkıydı. Ara sıra müzik zevkini güncellemesi gerektiği konusunda onunla dalga geçiyor ve yavaş yavaş onu kendi sevdiği şeylerle tanıştırıyordu. Taylor Swift, Billie Eilish ve hatta Ed Sheeran'ı gerçekten sevdiğine ikna olmamıştı ama evde oldukları zamanlarda seve seve dinliyordu. arabayı birlikte kullanıyorlardı, ancak bunu sadece onu memnun etmek için yaptığını hissediyordu. Bunu çok yaptı. Tıpkı onun da yaptığı gibi. Birlikte olmak, her gün birbirleri hakkında çok şey keşfettikleri ve sürekli uyum sağladıkları anlamına geliyordu.

"Bir bardak roze?" dedi Kip, küçük bahçeye çıkarak.

"Tekerlekleri yağlamak için bir şey mi?" dedi kaşlarını kaldırarak ve

uzatılan bardağı aldı.

"Muhtemelen.

"Çok mu gerginsin?" diye sordu, onun şarabından bir yudum almasını izleyerek.

"Öyle mi görünüyorum?

Evet, diye düşündü, berbat görünüyorsun. Ama bunu kendine saklayarak eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Her şey yoluna girecek. En kötü ne olabilir ki?

On İkinci Bölüm

Angus son iki saattir annesinin eşyaları toplamasına yardım ediyordu. Tavan arası ve salon artık işe yaramaz çöplerden oluşan dağınık bir yığına ev sahipliği yapıyordu. Tozlu eski bir kutunun içinde eski futbol kramponlarından başka bir şey yoktu ve bir diğeri de muhtemelen ortaokuldayken ağabeyi ve kız kardeşiyle birlikte boyadıkları rulo haline getirilmiş sanat eserleriyle doluydu. "Paha biçilmez şaheserlerimizin saklanmış olması çok güzel anne," demişti ona, "ama kimse bu karalamalara bakmadığına göre, onları saklamanın ne anlamı var?"

"Çünkü bu tür şeyler bir ebeveyn için her zaman özeldir.

"Bariz olanı belirtmekten nefret ediyorum ama eğer o kadar özelse tavan arasında olmamalı.

Buna dudak bükmüş ve ara vermelerini önermişti. Şu anda Mutfakta kahve ve bir dilim meyveli kek yiyorlardı ve Angus az önce çöpleri çöpe götürmeyi teklif etmişti.

Annesi, "Diğerlerine de bir şans vermemiz gerektiğini düşünmüyor musun?" diye sordu.

Lavaboya yaslanarak başını salladı. "Neden? Onlara tavan arasında olduğunu bile bilmedikleri bir sürü eşyanın kemiklerini karıştırma şansı vermenin ne anlamı var? Hepsini çöpe atmak daha iyi.

Annesi gülümsedi. "Hiçbir zaman duygusallıktan yana olmadın, değil mi?"

"Bir faydasını göremiyorum. Kesinlikle böyle bir durumda değil." "Yani ev satıldığında üzülmecek misin?"

Kahvesinden biraz daha içtikten sonra, "İşler bu hale geldiği için senin adına üzüleceğim anne," dedi.

"Olma. Sinir bozucu derecede pozitif olmak için elimden geleni yaparken olmaz.

"O halde," dedi gülümseyerek, "arabayı yükleyip çöpleri toplamam için daha da fazla neden var. Neden bir yük çöpü bir sonraki eve kadar sürüklemek zorunda kalma riskine gireyim, özellikle de bu-"

"Sorun değil," dedi, adam kendini kısa kesince, "buradan çok daha küçük olacağını söyleyebilirsin, bu kelimeleri yüksek sesle duyunca yıkılmayacağım. Bunun bir küçülme hamlesi olduğunu biliyorum, bunu kabullendim.

"Bir sonraki evinizin daha mütevazı olacağını söyleyecektim.

Omuz silkerek, 'Aynı kapıya çıkıyor,' dedi.

Kahvesinden biraz içti ve bir lokma daha kek çiğnedi. "Bana hakkında hiçbir şey söylemeyi reddettiğin bu gizemli eve bakmak için buradan ne zaman ayrılmamız gerektiğini söylemiştin?

Duvardaki saate baktı, sonra tekrar ona döndü. "Yarım saat içinde yola çıkmamız gerekiyor, bu bize yeri bulmak ve çevreyi kontrol etmek için bolca zaman verecektir.

"Şu sese bak, profesyonel gibi konuşuyorsun.

"Baktığım onca evle kendimi bir profesyonel gibi hissediyorum. 'Ve hiçbiri doğru hissettirmede mi? Potansiyele dair bir ipucu bile yok mu?

Küçümsedi. 'Lütfen kardeşin gibi konuşmaya başlama. Aşırı titiz davrandığımı ve hedeflerimi küçültüp uzlaşmam gerektiğini düşündüğünden eminim. Ama beni sadece mutsuz edecek bir şeye razı olmaya zorlanmak istemiyorum.

'Ashley'nin yerleşmenizi istemeyeceğinden eminim. Size eviniz gibi hissettirecek bir ev bulmanızın ne kadar önemli olduğunu çok iyi biliyor. Ya da onu bir yuvaya dönüştürebileceğinizi hissettiren bir ev.

Kahveleri ve pastaları bittiğinde, annesi fincanları ve tabakları toplayıp bulaşık makinesine koymuştu ki şifonyer çaldı. Cevaplaması için onu yalnız bırakan Angus, arabasını tavan arasındaki hurda kutularla doldurmaya başlamak için salona çıktı. Şansı yaver giderse, görüşten döndükten sonra arabayı değiştirebilirdi.

Annesinin bu kadar pozitif olması iyi bir şeydi ama o da burada olduğu ve faydalı olabildiği için mutluydu. Ashley ve Arabella'nın Aldeburgh'da babam ve Zoe ile geçirdikleri gün hakkında ikisi de pek bir şey söylememişti ama zaten söylenecek ne vardı ki? Bir noktada nasıl geçtiğini duyacaklarına şüphe yoktu.

Cambridge'de çalışırken Angus geçen ay annesiyle epey vakit geçirmişti. Hatta onunla birlikte birkaç ev bakmaya bile gitmişti.

evler. "Beni burada yaşarken hayal edebiliyor musun?" demişti ona sönük bir mülk için.

"Önemli olan benim ne düşündüğüm değil," demişti dikkatle, "önemli olan kendini burada yaşarken görüp görmediğin.

Tıpkı onun düşündüğü gibi yapamayacağı ortaya çıktı.

Nedense bugün gördükleri ev hakkında ona herhangi bir bilgi vermek konusunda garip bir şekilde suskun kalmıştı, bu yüzden ona gizemli ev diye hitap etmişti. Ona evin nerede olduğunu bile söylememişti. Dün akşam yemekte, 'Tamamen açık fikirli olmanı istiyorum,' demişti. 'Önyargı yok. "Aklımı kaçırmış olmalıyım diye düşünme.

Öyle olduğunu düşünse bile bunu kendine saklayacaktı. Bazen bir insan istenmeyen büyük bir değişikliğe zorlandığında, karakterinin tamamen dışında davranmak şokun acısını hafifletmenin bir yoluydu. Bu bilgelik incisi üzerinde şahsen hak iddia edemezdi. tanımaktan gerçekten keyif aldığı biriydi.

Alt kattaki komşusunun duman alarmı için pili olup olmadığını sormak üzere kapısını çaldığı günün ertesi sabahı, koşuya çıkmış ve döndüğünde dairesinin kapısında bir şişe şarap bulmuştu. Şişenin boynuna iliştilmiş bir not vardı ve üzerinde "*Teşekkür ederim!*" yazıyordu. Notta ne bir isim ne de kimin bıraktığına dair bir işaret vardı.

Takip eden akşamlarda, evde olduğu ve çalışmadığı zamanlarda, dairesinin altından gelen müziğe daha fazla dikkat ettiğini fark etti ve havalar ısındıkça, balkona açılan kapıyı açıyor ve ılık akşam havasında süzülen viyolonselın yumuşak sesini dinlerken biranın tadını çıkarıyordu.

Sonra bir akşam, birkaç günlüğüne Cambridge'e gitmiş, eve geldiğinde komşusunun çaldığı müziğin sesini dinlemeyi umuyordu ama sessizlikle karşılaşınca hayal kırıklığına uğradı. Ertesi akşam da müzik yoktu, bir sonraki akşam da. Özlemişti ve komşusunun uzakta olup olmadığını ya da çalamayacak kadar hasta olup olmadığını merak etti. Büyük olasılıkla, diye düşündü, komşusu sadece mola veriyordu çünkü en sadık müzisyenler bile enstrümanlarına ara vermeyi severdi.

Birkaç gün sonra Cambridge'e gitmek üzere yola çıktığında apartmanlarının zemin katında ona rastladı.

"Merhaba!" dedi, "senin için bıraktığım şarabı buldun mu?" "Evet," diye cevap verdi. "Hiç gerek yoktu.

Gerçekten.

'Belki de değil, ama iyi bir davranış asla ödölsüz kalmamalı. Ya da cezasız!" diye ekledi gülererek. "Yine de umarım şarap başınızı ağrıtmamıştır.

Açılmadı. Aslında, hala açmadım. Sanırım-' Birden sözünü kesti, aniden önermek üzere olduğu şeyin iyi bir fikir olduğundan şüphelendi. Şişeyi bulduğundan beri aklını kurcalayan bir fikirdi bu.

"Neyi sanmıyorsun?" diye sordu ona gülümseyerek.

Onun doğal olarak çok gülen insanlardan biri olduğundan şüpheleniyordu. Ayrıca onun tam olarak ne söylemek üzere olduğunu bildiğinden de şüpheleniyordu. Ve neden bilmesin ki, diye düşündü. Önerceğı şey sadece bir kadeh şaraptı. "Son zamanlarda çello çaldığını duymadım," diyerek konuyu değiştirdi.

"Uzaklardaydım. Birlikte çaldığım dörtlü Dorset'te bir düğün için rezervasyon yaptırmıştı ve sonrasında ben de bu fırsatı değerlendirerek Birkaç günlüğüne bazı arkadaşlarımı ziyaret ettim. Sanırım ben yokken huzur ve sessizliğin tadını çıkarmışsınızdır.

"Aslında, seni çalarken dinlemeyi özledim.

"Öyle mi?" Bu itiraf karşısında yüzü aydınlanmış gibiydi.

"Evet, profesyonel bir müzisyen misiniz?" diye sordu.

'Ne yazık ki hayır, ben sadece yarı zamanlı kiralık çelloyum - düğünler, doğum günleri, kurumsal partiler, bilirsiniz işte. Gündüzleri avukat asistanıyım. Elindeki gece çantasına ve omzuna astığı deri el çantasına baktı. "Bir yere mi gidiyorsun?

'Cambridge. İş için.'

"O zaman seni tutmasam iyi olur.

Açmak için elini kapının üzerine koydu ama tereddüt etti. "Belki döndüğümde bir şeyler içebiliriz," dedi. 'Belki şu kapıyı açarız Bana verdiğın bir şişe şarap?"

"Elbette," dedi. "Çok isterim.

"Cumartesi akşamına ne dersiniz, sizin için uygun mu?"

"Uygun olduğundan emin olacağım.

"Güzel, görüşürüz o zaman.

Kapıyı açmıştı ve bir kez daha arkasını döndüğünde neredeyse dışarıdaydı. "Sanırım kendimizi tanıtmak kötü bir fikir olmaz, değil mi?

Yüzünde yine kocaman bir gülümseme vardı. "Ben Cécile," dedi, "ama herkes bana CeeCee der.

"Ben de Angus'um ve oldukça sıkıcı bir şekilde herkes bana Angus der," diye ekledi yarım bir gülümsemeyle.

Cambridge'e doğru yola çıktı ve uzun zamandır ilk kez dört gözle beklediği güzel bir şey olduğunu düşündü. *Bu sadece bir içki, diye kendini uyardı, bir içki ve hepsi bu.*

Ama Cumartesi akşamı geldiğinde, kendilerini onun dairesinde Tayland yemeği yerken ve gece boyunca sohbet ederken buldular. Belki içtiği şarap ve biraların etkisiyle, belki de CeeCee'nin yanında kendini rahat hissettiğindendir, ama ona anne babasının ayrıldığını ve babasının Angus'un eski kız arkadaşına aşık olduğunu ilan ettiğini anlatmıştı.

"Vay canına," diye haykırdı, "bu çığınca bir acı, değil mi?" "Anlat bana," dedi adam suratsızca.

Tekrar buluşmak üzere sözleştiler, bu kez yakındaki bir Hint restoranında akşam yemeğine gittiler ve sonra onu kendisinin ve dörtlüsünün katıldığı bir bağış toplama konserine davet etti. Konser bir çadırın içinde düzenlenmişti.

Northamptonshire'daki güzel bir malikanenin bahçesinde, seyircilerin önünden ikinci sırada oturan Angus, CeeCee'yi mükemmel bir şekilde görebiliyordu.

Onun çalışını izlemek, üzerinde olağanüstü bir etki yaratmıştı. Ve açık olmak gerekirse, bunun çellosunun etrafına sarılmış fevkalade uzun bacaklarının görüntüsüyle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey ona ne kadar hayran olduğuyla ilgiliydi. Orada büyülenmiş gibi oturuyor, yayı çello telleri üzerinde hareket ettirirken yüz ifadesinin yoğunluğunu ve enstrümanıya bir bütünmüş gibi nasıl sallandığını izliyordu. Klasik müzik meraklısı değildi ama

Dörtlünün çaldığı parçaların çoğunu CeeCee'nin çalışmasını dinlediğinden tanıyordu. Ama onu çalarken görmek bambaşka bir deneyimdi, büyüleyiciydi. Müziğin içinde kendini kaybetmek istercesine sık sık gözlerini kapatıyor ve çalarken sadece bir kez doğrudan ona bakıyordu, Oysa tüm gösteri boyunca gözlerini ondan alamadı.

"Harikaydın!" dedi konser bittikten sonra. "İyiydim," dedi çello çantasını sırtına asarak. Konser bittiğinde onun için taşıma teklifini çoktan reddetmişti.

"Bu konuda aynı fikirde olmadığımızı kabul etmek zorundayız," dedi onun alçakgönüllülüğüne karşılık olarak. "Bence sen harikaydın.

'O zaman sana müzik hakkında öğretecek çok şeyim var,' dedi.

Bir sonraki görüşmeleri başka bir yemeğe çıkmak içindi. O akşam ona önceki kız arkadaşını tamamen unutup unutmadığını sordu.

"Evet, elbette öyleyim," demişti, "neden sordunuz?"

"Sadece, onun yaptıklarından dolayı hala berbat olma ihtimalin varsa, seninle - *bizimle* - daha fazla ilerlemekten nefret ediyorum.

"*Biz diye bir şey var mı?*" diye sormuştu temkinli bir şekilde.

Elbette var. Bana kapını açtığın anda bir *biz vardı*. Şimdi soruya cevap ver, üvey annen olabilecek eski kız arkadaşınla aranda hala bir sorun var mı?

Kadının bu soruyu sormakta haklı olduğunu kabul etmek zorundaydı çünkü o zamana kadar yeni biriyle ilişki kurma konusunda risk almak istememişti. Risk almaya değer bulduğu biriyle tanışmamış olması gibi küçük ama önemsiz olmayan bir sorun da vardı.

"Üzül müştüm," dedi, "ama bu beni asla mahvetmedi. En azından öyle olduğumu sanmıyorum. Ama eski eşimin ve babamın yaptıklarının uzun vadeli sonuçları bir aile olarak hepimizi mahvetme potansiyeline sahip. Sadece beni değil. Ve bu beni kızdırıyor.

"Umarım çok kızgın değildir. Annen nasıl başa çıkıyor?" 'Bu koşullarda oldukça iyi.

"Bir arkadaşımın annesi boşanma sürecinden geçti ve bununla başa çıkma yöntemi her zaman içinde bulunduğu kutunun dışına çıkmak ve kendini yeniden keşfetmek oldu. Şehirdeki iyi maaşlı işini bıraktı ve Outer Hebrides'e yaşamaya gitti. Şimdi orada bir vahşi yaşam projesi yürütüyor.

'Çok övgüye değer ama annemin böyle bir şey yapacağını sanmıyorum. Her şey bir yana, torunlarıyla arasına mesafe koymak istemez. Onların üzerine titrer. Ama bana bir *biz olduğundan* biraz daha bahset. Bu aslında ne anlama geliyor?"

CeeCee masanın karşısından ona gülümseyerek, 'Bence bunun ne anlama geldiğini bilecek kadar zekisin. Tabii buna hazırsan.

O da gülümsemesine karşılık verdi. "Dediğin gibi, sana kapıyı açtığım andan itibaren bir *biz vardı*. İşin komik yanı, bu doğrudu; her ne kadar kendini kandırmaya çalışsa da bunu en başından beri biliyordu.

"Seni eğlendiren bir şey mi var, Angus?"

Annesinin arabasındaydı ve annesinin sır gibi sakladığı evi görmeye gidiyorlardı. "Yakın zamanda annemle yaptığım bir konuşmayı hatırlıyordum.

Birisi,' dedi. "Özel biri mi?

Ona yan gözle hızlı bir bakış attı, ama bakışları önündeki yola sabitlenmişti, elleri direksiyonun üzerinde her zamanki on-iki pozisyonundaydı.

"Muhtemelen," dedi gelişigüzel. Henüz annesine ya da erkek ve kız kardeşlerine biriyle görüştüğünü söylememiştir. CeeCee'yi kendine saklamak istemiştir, ailesinin herhangi bir şeye atlamasına hazır değildir. Sonuçlar. Sadece 'hayatına devam ettiği' konusunda büyük bir şey yapılmadan anın tadını çıkarmak istiyordu.

"Adı ne?

Anne!

'Bu bir kız için garip bir isim. Tabii çocuğu yoksa. "Ha ha, komiksin.

Şimdi annesi ona bakıyordu. "Biriyle tanıştığını söyleyebilirim; bunu yüzünden ve sık sık cep telefonuna bakmandan anlayabiliyorum. Ama hayatını nasıl bölümlere ayırmak istediğini anlıyorum. Kendini her zaman insanlardan bir kol mesafesi kadar uzak tuttu ve bu sorun değil, hepimiz farklıyız ve işleri kendi yöntemimizle yapmaktan hoşlanıyoruz.

Şaşkınlıkla, "Bütün bunlar nereden geliyor anne?" diye sordu.

"Son zamanlarda bizi biz yapan şeylerin neler olduğu üzerine çok düşündüm.

"Herhangi bir sonuca varıldı mı?

'Sadece geçen yıl bu zamanlar muhtemelen kim ve ne olduğumu tam olarak biliyor olurdum, ama şimdi bocalıyorum. Kimliğimin büyük bir kısmı eş ve anne olmaya bağlıydı, ama baban bir şekilde bunu anlamsız hale getirdi, sanki buna çok fazla değer veriyordum gibi.

'Bu, babamın bencilce davranışlarının başardığınız her şeyi gölgelemesine izin vermektedir,

Çünkü görebildiğim kadarıyla, son derece destekleyici bir eş ve anne olmanın yanı sıra çok saygın bir öğretmen, mükemmel bir büyükanne ve şimdi de saygın bir minyatür yapımcısı oldunuz.

"Ama ben gerçekten böyle biri miyim?

"Herhangi birimiz kim ya da ne olduğumuzu gerçekten biliyor muyuz?

"Şey, bu sizi şaşırtabilir ama yeni bir beni kucaklamanın zamanı geldiğine karar verdim. Sonra ani bir gülümsemeyle arabayı yavaşlattı ve yolun sağ tarafındaki satılık bir levhayı işaret etti. "Neredeyse varmış olmalıyız," dedi neşeyle. 'Şimdi benim için bir şey yapmanı istiyorum. I

Gözlerinizi kapatmanızı ve ben açabilirsiniz diyene kadar kapalı tutmanızı istiyorum.

"Ve bu hiç de tuhaf değil anne," dedi.

"Devam et," dedi kadın, "beni eğlendir.

"Tamam," dedi, "eğer mecbur

kalırsam. "Ve ben söyleyene

kadar bakmak yok.

Onunla birlikte oynamaya istekli olduğunu kanıtlamak için elleriyle gözlerini kapattı ve onun neyin peşinde olduğunu merak etti. Ne tür bir ev görmek için randevu aldığı yer miydi? Yaratıcı bir meydan okuma olarak yapmayı hayal ettiği bir yer enkazı mıydı?

Duyabildiği tırmalama sesinden anlaşıldığı kadarıyla Şimdi arabanın yanlarına sürtünen çitlerin bulunduğu dar ve tek şeritli bir yolda ilerliyorlardı. Yol yer yer bozuktu ve yavaşça ilerlediler ve sonra durup motoru kapatmadan önce çok daha düzgün bir yol yüzeyinde biraz hızlandılar.

"Artık gözlerini açabilirsin.

Annesinin dediğini yaptı ve orada, tepelerinde, görmeyi beklediği en son şey belirdi. "Bu bir yel değirmeni!" dedi küçük bir çocuğun şaşkınlığıyla.

"Evet," dedi. "Ve bu *benim* yel değirmenim olabilir.

Ona baktı ve sonra annesine baktı ve onun yüzündeki mutlu heyecanı gördü. "Harika," dedi. "Hadi gidip görelim.

On Üçüncü Bölüm

"Şimdi sana ne demem gerekiyor?" diye sordu Lexi.

"Bana Zoe de, geçen sene tanıştığımızda yaptığın gibi.

"*Büyükanne* Zoe değil o zaman?

Masada garip bir sessizlik oldu ve ardından Zoe bir kahkaha attı. Ama soruyu yanıtlayan Kip oldu.

"Bence Zoe gayet iyi olacak," dedi yumuşak bir sesle. "Vejetaryen sosisleriniz nasıl?

Lexi yüzünü ona çevirdi. "Komik kokuyorlar.

"Belki de komedi sosisleridir.

Kadın ona küçümseyen bir bakış attı. "Ne demek istiyorsun?

"Şakalar yapıyorlar," dedi neşeli bir kıkırdamayla. "Bu yüzden komik oluyorlar.

Kızın küçümseyen bakışı daha da yoğunlaştı ve rahatsız edici parçaları yemeyeceğini belli ederek onları tabağın kenarına itti. İçti burkulan Kip, çenesini kapalı tutmuş olmayı diledi.

"Sosislerin tadına bile bakmayacak mısınız?" Bunu söyleyen, Kip'in hissettiği kadar mutsuz görünen Arabella'ydı.

'Az önce tuhaf koktuklarını söyledim, değil mi, öyleyse neden bu kadar kötü kokan bir şeyi yiyerek kendimi kusturmak isteyeyim?

Arabella, "Lexi, bu kadar kaba olmana gerek yok," dedi.

'Kaba davranmıyorum, dürüst davranıyorum. Bunda yanlış olan ne?'

"Sorun değil tatlım," diye araya girdi Giles, "istemediğin hiçbir şeyi yemek zorunda değilsin. Sadece cipsleri ye.

'Ama beni şişmanlatacaklar. *Ve* benek yaparlar. Tabağı bir kez daha eliyle umursamaz bir şekilde iterek Zoe'nin çiçek vazosuna çarptı.

Ashley ve Caro'nun yanlarında getirdikleri çiçekleri koydu. Kız daha sonra cebinden bir cep telefonu çıkardı.

"Bir anlaşmamız vardı," dedi Arabella. "Masada asla.

Lexi yanaklarını şişirdi ve gözlerini devirdi ama telefonu bir kenara bırakma girişiminde bulunmadı. "Burada sıkıntıdan ölmek için başka ne yapabilirim ki?

"Bugün için bir istisna yapmaya ne dersiniz?" diye önerdi Giles.

"Kimse aldırılmaz, değil mi?" diye sordu diğerlerine.

Muhtemelen hepsi huzurdan memnun olacakları için onay mırıltıları duyuldu ve bu kâbus gibi günün bitmesini dileyen Kip, şarap kadehinden derin derin içti. Olması gerekenden çok daha fazla şarap deviriyordu. Mantıklı, ama gerginliğinin en kötüsünü uzak tutabilmesinin tek yolu buydu. Zoe'nin aileyi davet etme fikrini kabul ettiği için şimdi pişmanlık duyuyordu.

Bugünlük buradaydı; çok erkendi. Hepsi hâlâ onunla ve Zoe'yle rahat olamayacak kadar öfkeliydi. Ama onun da dediği gibi, ne zaman doğru olacaktı ki?

En azından denemek zorundaydılar.

Herkes geldiğinde başlangıçta her şey yolundaydı, Peggy ve Heidi'nin yeni bir yerde olmanın verdiği baş döndürücü heyecanın arkasına saklanabilmişlerdi. Diğerleri arasındaki gerginlikten habersiz olan iki kız önce evi, sonra da küçük bahçeyi keşfetmek için koşuşturmuş, ciyaklamış ve bir çift köpek yavrusu gibi mutlu bir şekilde birbirlerini kovalamışlardı. Yarattıkları

İçkiler ikram edilirken mükemmel bir buz kırıcı oldu ve ardından Ashley ve Giles'ın Kip ile birlikte High Street'teki balık ve patates kızartması dükkanından öğle yemeği almaya gitmeleri önerildi. İşte o zaman Lexi iki penn'orth'unu ortaya koydu ve kendi öğle yemeğini seçmek için onlarla gideceğini söyledi

Çünkü o vejetaryendi ve balık yemesi mümkün değildi.

Arabella Kip'e, 'Bu yeni bir şey,' demişti. 'Muhtemelen geçici bir hevesten fazlası değil. Seni önceden uyarmalıydım ama unuttum.

"Bu bir şey değil," diye düzeltti Lexi onu. 'Ya da geçici bir heves. Bu, her türlü et yemenin yanlış olduğuna dair bir inanç. Bana istemediğim bir şeyi yedirmek çocuk istismarıdır!

Arabella'nın şu anda on iki yaşında, kısa kot eteği ve göbeğini açıkta bırakan daracık üstüyle bir kız grubunun reşit olmayan bir üyesi gibi giyinen ve ergenliğin alacakaranlık kuşağına girmenin eşiğinde olan üvey kızıyla uğraşmak zorunda olduğu çok açıktı. Kip Lexi'yi son gördüğünde son derece normal bir çocuktan ama aradan geçen aylar içinde dramatik bir

değişim geçirmişti. Kip, Lexi'nin

Giles'i eleştirmek istemem ama damadının

Law, bir çift olarak aralarında sorun çıkmasını önlemek istiyorsa, erkek gibi davranmalı ve karısına şu anda olduğundan çok daha fazla destek olmalıydı.

Lexi'nin Arabella'ya ulaşmak için Zoe'yle olan ilişkisini kullandığı da Kip için açıktı. İçindeki baba kızını korumak istiyordu ve içindeki aşık da Zoe'yi ortalığı karıştırmaya niyetli bu çocuğa karşı savunmayı çok istiyordu.

Bardağının yine boş olduğunu fark ederek ve bir kez daha neşeli bir ton takınarak, 'Kim biraz daha şarap, bira ya da meşrubat ister? Peki ya siz kızlar,' diye ekledi torunlarına bakarak, 'biraz daha elma suyu ister misiniz? Ya da belki biraz gazlı su?

Peggy ona büyük bir çip salladı, "*Feezy* water!

Heidi başını salladı ama sonra başını salladı.

"Bu bir evet mi?" diye sordu ona.

İki sıra mükemmel süt dişini göstererek ona gülümsedi ve ardından plastik beher bardağına uzandı. '*Feezy* benim için! *Feezy*, *feezy*, *feezy*!

Herkes gülünce kızlar da kıkırdadı ve içecekleri getirmek için ayağa kalkan Kip, yemeğe çok ihtiyaç duyulan neşeyi getirdikleri için torunlarına sessizce teşekkür etti.

"Sana yardım edeyim," diye teklif etti Caro. Kızlardan plastik bardakları aldı ve Kip'i mutfığa kadar takip etti.

"Nasılsın?" diye sordu içeriye girdiklerinde ve herkesin duyamayacağı bir yere geldiklerinde.

"Ah, bilirsin," dedi hafifçe, "bu şartlar altında çok da kötü değil. Lexi'nin sinsi yorumları olmadan da yapabilirdim.

"Ona aldırmayın, sadece kendini gösteriyor. Kendini beğenmişlikle dolu olduğu bir yaşta ve bundan sıkılana kadar basmaya devam edeceği bir düğme buldu.

'Kendim için çok önemsemiyorum ama Arabella ve Zoe için son derece önemsiyorum. Sorun çıkarmaya çalışan huysuz bir çocuğun onları üzmesine izin vermeyeceğim.

"Kendilerini savunacak yaşta, bunu onlar için yapmak size düşmez.

Buzdolabından aldığı bir şişe gazlı suyu ona uzatan ve bir şişe daha roze açan Kip, Caro'ya minnettar bir gülümseme verdi. Caro'ya her zaman düşkün olmuştu.

ve Ashley'nin onunla ilişkisinin başlangıcından beri onun kendisi için iyi olacağını biliyordu.

Caro'yu müttefiki olarak gören ve onun dürüstlüğüne her zaman güvenebileceğini bilen Kip, "Bugünün bir hata olduğunu, çok erken olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu.

İki plastik bardak dolunca Caro ona baktı. 'Hayır, istemiyorum. Bu Louisa'dan ayrılalı beş ay oldu ve artık herkesin bunu kabul etme zamanı geldi. ve devam etmeliyiz. Ve bakın, bugün hepimiz buradayız, değil mi, yani bu doğru yönde atılmış bir adım. Bundan memnun olmalısınız, değil mi?'

'Angus da burada olsaydı daha mutlu olurdu. Onu kaybetmek istemiyorum.'

"Yapmayacaksın. Sadece bunun onunla ve Zoe'yle ilgili olmadığını, *seninle* ve Zoe'yle ilgili olduğunu kabul etmesi gerekiyor.

Kip içini çekti. 'Bunu asla bu şekilde göreceğini sanmıyorum. Zoe'nin onu benimle aldattığına ikna olmuş durumda ama öyle olmadı. Gerçekten öyle olmadı.

"İsterseniz onunla konuşmayı deneyebilirim.

Başını iki yana salladı. 'Çok nazıksınız ama sanırım benimle yüz yüze konuşmaya hazır olduğu zamanı beklemek daha iyi olur. Ondan vazgeçmeyeceğim. Bunu asla yapmayacağım.

'Bu durumda sabırlı olmalısınız. Aslında hepsine karşı sabırlı olmalısın. Ve Louisa'ya karşı.'

Elini Caro'nun koluna koydu. "Sen çok akıllı bir genç kadınsın," dedi, "ve ben de seni gelinim olarak kabul ettiğim için şanslı bir adamım.

İçecek tepsisini aldı ve Lexi'nin "Zoe, sana bir şey sorabilir miyim?" dediğini duymak için tam zamanında bahçeye geri döndüler.

Zoe ve Ashley yere çömelmiş, Peggy ve Heidi de Zoe'nin sahilden topladığı taşları boyayan kızları denetliyordu. "Elbette," dedi Lexi'ye gülümseyerek.

"Sadece merak ediyordum," dedi kız yavaşça - herkesin dikkatini çektiğinden emin olmak istercesine kasten yavaşça - "Grando Kip'i Büyükanne Louisa'dan çalarak yaptığın şeyin kötü bir şey olduğunu düşünmüyor musun?

Kip tepsiyi masaya sertçe vurdu, kızı daha iyi davranması için şok edecek bir şeydi bu. Araya girip kızını azarlayacağını umarak Giles'a doğru bir bakış fırlattı ama Giles Kip'in bakışlarına karşılık vermedi.

"Arabella babamı annemden çaldı," diye devam etti Lexi, "böylece Büyükanne Louisa'nın nasıl hissetmesi gerektiğini bilecekti.

"Bu kadar yeter Lexi!" diye tısladı Arabella. "Babanı annenden ben çalmadım.

Annem öyle demiyor. O senin-'

"Giles," diye yalvardı Arabella, "Tanrı aşkına, ona sessiz olmasını söyle. 'Lexi, tatlım, şimdi sırası değil. Bunu daha sonra konuşalım. Ne zaman

yalnızız.' "Neden?

"Çünkü özel.

Lexi gözlerini devirdi ve hepsinin sıkıcı olduğuna dair bir şeyler mırıldanarak dikkatini elindeki telefona geri verdi.

Kip onu elinden kapıp kaldırım taşlarının üzerine fırlatabilir, sonra da ayaklarının altında ezebilirdi. Bir çocuğa karşı böyle bir düşmanlık hissedebileceğine inanmazdı ama hissetmişti. Kızının Zoe'ye bu kadar kaba davranmasına izin verdiği için Giles'a da kızgındı.

Bölüm On Dört

Louisa Melbury Mill'den daha fazla etkilenemezdi.

Dönüştürülmüş yel değirmeninin yelkenleri yoktu ama her şeyine bayılmıştı; kıvrımlı duvarlarıyla ilginç odalarına, pencerelerin gelişigüzel dağılımına, üst katlardaki ahşap zeminlerin düzensizliğine, ustalıkla yaratılmış konaklama yerinin keyifli rahatlığına ve akıllıca eklenmiş mutfak ve yemek eklentisine. Ama hepsinden önemlisi, tuğladan yapılmış değirmenin tam tepesinde, dördüncü kattaki odayı çok sevmişti. Onunla 360 derecelik manzaraya sahip, son derece aydınlık ve havadar bir atölye olarak mükemmel olurdu. Ahşap bir balkona açılan cam kapılar vardı ve Louisa ile Angus şimdi orada duruyordu.

Oğlunun ona şöyle demesinden korktuğu için fikrini söylemeye cesaret edemiyordu

Burayı satın almayı düşünmesi için deli olması gerekirdi. Belki de biraz deliydi, ama bu gördüğü ve duygusal bir bağ kurduğu ilk mülktü. İşin komik yanı, Melbury St Mary köyünde bir yel değirmeni olduğunu biliyordu ama bir kez bile buranın birinin evi olduğunu düşünmemişti. Köy, Stour Nehri'nin diğer tarafında uzaktan görebildiği Chelstead pazar kasabasından birkaç mil uzaktaydı, bu yüzden mağazalar için kullanışlı olacaktı ve daha da iyisi Ashley ve Caro'nun yaşadığı yere çok daha yakın olacaktı. Bu ilginç değirmenin yeni evi olabileceği düşüncesi ona keyifli bir heyecan verdi.

"Hadi o zaman," dedi Angus'a, "elinden geleni yap, burada yaşamayı düşündüğüme göre aklımı kaçırmış olmalıyım de. Tek başıma. Ve bu yaşta. Ve bunu yapmamam için diğer tüm nedenleri.

Yavaşça dönüp ona baktı; zeki gözleri onunkilere sabitlenmişti, yüz ifadesi düşünceliydi. Hayır, düşünceli değil, ciddi, çok ciddi, sanki onun mutluluk balonunu patlatmak üzere olduğunu biliyormuş gibi

Bunu yapmanın en nazik yolunu arıyordu. Kendini hazırladı, pozisyonunu savunmaya hazırıldı.

"Harika," dedi, "ve kesinlikle yaşamak için yeni bir yer.

"Ama?

Başını iki yana salladı. "Hayır ama.

"Emin misiniz? Daha az merdivenli, biraz daha geleneksel bir şey düşünmem gerektiğini ima etmeyecek misiniz?

"Bunları neden söyleyeyim ki?

"Çünkü dün sabah ajansın web sitesinde değirmeni gördüğümde beri kendime aynı soruları soruyorum. Derin bir nefes aldı. 'İnsanın hayatında öyle bir an gelir ki, kendini bir başkası gibi hissetmeye başlar. mantıklı ve pratik olmalı ve ne zaman-'

"Mantıklı ve pratik olmanın canı cehenneme! Angus araya girdi. 'Yıllarca mantıklı ve pratik davrandınız, neden biraz çılgınlık yapıp eğlenmiyorsunuz ve insanları şaşırtmıyorsunuz? Ben olsaydım, burayı gözümü kırpmadan satın alırdım.

"Teşekkür ederim," dedi ve ona sarıldı. "Ne için?

"Beni komployu kaybetmekle suçlamadığın ve sanırım bana izin verdiğin için.

'Anne, bir şey yapmak için izne ihtiyacın yok. Ne halt istiyorsan onu yapmaya iznin var.'

"Ne tuhaf bir düşünce," dedi gülümseyerek. 'Her hareketimin ve seçimimin artık tamamen izlendiğini gayet iyi biliyorsun.

"Benim tarafımdan değil ama Arabella ve Ashley adına konuşamam.

Kesinlikle. Ashley'nin, dönüştürülmüş bir yel değirmeni satın almak gibi ona çok saçma gelecek bir planı onaylayacağından şüpheliyim. Her neyse, aşağı inip ajanı bulsak iyi olur.

Ve Ashley'in bu mülke olan ilgisini onaylamaması için bir başka neden daha vardı, satış acentesi Charity Cottage'ı satan Barston and Bright'tı.

Emlakçıyı mutfakta iPad'inin ekranını tıklarken buldular.

"Ne düşünüyorsunuz Bayan Langford?" diye sordu aşırı neşeli bir sesle, "kendinizi burada yaşarken görebiliyor musunuz? Tepeden manzara çok güzel, değil mi?

Louisa, Charity Cottage'dakiyle aynı renkte ama daha büyük olan Aga'nın yanına giderek, "Kesinlikle şu ana kadar gördüğüm en ilginç mülk," diye cevap verdi. 'Ve dürüst olmak gerekirse, işleri daha da ileri götürüp bir teklifte bulunmayı düşünebilirim. Ama bunu yapabilmem için evime bir alıcı bulman gerekiyor, hem de makul bir teklifte bulunacak bir alıcı, istenen fiyatın aşağılayıcı bir şekilde altında bir teklifte bulunacak bir alıcı değil. Bunu yapabilirseniz, tek bir kolay adımda iki satışı bağlayabilirsiniz. Yerinizde olsaydım, son teklifime geri dönerdim. Benimkini teklif eden bir çift var, bakalım onlardan daha fazlasını koparabilecek misin?

Louisa kadının sabit bakışlarından kendisini yeniden değerlendirdiğini anlayabiliyordu. Son karşılaşmalarında Louisa tam olarak kendinde değildi, Kip'in arkasından iş çevirerek Charity Cottage'ı satmasının şokunu hâlâ üzerinden atamamıştı. Ama şimdi çok farklı bir kadındı. hayatının kontrolünü geri almak.

"Bana bırakın," dedi temsilci kırılğan bir gülümsemeyle. "Bu arada," diye ekledi, iPad'ine bakarak, "az önce ofisten bir talep aldım. Bugün Charity Cottage'ı görmek için bir çift gelecek. Sizin için uygun mu?" 'Kesinlikle uygun.'

*

Louisa onları Melbury Mill'den uzun zamandır hissetmediği bir gönül rahatlığıyla uğurladı. Bugünkü görüşmeden bir şey çıkmasa bile, bu ona Kip'ten ve Charity Cottage'dan sonra da bir hayat olduğunu kanıtlamıştı. Bu duyguyu sadece kafasında bile olsa ifade edebilmesi, doğru yönde ilerlediğini kanıtlıyordu.

Kocasını bunu yapmaya neyin kıskırttığını hiçbir zaman anlayamayacaktı ama bunu anlamaya çalışmanın bir anlamı olmadığına karar vermişti.

Önemli olan tek şey, onun yaptıklarının hayatının geri kalanını mahvetmesine izin vermemesiydi. Angus da kendisi için aynı şeyi kabul etmek zorundaydı, aksi takdirde geleceği mahvolabilirdi.

"Değirmeni satın alırsan birçok mobilyadan kurtulman gerekecek," dedi Angus onun yanında. Cep telefonuna bakıyor, emlakçının web sitesindeki mülk detaylarını kontrol ediyordu.

'Nereye taşınırsam taşınayım, yine de alacağım. Yine de baban birazını isteyebilir. Aralarında bir an geçmesine izin verdikten sonra şöyle dedi

Son zamanlarda onunla
konuştun mu? Hayır.

"Yapacak mısın?

"Ona söyleyecek hiçbir şeyim yok.

'Bunun doğru olmadığına eminim. Söylemek istediğiniz pek çok şey
olduğunu tahmin ediyorum.

Angus homurdandı. "Yapsam ne işe yarar ki?

"Denemeden bilemezsin. Ama bence her şeyi ne kadar erken anlatırsan
o kadar iyi olur. Hem senin hem de baban için, çünkü ne olursa olsun o her
zaman senin baban olacak.

'Hayatımda böyle birine ihtiyacım yok. Kimsenin yok.'

"Ama ya onunla konuşmak senin daha az ..." diye duraksadı. "Daha az
ne?" dedi adam.

"Onun hakkında daha az kızgın.

İç çekti. "Bırak artık, anne.

"Yeterince makul," dedi
hafifçe.

Angus'un cep telefonu çaldığında neredeyse eve varmışlardı. Louisa
onun mesaja baktığını ve cevap yazarken dudaklarında bir gülümseme
belirdiğini gördü.

Kesinlikle özel biri, diye düşündü. Onun adına mutluydu. Bu, Zoe'yi
geçmişte bırakmayı umduğu anlamına geliyordu. Gerçi Kip'le birlikte yola
devam ederlerse kız asla tamamen geçmişte kalmayacaktı; Zoe
şimdiki zamanın ve geleceklerinin bir parçasıydı.

Ama rotadan sapmayacaklar mıydı? Daha olası bir şey hayal etmek
zordu.

Louisa Aldeburgh'da işlerin nasıl gittiğini merak ediyordu.

On Beşinci Bölüm

Gün tam anlamıyla bir felaketti ve Arabella günün büyük bir kısmını Lexi'nin korkunç davranışlarına karşı duyduğu aciz öfkeyle geçirmişti. En kötüsü de

O sefil kız, özellikle Arabella ile Giles arasında yarattığı gerginliğin her anından zevk alıyor gibiydi.

Aldeburgh'dan eve döndüklerinde, Arabella Giles tek başına. Giles onu mutfakta köşeye sıkıştırdığında, "Şimdi olmaz," diye mırıldanmış, bu da onu daha da sinirlendirmişti. Ama Heidi'nin yol boyunca arabada uyuduğu ve sonra da yatmayı reddettiği için yaramazlık yapması ve Lexi'nin yarıyıl tatilinde yapması gereken bazı ödevler için babasından yardım istemesi yüzünden Arabella, kocasının kızına daha sert davranmamış olmasına duyduğu öfkeden başka bir şey yapamıyordu. Ya da Arabella'ya hak ettiği desteği göstermediği için.

Ama şimdi saat neredeyse on ve Heidi nihayet uyuyor ve Lexi Yukarıda, yatakta, artık dilini tutamayacaktı. Ona bir bardak merlot uzatırken Giles'ın bakışlarından o da bunu anlıyordu.

"Lütfen bunu abartmayın," dedi, o daha bir şey söylemeden. "Sen yukarıda Heidi'yle birlikteyken Lexi benden özür diledi, bugün çok ileri gittiğini biliyor ama bunu kastetmemişti.

'Ah, Giles, nasıl bu kadar kör olabiliyorsun? Söylediği her kinci ve iğrenç kelimedede ciddiye. Dahası, yemin ederim ki aramızda soruna neden olur.'

'Saçma sapan konuşma, o daha çocuk! Annesinin yeni bir erkek arkadaşıyla gitmesine böyle tepki veriyor. Hepsi bu.'

"Sana böyle mi söyledi?

'Bana söylemesine gerek yoktu, ona neler olduğu gayet açık. Jen'in hayatına yeni biri girdiği için kızgın ve üzgün. Elbette.

Bunu görebiliyor musun?'

'Hayır, benim görebildiğim, onun beni küçük düşürmekten zevk aldığı ve senin de beni desteklemek için hiçbir şey yapmadığın. Bugün herkesin önünde küçük düşürüldüğümde kendimi nasıl hissettim sanıyorsun? Peki ya babam, kızınız onu bu şekilde utandırdığı için hiç utanmadınız mı?

"Elbette utanmıyordum," dedi sanki hayatında duyduğu en aptalca şeymiş gibi. "Durumu tırmandırmak yerine kontrol altına almaktan daha çok rahatsız oldum. Eğer Lexi'yi azarlasaydım, üzülür ve aşağılanırdı.

'Ama üzgün ve aşağılanmış hissetmemde bir sakınca yok muydu?

'Sen bir yetişkinsin ve böyle şeyleri aşırı tepki vermeden halledebilmelisin. Ve dürüst olmak gerekirse, neden birdenbire babanın duyguları hakkında bu kadar endişelendiğini anlamıyorum. Anneni terk ettiğinden beri onu üzme umurunda bile olmadı.

'Hey,' dedi, 'babam hakkında hissettiklerimin kızınızla hiçbir ilgisi yok ve eğer bunu göremiyorsanız, o zaman pes ediyorum.

Şaraptan uzun bir yudum aldı, ardından bir tane daha içti ama Arabella el değmemiş bardağını tezgâhın üzerine koydu; kızgın bir hayal kırıklığıyla gerilmiş olan boğazından bir damla bile geçirebileceğini sanmıyordu. O yapamazdı

Giles'in Lexi söz konusu olduğunda daha fazlasını yapması gerektiğini kabul etmeyi reddettiğine ve bir şekilde daha anlayışlı olma sorumluluğunun tamamen ona ait olduğuna inanıyordu.

Sonra, Lexi'nin annesinin yeni bir erkek arkadaşı olmasını ve onunla tatile çıkmasını kışkırdığı için böyle davrandığını söylediğini düşününce, Arabella'nın aklına tedirgin edici bir düşünce geldi.

"Sadece merak ettiğim için soruyorum," dedi, "Jen'in hayatına yeni bir erkeğin girmesi konusunda ne düşünüyorsun?

Giles kaşlarını çatarak ona baktı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Yeterince basit bir soru, değil mi?

Yanaklarını küçümseyerek şişirdi. "Ne yani, kızımı desteklediğimi ima ediyorsun çünkü ben de onun gibi eski karımın başka biriyle mutlu olmasına üzülüyor olmalıyım?

"Ben öyle bir şey demedim.

'O zaman konuyla hiçbir ilgisi olmadığı halde neden böyle saçma bir soru soruyorsunuz?

"Belki de öyledir, ama siz henüz bu düşünceyi işlemediniz?"

"Gerçekten Arabella," dedi iç çekerek ve sonra daha uzlaşmacı bir tonla, "bunu gereğinden fazla büyütüyorsun. Bu adam hakkında, adının Luke olduğu ve Jen'in onunla tatile çıkacak kadar ondan hoşlandığı dışında pek bir şey bilmiyorum.

'Lexi onun hakkında bir şey söyledi mi? Ona sormayı denedim ama bunun beni ilgilendirmediğini söyledi.

"Haklı.

"Bana karşı davranışlarını etkilemeyecekse," dedi Arabella şiddetle. 'Sen başının üzerinde parlayan altın bir haleyle dolaşırken ben bir şekilde kötü üvey anne gibi görüldüğüm için beni mutsuz edecekse hayır!

Sesi keskin bir şekilde yükselmişti ve duygularının onu ele geçirip kaybetmeye ne kadar yakın olduğunu ele vermesinden korkarak Giles'a sırtını döndü. Ağlamayacaktı. O kadar zavallı olmayacaktı! Lexi'ye mükemmel bir üvey anne olamadığı için kendini bu kadar yetersiz hissetmesi yeterince kötüydü. Neden bu kadar zor olmak zorundaydı? Ve neden

Giles harcadığı çabayı takdir etmiyor ya da ne yaparsa yapsın başarısız olmaya mahkum olduğunu hissetmenin ne kadar moral bozucu olduğunu anlamıyor muydu? Sevdiği adamla evlenmek böyle olmamalıydı! Tek istediği iyi bir eş ve iyi bir anne olmaktı. Ve başka bir bebek sahibi olmak! Bunu istemek gerçekten çok mu fazlaydı?

Saçlarını kaldıran ellerin nazik baskısını ve ardından boynuna, tam da Giles'ın en çok etki edeceğini bildiği yere bastıran sıcak dudakları hissedince, vücudu gevşedi ve bir anda içinden erimiş sıcak bir arzu seli aktı. Yüzü kendisine dönük olacak şekilde onu çevirdi ve dudaklarını kendi dudaklarıyla buluşturdu.

'Özür dilerim,' dedi, 'lütfen üzülme. Daha önce de söylediğim gibi, bu sadece geçirdiği bir evre. Zor olduğunu biliyorum ama onun sadece bir çocuk olduğunu unutmamalısınız.

'Bunu anlıyorum,' dedi. 'Sadece çok yorucu. Beni bir başarısızlığa indirgemesinden nefret ediyorum.

Bu doğru değil. Heidi için harika bir annesin. Kesinlikle en iyisi. Ama aklından çıkarmamalısın ki sen Heidi için ne hissediyorsan ben de Lexi için aynısını hissediyorum. O benim için dünyalara bedel, bu yüzden kaçınılmaz olarak

"Bu, onun sallantıda olduğunu bilsem bile onu savunacağım anlamına geliyor. Heidi için de aynı şeyi yapmaz mıydın?"

"Evet," dedi, onun kendisini tekrar öpmesini istiyordu. Günün çatışmasını ve paramparça olmuş duygularını silmek için onun bedenine duyduğu fiziksel arzuyu ve tatmini istiyordu. Kendini ona doğru bastırırken, onun da aynı şekilde hissettiğini hissedebiliyordu.

Ancak daha sonra, mutfakta çılgınca, hızlı bir seks yaptıktan sonra, Lexi ya da Heidi'nin onları basma riskine aldırmadan

Arabella, Giles'ın kızı hakkında nasıl konuştuğunu düşündü.

'... Heidi için ne hissediyorsan, ben de Lexi için aynısını hissediyorum.

'Heidi için ne hissedersenek' demesi gerekmez miydi?

On Altıncı Bölüm

"Özür dilerim," dedi Zoe. "Hafta sonunu bizim için mahvettim, değil mi?"

"Sana daha önce de söyledim, sen değildin," dedi Kip, sahildeki çakıl taşları boyunca ilerlerken elini onun elini sıkarak. "Lexi'ydi. Bela çıkarmaya kararlıydı ve bu bizim yararımıza değil, Arabella'nın yararınaydı.

Dünkü felaket öğle yemeği konusunu defalarca konuşmuşlardı ve Kip ne derse desin, Zoe hâlâ kendini suçluyordu. Bunu başarabileceğinden, ailesini rahat bir ortamda ve tarafsız bir zeminde keyifli bir yemek için bir araya getirebileceğinden ve bunun Kip'in kendisi için istediği yeni hayatı kabul etmesine giden yolu açacağından o kadar emindi ki. Eğer onu seviyorlarsa, diye düşünmüştü, kesinlikle bunu kabul edebilirlerdi? Ama tüm dikkatli planları geri tepmişti. Ve hepsi o sinsi küçük velet Lexi yüzünden.

Keşke kız gelmeseydi, işler çok daha iyi gidebilirdi. Evet, gariplikler olabilirdi, hatta birkaç şaka bile yapılabilirdi, ama hiçbir şey Gerçi bu durum ortadan kaldırılamazdı ama Lexi aralarında zehirli bir varlıktı. En kötü an, Lexi'nin muhtemelen ilgi odağı olmamaktan sıkıldığı ve yemekten başka bir şey yemeyi reddettiği andı.

Zoe'nin onun için hazırladığı elma, Kip ve Zoe'nin evlenmeyi planlayıp planlamadıklarını sormuştu. Ashley'nin yüzündeki dehşet ifadesi ve Arabella'nın boğulurcasına çıkardığı sesle birleşen ölümcül sessizlikte, Kip'in dizi masanın altında onunkinin yanında sallanmıştı. Zoe onu sakinleştirmek için elini bacağının üzerine koydu. "Hayır Lexi," demişti, "elbette evlenmeyi planlamıyoruz, biz Oldukça mutluyuz. Öyle değil mi, Kip?"

"Kesinlikle," dedi, kolunu onun omuzlarına doladı ve neredeyse onun kadar acımasızca gülümsedi.

Artık ayakkabısına giren şeyi görmezden gelemeyeceğine karar veren Zoe, onunla ilgilenebilmek için oturmalarını önerdi.

Eğitmeninden sıyrılıp bir pirinç tanesinden daha büyük olmayan rahatsız edici taşı bulurken, hayatta bunun ne kadar sık olduğunu, en aptalca ya da en önemsiz şeylerin bir şeyi rahatsız edebileceğini ya da bozabileceğini düşündü.

Kip'in iç karartıcı grilikteki gökyüzüne baktığını ve denizin de aynı şekilde iç karartıcı grilikte görüldüğünü gözlemleyerek, onun ne düşündüğünü merak etti. Çok ciddi görünüyordu, düşünceleri içinde kaybolmuştu. Dün onun için çok fazla gerçeklik kontrolü mü olmuştu? Onunla arasındaki gariplik

çocukları seçtiği yoldan pişmanlık duymasına neden oldu mu?

Sanki aniden kızın kendisine baktığını fark etmiş gibi başını çevirdi.

"İyi misin?" diye mırıldandı, elini dirseğinin kıvrımından geçirerek.

'Ben iyiyim,' dedi.

"Sadece çok düşünceli görünüyordun.

'Dün söylediğin bir şey hakkında düşünüyordum. Evlenmemiz fikrine çok mu karşısın?'

Soru karşısında şaşırarak kaşlarını çattı. "Aslında söylediğimin bu olduğunu sanmıyorum.

'Ama bunu ima ettiniz. Yani buna karşı mısınız?'

Adam ona garip bir şekilde bakıyordu ve kadın birden yanlış bir cevap vermekten çekindi. "Bu bir teklif mi?" dedi neşeli bir kahkahayla.

"Öyle olsaydı hoş karşılanmaz mıydı?

"Evlilik hakkında konuşacak son kişinin siz olacağınızı düşünmüştüm.

"Hâlâ evli olduğum için mi?"

"Evet, o da var.

'Peki ben boşandığımda, o zaman evlilik hakkında ne hissedeceksin? Özellikle benim için, eğer açıklamaya ihtiyacınız varsa.

"Sanırım bu başka bir zaman konuşulacak bir konu," diyerek kolunu onunkinden kurtardı ve önünden pürüzsüz beyaz bir taş aldı.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum o zaman," dedi kesin bir ifadeyle.

Taşı denize doğru fırlattı. Taş hedefin çok uzağına düştü. "Buna ne sebep oldu, Kip?" diye sordu.

Konuşmadan önce birkaç saniye geçti. 'Lexi konuyu açtığında Ashley'nin yüzündeki ifadeydi. Sanki bu şimdiye kadar duyduğu en iğrenç şeymiş gibi bakıyordu.

'Ve sen de ona ne kadar hatalı olduğunu kanıtlamak istiyorsun, öyle mi?

"Evet desem çok mu sığ davranmış olurum?" diye cevap verdi Kip, gözleri yine onunkilere sabitlenmiş ve ağzı yavaşça geniş ve çok seksi bir gülümsemeye dönüşerek bir ucu hafifçe yukarı kalkmıştı. Bu gülümseme, tıpkı daha önce birçok kez olduğu gibi, kadının kalbinin ona duyduğu sevgiyle sıkışmasına neden olan açıklanamaz bir etkiye sahipti.

Başka hiçbir erkek onun üzerinde aynı etkiyi yaratmamıştı; bir bakışla ya da küçük bir gülümsemeyle duyguları bu kadar açığa çıkabiliyordu. Aşkın insana yaptığı buydu, şimdi anlıyordu: hem sizi güçlendirebilir hem de umutsuzca savunmasız bırakabilirdi. Birini sevmek demek, onun için Sürekli olarak onları kaybetme korkusuyla yaşayan Zoe, Kip'le birlikte bunu daha önce hiç hissetmemişti. Çılgınca kısa bir süre içinde, bu olağanüstü adam onun dünyası haline gelmişti ve onu kaybetmemek için elinden gelen her şeyi yapacaktı.

"Olabilirdiğinizi sığ," dedi yumuşak bir sesle. "Ama seni hâlâ seviyorum.

Adamın gülümsemesi daha da genişledi ve kadının kalbi biraz daha sıkıştı. "Ben şanslı bir adamım," dedi.

"Sana bunu söyleyip duruyorum," dedi gülümseyerek, az önce aralarında geçen her neyse halledildiği için rahatlamıştı. "Ve şimdi," dedi ayağa fırlayarak, "tüm dünyada her şeyden çok istediğim şey, ekstra serpmeli bir Mr Whippy duble 99.

Gülerek kendini ayağa kaldırdı ve el ele tutuşarak kayalık sahil boyunca Aldeburgh'un merkezine doğru ilerlediler. Ama attıkları her adımda Zoe, Kip'in evlilikle ilgili sorusuna verdiği tepkiyi sorguluyordu. Onu böylesine derinden sevdiği halde neden böyle bir tepki vermişti? Konuyu tamamen yanlış nedenlerle gündeme getirdiği için miydi?

Ailesine onu ne kadar çok sevdiğini kanıtlama ihtiyacına yenik düşmemesine dikkat etmesi gerekecekti. Ona kalırsa, ihtiyacı olan tüm kanıtlara zaten sahipti.

On Yedinci Bölüm

Artık Temmuz ayının sonuydu ve Ashley hâlâ annesinin Melbury Değirmeni'ni satın almaya karar verdiğine inanamıyordu.

Çılgınlık anının geçeceğini, sağduyunun galip geleceğini ve bunun pratik olmaktan uzak olduğunu fark edeceğini ummuştu ama öyle olmadı ve Charity Cottage'ın sözleşmeye bağlı olarak satılmasıyla birlikte, annesinin deyimiyle, her şey hazırды. Bir eksper bu hafta değirmende detaylı bir inceleme yapacaktı ve Ashley raporun pek çok şeyi işaret edeceğini umuyordu.

alarm zillerinin çalmasına neden olacak ve annesi satın alma işleminden vazgeçecektir.

Ağabeyinin değirmeni ilk günden beri biliyor olması ve bunu kendisiyle ve Arabella'yla hemen paylaşmayı uygun görmemesi hâlâ canını sıkıyordu. Annesi ancak birkaç hafta önce, babasıyla birlikte Charity Cottage için gerçekçi bir teklifi kabul ettiklerinde ve o da değirmen için bir teklif yaptığında gerçeği itiraf etmişti.

"Angus'tan kesinleşene kadar bu konuda sessiz kalmasını istedim," diye açıklamıştı Ashley'e, "ondan yapmasını istediğim bir şey için onu suçlamaya kalkma.

"Ama neden bizi karanlıkta bıraktınız?

"Çünkü bunu onaylamayacağını ve beni daha ileri gitmekten vazgeçirmeye çalışacağını biliyordum.

Ashley, bunun iyi bir nedeni olduğunu düşünmüştü. Ama annesinin, görünüşe bakılırsa gönlünü kaptırdığı şeyin pratik olmadığını kendi kendine fark edeceği umuduyla söylemek istediklerini söylemekten kaçınmıştı.

Caro, "Yine kaşlarını çatıyor ve dişlerini gıcırdatıyorsun," dedi.

Dizüstü bilgisayarından başını kaldırıp karısının Peggy'yi bahçe salıncağında ittiği yere bakan Ashley, yüz kaslarını gevşemeye zorladı. İçinde

Son birkaç haftadır Caro sık sık babasının geceleri dişlerini gıcırdatma sesiyle onu uyandırdığından şikayet ediyordu. Bunun için tamamen babasını suçluyordu ve şimdi ne kadar boş bir umut gibi görünse de, yine de onun yaptığıının aptalca olduğunu anlamasını ve annesinden onu affetmesini istiyordu.

Annesine de aynı şeyi söylemişti ve annesi yorgun bir şekilde içini çekmişti. 'Hayatım,' demişti, 'Zoe hakkındaki fikrini değiştirse bile, onu geri alamam, yaptıklarından sonra olmaz. Ona bir daha nasıl güvenebilirim?

Nedense bu Ashley'i çok üzmüştü, anne ve babasının uzun yıllar birlikte olmalarından sonra evliliklerinin bu kadar kolay sona erebilmesi.

Caro, dizüstü bilgisayarını kapatıp Peggy ve onun yanına giderken, "Gerçekten de bir endişe kavanozu kurmalıydım," dedi. 'Her kaşını çattığında içine bir pound atmanı isteseydim, tepeden tırnağa Prada ve Armani giymiş olurdum.

Peggy kollarını kaldırıp salıncaktan indirilmeyi talep edince, "Ve çok da güzel görünürdün," dedi. "Hiç kuşkusuz," dedi, "kızımız size çekmiş, her zaman açık ve net.

Caro gülümsedi, "Bu ona iyi gelecek. Sonra Peggy kum havuzunda oynamak için çimenlikte koşmaya başladığında, arkasından seslendi: 'Beş dakika sonra banyo zamanı, küçük hanım.

"Banyo yok! Peggy başını şiddetle sallayarak ve ayağını yere vurarak cevap verdi. "Banyo yok!

Caro, "Bu akşam o kavgayı hangimiz yapacağız?" diye sordu. "Ben yaparım," dedi Ashley. Bu yeni bir şeydi, Peggy hiçbir şey için karar vermiyordu.

gerçek nedeni hamamın büyük bir azap yeri olması ve ne pahasına olursa olsun kaçınılması gerektiği.

"Senin yapacak işin yok mu?" dedi Caro. 'Ne de olsa masada yaptığın şey buydu.

"Sadece e-postalardı; bekleyebilirler.

"Peki bu sefer ne için kaşlarını çatıyordun?

"Aynı eskisi gibi, annem o saçma yel değirmenini alıyor. 'Ama bunun onu ne kadar mutlu ettiğini göremiyor musun? çok farklı bir yerde?'

'Tek görebildiğim bu girişimin pervasızlığı. Şu anda olduğu gibi kapısının önünde komşuları olmayacak ve dükkanlardan bir şey almak istediğinde arabayı kullanmak zorunda kalacak.

'Kısa bir yürüyüş mesafesinde bir avuç komşu olacak ve Zaten mağazalara arabayla gidiliyor ve her zaman internetten alışveriş yapılıyor.

Büyük mesele mi?"

İç çekti. "Meselenin ne olduğunu biliyorsun. Gelecek hakkında daha fazla düşünmeli ve daha iyi bir yerde yaşamalı, bilirsin işte.

"Yaşına uygun mu? Caro kaşlarını kaldırarak sordu. "Küçük, güzel bir huzurevi, onu orada mı yaşatacaksın?"

"Şimdi aptallık ediyorsun. Annemin yaşlı olmadığını biliyorum, ama ona birkaç yıl daha ver ve kendi başına kalsın, onun için her şeyin nasıl olacağını kim bilebilir? Ben sadece onun iyi olacağını bilmek istiyorum.

"Tabii ki istiyorsun, hepimiz istiyoruz ama tek başına kalacağını kim söyleyebilir? Biriyle tanışabilir, hatta belki yeniden evlenebilir?"

İnledi. "Bunu düşünmeye bile başlayamam.

"Evet, öyle yapmalısınız. Ayrıca, annen bir ya da iki yıl değirmende yaşamaktan hoşlanabilir ve sonra tekrar taşınabilir. Neden karakterinin dışında bir şey yapma ihtiyacını tatmin etmesine izin vermiyorsunuz? Bunca yıldır eş ve anne olarak kalıplara sokuldu, şimdi kanatlarını açacak ve farklı bir insan olacak, sadece denemek için bile olsa. Sanırım babanız da tam olarak bunu yapıyor."

"Ama ne onun ne de babamın farklı insanlar olmasını istiyorum, biliyorum bu da beni bencil ve zavallı biri gibi gösteriyor.

"Annesine çok değer veren bir evlat gibi görünüyorsunuz, yani hiç de bencil ya da acınası değilsiniz. Ama bir de şu şekilde düşünmeyi dene: Louisa zamanı geldiğinde senin yuvadan uçmana izin verdi, şimdi aynı şeyi onun için yapma sırası sende. Gerçekten de iyi bir evladın yapması gereken budur.

Gülümsedi. "Pekala, mesajı almam için yeterince kalın konuştun.

"Güzel. Şimdi sana söylemem gereken başka bir şey var. "Devam et," dedi ihtiyatla.

"Yarın akşam köyün bilgi yarışması gecesine gideceğimizi biliyor musun?" "Evet.

"Babanı ve Zoe'yi bize katılmaları için davet ettim.

Çenesini sıktı ve dişlerini birbirine kenetledi. Ama sonra kendini kontrol ederek çenesini gevşetti. "Bu nasıl oldu?" diye sordu.

Bu sabah Kip'e mesaj attım. Hayır, öyle bakma Ashley, o senin baban ve onunla iletişime geçme zamanımızın geldiğine karar verdim. Ve eğlenceli olacak. Eğlencenin ne olduğunu hatırlıyorsun, değil mi?"

"Sanırım Mayıs ayında Aldeburgh'da geçirdiğimiz günün amacı da buydu; eğlenceli bir aile günü ve bakın nasıl sonuçlandı.

"Evet, ama sonra Lexi ortalığı karıştırdı. Ona alaycı bir gülümseme verdi ve yanağından öptü. "Şimdi ben yemeğe başlarken sen de kızını yıkamaya ne dersin?"

Tam Peggy'ye kötü haberi vermek için dönmüştü ki, dizüstü bilgisayarıyla birlikte bıraktığı masadaki cep telefonu çaldı.

Arayan kız kardeşi idi. "Merhaba Arabella," dedi, "numaralar nasıl?"

"Dürüst olmak gerekirse biraz hileli. Seni yarın öğle tatilinde görme şansım var mı?"

"Sorun ne?"

Yarın söylerim. Chelstead'deki ofisinize geleyim mi?" "Hayır, Lavenham'da aralarında yarım saat olan iki randevum var. öğlen saatlerinde, saat on iki buçukta kahve içmek için benimle orada buluşabilir misin?" "Evet.

"En azından ciddi bir şey olmadığı konusunda içimi rahatlatılabilir misin?" "Ciddi bir şey değil," dedi.

Kız kardeşini sesindeki endişeyi gizleyemeyecek kadar iyi tanıyordu ama bunu zorlamadı.

On Sekizinci Bölüm

"Kesinlikle emin misiniz?"

"Benden şüphe ettiğiniz için
teşekkürler.

Ashley kaşlarını çatı. "Ne demek istediğimi anladınız, biraz geç kalma ihtimaliniz var mı?"

Arabella yeşil çayından bir yudum aldıktan sonra, "Yüzde yüz eminim," dedi. "İki gün önce bir test yaptım, ardından dün sabah bir tane daha yaptım. İhtiyacım olduğundan değil, vücudumu tanıyorum ve herhangi bir değişikliğe karşı aşırı duyarlıyım.

"Tamam o zaman, ama Giles'ın düşündüğün şekilde tepki vereceğinden emin misin?"

Arabella kardeşine cevap vermeden önce, Tatum'un evinin önündeki kaldırımında bir masada oturdukları yerden gürültülü bir motosikletin geçmesini bekledi.

Lavenham'daki Çayevi. "Giles her zaman daha fazla çocuk istemediğini açıkça belirtmiştir," dedi. "Daha geçen ay vazektomi yaptırmak için randevu almaktan bahsetmeye başladı, başka bir çocuk sahibi olmaya bu kadar karşı ve en kötüsü de, beni kasten hamile kalmakla suçlayacağını biliyorum çünkü başka bir bebeği ne kadar çok istediğimi biliyor.

Ashley kaldırdığı kahve fincanının kenarından ona baktı. "Peki ya sen?" diye sordu sessizce.

'Hayır, tabii ki hayır!' diye bağırarak istedi. *Böyle bir şeyi nasıl sorarsın?* Ama soruyu soran kardeşiydi, ikiz kardeşiydi. Ona yalan söyleyemezdi. "Ben... ben yapmış olabilirim," diye mırıldandı suçlulukla.

"Tamam," dedi yavaşça, "bu durumda neden böyle hissettiğini anlayabiliyorum. Giles'ın tepkisi konusunda endişeliyim. "Bu bir süredir planladığın bir şey miydi?"

'Evet,' diye itiraf etti. 'Ve eğer düşündüğün buysa ona gerçeği söylemeyeceğim. Böyle bir şey asla olmayacak. Asla olmayacak.

"Yani ona yalan mı söyleyeceksin? Ashley kaşlarını çatarak cevap verdi.

"Yapmak zorundayım ve lütfen beni yargılama, bunun dışında hiçbir şey. "Seni yargılamıyorum.

Yüz ifadesini nötr tutmak için çok uğraştığını ve başarısız olduğunu görünce dudak büktü; yüzünün her yerinde şok ve hayal kırıklığı yazılıydı.

"Unutma, yalan söylediğini her zaman anlayabilirim.

Belli belirsiz gülümsedi. 'Evet,' dedi, 'çirkin suratım beni her zaman ele verir. Ama yargılamaktan ziyade Giles'a yalan söylemenin ve sonuçlarına katlanmanın üstesinden nasıl geleceğini merak ediyorum. Ona ne söylemeyi planlıyorsun?'

Arabella gebe kalmanın gerçekleştiğinden emin olduğu zamanı düşündü. Aldeburgh'dan döndükleri akşamdı ve Lexi tam bir baş belası olduktan sonraydı. "Bebeğimi almayı unuttuğumu söyleyeceğim. Çünkü Lexi'nin bizimle kalırken sergilediği korkunç davranışlar yüzünden çok sinirlenmişim.

Ashley'nin gözleri büyüdü. 'Kızını mı suçlayacaksın? Sence bu akıllıca mı?'

'Bakın, onu doğrudan suçlamayacağım, o kadar aptal değilim, ama Hadi ama, o hafta onun sinir bozucu varlığı gerçekten de unutmamı sağlamış olabilir. Katkıda bulunan bir faktördü diyebiliriz.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama aklınızdan geçenler muhtemelen son derece mantıklı olsa da Giles'ın bunu bu şekilde göreceğinden şüpheliyim.

'Bunu kabul etmek zorunda çünkü bu benim hikayem ve buna sadık kalacağım. Ve eğer beni almam gereken hapı alacak kadar sorumluluk sahibi olmamakla suçlayacaksa, işin bu tarafıyla ilgilenmesi gereken kişinin kendisi olması gerektiğini söyleyeceğim.

"Ama bunu yapman için sana güvendi, Bells.

Ağabeyinin, sadece kendisinin ona taktığı eski lakabı kullandığını duymak onu kısa süreli bir şaşkınlığa sürükledi. Bu ismi nadiren ve sadece onun için endişelendiğinde kullanırdı. "Bunu biliyorum," dedi, "ve bencilce davrandığımı da biliyorum, ama aynı şey Giles için de geçerli değil mi, benim başka bir çocuk sahibi olma şansımı reddederek daha da bencilce davranmış olmuyor mu?

"Bunda doğruluk payı var, ancak bu argümanın zor bir satış olacağını söyleyebilirim.

"Bana göre değil," dedi kararlılıkla, Giles'ın son zamanlardaki davranışlarının, ona sapkınlığında tamamen haklı olduğunu hissettirdiğini

düşünüyordu.

Son zamanlarda aralarındaki gerginliğin nedeni yine Lexi'ydi. Doğrudan değil, ama okul tatili olduğu için yine onlarla birlikte kaldığı için kesinlikle sorunun bir parçasıydı. Ziyareti sona erdiğinde Giles onu Ely'ye, annesinin yanına götürmüş ve nedense her zaman yaptığı gibi hemen eve dönmek yerine uzun süre orada kalmıştı. Görünüşe göre eski karısı ona akşam yemeği teklif etmişti ve özellikle de Jen erkek arkadaşından ayrıldıktan sonra kendini kötü hissettiği için hayır demeyi kabalık olarak görmüştü. Eve gelmediği için endişelenen Arabella, saat de geç olmuştu, Giles'a birkaç kez mesaj atarak nerede olduğunu ve iyi olup olmadığını sordu. Mesajlarının hiçbirine yanıt vermemişti. Saat on biri biraz geç arabasının yola çıktığını duyduğunda ve kendisine neden cevap vermediğine dair bir sürü korkunç senaryo hayal ettiğinde, onun iyi olduğuna dair duyduğu rahatlama, kendini kaybetme ihtiyacıyla yer değiştirdi.

"Bu hafta sonu benimle geçirdiğin zamandan daha fazlasını lanet olası eski karınla konuşarak geçirdin!" diye çıkıştı ona.

Onu mantıksız davranmakla suçlamış ve sakın olmasını yoksa Heidi'yi uyandırma riskiyle karşı karşıya kalacağını söylemişti. Adamın patronluk taslayan tonu onu daha da sinirlendirmiş ve ona boş odada uyuyabileceğini söylemişti. Ertesi sabah kahvaltı, her ikisinin de Heidi'nin önünde normal görünmek için ellerinden geleni yaptıkları huysuz bir olay olmuştu. O akşam işten döndüğünde Heidi'ye bir demet çiçek ve bir özür sundu. Bu da ondan bir özür koparmıştı.

Ama çiçekler daha ölmeden, Giles'ın gecenin büyük bir bölümünü FaceTime'da Lexi ve eski karısıyla konuşarak geçirmesinin ardından aralarında yeni bir tartışma patlak vermişti. Giles telefonunu bıraktığında, "Benimle sohbet ederek zaman geçireceğini düşünmek bile istemiyorum," diye mırıldandı.

"Ve zor bir dönemden geçen eski karımı düşüneceğin aklımın ucundan bile geçmezdi.

"Duyabildiğim kadarıyla sesi iyi geliyordu.

"Lexi'nin hatırı için cesur bir yüz ifadesi takınıyordu.

O andan itibaren iş Arabella'nın onun neden burada olduğunu sorgulamasına dönüştü.

Jen için aynı şeyi asla yapamayacakken onu savunmak ve desteklemek için her zaman çok hızlıydı.

"Giles'a ne zaman söyleyeceksin? Ashley düşüncelerini bölerek sordu. 'Çünkü hamileliğini ancak bu kadar uzun süre saklayabilirsin. En iyisi elini çabuk tutup bu işin üstesinden gelmek, kim bilir, belki sana ve kendisine sürpriz yapar ve bu habere çok sevinir.

Başını iki yana salladı. 'Bunun olacağını gerçekten düşünemiyorum. Hele ki...' Devam etmeden önce tereddüt etti ama kardeşine karşı tamamen dürüst olmamanın bir anlamı olmadığını, en başta onunla buluşmak istemesinin nedeninin bu olduğunu kabul etti. "Ashley," dedi, "eğer sana bir şey söylersem
Bunu kendine saklayacağına söz verir misin? Caro'ya söylemek yok, daha önce Giles ve-'

Onu durdurmak için elini kaldırdı. "Sadece söyle bana. Gitmem için fazla zamanım yok.

'Caro'ya bu konuşmadan bahsetmeyeceğine söz verene kadar olmaz. Yani *hiçbirini*.'

"Tamam, söz veriyorum ve zamanı geri alabilseydim, alırdım," dedi ve saatine bakmak için takım elbise ceketinin kolunu itti.

'Hey, benimle bu kadar sert konuşmana gerek yok, evde yeterince konuşuyorum.

Yüzündeki ifade anında değişti ve kaşlarını birleştirerek ona acılı ve çok araştıran bir bakış attı.

Bu yüzden ona son birkaç haftadır Giles'la arasının ne kadar kötü olduğunu anlattı: tartışmalar ve öfkeli suçlamalar.

"Yaşadığın sorunlar ciddi mi?" diye sordu kız sözlerini bitirdiğinde.

'Bilmiyorum, kötü hissediyorum, belki de ciddidir. Ya da belki de ben gerçekte olduğundan daha kötü.

"Asıl endişeniz nedir?

Arabella dudağını çiğnedi ve bir nefes aldı. "Eski karısı hakkında yeniden düşünmeye başlamasından korkuyorum. onunla bir şeyler.'

"Hayır," dedi Ashley kararlılıkla. 'Yanılıyorsun, o seni seviyor ve Heidi'yi de seviyor. Bunu bozacak hiçbir şey yapmayacaktır.

"Ama zaten öyle. Lexi ve Jen'i Heidi ve benim önüme koymaya devam ediyor. 'Hayır, sanırım şu anda bu senin görüşün. Bana kızma ama Hamile olmanın hormonlarınız üzerinde çığınca etkiler yaratabileceğini ve bunun da kararlarınızı etkileyebileceğini hiç düşündünüz mü?

"Bunu senden alırım ama başkasından değil. "Ve?

"Ve ne?

'Aşırı hormonal yüklenme yaşıyor olabilir misiniz? I Caro'nun biraz-' Durakladı, sonra devam etti, 'Diyelim ki

Hamileliğin büyük bölümünde kendinde değildi ve Peggy doğduktan hemen sonra her zamanki mantıklı halinden uzaklaştı.

Arabella kardeşinin karısının yaşadıklarını hafife aldığını biliyordu. Özel olarak Arabella'ya, Caro'nun korkunç 'bebek hüznü' yaşadığını ama endişelenecek bir şey olmadığını itiraf etmişti. Bu bir Arabella güvenini korudu ama annem daha ciddi bir şeyler olduğunu tahmin etmişti. Yine de yardım etmeye çalışmak için yaptığı her yaklaşım Caro tarafından kesin bir dille geri çevrildi.

Buna karşılık Arabella, Heidi doğduğunda kendisine sunulan her türlü yardıma dört elle sarılmış ve şükürler olsun ki herhangi bir sorunla karşılaşmamıştı. Hamileliği de her yönüyle sorunsuz geçmişti ve hamilelik ve anneliğin tehlikeleri ve tuzakları hakkında okumak için aşırı miktarda zaman harcayan Caro'ya kıyasla, Arabella en azını yapmıştı. Giles bir iki kez tam olarak hazır olup olmadığını sorgulamıştı ve şimdi bunu düşününce, acaba onu eski karısıyla mı kıyaslıyordu diye merak etti. Jen de Caro gibi bu konuda bilinmesi gereken her şeyi öğrenmiş miydi?

Hayır, dedi kendi kendine, kendini Giles'ın eski karısıyla kıyaslamak yok! Kendini sık sık Caro'yla kıyaslaması ve kendini eksik bulması yeterince kötüydü, ama aynı şeyi kocasının ilk karısıyla yapmak tam bir deliliğe giden yol olmalıydı.

"Kimse var mı?

Bir kez daha Ashley'in sesi düşüncelerini böldü. "Özür dilerim," dedi, "bir an için tavşan deliğine girdim.

"Sen o delikten çıkarken, ben de seni sevmek ve terk etmek zorundayım, on dakika sonra bir sonraki randevuma yetişmem gerekiyor. İçkilerinin parasını ödemek için takım elbise ceketinin iç cebinde cüzdanını karıştırıyordu.

'Cüzdanını kaldır,' dedi. 'Ben ödeyeceğim. Ama gitmeden önce sana bir sorum var. Caro'yla bir çocuğunuz daha olacak mı?

"Hayır," dedi basitçe.

"Bu ortak bir karar mı?

"Tabii ki öyle. Şimdi ayağa kalkmış, gitmeye hazırdı. 'Caro'nun Peggy doğduktan sonra yaşadıklarını tekrar yaşamasını istemem,' diye ekledi.

Arabella'nın yanağına bir öpücük kondurmak için eğildi. 'Giles'a bebekten bahset ve sonra da iyi haberlerini kutlamaya başla. Ne de olsa bir bebeğiniz daha olacak.

istediğın buydu, değıl mi?'

Arabella, Ashley'den hemen sonra çıktı ve eczaneye uğradıktan sonra yolun karşısındaki çocuk giyim mağazasına geçerek Heidi için güzel bir şeyler olup olmadığına baktı. Vardı ve ayrıca yeni doğmuş bir bebek için sevimli bir uyku tulumu da vardı. Ashley'nin söylediklerini, bir bebeğı daha olacağı gerçeğini kutlaması gerektiğini ve bunun gerçekten de tam istediğı şey olduğunu hatırlayarak her iki ürünü de satın aldı. Bir şekilde Giles'ın turunu kazanacak ve her şey yeniden yoluna girecekti.

Cep telefonu çaldığında arabayı park ettiğı yerden henüz geri geri çıkmıştı. Arayan annesiydi. "Merhaba anne," dedi, "her şey yolunda mı?

'Evet, bahçede oynayarak çok güzel vakit geçirdik. Heidi öğle yemeğini yedi ve şimdi biraz kestiriyor.

'Onu ağırladığınız için teşekkür ederim, özellikle de bu kadar kısa bir süre için. Ne kadar meşgul olduğunuzu biliyorum.

'Saçmalık, iki torunuma bakmak için asla çok meşgul değilim.

Şunu üç yapalım, diye düşündü Arabella gülümseyerek. "Yirmi beş dakika içinde yanınızda olacağım.

"Aceleimiz yok. Ama sana söylemek istediğim bir şey var, buraya gelirken bunu düşünebilirsin.

Annesinin söyleyeceklerinden endişe eden Arabella nefesini tuttu. Annem yaşamak için dönüştürülmüş bir yel değirmeni satın alacağını açıkladığından ve hepsini onu görmeye götürdüğünden beri Arabella ve Ashley'de ortak bir "*Ah-oh, sırada ne var?*" duygusu vardı.

"Ailece tatile çıkmaya ne dersin?" diye sordu annesi. "Eylül'ün ilk haftası boş olma şansın var mı?

"Vay canına, bu biraz ani oldu, değil mi?

"Buna spontanlık deniyor ve ben de bunu geliştirmeye çok hevesliyim. Ne dersiniz? Eski günlerdeki gibi hep birlikte bir yerlere gitmek eğlenceli olabilir, ama tabii ki farklı bir şekilde.

"Ne düşünüyorsun?

"Buraya geldiğinizde size söyleyeceğim.

On Dokuzuncu Bölüm

"Ne yaptığını biliyorum," dedi Kip, güverte ayakkabılarının bağcıklarını bağlamak için eğilerek. "Hep birlikte aile tatillerine gittiğimiz geçmişi yeniden yaratmaya çalışıyor.

Saçını taradığı aynanın yansımasından ona bakan Zoe kaşlarını çattı. "Yaptığı şey buysa ne önemi var?

"Çünkü bu onun benden intikam alma, beni aileden daha da uzaklaştırma yolu.

"Bence aşırı tepki veriyorsun. İkimiz de biliyoruz ki, herkesin onun etrafında olmasından daha çok sevdiği bir şey yok, böylece onların üzerine titreyebilir. Bir tatil ayarlamak sadece Kraliçe Arı takıntısıyla her şeyi yapabileceği anlamına geliyor.

Kendini azarlanıyormuş gibi hissedene ama aynı zamanda Zoe'nin Louisa'ya yönelttiği eleştiriden de sapkınca rahatsız olan Kip, ayakkabı bağcıklarından birini sertçe çekti ama bağcık koptu. "*Kahretsin!*" diye mırıldandı nefesinin altında.

Yapacak başka bir şey bulamayınca ayakkabılarını değiştirdi ve Ashley ve Caro'yla geçireceği akşamın tatsız bir saldırı ve savunma seansına dönüşmeyeceğini umarak kendini akşam için hazırladı. Kendini haklı çıkarmaktan yorulmuştu. Daha doğrusu, sürekli kendini haklı çıkarmaktan yorulmuştu.

Sanki hâlâ ailesini ne yaptığını bildiğine ikna etmek zorundaymış gibi geri adım atıyordu. Zoe'ye aşık olup evliliğini terk ettiğinde hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştı ama bu işin kolay kısmıydı; o zamandan beri her şey yokuş yukarı bir mücadeleydi. Başka türlü olacağını düşünecek kadar saf mıydı?

Ve Zoe'nin Louisa'nın Kraliçe Arı takıntısına sahip olduğuna dair yorumu haklı mıydı? Karısını daha önce hiç bu şekilde düşünmemişti ama

Zoe

bir anlamı var mıydı? Paranoyak olmaktansa buna inanmak daha iyidir, diye düşündü.

Louisa'nın onu çocuklarından uzaklaştırmaya çalıştığını düşünüyordu. Ayrıca, Louisa hiçbir zaman kötü ya da kindar olmamıştı, bu onun doğasında yoktu. Ama bir insanın ciddi bir sınavdan geçtiğinde nasıl davranacağını kim bilebilirdi ki? O gün Charity'nin mutfağında ona karşı ne kadar soğuk ve sert davranmıştı.

Kilitleri değiştirdiğini öğrendiğinde yazlık. Bu açıkça onun adına intikamcı bir hareketti, ona bir şey kanıtlamanın bir yoluydu.

Yel değirmeninde yaşamak gibi çılgınca bir plana gelince, onu ele geçiren neydi acaba? Kadın telefonda bunu ona anlattığında gerçekten ne diyeceğini şaşırmıştı. Charity Cottage için yapılan teklifi kabul etmeye henüz karar vermişlerdi ve planlarının ne olduğunu merak ederek, yaşayacak yeni bir yer bulup bulmadığını sormuştu.

Ona Melbury Mill'den bahsettiğinde, 'Bunun seni şaşırtacağını düşünmüştüm,' demişti.

"Kesinlikle öyle," demişti.

Kadının sesindeki tatmin edici ton birkaç gün boyunca aklından çıkmamıştı.

Zoe onları Ashley ve Caro'lara götürmeyi teklif etti, böylece bilgi yarışmasının yapıldığı barda bir içkinin tadını çıkarabilecekti.

Kip, Zoe'nin her zamanki gibi olmadığını fark ettiğinde arabaya bineli henüz kısa bir süre olmuştu. Normalden daha sessizdi ve görünüşe göre kafası meşguldü. Akşamı Ashley ve Caro ile geçireceği için endişeli miydi?

Yoksa suç onda mıydı? Louisa'nın bir aile tatili için hepsini bir araya getirme sürecinde olduğunu öğrenmek için kızını arayıp yine yapmacık bir konuşma girişiminde bulunduktan sonra daha önceki huysuzluğuyla onu kızdırmış mıydı? Geleneksel olarak bunun her zaman kendisinin planladığı bir şey olduğunu bildiği için kendini huysuz bir şekilde keyifsiz hissetmişti. Ne de olsa bir tatil şirketi işleten oydu!

Zoe onun kötü ruh halinden rahatsız olduysa, kendine çeki düzen vermesi gerekiyordu. Bu kadar önemsiz bir şeyin mutluluklarını bozmasına izin vermemeliydi. Zoe'nin yanına taşındığında da buna yemin etmişti; karşılaştıkları zorluklar ne olursa olsun, hiçbir şey birbirlerine duydukları aşkın gücüne zarar vermeyecekti.

Ama onu rahatsız eden sadece Zoe'nin her zamankinden daha sessiz olması değildi, Louisa hakkında yaptığı o alışılmadık keskinlikteki Kraliçe Arı yorumu da vardı. Zoe'nin karısı hakkında bu kadar kaba davrandığı başka bir zaman hatırlamıyordu.

Konuyu geiştirmektense üzerine gitmeye karar verdi. "Her şey yolunda mı, Zoe?" diye sordu.

Ona yan gözle bir bakış fırlattı. "Evet," dedi, "neden sordunuz?" "zel bir nedeni yok, bir şeyiniz varmış gibi grnmenizden başka Aklında. Bu akşam Caro ve Ashley ile birlikte olacağın için endişeli misin? Endişelenseydin seni sulamazdım.

"Ben iyiyim," dedi hafifçe. 'Caro iyi, iyiden de öte; ondan hoşlanıyorum. Beni yargılamıyor. Ya da bu konuda bizi.

"Peki Ashley, sen onun hakkında ne hissediyorsun?

Bakışları kısa bir süreliğine tekrar onunkilerle buluştu. "Oraya geliyorum, ama benim var olmadığımı ve senin hâlâ karınla birlikte olduğunu bilmek çok zor.

"Sadece zamana ihtiyaı var.

"Yedi ay oldu Kip, daha ne kadar zamana ihtiyaı var?

Bu iyi bir soruydu ve cevaplayamadığı bir soruydu ve Zoe gözlerini önündeki yola dikip tekrar sessizliğe gömüldüğünde, onu rahatsız eden şeyin bu akşamla bir ilgisi olmadığı hissine kapıldı. Bu başka bir şeydi. Ama fazla derine inerse duymak istemediği bir şey duyabileceğinden, rneğin Zoe'nin birlikte olmaları konusunda tereddütleri olduğundan endişelenerek bu duyguyu akışına bıraktı.

Kesinlikle her zamanki gibi olan tek kişi torunu Peggy'ydi. Bebek bakıcısıyla bırakılmadan önce merhaba demek için ayakta kalmasına izin verilmişti ve Ashley'in köy barındaki gecelerine atıfta bulunduğu gibi yetişkinler 'eğlenceli akşamlarına' gidiyorlardı.

Ama onlar gitmeden önce Peggy geniş peluş koleksiyonunu Zoe'ye göstermeye hevesliydi. Çocuklar değişiklikleri kabul etme konusunda yetişkinlerden her zaman çok daha iyiydiler ve Kip küçük kızın

Zoe'yi diğer yarısı olarak kabul etmeye hazırdı. Zoe'nin önünde kullanmayı hayal bile edemeyeceği bir ifade. Bundan daha iyisini biliyordu. Zoe kendi başına bir insandı, kendisinin de hemen belirteceği gibi onun bir uzantısı değildi. O ve Louisa kendilerini her zaman iki yarım olarak görmüşlerdi. bir bütün oluşturdu. Yine de kendisini itici g, büyük kararları veren kişi olarak gördüğünü söylemek doğru olurdu. Bu böyle değildi. Zoe ile olan ilişkisindeydi. Olsa olsa, ilişkilerinin doğruluğu konusunda hiçbir şüphesi olmadığından emin olmak istediği için ona boyun eğmiştir.

Louisa'yla birlikteyken, onun kendisine olan sevgisinden asla şüphe duymama lüksüne sahipti. Bunun kulağa kibirli geldiğini biliyordu ama Zoe'yle her şey çok farklı olduğu için böyle olduğunu ancak son zamanlarda fark etmişti. Buna karşılık Zoe'yle daha az kesindi ve onun sevgisini kazanmak zorunda olduğunu hissediyordu. Şimdi anlıyordu ki uzun ömürlülük ve aşinalık onu Louisa'ya karşı kayıtsızlaştırmıştı ama Zoe'yle sürekli tetikte olmaktan başka bir şey yapmamalıydı. Bu bir yandan onu heyecanlandırırken, diğer yandan da savunmasız bırakıyordu ve bu onun için yeni bir olguydu.

Aldeburgh'dayken ona evlenmeleri konusunda ne düşündüğünü sormakla aptalca bir hata yapmıştı; işleri ilerletmek için çok acele etmişti. Bu eski Kip'in tipik bir özelliğiydi, bir durumu kontrol etmek ve onu kendi iradesine göre şekillendirmek istiyordu. Yeni Kip'in bir adım geri çekilmeyi ve Zoe'nin hızını belirlemesine izin vermeyi öğrenmesi gerekiyordu. Ama bunu yapamazdı. verdiği cevap karşısında ne kadar hayal kırıklığına uğradığını görmezden geldi. Engellenmeye alışık değildi.

Cap and Feather'daki bilgi yarışması gecesi popüler bir etkinlikti ve soruları kim hazırladıysa onları sonuna kadar test etmeye kararlıydı. Coğrafya ve dünya meseleleri söz konusu olduğunda Kip kendini tutuyordu ama son yirmi yılın popüler kültürüyle ilgili her şeyi diğerlerine bırakmıştı. Sözde ünlülerin sorulduğu resim turu onların felaketi oldu; on sorudan sadece birini doğru cevaplayabildiler.

Puanlar toplandığında ve kendilerine en yakın masanın etrafındaki grupla eşit beşinci olduklarını gördüklerinde Caro, "Bu şimdiye kadarki en kötü performansımız," dedi.

"Bizi bir daha davet etmeseniz iyi olur," diye şaka yaptı Kip, "belli ki size kötü şans getirdik.

"Saçmalık," dedi Caro. 'Eğlenceliydi, değil mi Ashley?

"Evet," dedi, ama bira bardağından içerken bunu kastetmiş gibi görünmüyordu.

"Bizi davet etmeniz büyük incelik," dedi Zoe.

'Evet,' diye onayladı Kip, 'bu nazik bir düşünceydi ve ikimiz de bunu takdir ediyoruz. Bu arada, daha önce Arabella ile konuştum ve bana son haberleri verdi.

"Ne haberi?" diye sordu Ashley, yüz ifadesi aniden tetiklenmişti. "Annenin hepinizle birlikte bir tatil planladığını.

"Ah, şu," dedi Ashley.

"Güzel bir yere mi gidiyorsun?

Zoe gülümseyerek, "Korkunç bir yere gitmeleri zor," dedi. Kip güldü.

"Tabii ki hayır. Peki nereye gidiyorsunuz?"

"Henüz planlanmış bir şey yok," dedi Ashley. 'Hâlâ hepimizin boş olduğu bir haftaya karar verme aşamasındayız.

"Aile tatillerinden vazgeçmemizin nedenlerinden biri de buydu," diyor Kip. "Herkesin birlikte tatile çıkmak için ortak bir tarih üzerinde anlaşması imkansız hale geldi.

"Bu koşullar altında, annem için ekstra çaba göstereceğimizi ve çok fazla sorun yaşamadan bir tarih belirleyeceğimizi düşünüyorum.

Ah, diye düşündü Kip, ama muhtemelen Ashley'den gelen bu alçak darbeyi hak etmişti. Onu rahat bırakmalıydı ama gururu ve merakı onu alt etmişti. Mantıksızdı ama inisiyatifi ele alıp ailece bir tatil teklif etmediği için pişmanlık duyuyordu. Gerçi bu olaydan sonra Aldeburgh'un muhteşem başarısızlığı, aklı başında kim bunun tekrarlanması riskini almak ister ki? İçkisinden uzun ve kararlı bir yudum daha aldı. Her zaman böyle mi olacaktı, kendisi dışarıdan bakıyor ve çocukları ihaneti olarak gördükleri şey için onu cezalandırıyor muydu?

"Biliyor musun, ne iyi olurdu," dedi kendini neşeli görünmeye zorlayarak, "bir akşam bizimle yemeğe gelsen. Çok geç fark etti ki bu daveti yapmak ona düşmezdi; Zoe'ye düşerdi, çünkü yaşadıkları yer onun eviydi. Ona endişeli bir bakış attı ve Zoe'nin önerisini yinelemesi onu rahatlatı.

"Evet," dedi, "sizi ağırlamayı çok isteriz. Kip yemek yapma işini üstlenebilir.

Bunun üzerine Ashley bir kahkaha attı. "Sen mi, baba?

'Hey, alay etme, dik bir öğrenme eğrisindeyim, Zoe bana beni tamamen modern bir ev erkeğine dönüştürecek. 'Sadece yemek yapmaktan nefret ettiğim ve ikimizden birinin yapması gerektiği için. neden ben olmalıyım?'

"Bravo ikinize de," dedi Caro. 'Senden harika şeyler bekleyeceğim, Kip.

"Pişirdiğim yemeklerin kalitesi konusunda söz veremem ama tarafları hayal kırıklığına uğratmamak için elimden geleni yapacağım.

Zoe onları eve bırakırken, "Düşündüğümden daha iyi geçti," dedi. 'Artık gerçekten oraya varacağımıza inanıyorum.

"Belki," diye mırıldandı.

Kip bir kez daha Zoe'nin tavırlarında bir değişiklik olduğunu fark etti. Caro ve Ashley'nin önünde her zamanki gibi görünüyordu, ama şimdi bir kez daha yalnızdılar ve yine dalgın görünüyordu.

"Sıkıcı olmaktan ve daha önce söylediğim bir şeyi tekrarlamaktan nefret ediyorum ama her şey yolunda mı Zoe?" diye sordu.

Arabanın yarı karanlığında onun dudaklarını büzdüğünü gördü. "Eve gittiğimizde sana anlatırım," dedi.

"Bana şimdi söyleyemez misin?"

"Hayır," dedi tartışmaya yer bırakmayan bir sertlikle.

Daha önce endişeliyse bile, şimdi Zoe'nin onunla işini bitireceği korkusuyla yanıp tutuşuyordu. İçgüdüğü, Zoe onun acısına son verene kadar zorlamaktı. *Bitir şu işi*, demek istedi. Ama söylemedi ve Zoe kulübesinin önüne gelene kadar sessiz kalmak için tüm iradesini kullandı.

Ön kapıdan geçer geçmez, "Sanırım sana söyleyeceklerim için sert bir içkiye ihtiyacın olacak," dedi. Yanıt beklemeden küçük mutfağa doğru ilerledi, onlar giderken ışıkları yaktı. Çeşitli içkileri sakladığı dolabı açtı ve bir şişe viski çıkararak bir bardağa bol miktarda doldurdu ve ona uzattı.

"Bir yudum al," diye talimat verdi.

'Sen gelene kadar beklesem daha iyi olur-'

"Hayır," diye araya girdi, "bir yudum al. Büyük bir tane. Buna ihtiyacın olacak. "Sen içmiyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Hadi, iç şunu.

İnatla reddetti. "Eğer bana aramızdaki ilişkinin bittiğini söylemek üzereysen, bir bardak viski bu darbeyi yumuşatmaya yetmez.

'Söyleyeceğim şey bu değil,' dedi. "Mesele şu ki, ben hamileyim.

Şok olmuş bir halde ona baktı. Bu aklından geçen en uzak şeydi. Kadının ondan söylemesini isteyeceğini düşündüğü şeyi söylemeye çalıştı, ama konuşma gücü onu hayal kırıklığına uğratiyordu. Ne söyleyebilirdi ki? Doğru kelimeleri bulmak için ne kadar çırpınırsa, o kadar çok şey öğrenecekti.

Duyguları, bu yaşta bir bebeğin isteyeceği en son şey olduğunu söylüyordu. Sonunda, "Emin misin?" diye sordu.

"Evet. Yüzünüzdeki ifadeden, testi yaptığım da benim gibi şok olduğunuzu görebiliyorum.

El değmemiş viski bardağını arkasındaki tezgaha koyarak, "Bir bebek hakkında ne hissediyorsun?" diye sordu.

Yutkundu. "Bilmiyorum. Nasıl hissediyorsun?"

Dikkatli ol, diye uyardı kendini, aniden karşı karşıya kaldığı ölümcül mayın tarlasının fazlasıyla farkındaydı. Şüphesiz, onun nasıl hissettiğini, tüm bunları tekrar yaşama ihtimalinin onu dehşete düşürdüğünü biliyor olmalıydı.

Uykusuz geceler, muazzam sorumluluk, dünyayı değişime zorlama gücüne sahip küçük bir insan tarafından tamamen altüst edilen bir hayatın titizliği etrafında dönüyordu. Evet, son derece bencil davranıyordu ama kim onun yerinde olmak istemezdi ki? Büyükbaba olmak iyiydi, Heidi ve Peggy'ye sevgi ve ilgi gösterip sonra da çekip gidebilirdi. Ama yeniden babalık, hayır, bu düşünülemezdi.

"Bu sessizliğe bakılırsa, bebek düşüncesinin sizi dehşete düşürdüğünü varsayıyorum.

"Hayır," diye yalan söyledi. 'Bu... bu sadece biz hala...'

"İlişkimizin ilk aşamalarında," diye bitirdi onun yerine. "Anlıyorum. Gerçekten anlıyorum.

"Ne zamandır biliyorsunuz?"

"Üç gün önce test yaptırdım.

"Neden daha önce bir şey söylemediniz?"

"Fark eder mi?"

'Hayır. Evet! Tabii ki var, bu işte birlikteyiz.'

"Hayır," dedi. 'Bu işte birlikte değiliz. Bu *benim* kararım. "Ne demek istiyorsun?"

"Ne yapacağıma henüz karar vermedim.

'Saklayacak mısın, saklamayacak mısın? Bunu mu demek istiyorsunuz?"

"Evet," dedi basitçe. 'Her iki şekilde de ikna olmayacağım. Bunu anladığınızı ve kararım ne olursa olsun saygı duyacağınızı bilmem gerekiyor.

Şimdi bardağa uzandı ve viskiyi bir dikişte içti.

Yirminci Bölüm

Angus, Ağustos ayının ortasındaki o sıcak Cuma akşamı Charity Cottage'ın yoluna çıktığında, park etmiş bir Model S Tesla vardı Annesinin arabasının yanında. Arabanın evi satın alan kişilere ait olup olmadığını merak etti. Annesi dün gece telefonda Bugün bazı ölçümler yapmak için gelebileceklerini söylediler. Görünüşe göre, nakit alıcılar ve mümkün olan en kısa sürede sözleşme yapmak istiyorlarmış ve şanslarına Melbury Mill'in sahibi çoktan taşınmış ve bu yüzden uzun bir zincir söz konusu değilmiş. Annemin söylediklerine bakılırsa, taşınma işlemlerini yürüten avukatlar Eylül sonuna kadar işleri bitireceklerinden emindiler. Bu da annemin hep birlikte tatile çıkma planlarını suya düşürmüştü. Neyse ki rezervasyon yaptıracak kadar ileri gidememişlerdi, yani para kaybı olmamıştı.

Annem Charity Cottage'ı satın alan çift için "Çok hoş bir çift," demişti, "burada yaşayacak olmalarına çok sevindim. bahçeyi keşfetmeye bayılacak torunlarım var. Evimizi sevmediğim ve ona bakmayacağını düşündüğüm insanlar alsaydı bundan nefret ederdim.

Bu da tipik bir anne yorumuydu. Charity Cottage'da yaşayan yeni insanların iyi olup olmamasının ne önemi vardı ki? Sanki onun yeni en iyi arkadaşları olacaklardı.

Ancak Angus, gece çantasını evin arka tarafına götürdüğünde ve bahçede tüm hızıyla devam eden bir içki partisine benzeyen bir şey bulduğunda tam da böyle bir senaryoyla karşılaştı.

"Angus, erken geldin!" diye karşıladı annesi onu ve Sanki elinde büyük bir cam sürahi Pimm's varmış gibi. Masanın etrafında tanımadığı iki kişi oturuyordu, muhtemelen alıcılar ve

Wallace'lar ve Charity Cottage'ın iki yanında yaşayan Paulson'lar. Herkes ona gülümsedi.

"Gelin ve yeni sahipleri olacak Cartwright'lara merhaba deyin," dedi annem. "Bu Rosalyn ve bu da Dominic.

"Ve Louisa yeni komşularımızla tanışmamız gerektiğini düşündü," diye ekledi Delia Wallace, sanki onların da neden orada olduklarını açıklığa kavuşturmak istercesine.

Merhaba demek için yanına giden Angus daha sonra evi işaret etti. "Gidip çantamı bırakayım ve size katılmak için geri geleyim.

"Evet, öyle yap," dedi annesi, her zamanki güler yüzlü ev sahibi olarak bir tabak fındık, cips ve zeytin dağıtıyordu. 'Buzdolabında bira var, eğer onu tercih edersen,' diye ekledi.

Angus üst katta, Cambridge'deki projede çalışırken aralıklı olarak kaldığı eski yatak odasında, iş kıyafetlerini kot pantolon ve tişörtle değiştirdi. Pencerenin önünde durup bahçeye baktı ve Charity Cottage'ı satmaya zorlanmak gibi en kötü kâbusu olan bir olayı ancak annesinin neşeli ve eğlenceli bir şeye dönüştürebileceğini düşündü.

O gruba katıldıktan kısa bir süre sonra parti sona erdi ve yalnız kaldıklarında annesiyle birlikte bahçedeki masaya oturdular.

"Cartwright'ları sevdin, değil mi?" diye sordu ona.

"Gayet iyi görünüyorlardı," dedi, Charity Cottage'ın yeni sahiplerini onaylamasının bu kadar önemli olduğunu düşünmesi onu eğlendirmişti.

"Onları birkaç komşuyla tanıştırmamanın iyi bir fikir olacağını düşündüm, bilirsiniz, buradaki köy hayatına uyum sağlamalarına yardımcı olmak için.

"Eminim şimdiden peşinden gitmenin zor olacağını düşünüyorlardır. "Ne tuhaf bir laf.

Hiç de değil. Sizi çok özleyeceğiz. Yıllar boyunca burada çok olumlu bir şekilde iz bıraktınız. Bir zamanlar Angus da aynı şeyi söylerdi. Babasıyla aynıydı, ama şimdi babası izini çok farklı bir şekilde bırakmıştı; şimdi karısını oğlunun eski kız arkadaşıyla takas eden zina yapan bir kocaydı.

Annesi sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi, "Seni her gördüğümde bu soruyu sormamdan nefret ettiğini biliyorum ama babanla konuştun mu?" dedi.

Haklıydı, bu onu rahatsız ediyordu, çünkü ona asla istediği cevabı veremeyeceğini biliyordu. Ama bu sefer verebilirdi. "Aslında var," dedi.

Yüzü aydınlandı. "Gerçekten mi?"

"Ancak bu, her şeyi meşhur halının altına süpürdüğümüz ve Mutlu İşlevsiz Aileler oynarken öpüşüp barıştığımız anlamına gelmiyor.

Annesi dudak büktü. "Bu kadar alaycı olmamalısın, Angus.

"Neden," dedi gülerek, "rüzgar değişecek ve ben sonsuza dek bu şekilde sıkışıp kalacağım, tıpkı çocukken söylediğin ve benim yüzümü ekşittiğim gibi?"

"Eğer kurtulamadığınız bir alışkanlık haline gelirse, o zaman evet. Onunla verimli bir konuşma yaptınız mı?"

Angus telefonda istemeyerek de olsa başlattığı o garip konuşmayı düşündü. "Söylemesi zor," diye cevap verdi. "Sesi tuhaf geliyordu. Kesinlikle rüyasını yaşayan bir adam gibi değildi.

"Anlaşılabilir belki," dedi küçük bir omuz silkmeye, "çünkü her ne kadar seninle arasını düzeltmek istese de, muhtemelen hâlâ çok utanıyordur.

Angus başını salladı. "Sesi utanmış gibi değildi, daha çok... sönmüş gibiydi. Evet, öyleydi, sönüktü. Oysa ben en son Ocak ayında onunla konuştuğumda sesi meydan okur gibiydi ve yaptıklarını haklı çıkarabiliyordu'.

"İşlerin eskisi kadar iyi gitmediğini mi düşünüyorsunuz? Sence cennette bir sorun mu var?"

Angus güldü. "Bu senin için hüsnükuruntu mu anne?" diye sordu. "Gerçekliğin kötü bir cıvatasının sonunda devreye girmesini mi umuyorsun?"

"Öyle olsaydı hakkımda kötü düşünür müydün?"

"Hiç de bile. Bence inanılmaz derecede yüce gönüllü davrandın. Çoğu kadın ortalığı yakıp yıkmak ve intikam almak isterdi. Senin adına bunu yaptığımı biliyorum.

"Kafamda milyonlarca kez yapmak istedim, ama ne bileyim, hala sahip olduğum azıcık saygınlığa tutunmaya çalışmanın daha iyi olacağını düşündüm.

"Çocukken ne zaman kavga etsek bize hep büyük insan olmamızı söylerdin. Ben bunu hiçbir zaman başaramadım; galip gelen taraf olmak istedim ama bu illa ki daha büyük kişi olacağım anlamına gelmiyordu.

"Bu yüzden mi babanla konuşmuyorsun?"

'Sanırım öyle, ama bundan daha derine indi. Sanırım kendimi onunla konuşmayı reddederek onu yapabileceğim tek şekilde incittiğime ikna etmiştim. Bu alabileceğim tek intikam biçimiydi. Kulağa önemsiz geliyor, biliyorum.

'Hiç de önemsiz değil. Kendinizi mağdur hissetmekte sonuna kadar haklıydınız.

"Senin kadar değil ve bundan en çok etkilenen sensin. Annesine biraz daha pilav ve kendisine de bir kaşık Szechuan bifteği vererek, 'Babamın Zoe ile ilişkisi başarısız olsaydı ne kadar tatmin olurdun? Bu senin için bir şeyi değiştirir miydi?

"Bir an için sevinmedim desem yalan olur, ama sonra bencilce davranışlarının ne kadar boşa gittiğini düşünürdüm. tatmin duygusu. Bunun yerine, babanın sahip olduğumuz hayatı terk etmek için ne kadar mutsuz olduğunu düşünmeye zorladım kendimi. Ve neden onun bu kadar mutsuz olduğunu hiç bilmiyordum? Tam olarak belirleyebileceğim ve evet, işte o zaman her şey dağılmaya başladı diyebileceğim tek bir an yok. Ama aynı şekilde bazı ilişkilerin yanlış yöne doğru sürüklendiğini de anlıyorum, ancak bunun bizim başımıza geldiği hiç aklıma gelmedi. Devam etmeden önce bir şeyler yemek için durakladı.

"Beni en çok üzen şey, her zaman başkalarının duygularına karşı son derece dikkatli ve uyumlu olduğuma, etrafımdakilerin mutlu olmasını istediğime inanmış olmam ve babanızda bunu fark edememem. Burnumun dibindeki göremeyecek kadar başkalarını önemsemekle mi meşguldüm?

Angus annesinin babasının yaptıkları için kendini suçladığını ilk kez duymuyordu. 'Hiçbirimiz bunun olacağını tahmin edemedik,' dedi, 'o yüzden suçlama oyununu bırak. Her neyse, bu oyunu iki kişi oynayabilir, çünkü Zoe'yi ailemize getiren ben olduğum için tüm suçu ben üstlenebilirim.

Küçümsedi. 'İkimiz de bunun tamamen saçmalık olduğunu biliyoruz. Sonra konuşmanın yönünü aniden değiştirerek, Angus bağlantıyı görebilmesine rağmen, "CeeCee ile aranız nasıl?" diye sordu.

'Güzel,' diye cevap verdi.

"Sadece iyi mi, yoksa *çok iyi* mi?

Gülümsedi. "Son derece iyi olduğunu söyleyebilirim.

Kadın da ona gülümsedi. 'Benimle tanışması için onu eve getirme riskini alacak kadar iyi mi? Henüz o aşamaya gelmedin mi?

"O aşamada" derken neyi kastettiğinizi açıklar mısınız?

'Ne demek istediğimi gayet iyi biliyorsun. Seni mutlu edecek birini hak ediyorsun ve CeeCee'nin bunu yapabileceğine dair bir his var içimde.

"Bu görüşünüzü hangi kanıta dayandırıyorsunuz?"

'Son birkaç aydır sende bir değişiklik gördüm. Daha memnun görünüyorsun.

Merakla, "Zoe'ye de öyle mi göründüm?" diye sordu.

"Hayır. Zoe ile gergin olduğunuzu söyleyebilirim. Sizi birlikte gördüğümde öyleydiniz. Tam olarak rahatlamış görünmüyordunuz.

Bunca ay sonra annesinin haklı olduğunu görebiliyordu. Zoe'nin aileye uyum sağlaması için o kadar hevesliydi ki, her zaman Zoe'nin onların arasında kendini yuvarlak bir deliğin içindeki köşeli bir çivi gibi hissettiğini biliyordu. Şimdi ise tam tersini hissediyordu, CeeCee'nin ailesine mükemmel bir şekilde uyum sağlayacağını biliyordu ama yine de bir şey onu onlarla tanıştırmaktan alıkoyuyordu, sanki kaderi kışkırtacakmış gibi.

Yemeklerini bitirdiklerinde ve kahve yapıldığında, annesi selofanla sarılmış iki küçük paketi masaya doğru itti, "Bakalım fal kurabiyelerimiz bizim için hangi bilgelik incilerini saklıyor?"

Onun dediğini yaptı, ambalajı yırttı ve kırılğan kurabiyeyi açtı. "*Seni bir ömür boyu mutluluk bekliyor,*" diye okudu kıvrılmış kâğıt parçasından yüksek sesle.

'*Yeni bir başlangıç seni yoluna koyacaktır,*' annesi onunkini okudu.

"İşte buradayız," dedi kafeteryadan kahvelerini doldururken, "her şey bizim için düzgünce sıralandı.

Gülümsedi. "Kendi adıma konuşacak olursam, beni bekleyen şeyin yeni bir başlangıç olmasını umuyorum.

"Bunu çok özleyecek misin?" diye sordu, bakışlarını karanlıkta ağaçların ve çalıların dalları arasına yerleştirilmiş elmas parlaklığındaki güneş enerjili ışıklarla aydınlatılmış bahçede gezdirerek.

'Sanırım öyle olacak,' dedi, 'ama kendimi yeni evimle ne yapacağıma odaklanmaya zorluyorum. Düşünmem gereken gelecek, geçmiş değil. Çok önemli bir şeye karar verdim, pişmanlık en sevdiğim eski kırık vazo gibidir, atılmalı ve duygusal nedenlerle dolabın arkasında tutulmamalıdır.

Angus, babasının da aynı sonuca varıp varmadığını ve bu yüzden evliliğini bırakıp gitmesinin onun için bu kadar kolay olup olmadığını merak etti.

Belki de onu yıllar önce ayrılmaktan alıkoyan şey alışkanlık ve duygusallıktan başka bir şey değildi.

"Yarınki etkinlik programı nedir o zaman?" diye sordu, babasının üzerinde daha fazla durmak istemiyordu. 'Ne zaman

Hepsi geldi mi?'

"Saat on bir gibi. Kız kardeşinizden mutfağı boşaltmam ve günün geri kalanında tamamen zevk için yaşamam konusunda kesin emir aldım.

Arabella'nın annelerinin yarınki doğum günü kutlamalarından sorumlu olduğunu bildiği için, "Çok haklısın," dedi. 'Açıkçası bu annemin babasız ilk doğum günü olduğu için,' demişti, 'onun için büyük bir yaygara koparmamız gerekiyor.

Angus dışarıda şık bir yerde yemek yemeyi önermişti ama Heidi ve Peggy'nin ortalıkta dolaştığı bir ortamda bu öneri uygun bulunmamıştı. Ayrıca Caro, Peggy'ye tuvalet eğitimi verme görevindeydi ve bu yüzden su birikintileri ya da daha kötüsü bekleniyordu ve kazaların Charity'de olması daha iyiydi

Akıllı bir restorandan daha iyi.

Kız kardeşinin onu aradığında takındığı tavırda onun için hafif bir alarm zili çalmıştı. Sesi her zamankinden daha sert çıkmıştı ve hiç de sohbet etmeye meyilli değildi. Belki de sadece yorgundu ve Giles'ın kızının tekrar onlarla kalmasının yarattığı baskı. Aile dedikodularında Lexi'nin garip bir dönemden geçtiğini ve hep birlikte Aldeburgh'a gittiklerinde sorun çıkardığını duymuştu. gün. Yarın o buradayken herhangi bir sorun çıkmayacağını umuyordu.

O gece daha yeni yatağına yerleşmişti ki, cep telefonu FaceTime aramasıyla çaldı. Kim olduğunu kontrol etmesine gerek yoktu; arayanın CeeCee olduğunu biliyordu. Kulaklıklarını taktı ve telefonu açtı.

"Merhaba," dedi onun gülümseyen yüzünü görünce, "bu akşamki konser nasıldı? Konserlerden birine ilk kez katıldığından beri Oynadığı etkinliklerin mümkün olduğunca çoğuna gitmişti. Onu oynarken izlemeye bayılırdı.

'Oldukça iyi geçti,' dedi.

"Sizden duyduğuma göre bunu harika geçti ve seyirciler sizi on dakika boyunca ayakta alkışladı şeklinde yorumlayacağım.

"Yılların uzman müzik zevkine dayanan tamamen tarafsız görüşünüz bu mu?

'Bu benim tamamen önyargılı görüşüm, senin şimdiye kadar çello çalan en seksi çellist olduğunu düşünmeme dayanıyor-'

"Temiz tut, Çılgın Fan-Boy!

Gülümsedi. 'İşimi pek de kolaylaştırmıyorsun,' dedi.

"Senin için bu kadar karşı konulmaz olmamı engelleyebilir miyim?" "Ve şaşırtıcı derecede mütevazıyım.

Evet, o da var. Annenle işler nasıl gidiyor? Yarınki doğum gününü dört gözle bekliyor mu? Ve ev satışıyla ilgili her şey yolunda mı?"

Akşam ve alıcıların bahçede rahatça evlerindeymiş gibi görünmeleri hakkında kısa bir bilgi verdi.

"Bunların hepsi kulağa hoş geliyor," diye yorumladı. 'Ama neden sesinizde şüphe uyandıran bir belirsizlik seziyorum?

Bir müzisyenin böyle bir şey söyleyebileceğini düşündü. Yine de haklıydı. Ağzı açılıp kapanırken içinden bir ses ona bağıırıyordu: *Sor ona! Sadece sor! En kötü ne olabilir ki?*

"Tik-tak," dedi, "bir cevap bekliyorum.

"Annem seninle ne zaman tanışacağını soruyordu," diye ağzından kaçırdı.

Bir duraklama oldu. Sonra: "Şimdi miydi?

"Çok ısrarcı görünmek istemem ama bu düşünebileceğiniz bir şey mi?"

"Daha da önemlisi, bu benim yapmamı istediğiniz bir şey mi?

"Sanırım öyle.

"Hey," dedi, parmağıyla ekrandaki adamı göstererek, bunu bana satmıyorsun, ama nedenini anlıyorum; sıfır olduğunu bilmen gerekiyor eski sevgilinin yaptığı gibi ailenin rastgele bir üyesiyle kaçma şansım yok. Ama mesele şu ki, neden Fan-Boy'umu aşağılık bir varlıkla takas edeyim?"

Ona gülümsedi. "Biliyor musun, sanırım bu bana söylediğin en güzel şeydi.

"Ne, Darren Jones'tan daha iyi öpüştüğünü söylediğim zamandan daha mı iyi?" "Ondan daha iyi, çünkü çıtayı o kadar yükseğe koyduğunu sanmıyorum,

O zamanlar ikiniz de ilkokuldaydınız.'

'Vay canına, bu benim en değerli anılarımdan birine karşı oldukça küçümseyici bir tavır.

Yatakta Ryan Gosling'den daha ateşli olduğun yorumuma ne diyorsun?

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama bu da sayılmaz çünkü bu sadece sizin hayal gücünüzde gerçekleşti.

'Hah! Bir kızın hayallerini paramparça ediyorsun, neden yapmıyorsun? Bu arada, yarın sabah erkenden yola çıkacağım için iyi geceler dileyeceğim.

Ertesi gün Cotswolds'da bir düğünde çalacağını hatırlayarak, "Yarın için iyi şanslar, umarım konuklar muhteşem çalışınızı takdir ederler" dedi.

'Hepsi sarhoş olmakla o kadar meşgul olacaklar ki, çadırın köşesinde Mozart ve Vivaldi çalan sıkıcı yaşlı bir kuarteti fark etmeyecekler.

"Seni kesinlikle fark ederdim.

Ona bir öpücük verdi. "Ben de seni fark ederdim.

CeeCee elindeki ekrandan kaybolduğunda ve kulağındaki kulaklıkları çıkarırken hâlâ gülümserken Angus, CeeCee'yle gerçekten de bir *sonraki aşamaya* ulaşmış olabileceklerini düşünmek için kendine izin verdi. Ve bu iyi hissettiriyordu. Hem de çok iyi.

Bölüm Yirmi Bir

Louisa için gün çok erken başlamıştı.

Doğum günü olsun ya da olmasın, yerine getirmesi gereken uzun bir komisyon listesi vardı ve evin taşınması ve hiç bitmeyen iç karartıcı Boşanma avukatlarıyla olan ve her zaman kendisini tükenmiş hissetmesine neden olan iletişim yüzünden işlerinin gerisinde kalmıştı. Ama bu sabah, saat beşi biraz geçte uyandığında ve Angus derin uykudayken, 12. ölçekli Rokoko tarzı bir yemek odası mobilyası setini tamamlamayı başarmıştı. müşteri. İşin en ince ayrıntısına kadar düşünülmüş olması hoşuna gitmişti ve müşterinin de en az kendisi kadar memnun kalacağını umuyordu. Pazartesi sabahı ilk iş olarak hepsini, dün sabah yaptığı ve ipek kumaşını güllerle boyadığı küçük, tatlı yastıkla birlikte postaya verecekti.

Şimdi yatak odasındaydı ve geçen gün Long Melford'da kendisine ısmarladığı yeni nane yeşili keten elbisesini giyip saçlarını düzelttikten sonra boy aynasındaki yansımasına baktı. *Fena değildi* *Altmış üç yaşında olduğunu düşündü ve kabul edelim ki çok daha kötüsü de olabilirdi.* Orta yaşa geldiğinde kilosunu düşük tutmaya çalışmış olsa da Menopoz yaklaşmıştı ve cildine oldukça iyi bakıyordu, hiçbir zaman özellikle kibirli olmamıştı, bunu değerli zamanının, çok daha iyi harcanabilecek zamanının bir hırsızı olarak görüyordu.

Kip'in dikkatinin çok daha genç bir kadına çekilmesinde bu da bir etken olmuş muydu? Louisa'nın yaşlanan vücuduyla kıyaslandığında, Zoe'nin çizgisiz teni ve gençliğinin verdiği dinçlik, Kip'in göz ardı edemeyeceği kadar cazip miydi?

Hangi erkek karşı koyabilir ki, diye düşündü Kip, aynı şans verilse hangi erkek bu fırsatı değerlendirmez ki?

Kip'in onu terk etmesinden bu yana geçen aylar boyunca kendini Zoe'yle kıyaslamamak için büyük mücadele vermişti ve bugün, doğum gününde, bir yıl daha eklendiğinde, buna boyun eğmeyi reddetti. Her zaman yaşın doğal bir süreç olduğuna ve utanılacak bir şey olmadığına inanmıştı ve sırf Kip onun yaptığını yaptı diye bu görüşünü değiştirecek değildi. O bundan daha iyiydi. Yaşının lanetli bir başka hatırlatıcısı olan büyüteçli aynayı kullanmak için ebeveyn banyosuna geçerken kendi kendine böyle söylüyordu. Yakınına eğilerek her iki yanağına birkaç fırça rimel, biraz ruj ve bir tutam allık sürdü.

Parti zamanı, diye düşündü boynuna ve bileklerine parfüm sıkarken. Günü dört gözle bekliyor olsa da, Arabella'yla her şeyin olması gerektiği gibi olmadığına dair içini kemiren duyguyu görmezden gelemiyordu. O yapabilirdi

Çocuklarının ne zaman endişeli olduğunu ya da bir şeyler sakladığını her zaman anlardı ve bir süredir kızının kendinde olmadığını farkındaydı. Sonradan söylediğini unuttuğu şeyler söylüyor ya da ortada hiçbir neden yokken çileden çıkıyordu. Louisa geçici olarak her şeyin yolunda olup olmadığını sormuştu: Arabella Heidi'yi söylediği saatte almayı unuttuktan sonraydı bu. Normalde Louisa'nın umurunda olmazdı ama bir müşterisinin siparişini tamamlamaya söz vermişti ve Heidi yanındayken bunu yapamazdı. Louisa'nın bir sorun olup olmadığını sorması üzerine Arabella huysuzca, "Heidi'ye bakmak çok zahmetli olacaksa söylemen yeter," dedi. Muhtemelen Louisa'nın yüzündeki şaşkın ifadeyi gören Arabella hemen özür dilemiş ve bir gece önce zar zor uyuduğunu açıklamıştı.

Kapı zilin sesiyle birlikte, daha yarım saat önce ortaya çıkan Angus aşağıdan seslenerek ilgileneceğini söyledi. Louisa kıyafetine kalın boncuklardan oluşan bir kolye ve ona uygun bir bileklik ekledi ve sonra daha iyi düşündü - çocukları sık sık Çakmaktaş takılarından hoşlandığı için onunla alay ederlerdi. Belki de daha zarif - çok daha güvenli - seçenek eski inci kolyesiydi. Ama kolyeyi ona Kip almıştı ve onu hatırlatan bir şey takmaya dayanamazdı.

Kostüm takılarının çok işe yarayacağına karar verdi; ne de olsa doğum günüydü, bu yüzden istediğini giyebilirdi. Dahası, torunları onun tuhaf takılarını takmasına bayılıyordu, özellikle de kolye ya da bilezikleri denemelerine izin verdiğinde.

Sevgili küçük Heidi ve Peggy, diye düşündü büyük bir sevgiyle, nasıl da moralini yükseltmeyi hiç ihmal etmemişlerdi. Onlar tarafından asla yargılanmamıştı,

Sadece koşulsuz sevgi ve tıpkı Angus gibi onu hiç sorgulamadılar. Melbury Mill'i satın alması konusunun bugün yine gündeme geleceğine şüphe yoktu. Ashley onu vazgeçirmek için elinden geleni yapmıştı ama o buna yanaşmamıştı. Hem ona hem de Arabella'ya kararını verdiğini söylemişti. Kapı zili tekrar çaldığında aşağı inerken, eğer bu onun için bir delilikse, öyle olsun, diye düşündü. Güvenli seçeneklerden bıkmıştı, bir şeyleri sarsmak, biraz pervasız olmak istiyordu!

Doğum günü yemeği bahçede düzenlenmiş, erkekler mangalın sorumluluğunu üstlenirken Arabella ve Caro salataları hazırlamış ve masayı hazırlamış, Louisa ve çocuklara da bahçeyi kiraz kuşları ve balonlarla süslemek kalmıştı. Lexi katılmakta isteksiz davranmış, belki de bunun kendisi için fazla çocukça olduğunu düşünmüştü.

Ashley masaya bir tabak tavuk kanadı ve bir tabak da biftek koyduğunda Lexi inledi. "O şeyleri nasıl yiyebiliyorsun anlamıyorum," dedi. "Çocukları et yemeye zorlamanın çocuk istismarı olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Kimse seni et yemeye zorlamıyor," dedi Arabella sıkıca.

"Ama sen Heidi'yi yemeye zorluyorsun, değil mi? Lexi cevap verdi. "O seviyor.

"Gerçekte ne olduğunu bilse bunu yapmazdı.

"Eminim büyüdüğünde kendi seçimini yapacaktır," diye araya girdi Louisa dostça, "tıpkı senin yaptığın gibi, Lexi. Şimdi sana Caro'nun yaptığı kavun ve beyaz peynir salatasından biraz uzatabilir miyim?"

"Vegan peyniri mi?"

"Hayır," dedi Caro.

"O zaman yiyemem.

"Peyniri seçip tabağının bir kenarına bırakmaya ne dersin?" diye önerdi babası.

Lexi yüzünü buruşturdu. "Ama kirlenmiş.

"Neden lahana salatasını ya da senin için özel olarak yaptığım patates salatasını denemiyorsun?" diye sordu Arabella, bifteklerden birini kesip parçaları Heidi'nin tabağına koyarken. "İkisinin de içinde kötü bir şey yok.

"Sana daha önce de söyledim, lahana salatasını sevmiyorum. İğrenç bir şey. Ve bilginiz olsun, mayonez vegan değil.

"Bir kavanoz vegan mayonez almak için zahmete girdiğim zamandı," dedi Arabella, destek için Giles'a bakıp hiçbir şey bulamayınca.

"Hâlâ istemiyorum.

"Ekmek o zaman," dedi Angus, yumuşak ekmek sepetini kıza doğru uzatarak. İçlerinde çocuklara en az alışık olanı oydu ve ekmek sepetini nezaketsiz kıza fırlatacakmış gibi görünüyordu.

Lexi iç çekerek bir rulo aldı ve şüpheyi inceledi.

Lexi'ninki hariç herkesin tabağı doldurulmuş ve bardaklar şarap, bira ve meşrubatla doldurulmuştu, yemek nihayet başlamıştı ve onlar yemeklerini yerken grubun üzerine bir sessizlik çöktü.

Lexi pişmiş et kokusunun kendisini hasta ettiğini söyleyip homurdanmaya başlamadan önce sadece kısa bir süre sürdü.

Kimse cevap vermedi.

"Kokudan kusasım geliyor dedim," diye tekrarladı.

Arabella bir kez daha Giles'tan destek isteyerek, "Seni ilk seferinde de duyduk," dedi.

"Tatlım," dedi yumuşak bir sesle, "bırak da herkes yemeğinin tadını çıkarsın.

"Ama kendimi iyi hissetmemi sağlamıyorsa bu hiç adil değil; tam bir minging. Arabella, "Sana neyin adil olmadığını söyleyeyim," dedi,

"bizim buna katlanmak zorunda

Sürekli sızlanıyorsun. Bugün annemin doğum günü ve senin tek yaptığın şikayet etmek.

Bunu izleyen garip sessizlikte Lexi babasına baktı. "Benimle böyle konuşmasına izin mi vereceksin? Sürekli benimle uğraşıyor. O bir zorbadan başka bir şey değil.

"Öyle demek istemedi canım," dedi Giles, "sadece-

"Ciddiydim," diye araya girdi Arabella. "Her kelimesinde ciddiydim! Onun sürekli homurdanmasından bıktım usandım ve senin beni hiç savunmamandan da bıktım!

Peggy ve Heidi'nin endişeli yüzlerini gören ve bundan geri dönüş olmayabileceğinden korkan Louisa, "Hepimiz sakinleşelim, olur mu?" dedi.

"Özür dilerim anne," dedi Arabella, gözleri yaşlarla dolmuştu, "ama beni itebilecekleri kadar ittiler. Birden oturduğu yerden fırladı ve eve doğru koşmaya başladı.

"Hayır," dedi Louisa, her zaman ikiz kardeşinin yardımına ilk koşan Ashley sandalyesinden kalkarken, "ben giderim. Giles, kızının arkasından aceleyle koşarken, ayağa kalkmak için sadece acınacak kadar gönülsüz bir girişimde bulunduğunu fark etti. Gerçekten, bu adamın derdi neydi!

Arabella'yı üst katın sahanlığındaki pencere kenarında otururken buldu. Başını ellerinin arasına gömmüştü ve sefaletin resmiydi.

Louisa yanına otururken, 'Özür dilerim anne,' diye hıçkırdı, 'Günü senin için mahvettim, değil mi? Yaşadığın onca şeyden sonra senin için her şeyin mükemmel olmasını istedim.

'Sevgilim, günü mahvetmedin. Dahası, sen sadece çoğumuzun düşündüğü şeyi söyledin. Ama Tanrım, bu kız şu anda bir azizin sabrını test edebilir.

"Sessiz kalmalıydım, biliyorum, ama beni kışkırtmaktan vazgeçmiyor. Acımasız biri. Onun gözünde hiçbir şeyi doğru yapamıyorum. Ne yaparsam yapayım yanlış. O kötü niyetli bir canavar!" Bunun üzerine Arabella daha da çok hıçkırdı.

Kollarını sıkıntılı kızına dolayan Louisa, onun acısının en kötüsünü haykırmasına izin verdi. Arabella'nın hıçkırıkları sonunda yatıştığında söyleyecek olumlu ve yatıştırıcı bir şey ararken, "Bu bir evre," dedi. "Lexi genç hayatında kafasının karışık olduğu ve her şeye kızdığı o zor dönemde.

Arabella, "Keşke Giles yardım etmek için daha fazlasını yapsa," diye mırıldandı. "Cinayetin yanına kâr kalmasına izin veriyor.

"Kendisini bir kaya ile zor bir yer arasında bulunduğunu söyleyebilirim, ancak sizi desteklemek için daha fazlasını yapabileceğine katılıyorum.

"Çok geçmeden çok daha fazla yardım etmesi gerekecek. "Ne demek istiyorsun?

"Hamileyim.

"Oh sevgilim, bu harika! Louisa haykırdı. Ve bu her şeyi açıklıyor, diye düşündü, sonunda bu duruma neyin sebep olduğunu öğrendiği için rahatlamıştı.

Kızındaki değişim. Gerçekten tahmin etmeliydi.

"Bu harika değil anne. Giles bu kadar öfkelenecekken olmaz.' 'Neden küçük bir kardeş için bu kadar öfkeli olsun ki? Heidi?"

"Ezelden beri başka çocuk istemediği konusunda kararlıydı.

'Pek çok koca böyle söyler, ama ona söylediğinizde fikrini değiştirecektir. Tabii ki yapacak. Kaç haftalıksın?' 'On.'

"Ve bunu bunca zaman kendine sakladın?

Arabella burnunu çekti ve dik oturdu. "Ashley'e birkaç hafta önce söyledim.

Louisa gülümseyerek Arabella'nın bir tutam saçını itti ve kulağının arkasına sıkıştırdı. 'Giles'in bunu bilmemesi daha iyi. İlk öğrenenin kendisi olduğunu düşünmesi gerekecek.

O anda ikisi de gıcırdama sesiyle döndüler. Orada, neredeyse merdivenlerin başında Giles ve Lexi duruyordu ve yüzlerindeki ifadeye bakılırsa, ikisi de konuşmanın hepsini değilse bile son kısmını duymuştu. Her halükârda en önemli kısmını. Sonra Lexi arkasını döndü ve babasını merdivenlerde tek başına bırakarak geldiği yoldan geri döndü.

Arabella'nın kolunu güven verici bir şekilde sıkarak Louise ayağa kalktı. "İkinizi konuşmanız için yalnız bıraksam iyi olacak," diye mırıldandı.

Damadının yanından geçip gitti. "Gidip Lexi'yi bulabilecek miyim bir bakayım," dedi. "Sanırım diğerlerine katılmak için bahçeye geri dönmüştür.

Louisa kızını nasıl teselli ettiyse, o da Lexi için aynısını yapmak, babası ve üvey annesi başka bir bebek sahibi olsa da, bunun onu daha az seveceği anlamına gelmeyeceği konusunda çocuğa güvence vermek istiyordu.

Ama aşağıya inip yemek odasının Fransız kapılarından bahçeye çıktığında Lexi'den hiçbir iz yoktu ve parti dağılmış görünüyordu, sadece Angus ve Ashley hâlâ masada oturuyordu.

Yirmi İkinci Bölüm

"Hadi o zaman," dedi Arabella, "Ashley'e hamile olduğumu senden önce söylediğim için bana kızmaya devam et.

Giles, hâlâ sahanlıktaki pencere kenarında oturan kıza bakarken yüzünde kuşkulu bir ifade belirince başını salladı. "Benden önce Ashley ve annene söylemeyi kastetmiyorsun değil mi?

'Özür dilerim,' dedi.

'Ne, yakalandığın için üzgün müsün? Ama şu anda önceliğim bu değil,' diye devam etti, ona cevap verme şansı tanımadan. "İlk etapta nasıl hamile kaldığını bilmek beni daha çok ilgilendiriyor.

Arabella sinirlerine hakim oldu ve başını geriye doğru eğerek ona baktı ve göz göze geldiler. "Ne biçim konuşuyorsun, bu işlerin nasıl yürüdüğünü gayet iyi biliyorsun.

'Zekama hakaret etme, bunu kastetmediğimi biliyorsun. Başka çocuk olmayacağına karar vermiştik. Daha fazlasını istemediğimi biliyordun, başka bir çocuğun söz konusu olmadığını defalarca konuşmuştuk. Biliyordun ama yine de buradayız.

"Evet," dedi soğukkanlılıkla, "işte

buradayız. "Bunu kasten mi yaptınız?

Açık sözlülüğünün ciddiyeti onu şaşırtmamalıydı ama şaşırttı.

Arabella testi yaptırmadan ve hamile olduğunu öğrenmeden önce bu anı, Giles'a bir bebek daha beklediği haberini nasıl vereceğini kafasında defalarca canlandırmıştı. Her gün bunu önlemek için gerekli hapları aldığı halde, böyle bir şeyin kendi başına -onların başına- gelmiş olabileceğine dair Oscar'lık bir çaresiz inançsızlık performansı ile onu kazanmayı hayal etmişti. Ama hayal gücünün özenle prova ettiği sahne planladığı gibi gitmedi ve

Kocası kadar şoke olduğunu kanıtlamak için gözyaşları içinde bir üzüntü gösterisi yapabilse de, tek hissettiği kocasının kendisini yargılayabilmesine karşı duyduğu öfkeli düşmanlıktı. Adam aslında onu tam da kendi yaptığı şeyle suçluyordu ama bunu yapma hakkını ona kim veriyordu? Adamın düşmanca tavrıyla ilgili her şey, kadının bir sonraki söylediğini tamamen meşrulaştırıyordu.

"Hayır," dedi toplayabildiği kadar büyük bir öfkeyle, "bunu nasıl düşünebilirsin?"

"O zaman bana nasıl olduğunu anlat.

Bu zor kısımdı ve Ashley'in uyardığı gibi çok dikkatli bir şekilde ifade etmek istemişti, ama şimdi umurunda değildi. "Mayıs ayındaki yarıyıl tatilinde, eski karın tatildeyken Lexi kalmaya gelmişti. Lexi'nin berbat davranışları yüzünden çok kötü birkaç gün geçirmiştım ve bazı günler haplarımı almakta zorlanıyordum ve sonra,' nefes aldı, 'Aldeburgh'daki o felaket günden sonra döndüğümüzde mutfakta o gece vardı ve sanırım-'

Devam etmesini engellemek için ellerini kaldırdı. 'Bunun için ciddi Lexi'yi mi suçluyorsun? Onun hatası olduğunu mu söylüyorsun?

'Elbette hayır, bu kimsenin suçu değil. Ama bunun olmasına yol açan koşullar bunlar. Daha yatıştırıcı bir ton dener. "İstediğinin bu olmadığını biliyorum," dedi, onu pencere kenarındaki koltuğa oturtmak için uzanarak, "ama başka bir bebeğin olması o kadar da kötü olmaz, değil mi? Belki erkek olur, bir oğlun olsun istemez misin?"

Kadının onu oturtma girişimine direndi ve inatla olduğu yerde kaldı, hala ona bakıyordu, elleri iki yanında kenetlenmişti. "Kız ya da erkek olması fark etmez, başka çocuk istemedim," dedi açıkça. "Biz olduğumuz gibi tamamlандık.

Sen olabilirdin, diye düşündü, kendini bu kadar dezavantajlı hissetmemek için ayağa kalkmaya karar verdi, ama ben değildim. 'Hayat her zaman planladığımız gibi gitmiyor,' dedi, 'bu yüzden durumu kabullenip devam etmekten başka çare yok.

Gözlerini ona dikti. "Kızımın senin yanında neden bu kadar garip hissettiğini hiç merak ettin mi?" diye araya girdi.

Arabella hiç düşünmeden, "Bu ilginç olacak," dedi. "İğneleyici olmaya gerek yok.

"Aynı şekilde bana ders vermene de gerek yok!" diye karşılık verdi, daha önceki uzlaşmacı tonundan eser kalmamıştı.

"Hayır, sadece Lexi'yi neden kızdırdığını açıklamaya çalışıyorum. Çünkü her zaman onun peşindesin. Bir konuda söz sahibi olmasına asla izin vermiyorsun, sürekli onu düzeltiyor ya da fikirlerini çürütüyorsun. Onlarla aynı fikirde olmayabilirsin ama en azından bu görüşlere sahip olma hakkına saygı duyabilirsin.

'Ben sadece bana ya da ailemin üyelerine kaba davrandığında bunu söylüyorum ve bir kez olsun onun değil de benim tarafımı tutsan ölür müsün?

'Gerekli ya da doğru olduğunu düşünseydim yapardım. Az önce bahçede onu herkesin önünde küçük düşürdün, tabii ki o da misilleme yapacaktı. Bazen onun sadece bir çocuk olduğunu unuttuğunuzu düşünüyorum. 'Ama ne kadar kaba davrandığını göremedin mi?

Gerçekten bu kadar kör müsün?

bana ve aileme nasıl davrandığını biliyor musun? Öğle yemeği sırasında masanın etrafında, senin dışında, benim gibi hissetmeyen tek bir kişi bile yoktu. Annemin doğum gününü kutluyor olmamız gerekiyordu, ama Lexi bir şekilde her şeyi ona bağladı.

'Görüyorsunuz işte, yine durumu abartıyor ve onun davranışlarını eleştiriyorsunuz. Ve ben kör değilim; üzgün olduğunu görebiliyordum, bu yüzden Lexi'den benimle gelip senden özür dilemesini istedim. Bu yüzden merdivenlerdeydik ve yaptıklarımıza kulak misafiri oldu.

Arabella, "Onu özür dilemeye ikna etmen iyi oldu," diye kabul etti. Şimdiye kadar Giles'la kızının neden orada olduğu aklına gelmemişti; tek bildiği Giles'ın onu annesine hamile olduğunu söylerken yakalamış olduğuydu.

"Belki Lexi'den özür dileyebilirsin," dedi, sesi şimdi daha yumuşaktı.

Asla! Arabella bağırarak istedi. *Milyon yıl geçse de asla!* Ama zihnini temizlerken birden bir fırsat gördü; Lexi'den özür dileyerek kendini küçük düşürmek Giles'ı bebek konusunda ikna etmesine yardımcı olacaksa, öyle olsun. İnsanın gururunu bir kenara bırakması gereken zamanlar vardı ve bu da onlardan biriydi.

'Elbette yapacağım,' dedi, 've masada verdiğim tepki için özür dilerim. Muhtemelen şu anda hormonlarım yüzünden gerginim.

Başını salladı. "Bunu daha sonra konuşuruz.

Hamile olduğunu öğrendiğinden beri ilk kez, bu haberi Giles'la paylaşma endişesinin ağırlığının üzerinden hafifçe kalktığını hissetti. Her şey yoluna girecekti. Tıpkı Ashley'nin söylediği gibi. En kötüsünü atlatmışlardı.

Ama yanılıyordu.

Aşağı indiklerinde büyük bir kargaşa başlamıştı. Herkes portakal bahçesine doluşmuştu ve kargaşanın merkezinde Lexi vardı, yüzü kıpkırmızıydı ve asık suratla hepsine bakıyordu. Hem Heidi hem de Peggy hüngür hüngür ağlıyordu. Ashley, Peggy'yi kucağına almış onu yatıştırmaya çalışıyordu ve Heidi, Arabella'yı görünce hızla ona doğru koştu.

Lexi babasını gördüğünde, Arabella'yı itti ve kendini ona doğru attı. 'Söyle onlara baba, ben yalancı değilim! Onlara ne olduğunu anlattım ama bana inanmıyorlar. Beni suçluyorlar!

"Neler oluyor?" diye sordu kızı ona sarılırken gürültü kakofonisinin üzerinde.

"Bir tür kaza olmuş gibi görünüyor," dedi Louisa. "Ne tür bir kaza?" diye sordu Arabella, Heidi'yi kaldırarak. Ve sonra gördü. Annesinin çalışma masasının üzerinde, güzelce boyanmış minyatür mobilyalar paramparça bir şekilde duruyordu.

"Yaptıklarını gördüm!" diye bağırdı Lexi. 'O aptal mobilyaları kıranlar Heidi ve Peggy'ydı. Neden ben yapayım ki?

"Üzgünüm Lexi, ama bu kesinlikle doğru değil," dedi Caro. 'Peggy'yi tuvalete götürdüğümde seni burada tek başına gördüm. Dışarı çıkmadı

Burada bulunduğumuz süre boyunca tek bir dakika bile gözümün önünden ayrılmadı, bu yüzden onun bu işle bir ilgisi olamayacağını biliyorum.

Arabella, en mantıklı ve sinir bozucu derecede adil düşünen insan olan baldızından duyunca Caro'nun iddiasından bir an bile şüphe duymadı.

"Yalan söyleyen sensin!" diye feryat etti Lexi, yüzü babasının göğsüne gömülmüştü. "Bunu neden yapayım ki?

"Bu çok güzel bir soru," dedi Angus annesinin yanında durduğu yerden ve annesinin yaratması çok uzun sürmüş olan şeyin kalıntılarına bakarak.

"Peki neden Peggy ve Heidi'yi suçlayacak kadar zalimsin?" diye sordu Ashley. 'Sayende ne hale geldiklerine bir baksana.

"Bu kadar yeter," dedi Giles. 'Kızımı sorguya çekmeyecek ve onu zaten üzdüğünüzden daha fazla üzmeyeceksiniz.

Arabella, 'Bunu hamile olduğumu öğrendiği için kızgın olduğu için yaptı,' diye açıkladı.

"Ben yapmadım!" diye bağırdı Lexi. 'Bir aptal bebek daha doğurman umurumda bile değil. Neden umursayayım ki?

Arabella tam cevap verecekti ki Giles sert bir bakışla onu susturdu ve annesi, 'Hadi millet, bence hepimiz dışarı çıkmalıyız' dedi.

bahçeye.' Sesi Arabella'nın zorlukla kontrol edebildiği bir duyguyla gerilmişti.

Caro, odadaki tehlikeli gerilimi yatıştırmak amacıyla, "Belki de doğum günü pastaıı yemeliyiz," diye önerdi.

'İyi fikir,' dedi Ashley. 'Ne dersin Peggy, Grammy'nin mumlarını sndrmesine yardım eder misin? Heidi, sen de mi?'

İki kız mucizevi bir şekilde sessizleşti. Sonra: "*Pasta!*" diye koro halinde bağırdılar ve onlara cesaretle gülümseyen bykannelerine baktılar.

"Aptal bir pasta istemiyorum," dedi Lexi, babasının göğsünden çıkarak. 'Gitmek istiyorum. *şimdi* gitmek istiyorum!'

"Evet," dedi Giles, "sanırım yapmalıyız. Arabella?" Onaylaması için ona baktı. Ama o bunu yapamadı ve kararının sonuçları ne olursa olsun, umurunda değildi.

"Sorun değil," dedi Heidi'yi kucaklayarak, "siz ikiniz gidin; ben Ashley ve Caro'yu eve bırakırım.

"Emin misin?" diye sordu ve onun büyük bir hata yaptığını düşündüğünü ima eden bir ses tonuyla.

"Kesinlikle eminim, Giles.

Bu annesinin doğum günüydü ve Lexi'nin bunu daha fazla mahvetmesine izin vermeyecekti. Dahası, Giles'la birlikte st kattayken neler olduğunu öğrenmek istiyordu. Heidi'ye, "Babana ve Lexi'ye hoşça kal de," dedi.

Artık gözyaşlarını unutmuş, neşeyle gülümseyen Heidi, babasına elini umursamaz bir şekilde salladı. "Gle gle baba.

Yirmi Üçüncü Bölüm

''Zavallı kızı şeytanlaştırmamamız çok önemli.

'Anne, biz onu şeytanlaştırmıyoruz, sadece onun cehennemin dokuzuncu çemberinden gelen bir baş belası olduğunu söylüyoruz!

"Angus, Lexi hakkında böyle şeyler söylememeliyiz, hiç yardımcı olmuyor.

'Ah anne,' dedi Arabella, 'çok cömert ve makul olmaya çalışıyorsun, ama hepimiz yüzünü gördük, yaptığı şey yüzünden harap olmuştun. Tüm o güzelim özenli çalışmaların çöpe gitti. Bu, hiçbir mazereti ya da affı olmayan bir kin eylemiydi.

"Bu biraz sert oldu hayatım, bunu neden yaptığını anlamaya çalışmamız ve ona anlayış göstermemiz gerekmez mi?

"İyi güzel de anne," dedi Ashley, "ama suçu Peggy ve Heidi'nin üzerine atmaya çalıştığında onu affetmemi bekleme, bu hiç doğru değildi.

Lexi'nin ahlaksız vandalizm eylemi yüzünden hâlâ annesinin adına öfkeleniyordu. Caro tanık olduğu şeye tanık olmasaydı, gerçek asla ortaya çıkmayabilirdi.

biliniyordu. Lexi'nin Peggy ve Heidi'yi minyatür mobilyaları kırarken gördüğüne ve Caro onu gördüğünde tamir etmeye çalıştığına dair sahte iddiası, Caro bunun bir yalan olduğunu anlayıp Lexi'yi bu konuda uyarmasaydı işe yarayabilirdi. İşte o zaman Lexi Caro'ya bağırmaya başlamış ve herkesin dikkatini çekmişti. Hepsi portakal bahçesine yığıldığında, sinsi kız Peggy ve Heidi'yi işaret ederek

kırık mobilya parçalarını onlara fırlattı. "Bakın ne yaptınız!" diye bağırıyordu. Küçük yüzleri düşmüş ve ardından gözyaşlarına boğulmuşlardı ki bu da suçluluklarını teyit eder gibiydi. Ama sonra Caro konuşmuştu.

Annesinin *doğum gününü kutlamak* buraya *kadarmış*, diye düşündü Ashley, annesinin, mumlarını kızların bol bol tükürerek söndürdükleri pasta dilimlerini dağıtmasını izlerken.

Kayınbiraderiyle ilgili onu en çok hayal kırıklığına uğratan şey, Giles'ın bir kez daha kızının davranışları için özür dilemek için hiçbir çaba göstermemiş olmasıydı. Sanki Lexi'nin yanlış bir şey yapabileceğine ya da yaparsa ne olursa olsun onun yanında duracağına inanmayı kesinlikle reddediyordu. Ama Peggy hiç bu kadar kötü davransaydı Ashley farklı bir şey yapar mıydı? Bir ebeveynin kaderi bu muydu, sonsuza dek desteklenemeyeni desteklemek mi? Bunu her zaman görüyordunuz. Teröristlerin ebeveynleriyle zaman geçirdim; her zaman çocuklarının yoldan çıktığını, masum erkekleri, kadınları ve çocukları bombalamalarının kendi suçları olmadığını iddia ettiler.

On iki yaşındaki bir çocuğu bir teröristle ciddi ciddi karşılaştırdığından değil. Büyük olasılıkla Lexi tam bir baş belası olma sanatını geliştirme aşamasından geçiyordu.

Ashley karısının, "Tek söylediğim Arabella," dediğini duydu, "sen ve Giles, ve onun eski karısı, bazı aile terapisi seansları ayarlamalısınız, aksi takdirde işler kızılaşabilir ve yolda bir bebek varken bunu istemezsiniz, değil mi?"

"Terapiye ihtiyacı olan ben değilim," dedi Arabella savunmacı bir tavırla, "lanet olası Lexi!"

"Lanet olası Lexi!" diye yankılandı Heidi, sırttan ağzı kekle doluydu ve yanakları tereyağı kremasına bulanmıştı.

Arabella bir kağıt peçete alıp Heidi'nin yüzünü silerken, "Bunu söylediği için yaramaz anneciğim," dedi.

"Yaramaz anne," dedi Heidi ciddiyetle. "Ve yaramaz Lexi."

"Evet," dedi annesi. "Lexi bugün çok yaramazlık yaptı. Bir daha asla böyle bir şey yapmamalısın. Ya da annenin az önce yaptığı gibi kötü kelimeler kullanmamalısın."

Gözlerini kocaman açan Heidi başını salladı.

Ashley'nin yanındaki Peggy, "Yaramaz Lexi," diye mırıldandı. Hepsi gülmek için ellerinden geleni yaptılar.

Annesinin şampanya kadehinin boş olduğunu gören Ashley uzanıp onu doldurdu, ardından da karısınınkini. Arabella hamile olduğu için alkolden uzak duruyordu, Angus da onun gibi daha sonra eve dönecekti.

"Kadehlerimizi sana kaldırmalıyız Arabella," dedi anneleri. "Sana ve yeni bebeğe!"

Hep birlikte kadehlerini tokuştururlarken, "Teşekkürler anne," dedi, "keşke haberim o şekilde duyurulmasaydı.

"Endişelenmeyin, bu günü geride bırakıp geleceğe bakmamız gerekecek.

Ashley, annesinin her zaman iyi tarafından bakmaya ve herkesin bir durum hakkında daha olumlu hissetmesini sağlamaya yönelik kararlı çabalarına hayranlık duymak zorundaydı, ama kesinlikle o bile Giles ve Lexi sayesinde Arabella'nın geleceğinin istediği kadar pembe olmayabileceğini kabul etmek zorundaydı.

Vücutları doğum günü pastası şekerinin aşırı yüklenmesiyle yeniden canlanan Peggy ve Heidi, Angus'u kendileriyle saklambaç oynamaya ikna etti. Takdire şayan bir hevesle oyunun ruhuna girdi ve kısa süre içinde kızların saklandıkları yerlere her 'rastlayışında' sevinç çılgınlıkları atmalarını sağladı. Kendilerini gizleme becerileri, Angus gerçek bir pandomim sergilerken kıkırdamamak için kendilerini tutma becerileri kadar umutsuzdu Style, dünyanın neresinde olabileceklerini düşündü ve diğerlerine Peggy ve Heidi'yi görüp görmediklerini sordu, onlar da "Hayır, ortadan kaybolmuş gibiler" diye cevap verdiler.

Ashley kardeşini uzun zamandır olmadığı kadar mutlu görmenin iyi olduğunu düşünüp ondaki bu değişime neyin sebep olduğunu merak ederken, Caro Arabella için aile terapisi seansları konusuna geri döndü.

Arabella, "Giles'in bu fikri kabul edeceğini sanmıyorum," dedi. 'Ona göre kızı asla yanlış bir şey yapmaz. Muhtemelen bir şekilde, başka bir bebek sahibi olacağımı duyduktan hemen sonra böyle davranmasının anlaşılabilir olduğunu söylemenin bir yolunu bulacaktır. Tabii eğer yaptığı şeyin gerçekliğini kabul ediyor. Ancak sırf üzgün olduğu için etrafta dolaşıp bir şeyleri kırıp dökemeyeceğini de öğrenmesi gerekiyor.

"Belki de bir danışman bu konuda yardımcı olabilir," dedi Caro. "Üçünüz için de.

Belki de aile terapisi seansları hakkında daha fazla şey duymak istemiyordur, Arabella, Ashley'in onları bırakma teklifini reddetmiş, bunun yerine Angus'tan Borehamwood'a dönerken onu bırakmasını istemişti.

Caro, "Giles'in yeniden baba olmaya pek de memnun olmayan tepkisini göz önüne alırsak," dedi, "Arabella'nın kendini kasten hamile bıraktığını mı düşünüyorsun?

"Ne soru ama! Ashley dikiz aynasından kızlarının uyuyup uyumadığını kontrol ederek cevap verdi. Charity Cottage'dan ayrıldıktan birkaç dakika sonra uyuyakalmıştı. Pijamalarının içindeydi ve umarım onu kaldırılabileceklerdi.

Eve vardıklarında onu araba koltuğundan çıkarıp doğruca yatağına yatırdılar.

Caro, "Bunu ondan beklemezdim," dedi, "ve kabul edelim ki bunu yapan ilk kadın da o olmazdı.

"Bunu yapar mıydın?

"Kim bilir? Eğer yeterince çaresizce bir şey isteseydim, yapabilirdim. Ama şansına, başka bir çocuk istemiyorum, bu yüzden rahat olabilirsin, sana herhangi bir sürpriz yapmayacağım.

Arabella konusunda onu sıkıştırmadığı ve yalan söylemek zorunda kalmayacağı için rahatlamış olan adam ona baktı ve gülümsedi. "Bunu duyduğuma sevindim.

"Giles'tan hoşlanıyor musun?" diye sordu, "Cevap vermeden önce dürüst ol, aklına geleni söyleme çünkü o senin kayınbiraderin.

Ashley, "Bugünden sonra gözümdeki değeri kesinlikle düştü," diye cevap verdi. Caro dudak büktü. "Tam olarak istediğim bu değildi.

"Tamam, kabul ediyorum, o benim favori insanım değil. Onu doğru dürüst tanımak zor ve kız kardeşimin muhtemelen hoşlanacağı şekilde bir aile buluşmasına asla katılmıyor.

'O da benim için aynı şeyi söyleyebilir. Ne de olsa Giles ve ben yabancıyız.

Ashley onun sözleri karşısında şok oldu. 'Sen yabancı değilsin. Bunu neden söyledin?'

'Başka bir aileye gelin gitmenin gerçekliği bu. Sen de benimkiyle aynı şekilde hissetmiyor musun?

'Bunu daha önce hiç düşünmemiştim. Ama hiç kasıtlı olarak ailemin dışında ya da kenarında tutulduğunuzu hissettiniz mi?

"Kız kardeşin bana hiç ısınmadı, değil mi?" "Peki sen ona hiç ısındın mı?" diye sordu.

Caro gülme nezaketini gösterdi. "Tuş oldum. Tebeşir ve peynir gibiyiz ve ikiziyle evli olmam dışında ikimizin pek fazla ortak noktası yok.

"Peggy ve Heidi var mı?" diye sordu. 'İkiz kardeş gibiler, birbirleriyle çok iyi anlaşıyorlar. Ve düşününce, sen ve ben neredeyse birbirimize benziyoruz, değil mi?

Tekrar güldü. 'Benimle aynı olan biriyle asla evlenemezdim, bu bir felaket olurdu. En iyi evlilikler, farklı olarak diğerinin içindeki en iyiyi ortaya çıkaran çiftlere dayanmıyor mu?

"Yin ve Yang'ın eski kestanesi mi?

'Evet, beni mükemmel bir şekilde tamamlıyorsun ve ben de senin için aynı şeyi yaptığımı düşünmek istiyorum. Kime aşık olacağımızı seçmeyiz, bu sadece olur ve eğer gerçek ise koşulsuz severiz, hataları ve her şeyiyle. İşte bu yüzden beni sevebiliyorsun, beni olduğum gibi kabul ediyorsun ve umarım olmamı istediğin gibi değil.

Gülümsedi. "Doğru. O zaman neden sen ve kız kardeşim için de aynı şey geçerli değil?

Neden onu olduğu gibi kabul edip benim sevdiğim gibi sevemiyorsun?"

"Basit bir nedenden dolayı ona aşık olmadım. Biz sadece Senin yüzünden birbirimizin yörüngesine girmek zorunda kaldık.

"Yani bana aşık olduğun için mi ona tahammül ediyorsun?

'Bana da aynı nedenle tahammül ediyor çünkü seni seviyor ve mutlu olmanı istiyor. Bizim Giles'a yaptığımız da bu. Arabella'yla evli olduğu için ona tahammül ediyoruz. Buna aile anlaşması uğruna uzlaşma denir.'

Ve bu sahtekârlık, diye düşündü Ashley. Ama tüm aileler, geçinmenin tek yolunun bir dereceye kadar sahtekârlıkla yaşamak olduğunu kabul ediyor muydu?

Uzlaşma mı? Gerçekten dürüst ve kendisiyle tamamen uyumlu bir aile diye bir şey olduğunu düşünmek saflık mıydı?

Eve çok yaklaşımlardı ki Caro, "Arabella'nın başka bir çocuğu olmasını kısıkanıyor musun?" diye sordu.

"Hayır, neden öyle olduğumu düşündün ki?" "Sadece bir önsezi, ikiz olduğunuz için falan.

"Bence bu ikiz olayını aşırıya götürmek olur.

"Ama Peggy ve Heidi'nin aynı yaşta olması güzel, değil mi?

Evet, öyle. Yani ne diyorsun, Arabella'nın bir sonraki çocuğuyla aşağı yukarı aynı yaşta bir çocuk daha istiyorsun, böylece birbirleriyle oynayabilecekler mi?

'Bir başka zor doğum sancısı ve ardından doğum sonrası depresyon anlamına geldiğinde değil. Hayır, bu fikir beni mutlak bir dehşetle dolduruyor.

"Bunun tekrar başına gelmesi için hiçbir neden yok," dedi çekingen bir tavırla.

"Bunu, bunu yaşamayacak olan adam söylüyor.

Kuşkusuz doğumun acısını çekmemişti ama Peggy'nin hayatının o ilk aylarının kasvetiyle yaşamıştı. İkisi için de neşeli bir dönem olmalıydı, ama kendini çok çaresiz hissetmiş ve her gün karısını onu tüketen zayıflatıcı depresyondan kaybetme korkusuyla yaşamıştı. Bu yüzden hayır, başka bir çocuk düşüncesi ne kadar çekici olursa olsun, Caro'ya bunu ikinci kez

yaşatmayacaktı.

Adam yorumuna yanıt vermeyince elini koluna koydu. "Sakıncası yok, değil mi?" diye sordu usulca, sesindeki kırılganlık onu hazırlıksız yakaladı ve ona karşı koruyucu bir sevgiyle doldurdu.

Bu, kimsenin görmediği Caro'ydu. Yanlışlıkla başarısız olduğuna inanan ve Peggy'yi doğurduktan sonra doğal olarak yetkin bir anne olamadığı için kendini asla affedemeyen savunmasız Caro. Hayattaki diğer her şeye alışmış ve ustalaşmıştı ama erken annelik onu hiç beklemediği şekilde zorlamıştı.

"Hayır," dedi, önce ona sonra da dikiz aynasından Peggy'ye bakarak, "üçümüz de olduğumuz gibi mükemmeliz.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Başı kucağında olan Angus, CeeCee'nin alnını nazikçe okşuyor, baş ağrısını hafifletmek için özellikle şakaklarına dikkat ediyordu. Bunu daha önce de birkaç kez yapmıştı ve CeeCee Angus'un ellerinde piyasadaki tüm ağrı kesicilerden daha fazla iyileştirici güç olduğunu söylemişti.

Dairesindeydiler ve oturdukları kanepenin önündeki masanın üzerinde iki tabak vardı ve büyük dilim pastadan geriye kalan tek şey Annesinin ona verdiği doğum günü pastası birkaç kırıntıdan ibaretti. "Eve döndüğünde sana ve CeeCee'ye yetecek kadar büyük bir dilim kestim," diye fısıldamıştı, kız arkadaşıyla ilgili herhangi bir şeyi kardeşleriyle paylaşma konusunda hâlâ isteksiz olmasına saygı duyarak. Özel hayatını gizli tutma arzusunun normal bir davranış olmadığını biliyordu ama böyle bir günden sonra CeeCee'yi kendine saklamak için daha da fazla nedeni vardı. Neden onu bunlara maruz bıraksındı ki? Gerçi Suffolk'ta geçirdiği kısa süre içinde yaşananlara fazlasıyla ilgi gösterdiğini de söylemeliydi.

Ona Lexi'den ve onun devam etme şeklinden bahsettiğinde, 'Bu berbat bir çocuk,' demişti. "Annen nasıl tepki verdi?"

"İlk şoku atlattıktan sonra her zamanki gibi işine devam etti, *daha anlayışlı olmanın bir yolunu bulmalıyız* moduna girdi. Annesinin bazen biraz fazla şefkatli, diğer insanlarla ve onların duygularıyla empati kurmaya fazla ilgili olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. Bu, kendi duygularıyla yüzleşmekten kaçınmanın bir yolu muydu?"

"Devam et," diye mırıldandı CeeCee, o sustuktan ve parmakları hâlâ kapalı olan gözlerinin iki yanında durduktan sonra, "sonra ne olduğunu anlat bana, kız kardeşini eve bıraktığında."

"Neden bilmek istiyorsun?"

"Zavallı kocasının ne söylediğini ya da ne yaptığını bilmek istiyorum."

Angus bugüne kadar kayınbiraderini pek düşünmemişti. Adamın Arabella'yla evli olması dışında, Angus'un Giles hakkında şu ya da bu şekilde fikir sahibi olmak için çok az nedeni vardı. Bazıları onun Kayıtsızlık bir kaçış yoluydu, elbette bir fikri olmalıydı. Ama çoğu zaman yaptığı şey buydu, bir insanı olduğu gibi kabul eder ve onu olduğu gibi kabul ederdi.

"Bekliyorum," diye sordu CeeCee, gözleri artık açıktı. "Arabella ve kızını bıraktığınızda ne oldu?"

"Neden ailemden bu kadar etkileniyorsun?" diye sordu.

"Çünkü benimkine hiç benzemiyor.

"Yani biz bir ucube gösterisi miyiz?"

Gülümsemedi. "Benim kullanacağım kelimeler değil, ama kabul etmelisin ki aileniz kesinlikle drama açısından zengin, her zaman çılgınca bir şeyler oluyor gibi görünüyor.

"Yakın zamana kadar sıradan bir aile olduğumuzu söyledim.

'Öyle bir şey yok. Bütün aileler farklıdır ve bir noktada birbirlerine düşerler'.

"Az önce sizinkinin istisna olduğunu ima ettiniz.

"Tamam, ukala, benimkine başka zaman geliriz.

Gülümseyerek işaret parmağını hafifçe kızın dudaklarında gezdirdi ve kız tam da onun bildiği şekilde ürperdi. Birbirlerinin vücutlarını keşfetmek için yeterince zaman harcamışlardı, nerede ve hangi noktalarda parlama olduğunu biliyorlardı.

"Dikkatimi dağıtma," dedi, "hikayeni bitir.

"Hiçbir şey olmadı," dedi, parmağı hâlâ dudaklarında oynuyordu.

"Oraya vardığımızda Giles'ın arabası yolda değildi.

'Bu sizin için bir hayal kırıklığı mıydı, kız kardeşinizin şiddetli savunucusu olmak için şımarıyor muydunuz?"

"Ben tam olarak öyle demezdim ama her ihtimale karşı onunla birlikte gitmeyi planladım.

"Kahramanım!" dedi elini kalbine götürerek. "Ama tam olarak ne durumda?"

"Kulağa aptalca geliyor ama kız kardeşim için ayağa kalkma ihtiyacı hissettim. Annem için de. Giles'a kızı yanlış bir şey yapmamış gibi davranamayacağını, telafi etmesi ve annemden özür dilemesi gerektiğini, en azından bunu hak ettiğini söylemek istedim. Ve siz bir şey söylemeden önce, annemi savunmak için acele etmeme neden olan garip bir Oedipus kompleksim yok.

Güldü. 'Umarım değildir! Daha önce böyle bir deneyimim olmuştu, orgazm olduğunda bana anne diyen bir erkek arkadaşım. Çok rahatsız ediciydi.

"Şaka mı yapıyorsun?

'Keşke olsaydım. O bir obuacıydı.'

"Bunu sanki her şeyi açıklıyormuş gibi söylüyorsun.

Öyle. İnanın bana, obuacılar orkestranın en nevrotikleridir, sazlarıyla uğraşmak zorunda kalırlar. Anlaşılır bir şekilde, bu asla yürümeyecek bir ilişkiydi. Peki kayınbiraderin nereye gitti?

Angus, CeeCee'nin bir sohbet sırasında oradan oraya savrulmasına ama bir şekilde dikkatini ya da odağını hiç kaybetmemesine bayılıyordu. "Arabella, Lexi'yi annesine götürdüğünü tahmin ediyordu," dedi.

"Ve yaptığı şeyin bu olduğunu söylemek için mesaj atmadı mı?" "Görünüşe göre atmadı. Bu da pek hayra alamet değil.

"Sanırım hayır. İyi olduğundan emin olmak için kız kardeşini arayacak mısın?" 'Yardıma ya da tavsiyeye ihtiyacı olursa Ashley'e başvuracaktır. Her zaman

İkiz oldukları için böyle oldu.'

"Daha önce hiç söylemediniz ama birbirlerine çok benziyorlar mı?

'Hayır. Aslında, birbirlerine geçici bir benzerlikten fazlası yok, ama yakınlar, çok yakınlar. Ashley'e hamile olduğunu başkasına söylemeden önce, hatta Giles'a bile söylemeden önce söyledi.

'Ama ne kadar yakın olurlarsa olsunlar, vites yükseltip bir şeyleri değiştirmenden zarar gelmez, değil mi? Kız kardeşin fazladan bir kardeş desteğini takdir edebilir.

Arabella daha önce ondan hiç yardım istemediği için bu Angus'a pek olası görünmüyordu ama acaba buna hiç ihtiyaç duymadığı için miydi? Ve belki de

Çünkü her şeyi olduğu gibi kabul etmiş, yardımının hoş karşılanmayacağını ya da yanlış bir şey olmadığını varsaymıştı. Babasıyla ilgili bir sorun olduğunu ve Zoe ile bir ilişkisi olduğunu kesinlikle gözden kaçırmıştı.

Ailesini düşüncelerinden uzaklaştırarak, CeeCee'nin uzun bacaklı bedenine baktı, onunla birlikte kanepeye uzanmış, gözleri kapalıydı ve yüzünü okşamaya devam ederken dudakları hafifçe aralandı. Çok güzel bir yüzü vardı ve ona bakmayı seviyordu. Ona şeri rengi gözlerinin, uzun burnunun ve geniş elmacık kemiklerinin Fransız olmasından kaynaklandığını söylemişti.

Annesinden, boyu ve müzik yeteneği ise babasından geliyordu. "Bunu her yönüyle mkemmел bir kombinasyon olarak tanımlayabilirim," demişti.

"Mkemmел olmaktan çok uzağım," diye yanıtlamıştı ona sol elini ve nasırlarla kaplı parmak uçlarını -*kendi* deyiimiyle korkunç nasırlarını-göstererek. "Tek ihtiyacım olan avuç ilerimde kıl çıkmaya başlaması ve bir trolle karıştırılmam," diye şaka yapmıştı.

"Parlak bir çellist olmanın bedeli," demişti her bir parmağını öperek.

"Yine beni susturdun," diyerek düşüncelerini böldü ve ona baktı. "Ne düşünüyordun?"

"Gerçek mi?"

"Hayır, bana kocaman bir yalan söyle ve bakalım kanacak mıyım?"

Hem onun alaycı yanıtına hem de yüzünün nadiren de olsa yaşama sevinciyle ışıldamasına güldü. Onun yanındayken kendini fazla ciddiye alma tehlikesi hiç yoktu. Onun hayatında kelimenin tam anlamıyla temiz bir nefes gibiydi.

"Ne kadar mkemmел olduğunu düşünüyordum," dedi ve ekledi, "korkunç nasırlarınla bile.

'Oh, bir eliyle veriyor, diğer eliyle alıyor!"

"Ellerden ve özellikle de benim şıfalı ellerimden bahsetmişken, kendini daha iyi hissediyor musun?"

"ok daha iyi," dedi ve onu dudaklarından pebilmek için kendini kaldırdı. "Artık yatağa gidelim mi?"

İkinci kez sormasına gerek kalmadı ve onu kucağından indirerek ayağa kalktı ve onu kollarına alarak, onu çok eğlendirerek yatak odasına götürdü.

Mkemmел olmayan bir gün için mkemmел bir sondu.

Yirmi Beşinci Bölüm

Kilise çanlarının çalmasıyla birlikte Zoe, köyün kiremitli çatılarına bakan açık yatak odasının penceresinde durdu ve sabah bulantısının son kalıntılarını temizlemek için derin derin nefes aldı.

Kip dışarıda haftalık Pazar gazetesi alışverişini yaparken, o da son on dakikasını banyoda tuvalete eğilerek geçirmişti.

Ama pencereden temiz havayı bir kez daha içine çekerken, Kip'in dün gece biçtiği çimenlerin süt gibi kokusu neredeyse onu banyoya doğru savurmaya yetecekti

tekrar. Giyinmek için pencereden uzaklaştı ve neyse ki tehdit geçti.

Normalde çimleri Zoe keserdi, ancak son zamanlarda aldığı sismik haberlerin ışığında, Kip işi kendisi yapmak için acele etmişti. Bunun Zoe'nin hamile olmasıyla bir ilgisi olmadığını, daha çok kendi payına düşeni yapmakla ilgili olduğunu iddia etti.

Ama Zoe onun kendisine yalan söylediğini biliyordu ve bu sadece çimleri kesme konusundaki hevesiyle ilgili değildi. Her nefes alışında ve her nefes verişinde bunu biliyordu. Ne kadar denerse denesin, ki denedi, sürekli endişeli bir şok halinde olduğu ve büyük olasılıkla yüksek dozda inkar ettiği gerçeğini ondan gizleyemezdi.

Ona hamile olduğunu söylediğinden bu yana geçen haftalarda aralarında bir şeyler değişmişti. Gerilime neden olan söyledikleri değil, söylemedikleri idi. Kip, ona karşı son derece ihtiyatlıydı.

Onun bebekle ilgili bir karara varmasını beklemekten mutlu olduğunu ve bu karar her ne olursa olsun saygı duyacağını söyledi. Onun etrafından dolaştı, hatta akşam yapacak işleri olduğunu ve Ağustos ayının ortasında tatil sezonunun en yoğun olduğu dönem olduğunu söyleyerek ondan kaçtı.

başa çıkması gereken sonsuz sayıda sorun vardı. Birlikte işe gittiklerinde, genellikle onun arabasıyla, o da en az onun kadar suçluydu. Konuyu saptırmak için birlikte çalışın.

Eğer ona meydan okursa, ona zaman tanıdığını söyleyeceğini biliyordu. Hayatının en önemli kararını vermesi için bir alan.

Ama bu da onun başka bir yalanıydı. Aralarında giderek büyüyen bu mesafenin oluşmasında onun da payı olduğundan şüpheleniyordu çünkü geleceğe karar verecek kişi olmamaktan nefret ediyordu. Bunun için onun hakkında kötü düşünemezdi. Geleceklerini tek taraflı olarak belirleme hakkına sahip olduğunu iddia etmişken nasıl düşünebilirdi ki? *Onun* geleceğini.

Hamileliğinin onuncu haftasındaydı ve hâlâ ne yapacağına karar verememişti. Bazı günler, sonsuz uzunluktaki karanlık bir kafa karışıklığı tünelinin sonuna ulaştığına ve ne yapacağını tam olarak bildiğine inanıyordu. Ama ertesi sabah şiddetli bir mide bulantısı nöbetiyle uyanırdı ve bu, daha önce sahip olduğu tüm düşünce netliğini anında gölgeleyen bir etki yaratırdı.

Aklı, bebeği doğurmanın bir felaket olacağını söylüyordu; Kip yeniden baba olmak için çok yaşlıydı. O kadarını söylememişti ama söylemesine de gerek yoktu, o gece ona hamile olduğunu söylediğinde Kip'in yüzündeki şok ifadesini görmüştü.

Yine de kalbi ya da belki de azgın hormonları, bir bebeğin ilişkilerini güçlendireceğini söylüyordu ve belki, sadece belki, bu onun annelik için tek şansı olabilirdi. Bu şansı gerçekten feda etmek istiyor muydu? Ama eğer Bebeği doğurdu ve Kip'i kaybetti çünkü hayatının bu döneminde başka bir çocuk yetiştirmeyi göze alamadı, buna nasıl dayanabilirdi?

Kesin olarak bildiği tek şey, karar verme sorumluluğunun kendisine ait olması gerektiği idi. Kendisinin etkilenmesine izin veremezdi. Eğer hayatının geri kalanını şu anda yapmayı seçtiği şeyden pişmanlık duyarak geçirecekse, o zaman bunun sadece ve sadece kendi seçimi olduğunu söyleyebilmeliydi.

Ve tüm bunlar olurken saat işliyordu. Bu kararsızlıkla daha fazla devam ederse çok geç olacaktı ve belki de çözüm buydu, kendisi için karar verilene kadar kararsız kalmaya devam etmek.

Ama bu onun tarzı değildi. Hayatında hiçbir şey için tereddüt etmemişti. Bir şeyi istediğinde iki eliyle birden tutardı. Tıpkı Kip'te olduğu gibi. Ona aşık olduğunu anladığında, dünyadaki hiçbir şey onu ondan vazgeçiremezdi.

Kip de onun için aynı şeyleri hissediyor muydu, onu kaybetmemek için yeniden baba olmayı göze alır mıydı? Çünkü onu söylediği kadar çok seviyorsa, ona destek olurdu, değil mi, o zaman ne diye endişeleniyordu ki? Ne hakkında?

Sinirli bir öfkeyle içini çekti. Günde en az yirmi kez kendisiyle yaptığı konuğma buydu ve tüm bunların nedeni Aldeburgh'daki o hafta sonu bir anlık dikkatsizlik sonucu doğum kontrol haplarını yanına almayı unutup riskli bir riske girmiğ olmasıydı. Bunu yapmıştı çünkü Kip, ailesinin ziyaretinden sonra onlarla bir gün geçirmek için çok düşük ve savunmasızdı ve onunla sevişmek, onu bulunduğu duruma soktuğı için duyduğu suçluluk duygusunu yatıştırmak için olduğu kadar, yaptığı fedakarlığın buna değdiğini ona kanıtlamanın bir yoluydu.

Şimdi onun çocuğunu beklemekten sorumluydu. İstemediğine ikna olduğu bir çocuk.

Yirmi Altıncı Bölüm

Melbury Mill, Mill Lane, Melbury St Mary resmi olarak Louisa'nın yeni adresiydi.

Eylül ayının üçüncü haftasıydı ve beş gün önce taşınmıştı ve henüz ilgilenmesi gereken çok sayıda ambalaj kutusuna ve yanında getirdiği ve şimdi asla uymayacağını veya doğru görünmeyeceğini fark ettiği bazı mobilya parçalarına rağmen, kendini evinde rahat hissediyordu.

Değirmen, şekli itibariyle kendisini tam anlamıyla sıcak bir kucaklamayla sarmış gibi hissediyordu ve gelip geçen her gün bu karakterli bina hakkında yeni bir şey öğreniyordu; örneğin merdiven basamaklarından hangisinin daha çok gıcırdadığı, su tesisatının ne zaman ve neden tangırdadığı ya da rüzgâr belli bir yönden estiğinde yapının içinden duyulabilen alçak bir inleme sesinin nasıl çıktığı gibi. Bu hüzünlü bir notaydı ve bazen değirmenin kendisine usulca şarkı söylediğini hayal ediyordu.

Buraya taşındığından beri hava oldukça sıcak ve güneşliydi ve bu da onun genel olarak iyi hissetmesine katkıda bulunuyordu. Bugün de durum farklı değildi; güneş bütün gün parlamıştı ve öğleden sonra değirmenin tepesinde yer alan ve "yuvam" dediği çalışma odasında hava o kadar sıcaktı ki el işi tezgahında otururken ahşap balkona açılan kapıları açmak zorunda kalmıştı.

Bu, taşınma ve bunun için yapılan tüm hazırlıkların yarattığı kargaşadan sonra minyatür çalışmalarını yapmak için eline geçen ilk fırsattı. O sabah erkenden malzeme koleksiyonunu, büyüteçleri, aletleri, fırçaları ve boyaları dikkatlice paketinden çıkarmış ve kullanıma hazır hale getirmişti, siparişlerinden biriyle uğraşmak için kendisine birkaç saatlik bir zevk vermişti. Bu, siyah bir arka plan ve zengin altınla boyanmış manzara sahneleri ile oryantal tarzda dekore edilmiş 12. ölçekli bir gardıroptu. Bir de

Astar boyasını sürdükten sonra sandalyesine geri oturdu ve içinden hoş bir serinlik esen açık cam kapılara doğru döndü.

Oturduğu yerden, Stour Nehri de dahil olmak üzere çevredeki kırsal alanın muhteşem manzarasını görüyordu. Nehre bakarken, nehrin dolambaçlı yolunu takip ederek Chelstead pazar kasabasının etrafından dolaştı.

Yakışıklı yün kilise dimdik ve gururlu bir şekilde duruyordu ve sonra sık ağaçların arasında gözden kayboldu.

Orada bir yerde bir metafor vardı, diye düşündü, tüm umutları ve hayalleriyle bir hayatın bir nehir gibi bir o yana bir bu yana kıvrılıp gitmesi ve sonra hiç var olmamış gibi yok olması gibi bir şey.

Geçen yıl bu zamanlar hayatının bu kadar dramatik bir şekilde değişebileceğini asla hayal edemezdi. Bazı günler uyandığında hala ne olduğunu ve nerede yanlış gittiğini anlamaya çalışıyor ve tüm bunların adaletsizliğine ve israfına öfkeleniyordu. Ama sonra olanları kabullendiği ve pek çok kişiye kıyasla şanslı olduğunu bilerek rahatladığı günler de oluyordu. Şikayet edecek neyi vardı ki? Sağlığı yerindeydi, başını sokacak bir evi, yiyecek yemeği, güvenebileceği bir aile sevgisi vardı ve boşanma sonuçlandığında maddi olarak makul ölçüde güvende olacaktı.

Bakışlarını, seyretmekten asla bıkmayacağını düşündüğü manzaradan ayırdığında, bir fincan çay ve bir parça kurabiye hak ettiğine karar verdi. Yapmayı planladığı pek çok şeyden biri de küçük bir buzdolabının yanı sıra burada bir su ısıtıcısı bulundurmaktı; böylece her içecek istediğinde zemin kattaki mutfığa kadar yürümek zorunda kalmayacaktı. Ashley ne düşünürse düşünsün, merdivenlerle gayet iyi başa çıkabilirdi, ama kendine yerinde bir içecek hazırlayabilmek daha uygun olurdu. Her şey bir yana, çalışma alanında kendi kendine yetebilme fikri hoşuna gidiyordu. Bu şimdi öğrenmekte olduğu bir şeydi, vermek istediği herhangi bir karar üzerinde tam bir özerkliğe sahipti. Kip'e danışması gerekmiyordu, pazarlık yapması ya da taviz vermesi gerekmiyordu.

Louisa, zavallı Arabella'nın Giles'la çok şey yapmak zorunda kaldığından şüpheleniyordu. Louisa'nın doğum gününün üzerinden bir ay geçmişti. Lexi sonunda ona özür dileyen bir mesaj göndermişti ve Louisa bunun hakkında iyi düşünmek istemişti ama yapamamıştı. Mesaj çok üstünkörü yazılmıştı ve muhtemelen baskı altında gönderilmişti ama yaygara koparmaktansa boş vermeyi tercih etmişti. Muhtemelen bugünlerde on iki yaşındaki bir kızdan beklenebilecek en iyi şey buydu

El yazısıyla yazılmış bir notu umutsuzca eski moda ve gereksiz olarak görüyordu.

Arabella'nın beklediği bebeğe gelince, hepsine gizlilik yemini ettirmişti. Louisa'ya, 'Henüz kimsenin bilmesini istemiyorum,' diye açıklamıştı.

"Peki ya baban, onun bilmesini istemiyor musun?"

'Hayır, Giles'in bu fikre daha açık olduğunu öğrenene kadar olmaz. Ona bu kadarını borçluyum.

Peki ya Giles, demek istemişti Louisa, Arabella'ya bir şey borçlu değil miydi, onu mutlu etmek için verdiği destek ve bağlılık gibi? Ama işleri olduğundan daha da kötü hale getirmek istemediği için yine dilini tutmuştu. Arabella ve Giles her ne sorunla uğraşmak zorunda kalırlarsa kalsınlar, Louisa'nın ya da başka birinin iyi niyetli de olsa herhangi bir müdahalesi olmadan kendi başlarına çözmeleri gerekiyordu.

Gıcırdayan merdivenlerden aşağı inen ve geçtiği her odaya başını sokan Louisa, zihninde yapması gereken işlerin hiç bitmeyen listesine yeni işler ekledi. Daha sonra birkaç resim daha asacaktı, sadece onları açıp yerden kaldırmak için. Duvarların kıvrımlı yapısı nedeniyle buraya sığmayacakları için büyük boyutlu resimlerin çoğunu Kip'e bırakmıştı. Yeni evine sığmayacağını bildiği her şeyden ayrılmanın bu kadar kolay olmasına şaşırıyordu, onları sadece birer eşya olarak görüyordu.

Charity Cottage'ın satılmasından önceki haftalarda ve Zoe yanında götürmek istediklerini toplarken, Kip saklamak ve depoya koymak istediklerini seçmek için birkaç kez ziyaret etti. Görünüşe göre, Zoe ile birlikte yeni bir ev aramaya bile başlamamışlardı. Her ziyareti sırasında Louisa'yı ziyaret ettiğinde onda farklı bir şeyler olduğunu düşünmüştü. Daha önce kendinden o kadar emindi ki, Louisa'nın bunu kendisine itiraf etmesi halinde evliliklerinin yıllar önce bittiğini anlayacağına ve o zaman bunun en iyisi olduğunu anlayacağına inanıyordu. Neredeyse ona bir iyilik yapıyormuş gibi konuşmuştu! Ama yemek odasına ve oturma odasına çoktan doldurduğu kolilere bakarken hiç de öyle değildi. Yaptıklarının gerçekliğini ancak o zaman mı anlamıştı; neredeyse kırk yıllık ortak bir hayatın

onun sayesinde parçalanma süreci?

İstediği şeyleri seçip yerine koyduktan sonra salonda kendinden emin bir şekilde dururken, "*Kendinden memnun musun?*" demek istemişti.

Arabasına sığacak kadar. İsteddiği pek bir şey yoktu, muhtemelen harika yeni hayatını lekelemesini istemediği için. Ya da Zoe, yeni hayatının ve yeni evlerini Louisa ile bağlantılı herhangi bir şeyle doldurmaması konusunda onu uyardı mı?

Charity Cottage'daki garaj daha çok Kip'e aitti ve Louisa garajı temizleme işini onun üstlenmesi konusunda ısrar etmişti. Usulüne uygun olarak bir çöp kamyonu ayarladı ve bir gününü onu doldurarak ve ardından garajı süpürerek geçirdi. Ona bir sandviç yapmayı teklif etmiş ve mutfak masasına oturduğunda, ne kadar yorgun ve gözle görülür derecede yaşlı görüldüğüne dikkat etmişti. Genç bir aşığın gerginliğinin ona zarar verip vermediğini merak etmişti. Bir ya da iki kez eski Louisa -Kip'i seven ve ona değer veren Louisa- ona kendini iyi hissedip hissetmediğini sormak istemişti ama onun yanındayken böyle biri olmayı kendine yedirememişti. Bir gün bunu başarabilirdi ama henüz değil.

Aralarındaki konuşmanın ana konusu, Louisa'ya göre saçma bir şekilde yavaş ilerleyen boşanma davasıydı. Sadece bitmesini istiyordu; e-postalardan, mektuplardan ve avukatların en ufak ayrıntılar için bile uzatmaya çok hevesli göründükleri bitmek bilmeyen gidip gelmelerden bıkmıştı. Aldığı her iletişim onu yıpratıyordu çünkü yaptığı işi bırakıp cevap vermek zorunda kalıyordu.

Son birkaç adımını mutfığa attı, tam da yanında getirdiği büyükbabasının saati çalarken. Burası evin en büyük odasıydı. Zemin katta olması ve binanın en geniş çapına sahip olması nedeniyle değirmen; ayrıca, odun sobasının önünde bir kanepe ve iki koltuk için yeterince büyük, ışık alan bir aile alanı sağlayan cam çatılı bir eklentiye sahipti. Burada, zemin kattaki bu güzel alanda, hayatının çoğunu geçirmeyi hayal ediyordu.

yuvasında olmadığı zamanlar.

Su ısıtıcısını doldurup Aga'nın üzerine koydu ve kaynamasını beklerken kupaları koyduğu dolabı açtı ve ardından ev yapımı kurabiye kutusunun kapağını kaldırdı. En yakınından bir hediye idi bu. komşuları ve en tatlı yaşlı beyefendi tarafından teslim edildi.

"Karım sizin için bir şeyler pişirdi," dedi kendini yoldan gelen Jim olarak tanıttikten sonra. 'Yeni evinizde her şeyin en iyisini dilemek için küçük bir hoş geldin hediyesi. Ayrıca sizin için bir de kart var,' diye ekledi ve ona bir zarf uzattı. 'Maggie bir tamircinin adını yazmış.

Herhangi bir konuda yardıma ihtiyacınız olursa diye telefonumuzla birlikte kullanıyoruz.

Louisa, çiftin düşünceliliği karşısında duygulanarak, "Siz ve eşiniz ne kadar nazıksınız, lütfen ona teşekkür edin," demişti. Louisa onu içeri davet etmişti ama o, önlerinde zorlu bir iş günü olduğunu söyleyerek geri çekilmişti. Sonra da dönüp patikadan aşağıya doğru yürümeye başlamıştı ama eğer işe yarayacaklarsa ona bir torba fasulye ve domates getireceğini söylemeden önce değil.

Louisa bu kartı, arkadaşlarından ve ailesinden aldığı ve bir iple mutfağın etrafına astığı kartlara eklemişti.

Şimdi o kartlara baktı ve bir mutluluk dalgası yaşadı. Aldığı tüm iyi dilekler ve yardım teklifleri için minnettarlığını ifade etti.

Üç çocuğu da taşınma günü paketleme, temizlik ya da onun için mükemmel bir iş çıkaran nakliye ekibine içecek hazırlama gibi konularda yardımcı olmuştu. Giles bir türlü çıkamadığı bir iş taahhüdü olduğu için yardım edememişti ve Caro'nun katkısı

o gün Peggy ve Heidi'ye bakmak ve akşam kızları Grammy'nin yeni evini görmeye götürmekti. Herkesin orada olması

Ambalaj kutuları ve henüz düzgün bir şekilde yerleştirilmemiş karmakarışık mobilyalar yüzünden oldukça zorlanmıştı ama torunları keşfetmekten keyif almış ve Louisa'nın bir sonraki kalışlarında kendilerine ait olacağını söylediği eğimli duvarları ve küçük penceresiyle ilginç küçük yatak odasını çok sevmişlerdi. Her zamanki gibi becerikli olan Caro, kutlama için bir şişe Şampanyanın yanı sıra büyük bir lazanya ve salata da vardı ve yemek için mutfaktaki masanın etrafına oturduklarında Louisa'ya şimdiden evi gibi gelmişti.

Çayı demledikten sonra fincanı ve bir parça kurabiyeyi üst kata taşıdı ve iki bahçe sandalyesi ile küçük yuvarlak bir masa yerleştirdiği yuvasının balkonuna çıktı. Burada yaşadığı kısa süre içinde burayı sevmeye başlamıştı ve ne zaman eşyalarını yerleştirmeye ara verse burada oturup manzaranın tadını çıkarmayı seviyordu.

Bakışları bir kez daha Stour Nehri'nin dolambaçlı yolunu takip ederken, birden kendini her şeyin yoluna gireceğini düşünürken buldu. O vardı doğru kararı verdiğini ve mutlu olacağını söyledi.

Pişmanlıklarla işi bitmişti.

Kip'in ve bu ana neyin yol açığının üzerinde durmaktan bıkmıştı.

Artık geçmiři dūřūnmeyecekti, řimdi önemli olan řimdiki zaman ve gelecekti. Birkaç ay önce gelecek, ziyaret etmek istemediėi çok rkūtc ve uzak bir yer gibi görünmüřtü ama řimdi onu memnuniyetle karřılıyor ve ona getirebileceėi her řeye hazırdı.

Yirmi Yedinci Bölüm

! Asla doğru bir şey söyleyemem, değil mi? Ne söylersem söyleyeyim ya da ne yaparsam yapayım, size göre doğru olması bir yana, yeterli bile değil.

'Tanrı aşkına, Arabella, biraz ara versen olmaz mı? Uzun bir gün oldu ve bir öfke nöbeti daha geçirecek havada değilim.

"Öfke nöbetleri!" diye patladı, gömleklerinden birini öfkeyle ütölemekte olduğu buhar bulutunun içinden Giles'a inanamayarak bakıyordu. "Ben konuşmaya cesaret ediyorum ve sen buna öfke nöbeti mi diyorsun?"

'Kapıdan içeri girer girmez eleştiri tiradına başlamanıza ve tamamen asılsız saçma suçlamalarda bulunmanıza başka ne diyebilirsiniz?

'Ve sen bana hiç şüpheyile yaklaşıyorsun ya da söylediğim şeyleri neden söylediğimi düşünmüyorsun bile. Sen Jen ve Lexi ile birlikteyken ben akşamı yine yalnız geçirdiğimde ne düşünmem gerekiyor?

"Bugün işten sonra Lexi'yi ortodontistle olan randevusuna götürmek için oraya gittiğimi gayet iyi biliyorsun.

"Jen bunu neden kendi başına yapamadı?"

"Lexi'nin annesinin yanı sıra beni de yanında istemesinin basit bir nedeni var. Babası olarak Lexi için bunları yapmak istediğimi anlayamıyor musunuz? Onun hayatında yarı zamanlı bir varlıktan daha fazlası olmak istiyorum.

"Ama benim ya da Heidi'nin hayatında yarı zamanlı olarak bulunmaktan rahatsız olmuyorsun!" "Bu saçma bir abartı ve bunu sen de biliyorsun.

'Tek bildiğim saat yedide evde olacağını söylemiştin ama saat neredeyse on oldu çünkü eski karınla akşam yemeği yemek istiyordun. Daha iyi bilmesem, Jen ve Lexi ile vakit geçirmeyi Heidi ve benimle vakit geçirmeye tercih ettiğini söyledim.

"Bunun doğru olduğunu düşünüyorsanız, belki de bunun neden böyle olabileceğini düşünmelisiniz.

"İtiraf et! Onlarla birlikte olmayı benden daha çok istiyorsun!" "Bu şekilde sürekli birilerine çakıp duruyorsun.

Bu Arabella için çok fazlaydı. 'Bu durumda, neden gitmiyorsun? Git ve Jen'le ve o orospu kızınla birlikte ol çünkü kötü üvey anne ve hiçbir şeyi doğru yapamayan işe yaramaz ikinci eş rolünü üstlenmekten bıktım! Ama kendine şunu sor, madem Jen bu kadar mükemmel, neden onu benim için terk ettin?

Giles geri döndükten birkaç saniye sonra tartışmaya başladıklarından beri ilk kez sustu ve gözlerini kırpmadan Arabella'ya baktı. Bunu izleyen sessizlikte Arabella onun sözlerinin kafasında tekrarlandığını duydu ve İç organları büzüştü ve damarlarındaki kan buz gibi aktı. Az önce ne yapmıştı?

"Öyle demek istemedim," diye mırıldandı endişeyle, sesinde bir titreme vardı.

Gözleri, yaslandığı granit tezgâh kadar sert bir şekilde ona bakmaya devam eden Giles, "Sanırım bunu demek istedim," dedi. Sanırım bir süredir bunu söylemek istiyordun.

"Hayır," dedi, "sadece..." Sözleri kesildi ve ütüyü yere bırakarak zamana oynadı.

"Tam olarak ne?" diye sordu, ellerini takım elbise pantolonunun ceplerine sokarak.

'Sadakatinin bölünmüş olduğu ve ne olursa olsun Lexi'yi her zaman benim önüme koyacağın hissi. Her zaman onun tarafını tutacağını bilmenin beni nasıl hissettirdiğini göremiyor musun? Yemin ederim ki sana siyahın beyaz, beyazın da siyah olduğunu söylese inanırdın.

"Bunu kim bilir kaç kez konuştuk," diye tersledi, "ve kabul etmeyi reddettiğin şey Lexi'nin sadece bir çocuk olduğu. Zor bir dönemden geçtiğini kabul ediyorum, ama Jen onunla sorun yaşamadığını söylüyor, bu yüzden korkarım ki sorun sizde yatıyor.

Arabella'nın yanındaki demir ani ve gürültülü bir tıslama çıkardı ve Giles için bu konuşmanın sonunu getirmiş gibi görünüyordu. Durduğu yerden uzaklaştı ve kapıyı arkasından kapatarak oradan ayrıldı.

Arabella mutfakta, aciz bir adaletsizliğin buharlı bulutu içinde tek başına duruyordu. Gerçeğe karşı nasıl bu kadar inatla kör kalabiliyordu? Bütün bunların bir şekilde onun yüzünden olduğunu iddia etmesinin saçmalığını duyamıyor muydu?

Hata mı?

Birkaç dakika daha elindeki işe, Giles'ın iş gömleğini ütülemeye devam etti. Ama bu onun zihnini sakinleştirmek için hiçbir şey yapmadı, tam tersine, küçük bir inat uğruna ütüyü hareket ettirmeyi bıraktı ve bunun yerine kolun manşetine bastırıp orada tuttu.

Sonra tam yanık pamuk kokusunu aldığı sırada ayak seslerinin yaklaştığını duydu. Kapı açıldı ve Giles göründü. Elinde Kot pantolon ve polo tişört giymiş, elinde bir çanta ve takım elbise taşıyıcısı tutuyordu. "Sanırım biraz ayrı kalsak daha iyi olacak.

Kız ona bakakaldı. "Ciddi olamazsın.

"Ciddiyim.

"Ama neden?

"Az önce bana kesin bir dille gitmemi söylediniz.

'Ama söylediklerimde ciddi olmadığımı açıkladım. Sadece o anın sıcaklığıyla söyledim.

'Hayır, sanırım yıllardır ilk kez bana karşı gerçekten dürüst oldun. Ütü masasını ateşe vermek niyetinde değilsen, ütüyü kaldırmalısın.

Burun deliklerini dolduran keskin yanık kokusuyla Arabella ütüyü kaptığı gibi dumanı tüten kararmış bir yama ortaya çıkardı. Sadece Giles'ın gömleği değil, ütü masasının örtüsü de mahvolmuştu.

"Bu da başka bir anlık şey mi?" dedi, bazen yaptığı gibi, sanki sağ gözü daha iyi görüyormuş gibi başını sola doğru eğerek onu gözlemledi. Onun bu tuhaf alışkanlığını her zaman sevimli bulmuş, ona özgü olduğunu düşünmüştü ama şimdi

Adamın ona tepeden baktığı, onunla alay ettiği izlenimine kapıldı.

Bu his, adamın sesindeki alaycılıkla birleşince, demiri tahtanın ucundaki yerine vurmasına neden oldu. "Senin ne kadar taş kalpli olabileceğini anlamam nasıl bu kadar uzun sürdü?" dedi. "Gerçi ben Sanırım ilk karını o şekilde terk etmen beni uyarmalıydı. Eğer ona bunu yapabildiysen, bir gün bana da aynısını yapabileceğini tahmin etmeliydim.

'Jen'i terk ettim çünkü seni seviyordum,'

dedi. "Peki ya şimdi? Beni hala seviyor

musun?" "Bana bunu sorma.

"Neden olmasın?

"Çünkü cevabı bilmiyorum.

Onun yanıtı karşısında nefesi kesildi ve geceye yeniden başlayabilmeyi diledi, Eve bu kadar geç geldiği için bu kadar öfkelenmeden önce. "Ama Giles, sabah Heidi'ye ne diyeceğim?"

"Eminim bir şeyler düşünürsün.

"Bunu yapamazsın.

Takım elbise taşıyıcısını omzunun üzerinden geçirdi. 'En iyisi bu. Düşünmek için zamana ihtiyacım var.

"Düşünecek ne var ki?"

"Lexi hakkında söylediğin şeyi söylememeliydin.

"Özür dilerim.

"Bunun doğru olduğundan şüpheliyim.

Yutkundu. "Nereye gideceksin?" "Bir yer bulacağım.

Ona baktı, kelimeleri söylememek için kendini zorladı ama yapamadı. söylemedi. "Jen'lere, sanırım?"

"Benimle iletişime geçmeniz gerekirse," dedi, onun iddiasına tepki verme zahmetine girmeden, "cep telefonu numaram sizde var.

Şaşkınlıktan donakalmış bir halde adamın uzaklaşmasını izledi ve ardından ön kapının kapanma sesini dinledi.

Bu evliliğinin sonu muydu? Şimdi o da annesiyle aynı durumda mı olacaktı, sadece iki küçük çocukla tek başına bir ebeveyn mi olacaktı?

Annesinin babam için, evlendiği adamın nereye gittiğini anlayamadığını söylediğini hatırlıyordu. "Aynı görünüyor," demişti annem, "ama artık Kip değil. Her zaman tanıdığım Kip değil.

Arabella'nın Giles hakkında hissettiği de tam olarak buydu. Aşık olduğu adam, az önce onu terk eden adam değildi.

Aralarında ne yanlış gitmişti? Arabella'nın inandığı gibi hepsi Lexi'nin suçu muydu?

Yoksa Arabella'nın dikkati kız yüzünden dağılmış ve Giles'a gerçekte neler olduğunu gözden kaçırmış mıydı?

Kesin olarak bildiği şey, adamın eski karısıyla birlikte olmak için Ely'ye geri dönmekte olduğuydu ve bu her şeyden çok canını yakıyordu.

Giles onu hiç gerçekten sevmiş miydi? Arabella bunu merak etmek zorunda kalmıştı. Yoksa o, kontrolden çıkmış ve o zamandan beri pişmanlık duyduğu bir ilişkiden başka bir şey miydi?

Başka bir kadının kocasını çaldığı için cezası bu muydu?

Yirmi Sekizinci Bölüm

"Kız kardeşin arıyor," dedi Caro, çalmakta olan telefonunu alması için ona uzatarak.

Banyoda duştan yeni çıkmış olan Ashley, belindeki havluyu sıktı ve karısından telefonu aldı. Saat on biri geçmişti ve Arabella'nın bu geç saatte araması için ciddi bir şey olması gerekiyordu. Yatağa geri dönen Caro'nun yüzündeki endişeli ifadeden onun da aynı şeyi düşündüğünü anlayabiliyordu.

Arabella'nın sesindeki ağlamaklı sıkıntıyı duyduğunda, gerçekten korkunç bir şey olduğunu anladı. O kadar çok ağlıyordu ki ne dediğini güçlkle anlayabildi. Nefes almasını ve tekrar başlamasını istedikten sonra, söylemeye çalıştığı şeyin tam şoku netleşti.

"Gelmemi ister misin?" diye sordu, temiz giysiler almak için çekmecelere doğru ilerlemeye başlamıştı bile.

Hayır. Evet. Yapar mıydın? Ama geç oldu.'

'Önemli değil; kısa süre içinde seninle olacağım. Biraz daha dayan. Giles sadece bir duruş sergiliyor, hepsi bu olacak. Tartıştınız ve işler kontrolden çıktı.'

"Bence bundan daha fazlası var," dedi yutkunarak. "Çok daha fazlası.

Adam telefonu kapattıktan sonra Caro'ya döndü. "Giles," dedi, "o gitti,

"Biraz ayrı kalmaları gerektiğini söylüyor.

"Ne kadar ayrı zaman?

"Bilmiyorum," dedi Ashley, bir çift boxer şort ve ardından bir tişört giyerek. "Gitmemin bir sakıncası yok, değil mi?" diye sordu kot pantolonunu kaparken.

"Tabii ki hayır. Arabella'nın sana ihtiyacı var. Eğer mecbur hissediyorsan geceyi onunla geçir. Ama onunla birlikte olmak için çok hızlı araba kullanmayacağına söz ver.

Bir bacağı kot pantolonunun içinde, diğer bacağı havada, 'Söz veriyorum. Anlayışınız için teşekkürler.

Arabella ona kapıyı açtığında neredeyse kollarına düşecekti. Ashley onu hiç böyle bir durumda görmemişti ve gelmekle doğru şeyi yaptığını biliyordu.

"Giles'ı görmeli ve duymalıydın," dedi, onu mutfakta bir sandalyeye oturtup çaydanlığı yaktığında. "Tavrı çok soğuktu; sanki benden nefret ediyor gibiydi. Bunu yapabildiğine inanamıyorum. Ne zaman döneceğine dair hiçbir ipucu vermeden çekip gitti. Heidi'ye ne diyeceğim? Ve evet, Lexi hakkında söylediklerimi söylememem gerektiğini biliyorum, ama özür diledim, ama o bunu kabul etmedi.

"Ne dedin sen? Ashley nefes almak için durup burnunu silerken sordu.

"Ona söylememem gereken bir şey söyledim.

"Ne?

"Bir kaltak. Çünkü o öyle!"

'Ah, Bells,' dedi usulca, 'bunu söylememeliydin. Biri Heidi hakkında böyle bir şey söyleseydi nasıl hissederdin bir düşünsene?

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun!" diye feryat etti. "Ama kendimi kaybettim ve kelimeler ağzımdan çıkıverdi. Lexi'nin annesiyle birlikteyken sorun çıkarmadığını iddia etme cüretini gösterdi, bu yüzden onun korkunç davranışlarının suçlusu ben olmalıyım. Hep benim hatam. Her *zaman*."

Ashley içeceklerini hazırladığında, bir sonraki sözlerini dikkatle seçti. "İşler olduğu gibi devam edemezdi," dedi, "sorunun çözülebilmesi için bir şeylerin olması gerekiyordu.

Şişmiş, kan çanağına dönmüş gözlerle ona baktı. "Ama nasıl? Ne yapılabilir?

"Bir kriz noktasına ulaştığınızı ve artık ikinizin de bu konuda bir şeyler yapmanız gerektiğini görmezden gelemeyiz. Kız kardeşinin sözünü kesmesini engellemek için bir elini kaldırdı. "Giles bu gece burada olanlarla ve bunları neyin tetiklediğiyle yüzleşmeli. Ayrıca oynadığı rolü de kabul etmeli. Bunu senin de yapman gerekiyor, Bells, ne kadar acı verici olsa da.

Arabella, sanki o hiç konuşmamış gibi, 'En kötüsü de eski karısına gittiğini biliyorum. Tüm bunlarda Jen'in parmağı olduğunu görüyorum; onu geri istemekten asla vazgeçmedi.

"Bunu bilemezsin. Emin değilsin."

Çay bardağını ellerinin arasına aldı ve bir yudum içti. Sonra: "Giles'la konuşur musun? Belki onu biraz ikna edebilirsin.

"Ben de bunu önerecektim. Ama onunla temasa geçmeden önce durumun soğumasını beklemeliyiz. Her zaman sabah uyandığında aşırı tepki verdiğini fark eder. Sonra eve dönecek çünkü seni ve Heidi'yi seviyor ve tabii ki düşünmesi gereken bir de bebek var.

"İlk karısını ve çocuğunu terk etti, değil mi?

"Evet, ama bu kararın sonuçlarını çok iyi biliyor, bu yüzden bu hatayı ikinci kez yapmayacaktır.

"Benimle birlikte olmak için Jen'i terk etmesinin bir hata olduğunu mu söylüyorsun?" "Özür dilerim, öyle demek istemedim. Demek istediğim biriyle

"Başarısız bir evliliği geride bıraktığına göre, tarihin tekerrür etmesine izin vermeyecektir. Eğer adamın aklı varsa, diye düşündü Ashley, Tanrı'dan haklı olduğunu umarak.

"Bize neler oluyor? Arabella çayından bir yudum daha aldıktan sonra sordu.

"Ne demek istiyorsun?

"Ailemiz dağılıyor. Önce babam annemi terk etti, şimdi de Giles beni terk ediyor.

'Giles seni terk etmedi, sadece bir noktaya değiniyor, aşırı dramatik bir noktaya, ama geri dönecek ve o zaman ikiniz işleri yoluna koymak zorunda kalacaksınız.

Belki de Caro'nun önerdiği gibi profesyonel yardım almalısınız. Bu fikirden hoşlanmadığınızı biliyorum, ancak aile olarak yaşadığınız zorlukları çözmenize yardımcı olacaksa, bu iyi bir şey olmaz mı?

Kız kardeşinin alt dudağı titredi. 'Ama ya temelli gittiyse? Heidi ve bir bebekle tek başıma nasıl başa çıkacağım?

'En kötü senaryo üzerinde durarak kazanılacak bir şey yoktur. Sonra Ashley'in aklına bir fikir geldi. "Giles'la konuşmak için en uygun kişinin kim olduğunu biliyorsun, onun oldukça objektif bulacağı biri, yani Caro.

Arabella ona kuşkulu bir bakış attı. "Giles'ın tarafını tutabilir ve benim mantıksız davrandığımı konusunda onunla hemfikir olabilir.

Sana söz veriyorum, öyle düşünmüyor. Ama yardımı olacaksa, denemeye değer, değil mi? Kaybedecek neyin var ki?

Daha sonra, Arabella'nın sakinleştiğinden ve uyuyabileceğinden emin olduğunda, sabah ilk iş olarak onu arayacağına söz vererek eve gitti.

Kendini içeri attığında saat üçü geçmişti. Sürünerek yukarı çıkıp Peggy'ye baktı ve onu poposu havaya kalkmış bir şekilde yüzüstü uyurken buldu. Gülümseyerek onu başının arkasından hafifçe öptü ve parmak uçlarında uzaklaştı. Yan odada Caro da derin bir uykudaydı ve yan yatmış, saçları kısmen yanağına dökülmüştü. Banyoda soyundu ve sonra olabildiğince sessiz ve dikkatli bir şekilde Caro'nun yanındaki yatağa kayd.

Kadın kıpırdandı. "Nasıl gitti?" diye sordu.

"Uyumaya devam et, sabah sana her şeyi anlatacağım.

Anlaşılmaz bir şeyler mırıldanarak onun koluna uzandı.

koruyucu bir şekilde üzerine yerleştirdi. İsteyerek yaklaştı ve şöyle düşündü Karısını ve çocuğunu güvende tutmak için yapmayacağı şey yoktu. Keşke Giles da Arabella ve Heidi için aynı şekilde hissetseydi. Ama belki de onun gerçek sadakati ilk ailesinde yatıyordu ve asıl sorun da bu muydu? Eğer öyleyse, Arabella'nın önündeki dönem hayatının en zor dönemi olacaktı ve ailesinin ona verebileceği her türlü desteğe ihtiyacı olacaktı.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

"Kip, gel ve otur.

Kip çimleri biçtikten sonra çim biçme makinesini temizlediği yerden omzunun üzerinden bakınca Zoe'nin verandadaki cam masanın üzerine bir tepsi içki koyduğunu gördü. "Bana beş dakika ver, sana katılayım," diye seslendi ona.

Yaptığı işi bırakmak için acele etmiyordu, çünkü Zoe'nin yüzündeki ciddi ifadeye ve sesindeki gerginliğe bakılırsa, bu onun korktuğu andı ve onun da korktuğundan şüpheleniyordu. Zaman kazanmaya çalışarak çim biçme makinesinin bıçaklarını fırçaladı, bulabildiği her çimen parçasını ayıkladıktan sonra biçme makinesini kulübeye kaldırdı.

Geçen hafta sonu kulübedeki her şeyi boşaltmış ve yeniden düzenlemiş, Zoe'nin annesine ait olan ve daha önce herhangi bir şekilde sakladığı bahçe aletlerini astığı raflar ve kullanışlı kancalar yerleştirmişti. Kendisini meşgul edecek, gelecekle ilgili endişelerinden uzaklaştıracak başka bir iş daha bulmuştu. Daha birkaç ay öncesine kadar gelecek, Zoe'yle birlikte yaşanacak heyecan verici bir macera, muhteşem bir olasılık gibi görünüyordu ama şimdi gelecek çok farklı bir yer gibi görünüyordu.

"Biran ısınıyor," diye seslendiğini duydu Zoe'nin.

İçindeki korkak, kulübenin yarı karanlığında ve güvenli, ağaçsı sıcaklığında kalmak istiyordu. Burası ona çocukluğunu, babasının malulen emekliye ayrılmasından önce saksı kulübesinde saatlerce temizlik yapıp bahçe aletlerini keten tohumu yağıyla yağladığı zamanları hatırlattı. Güçlü bir nostalji dalgası Kip'in üzerine çöktüğünde, ne olduğunu merak etti ailesinin onu ne hale getireceğini düşündü.

Hem annesi hem de babası Louisa'dan çok hoşlanmışlardı, ancak annesi başlangıçta, kendileriyle tanışması için eve getirdiği bu son kız arkadaşının biraz havalı ve onun liginin dışında olduğundan endişelenmişti.

Louisa'yla Covent Garden'da bir barda tanışmış, bir türlü gelmeyen sevgilisini bekliyordu. Kip onu içeri girdiğinde fark etmişti - kendisi gibi yirmili yaşlarının başında, uzun boylu, şık giyimli, uzun saçları omuzlarına kadar uzanıyordu ve barda bir tabureye oturup içki sipariş ederken kendinden emin bir şekilde etrafına bakınıyordu. Ama bu güven, saatine her bakışında ve kapı her açıldığında ona doğru her bakışında azalmıştı.

Kip iş yerinden bir grup arkadaşıyla birlikte oradaydı ve durumu anladıktan sonra çekici kızın çantasını topladığını ve muhtemelen gitmeye hazırlandığını görünce yanına gitti ve ona bir içki ısmarlayıp ısmarlamayacağını sordu.

"Beni izliyordun, değil mi?" dedi. Sanki onu izlemeye hakkı yokmuş gibi suçlayıcı bir ses tonu vardı.

"Evet," dedi ona çekici geleceğini umduğu bir dürüstlikle. "Ama senin gibi muhteşem bir kızın barda tek başına oturduğunu görünce etkilenmemek elde değildi.

Gözlerini devirmişti. Mavi ve menekşenin çarpıcı bir bileşimi olan soğuk, değerlendirici gözler. Çok sonraları, onu daha iyi tanıdığına, bu rengin gentian mavisi olarak adlandırıldığını ondan öğrenmişti.

Ama o gece barda o gözlere bakarken pes edecek gibi değildi; cazibesi ve istediğini elde etmesiyle tanınıyordu. "Bu gece seninle burada buluşması gereken adam her kimse," dedi, "gelmediği için aptalın teki. Ne istersin, bir Cinzano ve limonata daha mı?

Ona uzun ve değerlendirici bir bakış attı. "Zaten sahip olduğum şeyin bu olduğunu nereden biliyorsun?

"Eğitimli bir tahmin," demişti. Aslında barmenin kıza içki doldurduğu şişeleri görmüştü. Ama bir kıızı tavlama söz konusu olduğunda biraz kurnazlık kötü bir şey değildi ve bu kıızı tavlamayış ve onu etkilemeyi çok istiyordu. "Belki akşam yemeğini tercih edersiniz?" diye denedi. "Köşede küçük, sevimli bir trattoria biliyorum. En iyi mantıyı onlar yapar.

"Bunun en iyisi olduğundan emin misiniz?

'Bunu test etmeye ne dersiniz? Bu arada benim adım Kip.' "Ne alışılmadık bir isim.

"Bunu akşam yemeğinde açıklayacağım.

İşte o an bir gülümsemeye ödüllendirilmişti. Kırmızı-beyaz damalı masa örtüleri, Chianti rafları ve gerçekten mükemmel olduğu konusunda hemfikir olduğu ravioli tabaklarıyla en sevdiği trattoria'da bir akşam geçirmesine yol açan bir gülümseme.

Bir çift olduklarını anladıktan sonra onu ailesiyle tanıştırdı. Babası büyük bir mühendislik şirketinin finans müdürüydü ve aile, iki yetişkin kızlarıyla birlikte kıskanılacak bir hayat yaşıyordu. Hertford'da büyük, müstakil ve modern bir evin garajında iki araba ile rahat bir yaşam sürüyor ve her yıl Bordeaux ya da Toskana'da tatil yapıyordu. Louisa'nın annesi çocuk sahibi olmak için çalışmayı bırakmadan önce seramikçiydi ve Louisa'nın iddiasına göre sanatsal yeteneğini ondan almıştı. Onlar tam da Kip'in bir gün kurmayı hayal ettiği seyahat şirketi için hedef kitlesiydi.

Ama Guy ve Justine Nicholson, Kip'e karşı her zaman ne kadar kibar davransalar da, onun büyük kızlarıyla ilgili beklentilerinin ve niyetlerinin sürekli gözden geçirildiği kuşkusundan kurtulamıyordu. Gerçi evlendikten ve yıllar geçtikten sonra, özellikle de çocuklar dünyaya geldikten sonra, onun hakkındaki düşünceleri giderek iyileşti. Üç mükemmel torun sahibi olmasına katkıda bulunmuş olması onun itibarını oldukça yükseltmişti.

Şimdi onun hakkında ne düşüneceklerini tahmin etmek için ödül yok. "Kip?

İrkilerek döndüğünde Zoe'nin kulübenin açık kapısından kendisine baktığını gördü.

"Gecenin geri kalanında burada mı saklanacaksın?"

"Saklanmıyordum," diye yalan söyledi.

"Her ne yapıyorsan bırakıp gelip benimle oturur musun lütfen?

Konuşmamız gerek.

İşte bu, diye düşündü batan bir hisle. "İçeri girip ellerimi yıkayacağım," dedi, "sonra hemen yanınıza geleceğim.

Mutfaktan istediğin bir şey var mı? Belki içeceklerimizin yanına bir şeyler? Şu sevdiğiniz tuzlu bademlerden biraz ister misiniz?

"Hazır konu açılmışken bir tabak da erteleme cipsi," diye mırıldandığını duydu aceleyle uzaklaşırken.

Sorun da buydu, ona neler olduğunu çok iyi biliyordu, son haftalarda karar verme sürecinin bir parçası olamamak onu çok zorlamıştı ve birçok kez

ondan uzak durmak için elinden geleni yapmıştı. Adam, kadının bu bariz korkaklık gösterisine izin vererek onu şımarttığını kabul etti.

Ona hamile olduğunu söylediğinden beri geçen süre içinde çeşitli duygular yaşamıştı. Bazı günler kendini gururlu bir baba rolünde, yeni doğan dördüncü çocuğunu kucağına almış ve onun geleceği için planlar yaparken hayal ediyordu.

Ama diğer günler, bu yaşta babalık düşüncesinden dehşete düşüyordu; bu da onu kaçınılmaz olarak çocuğa bakmak için çalışmaya devam etmeye zorlayacaktı.

Kızgınlığın sinsi bir şey olduğunu keşfetmişti, insanın içinde derinlere yuvalanıyor ve en ufak bir kışkırtmada saldırmaya hazır zehirli bir yılan gibi yavaş yavaş kendini açığa çıkarıyordu. Artık karısını sevmediği bir evliliğin içinde olmaktan ve şu anda içinde bulunduğu durumdan dolayı içerlediğini yavaş yavaş fark etmişti - Tanrı aşkına, bu yaşta rahat ve mutlu bir emekliliği dört gözle beklemesi, bir ömür boyu çalışmasının meyvelerini toplaması gerekirken neden bu karmaşanın içindeydi?

Çalışmak mı? Zoe hamileliğe devam etmeye karar verirse, artık onu rahat bırakma şansı yoktu.

Eğer hamileliğe devam etmezse, kendini muazzam bir rahatlama duygusu içinde hayal edebiliyordu ama bir sonraki nefeste, oldukça mantıksız bir şekilde, kendi çocuğuna yaşama şansı verilmeyeceği düşüncesiyle kederleniyordu. Kürtaj konusunu daha önce hiç bu kadar düşünmemişti, her zamanki gibi kadının seçme hakkı olduğu dışında. Ancak şimdi bulunduğu konumda - baba olmak ya da olmamak - ne olacağı konusunda eşit söz hakkına sahip olması gerektiğini güçlü bir şekilde hissediyordu.

Ancak sürekli değişen duygularının da kanıtladığı gibi, doğru kararı verme yeteneğine sahip değildi. Bu yüzden kararı Zoe'ye bırakmaktan başka çaresi yoktu.

Artık hayatında kontrol edemediğini hissettiği o kadar çok şey vardı ki ve en kötüsü de bundan tamamen kendisinin sorumlu olmasıydı. Haftalardır Çocuklarından herhangi biriyle konuşmadığından beri. Onunla konuşmayı reddettikleri için değil, bu belirsizlik içindeyken onları aramaya cesaret edemediği için. Zoe ona, ne yapacağına karar verene kadar hamileliğinin ikisinin arasında kalacağına dair söz verdimişti. Çocuklarına bir üvey erkek ya da kız kardeşleri olabileceğini söyleme düşüncesi onu boğucu bir korkuyla dolduruyordu.

Ellerini yıkayıp kuruladı, tuzlu bademler için bir kâse yerleştirdi ve kaderini beklemek üzere dışarı çıktı.

Onların kaderi, diye hatırlattı kendine. Bu sadece onunla ilgili değildi.

Karşısına oturduğunda Zoe, "Belki de musluğu çalıştırmakta zorlanıyorsundur diye düşündüm, o kadar uzundu ki," dedi.

"Hayır, sadece fındıkları bulamadım.

"Oh, Kip," dedi nazik bir gülümsemeyle, "sen şok edici bir yalancısın. Şimdi birandan biraz al ve ne hakkında konuşmak istediğimi tam olarak bildiğine göre, devam edelim, olur mu?

Kip onun dediğini yaptı ve birkaç büyük yudum bira içti.

'Bunun senin için kolay olmadığını biliyorum,' dedi, 've dürüst olmak gerekirse benim için de kolay olmadı. Öyle olsaydı, kararımı vermekte hiç zorlanmazdım.

Şimdi kendine doldurduğu alkolsüz içkiden bir yudum almak için durakladı. Adamın bildiği kadarıyla hamile olduğunu öğrendiğinden beri alkole dokunmamıştı.

Bardağı yere bırakarak, 'Bebeği doğuracağım' dedi. I

Bunun muhtemelen isteyeceğiniz son şey olduğunun farkındayım, bu yüzden size hapisten çıkış kartı veriyorum çünkü benim için karınızı terk ettiğinizde ikinci bir aile için imza atmadınız. Bir bebek sahibi olmak benim için

Sana aşık olduğum zamanki düşüncelerim, ama şimdi akıl almaz olan gerçekleştiğine göre,' duraklayarak ona alaycı bir şekilde gülümsedi, 'kelime oyunu yapmıyorum, bu çocuğu istediğimden eminim. Tekrar durakladı. 'İşte, ben söyleyeceğimi söyledim. Şimdi sıra sende.

İçindeki kızgınlık yılanı ona konuşma izni vermesinden dolayı küçük, şiddetli bir rahatsızlık duydu ama dikkatli davranması konusunda kendini uyardı. "Son birkaç yıldır

Haftalar zor geçti,' dedi, 've haklısın, bu bizim için beklediğim şey değil, ama-'

"Ama?

Yutkundu ve söylemesi gerektiğini bildiği sözleri söylemek için kararlılığını güçlendirdi. Sorumluluğundan kaçamazdı, görevini yapmak zorundaydı. Her zaman doğru olanı yaparak yaşamaya çalışmamış mıydı? Bir ilişki yaşamak Louisa için doğru olan şey değildi. Hayır, bunu onurlu bir görev olarak sayamazdı. Zoe'yle bir ilişki yaşamaya başlamasının bencilce ve pervasızca yaptığı ilk şey olduğunu kabul etmek ona acı veriyordu ve bakın onu nereye getirmişti.

"Ama?" diye bastırdı Zoe?

'Bu işte birlikteyiz,' dedi. "Elbette öyleyiz.

Ona sert bir bakış fırlattı. 'Bu konuda *tabii ki bir şey* yok, Kip. Bana karşı tamamen dürüst müsün, yoksa sadece söylemen gerektiğini düşündüğün ya da söylemeni istediğimi düşündüğün şeyleri mi söylüyorsun?

Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Dürüst olacağım.

"Umarım öyledir çünkü ikimizin de bu durum bir şeyleri değiştirmiyormuş gibi davranmamızın bir anlamı yok.

"Biliyorum," dedi, sanki haftalardır bir çocuğun onlar için ne anlama geleceğini düşünmemiş gibi ona bir embesil gibi davranmasına sinirlenerek. "Ama kabul edelim ki," dedi hafifçe, "ikimizden biri olarak ben bu görev için fazlasıyla vasıflıyım, çünkü hem baba hem de büyükbaba olarak daha önce deneyimim var.

"İş başvurusunda bulunmuyorsun, Kip," dedi yüzünü buruşturarak.

'Şaka olması gerekiyordu. Kötü bir çabaydı, kabul ediyorum. Sonra aniden kendini konuşmadan uzaklaştırmak için çaresiz bir şekilde aniden ayağa kalktı.

"Bunu kutlamalıyız!" diye duyurdu. 'Gidip buzluğa bir şişe gazoz koyacağım ve yeterince soğuduğunda açacağız.

Kaşlarını çatarak, "Ama ben alkole dokunmuyorum," dedi.

"Küçük bir damladan zarar gelmez, değil mi? Louisa'nın ara sıra içki içtiğini ve çocuklarına bir zarar gelmediğini ağzından kaçırmamak için kendini tam zamanında durdurdu, değil mi?

Sıkışık mutfakta, sırtı pencereye dönükken, nefesini uzun bir solukta verdi ve başını ellerinin arasına aldı. O ana kadar Zoe'nin iyiliği için nasıl bir performans sergilediğini ve bunun kendisini nasıl yorduğunu fark etmemişti. Başının döndüğünü hissetti ve ciğerlerini durduğu yerde mevcut olandan daha fazla havayla doldurma ihtiyacıyla tükendi. Bu his hızlanıp şiddetlendikçe ve midesi çalkalandıkça, ter içinde kalırken kalbi hızla çarpmaya başladı.

Bu onun başına ilk kez gelmiyordu. Charity Cottage'da garajı temizlediği o gün de buna benzer bir şey olmuştu ve ayrıca Boxing Day'de Louisa'ya boşanmak istediği haberini verdiğinde de. Bugün çok daha şiddetli hissediyordu, daha çok kalp krizi geçiriyordu. Ki öyle olmadığını biliyordu. Bugünlerde herkesin yaptığı gibi Dr. Google'a muayene olmuştu ve tüm semptomları panik atak geçirdiğini gösteriyordu. Endişelenecek bir şey yoktu. Sadece rahatlaması ve nefes alış verişini düzene sokması gerekiyordu. Gececekti.

Otuzuncu Bölüm

Angus, salonun ikinci sırasındaki koltuğundan dörtlü grubun Bach'ın Sol Majör Viyolonsel Süiti No.1'in Prelüdünü çalmasını izledi. CeeCee'ye birçok konserinde eşlik ettiği için bu parçanın konser arasını müjdelediğini biliyordu. Aslında bu parçayı o kadar sık dinlemişti ki neredeyse kendisinin de çalabileceğine inanacaktı.

CeeCee ona çello çalmayı öğretmeyi kendine görev edinmiş olsa bile, ki bu pek olası değildi, bu tamamen saçmalıktı. Olağanüstü bir sabırla onu o meşhur orkestra parçası olan 'Baa Baa Black Sheep'in baş döndürücü yüksekliklerine kadar ilerletmişti.

'Ben doğuştan müzisyen değilim,' diye itiraz etmişti kadın onu bir maestro yapma niyetini açıkladığında. 'Ben ümitsiz vakayım. Hâlâ akıl sağlığın yerindeyken vazgeç!

"Saçmalık," demişti, "söz konusu müzik olduğunda kaybedilmiş dava diye bir şey yoktur. Daha sonra onu bu inancına ikna etmek için bir misyon üstlenmişti ve beceriksizliğine rağmen şaşırtıcı derecede eğlenceli olduğunu kabul etmek zorundaydı. Sürekli olarak onu daha az düğmeli ve daha çok

çünkü görünüşe göre bu onun daha iyi bir müzisyen olmasına yardımcı olacaktı. Dahası, öyle diyordu, ne kadar iyi bir müzisyen olursa, o kadar çok duygu hissedecek ve ifade edecekti. Müziğin, vermeye devam eden bir hediye olduğunu iddia ediyordu.

Bunda doğruluk payı var mıydı bilmiyordu ama söz konusu aile dramı olduğunda ailesi kesinlikle vermeye devam eden bir hediye idi. İki Günler önce annesi arayıp Giles'ın Arabella'yı terk ettiğini ve ayrı kalmaları gerektiğini söylediğini haber vermişti. Angus şaşırmıştı. Kız kardeşi adına ne kadar kızgın hissettiğini. Yapabileceği bir şey olup olmadığını sormak için hemen onu aramıştı.

"Gidip o aptal kocanın aklını başına getirmemi ister misin?" diye sormuştu.

"Kulağa ne kadar cazip gelse de, yardımcı olacağını sanmıyorum," dedi. "Ama teklifin için teşekkürler.

Angus daha sonra bunun basmakalıp bir söz olduğunun farkında olarak, "Yakında hata yaptığını anlayacaktır," dedi.

'Ashley ve annem öyle diyor ama ben inanmıyorum. Benim için ilk karısını terk ettiğine pişman olduğuna eminim. Arabella daha sonra Angus'a Lexi hakkında ağzından kaçırıldıklarını ve bundan ne kadar pişman olduğunu anlattı. 'Keşke kendimi kaybetmeseydim. Onu çok zorladım.

Angus aynı fikirde değildi ve öyle de söyledi, ama gerçekte ne hissettiğini tam olarak ortaya koymadı. Ona göre Giles kızını düzene sokmak için çok daha fazlasını yapmalıydı; bütün bunların temelinde bu yatıyordu ve adam bunu kabul etmediği sürece evlilikleri için oyun bitmişti.

Annem kimsenin Giles'a karşı kaba davranmaması gerektiği görüşündeydi, çünkü Arabella'yla aralarını düzeltmeyi başarırlarsa her şeyin eskisi gibi olmasını zorlaştıracaktı. "O ailemizin bir üyesi ve Heidi ve şimdi Arabella'nın beklediği bebek yüzünden her zaman öyle kalacak.

Bu, annemin her zamanki cömert ve bağışlayıcı doğasını gösterme ihtiyacının tipik bir örneğiydi, ancak babamla bunu başaramadığını söyleyen ilk kişi o olurdu.

Angus'un solundaki kadının huzursuz bir hareketi onu düşüncelerinden ve müzikten uzaklaştırdı. Kadın Madam Sabine Vernier-Crawley'di ve CeeCee'nin annesiydi. CeeCee'nin annesiydi.

Provence dün ani bir hevesle kızının yanında kalmaya karar vermişti ve hem görünüş hem de davranış olarak anne ile kızı arasındaki benzerlikten şüphe yoktu. İkisi de enerji doluydu, sanki yaşama sevinçlerini hiçbir şey söndüremezmiş gibi.

Annesi tarafından her zaman Cécile olarak anılan CeeCee, annesinin yanındayken birdenbire İngilizceden çok Fransız oldu - kusursuz İngiliz aksanı kayboldu ve daha da hareketli ve

Her hareketiyle kendini ifade ediyordu. Babası Paris'te bir müzayedeye katıldığı için bu geziye katılamamıştı ve CeeCee'ye göre yaklaşık otuz yıldır Fransa'da yaşamasına rağmen hala tereyağlı bir çörek kadar İngiliz'di.

"Demek hakkında çok şey duyduğum yakışıklı İngiliz erkek arkadaşın bu! Angus onunla tanıştırıldığında CeeCee'nin annesi haykırmıştı. Angus'u ipek ve baş döndürücü bir parfümle kucaklayan anne, ona Sabine demesi için ısrar etmiş ve kızına dönerek, "Bana onun çekici olduğunu söylemişsin Cécile, ama ne kadar yakışıklı olduğunu söylememiştin," demişti.

"Anne," dedi kızı, "uslu dur ve Angus'u utandırma. Ya da beni.

Azarlamayı bir kenara bırakan Sabine, "Onda metanetli bir şeyler var, muhtemelen cazibesi de bu. Bu ve çok uzun boylu ve gururlu görünüşü. O modern zamanların Bay D'Arcy'si, evet, şimdi ona neden bu kadar düşkün olduğunuzu anlıyorum!

CeeCee gülerek dudak büktü ve Angus'u onun korkunç sözlerini görmezden gelmeye çağırdı.

Anne.

Coşkulu alkışlar yükselirken ve dörtlü alkışları kabul edip sahneden ayrılırken CeeCee'nin annesi kolundan tuttu.

"Bir içki," dedi, "bir içkiye çok ihtiyacım var. Kızımın performansı ile ne kadar gurur duysam da, konserin geri kalanında bana yardımcı olması için büyük bir kadeh şaraba ihtiyacım var. Gelin, acele edelim ki kuyruğun en arkasında kalıp beklemek zorunda kalmayalım!

Giydiği yüksek topuklu ayakkabılara rağmen, olimpiyat madalyası kazanacak bir hızla yola koyuldu ve Angus'un ona yetişip yetişmediğine aldırmadan diğer yardım konseri müdavimlerinin arasından sıyrıldı. Angus daha iri yapılı olduğu ve kimseyi yolundan çekmeye meyilli olmadığı için onun kadar hızlı hareket edemiyordu ama sonunda barda ona yetişti ve bar çalışanlarından bir erkeğin dikkatini çoktan çekmişti. Angus, kızın onu yakalamakta hiç zorlanmayacağından şüphe duymuyordu.

bir şey istediğinde birinin gözüne bakardı. Aynı şey CeeCee için de geçerliydi. İkisinde de Angus'un süper güç dediği aynı çekici cazibe vardı.

İçkileri ellerinde, Angus kalabalık bara baktı ve biraz uzakta sessiz bir yer gördü ve herkesten önce oraya doğru ilerledi.

Sabine, kendi kırmızı şarap bardağını onun su bardağına doğru kaldırdı - Sabine bu akşam için onların şoförüydü - ve hızlı bir "*Santé!*" ile bardağı dudaklarına götürdü.

"İyi mi?" diye sordu, şarabın onun beklentilerinin çok altında kalabileceğinden endişelenerek.

"Sorun değil," dedi özenli bir omuz silkmeyle. CeeCee'nin birçok kez yaptığını gördüğü omuz silkme hareketinin aynısıydı bu. "Peki ya maden suyunuz," diye sordu, "o da tamam mı?"

Gülümsedi. "Evet, sorun yok.

Kadın ona gülümsedi. "Ne düşündüğünü biliyorum," dedi.

"Biliyor musun?"

'Bu Cécile tıpkı benim gibi, ne zaman belirli bir hareket yapsam ya da belirli bir şekilde bir şey söylesem yüzündeki tanıma ifadesini görebiliyorum. Haksız mıyım?"

"Evet," dedi.

'Şimdi Cécile'in büyüdüğünde nasıl olacağını biliyorsun, sadece daha güzel olacak. Söylesene Angus, sen kime çekmişsin, babana mı annene mi?"

"Annem," dedi yanıtını düşünmek zorunda kalmadan.

"Ne şekilde?"

Buna cevap vermek o kadar kolay değildi. "Muhtemelen insanları olduğu gibi kabul etme eğilimim yüzünden," dedi uzun uzun.

"Bu takdire şayan bir özellik," dedi başını sallayarak. 'Tabii ki yanlış olduğu kanıtlanana kadar. Babanla aranız şimdi nasıl? Cécile bana onun anneni terk etmesiyle ilgili her şeyi anlattı.

Az önce yaptığı düşünce çağrışımında hata yoktu. "Harika değil," diye cevap verdi.

'Bir insana inandıktan sonra seni hayal kırıklığına uğrattığını ve yüzüstü bıraktığını hissetmekten daha kötü çok az şey vardır,' dedi, 'ama baban hakkında gerçekten çok kötü düşünmemelisin. Tecrübelerime dayanarak konuşuyorum. *Babam* sevgili *anneme* defalarca sadakatsizlik etti, sadık olmak onun doğasında yoktu, ama bu *annemi* ne kadar kızdırsa da, sonuna kadar ona değer vermeye devam etti. Benim gibi. Sence annen babanı hala önemsiyor mu?"

"Söylemesi zor," diye cevap verdi, bu endişe verici derecede açık sözlü kadının yanında kendini acınacak derecede kaba hissetmemeye çalışarak.

'Acı zamanla azalacaktır,' diye devam etti, 'özellikle de annen bir sevgili edinirse, ki bunu yapmasını şiddetle tavsiye ediyorum. Ve ne kadar erken olursa o kadar iyi. Bundan fevkalade fayda görecektir.

Yüzünün kızardığını ve hayal etmek isteyeceği son şeyin annesinin bir sevgili edinmesi olduğunu bilen Angus bakışlarını indirdi ve suyunu yudumladı.

"Cécile bana annenin bir yel değirmenine taşındığını söyledi," diye devam etti Sabine umursamazca. "Kulağa ne kadar romantik geliyor.

"Kesinlikle farklı," dedi, artık daha az tehlikeli bir zeminde olduklarını hissederek.

"Ve orada mutlu mu?

'Evet,' dedi daha kendinden emin bir şekilde. "Bunu seviyor. Gerçekten seviyor. "Bu da iyi bir şey. Bu da demek oluyor ki yeni bir hayata atılmaya hazır.

Kendisi için macera. Peki ya sen Angus, sen maceracı bir tip misin?

"Hiç bu kadar düşünmemiştim. Verdiği cevap karşısında içten içe ürperdi; sesi daha sıkıcı çıkabilir miydi?

'Oh, ama yapmalısın! Herkesin hayatında bir macera olmalı.

Sen ve Cécile birlikte bir şeyler planlamalısınız. Ya da belki Ona bir sürpriz yapalım mı? Babası bunu benim için yapmakta her zaman çok başarılı olmuştur. Angus'a doğru eğildi, şeri rengi gözleri tıpkı CeeCee'ninkiler gibi geniş ve kararlıydı ve bakımlı parmağını Angus'a doğrulttu. "Cécile için en büyük pişmanlığımızın ne olduğunu söyleyeyim mi?

Kalbi sıkışmıştı. Uyarılmak, en büyük pişmanlıklarının kendisi olduğu, biricik kızları için yeterince iyi olmadığı söylenmek üzere miydi? "Devam et," dedi ihtiyatla.

'Hayatında daha fazla risk almamış olması. Çok güvenli oynadı. Neden müziği tam zamanlı mesleği haline getirmediğini bilmek ister misiniz? Risk almaktan, yeterince iyi olmadığıнын düşünülmesinden korktu. En iyisi, güvenli davranıp sıkıcı bir günlük işe razı olmak ve önemsiz bir kuartette amatör olarak sivrilmektir.

"Bu akşam burada yaptığı şeyin önemsiz bir şey olduğunu düşünmüyorum," dedi CeeCee'yi savunmak için hızlıca, "bir çocuk hayır kurumu için çok ihtiyaç duyulan fonların toplanmasına yardımcı oluyor.

"Evet, evet, çok övgüye değer, ama macera nerede, risk nerede?

CeeCee'nin annesiyle konuşmanın başlı başına büyük bir risk olduğunu düşünen Angus, herkesin yerlerine dönmesi için zilin çalmasıyla daha fazla zor durumda kalmaktan kurtuldu.

Küçük oditoryuma geri dönen ve ışıkları indiren dörtlü, büyük alkışlar eşliğinde yeniden sahneye çıktı ve konserin ikinci yarısına başladı

Borodin'in Yaylı Çalgılar Dörtlüsü No.2'sinin üçüncü bölümünü çaldı ki Angus bu bölümün CeeCee'nin favorisi olduğunu biliyordu. Bu bölüm onun da favorisi haline gelmişti ve Angus müziği dinlerken, müziğin kendisini yıkayıp geçmesine izin verirken, bakışlarını CeeCee'den ayırmıyordu. Bir keresinde ona Borodin'in bu parçasının mutlak güzelliğini kelimelere dökmesinin imkansız olduğunu, bu parçayı çalarken derin bir huzur duygusuna kapıldığını, neredeyse beden dışı bir deneyim yaşadığını söylemişti. "Alexander Borodin bu eseri karısı için yazmıştı," diye açıklamıştı, "bunu yapmak için onu ne kadar sevmiş olabileceğini bir düşünün!"

Angus daha önce müzik hakkında onun gibi konuşan birini tanımamıştı ve şimdi seyircilerin önünde çalarken yüzündeki ifadenin yoğunluğuna, gözlerinin kapalı oluşuna ve viyolonsel telleri üzerinde yayı hareket ettirirken vücudunun sallanışına bakınca, onun kız arkadaşı olmasından dolayı büyük bir gurur duydu.

Ama bundan çok daha fazlasıydı, çok daha fazlası. Ona karşı hissettiği şeyin aşk olduğunu biliyordu. Bunu, duyuları arasında dalgalanan enfes müzik notalarını hissettiği kadar kesin bir şekilde hissediyordu. Yaşadığı şey bir uyanıştı, sanki daha önce olan her şey bir uyanışa doğru ilerliyordu. Bu an.

Tüm bu düşünceler onun için tamamen yeniydi. Doğası gereği mantıklı ve analitik olan her şeyde akıcı bir şekilde konuşurdu ve bunun aksine Tüm derin gizemiyle aşkın dili ona bir zamanlar Borodin'in müziğinin incelikleri kadar yabancıydı.

Bu aydınlatıcı kişisel farkındalık prizması aracılığıyla Sabine'in herkesin hayatında bir maceraya ihtiyacı olduğu iddiası üzerine düşündü. Haklı mıydı? Ve eğer öyleyse, CeeCee ile birlikte nasıl bir macera yaşayabilirlerdi? Ama yine de, diye düşündü ani bir gülümsemeyle, CeeCee Mart ayında o gece kapısını çaldığı andan itibaren, onunla inanılmaz ve beklenmedik bir maceraya atıldığını hissetmişti.

Ama sonra aklına endişe verici bir düşünce geldi. Eğer CeeCee için yarı zamanlı bir müzisyen olmak güvenli, ikinci en iyi seçimse, o da güvenli, ikinci en iyi erkek arkadaş mıydı? Çok daha heyecan verici ve müzikal açıdan onun kadar yetenekli biriyle birlikte olması gerekmez miydi? Annesinin ima ettiği şey bu muydu?

Bölüm Otuz Bir

! Vay canına, büyük bir risk aldın, değil mi? Ya bir daha baba olmak istemediğini söyleyip seni terk etseydi?

Zoraki bir kayıtsızlıkla, sanki dünyanın en kolay kararıymış gibi Zoe iş arkadaşının sorusunu omuz silkerek geçiştirdi. "O noktaya gelmeyeceğini biliyordum," diye yalan söyledi, "Kip beni seviyor, o kadar.

Öğle yemeğini henüz yemiş olan o ve Phoebe, masalarına dönmeden önce iş parkının arazisinde gezintiye çıkarak Eylül sonu güneşinin tadını çıkarıyorlardı.

Son birkaç gün içinde hamilelik Zoe'ye devasa karbonhidrat içeren her şeye karşı beklenmedik bir iştah vermişti ve şimdi sadece on beş haftalıkken bel kemerlerinin ne kadar zorlandığını inkâr etmek mümkün değildi. Çok uzun sürmeyecekti.

Hamileliğini gizleyemeden önce, insanların kilo aldığını düşünmelerine izin verme seçeneği de vardı.

Kip bebek haberini bir süre daha gizli tutmak istiyordu, çünkü bunu ailesine şahsen ve kendi zamanında açıklamak istiyordu. Zoe'nin buna sinirlenmeye hakkı yoktu, hele de bebekle ilgili ne yapmak istediğine karar vermesi için ona zaman tanınması konusunda ısrar ettikten sonra, ama mantıksız bir şekilde sinirlenmişti. Ona göre bunun eski ailesiyle hiçbir ilgisi yoktu,

O ve bebek onun yeni ailesiydi ve Kip'in sadakati de burada yatmalıydı. Onları değil, onu gücendirmekten endişe etmeliydi.

Alexandra Palace'daki Luxury Travel Show için ekibinden bazılarıyla birlikte iki günlüğüne Londra'daydı ve söylediğine göre bu, bol bol yemek, içmek ve sektör dedikodularını paylaşmak için bir bahaneydi. Pandemi seyahat sektörünü neredeyse dize getirmişti ve pek çok firma batarken, hayatta kalanlar, yani sektördeki yoldaşlar silahlar - eski iştisamlı günleri yeniden yaşamak için fuarlarda buluşmaktan keyif aldım.

Dün sabah erkenden evden çıkmıştı ve kız onun adımlarında bir sıçrama olduğuna ikna olmuştu: belki de kaçtığı ve bir kez daha baba olmaktan başka bir şey düşünme şansına sahip olduğu için mutluydu. Bunu asla kabul etmeyeceğinden değil. Phoebe de ondan böyle bir itirafta bulunmasını isteyecek değildi; aldığı riski daha da artırmaya gerek yoktu. Çünkü Phoebe'nin de az önce belirttiği gibi, hamileliğe devam etme kararını tek taraflı olarak almak onun için büyük bir riskti.

Yaptığı seçim hakkında şimdi ne kadar net düşünse de, Zoe Kip'in hâlâ arayışta kapatması gerektiğini biliyordu, ki bu anlaşılabilir bir şeydi. Kulağa hesapçı geliyordu ama kararının Kip'in ona olan sevgisini test edeceğini düşünmüştü. Bunun her ikisi için de adil olacağını düşünmüştü.

"Eminim Kip şok olmuştur," dedi Phoebe. "Bütün bunların geride kaldığını düşünmüş olmalı.

"İkimiz için de bir şok oldu," diye itiraf etti Zoe, "ama yeniden baba rolünü üstlenme ihtimalinden çok memnun. Ve onun sözlerini yineleyerek ekledi: 'Ne de olsa, ikimizden daha deneyimli olan o.' bebeklere gelir, bu yüzden eli yatkındır.'

"Yine de ikiniz için de büyük bir değişiklik olacak, değil mi? Phoebe, 'uzun süredir bir çift olmadığınızı ve onun sizden çok daha yaşlı olduğunu düşünürsek,' dedi. O bir dede, değil mi?

"Harika bir baba olacak," dedi Zoe sıkıntıyla, bu olumsuz tavırdan hoşlanmamıştı Phoebe konuşuyordu ve Kip'i küçümsüyordu. Phoebe daha önce Kip ve yaş hakkında tek bir kelime bile etmemişti.

Phoebe'ye hamile olduğunu itiraf ettiği için pişmanlık duyuyordu, özellikle de Kip'in ona kızacağını bildiği için, Phoebe'nin o sabah masasının üzerine eğilip Zoe'yi bilgisayarında bir anne-bebek sitesine bakarken yakaladığı ana geri sarabilmeyi diledi. Ofise.

"Aman Tanrım, değılsin, değil mi? Phoebe heyecanla fısıldadı.

Yalan söylemek beyhude görünüyordu ve bir bakıma Zoe bu haberi bir arkadaşıyla, doktor ya da ebe olmayan biriyle paylaşmak istemişti. Ve Phoebe, Zoe'nin arkadaş olarak gördüğü tek iş arkadaşısıydı. Aslında o, Zoe'nin Suffolk'a taşındığından beri edindiğı tek yeni arkadaştı. Kip'le olan ilişkisi her şeyi tüketmişti ve Londra'daki eski arkadaşlarıyla bir araya gelme ya da burada yeni arkadaşlar edinme ihtiyacı hissetmemişti. Yaş farkı göz önüne alındığında, küçük bir mesele vardı

Kip ve eski arkadaşlarının pek de uyumlu olmadıklarını düşünüyordu. Onları hayatından tamamen çıkarmamıştı ama kesinlikle onlardan uzaklaşmıştı. Birkaçı babası yaşında bir adamla birlikte olmasının delilik olduğunu söylemiş, biri de evli bir adamla ilişkisi olduğu ve dürüst olmayan davranışlarıyla kız kardeşliğini hayal kırıklığına uğrattığı için onu eleştirmişti. Zoe'ye göre artık bir arkadaş değildi.

"Ofistekilere ne zaman haber vermeyi planlıyorsun? Phoebe sordu.

"Yakında," dedi Zoe. "Ama elimden geldiğince uzun süre çalışacağım.

"Seni özleyeceğim. Sanırım bebek doğduktan sonra geri gelmeyeceksin, değil mi?"

Bu varsayım karşısında şaşırان Zoe kaşlarını çatı. "Neden böyle söylüyorsun?"

Phoebe gülümsedi. "Buna ihtiyacın olmayacak. Kip'in seni alışmak istediğın tarzda tutmaya gücü yetecektir, değil mi?"

Zoe başını salladı. "Boşandıktan sonra olmaz ve daha da önemlisi, çalışmayı seviyorum. Kendimi 7/24 evde tıklılı kalmış olarak göremem. Ayrıca burada bir kreş var, yani çocuk bakımı sorun olmayacak.

"Kız kardeşim de aynı şeyi düşündü ama zamanı geldiğinde işe geri dönmedi. Eninde sonunda döneceğini söylüyor ama iki çocuğı da okula başladığında. İlk taramanızı yaptırdığınızda bebeğın cinsiyetini öğrenecek misiniz?"

Zoe, "Bu konuyu Kip ile görüşmem gerekecek," dedi. "Bu ortak bir karar olmalı. Daha önce ısrar ettiğı özerkliği göz önünde bulundurunca, Kip'in şöyle diyeceğini hayal edebiliyordu: *Oh, yani şimdi benim de söz hakkım var, öyle mi?*

Son bir haftadır, çoğı insanın yapamayacağı şeyleri yapmakla meşguldü. Anne adayları bunu zaten yapardı - sağlık merkezinde bir pratisyen hekim ve ebeyle görüşmüştü ve tarama için bir randevu ayarlamıştı. Birdenbire her şey çok gerçekçi gelmeye başladı.

"Hey, ne yapmamız gerektiğini biliyorsun," dedi Phoebe, arkalarını dönüp ofise doğru adımlarını geri atmaya başladıklarında, "ama sadece doğru zaman olduğunu düşündüğün zaman. Bir bebek partisi düzenlemeliyiz. Ne dersiniz?"

Zoe bunun berbat bir fikir olduğunu düşündü. "Ama kimi davet edeceğiz?"

"Bir sürü insan. Başlangıç olarak Londra'daki arkadaşların. Sonra buradaki ofiste Katie ve Jo var ve..." Duraksadı. "Şimdi bunu alma ama bu Kip'in ailesi için mükemmel bir zeytin dalı olabilir, neden kızını ve gelinini davet etmiyorsunuz? Tabii ki karısını değil, bu çok ileri bir adım olur.

Zoe gözlerini dikerek Phoebe'ye baktı. "Ciddi olamazsın.

'Son derece ciddiym. Dediğim gibi, bu ideal bir zeytin dalı.

'Ailesinden hiç kimseyle tanışmadın. Benden nefret ediyorlar. Kip'le birlikte köydeki bilgi yarışması gecesinde Ashley ve Caro'yla nispeten acısız bir akşam geçirmiş olsalar da, Langford'ları *topluca* düşündükçe Aldeburgh Laneti hâlâ Zoe'nin aklından çıkmıyordu. Gerçi dürüst olmak gerekirse, asıl sorun çıkaran Lexi olmuştu.

"Şu anda senden nefret ediyor olabilirler," dedi Phoebe, "ama işin içine bir de bebek girince, yani tam anlamıyla değil tabii ki, ama çocuğunuz Kip'in çocuklarının üvey kardeşi olacağı için size ısınacaklardır. Nasıl bu işe dahil olmak istemezler ki?"

Zoe, bu öneriyi Kip'e *yaptığını* ve onun yüzündeki mutlak dehşeti gözünde canlandırdığını düşündü. Kendi yüzünde de öyle.

Çok sonra ve televizyon izlerken uyuyakaldığı için erkenden yatağa girdiğinde, lambayı kapatıp başını yastığa koyar koymaz uyandı ve zihni son sürat çalışmaya başladı.

Yatakta dönerek bir elini Kip'in olması gereken boşluğa koydu. Yanına taşındığından beri ilk kez bir geceyi ayrı geçiriyorlardı ve onun burada olmaması garip hissettiriyordu. İşten eve döndüğünde onu aramaya çalışmıştı ama cevap vermemişti. Muhtemelen eski dostlarıyla eğlenmekle meşguldü. Onlardan birine kızından ve yeniden baba olduğundan, belki de kendisinden çok daha genç bir kızla ilişkisi olduğu için gururlu bir övünme olarak bahsedecek miydi? Belki de hayır, bu onun tarzı değildi; övünecek biri değildi.

Onun korkak biri olduğunu da düşünmüyordu ama konu ailesine bebekten bahsetmeye geldiğinde ayak sürüdüğünü hissetmişti. Onları üzme konusunda gerçekten bu kadar endişeli miydi? Durumu kabul edecek kadar yetişkin değiller miydi ve Zoe'nin yaşı göz önüne alındığında, bir bebek her zaman kartlarda olabilir miydi?

Kip bir keresinde bir ebeveyn olarak çocuklarını koruma isteğinin asla bitmeyeceğini söylemişti ve Kip'in de bunu yaptığını düşünüyordu. Ama çocukları doğduğunda ne olacaktı, Kip'in ilk ailesinin yanında ikinci planda mı kalacaktı?

Aldeburgh'daki o günü, Arabella'nın kocası Giles'ı ve onun nasıl karısının değil de kızının tarafını tuttuğunu bir kez daha düşündü. Sadece birkaç ay önce olsa Zoe bu konu üzerinde durmaya asla izin vermezdi.

Böyle bir düşünceye kapılmasının basit bir nedeni vardı: Kip'in ona olan sevgisinden, onun için her şeyden önce geldiğinden ve her zaman da öyle kalacağından yüzde yüz emin olduğunu hissetmişti.

Ama şimdi, hamile kaldığından beri, ilişkilerinin ekseni hafifçe eğilmişti ve artık kendisinin önce geldiğinden o kadar emin değildi. Bunun ne kadar acı verdiğine şaşırılmıştı.

Otuz İkinci Bölüm

Kip, bir kapının usulca kapanması ve hemen ardından akan suyun sesiyle en sersem derinliklerinden yüzeye çıktı. Kafasının içinde patlayan darbeli matkabın gürültüsüyle savaşıyan beyninin yönünü bulması birkaç saniye sürdü.

Evde değildi.

Burası onun otel odası değildi.

Ve... ve geceyi yalnız geçirmemişti.

Yataktan fırladı, elbiselerini yere düştükleri yerden aldı, kaçabilmek için üzerine düzgün bir şeyler giyme telaşıyla neredeyse düşüyordu.

Arkasından sessizce kapıyı kapatıp, elinde çorapları ve ayakkabılarıyla koridordan kendi odasına çekilmesi bir centilmen davranışı değildi, ama son on iki saattir bir centilmen gibi davranmamıştı.

İçeri girmek için elektronik anahtar kartını karıştırdıktan sonra, sanki bu yaptıklarının utancını bastırmaya yetecekmiş gibi kapıyı çarparak kapattı.

Zor nefes alıyordu, ağzı kurumuştı ve başı hâlâ çarpıyordu, kendini toparlamaya çalıştı. Ama yapamadı. Yaptığı şey acınacak kadar iğrenç bir klişeydi.

Üzerindeki giysileri çıkarıp dün gece uyumadığı yatağın üzerine fırlatarak banyoya gitti ve duşu açtı. Isıyı dayanabileceği en yüksek sıcaklığa ayarladı ve duş başlığının altında durdu, yüzü geriye doğru eğilerek yakıcı sıcak suyun onu acı verecek kadar kavurmasına izin verdi.

Daha fazla dayanamayınca duşu kapattı ve buhar dolu banyoda askıdan bir havlu aldı, acıyan cildini ovuşturduktan sonra beline bağladı. Başka bir havlu kullanarak

lavabonun üstündeki aynaya ve yansımasına acımasızca baktı.

Bir yabancıya baktığını söyleyebilmeyi isterdi ama bakmıyordu. Bu onun gerçekte olduğu kişiydi. Bu gerçek Christopher Langford'du, Zoe'yle yatarak karısına ihanet eden adamdı ve şimdi de Zoe'ye ihanet eden adamdı. Şehirde son bir gece geçirmek üzere yola çıkan ekibine - Ronan, Amanda ve Lucy'ye - veda ederken ne yaptığını çok iyi biliyordu; onlara kendisi gibi yaşlı bir moruğun kendilerini engellemesine ihtiyaçları olmadığını ve Suffolk'a dönmeden önce sabah kahvaltıda görüşeceklerini söylemişti. Bunun yerine, planlandığı gibi otelin barına gitmiş ve gösteride yakındaki bir stantta bulunan kadınla bir içki içmişti. Bir içki birkaç içkiyi daha beraberinde getirmiş, ardından akşam yemeği ve ardından da odasına davet gelmişti.

Bu, yıllar önce Louisa ikizlere ve henüz üç aylık olan Angus'a bakmakla o kadar meşgulken, Kip'in onun radarına neredeyse hiç girmediğini hissettiği bir şeyin tekrarıydı. Davranışları için mazeret üretmiyordu ama o zamanlar seks Louisa'nın aklındaki son şeydi ve Korfu'da güzel bir Yunanlı kadınla baş başayken mevcut villa sahiplerinin yanı sıra mülklerini tatilcilere kiralamayı umduğu müstakbel villa sahiplerini de memnun ediyordu. Uzo içerken kendi kendine, Louisa bilmediği sürece bunun ne zararı olabilir ki, demişti. Ama son anda, kadını otel odasına geri götürmek üzereyken özür diledi. Kadın bu konuda çok iyi davranmış ve fikrini değiştirirse telefon numarasının kendisinde olduğunu söylemişti.

O utanç verici baştan çıkarma gecesine atıfta bulunduğu gibi, bu kıl payı kaçırma, haftalar ve aylar sonra onu rahatsız etti ve telafi etmek için olabileceği en iyi koca ve baba olacağına yemin etti. Bazen bu yeminin kendisi için Louisa ile evlendiklerinde kilisede söylediklerinden çok daha önemli olduğunu düşünüyordu.

Ama sonra Zoe oldu ve bu yeminin hiçbir anlamı kalmadı. Ve şimdi karısına ihanet ettiği gibi Zoe'ye de ihanet etmişti.

"Senin derdin ne?" diye sordu yansımasına. 'Zoe için her şeyden vazgeçtin ve şimdi de bunu yapıyorsun! *Neden?*

Cevabı çok iyi biliyordu ve bu onu vahşı bir öfkeyle doldurarak iki elini de leğenin mermer kenarına sertçe vurmasına neden oldu. Sol elini suyun üzerine indirdiğini çok geç fark etti.

Diş fırçasının bulunduğu cam şimdi kırılmıştı ve bir cam parçası avucunun içine saplanmıştı. Bir an için büyülenmiş bir dehşetle baktı, bu çok imkânsız görünüyordu. Kan mermere ve leğene damlamaya başladığında dişlerini sıktı ve cam parçasını dikkatlice çıkardı. Kan artık bolca akıyordu, elini olabildiğince sıkıca bağlamak için bir yüz bezi kullandı.

Yatak odasına geri dönerek aceleyle giyindi ve asansörle zemin kata inerek resepsiyondaki kıza ilk yardım çantası olup olmadığını sordu. Kız, adamın eline bağladığı kızarmış yüz bezine bir göz attı ve bir kapıdan geçerek kayboldu, saniyeler sonra da üzerinde kırmızı bir haç olan beyaz bir kutu taşıyan yaşlı bir kadınla geri döndü. Kadın onu resepsiyon masasından alıp rahat bir oturma alanına götürdü.

Adam yüzündeki bezi çıkardığında, 'Bence A ve E'ye gitmelisin,' dedi.

"İyi olacağım," dedi yüzünü buruşturmamaya çalışarak, "ve kim bilir hastanede birini görmeden önce ne kadar beklemem gerekecekti.

Kadın ona kuşkulu bir bakış attı ve karşılığında adam en çekici ve ikna edici gülümsemelerinden birini sundu. Tanrı yardımcısı olsun, dün gece o kadar çok kullandığı gülümsemeydi bu. "Lütfen," dedi, "şimdi benim için elinden geleni yaparsan çok minnettar olurum.

Adamın dediğini şaşırtıcı bir beceri ve verimlilikle yaptı.

"Bunu daha önce de yaptın, değil mi?" dedi bir başka gülümsemeye.

"Evet," diye cevap verdi. 'Geçenlerde bir ilk yardım kursuna gönderildim.

Buradaki yönetim, birilerinin neyin ne olduğunu bilmesinde ısrar ediyor. "Size çok minnettarım.

"Hâlâ dikiş atılması gerektiğini düşünüyorum. Bu konuda biriyle görüşeceksin, değil mi?"

"Yapacağım," dedi ayağa kalkarak. "Söz veriyorum.

Bir söz daha verildi, diye düşündü asansöre binip odasına çıkmak için fuayeyi geçerken. Tekrar içeri girip kahve yapmak için çaydanlığı kaynattıktan ve saatin henüz sekiz olmadığını fark ettikten sonra, elindeki zonklayan ağrıyı dindirmek için iki parasetamol ve kafatasının içindeki vuruş.

Ekibiyle kahvaltı edeceğini söylemişti ama onlarla yüz yüze gelemezdi ya da dün geceki kadını görme riskini göze alamazdı, bu yüzden onlara mesaj atarak bir işinin çıktığını ve planladığından daha erken ayrılacağını söyledi.

Sonra Zoe'ye mesaj attı. Ama ne diyeceğini bilemedi. Tıpkı dün gece bir şeyler içmek için bara gitmeden önce onu aradığında ne diyeceğini bilemediği gibi. Aramasını görmezden gelmek daha kolay olmuştu çünkü bencilce tek istediği birkaç saatliğine de olsa yalnız kalmaktı, böylece karmaşıklıktan uzak, hiçbir şeyden ya da hiç kimseden sorumlu olmak zorunda olmadığı bir dünyada kendini kaybedebilirdi.

Onu korkutan şey, yeniden baba olma korkusuydu. Tüm bu yükümlülükler yeniden. Bundan hiç kurtulamayacak mıydı? Zoe'yle yeni bir hayatın onun için yeni bir sayfa açması, kaygısızca eğlenip altın bir gün batımına doğru yol alması gerekiyordu.

Bunun kendisini bencil gibi göstermesi umurunda değildi. Bencilceydi! Ama bencil olma, bir şeyi sadece kendisi için isteme hakkını kazanmamış mıydı? Babasının geçirdiği kazadan beri başkalarının sorumluluğunu üstlenmeyi bir görev olarak görüyordu - önce anne ve babasının, sonra da Louisa ve çocukların. İşi ve çalıştırdığı herkesi de düşünmek zorundaydı ve Tanrı aşkına, tatil villalarını şirketi aracılığıyla rezerve eden müşterilere, ev sahiplerine karşı da kendini sorumlu hissediyordu. Sadece bir kez olsun hayatının yükünün omuzlarından kalktığını hissetmek istiyordu. Çok şey mi istemişti?

Kahvesinin kalanını içti, dişlerini temizledi, kırık su bardağını dikkatlice çöp kutusuna attı ve ardından Zoe'ye bir mesaj göndererek Londra'da tamamlaması gereken birkaç işi olduğunu, ancak öğleden sonra geç saatlerde ya da trafiğe bağlı olarak akşam erken saatlerde evde olacağını söyledi. Kimsenin kendisine ulaşamaması için cep telefonunu kapatmadan önce Zoe'ye ne zaman evde olacağını bildireceğine dair söz verdi.

Daha fazla söz.

Daha fazla

yalan.

Londra, M11 ve Stansted havaalanını geride bıraktıktan sonra, biraz daha kahve ve hamburger için Braintree'deki McDonalds'a girdi. Kahvaltıyı kaçırdığı için şimdi acıkmıştı. Avuç içi de ağrıyordu ve bu yüzden tekrar yola çıkmadan önce birkaç parasetamol daha yuttu.

Kırk dakika sonra aniden, araba kullanırken düşüncelerinde kaybolduğunu ve otomatik pilota geçtiğini ve eve doğru gittiğini fark etti

... ama yanlış evdi, Charity Cottage'dı.

Bir sapak bulup U dönüşü yapabiliirdi ama merakından yoluna devam etti. Ev satılalı sadece birkaç hafta olmuştu ama yanına yaklaştığında yeni sahiplerinin çoktan eve damgalarını vurmaya başladıklarını görebiliyordu. Evin önünde bir dekoratörün minibüsü vardı.

sürücü ve tulum giymiş iki adam merdivenlerde üst kat pencerelerini boyuyordu. Ne kadar saçma olsa da, bunu kişisel bir hakaret olarak algıladı, sanki işleri oluruna bırakmakla ve yeterince önemsememekle suçlanıyordu. O

Komşular tarafından fark edilmek istemediğinden yoluna devam etti.

Louisa'nın arkasından iş çevirip evi satılığa çıkararak ona böylesine haince ve incitici bir darbe indirmesinin üzerinden bir asır geçmiş gibiydi. Çizmeyi diğer ayağına geçirmiş olsaydı, çılgına dönerdi. Louisa ise tam tersine ölçülü bir öfke ve incinmişlik örneği sergilemişti. Evet, ona bir şey kanıtlamak için kilitleri değiştirmiş ve ara sıra iğneleyici sözler sarf etmişti ama aslında adamın bu işten sıyrılmasına izin vermişti. Başka bir eş nefret dolu bir intikam almak ve onu cezalandırmak isteyebilirdi.

daha sert bir şekilde. Ama Louisa öyle yapmamıştı. Adamın ona yaptıklarının şokunu bir şekilde atlatmıştı.

"Louisa'nın senin için fazla iyi olduğunu söylemedim mi?"

Hafifçe azarlayan ses annesine aitti ve ne kadar hayal ürünü olsa da dayanılmaz derecede gerçekçi hissettiriyordu ve aniden içini burkan bir utançla doldu. Hem dün gece Zoe'yi aldatarak kendini rezil ettiği için hem de Louisa'ya davranış biçimi yüzünden. Belki de özellikle Neredeyse kırk yıldır evli olduğu, iyi ve kötü günlerinde onu sevmiş ve sorgusuz sualsiz desteklemiş olan kadına nasıl davrandığını.

Kalbinin hızlandığını hissettiği o tanıdık duyguyla ve Ciğerlerindeki havanın emildiğini ve göğsünün çökmek üzere olduğunu hissettiğinde, arabanın hızını yavaşlattı ve yapabildiği en kısa sürede yolun kenarına çekip motoru kapattı. Torpido gözünden bir kâğıt torba çıkarıp ağzına götürdü ve içine nefes aldı; ciğerlerinin yavaşça havayla olduğunu hayal etmek için gözlerini kapattı. Tıpkı Dr. Google'ın tavsiye ettiği gibi.

Saldırı geçtikten sonra gözlerini açtı ve sanki bir anlık bir berraklığa kapılmış gibi, yapması gereken bir şey olduğunu anladı.

Nasıl karşılanacağı konusunda hiçbir fikri yoktu, ama bunu yapmasının son derece önemli olduğunu hissediyordu, sanki bir şekilde

Yaşadığı stresi hafifletecek ve belki de panik ataklarına bir son verecekti.

Otuz Üçüncü Bölüm

Louisa, değirmenin tepesindeki yuvasında, gerekli olan ekstra ince ayrıntıları elde etmesine yardımcı olan zanaat lambasının yardımıyla son rötuşları yapıyordu.

bir çift 12. ölçekli Ming tarzı zencefil vazosuna dokunuyor. Sırlı seramik kaplar düz beyaz olarak başlamıştı, ancak şimdi sarılar, pembeler, yeşiller ve mercanların Çin ejderhaları ile serpiştirilmiş çiçeklerle güzel bir karışımıydı.

Son iki saat boyunca zencefil vazoları üzerinde çalışmak, o sabah postayla gelen şeylerden uzaklaşmak için iyi bir fırsat olmuştu. Açmak Zarfin üzerinde *Decree Nisi yazısını* görünce evliliğinin acı kaybını bir kez daha hissetti. Bu kağıt parçası artık tüm yasal gerekliliklerin yerine getirildiğini ve boşanmanın gerçekleşmemesi ve mutlak kararnamenin çıkarılmaması için hiçbir neden kalmadığını gösteriyordu. Evliliğinin Bunun, üzerinde kelimeler yazılı bir kağıt parçasından başka bir şey olmadığına kendini ikna etti. Nisi kararnamesinin yakın olduğunu ve ne anlama geleceğini biliyordu ve zaten gerçekleşmeyen hiçbir şeyi değiştirmiyordu, öyleyse neden üzülmesine izin veriyordu?

Çünkü Kip'in ihaneti karşısında hâlâ hissettiği şoktan kendini soyutlaması imkânsızdı. Acı ve kayıptan başka bir şey hissetmek, paylaştıkları hayatla ve bir zamanlar ifade ettiği her şeyle alay etmek olurdu. Avukatı, boşanmayla birlikte geçmesi gereken bir yas süreci olduğu ve bunun için herhangi bir zaman kısıtlaması olmadığı konusunda onu uyarmıştı. Ne kadar sürerse o kadar sürecekti.

Sinir bozucu bir şekilde, bu durum kalıcı bir durum gibi görünüyordu. Louisa yeni geleceğine doğru olumlu adımlar attığına ve durumunun kontrolünü daha fazla elinde tuttuğuna inanırken, birden kendini geçmişe doğru sürüklenirken buldu. Ancak bu ne kadar doğru olsa da, her geri dönüşte

Bugünkü yazıda olduğu gibi, sonunda yenilenmiş bir güç ve kararlılıkla yoluna devam etti.

Geçen yıl öğrendiği bir şey varsa, o da Hayatta hiçbir şeye güvenmezdi. Bazen kendi mutluluğu ve sevdiklerinin mutluluğu konusunda bu kadar kayıtsız olduğu için eski haline neredeyse gülerek bakıyordu. Buna Kip de dahildi.

şu anda düşüncelerinin çoğuna hakim olan şey kızının mutluluğu ya da mutluluğunun eksikliğiydi. Louisa birkaç kez damadını aramaya çalışmış ama damadı telefonlarına cevap vermemişti. Arabella'ya göre, ilişkileri hakkında düşünmek için daha fazla ayrı zamana ihtiyaçları olduğu konusunda kararlıydı. Louisa onun bu konuda çoktan kararını vermiş olmasından ve boşanma işlemlerini başlatmasının an meselesi olmasından korkuyordu.

Bir aile olarak Giles ve kızına daha iyi davranamayacaklarına inanıyordu ama şimdi hiçbirleriyle konuşma zahmetine bile girmiyordu. Ashley, konuşabileceği kişinin Caro olacağına ikna olmuştu ama o bile görmezden gelinmişti.

Belki de Giles'a yaklaşmakla hata etmişlerdi ama nasıl yapmasınlardı ki? Giles ailenin bir üyesiydi - damadı ve torunu Heidi'nin babası, Peggy'nin amcası, Ashley, Caro ve Angus'un kayınbiraderiydi. Hayatlarından öylece çıkıp gidemezdi.

Zencefilli vazolardaki işi bitmişti ve kullandığı fırçanın ince kıllarındaki fazla porselen boyayı ve kurumalarını önlemek için streç filme sardığı diğer fırçaları silerek el işi lambasını kapattı ve aşağıya, mutfağa indi. Tam da fırçayı

fırçaları temizlemek için terebentin kavanozuna sokarken, bir araba kapısının çarptığını ve ardından kapı zilinini çaldığını duydu. Garajda yığılı duran boş ambalaj kutularını toplamaya gelen nakliye firmasından biri olup olmadığını merak ederek kapıyı açmaya gitti.

Kip'in kendisine baktığını görmek onu daha fazla şaşırtamazdı. "Elinin nesi var?" diye ağzından kaçırdı.

'Önemli bir şey değil,' dedi.

"Bir şeye benzemiyor," dedi, elini saran bandajdan kan sızdığına dikkat çekerek.

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu.

Tereddüt etti; içgüdüşü hayır demekti, onu yeni evinde istemiyordu, burası onun alanıydı ve onunla hiçbir ilgisi yoktu.

"Seninle konuşmak istediğim bir şey var," dedi kadın cevap vermeyince. "Nisi kararnamesi hakkında mı?" diye sordu. "Herhalde bu sabah bir kopyasını aldınız.

"Bunu bilemem; Ally Pally'deki bir ticaret fuarından yeni geldim. Geçmişte standın kurulmasına yardım etmek için onunla birlikte Olympia'ya gittiği zamanları hatırladı. "Ne konuşmak istiyorsun?" diye sordu.

"Lütfen," dedi, "muhtemelen görmek isteyeceğin son kişi olduğumu biliyorum ama içeride konuşabilir miyiz? Uzun sürmez, söz veriyorum.

İsteksizce kenara çekilerek onu içeri aldı ve mutfığa götürerek masaya oturmasını işaret etti.

Charity Cottage'a taşındıklarından beri aile yaşamlarının merkezinde yer alan eski meşe masaya dokunarak, "Sizinle birlikte taşındığınızı görmek güzel," dedi. "Burada yaşamayı nasıl buluyorsun?" diye sordu etrafına bakarak. 'Görünüşe göre burayı rahat bir ev haline getirmişsiniz. zaten kendin için bir ev. Ama bu konuda her zaman iyiydin. "Bu bana çok büyüklük taşıyormuşsun gibi geliyor.

"Niyetim bu değildi.

"Sen ve Zoe nerede yaşayacağınıza karar verdiniz mi?"

Başını salladı. "Henüz değil.

"Neden? Beni evimizden kovmak için acele ediyordun, bunun sebebinin kız arkadaşını etkilemek için bir şeyler almak istemen olduğunu düşündüm'.

Sözlerinin keskinliği hedefini vurmuş olmalı ki adam önce sargılı eline, sonra da tereddütle de olsa tekrar ona baktı. "Sana böyle hissettirdiğim için özür dilerim," dedi. 'Çocuklar nasıl? Bir süredir onlarla konuşmadım.

"Telefonu açamayacak kadar meşgul müsün?

Özür dilemeyeceği her halinden belli olan alaycılığı karşısında kaşlarını çattı. "Hayır," dedi. 'Bunun bir nedeni var ama ona birazdan geleceğim. Mesele şu ki... yani, hayatını bu şekilde alt üst ettiğim için üzgün olduğumu söylemek istedim ve seni asla incitmek istemediğimi bilmeni istiyorum. Gerçekten istemedim. Dünyada sana davrandığım gibi davranılmasını hak eden son kişi sensin.

Louisa geçen yılki Boxing Day'den beri ilk kez onun sesinde gerçek bir pişmanlığa benzer bir şey sezdiğini düşündü. Ayakta durduğu yerden uzaklaşarak gidip onun karşısına oturdu. "Sadece beni incitmedin," dedi daha az sert bir şekilde, "çocuklarımızı da incittin.

'Biliyorum ve bundan gurur duymuyorum. Ama senden dilediğim özrün samimi olduğunu bilmen benim için çok önemli. Eğer bunu telafi etmenin bir yolu olsaydı, bunu yapardım.

Louisa bu beklenmedik ziyarette Kip'in ondan özür dilemek istemesinden daha fazlası olduğunu düşünmeden edemiyordu. Onu affetmesi mi

İstiyor muydu? Yaptığı her şeyi affetmesi için ona ihtiyacı var mıydı?

"Çocuklar nasıl, anlat bakalım?" dedi. "Torunlar da öyle, hepsini görmeyi özledim.

Louisa, çok iyi tanıdığı ve uzun zamandır sevdiği Kip'in yüzünü düşündü. Yıllar geçtikçe iyi yaşlanan o şanslı adamlardan biriydi. Geniş alnı ve güçlü çene hattıyla, otomatik olarak güven veren ve hayran bakışları üzerine çeken bir yüzle kutsanmıştı. Her zaman iyi giyinirdi ve bu da çekiciliğini artırırđı. Ama burada, masada onunla otururken bambaşka bir adam görmüşdü. Daha hüzünlü görünüyordu. Daha az canlı. Hatta yorgun. Ve eğer hayal görmüyorsa, adamın şakakları biraz daha grileşmişti. Acaba yaptıklarından pişmanlık duyuyor ve bu yüzden mi henüz birlikte yaşayacağı bir yer satın almamıştı?

Zoe mi? Ve ona aile hakkında ne söylemeliydi? Arabella, Giles'ın evliliklerine ara verdiğini sadece ailenin yakın çevresindekilerin bilmesi gerektiğini açıkça belirtmişti. 'Ne kadar çok insan Neler olup bittiğini bilenler,' demişti, 'onun için geri dönmek o kadar zor olacak.

Ama Kip ne yapmış olursa olsun, diye düşündü Louisa onu masanın üzerinden izlerken, o hâlâ ailedendi, hâlâ Arabella'nın babasıydı ve Her zaman öyle olacaktı ve neler olup bittiğini bilmesinin adil olacağını düşündü. Bu yüzden ona anlattı.

"Bunun olacağını tahmin etmiş miydin?" diye sordu kadın açıkladıktan sonra.

"Bunu sanki Giles'ı durdurmak için bir şey yapabilirmişim gibi söylüyorsun. "Hiç de bile. Bir süredir mutsuz olduğunu mu düşünüyorsun?

"Yani senin olduğun gibi mi?

İrkildi. "Sanırım öyle. Bu tür şeyler nadiren ani bir hevesle yapılır. Lexi'nin Arabella ile oynaşması ve onu kendinden geçmeye zorlaması dışında, aralarında başka bir şey oluyor muydu?

"Sanırım onun hamile olduğu gerçeğini bir neden olarak kullanıyor-"

"Arabella hamile mi?" diye araya girdi Kip. "Neden kimse bana söylemedi?"

Louisa'nın bir kısmı bunu söylemek istedi, çünkü döngünün dışında olmak Zoe'yi bana ve çocuklarına tercih etmenin sonuçlarını. Ama çok sakın bir şekilde, 'Arabella bunun herkes tarafından bilinmesini istemiyor, her şey bu kadar belirsizken olmaz,' dedi.

'Ama ben onun babasıyım. Bana söylenmeliydi.'

'Korkarım bunu Arabella ile konuşmanız gerekecek. Ama eğer irtibat halinde olsaydınız, sizinle haberlerini paylaşabilirdi.

Bunun üzerine uygun bir şekilde utanmış görünüyordu. "Haklısın," dedi. "Tabii ki haklısın. Bebek ne zaman doğacak?"

"Şubat.

Gözlerini kırıştırdı. "Bu... bu Mayıs sonu civarında gebe kaldığı anlamına geliyor.

Hesaplamayı bu kadar çabuk yapmasına şaşırان Louisa başını salladı. "Evet," dedi. "Sanırım öyle.

Tekrar gözlerini kırıştırdı ve sol elindeki kanlı bandajı karıştırdı. "Mesele şu ki," diye mırıldandı, "bunu benden duymanızı tercih ederim ama Zoe de önümüzdeki Şubat ayında bir bebek bekliyor.

Louisa gülmek istedi ama bunun çirkin bir histeri patlamasına dönüşmesinden endişe ediyordu. "Tanrım," demeyi başardı. "Seni tebrik etmem mi gerekiyor?"

"Senden bunu beklemezdim.

"Pek memnun görünmüyorsun, yoksa duygularımı mı bağışlamaya çalışıyorsun?" "Duygularına saygı duymaya çalışıyorum, ama dürüst olmak gerekirse, hala şok.'

"Planlanmamış mıydı?" Başını salladı.

"Yeniden bir baba," dedi sessizce, ondaki değişimi şimdi anlıyordu. Belli ki ikinci kez babalık yapmak, bu harika yeni hayatıyla ilgili planlarında yer almamıştı. Aslında şimdi içinde bulunduğu durum için ona acıyabilirdi.

"Bir fincan çay?" diye teklif etti.

Otuz Dördüncü Bölüm

"Bu sana nasıl hissettirdi?" diye sordu sehpanın diğer tarafındaki sessiz konuşan kadın. "Babanızın yeni partnerinden bir çocuğu olduğunu öğrendiğinizde?"

Ekim ayının ilk haftasıydı ve Arabella'nın, Giles'ın evliliklerindeki karmaşayı çözeceği umuduyla gitmeleri için ısrar ettiği çift terapistiyle ilk seansıydı. Arabella'nın hiçbir terapistin kullanmayacağından emin olduğu bu sözcükleri *-evliliklerindeki karmaşa- kullanmıştı*. Arabella bu şekilde yardım alma fikrine karşı çıktığında, Giles onun bu tavrının, sorunlarını çözmeye kendisi kadar kararlı olmadığını kanıtladığını söyleyerek onu zorlamıştı.

Ama burada, seansın kırk dakikasında, babasının kız arkadaşının kendisiyle aynı zamanda bebek beklemesi konusunda ne hissettiği soruluyordu.

bir şeydi. *Bunun beni nasıl hissettirdiğini sanıyorsun?* diye karşısındaki kadına bağırarak istedi. "Bilmiyorum," diye yalan söyledi.

"Şaşırdınız mı, belki? Ya da belki biraz kızgın?"

Arabella, *"Öfkələndim ve şok oldum," diye* düşündü. "Neden kızayım ki?" dedi kızgın görünmemeye çalışarak. "Ne yapacağı babama kalmış.

"Bu senin bir tepki vermeni engellemez, değil mi?"

"Peki o zaman neden tepkimin öfke olabileceğini varsayıyorsunuz?"

"Yani baban adına memnunsun, öyle mi?"

Arabella ne kadar sinirlenmiş olsa da hissettiği kızgınlığı bastırdı ve masanın üzerindeki su bardağına uzandı. Şimdi, dikkatli bakışları ve doğal olmayan durgun tavırlarıyla bu sinir bozucu derecede sakin kadına babasından hiç bahsetmemiş olmayı diliyordu. Büyük çerçeveli gözlükleri ve kalın, kahverengi saçlarıyla Arabella'ya

Her an başını korkutucu bir şekilde 360 derece döndürebilecek bir baykuş gibi. Buna karşılık Arabella kendisine yöneltilen sorulardan sürekli kaçmaya çalışan hiperaktif bir tavşan gibi seğirdiğini hissediyor, her sorunun bir tuzak olmasını bekliyordu.

İlk tuzağa, kendi ailesinin genel bir resmini çizmesi istendiğinde düşmüştü ve kaçınılmaz olarak bir şey diğerine yol açmıştı, babasından gelen son haberi, Zoe'nin hamile olduğunu ağzından kaçırmak da buna dahildi. Görünüşe göre, babası annesini görmeye gitmiş ve ondan kendi adına haberi onlara vermesini istemişti, ancak annesi ayak diremiş ve çocuklarına üvey bir kardeşleri olacağını söylemenin onun görevi olduğunu söylemişti.

Birkaç gün önce Arabella'yı aramıştı ve sesi her zaman tanıdığı babasından çok farklı çıkmıştı, eskisi kadar kendinden emin ya da neşeli değildi. Ama Zoe'nin hamile olduğunu söylediğinde de sesinin her zamanki gibi çıkmadığını tahmin ediyordu. İnançsızlık ve hemen ardından gelen öfkeli kızgınlık, Heidi'nin içmesi için yanlış bardak verildiğinde öfke nöbeti geçirmesiyle birleşince babasına konuşacak zamanı olmadığını söylemesine neden olmuştu.

"Ne zaman daha iyi olur?" diye sordu, "Giles'la aranızın nasıl olduğunu bilmek istiyorum. Yardımcı olabileceğim bir şey olursa, bana haber ver yeter.

-'

Onun daha ileri gitmesini engellemişti. "Evet, çünkü belli ki evlilik konusunda uzmansınız, değil mi? Adamın cevap vermesine fırsat vermeden, kadın aramayı sonlandırdı ve cep telefonunu kapattı.

"Ne memnunum ne de memnun değilim," dedi kendisine bakan ve sabırla bir yanıt bekleyen baykuş benzeri kadına cevap olarak. 'Dediğim gibi, artık ne yapacağı babama kalmış. Ben daha çok evliliğimi kurtarmakla ilgileniyorum, burada olmamın tek nedeni de bu. İşleri yoluna koymak için ne yapmam gerektiğini söylemenizi istiyorum. *İşte, diye* düşündü memnuniyetle konuşmayı olması gereken yere yönlendirdi.

Kadının yüzü vurdumduymazlığını biraz yitirdi. "Bu gerçekten benim rolüm değil.

'Peki senin rolün ne? Eğer cevap vermeyecekseniz ben neden buradayım?

"Benim işim *sizin* cevapları bulmanızı sağlamak.

Bu da Giles'ın olayları onun bakış açısından göremediğini itiraf etmesi kadar inandırıcı görünüyordu. Arabella dün ilk seans için geldiğinde bu kadına ne söylediğini ilk kez merak etmiyordu. Giles'ın

Düzenlemeye göre önce iki ayrı seans yapacaklar, sonra da bir sonraki seans için bir araya geleceklerdi. Arabella şüpheciliğine rağmen bunun işe yarayacağına, bu kadının bir şekilde eskiden olduğu gibi iletişim kurmalarının bir yolunu bulacağına ve ilişkilerinin eski haline dönebileceğine inanmayı çok istiyordu

Her şey korkunç bir şekilde ters gitmeden önce.

Giles'in sözde onlara düşünecek bir alan açmak için taşınmasından bu yana geçen haftalarda Arabella'nın duyguları allak bullak olmuştu. Bir an evliliğini yürütmek için ne gerekiyorsa yapacağına yemin ediyor, bir an sonra da Giles'a ihtiyacı olmadığını ve onun biricik ilk karısına geri dönebileceğini düşünüyordu.

Nerede kaldığını söylemeyi kesinlikle reddetmişti ve bu da Arabella'nın Jen'le birlikte olduğundan şüphe duymamasına neden olmuştu. Bu da tam bir

Bu terapi seanslarıyla dalga geçiyordu. Çünkü işleri yoluna koyma konusunda ciddi olsaydı, Arabella'nın yanına taşınırdı. Onun iyiliği için değilse bile, zavallı küçük Heidi'nin iyiliği için. Heidi'nin babasını özlemesine, huysuzlanmaya ve yaramazlık yapmaya başlamasına şaşmalı mıydı?

Biri büyük bir saksıdan dışarı bakan bir kediye, diğeri ise içinde bir sürü yavru kedi bulunan hasır bir sepeti gösteren iki iğrenç derecede duygusal çerçeveli fotoğrafın arasına yerleştirilmiş saate baktı. Bu hastalıklı görüntülerin müşterileri rahatlatması, kaygılarını azaltması mı gerekiyordu? Eğer öyleyse, işe yaramıyordu. İşin iyi tarafı, saat Arabella'nın bu işkenceye sadece iki dakika daha katlanması gerektiğini gösteriyordu.

Baykuş da saate baktı. "Seni ve kocanı birlikte görmeden önceki günlerde düşünmeni istediğim bir şey var," dedi.

Oturum sona erdiğinde Arabella Gürcü binasının dar merdivenlerinden aşağı indi ve sokağa çıktığında, öğleden sonra Ekim gökyüzü kurşuniydi ve şiddetli yağmur yağıyordu. Şemsiyesi olmadığı için hızlı adımlarla arabasını park ettiği yere doğru yola koyuldu ve arabanın kilidini açıp güvenli bir şekilde içeri girdiğinde gökyüzü daha da kararmıştı ve sırlıklam olmuştu.

Yüzünü bir mendille kuruladıktan sonra motoru çalıştırdı ve en kısa sürede Heidi'yi annesinden almadan önce süpermarkete giderken kardeşini aradı.

Üç kez çaldıktan sonra telefonunu açtı. "Nasıl gitti?" diye sordu. "Bir şey söylemeden önce, ofiste değilsin, değil mi?"

"Hayır, Peggy'yi kreşten almaya gidiyorum, Caro geç saate kadar çalışacak. Objektif biriyle konuşmak yardımcı oldu mu?"

"Hayır. Kadın kendi aile dinamiklerimizle kafayı bozmuş gibiydi. Özellikle babam hakkında konuşmaya çok hevesliydi. "Ne şekilde?"

"Giles ve ben onu birlikte görmeden önce ödevim, babamın başka bir çocuğa baba olmasının beni nasıl etkileyebileceğini araştırmak. Çünkü tahmin edin ne oldu, muhtemelen Giles'ın yeniden baba olmasına Lexi'nin verdiği tepkinin aynısını vereceğim.

Ashley bir şey söylemeyince ve yağmur daha da şiddetle yağmaya devam edince, Arabella daha da hızlanmaları için sileceklere öfkeyle vurdu. "Tanrı aşkına, Ashley," dedi sonra, "buna katılmıyorsun, değil mi?"

"Şey, onun haberini tam olarak sevinçle karşılamadık, değil mi? Onu tebrik etmek için acele etmedik.

"Ama Lexi'nin yaptığı gibi etrafta bir şeyleri kırıp dökmedik. Çünkü hepimiz büyüdük ve bunun yanlış olduğunu biliyoruz. Ben olacağım

Size karşı dürüst olacağım, bir şeyleri yumruklayacak kadar sinirlendim ve Angus'un da aynı şekilde tepki vereceğine bahse girerim.

Arabella sileceklerin çılgınca hızına ve yağmur nedeniyle kötüleşen görüş mesafesine o kadar dalmıştı ki, öndeki arabanın durduğunu neredeyse görmüyordu. Tam zamanında frene bastı ve yolcu koltuğundaki el çantasını ayak boşluğuna fırlattı, aynı zamanda da bir küfür savurdu.

"İyi misin?" diye sordu kardeşi.

"Ben iyiyim," dedi, trafik ilerliyordu, "sadece önümde işe yaramaz bir sürücü vardı.

"Cep telefonunuzu eller serbest olarak kullanıyorsunuz, değil mi?"

Elbette öyleyim! Ama dürüst olmak gerekirse, Ashley, bu seansların nasıl yardım edecekler. Sanki sürekli kendimi savunmak zorunda kalacakmışım gibi hissediyorum.

"Bundan emin değilsiniz. Eğer terapist işinde iyiye, sizi ve Giles'ı olaylara farklı bir açıdan bakmanız için cesaretlendirmeye çalışacaktır. Bu sadece sizinle ilgili değil. Ya da sadece Giles'la ilgili değil. İkiniz de sunulan yardımdan sonuna kadar yararlanmalısınız ki işleri yoluna koyabilesiniz. İstedğin bu, değil mi?"

Tam dürüst cevabının artık ne istediğini bilmediği olduğunu düşünüyordu ki birden öndeki araçla arasında hiç boşluk kalmadı. Cam ve metalin gıcırtılı çarpışması ve Göğsüne ve yüzüne çarpan hava yastığının sağır edici patlaması nefesini kesti.

Tek düşüncesi, şimdi annesini arayıp Heidi'yi ondan almak için geç kalacağını açıklamak zorunda kalacağıydı.

Bölüm Otuz Beş

Zoe, şaşkınlıktan ağzı açık kalmış bir halde ekrandaki görüntüye bakarak neye baktığını ve kendisine söylenenleri anlamaya çalıştı. Umutsuzca sonografin şaka yaptığı umuduna tutunmak istiyordu, her an "Aha, sadece şaka!" diyebilirdi. Bu sadece anne adaylarına yapmaktan hoşlandığım küçük bir şaka. Bu oldukça iğrenç bir şey olurdu.

Böyle bir oyun oynayan sağlık çalışanı, ama şu anda Zoe, gerçek bir profesyonelliğin şokunu yaşamaktansa uygunsuz bir şakayı seve seve kabul ederdi.

"İkizler," diye mırıldandı, bu kelimeyi yüksek sesle söylemeye cesaret edemiyordu. "Kesinlikle emin misin?"

Zoe'nin şişen karnına yapışkan bir madde fışkırtan, ardından el cihazını karnın üzerinde gezdiren ve çok uzun bir süre sonra bombayı patlatan kadın, 'Kesinlikle eminim' dedi. Orada Ailede ikiz var mı?"

Zoe yutkundu. "Hayır. Yani evet, ortağımın zaten ikiz bir oğlu ve kızı var. Ama benim... onun ve benim ikizlerimiz olabileceği hiç aklıma gelmemişti.

Kadın, 'Tek yumurta ikizi olmayan ikizlerde genin annenizden gelmesi gerekirdi,' dedi. 'Tek bir yumurtadan ikiz olması farklı bir durum tabii ki, bunun gen aktarımıyla bir ilgisi yok.

"Yani bu sadece rastgele bir tesadüf mü?"

'Evet, eğer ailenin anne tarafında tek yumurta ikizi olmayan bir geçmiş yoksa. Bir kez daha bakalım mı? Kadın Zoe'ye gülümsedi ve ardından elindeki cihazı Zoe'nin karnının üzerinde gezdirmeye devam etti.

Aynı zamanda ekranı işaret ederek iki minik kafa ve bir grup bacak ve kol gösterdi. Gerçi Zoe'nin tam olarak ne olduğunu kestirmesi zordu.

Baktığı şeyin ne olduğunu. Kesinlikle hangi cinsiyetten olduğunu söyleyemezdi. Çoğu ilk taramadan daha geç olsa da, bu ilk taraması olduğu için bebeklerin böyle olmasını beklemiyordu.

Kip bebeğin cinsiyetinin bilinmesine kesinlikle karşıydı. "Bana eski kafalı diyebilirsiniz," demişti, "ama bilmemeyi tercih ederim. Onu memnun etmek isteyen ve kendisini karar verme sürecinin dışında bıraktığı için hala üzgün olduğundan şüphelenen ve bunun kendisini savunmanın küçük bir yolu olduğunu düşünen kadın, zamanı geldiğinde onun tercihinin uyacağını kabul etmişti.

Son bir hafta içinde, özellikle de Londra'daki ticaret fuarından döndükten sonra, onun tercihlerini kabul ederek bunu epeyce yapmıştı. Eve döndüğü andan itibaren gergin görünüyordu; bir an ona kendini özel hissettirmek için elinden geleni yaparken, bir sonraki an içine kapanık ve dalgındı. Uzaktayken elini kesmişti, bir bardakla sakarca bir kaza geçirdiğini söylemişti ve kadın onu sık sık uzaklara bakarken, eve geldiğinde sargı bezinin yerine kullandığı yara bandını dalgınca karıştırırken yakalıyordu. Artık çocuklarına onun hamile olduğunu söylediğini ve Arabella'nın da hamile olduğunu öğrendiğini biliyordu.

Bunun kendisine daha önce söylenmemiş olmasından ve kızının evliliğinin sallantılı bir dönemden geçiyor olmasından duyduğu rahatsızlığı ve hayal kırıklığını gizlemedi.

"Kasıtlı olarak döngünün dışında tutuldum," diye tekrar tekrar homurdandı. Zoe'nin buna verebileceği güven verici bir yanıt yoktu. Ve ona, kendisinin de kasıtlı olarak bu işin dışında tutulduğunu hatırlatmanın hiçbir anlamı yoktu.

Onlardan haber alamadığı için ahlaki üstünlük iddiasında bulunamıyordu. Tüm bunlar Zoe'nin sürekli tetikte olması ve sürekli izin vermesi anlamına geliyordu. Bunun onun için kolay olamayacağını biliyor ve kabul ediyordu ama kendisi için de pek kolay değildi.

Dün, onları işten eve bırakırken ve taş gibi bir sessizlik içindeyken, onun iyi olup olmadığını soracak kadar endişelenmişti, çünkü kesinlikle iyi değildi. Sadece yorgun olduğunu söylemişti. Ama o gece yatağa girdiğinde ve onun için ütülediği gömleklerini kaldırırken aynı soruyu tekrar sorduğunda, onu terslemişti. "Tanrı aşkına, beni rahat bırakır mısın!

Anlık tepkisi - tamamen filtelenmemiş tepkisi - gardıroptan dönmek ve ona haddini bildirmek oldu. "Hey," diye bağırdı, "sen

Karınla böyle konuşmuş olabilirsin, ama bu saçmalığı senden duymayacağım!

Sözleri ağzından beklenmedik bir şekilde çıkmıştı ve Kip yüzünde şok olmuş bir ifadeyle ona bakarken, ifade ettiği öfkenin bir süredir içinde kaynayan okyanusta sadece bir damla olduğunu fark etmişti.

Özür diledi ve o günlerden birini yaşadığını ve ihtiyacı olan son şeyin evde daha fazla güçlük çıkarmak olduğunu söyledi.

"Zorluk mu?" diye çıkıştı ona, özürünün gerçek olduğuna bir an bile inanmamıştı, hele ki aynı nefeste onu eleştirmişken. "İyi olup olmadığını sormak güçlük sayılır, öyle mi? Bu hatayı bir daha yapmayacağım. Ve sen de kendi gömleklerini asabilirsin," dedi.

kaldırmadığı son ikisini yatağın onun tarafına koydu. "Daha da iyisi, bundan sonra onları kendin ütüleyebilirsin!

"Böyle yapma," diye yatıştırdı.

Ne gibi? Etrafında pervane olmak ve sonra da endişelendiğim için dırdır etmekle suçlanmak gibi mi? Bunu mu demek istiyorsun?"

"Seni dırdır etmekle suçlamadım," dedi, yataktan kalkıp gömlekleri toplarken.

Öyle hissettim! Sakın hormonlarımdan kaynaklandığını söyleyerek bana patronluk taslamaya kalkma. Bunu yaparsan boş odada uyuyabilirsin!"

Bu aşamada kaynama noktasına gelmişti ve onun sunabileceği her türlü mantığı dinlemenin ötesindeydi. Adam da bunu yapmadı ve bu durum onu daha da öfkelendirdi. Sessiz bir sitem ve kızgınlık içinde geceyi ona sırtını dönerek geçirmişti. Adam tekrar özür dilediğinde ve ona iyi geceler öpücüğü vermeye çalıştığında onun dokunuşundan abartılı bir şekilde irkilmişti. Sonra da ona sırtını dönmüştü. *İyi, diye düşündü, benden mümkün olduğunca uzak dur!*

Sabah, alt katta demlenen kahvenin kokusuyla uyandı. Kısa bir süre önce olsa günün ilk kahvesini memnuniyetle içerdi ama şimdi bu koku sabah bulantılarını tetiklemeye yetiyordu. Kapı açıldığında ve Kip elinde bir kahvaltı tepsiyiyle bornozunun içinde belirdiğinde hasta olma dürtüsünün üstesinden gelmeyi henüz başarmıştı.

"Dün gece tam bir pislik gibi davrandım," dedi tepsiyi yatağın boş tarafına bırakırken. "Affedildim mi? Yatağın üzerinde küçük bir vazo vardı.

İçinde tek bir pembe gül olan tepsi. Özüne bir samimiyet jesti eklemek için bahçeye çıkmış olmalıydı.

Bu jest, ne kadar iyi niyetli olursa olsun, onu rahatsız etti. Kendisine karşı hoşgörülüydü ama henüz bu duygusundan vazgeçmeye hazır değildi.

Gecenin büyük bir bölümünde ona eşlik eden adaletsizlik. Hâlâ rahatsız ediyordu. Onunla bu şekilde konuşmuş olması aklını başından almıştı. Ne onun böyle bir şey yapacağını ne de kendisinin bu kadar öfke ve kızgınlıkla tepki vereceğini hayal edebilirdi. Acaba kısmen de olsa hormonları mı suçluydu, yoksa bundan daha fazlası, çok daha ciddi bir şey mi vardı? Sebep ne olursa olsun, biliyordu ki

Kip'in ona uzattığı zeytin dalını kabul etmek zorundaydı.

"Bu bizim ilk kavgamızdı," dedi adam onun için hazırladığı zayıf çay bardağını uzatırken, "ve bu hiç hoş bir his değil.

'Katılıyorum,' dedi, 'hoş hissettirmiyor. Ve bilginiz olsun, Louisa da benim saçmalıklarına katlanmazdı. O asla paspas olmadı, senin de öyle olmanı beklemiyorum. Ben o tür bir adam değilim.

Keşke karısı hakkında böyle konuşmasaydı, diye düşündü Zoe, daha sonra işe gittiğinde. Neden onu bu işe karıştırma ihtiyacı hissetmişti ki? Konuşma mı? Anlaşmazlığın Louisa'yla bir ilgisi yoktu, ikisiyle ilgiliydi.

İlk taraması için hastaneye doğru yola çıktığında hâlâ bu konuyu düşünüyordu. O gün izin almıştı ve izin alamayan Kip'in onu hastanede karşılaması gerekiyordu ama gelmemişti. Bu yüzden burada onsuz, sırt üstü yatmış ve ikiz bebek beklediği haberini alıyordu.

Ultrason bölümünden çıktığında, randevusu sırasında sessiz moda aldığı cep telefonunu çıkardı. Tam Kip'in bu önemli anda neden yanında olmadığına dair iyi bir mazereti olsa iyi olur diye düşünüyordu ki, onu birkaç kez aramaya çalıştığını gördü. Bir de mesaj gelmişti ve buna yanıt olarak arabasının anahtarlarını ve Kip'in onu hayal kırıklığına uğratmış gibi görünmesine duyduğu kızgınlığı bir kenara bıraktı. Hastane tabelalarını takip ederek aceleyle A&E bölümüne doğru ilerledi.

Otuz Altıncı Bölüm

Birinin gelip Arabella'nın durumu hakkında bilgi vermesi sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyordu ve bekleyiş uzadıkça Ashley en kötüsünden daha çok korkmaya başlamıştı.

Ama Tanrı'ya şükür, ne kadar kötü olsa da en kötüsü olmamıştı. Annem Arabella'yı görmeye gitmek için izin almıştı ve böylece Ashley ve babası kalabalık bekleme alanında birbirlerinin etrafında garip bir şekilde dolanmaya başladılar. İkisi de birbirlerine ne söyleyeceklerini bilmiyor gibiydiler. Bunu düşünmekten utanıyordu ama Ashley'in bir parçası Arabella'nın kazası için babasını suçlamak istiyordu çünkü annesini Zoe için terk ettiğinden beri sanki bir olaylar zincirini tetiklemişti ve hiçbir şey olması gerektiği gibi değildi.

Ailesinin evliliği sona ermişti. Charity

Cottage gitmişti.

Arabella'nın kendi evliliğinin başı

beladaydı. Ve şimdi de bu.

Yapacak bir şey bulmak ve zihninin suçu paylaştırmanın tehlikeli yoluna daha fazla girmesini engellemek için Ashley otomattan biraz daha kahve almaya gitti. Bulanık kahverengi sıvının ne kadar berbat olduğu önemli değildi, endişelenmekten ve kız kardeşiyle konuşmasının ortasında metal ve cam çıtırtılarını ve ardından hava yastığının patlamasını duyduğu o korkunç anı yeniden yaşamaktan alıkoyuyordu. Bir dalgalanma Adrenalin selleri içinde, bir yanıt, iyi olduğuna ve yorucu bir şanttan daha ciddi bir şeye karışmadığına dair bir onay umuduyla cep telefonuna onun adını bağırıyordu. Ama ondan hiçbir şey gelmemişti, bir nefes alma ya da inleme bile. Sessizlik dayanılmazdı.

Arabella'nın kendisini geri araması ihtimaline karşı kişisel cep telefonunu boş bırakarak iş telefonunu kullanmış ve acil servisi aramıştı. Fakat

Bury St Edmunds'dan yola çıkmış olması dışında kız kardeşinin tam olarak nerede olduğunu söyleyemediği için kaza mahallinde bulunan birinin ambulans çağırmasına güvenmek zorunda kalmıştı. Daha sonra Caro'yu arayarak hastaneye gitmekte olduğu için Peggy'yi onun yerine kendisinin alması gerektiğini söyledi. Caro hemen annesini aramayı ve işten çıkıp doğrudan Melbury Mill'e giderek Heidi'ye bakmayı, sonra da Peggy'yi alıp annesinin de hastaneye gitmesini sağlamayı teklif etmişti. Ayrıca Giles'la da temasa geçeceğini söyledi. "Peki ya Kip?" diye sormuştu. "Onu arayayım mı?"

Ashley, 'Hayır, daha fazlasını öğrendiğimizde bunu yapacağım,' demişti. 'Aşırı tepki veriyor olabilirim ve bu sadece-'

'Hayır,' dedi kararlı bir şekilde, 'ikiz sezgilerin seni hiç hayal kırıklığına uğratmadı, babanı arayacağım. Angus'u da.'

Ashley A&E bölümüne geldiğinde kız kardeşinin adıyla kimse kabul edilmemişti. Annesinin gelmesinden kısa bir süre sonrasına kadar durum böyle devam etti. Onlara hiçbir ayrıntı verilmedi, sadece Arabella'nın kabul edildiği ve şu anda ilgilenildiği söylendi. Bir buçuk saat sonra ve babam geldikten sonra bir doktor gelip onlarla konuştu.

Arabella röntgen bölümüne götürülmüş ve iki kaburgasında çatlak ve bileğinde kırık olduğu tespit edilmişti. Ayrıca yüzünde de kesikler vardı ve onu en çok üzecek olan şey, bebeğini kaybetme riskinin olmasıydı. Doktorun söylediğine göre kanaması vardı ve en kısa zamanda bir tarama yapılacaktı.

Otomat kuyruğunda sırasını beklerken Ashley'in cep telefonu titredi. Cebinden çıkardığında arayanın Angus olduğunu gördü.

Caro az önce bana haberleri verdi. Son durum nedir? O iyi mi?

Kardeşinin sesini duyunca çok sevinen Ashley onu bilgilendirdi.

"Plymouth'ta çalışıyorum," dedi Angus, "ama orada olabilirim."

"Eğer şimdi yola çıkıp ayağımı yere basarsam, bu gece geç olur."

Kardeşinin çok hızlı sürdüğü ve kendisini gereksiz yere riske attığı düşüncesi Ashley'e, "Hayır, olduğun yerde kal, seni bilgilendireceğim," dedirtti.

"Emin misin?"

"Kesinlikle, annemin ihtiyacı olan son şey senin de bir kaza geçirirken konusunda endişelenmek."

Görüşmeyi sonlandırdılar ve Ashley iki kâğıt kahve fincanı taşıyarak babasını aramaya gitti. Eğer mümkünse, bekleme alanı aniden

daha da yoğun ve gürültülü hale geldi ve boğucu kaotik atmosferden kaçmak isteyen Ashley, içkilerini dışarıda içmelerini önerdi.

Girişin etrafında toplanmış sigara içenlerin arasından geçerek, beton bir sütunun arkasında karanlık ve gölgeli bir alan buldular. Rüzgârdan korunmak için biraz sığınak. En azından şimdi yağmur yağmıyordu.

"Sen içkileri getirirken Giles'la konuştum," dedi babası, "yolda. Anlaşılan bütün öğleden sonra toplantıdaymış, bu yüzden Caro'nun ona ulaşması bu kadar uzun sürdü.

"Arabella'nın bebeği kaybetme riski olduğunu ona söylediniz mi?" "Bunun benim görevim olduğunu düşünmedim.

"Kimin yeri olduğunu sanıyorsun?"

Babası ona acı dolu bir ifadeyle baktı. "Bu çok iğneleyici bir söze benziyor.

"Sanırım öyle. Çünkü eskiden ailedeki yerinizden şüphe duymazdınız, şimdi ise-'

"Ve şimdi biliyorum," diye bitirdi Ashley. 'Bunu benim için hecelemenize gerek yok; artık bu ülkenin dışında sayıldığımı çok iyi biliyorum.

ailenin merkezinde olmak yerine. Ancak annenizden ayrılmış olmam, siz çocukları her zaman olduğu ve her zaman olacağı gibi sevmekten ve onlarla ilgilenmekten vazgeçtiğim anlamına gelmiyor.

Ashley kendine engel olamıyordu, anlatmak istediği şeyi acımasızca anlatmak zorunda hissediyordu. Belki de bunun nedeni, Lexi'nin değerli olduğunu bildiği şeyleri yok etmek istediği gibi, bir şeyi geri dönülmez bir şekilde kırmak için saldırmaya ihtiyaç duymasıydı. "Ama seçtiğin yolla, sadakatin açıkça bölünmüş durumda, değil mi baba?" dedi.

Babası başını salladı. "Bu doğru değil. Şu anda, ilk taramasını yaptırırken Zoe'nin yanında olmalıydım. Ama onun yanında değilim, burada seninleyim.

çünkü kızımı seviyorum ve onu ilk sıraya koyuyorum.'

Ashley, bunun Zoe'nin hoşuna nasıl gideceğini düşündü.

Otuz Yedinci Bölüm

Kip isteksizce hastaneden uzaklaştı. Kızının başucunda kalıp onu koruyup kollamak istemişti ama

Louisa ve Ashley'e çok nazıkçe ama çok kesin bir dille artık eve gitmeleri gerektiği söylenmişti.

Ama ev, Kip'in olmak istediği son yerdı. Zoe'yle başının büyük bir belaya girebileceğinden şüpheleniyordu. Mesajına cevap gelmemiştir. Arabella bir araba kazası geçirmişti ve hastaneye gidiyordu, bu yüzden tarama için Zoe'nin yanında olamayacaktı. Randevusu bittiğinde gelip onu A&E bölümünde bulacağını ummuştu ama bulamamıştı. Başlangıçta uzak durmasının bir saygı göstergesi olduğunu, bunun bir aile meselesi olduğunu ve varlığının hoş karşılanmayacağını düşündüğünü düşünmek istemiştir. Ona birkaç mesaj daha göndermişti ama karşılığında hiçbir şey gelmemiştir. Sonra tam ona bir şey olmuş olabileceğinden endişelenmeye başlamıştı ki, Zoe ona bir mesaj gönderdi - *Evdeyim*. İyi olduğu için rahatlamış hissetmesi gerekirdi ama

Metnin sertliği onu kışkırttı. Arabella için duyulan endişe neredeydi? Endişeden çılgına dönmüşken ona verilen destek neredeydi?

Zoe'nin bu mesajı göndermesinin tek bir nedeni olabileceğine ve bunun da taramada onunla birlikte olmadığı için mağdur olması olduğuna ikna olmuştu. Eğer o haklıysa, Zoe'nin ilişkilerinde devam etmemesi gereken bazı noktalar olduğunu kabul etmesi gerekiyordu. Louisa artık onun karısı olmayabilirdi, tıpkı Ashley'e söylediği gibi, ama çocukları her zaman onun çocukları olacaktı, ne olursa olsun.

Zoe'nin kulübesinin önündeki yolda duran arabasının arkasına park etti. İçeride ışıklar yanıyordu ve perdeler henüz çekilmemiştir, Zoe'nin bir alışkanlığı olarak

Onu her zaman rahatsız ederdi - perdeleri çekerek engellemeyi tercih ederdi.

Yoldan geçenlerin içeri bakmasını engelliyordu - doğrudan oturma alanını ve arka taraftaki mutfığı görebiliyordu.

Zoe'yle ilk taşındıklarında kulübenin küçüklüğü hoşuna gitmişti ama aradan geçen bunca aya rağmen onlara küçük gelmeye devam ediyordu ve Zoe'nin de sürekli hatırlattığı gibi, doğacak bir bebekle birlikte daha büyük bir yer aramaya başlamaları gerekiyordu. Ama internette gördükleri hiçbir şey ya da

inceledikleri birkaç mülk Kip'e çekici gelmişti. Düşünmüştü ki Louisa yel değirmenini satın aldığı için oldukça kızgındı ama içten içe kıskanıyordu. Değirmenin kendisini değil ama onu yeni evi olarak hayal ederken yaşadığı yaratıcı özgürlüğü. Elbette böyle bir şey, hamile olduğu için Zoe ve onun için hiç de pratik olmayacaktı.

Zoe Viktorya döneminden daha eski bir şey istemezken, o karakterli ve etrafında biraz boşluk olan bir mülkü tercih ediyordu, ne kadar modern olursa o kadar iyiydi. Zoe onu şaşırtmış ve hayal kırıklığına uğratmış, kulübesini satmayacağını söylemişti. "Orası çitle çevrili," diye onu bilgilendirmişti.

'Ama gerçekten güzel bir şey satın almak için fonlarımıza katkıda bulunacak,' diye karşı çıktı.

'Birlikte üstlendiğimiz ipotek ödemelerine katkıda bulunmak için kiraya vereceğim,' demişti, 'ama satmayacağım.

Kadının kulübeyi satmayı kesin bir dille reddetmesine aldırmamak istiyordu ama aldırды. Hem de çok. Aralarında işler planladığı gibi gitmezse bir kaçış yolu bulmak istediğı için mi evi elinde tutmak istiyordu? Boşanmanın kaynakları üzerinde bu kadar azaltıcı bir etkisi varken, yeni bir ev satın almanın gerektireceğı büyük mali taahhüdü üstlenmeye kesinlikle teşvik etmiyordu.

Ama Londra'daki ticaret fuarında yaptıklarından sonra suçluluk duygusuyla kıvranırken, en azından Zoe'nin annesinin kulübesinde kalmasına izin verebileceğini düşündü. Bazen geceleri uyandığında kalbi göğsüne çarpıyor, vücudu ter içinde kalıyor ve rüyasında yanında yatanın Zoe değil, birlikte olduğu kadın olduğunu görüyordu. Bir ya da iki kez, sırf suçluluk duygusundan kurtulmak için suçunu Zoe'ye itiraf etmek istemişti ama dayanamamıştı

Böyle bir itirafın utancını ona yaşattı.

Zoe'yi sevdiği halde bunu nasıl yapabildiğini hâlâ bilmiyordu. İhaneti için kendinden nefret ediyordu, bu kadar iğrenç bir şey yapmaya ihtiyaç duyacak kadar zavallı olduğu için. Elindeki kesik, neyse ki şimdi iyileşiyordu ama ona her gün ihanetini hatırlatıyordu. Her ona her baktığında pişmanlıkla doluyordu ve sadece o utanç verici olay için değil

Ama Zoe'nin hamile kalmamasını sağlamadığı için pişmanlık duyuyordu. Gebe kaldığında Aldeburgh'daki o korkunç hafta sonunu kabul ettiği için de pişmanlık duyuyordu. Ona öyle geliyordu ki, o zamandan beri Üzerlerine bir gölge düşmüştü ve geçen her günle birlikte bu gölge amansızca uzuyordu.

Hâlâ arabada otururken, iş mesajları için cep telefonunu kontrol etti. Acil bir şey var mı diye e-postaları gözden geçirdi ve hepsinin sabaha kadar bekleyebileceğine karar verdi.

Arabadan inip, Zoe'nin ona taşınırken verdiği anahtarla içeri girdi. Ona seslendi. Her zamanki gibi geri dönmedi ve iş eşyalarını ve paltosunu merdivenlerin dibine bırakarak onu aramaya koyuldu.

Aşağıda hiçbir şey bulamadı ve cep telefonunu mutfakta şarja taktıktan sonra üst kata çıktı. Onu yarı karanlıkta, alnına bir fanila örtülmüş halde yatakta yatarken buldu.

"İyi misin?" diye sordu. Aptalca bir soruydu; belli ki iyi değildi ve bir anda endişeyle doldu ve hastanede yanına gelmediği için çok üzüldü.

"Sadece başım ağrıyor," diye mırıldandı.

"Bir şey aldın mı?"

"Hayır. İstemiyorum. Bir elini karnına götürdü. 'Zararlı olabilir. Bana Arabella'dan bahset. O iyi mi?'

Gidip yatağın kenarına oturdu ve bildiklerini paylaştı. 'Onu bu gece, belki yarın gece de içeride tutacaklar,' dedi. 'Bebeği kaybederse yıkılacak.

Zoe alnındaki fanilayı çıkardı ve kendini oturur pozisyona getirdi. "Özür dilerim.

"Ben de öyle. Muhtemelen sabah daha fazlasını öğreneceğiz. Arabella'nın onu terk ettiğinde ne kadar üzgün olduğunu hatırlayınca aniden duygusallaşan boğazını temizlemek zorunda kaldığını fark etti. Sonra Zoe hakkında kötü düşündüğünü telafi etmek isteyerek, "Sana bir fincan çay yapayım mı? Ya da yiyecek bir şeyler? Yemek yedin mi?"

"Taramayı sormadınız," dedi, onun sorularını görmezden gelerek.

"Özür dilerim, Arabella'dan sonra seni böyle görünce-

"Lütfen unuttuğunu söyleme.

"Bunu söylemeyecektim," dedi küstahça, "yardım etmek için yapabileceğim bir şey olmadığından emin olduktan sonra geleceğimi söyleyecektim.

Sen. Hadi o zaman, bana her şeyi anlat.'

"Bana sormadığınız bir başka şey de, mesajınızı okuduğumda neden A ve E bölümüne gitmediğim.

Adam şaşkınlıkla ona baktı. "Kendini iyi hissetmediğini bildiğim için sadece eve gelmek istediğini düşünmüştüm.

'Hayır,' dedi açıkça, 'nedeni bu değildi. Gittim, aslında seninle olmak için acele ettim, çok endişeleneceğini bildiğim halde yanında olmak için. Ama sonra seni A ve E bölümünün dışında Ashley ile gördüm ve ne dediğini duydum, kızına olan sadakatının bana karşı hissettiğin her şeyden daha önemli olduğunu. Seni duydum Kip, bu yüzden inkar ederek bana hakaret etme.

"Seni görmedim," dedi beceriksizce, duyduklarından dolayı dehşete düşmüştü. "Neden gelip bir şey söylemedin?

'Ne yani, yüzüme karşı sonsuza dek ikinci en iyi olacağımı, ailenin her zaman birinci sırada geleceğini söylemene izin vererek kendimi küçük mü düşüreyim?

'Saçmalıyorsun,' dedi. 'Hiç yoktan bir şey çıkarıyorsun. Tanrı aşkına, kızım daha yeni bir araba kazası geçirmişti ve ben çok endişelenmişim! Yaptığım seçimden başka bir seçim yapmamı nasıl beklersin?

Kadın ona öylesine soğuk bir ifadeyle bakıyordu ki, adam içinin ürperdiğini hissetti. "Akla hayale gelmeyecek bir şeyi asla yapmayacaksın, değil mi?" dedi.

"Ne?

'Beni ilk sıraya koy. Bu asla olmayacak, değil mi?'

Şok olmuştu. 'Ne söylediğin hakkında hiçbir fikrin yok,' dedi. 'Ama sana söz veriyorum, zamanı geldiğinde ve bir ebeveyn olduğunda, bunu anlayacaksın.

Bazı bağlar vardır ki onları asla koparamazsınız ve onlar sizi her zaman belirli bir şekilde davranmaya zorlar.

'Peki yeni yavrularınıza nasıl öncelik vereceksiniz? Ne kadar alt sıralarda yer alacaklar?'

Tam tekrar saçmaladığını söyleyecekti ki kelimeler dilinde dondu kaldı. "Onlar derken ne demek istiyorsun?" dedi.

Bacaklarını döndürerek onu itti ve böylece yataktan kalkabildi. Şimdi ona bakarak, "Tarama sırasında yanımda olsaydın, ikiz beklediğimi kendin de görürdün" dedi.

İçinden bir şok dalgası daha geçerken ona baktı. Yutkundu. "İkizler," diye yineledi.

"Evet," dedi. 'Belki şimdi soruma cevap verirsiniz. Önceliklerinizde ne kadar alt sıralarda yer *alacaklar*?

"Ebeveynlik böyle yürümez," dedi, o da ayağa kalkarken midесinin çukurunda bir şeyler sertleşiyordu.

"Belli ki öyle çünkü Arabella'nın kocası ilk kızına Heidi'den daha fazla öncelik verdi, değil mi ve bakın bu ilişkilerine ne yaptı!"

"Durun!" diye bağırdı, "bu saçmalık!"

"Saçmalık değil, gerçek bu!"

Kip buna daha fazla dayanamadı. Hastanede kızı için endişelenirken yeterince duygusal stres yaşamıştı, bir de Zoe'nin Dünya onun etrafında dönmek zorundaydı. Birden havaya ihtiyacı oldu. Hem de çok. Ağzı kurumuştı ve başı dönüyordu. Nefesi göğsünden fırladı, odadan çıktı ve merdivenlerden aşağı fırladı, kaçma ihtiyacı yüzünden neredeyse tökezliyordu. Zoe'nin arkasından seslendiğini duydu.

"Sanırım bu bizim için balayı döneminin sona erdiği anlamına geliyor.

Otuz Sekizinci Bölüm

Zoe merdivenlerden inerken Kip'i takip etmedi, onun yerine elindeki nemli fanilayı kapı aralığından sahanlığa fırlattı. Bunun çocukça ve huysuzca bir hareket olduğunun tamamen farkındaydı ama umurunda değildi. Umurunda değildi.

Ön kapının çarpma sesini duyunca yatak odasının penceresine gitti ve Kip'in sokakta arabasına yaklaştığını gördü. Kilitleme sisteminin bir bip sesi ve ışıkların yanıp sönmesiyle kendini direksiyonun arkasına attı ve emniyet kemerini takma zahmetine girmeden gecenin karanlığına doğru uzaklaştı. Demek cevabı buydu, öyle mi, kaçmak mı?

Tıpkı Giles'in yaptığı gibi, diye düşündü acı acı.

Başı daha da ağırlı bir şekilde zonklarken perdeleri kaptı ve pencereye doğru çekti. Sahanlıktaki nemli fanilayı yerden alarak banyoya götürdü. Orada, lavabonun üzerindeki dolabı açtı ve biraz parasetamol buldu. Daha önce internetten kontrol etmiş ve almanın güvenli olduğunu okumuştı ama almak istememişti. şansını dene.

Bunun için artık biraz geç, diye düşündü, iki hapi musluktan bir yudum su içerek yutarken. Kip'e karşı büyük bir risk almıştı ve bakın bu onu nereye getirmişti.

Aşkın sorunu buydu, hiçbir zaman şansın onunla bir ilgisi varmış gibi hissettirmiyordu. Kaderdi. Kaderdi. Olması gerekendi. Aşkın üzerinizde yarattığı büyü buydu. Ta ki işler ters gidene kadar. Sonra sanki alabileceğin en aptalca risk. Rus ruleti oynamak daha az riskli olurdu!

Asıl soru, buradan nereye gidecekleriydi?

Hiçbir fikri yoktu. Şu anda aşağı inip kendine yiyecek bir şeyler hazırlaması gerekiyordu. Daha önce çok gergin olduğu için Yemek yemeyi düşünürken ve eve gelirken arabada başlayan cehennemden gelen baş ağrısıyla yatağa uzanmış ve Kip'in Ashley'e söylediklerini tekrar tekrar dinleyerek kendine işkence etmişti. *"Burada seninleyim çünkü kızımı seviyorum ve onu ilk sıraya koyuyorum."*

En iyi ve en saf niyetlerle Kip'le birlikte olmaya gitmişti ama sonra onun ağzından çıkan o lanet sözleri duymuştu. O ve Ashley birbirlerine o kadar odaklanmışlardı ki ikisi de onu fark etmemişti ve bir adım daha atmaya cesaret edemeyerek oradan uzaklaşmıştı. Bu kadar önemsizken neden kalsındı ki? Eve döndüğünde haklı bir öfke ve baş ağrısı.

Mutfağa gidip biraz yumurta çırpıttıktan ve bir dilim kızarmış ekmek kızarttıktan sonra yemeğe oturdu. Açlığı yüzünden tabağı birkaç dakika içinde silip süpürdü. Ekmek kızartma makinesine bir dilim ekmek daha koyarken, biraz da ironiyle, artık iki kişilik değil, üç kişilik yediğini düşündü.

Kip'e ikiz bebek beklediği haberini verdiğinde yüzünde beliren ifade bu kadar ciddi olmasaydı komik olabilirdi.

İkinci kez baba olmak onun için yeterince büyük bir şok olmuştu, ama ikizler, ki bunu çok iyi biliyordu, sadece balayı dönemlerinin değil, ilişkilerinin de sonuydu. Onun için her şey değişmişti.

O hamilelik testini yaptığından ve hayatını değiştiren sonucu gördüğünden beri her şey daha da kötüye gidiyordu. Yoksa her şey Zoe'nin Langford ailesinin yörüngesine ilk girdiği ve Angus'la görüşmeye başladığı zaman mı ters gitmeye başlamıştı?

Angus'u düşünür düşünmez, onunla bir ilişki içinde olduğu o basit günlere ani bir özlem duydu ve Aralarında hiçbir sorun yoktu. Ama sonra onun hakkında fazla ciddi davranarak onu korkutmuştu.

Ne şaka ama, diye düşündü tost dilimi önünden geçerken. Cömert bir elle tereyağı sürdükten sonra üzerine bir kat daha fıstık ezmesi eklerken, bir şekilde uğursuzluk getirip getirmediğini ve kötü şans getirip getirmediğini merak etti. Yoksa kötü şansın ta kendisi miydi ve dokunduğu her şeyi mahvediyor muydu? Langford'lara ne yaptığına bir bakın. Çocuklarını Kip'e düşman etmiş ve karısını çok sevdiği evinden vazgeçmeye zorlamıştı.

Ve hepsi aşk için.

O aşk şimdi neredeydi? Karşılaştıkları ilk fırtınayı atlatamayacak kadar kırılgan mıydı? Kip onu hiç gerçekten sevmiş miydi?

Onun ruh eşi olduğundan, onu tüm kısıtlamaları ve hayatı boyunca taşıdığı görev duygusuyla eski yorgun varoluşundan kurtardığından çok güçlü bir şekilde bahsetmişti. Ona yeniden yaşama şansı verdiğini söylemişti. Bunu onun için yaptığını bilmekten büyük keyif almıştı. Birinin hayatını değiştirdiğini söylemek de onu çok tahrik etmişti.

en iyi hayatlarını yaşamakta özgürdüler. Ancak bu en iyi yaşamın bir seraptan başka bir şey olmadığı ne kadar da çabuk ortaya çıkmıştı. O, Kip için kaygısız bir kaçıştan başka bir şey değildi ve şimdi ikizleri doğmak üzereydi ve şüphesiz kendini hiç olmadığı kadar kısıtlanmış görüyordu.

Açlığını giderdikten sonra bir fincan çay için çaydanlığı kaynattı. Daha ilk yudumunu almıştı ki bir telefonun tiz sesiyle irkildi. Telefonunun şarj edildiği tezgahdan geliyordu. Ama çalan kendi telefonu değildi, Kip'in telefonuydu. Ondan uzaklaşmak için acele ederken telefonu orada bırakmış olmalıydı.

Arabella'yla ilgili önemli bir şey olabileceğini düşünerek, arayanın kimliğinin Kip'e kimin ulaşmaya çalıştığını gösterip göstermediğine bakmak için yanına gitti.

Arayan Angus'tu ve kesinlikle onunla konuşmak istemiyordu. Ama yine Arabella'yı düşündü ve telefona cevap vermesi gerektiğini anladı.

Babasının orada olmadığını söylediğinde 'Ah,' dedi. 'Anneme ya da Ashley'e ulaşamadığım için o benim son umudumdu.

Ardından aralarında garip bir duraklama yaşandı.

Sessizliği bozmak için, "Arabella için üzgünüm," dedi ve neredeyse onu düşündüğünü de ekleyecekti. Bu şartlar altında bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyordu.

"Babam hastanede mi?" diye sordu onun yorumuna cevap vermeden.

"Hayır. O... şey, nerede olduğunu bilmiyorum.

Uzun bir sessizlik daha oldu, sonra Angus onu şaşırttı. 'Yani... er ... nasılsın?'

Sinirle yutkundu. "Hamile olduğumu biliyorsunuz, değil mi?"

"Evet, hepimiz hamile olduğunu biliyoruz.

"Sanki bunu kasten yapmışım gibi konuşuyorsunuz.

"Yapıp yapmamanız beni ilgilendirmez.

"Ama yapmadım," dedi, neden ona karşı kendini savunmaya bu kadar hevesli olduğunu merak ederek.

"Nasıl isterseniz, ama umarım aileme yaptıklarınızdan dolayı kendinizden memnunsunuzdur.

Adamın sesindeki düşmanlık karşısında bir üzüntü hissetti. "Angus," dedi, "Kip'e yapmak istemediği hiçbir şeyi yaptırmadım.

'Ama doğru olanı yapıp beni rahat bıraksaydınız annemle babam hâlâ birlikte olurlardı.

"Ama mutlu olurlar mı?

Sen onları ayırmadan önce öyleydiler. Ama sanırım senin mutluluğun anneminkinden çok daha önemli senin için. Ya da başkasınınkinden.'

Özellikle de Kip'le aralarının şu anda nasıl olduğu düşünüldüğünde, onun hırçınlığına katlanmak zordu. Angus'la kavga etmek istemiyordu. Kimseyle kavga etmek istemiyordu. "Özür dilerim Angus," dedi. 'Annemi ve seni bu kadar mutsuz ettiğim için özür dilerim. Görünüşe göre insanları incitmek gibi bir hünerim var. Ama eğer seni daha iyi hissettirecekse, burada hayat benim için güllük gülistanlık değil.

Angus'un bununla alay ettiğini duydu. "Yaptıklarından pişman olduğunu söyleyip ailem adına seni affetmemi istediğin kısım bu mu?" diye sordu.

Hayır, diye düşündü, yanlış yapmış olabileceğimi ve hayatımı tamamen mahvettiğimi kabul ettiğim kısım. "Senden bağışlanma ya da sempati beklemiyorum," dedi.

"Neden sana bunlardan birini teklif edeceğimi düşündün ki?

"Bilmiyorum. Ben... Bunu neden söylediğimi bilmiyorum. Birdenbire günün olaylarından bunalmaya tehlikeli bir şekilde yaklaştığını hissetti, sempati istediğini fark etti, hem de çok istedi! Birinin ona yardım etmesini Onu kollarına aldılar ve her şeyin yoluna gireceğini

söylediler. "İyi misin?

Derin bir nefes aldıktan sonra 'Pek sayılmaz,' demeyi başardı.

"Neden, sorun ne?

"Her şey. Ters gidebilecek her şey ters gitti." "Özellikle bir şey var mı?

"Neden bilmek istiyorsun, talihsizliğimden zevk almak için mi?"

"Bu senin yöntemin olabilir, ama benim değil.

Özür dilerim. Sadece boktan bir gün geçirdim. Ama kız kardeşinin çok daha kötü bir gün geçirdiğinin farkındayım, bu yüzden gerçekten şikayet edecek bir şeyim yok.

'Kulaklarım beni yanıltmıyorsa, *boktan* günün hakkında homurdanmak istiyorsun, o yüzden devam et ve bana sorunun ne olduğunu söyle.

Angus'un o tanıdık kemerli tarzıyla konuştuğunu duymak ona bir kez daha Angus'la çift oldukları zamanları ve

Birlikte geçirdikleri, hayatın çok düzenli ve kolay olduğu zamanların açık sözlülüğü. Halcyon günleri, diye düşündü üzüntüyle.

"Bugün ikiz bebek beklediğimi öğrendim," dedi, "ve sanırım... sanırım Kip'le aramızdaki her şey bitti. Bu yüzden burada değil. Hastaneden sonra eve geldiğinde tartıştık ve sonra beni terk etti.

"Kavga ne hakkındaydı?

"Ailesinin her zaman önce geleceğini.

"Annem yerine seni seçtiğinde böyle hissetmemiştim.

O zaman öyleydi. Şimdi çifte sorun ve sorumluluk yüküyle hamileyim, her şey değişti. Ve bir çocuk sahibi olduğuma inanamıyorum.

bu konuşmayı seninle yapmak istemezdim, Angus. Benden nefret ediyor olmalısın ve Kip'le temelli ayrılırsak ailenin evliliğini yok yere mahvettiğini söylemek için her türlü hakka sahip olacaksın.

'Sen kendin söyledikten sonra bunu benim söylememe gerek yok gibi görünüyor. Ama gerçekten ikinizin arasındaki ilişkinin bittiğini mi düşünüyorsun?

"Evet," dedi korkutucu bir kesinlikle. "Ben artık babanın istediğini düşündüğü kişi değilim.

"Ama o hala istediğin kişi mi?

Güzel soru, diye düşündü.

Otuz Dokuzuncu Bölüm

Louisa'nın Arabella'dan ayrılıp değirmene dönmesinden bu yana geçen saatler içinde, kızı için endişelenmekten kendini alıkoymak için, henüz ilgilenmediği son ambalaj kutularını da boşaltarak kendini çılgınca bir faaliyetin içine atmıştı.

Şimdi saat onu biraz geçiyordu ve Angus'tan gelen bir aramayı kaçırdığını fark edince, hastane ararsa diye cep telefonunu dinlemesine rağmen, ona mesaj attı. Cevap gelmesini bekledi ve cevap gelmeyince kendine büyük bir cin tonik doldurdu ve bir ramekin kabına doldurulmuş zeytin koydu ve rahatlamak umuduyla gidip odun sobasının yanına oturdu. Ancak titreyen alevlerin sıcaklığı ve tüküren kütüklerin sesi ne kadar rahatlatıcı olsa da ve ne kadar yorgun olsa da tamamen rahatlaması imkansızdı.

Ashley, Arabella'nın cep telefonuyla konuşurken bir araba kazası geçirdiği haberini vermek için onu aradığı andan itibaren Kızını gerçekten görene kadar adrenalin pompalaması durmamıştı. O dayanılmaz bekleyişin ardından kızının hayatta olduğunu bilmek Louisa'nın rahatlayarak ağlamasına neden olmuştu.

Ama kızının o hastane yatağında öyle yaralı ve savunmasız yattığını görmek, sonra da onu orada yalnız bırakmak zorunda kalmak ve bebeğin iyi olup olmayacağını bilmemek yürek parçalayıcı derecede zordu. Tam vedalaşmışlardı, ilk ayrılan Kip olmuştu ki Giles çıkageldi.

Louisa'nın Arabella'nın iyiliği için bastırmaya çalıştığı duyguların birikimi olabilirdi ama Giles'ın geç ortaya çıkması, onda onunla uğraşma isteği uyandırmıştı. Belki de bunu hissedenden Ashley devreye girmiş ve bildiklerini açıkladıktan sonra, kayınbiraderini resepsiyona götürmüştü.

karısını görmesine izin verildi. Cevap gelmeden önce biraz bekleme oldu. bunun mümkün olamayacağını söyledi. Giles bunun üzerine biraz yaygara koparmıştı ama daha sonra koğuşa çıkmasına izin vermeyenlerin sağlık personeli değil, Arabella'nın kendisi olduğunu öğrendi. Giles en iyi zamanlarında bile temkinli davranırdı ve tepkisini okumak zordu ama şaşırmış olmalıydı.

'Belli ki yorgun,' demişti. 'Nottingham'da çalışmıyor olsaydım, buraya daha erken gelebilirdim.

"Ah lütfen, keşkelerinizi ve *yapabilirdiklerinizi* bize saklayın," diye çıkmıştı Louisa ona, "sanki bunlar bir fark yaratacakmış gibi!

Giles'in buna verdiği şok tepkisini okumakta hiç zorlanmadı ve onun nasıl hissedebileceğini umursamanın ötesinde, her zaman doğru şeyi söylemeye çalışmanın da ötesindeydi. Giles cevap veremedi ya da kendini savunamadan Ashley bir kez daha araya girdi.

'Giles, Heidi'yi görebilmen için beni eve kadar takip etmeni öneririm, gerçi Caro onu yatağına yatırmış olabilir. Bizimle bir şeyler yiyebilirsiniz.

Her ailenin bir uzlaştırmacıya ihtiyacı vardır, diye düşündü Louisa cin toniğini yudumlarırken ve dışarıda esen rüzgârı dinlerken. Normalde bu onun göreviydi ama bu gece hastanede bu görevi Ashley üstlenmişti.

Eve dönerken iyi olduğundan emin olmak için onu arabasından aramıştı. Onu akşam yemeğine davet etmediği için özür dilemişti ama şimdilik Giles'la onu ayrı tutmanın en iyisi olacağını düşünmüştü. "Çok akıllıca," demişti Giles.

Kapı zili çaldığında ayağa kalkmış, elindeki sopayla bir kütüğü daha yerine itiyordu. Büyükbabasının saatine hızlıca bir göz attığında saatin on buçuk olduğunu gördü. Değirmen sokağın sonunda olduğu için kimsenin oradan geçip gitmesi için bir neden olamazdı. Demiri sıkıca kavradı. Ama sonra Angus'un kardeşinin Plymouth'ta kalması yönündeki tavsiyesini dinlemeyip yine de gelmiş olabileceğini ve bu yüzden onu aramaya çalıştığını düşündü.

Gelenin o olup olmadığına bakmaya gitti ama kapıyı dikkatle açtığında sadece soğuk bir rüzgârla karşılaşmakla kalmadı, karşısında Angus'u değil Kip'i görünce afalladı.

"Burada ne işin var senin?" diye sordu. "Arabella değil, değil mi? Kötü yönde bir değişiklik olmadı, değil mi?

'Hayır, hayır, endişelenmeyin, Arabella yüzünden burada değilim. En azından doğrudan değil. Umarım bu benim için değildir,' diye ekledi, bakışları kadının elindeki demire kaydı.

'Gecenin bu saatinde asla çok dikkatli olamazsın,' dedi. "Çok doğru. Geç olduğunu biliyorum ama içeri girebilir miyim?"

Başka ne seçeneği vardı ki, diye düşündü ve kapıyı arkasından kapattı. Adam içeri girip paltosunu çıkardıktan sonra, kadın ondan paltosunu alıp bir sandalyenin arkasına örttü ve adamın bir elini saçlarında gezdirmesini izledi. En az kendisi kadar, hatta daha fazla bitkin görünüyordu.

"Kaba olmak istemem," dedi, "ama neden buradasın, Kip?"

Yüzünü ovuşturdu, elleriyle derisini o kadar kabaca aşağı çekti ki yüzü bir an için grotesk bir maskeye benzedi.

"Sizi rahatsız etmeye hakkım olmadığını biliyorum," dedi, "ama başka nereye gidebileceğimi düşünemedim.

"Zoe'nin evinin en uygun yer olduğunu düşünmüştüm.

"Evet, öyle olmalı, ama son bir saattir doğru düzgün düşünebilmek için etrafta dolanıp duruyorum. Gözleri bir şey arar gibi mutfakta gezindi, sonra kadının dışarıda bıraktığı cin tonik şişelerine ve doğrama tahtasının üzerine dilimlediği limonlara takıldı. "Bir içki içebileceğimi sanmıyorum, değil mi?" diye sordu. "Hastanedeki o iğrenç kahveden beri hiçbir şey içmedim.

"Ne istersiniz?"

'Sakıncası yoksa bir cin tonik iyi gider. Hak ettiğimden daha fazla olduğunu biliyorum.

Gözlerini devirdi. "Yapma bunu.

"Neyi yapmayayım?"

'Sahte ben değersizim kartını oyna. Acıması bir durum.' "Özür dilerim. Ama belki de böyle hissediyorumdur.

'Şey, benimle yıkanmayacak. Maşayı al ve ben sana bir içki hazırlarken gidip ateşin yanına otur. Sonra bana seni kapıma getiren şeyin ne olduğunu anlatırsın. Yine,' diye ekledi, birkaç hafta içinde ikinci kez beklenmedik bir ziyarette bulunduğunu düşünerek.

İçkisini doldurup kendi bardağını da doldurduktan sonra bir torba tuzlu kaju fıstığı açtı ve ateşin başında ona katıldı.

"Bu arada," dedi oturduğunda, "Giles sen gittikten kısa bir süre sonra hastaneye geldi.

"Oraya varması çok uzun sürdü.

"Görünüşe göre Nottingham'daymış. Sonra Kip'e damatlarına ne söylediğini anlattı.

"Aferin sana. Ben de aynısını söylerdim ama bu kadar kibarca değil. Davranışlarım ve kocalar söz konusu olduğunda beni aşağıların en aşağısı olarak görüyor olmanız nedeniyle ikiyüzlü biri gibi görüldüğümün farkındayım.

"Bak," dedi, elini abartıyor gibi görünmesine sinirlenerek, "senin bir piç olduğunu anladık, bu yüzden bunu burada bırakabilir miyiz ve seni yalanlamam ya da temize çıkarmam için yollar aramayı bırakabilir misin? Çünkü böyle bir şey olmayacak. Bana daha önce de söylediğin gibi, ne yaptıysan yaptın ve geldiğimiz nokta bu. Ve ben kendi adıma hayatıma devam etmek için elimden gelenin en iyisini yapıyorum, tıpkı senin sık sık yapmam gerektiğini söylediğin gibi. "Vicdan azabını hafifletmekle ilgilenmiyorum.

Utanarak bakma nezaketini gösterdi. "Özür dilerim, sana her şeyi kabullenip yoluna devam etmeni söylerken çok duyarsız davrandım.

'Evet, duyarsız davrandınız ama ben durumumun yeni gerçekliğini kabul ettim ve hayatıma devam ettim. Bazen daha fazla yaygara koparıp hayatını cehenneme çevirmediğim için pişmanlık duyuyorum ama seninle savaşmak benim sahip olduğumdan daha fazla enerji gerektirecekti.

"Bu senin de karakterine tamamen aykırı olurdu.

Kaşlarını çatarak ona baktı. "Bu da ne demek şimdi?

"Demek istediğim, sen daha iyi bir insan oluyordun. Her zaman öyleydin. Hala da öylesin.'

"Bazıları benim çok sakın ve başkalarının duygularını kendi duygularımın aleyhine olacak şekilde karşılamaya çok istekli olduğumu söyleyebilir.

"Yine de bu akşam Giles'a karşı kendini tutmadın. "İnan bana, öyle yaptım. Söyleyebileceğim çok daha fazla şey vardı.

İçkisinden uzun bir yudum alan Kip ona baktı. "Sence arkadaş olma şansımız var mı?" diye sordu.

"Bu senin için gerçekten bu kadar önemli mi?" diye sordu. "Evet," dedi adam, "öyle.

Ne söyleyeceğini bilemediği için hiçbir şey söylemedi. Ama üzüntüyle, çok uzun zaman önce her şeyin onlar için ne kadar farklı olabileceğini düşündü. Kızlarının geçirdiği kaza yüzünden birbirlerini teselli ediyor olabilirlerdi. Hastanede Arabella'nın nasıl olduğunu söyleyecek birini beklerken birbirlerine sarılıp el ele tutuşurlardı. Charity Cottage'daki evlerine dönerler, birlikte yataklarına uzanırlar ve kızları için şükrederlerdi.

daha ciddi bir şekilde yaralanmamış olsaydı. Ama her şeyden önce ona olan sevgilerinde ve desteklerinde sağlam bir şekilde birleşmiş olurlardı. Hâlâ ikincisi olabilirler, diye düşündü, kızlarının iyiliği için güçlerini birleştirmemeleri için hiçbir neden yoktu.

"Şimdi bana neden Zoe ile değil de burada olduğunu söyle," dedi Kip'e kaju fıstığı kasesini uzatırken. "Senden bıktı ve seni kovdu mu?"

'Bugünden sonra bunun gerçekleşme olasılığının çok yüksek olduğunu düşünüyorum. Bana son derece kızgın. Bu öğleden sonra ilk taraması yapılırken yanında olmam gerekiyordu ama tabii ki A ve E'de seninleydim.

"Yaptığınız seçimi kesinlikle anlayabilir.

Sorun bu değildi. Farkında olmadığım şey, Ashley'e önceliklerimin her zaman çocuklarımı ilk sıraya koymak olduğunu ve bunu hiçbir şeyin değiştiremeyeceğini anlatırken beni duymak için beni bulmaya gelmiş olmasıydı.

Louisa o sahneyi gözünde canlandırdı ve bunun Zoe'nin yüzünde nasıl bir tokat etkisi yarattığını anlayabildi. 'Zamanlama çok talihsizdi,' dedi.

"Beni kendisini ikinci en iyi hissettirmekle, ailemi onun önüne koymakla ve Giles'tan daha iyi olmadığımın suçladı. Ve bir bakıma bu doğru, çünkü başka türlü nasıl olabilir?"

"Kendinizi kesinlikle bir karmaşanın içine soktunuz, değil mi?"

"Tüm bunların üzerine, taramada Zoe'nin ikiz bebek beklediği ortaya çıktı.

Seni zavallı şeytan, diye düşündü Louisa. 'Çifte bela,' diye mırıldandı. 'İkiz beklediğimiz söylendiğinde de böyle demiştin, hatırlıyor musun?

Başını salladı. 'Ve bunun iki kat daha eğlenceli olacağını söylemiştin. Sen her zaman bir şeyin olumlu tarafını görürsün.

Söyledikleri doğrudu, ama aynı zamanda ikiz sahibi olma ihtimalinin onu dehşete düşürdüğü de doğrudu, yine de korkuya teslim olmayı ya da başkalarının gerçekte nasıl hissettiğini bilmesine izin vermeyi reddetmişti. Her zaman olduğu gibi, her şeye inanıyormuş gibi bir hava takınmaktan çok, her şeyin yolunda gittiğine inanmak istiyordu. her şey yolundaydı. Çünkü onun istediği de buydu, her şeyin mükemmel olması.

'Hâlâ neden burada olduğunu açıklamadın,' dedi. 'Umarım benden sihirli bir değnek sallayıp her şeyi senin için daha iyi hale getirmemi beklemiyorsundur.

'Keşke bu kadar basit olsaydı,' diye mırıldandı.

Ona acıyarak, 'Kip, bunu senin için çözemem. Benim tavsiyem Zoe'ye geri dönmen ve özür dilemen. Gerekirse dizlerinin üzerine çök ve ondan af dile.

"Onun beni affetmesini istediğimden emin değilim.

Louisa ona sertçe baktı. 'Zavallı kızın üzerine atlamayı düşünmesen iyi edersin. Bunu yaparsan sana olan tüm saygımı kaybederim. Çocukların da öyle.

"Ama ya bunların hepsi korkunç bir hataysa?

'O zaman öyle olmadığından emin ol. Bu iki bebeğin dünyaya gelmesinde senin de payın var; ne olursa olsun onların babası sensin. Onlara ve Zoe'ye karşı bir sorumluluğun var.

Onun bu sözleri karşısında yıkılmış görünüyordu. "Bu gece ona geri dönemem," dedi. "Bu çok riskli. İkimiz de sonradan pişman olacağımız şeyler söyleyebiliriz. Bu gece burada kalabilir miyim? Kanepede uyurum. Ya da yerde. Sonra birlikte hastaneye gideriz ve sabah Arabella'yı görürüz.'

'Ziyaret saatleri öğleden sonra başlıyor' dedi.

"Oh," dedi açıkça. 'Ama lütfen, kalabilir miyim? Sadece bu gece için. İlk iş gideceğim.

Tanrı yardımcısı olsun ama Louisa evet dedi.

Kırkınıc1 Bölüm

Ziyaret saatleri öğleden sonraya kadar başlamamıştı ama Giles bir şekilde bakım personeliyle tatlı dille konuşarak kuralları esnetmiş, böylece onu görebilmişti.

Arabella bu sabah. Muhtemelen onu teselli edecek ve kayıplarının acısını paylaşacak mükemmel kişinin o olacağını düşündüler. Daha fazla yanılmazlardı.

Gece karnındaki ani bir kramp ağrısıyla uyanmış ve kazanın ardından yaşadığı endişe verici kan kaybının, ne kadar hafif olsa da, düşük yapmasına neden olduğunu hemen anlamıştı. O andan itibaren, kıymetli bebeği içinden çekilip giderken her şey kâbus gibi bir bulanıklıktı. Ama şimdi, koğuşa geri döndüğünde, ne kadar yorgun ve kırık kaburgaları yüzünden ne kadar acı çekiyor olsa da kırık sol bileği henüz alçıya alınmamıştı ama zihninin tek bir konuda berrak olduğunu hissediyordu. O da Giles'tı.

"Kendini fazla rahat ettirmenin bir anlamı yok, uzun süre kalmayacaksın," dedi adam yatağının kenarına otururken, onu öpmeye çalışmış ve sonra onu geri çevirdiğinde kaşlarını çatmıştı.

'Biliyorum,' dedi, 'seninle sadece birkaç dakika geçirebileceğim söylendi. Nasıl hissediyorsun? Senin için çok endişelendim.'

"Endişelendin mi? *Gerçekten* mi?"

Tıraşsız yüzündeki çatık kaşlar derinleşti, gözlerinin etrafındaki çizgiler daha belirgin hale geldi. Onu son gördüğünden beri saçlarını kestirmişti. Onun sevdiğinden daha kısaydı. Belki de Jen böyle seviyordu.

"Dün gece Ashley ve Caro ile birlikteyken mesajlarıma cevap vermeni umuyordum," dedi, "böylece senin iyi olduğunu bilerek uyuyabilirdim ve-

Daha ileri gitmesini engellemek için sağ elini kaldırdı. 'Cevap vermedim çünkü sana söylemek istediğim tek şeyi yüz yüze söylemem gerekiyordu. Boşanmak istiyorum.

Gözleri kocaman açıldı ve belirgin kaşlarını birbirine yaklaştırdı. 'Şimdi önemli kararlar vermenin zamanı değil,' dedi. 'Yaşadıklarından sonra olmaz. Bebeği kaybettiğin için üzgünsün, tabii ki üzgünsün, bu anlaşılabilir bir şey.

"Yapma!" diye yüksek sesle bağırdı ve yanındaki yatakta yatan hastanın başını çevirmesine neden oldu. "Sakin bebekten bahsetmeye cüret etme," diye tısladı. 'Onu kaybettiğimi duyduğunuzda ilk düşünceğiniz rahatlamak olmuştur ve bunu inkar etmeyin.

'Tabii ki değildi, ben canavar değilim! Ama hadi Arabella, şimdi gerçekten bu konuşmanın zamanı değil. Dinlenmen gerek ve-'

'Nasıl hissettiğim hakkında en ufak bir fikrin yokken bana neye ihtiyacım olduğunu söylemeyi bırak. Şu an tam olarak doğru zaman çünkü şu an doğru düşünabiliyorum ve senin aşık olduğumu sandığım adam olmadığını görebiliyorum. Gerçek seni gördüm ve o adamla evli kalmak istemiyorum. I

daha iyisini hak ediyorsun. Eğer evli kalırsak, tıpkı ilk eşini benimle aldattığın gibi bir ilişki yaşayacağından şüpheleniyorum.

Çenesindeki kaslar gerildi. Konuşmak için ağızını açtı ama söyleyeceği her neyse, kız bunu duymak istemiyordu.

'Buradan taburcu olduğumda,' dedi, 'seni evde bulmak istemiyorum. Gitmeni istiyorum.

'Dur bakalım, orası benim de evim. İpoteği ödeyen benim.'

'Ve bize düşünmek için zaman tanımak istediğinde, bunu bir kenara bırakmaktan mutluluk duyan da sendin. Bil bakalım ne oldu, tam da bunu yaptım! Ve artık çift terapisi seanslarını unutabilirsiniz. Ne? Evliliğimizdeki tüm sorunlar için beni suçlayabilesin diye beni daha da büyük bir paspasa dönüştürmek için miydi?

"Burada her şey yolunda mı?

Arabella Giles'a döndüğünde, daha önce kendisine çok iyi davranmış olan hemşirenin yatağın ucunda durduğunu ve yüzünde sorgulayıcı bir ifadeyle baktığını gördü. "Sadece sesleriniz başkaları tarafından duyulabilir," diye ekledi ihtiyatla.

Arabella, 'Hayır, her şey yolunda değil,' dedi. 'Kocamın artık gitmesini istiyorum. Yoruldum. Gözlerini kapadı ve başını dikkatle kocasından yana çevirdi.

"Özür dilerim," dediğini duydu hemşireye, "korkarım onu çok yordum. Arabella, bu akşam kendini çok yorgun hissetmediğin bir zamanda tekrar geleceğim. Arabella o anda adamın dudaklarının, geldiğinde öpmeye çalıştığı yanağına bastırıldığını hissetti.

Adamın ayak sesleri uzaklaştığında, gözleri hâlâ sımsıkı kapalıyken çarşafı başının üzerine çekti.

Bölüm Kırk Bir

Kip'in tüm varlığı kızı için acı çekiyordu. Sol bileği artık alçıdaydı ve yüzündeki kesikler ve morluklar bugün daha belirgin bir şekilde göze çarpıyordu. Ve her ne kadar cesurca meydan okuyormuş gibi görünmeye çalışsa da, çok kırılgan görünüyordu.

Acılarının en büyüğü bebeğini kaybetmesinden kaynaklanıyor olmalıydı. onun üzüntüsünü hafifletmek için söyleyebileceği ya da yapabileceği hiçbir şey olmadığını biliyordu. Düşük yaptığını ilk kez o sabah erkenden Louisa'yla iletişime geçtiğinde öğrenmişlerdi. İkisinin de korktuğu bir haberdi bu.

Kip Arabella'ya, 'Eğer gerçekten yapmak istediğinden eminsen, tek başına olmayacaksın canım,' dedi, 'sana yardım edecek ve destek olacak bir ailen olacak. Ama böyle büyük bir karar vermeden önce kendini daha güçlü hissedene kadar beklemen gerekmez mi?

'Lütfen beni bundan vazgeçirmeye çalışma baba, ben ne yaptığımı biliyorum. Her neyse, boşanma konusunda bana ders verecek en iyi kişi sensin.

Bunun üzerine yüzünü buruşturdu ama Louisa yatağın diğer tarafından, 'Babana katılıyorum, bedenim ve zihnim kazanın ve bebeğini kaybetmenin şokunu hala yaşıyor,' dedi.

"Eve döndüğünde olaylara farklı bir açıdan bakabilirsin," diye denedi Kip, "ve daha da önemlisi, Giles onun için gerçekten ne kadar önemli olduğunu fark edebilir.

'Artık her şeyi daha net görüyorum baba. Daha önce hiç görmediğim kadar net.

"Peki ya Giles sen ve Lexi söz konusu olduğunda daha anlayışlı olacağına söz verirse?" diye sordu Louisa. 'Sorunlarınızın çoğunun temel nedeni buysa, eminim bu çözülebilir?

"Anne, beni perişan edecek bir evlilikte kalmamı gerçekten istiyor musun?

'Ama Giles'a çok aşkıydın, değil mi? Birlikte çok mutluydunuz.'

'Ve sen ve babam bir zamanlar birbirinize çok aşkıydın ve mutluydunuz, ama şimdi şu halinize bir bakın?

Kip yine irkildi. "Karşılaştırma yapmak asla iyi bir fikir değildir, tatlım. 'Neden olmadığını anlamıyorum. Annemle ilişkini bitirme kararını sen verdin.

Çünkü mutlu değildin. Yaptığın şeye katılmıyor olabilirim ama herkes mutlu olmayı hak eder, değil mi?

Ama ben mutlu değilim, diye düşündü Kip, Louisa'nın yüzündeki yaralı ifadeyi görünce, şu anda cehennem kadar mutsuzum ve kendimi hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim.

Geceyi Louisa'da geçirdikten sonra Kip, Heidi'nin çocuk bakımıyla ilgili düzenlemelere yardımcı olmak için onunla birlikte Ashley'e gitmişti. Louisa, Kip'in torunlarına yardım etmek istemesine şaşırmıştı ama ofis, Kip'in olmak isteyeceği son yerdi. Hele de Zoe'yle karşılaşma riski varken. Dün gece acelesi ve ondan uzaklaşma ihtiyacı yüzünden cep telefonunu mutfak tezgahının üzerinde unutmuştu, bu yüzden Louisa'nın telefonunu kullanarak

ofisine gitmeyeceğini ancak herhangi bir acil durum olması halinde bu numaradan kendisine ulaşılabilceğini söyledi.

Ashley'lere vardıklarında Caro işe gitmeden önce Peggy'yi kreşe bırakmak üzere çoktan ayrılmıştı. Giles da öğleden sonraya kadar ziyaret saati olmamasına rağmen Arabella'yı görmeye gitmişti ve Ashley de ofisine gitmeden önce Heidi'yle kaleyi koruyordu. Sorun birkaç saat sonra Giles'ın Arabella'yı ziyaretten döndüğünde yüzünde gök gürültüsü gibi bir ifadeyle ve Heidi'yle ilgilendikleri için onlara tek kelime teşekkür etmeden onu götüreceğini söylemesiyle başladı.

onunla birlikte eve.

Louisa, 'Eğer işte olman gerekiyorsa ona bakmaktan mutluluk duyarız,' dedi. "Hiç sorun olmaz.

"Ailen Heidi'yi tekeline alıp bana düşman edemez," diye haykırmıştı, "o benim kızım!

Bu öylesine mantıksız ve düşmanca bir yorumdu ki, Kip'in içinde Louisa'yı ve ailesini savunmak için en güçlü dürtüyü tetiklemişti. Ama o daha bir şey söyleyemeden Louisa onu alt etmişti.

"Giles," dedi sakın ama kararlı bir sesle, "şu anda işlerin senin için kolay olmadığının farkındayım ama seni temin ederim ki kimsenin kızını tekeline almak ya da onu sana karşı kıskırtmak gibi bir niyeti yok. Bir aile olarak biz

Sadece yardım etmek için elimizden geleni yapmaya çalışıyoruz, lütfen bir daha benimle bu şekilde konuşma.

Giles özür dilemek için hiçbir çaba göstermemiş ve Heidi'yi *Paw Patrol* izlediği koltuktan kaldırmıştı. Bu durumdan pek memnun değildi. Giles durumu yatıştırmak yerine - belki de çok sarsılmıştı - durumu daha da kötüleştirdi.

ona seslendi. Kızın ağlamaklı çığlıkları daha sonra tam bir öfke feryadına dönüştü ve babası onu kendi evine kadar götürene kadar BMW dışarıdaydı, yüzü kıpkırmızıydı ve çığlık atıyordu, bacaklarını tekmeliyor, kollarını sallıyordu. Kip bunları daha önce kendi çocuklarında da görmüştü, nereden geldiği belli olmayan bir öfke nöbeti geçirmişlerdi ama hiçbir zaman o anki kadar üzücü bulmamıştı. Giles'a çok kızmıştı ama müdahale etmenin işleri daha da kötüleştireceğini biliyordu.

Ancak Louisa'yla birlikte öğle yemeğinden sonra hastaneye vardıklarında ve ziyaret saati başladığında Arabella'dan, Giles'a daha önce boşanmak istediğini söylediğini öğrendiler. Bu, Giles'ın kötü ruh halini açıklasa da, konuşma şeklini mazur göstermiyordu.

Arabella'nın, 'Yarın taburcu olmayı umuyorum,' dediğini duydu ve onu düşüncelerinden uyandırdı. 'Burada Heidi'den bir dakika bile uzak kalmak istemiyorum.

Louisa, 'Ama gitmek için çok acele etmemelisin,' dedi. "Doktorun söylediklerini dinlemelisin.

"Yine de burada olmaya dayanamıyorum," diye yalvardı Arabella. "Heidi'yle evde olmak istiyorum, orada çok daha hızlı iyileşeceğimi biliyorum.

"O halde bunun için plan yapalım, olur mu? Kip, Louisa'ya kızlarının duymaya ihtiyacı olan şeyin, daha sonra doktor taburcu etmeyi reddetse bile, moralini düzeltecek olumlu bir şey olduğunu hissettiğini söyledi.

"Elbette," dedi Louisa. Sonra Arabella'ya, 'İşleri nasıl yürüteceğiz? Gelip benimle kalmak ister misin, böylece sen dinlenirken Heidi'ye bakabilirim, yoksa senin yanına mı taşınayım? Gerçi Giles etraftaysa bu biraz garip olabilir.

'Eve gitmeme izin verildiğinde onu orada istemediğimi söyledim. Kabul edelim, zaten gitmiş sayılır.

"Biz buraya gelmeden önce çok hırçın bir ruh hali içindeydi," dedi Kip, "tahminimce geri dönmüştür.

Bunun üzerine Arabella yüzünü buruşturdu ve Louisa, "Gerekirse her şeyi hallederiz, ama eğer gerekirse değirmende kalmandan mutluluk duyarım" dedi.
senin ve Heidi için en iyisi.'

Arabella'ya veda ettiklerinde ve Kip onları hastaneden götürdüğünde akşamüstü olmuştu.

Louisa'nın cep telefonu çaldığında daha yola çıkalı kısa bir süre olmuştu. Ashley, Arabella'nın nasıl olduğunu öğrenmek istiyordu. Kip'in de sohbete katılabilmesi için telefonunu hoparlöre verdi, Kip de bu jesti takdir etti. Louisa daha sonra Arabella'nın onlara anlattıklarını, Giles'tan boşanmaya kararlı olduğunu aktardı.

"Şaşırdığımı söyleyebilmeyi isterdim," dedi Ashley, "ama ne kadar kötü Son zamanlarda aralarında bir şeyler oldu ama ben değilim. Giles sadakatının nerede yattığını açıkça belirtti.

"Ama onun da benim yaşadığım duygusal çileyi yaşaması düşüncesine katlanamıyorum-" Louisa sözlerinin Kip'e nasıl gelebileceğini fark etmiş gibi aniden tavrını değiştirdi. "Sonuç ne olursa olsun, baban ve ben ona elimizden gelen desteği vereceğimizi söyledik.

Söylenmesi gereken her şeyi söyledikten sonra Ashley, Louisa'yı Angus'u arayıp bilgi verme zahmetinden kurtarmak için bunu kendisinin yapacağını söyledi.

Telefonu kapattığında, Kip çocuklarının sadece birbirlerine değil, annelerine de ne kadar sadık ve destekleyici olduklarını düşündü. Belki de özellikle Louisa'ya yaptıklarından sonra.

"Evliliğimizde pek çok şeyi doğru yapmayı başardık, değil mi?" dedi. "Ne şekilde?

"Çocuklarımız," diye yanıtladı, kısa bir süre ona doğru bakarak. "Birbirlerini gerçekten önemsiyorlar. Kardeşler için bu her zaman doğru değildir, değil mi?

"Evet," dedi, "bu açıdan şanslıydık.

Bunun şans olmadığını, sevgi dolu ebeveynler olarak onlara birleşik bir ekip olarak birlikte çalışmanın her zaman en iyisi olduğu örneğini verdiklerini söylemek istedi. Ama Louisa'nın yüzüne gülmeye ve onu ailelerini umursamamakla suçlamaya hakkı varken, hele de bu şekilde bırakıp gidebilecekken, bu sözleri söylemeye cesaret edemedi. Ama çocuklarını çok seviyordu ve bir zamanlar sahip oldukları o kolay ilişkiyi özliyordu. Bu nedenle, bir zamanlar Louisa ile yaşadığı ilişkiyi, birlikte yaşadıkları her şeyin aşinalığını özliyordu. Evliliklerinde eksiklikler olabilirdi.

Son yıllarda heyecan ve tutku vardı ama bir ömür boyu süren güvenilir bir dostluk vardı.

Louisa'nın cep telefonu tekrar çaldığında Melbury St Mary köyüne sadece on dakika uzaklıktaydılar. Bu sefer arayan Angus'tu. Bir kez daha telefonu hoparlöre aldı.

'Ashley az önce bana son haberleri verdi,' dedi. 'Arabella yıkılmış olmalı.

" yle," dedi Louisa. 'Baban ve ben öğleden sonranın çoğunu hastanede onunla geçirdik. Şimdi bizi evime geri götürüyor.

"O... o orada seninle mi?

Kip oğlunun sesindeki şaşkınlığı fark etti.

"Evet," diye onayladı Louisa, "ve telefonum hoparlörde.

Angus'un verdiğı uzun bir ara, Kip'in en küçük oğlunun her kelimeyi duyabileceğini bildiğı için konuşmaya devam etmek istemediğini düşünmesine neden oldu. Ama Angus'un bir sonraki söylediğı şey onu tamamen şaşırttı.

"Baba," dedi, "dün gece Zoe'yle konuştuğumu bilmen gerektiğini düşünüyorum. Kip göz ucuyla Louisa'nın ona baktığını ve muhtemelen onun kadar şaşırdığını fark etti. "Bu nasıl oldu?" diye sordu. Eşit olarak.

"Bu önemli değıl," dedi Angus, " nemli olan onun ikinizin arasındaki ilişkinin bittiğı izlenimine kapılmış olması. Bu doğıru mu? Eğıer  yleyse, ikizlere hamile olduğı düşünülürse, bu sizi pek de iyi bir duruma düşürmez. En hafıf tabirle.'

Kip'in ihtiya ı olan son şey, en küçük oğlunun bariz olanı söylemesi ve kendisini zaten olduğından daha kötü hissetmesine neden olmasıydı.

"Durum senin tasvir ettiğın kadar siyah ve beyaz değıl," dedi. Kip'in aklından neler geçtiğini sormak istedi.

Zoe Angus'a bildiklerini anlatacaktı ama şimdi sırası değıldi. Louisa onun yanında otururken ve konuşmanın odağında Arabella olması gerekirken olmazdı.

Louisa da belki aynı şeyi düşünerek, "Kardeşin sana Arabella'nın Giles'a boşanmak istediğini söylediğini söyledi mi?" diye sordu.

'Evet. Olanlardan sonra bu beni pek şaşırtmadı.

Sence benden bir telefon bekler mi?'

'Eminim sizden haber almak ister. Sadece çok geç aramayın.'

"Olur. Şimdi Borehamwood'a dönüyorum, o zamana kadar taburcu olmazsa belki yarın onu ziyaret ederim.

"Gece kalacak bir yere ihtiya ınız olursa, başımızın üstünde yeriniz var.

'Bu harika olur. Teşekkürler anne.'

Angus zili çaldığında, Kip ana yoldan ayrıldı ve arabayı yavaşça sürdü. Louisa'nın yeni evine giden dar yol, arabanın kenarlarına sürtünen çitler, çukurlardan sıçrayan dünkü yağmurun yarattığı su birikintileri.

"Şimdi ne yapacaksın?" diye sordu, adam durduğunda Yel değirmeninin önünde arabasının yanında duruyordu ve ayak bölmesinden çantasını almak için öne doğru eğilmişti.

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum.

'Bu senin için bir ilk olmalı. Her zaman ne istediğini ve bunu nasıl elde edeceğini biliyordun. Beni değil Zoe'yi istediğini kesinlikle biliyordun, boşanmak istediğini ve Charity Cottage'ın satılması gerektiğini de biliyordun. Bunların hepsini gerçekleştirdin.'

Uzun bir iç geçirdi ve başını öne eğdi. "Gerçek şu ki artık hiçbir şey bilmiyorum.

Bu sadece kısmen doğru olan bir itiraftı çünkü bildiği bir şey vardı ki o da aniden kendini yaşlı hissettiği idi. Bunca aydır kendini genç ve hayat dolu hissediyordu, sanki yeniden yirmili yaşlarındaydı ve dünyaya meydan okuyabilirdi, ama şimdi sanki boşa koşuyormuş gibi hissediyordu.

"Seni bir şeyler içmeye davet ederdim," dedi Louisa, "ama bence eve gidip Zoe ile aranı düzeltmelisin.

Ev, diye düşündü. Onun için tam olarak neresiydi? Çok güzel bir evi vardı - Charity Cottage - ve onu resmen yerle bir etmişti. Başını kaldırdı ve tepesinde beliren değirmene baktı

Öğleden sonra güneşi küçük pencerelerde parıltıyordu. Dün gece oturduğu sıcak ve rahat mutfığı düşündü ve kıvrımlı, rahat yatak odasında beklenmedik bir şekilde ne kadar iyi uyuduğunu hatırladı Duvarlar. Bu sabah, ayrılmak istemediğine dair çocuksu bir hisle uyanmıştı. Kendini koza gibi hissetmiş, zor kararlarla uğraşmak zorunda kalmamıştı.

Hayatında hiçbir zaman bir durumla yüzleşmekten ve tam olarak ne istediğine karar vermekten korkmamıştı ve evet, Louisa'nın biraz acımasızca da olsa gözlemlediği gibi, zaman zaman bencilce tek fikirlilikle hareket etmişti, ama bu yetenek şimdi onu terk etmiş gibi görünüyordu.

"Ya Zoe ile işleri yoluna koyamazsam?" dedi Louisa'ya dönüp bakarak. "Ya aramızdaki her şey bittiyse?"

'Kip, dün gece sana bunu senin için çözemeyeceğimi söyledim.
İkinizin de ne istediğini bulmanız gerekiyor.

*Geçen yılın hiç yaşanmamış olmasını istiyorum, diye düşündü
acımasızca. Bu kâbusun bitmesini istiyorum.*

Bölüm Kırk İki

Angus arabada cep telefonunu kullanarak kız kardeşiyle yaklaşık otuz dakika sohbet etmiş, bu süre içinde Giles'ı ve evliliğini tamamen kınamaktan bebeği kaybettiği için ağlamaklı bir pişmanlığa geçmişti. Onun içini dökmesine izin verirken dinlemekten başka bir şey yapamadı. Bir süre daha aynı acı pişmanlık döngüsüne kapılacağından korkuyordu.

Arabella'ya veda eder etmez ve sadece yirmi beş Borehamwood'a dönmesine kilometreler kala, eve vardığında onu görebileceği umuduyla CeeCee'yi aramıştı. Dün gece geç saatlerde konuşmuşlardı ve kız kardeşinin geçirdiği kazayı bildiği için hemen Arabella'nın nasıl olduğunu sormuştu. Ona artık bildiği her şeyi anlatmıştı.

Daha sonra dün gece paylaşamadığı bir sonraki büyük aile haberi konusuna geçti. Bu konuda konuşamayacak kadar kızgın ve dürüst olmak gerekirse babasından utanmış hissediyordu. Ama CeeCee'den bir şeyler saklamak istemediğinden, şimdi ona babasıyla yaptığı konuşmayı anlattı. Zoe ve ardından o öğleden sonra babasıyla yaptığı kısa görüşme.

Uzun bir ıslık çaldı. 'Yani şimdi eski kız arkadaşın babandan ikiz bebek bekliyor ve muhtemelen onu terk edecek öyle mi? Her şeyi yarım yapmaz, değil mi? Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum; gerçek bir şeftaliye benziyor.

"Neden onunla tanışmak istiyorsun? Angus sordu.

"Nasıl bir adam olduğunu kendi gözlerimle görmek için.

"Onunla tanışmanı istediğimden emin değilim.

CeeCee'nin kahkahası arabayı doldurdu. "Eski sevgilin gibi ona aşık olabileceğimden mi endişeleniyorsun?

"Komik değil. Hem de hiç.'

"Hey, sadece seninle dalga geçiyorum.

'Konu babam olduğunda tam bir mizah bloğu yaşıyorum gibi görünüyor. Bunu görebiliyorsun, değil mi?'

"Kesinlikle yapabilirim. Ama bir klişeyi kullanmaktan nefret ediyorum, ama gerçekten peşini bırakmalısın. Tabii kin tutmayı sevmiyorsanız; belki bu size zevk veriyordur.

"Yok!

"Sesin kızgın geliyor.

Öyleyim. Çünkü tam durumu kabullenmeye başladığımı düşünürken, Zoe'yi terk edebileceğini öğrendim. Sanki her seferinde aynı soruyu soruyorum, babam kılığına girmiş bu adam da kim?

'Onun da kendisine aynı soruyu soruyor olabileceğini düşündün mü? Soru? Ve her halükarda, bazıları Zoe'nin başına gelenleri hak ettiğini düşünmenizi bekleyebilirdi. Tabii ona karşı hala bir şeyler hissetmiyorsan. Öyle mi, Angus? Zoe'ye karşı korumacı hissediyor musun, sanki ona bu kadar kötü davranılmasını gerçekten hak etmiyormuş gibi?

"Hayır!

"Bundan emin misin?

"Bakın, benim kitabımda hiç kimse bu kadar duygusuzca davranılmayı hak etmez. 'Bu ya sizi çok özel bir insan yapar, çünkü ya da kendini kandırılıyorsun.'

"Kendinizi benim duygularımın yargııcı ve jürisi olarak belirlemiş gibisiniz.

"Şimdi de savunmaya geçiyorsun. Bu da demek oluyor ki sinirlerinize dokunmuş olmalıyım.

Angus alt dudağını çiğnedi. Bu konuşmanın böyle geçeceğini hayal etmemişti. Belki de bilinçaltında dün gece konuştuklarında CeeCee'ye bundan bahsetmemesinin nedeni buydu. Öfkesinin yüzeyinin altını kazmasından ve bulmasını istemediği bir şey bulmasından mı korkmuştu? Ama tam olarak ne? Zoe'nin sesindeki mutsuzluğu duymuş ve onun için gerçekten üzülmüş müydü ve şimdi kendini içinde bulduğu karmaşa için? Peki ama neden yeni geleceğinin bu şekilde olacağını hayal bile etmemiş olan babası için aynı sempatiyi hissetmemişti?

"Nasıl biri olmamı tercih ederdin?" diye sordu CeeCee'ye, "eski sevgilisine kin besleyen ve intikamının sonsuza kadar sefil bir hayat yaşaması şeklinde gelmesini uman biri mi yoksa birine nasıl davranıldığını önemseyen biri mi?

'İkincisi, elbette. Ama bana karşı dürüst olmadığını düşünmekten nefret ediyorum. Dürüst davranıyorsun, değil mi Angus, çünkü gerçekten ne hissettiğini açıkça söylemeni tercih ederdim.

Annesinin ziyaretinden sonra da benzer bir şey söylemişti. 'Hadi, çıkar ağzındaki baklayı,' demişti, 'aklında ne var? Annem sana üçüncü dereceden hakaret mi etti ve söylememesi gereken bir şey mi söyledi?

Sabine'in kızının riske girmeyip güvenli davrandığına dair söylediklerini aynen tekrarlamaktan çekinerek, CeeCee'nin farklı bir erkek arkadaşı, belki de bir müzisyeni tercih edip etmeyeceğini merak ettiğini söyleyerek yanıtını geçiştirmişti. Buna uzun uzun gülmüş ama sonra aniden durmuştu. "Vay canına, sen ciddisin, değil mi?

"Evet, sayılır," diye itiraf etti.

'O zaman başka bir şey düşünme. Önüme koca bir orkestra koyun ve tahmin edin ne olur, siz, "Baa Baa Black Sheep "i eşsiz çalma tarzınızla yine de açık ara kazanırsınız!

"Çok tatlı şeyler söylüyorsun," demişti. "Her zaman.

"Gerçekten hissettiğim şey," dedi şimdi onun sorusuna yanıt olarak, "şu Bir şekilde bu konuşma tamamen benimle ilgili hale geldi ve ben bunun *bizimle* ve bu akşam döndüğümde seni görüp göremeyeceğimle ilgili olmasını tercih ederim.

"Ama *biz* kısmı sadece *ben* kısmını çözdüyseniz işe yarar.

"Ama ben biliyorum," dedi. "Sana söz veriyorum, ne istediğimi tam olarak biliyorum. "Peki bu ne olabilir, Hayran Çocuk?

Onun alışlagelmiş alaycı tonunu duyunca rahatlamıştı. "Sanırım bunu kendi başına çözebilecek kadar zekisin.

"Bu durumda benim için deli olduğunu söyleyebilirim.

"Doğru. Peki sen benim için ne hissediyorsun?

"Oh, bu çok kolay, seni seviyorum.

Ve böylece, bir insanın bir başkasına söyleyebileceği en anlamlı üç kelimeyi söylemiş oldu.

"Hala orada mısın, Fan Boy?

Kendi kendine gülümsedi. "Evet, hala buradayım.

"Eee? Bir kız kendini ilan ettiğinde, karşılığında sağır edici bir sessizlikten daha fazlasını bekler.

"O anın tadını çıkarıyordum ve çünkü bir erkek onu sevdiğini söyleyen kız için çıldırdığında, bir sonraki seçimini yapmak için zamana ihtiyaç duyar.

kelimeleri özenle seç.'

"Ve?

"Eve geldiğimde sana söylerim.

"Bir kızı askıda bırakıyorsun, neden yapmıyorsun?" "Sana söz veriyorum, beklemeye değecek.

"O zaman bir an önce buraya gelsen iyi olur.

Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle eve döndü.

Bölüm Kırk Üç

Zoe yatağında uzanmış, ellerini birbirine bağlamış ve karnının şişliğine dayamıştı. Ne kadar yorgun olursa olsun, uykuya dalmak için yeterince rahatlayamıyordu.

O gün öğleden sonra kendini iyi hissetmediğini bahane ederek işten erken ayrılmıştı. Tam olarak yalan sayılmazdı, çünkü endişeden hasta hissetmek de sayılmalıydı, değil mi? En başta işe gitmek bir hataydı ama meşgul olmanın ve ofiste her zamanki gibi devam etmenin onu rahatlatacağını düşünmüştü.

ideal bir dikkat dağıtıcı olabilirdi. Ama öyle olmamıştı; Kip'in ofisine olan yakınlığı tam bir eziyet olduğu için işleri daha da kötüleştirmişti. Konsantre olamayınca ya da kendini durduramayınca, pencereden dışarı bakmaya devam etti.

Kip'in arabasının otoparkta olup olmadığına bakmak için pencereye baktı. Phoebe onun ne kadar gergin olduğunu fark etmiş ve iyi olup olmadığını sormuştu.

"Bebekte bir sorun yok, değil mi?" diye fısıldadı. "Dün taramada sana kötü haber verilmedi, değil mi?"

Zoe, konuşmaya kimsenin onları duyamayacağı bir yerde devam etmeleri gerektiğini fısıldayarak, küçük mutfak alanına gidip konuşmalarını işaret etti.

Zoe daha sonra, 'Bebek iyi,' dedi, 'aslında ikisi de iyi. İkiz bebek bekliyorum.

Phoebe'nin nefesi kesilmişti. 'Vay canına, bu çok vahşi! Zoe, 'Öyle de denebilir,' demişti.

'Ama bu dünyanın sonu değil, değil mi,' demişti Phoebe parlak bir sesle, 'Kip'in onca yıllık tecrübesi varken? Bana onun zaten ikizleri olduğunu söylememiş miydin? Hey, muhtemelen böyle oldu, bir genetik elden düşme bir şey.'

Zoe yardım edecek bir Kip'in olmayabileceğini itiraf edememişti, gururu üzülmemesinin asıl nedeninin bu olduğunu söylemesine izin vermiyordu. "Hayır, kalıtsal ikizlerin anne tarafından geçtiği ortaya çıktı," demişti, "baba tarafından değil.

"Yani, bu sadece çılgın bir şans vakası mı?"

"Öyle bir şey, evet.

Ama artık hiçbir şey Zoe'ye şans eseri olmuş gibi gelmiyordu. Şimdi bunu kendi başına getirmiş gibi hissediyordu. Evli bir adamla ilişkiye girmemiş olsaydı, bu şekilde cezalandırılmayacaktı ve keşke Angus ilişkilerini başka bir seviyeye taşımak istediğinde böyle davranmamış olsaydı. Neden bu kadar korkmuştu? Angus'un sahip olduğu en iyi erkek arkadaş olduğunu, hayatına herkesten daha iyi uyum sağladığını ve basit bir nedenle onu kalabalıklaştırmadığını kendi kendine bile kabul etmemiş miydi? Yine de bir şekilde bunların hiçbirisi onun için yeterli olmamıştı. Bir türlü tatmin olamıyordu, değil mi? Yoksa Angus'la birlikte olmak çok mu kolaydı, çok mu mükemmel ve güvenliydi, kendini adamak zorunda kalacağı gerçek şeye çok mu benziyordu? Bu yüzden mi kendini imha düğmesine basmıştı?

Şimdi de Kip'e karşı yaptığı şey, aralarına girdikleri için ailesini suçlamak değil miydi? İsteseydi bunu yapmaktan kolayca kaçınabilirdi ama yapmamıştı. Peki onun nesi vardı da bu kadar açık bir davranış biçimini tekrarlamaya kararlı görünüyordu?

Bunu Kip'e ya da Angus'a hiç söylememişti ama hiçbir erkek arkadaşı onunla ilişkisini bitirmemişti, bir ilişkinin fişini çeken hep o olmuştu. Bunu her zaman duygusal olarak kendini fazla kaptırdığı için yapardı ve ilk çekip giden kendisi olursa canının daha az yanacağına kendini ikna ederdi. Bu bir kontrol meselesiydi elbette. Ama bu böyle devam edemezdi. Hâlâ başıboş ve fanteziszmiş gibi davranmak isteyen bahtsız bir genç ya da yirmili yaşlarında biri değildi; o günler artık geride kalmıştı. O bir yetişkindi, Gelecek yıl Şubat ayının sonunda iki çocuk annesi olacaktı. Duygusal olarak kendini fazla kaptırdığında onları bırakıp gidebileceğini mi düşünüyordu?

Ve Kip'i gerçekten kaybetmek istiyor muydu? Yaş farkı ve Kip'in evli bir adam olması gibi ihtimaller çift olarak aleyhlerindeyken bile, birbirlerine o kadar aşık olmuşlardı ki

mutluluk balonu. Ama ilk gerçek sorunlarıyla karşılaştıklarında bu balonun ne kadar kolay patladığına bakın.

Londra'daki bazı arkadaşları da böyle olacağını söylemişti.

"Gerçekler ortaya çıkana kadar bekleyin," demişti biri.

Bir diğeri ise şu uyarıda bulunmuştu: 'Kendiniz için yarattığınız bu rüya aleminden uyanana kadar bekleyin, sonra bana hala aşık olduğunuzu söyleyin.

Arkadaşlarından gelen olumsuzluklar Zoe'yi onların yanıldığını kanıtlamaya daha da kararlı hale getirmişti. Ama şimdi haklı çıkabilecekleri düşüncesi dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. Kip'le ilişkisini yürütmek zorundaydı. Sadece gururu için değil, doğmamış ikizlerinin iyiliğı için de.

Tek yapması gereken Kip'i ilk ailesiyle paylaşmak zorunda olduğunu kabul etmektir. Bunu kabul etmek çok zor değıldi, değıl mi?

Birkaç saat sonra alt katta küçük bir kadeh kırmızı şarabın cazibesine kapıldığında hâlâ aynı soruyu kendine soruyordu. Sadece bir taneden bir şey olmazdı, değıl mi?

Raftan bir şişe seçip, kapağını açıp, kadehini doldurduktan sonra, hamile olduğunu öğrendiğinden beri kendini mahrum bıraktığı şarabın tadını çıkarma anı ön kapının alınmasıyla kesintiye uğradı.

"Geri döneceğim," diye mırıldandı bardağı, onu yere bırakıp kapıda kimin olduğuna bakmaya giderken.

Kip'i mutfağı götürdüğünde, "Anahtarını kullanabilirdin," dedi. Dün giydiğı kıyafetleri giymişti - lacivert pantolon ve mavi-beyaz kareli gömlek - ve muhtemelen geceyi Ashley ve Caro ile geçirmişti.

Arabasının anahtarlarını bir elinden diğesine geçirirken, "Bu koşullar altında yapmamam gerektiğini düşündüm," dedi, görüldüğü kadar garip bir sesle.

"şarap?" dedi, şişeyi uzatarak. "Kuralları çiğnemeye karar verdim," diye ekledi.

Başını salladı. "Sadece küçük bir tane.

Ona bir bardak doldurduktan sonra dün gece cep telefonunu şarj etmek için bıraktığı yere gitmesini izledi. Fişini çekti, kabloyu koluna doladı.

Parmaklarını birleştirdi ve cep telefonuyla birlikte

cebine soktu. "Yorgun görünüyorsun," diye gözlemledi.

'çünkü çok yorgunum. Uzun bir gün oldu.'

Ona bardağını uzattı. "Arabella nasıl?" "İyi değil. Düşük yaptı.

"Oh Kip, çok üzgünüm.

"Ve Giles'tan boşanmaya karar verdi.

Özel olarak Zoe, Arabella'nın Giles gibi bir kocası olmadan daha iyi olacağını düşünüyordu ama şimdi bu konudaki fikrini açıklamanın zamanı olmadığına karar verdi. Bunun yerine oturma odasını işaret etti. "Gidip oturalım mı?

Tekrar başını salladı.

'Ben perdeleri çekerken rahatına bak,' dedi. 'Onları açık bırakmamdan nasıl nefret ettiğini biliyorum.

Ama bunu yaptığında ve oturduklarında, kadın annesinin yıllar önce yeniden döşediği her zamanki koltuğunda ve adam da kanepenin ondan en uzak ucunda, rahat göründükleri son şeydi.

"Dün gece ikimiz de çok pişmanlık verici şeyler söyledik," diye söze başladı, Kip'in konuşmayı yönlendirmesi pek olası görünmüyordu.

"Söylediklerinden pişman mısınız?

Ses tonundaki bir şey onu daha dik oturttu, sanki saldırı altındaymış ve kendini savunması gerekiyormuş gibi. 'Bir kısmı, evet. Peki ya sen?

Bardağını dikkatlice önündeki sehpaaya bıraktı ve sonra yüzünü kadına döndü. "Yardım edemem ama çoğu zaman o anın sıcaklığıyla söylenen şeylerin en dürüst ve açıklayıcı olduğunu düşünüyorum.

Şarabını yudumladı. Duymak istediği şey bu değildi. Aralarında daha uzlaşmacı bir hava olmasını, böylece birbirlerinden özür dileyip sıfırlama düğmesine basabileceklerini ummuştı ama Kip burada aklındaki son şeyin bir özür dilemek olduğu izlenimini veriyordu.

"Telefonuma cevap verdiğinde dün gece ne yaptığını neden Angus'a anlattın?" diye sordu.

"Söylediğim her şeyi hatırlayamıyorum," diye kaçamak bir cevap verdi, bunun nereye gidebileceğinden hoşlanmamıştı.

'Bir şey söylemenize şaşırdım. Ama görünüşe göre oğluma seni terk ettiğimi söylemişsin.

Onun soğuk ve delici bakışlarına kendi bakışlarıyla karşılık verdi. 'Öyle değil mi? Bana kesinlikle öyle hissettirdi. Ve senden haber alamadığım tüm gün boyunca.

"Gitmemi mi istiyorsun?

Bu Zoe için çok fazlaydı. 'Oh, buna bayılırdın, değil mi, kurban rolünü oynayabilmen için seni serbest bırakmama! Bu yüzden mi buradasın, sana istediğini vermem için beni zorlamak için mi?

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum.

"Lütfen oyun oynama Kip, sana hamile olduğumu söylediğim anda bu ilişkiden ayrıldın.

"Bu doğru değil.

"Öyle, ama sen bunu itiraf edemeyecek kadar korkaksın.

"Eğer söylediklerinde doğruluk payı varsa," dedi, düşüncelerini toparlamak için biraz zamana ihtiyacı varmış gibi uzun ve bilinçli bir nefes aldıktan sonra, "bu, hamilelikle ilgili fikrimi söylemeye hakkım olmadığına ısrar ederek beni dondurmandan kaynaklanıyor. Eğer benimle konuşuyor olsaydın nasıl tepki verirdiniz? tam tersi mi?"

'Mesele de bu zaten,' diye haykırdı, 'asla tam tersi olamaz! Yani mesele bu mu, benim bedenime ne olacağına karar verme hakkıma karşılık senin benim adıma karar verme hakkın mı?

'Hiç de değil. Bunun iki yönlü bir tartışma olması gerektiğini söylüyorum; bu konuda nasıl hissettiğimi ifade etmeme izin verilmeliydi.

"O zaman neden yapmadın?

"Çünkü sizi hiçbir şekilde etkilememem gerektiğini açıkça belirtmiştiniz ve ben de isteklerinize saygı göstermek için elimden geleni yaptım.

'Ve sanırım hamileliği sonlandırarak bunu sizin için kolaylaştıracığımı umuyordunuz, değil mi?

"Bu söylediğin korkunç bir şey.

"Gerçek olduğu zaman değil. İçten içe sorunu ortadan kaldırmamı ummadığınızı söyleyebilir misiniz?

Bakışları onunkilerden kaydı. Ama ne kadar korkakça davrandığını düşünse de, Eskiden olduğu gibi devam edebilmeleri için sorunun ortadan kalkmasını istediği için onu suçlayamazdı. Artık birlikte kurdukları ya da kurmayı umdukları hayalin gerçekleşmeyeceğini görüyordu.

Muhtemelen bunun Kip'in ailesine ondan daha fazla öncelik vermesiyle bir ilgisi yoktu ama her şey hamileliğe devam etme kararıyla ilgiliydi. Geri dönüşü yoktu, bu çok açıktı. Kip'in şarj kablosunu metodik bir şekilde parmaklarına dolamasını, sonra da kabloyu ve telefonu cebine sokmasını düşündü. Buraya bir şey koymak için gelmemişi. Eşyalarını almaya ve ona gideceğini söylemeye gelmişti.

Sadece işine geldiği zaman ona aşık olan geçici bir sevgiliydi.

Bölüm Kırk Dört

Cumartesi sabahı ve Kasım ayının ortasındaki en kasvetli günde Louisa Chelstead'deydi. Co-op'a uğrayıp hafta sonu yapmayı planladığı Noel pastası için biraz hindistan cevizi ve diğer bazı Arabella'ya getireceğine söz verdiği ufak tefek şeyleri alıp kilisenin etrafından dolanarak arabasını bıraktığı otoparka doğru ilerledi.

Arabella'nın kazasının üzerinden neredeyse yedi hafta geçmişti ve Louisa kızının fiziksel olarak iyi bir ilerleme kaydettiğini bilse de - kaburgaları iyileşiyordu ve bileğindeki alçı artık çıkarılmıştı- çok istediği bebeğini kaybetmenin iyileşme süreci anlaşılabilir bir şekilde tamamen farklı bir konuydu.

Arabella'nın hastaneden taburcu edildiği gün, Louisa kızına ve torununa bakmak için yanına taşınmıştı. Giles eski karısının yanına geri taşınmıştı ve tüm niyet ve amaçlara göre, sanki Arabella, adamın ya ilk karısına olan duygularını yeniden alevlendirdiği ya da aslında hiç geçmediği yönündeki son şüphesinde haklıydı.

İnsanın eşini sevmekten bir gecede vazgeçmeyeceğini Louisa'dan daha iyi kimse bilemezdi ve Arabella her ne kadar ondan kurtulduğu için rahatladığını söylese de, gerçek başka türlü olmalıydı. Büyük ihtimalle Giles'a olan öfkesini bebeği kaybetmenin acısını atlatmak için kullanıyordu ama bu uzun vadede ona iyi gelecek bir durum değildi. Evliliğinin sona ermesinin yasını tutması gereken zaman gelecekti. Tıpkı Louisa hâlâ bunu yapmaya çalışıyordu. Bazı günler, şimdi bile, Kip'in yaptığı şeyin şok edici pervasızlığına karşı öfke duyuyordu, ama ne zaman duygularının kendisini ele geçirmesine izin verme tehlikesiyle karşı karşıya kalsa, onları tekrar hizaya sokuyordu. Bazen tüm bu olanlar karşısında fazla mı sakın davrandığını merak ediyordu ama kontrolünü kaybedip aklını kaçırmamanın alternatifi

Öfkeli bir incinme ve intikam arzusu ona göre değildi. Arabella ve Heidi'nin onun güçlü ve güven verici bir şekilde sakın olmasına ihtiyacı varken bunun ne faydası olabilirdi ki?

Geçen hafta Arabella, Louisa'nın değirmene dönme zamanının geldiğine karar verdi. "Anne, sensiz başa çıkmayı öğrenmeliyim," demişti, "yoksa sana çok bağımlı olacağım.

"Bileğindeki alçı daha yeni çıkarıldı," diye karşı çıktı Louisa, "acele etmeye gerek yok.

Arabella, 'Ama bunu yapabileceğimi bilmem gerekiyor,' demişti.

Louisa işten çıkarılıyormuş gibi hissetmediğini söylese yalan söylemiş olurdu - yeniden kendisine ihtiyaç duyulmasından, ailesinin hayatında önemli bir rol oynamaktan hoşlanmıştı ve bu yüzünden okunuyordu.

Arabella, 'Öyle bakma,' dedi. 'Benim için yaptığın her şey için sana ne kadar minnettar olduğumu anlatamam. Ama Coventry'deki Minyatür Fuarı'nı kaçırmak zorunda kaldığın ve işine devam edemediğin için kendimi suçlu hissediyorum. Bunu yapmak için can attığını biliyorum, değil mi?'

"Hiç de değil. Benim için önemli olan tek şey sen ve Heidi'sin.

"Yine de şımartılmaya devam edemem," diye ısrar etti Arabella. 'I kendimi organize etmenin ve gelecek için plan yapmanın bir yolunu bulmalıyım. Kontrolü geri almalıyım. Bunu herkesten çok siz anlayabilirsiniz.

Louisa yapabilirdi. Yine de Arabella'nın geleceği planlaması için bolca zaman olduğunu söylemekten kendini alamadı. 'Belki de henüz yeterince güçlü değilken tek başına başa çıkma fikrinden nefret ediyorum,' demişti.

Arabella, 'Yeterince güçlü olup olmadığımı ve gerçekten annemin kızı olup olmadığımı öğrenmenin tek bir yolu var, o da denemek,' demişti.

Ayrılmak konusunda ne kadar isteksiz olsa da, Louisa değirmene dönerken güçlü fikirlere sahip kızıyla gurur duyuyordu. kendi ayakları üzerinde durabiliyordu. Bu sözler - *gerçekten annemin kızı olup olmadığımı keşfetmek* - birkaç gün boyunca aklından çıkmamıştı.

Elbette Arabella'nın etrafında toplanan tek kişi Louisa değildi, Ashley ve Angus da Arabella'nın kaza tazminatı süreci ve aleyhine açılan sigorta davası gibi son derece karmaşık işlerle başa çıkmasına yardımcı olmuşlardı. Arabella'nın aracındaki hasar tamir için değerlendirilirken bir nezaket arabası teklif edilmişti ve otomatik olmasına rağmen Ashley bileğini henüz test etmemesini tavsiye etmişti. Caro da yardımcı olmuş ve Arabella'ya düşük yapan bir arkadaşı aracılığıyla çevrimiçi bir destek grubu bulmuştu.

Küçük çocukları olan boşanma sürecindeki kadınlar. İşler sarp sardığında ailenin yardım ve destek için orada olması çok yüreklendiriciydi.

Louisa, saksıdaki krizantemlerin güzel ve hoş kokulu bir şekilde sergilendiği çiçekçi dükkânının önünden henüz geçmişti ki arkasından bir çığlık duydu. Arkasına döndüğünde bir kızın yere düştüğünü gördü.

Alışveriş poşetlerinden birinin içindekiler kaldırıma dökülmüştü; birkaç portakal Louisa'nın durduğu yere kadar yuvarlanmıştı. Poşeti eline alan Louisa kızın ayağa kalkmasına yardım etmek için koştu. İşte o zaman kim olduğunu anladı.

Arayan Zoe'ydi ve daha garip görünemezdi.

Louisa onun aşırı derecede şişen vücudunu ve ceketinin düğmelerinin açık olmasının imkânsızlığını fark etti. Kendi ikiz hamileliğini, ne kadar devasa olduğunu ve bir daha asla normal boyutlarda bir kadın olamayacağını düşündüğünü hatırlayarak, "İyi misin?" dedi. Kendine zarar vermedin, değil mi?

"Ben iyiyim. Artık ayaklarımı göremediğim için takılıp düşmek benim için özel bir durum haline geldi," dedi Zoe.

Zoe, "Özür dilerim, benden kesinlikle nefret etmen gerekirken bana bu şekilde çarpman senin için korkunç olmalı," diyene kadar uzun bir süre birbirlerine huzursuzca baktılar.

"Senden nefret etmiyorum.

Zoe gözlerini kırptırdı. "Ve şimdi başka ne söyleyeceğimi bilmiyorum, bu yüzden alışverişimi toplayıp gideceğim.

"Bırak ben yapayım, eğilmekten kurtulursun.

Alışverişi tamamlayan ve içindekilerin döküldüğü taşıma çantasının sapının kırık olduğunu fark eden Louisa, Zoe'nin nereye park ettiğini sordu.

"Ana otoparkta," dedi, ilerideki yolu göstererek. "Ben oraya park ettim; seninle yürüyeceğim.

"Gerek yok.

"Haklısın, yok," dedi Louisa, "ama bu iyi bir şey yapamayacağım ve alışverişinizi arabanıza taşımanıza yardım edemeyeceğim anlamına gelmez.

Zoe ona bön bön baktı. "Bunu neden yapmak istiyorsun ki?

Louisa, sapı kopmuş taşıma çantasını kalçasına koyup kendi alışverişini toplarken iyi bir *soru diye* düşündü. Çok iyi bir soru. Ama sonra cevabı aklına geldi. "Kızım senin yerinde olsaydı, ona nazik davranılmasını isterdim.

"İnsanlara zarar vermiş olsa bile mi?

"Evet. Bunu yapmış olsa bile. Sonra: "Haydi," dedi Louisa hızlıca, "hava böyle durmak için çok soğuk, yürüyelim.

Ama Zoe hâlâ tereddüt ediyordu.

Louisa, "Sana söz veriyorum, seni görevden almayacağım ya da kötü bir şey söylemeyeceğim," dedi.

"Eğer yapsaydın kimse seni suçlamazdı.

"Bunu yaparsam kendini daha iyi hisseder misin? Benim için bir şey yapacağını söyleyemem, ayrıca zaten yeterince acı çektiğini düşünüyorum. Bana inanmayabilirsin ama senin için üzülüyorum.

Zoe yüzünü buruşturdu. "İhtiyacım olan son şey senin acıman. 'Sana merhamet teklif etmiyorum. Hem de hiç.

'Kip'in beni terk ettiği haberini duyduğunuzda, bir parçanız gizliden gizliye memnun olmadı mı?

'Hayır. Sana bu kadar zalimce davrandığı için ondan utanıyordum. Ama şaşırmadığımı da itiraf etmeliyim. Arabella'nın kaza geçirdiği akşam ve sen ona ikiz beklediğini söyledikten sonra bana geldi ve o zaman onda bir sorun olduğunu anladım.

"Beni terk etmesi için onu cesaretlendirdin mi?

'Kesinlikle olmaz! Ona senin için doğru olanı yapması gerektiğini söyledim. "Belki de yapmıştır.

"Bunun doğru olup olmadığını sadece siz bileceksiniz.

Bu kez Zoe, Louisa otoparka doğru yürümeye başladığında ona ayak uydurdu.

"Onu affedecek ve geri alacak mısın? Zoe sordu. "Bana karşı bu kadar yüce gönüllü davranmanın nedeni sonunda kazanmış olman mı?

Louisa başını salladı. "Sanırım bu işin kazananı olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Yine de soruma cevap vermedin. Onu affedecek misin? Eski hayatına geri dönebilmek ve ben ailenizin yörüngesine girmeden önce her şeyin eskisi gibi olması için sizden tam olarak bunu yapmanızı istediğini tahmin ediyorum.

"Eh, hiçbir şey eskisi gibi olamaz.

Bebek arabasıyla genç bir anne onlara doğru gelirken ikisi de dar kaldırımında bir kenarda durdular.

"Hamileliğin nasıl gidiyor? Louisa yürüdüklerinde sordu.

'Bana her şeyin yolunda olduğu söylendi. Geçen hafta ikinci taramamı yaptırdım. "Bu bebeklerin cinsiyetini bildiğiniz anlamına mı geliyor?

"Bir erkek ve bir kız.

"Çok güzel, tıpkı benimki gibi.

Zoe içini çekti ve adımlarını yavaşlattı. "Her zaman bu kadar adil ve pozitif misin?

"Her zaman değil, hayır. Ben de herkes kadar insanım ve öfke ve gözyaşlarına aynı derecede eğilimliyim. Ve eğer bana bu yılın başlarında burada sizinle konuşuyor olacağımı söyleseydiniz, size inanmazdım.

'Aynı şey benim için de geçerli,' dedi Zoe. 'Ama sana karşı neden temkinli olduğumu anlayabiliyorsundur herhalde? Ben kocanızın ilişki yaşadığı kadını ve onun ikinci istenmeyen ailesinin annesiyim.

"Doğru," dedi Louisa bir arabanın geçmesini bekledikten sonra yolun karşısına geçerken, "ama teknik olarak o benim eski kocam oldu çünkü birkaç gün önce mutlak kararname çıktı.

"Özür dilerim," dedi Zoe. 'Ben olmasaydım, hâlâ mutlu bir evliliğiniz olacaktı.

"Hâlâ evli olabilirdim," dedi Louisa, aslında hissettiğinden daha gerçekçi bir sesle, "ama Kip mutlu olur muydu? Beni senin için terk ettiğinde, bir süredir mutlu olmadığını, evliliğimizin ona verdiğinden daha fazlasını istediğini söylemişti.

'Peki ya siz, evliliğiniz size istediğinizi veriyor muydu? Mutlu muydun?'

Bu, Louisa'nın kendisine defalarca ve olabildiğince dürüstçe sormak zorunda kaldığı bir soruydu. "Mutlu olduğumu sanıyordum," dedi, "ama geriye dönüp baktığımda belki de mutluluğu hafife almak ve Kip'in de mutlu olduğunu varsaymak gibi bir hata yaptım.

"O zamanlar şimdikinden daha mutlu olduğunu garanti ederim. Benimle birlikte olmanın her şeyin cevabı olduğuna kendini inandırmıştı. Ama değildi. Aradığı her neyse ona veremedim. Bunun yerine, her şeyi daha da kötüleştirdim.

Louisa, Zoe'nin sesindeki hüznü pişmanlığı duydu ve geçen yıl Boxing Day'den beri bu genç kadına karşı beslediği tüm acı ve kızgın düşüncelere rağmen, onun için üzülmekten kendini alamadı. Hatta ikisinin de sevdikleri aynı adam tarafından reddedilmiş olmaları nedeniyle ona karşı bir dereceye kadar empati hissedip hissetmediğini merak etti.

"Olanlar için tüm övgüyü senin alman gerektiğini düşünmüyorum," dedi. 'Kip de kendi rolünü oynadı.

Artık otoparka varmışlardı ve Louisa, Zoe'nin önderliğinde onu arabasını bıraktığı yere kadar takip etti. Elindeki ağır alışveriş torbasını bırakıp Mini'sinin bagajına koymasına için Zoe'ye verdiğinde biraz rahatlamıştı.

"Teşekkür ederim," dedi Zoe. "Yardım etmeniz büyük incelikti.

"Sorun olmadı. Tam arkasını dönecekti ki, 'Umarım iyi olursun' dedi. Hamileliğiniz ve doğumunuz sırasında size destek olan biri var mı?

"İş yerinde gönüllü olarak hizmet veren bir arkadaşım var. Acı acı gülümsedi. "Phoebe'nin kendini neye bulaştırdığını bildiğinden şüpheliyim. Ben bilmediğimi biliyorum.

"Kimsenin yok. Ama birinin olmasına sevindim.'

Louisa bir kez daha dönüp gitmek üzereydi ki Zoe, 'Daha önce söylemeliydim ama Arabella'nın bebeğini kaybettiğini duyunca çok üzüldüm. O şimdi nasıl?

"Ondan çok daha iyi," diye yanıtladı Louisa.

"Kip'ten en son haber aldığımda, Arabella ve Giles'ın ayrıldığını ve onun ilk karısına geri döndüğünü söyledi.

"Maalesef bu doğru.

"Peki... Angus ne olacak?" diye sordu Zoe, sorusuyla Louisa'yı şaşırtarak. "O iyi mi?

"O son derece iyi.

"Peki şu anda hayatında özel biri var mı?

Louisa'nın içindeki koruyucu annenin her bir zerresi, "*Evet ve oğluma senden çok daha iyi bir kız arkadaş oldu!*" demek istiyordu. Ama tek söylediği, "Var." oldu.

"Umarım ikisi için de iyi olur. O mutlu olmayı hak ediyor.'

"Kesinlikle öyle," diye onayladı Louisa, Angus'un geçen Cumartesi öğleden sonra yeni kız arkadaşıyla değirmene geldiğinde ne kadar neşeli ve rahat olduğunu hatırlayarak. CeeCee'nin neşeli tavrı, en küçük oğlunun iç gözlem yapma eğilimine karşı mükemmel bir folyo görevi görüyordu ve Louisa onların iyi bir eş olduğunu söyleyebilirdi. Ayrıca CeeCee'nin aileye hoş bir eklenti olacağına da ikna olmuştu. Bunu Angus'a söylememişi, onun mutlu bir yuva kurması için çok hevesli olduğunu düşünmesini istememişti.

"Son zamanlarda Kip'i gördün mü? Zoe sordu.

"Birkaç haftadır değil," dedi Louisa, "mesafesini koruyor. Sanırım ailesiyle yüzleşmekte zorlanıyor. "Bu beni ilgilendirmez ama sanırım sizi maddi olarak destekleyecek?" demeden önce tereddüt etti.

"Henüz bu yönde ciddi bir tartışma yapılmadı.

'Birini kıskırtmalısın. Bunlar onun çocukları ve onlar için sorumluluk alması gerekiyor'.

Zoe'nin bakışları onun üzerinde yoğunlaştı. "Seni hafife almışım. "Ne şekilde?

Her yönden. Sen benim olabileceğimden çok daha iyi bir insansın. Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim ama Kip bir aptal. Elindekinin kıymetini bilmeliydi.'

Hepimiz bunu yapmaktan suçluyuz, diye düşündü Louisa, sahip olduklarımızın kıymetini bilmemekten ve sonra da onlara daha iyi bakmadığımız için kaybetmekten.

"Ve bilmeni isterim ki," diye devam etti Zoe, "eğer zamanı geri alabilseydim, alırdım. Bunu gözümü kırpmadan yapardım.

Bölüm Kırk Beş

Ashley'in karısıyla anlaşmazlığa düştüğü pek sık görülmezdi ama o Pazar sabahı yatakta anlaşmazlığa düşmüştü.

Peggy hâlâ derin uykudayken ve Caro'yla sevişmenin zevkli düşüncesi aklının bir köşesindeyken, o gün öğle yemeğine sadece Arabella ve Heidi'nin gelmeyeceğini söyleyerek havayı öldürdü.

babası da onlara katılacaktı. 'Keşke bunu yapmasaydın,' dedi.

"Kip benim kayınpederim, bu da bana onu öğle yemeğine davet etme hakkını veriyor.

"Ama nasıl hissettiğimi biliyordun.

"Ve senin hatalı olduğunu hissettim. Şimdi bu kadar yaygara kopardığın için de hatalısın. O senin baban Ashley ve ne kadar aptal ya da bencil olursa olsun, o hala senin baban ve sen de hala onun oğlusun. İkinizin arasında hiçbir şey değişmedi.

"Mesele de bu zaten, aramızdaki her şey değişti, o artık benim için bir yabancı.

Yataktan kalkmış ve eski Radiohead tişörtlerinden birini giymiş olan Caro, elleri kalçalarında ona bakıyordu. "Baban yerine Zoe'nin tarafını mı tutuyorsun?

"Tabii ki değilim, ama düşündüğünüz kadar basit değil. Ve her şey bir yana, Zoe'ye daha fazla sempati duyacağınızı düşünmüştüm.

"Neden, çünkü o bir kadın ve bu yüzden sadakatim ona mı ait olmalı? Daha fazla yanılamazdın. Dürüst olmak gerekirse, beni hayal kırıklığına uğrattın Ashley, senin için en önemli şeyin ailen olduğunu sanıyordum. Her zaman söylediğin bu değil miydi?

"Öyle!" diye itiraz etti. 'Bu yüzden bu kadar kızgınım. Babam akla hayale gelmeyecek bir şey yaptı, o-'

'Şışt! Sesini alçalt yoksa Peggy'yi uyandıracaksın. Ve Tanrı aşkına, Viktorya dönemi melodramlarından fırlamış gibi ses çıkarmayı keser misin! Hepimiz Kip'in yaptığıının son derece yanlış olduğunu biliyoruz, ama bildiğimiz tek şey, belki de yarattığı durumu kabullenmek için zamana ihtiyacı olduğudur.

Belki biraz cesaretlendirmeyeyle olaylara yeni bir bakış açısıyla bakmasına yardımcı olabiliriz.

Bundan çok şüpheliyim. Annemden ayrıldığından beri yanlış bir şey yaptığını kabul etmeyi reddediyor. Başkalarının hayatlarını mahvetmeye pervasızca devam ediyor.

'Bu bir abartı. İki hata yaptı.'

Bildiğimiz kadarıyla. Bizden sakladığı başka ne var? Hepimiz için "Babası olduğu ve hakkında hiçbir şey bilmediğimiz bir sürü çocuk olabilir!

"Şimdi saçmalamaya başladın.

Öyle miyim? Kısa bir süre önce, annemle babamın boşanacağını ve babamın metresinin bir daha dönmeyeceğini düşünmek saçma olurdu. onu ikizlere hamile bıraktığı için terk etti. Bunu uyduramazsın!" "Hepimiz

bu durumdayız, bu yüzden elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız. Babanı dışlamak çözüm değil. Bu yüzden onu öğle yemeğine davet ettim. Kız kardeşin onunla bir şekilde barıştı, o yapabiliyorsa sen neden yapamayasın?

"Çünkü-

"Önemli olan sadece senin duyguların değil," diye sözünü kesti Caro, "Peggy'ninkiler de önemli. Grando'nun nereye gittiğini sorup duruyor. Hatta geçen gün onu yatırırken bana ölüp ölmediğini bile sordu.

Ashley şok olmuştu. "Neden onun öldüğünü düşünsün ki?

"Sen söyle. Ancak çocuklar en ufak bir gerilimi fark eder ve sahip oldukları bilgiye dayanarak olayları kendi yöntemleriyle yorumlarlar. Kendilerine resmin tamamı verilmediğinde boşlukları doldurma konusunda esrarengiz bir becerileri vardır.

"Sana bunu sorarken üzgün görünüyor muydu?

"Pek sayılmaz. Ama bu soruyu sorması bile statükoyu değiştirmemiz gerektiği anlamına geliyor.

Kızlarının zihninin bu rahatsız edici rotaya yönlendirildiği düşüncesi Ashley'e karısının haklı olduğunu söylüyordu. Bu yüzden, birkaç saat sonra Arabella ve Heidi geldikten sonra babasına kapıyı açtı ve ona normal davranmak için kendini zorladı. Ya da bugünlerde ailelerinde normal olarak kabul edilen her neyse.

Yanında birkaç şişe bordo şarabı ve kızlar için iki büyük koli getirmişti. Buzları eritmek için iyi bir hamleydi çünkü bu sayede herkes Peggy ve Heidi'nin kâğıtları çılgınca yırtarak, içinde korkunç derecede birbirine benzeyen bir çift oyuncak bebek bulunan iki kutuyu ortaya çıkarmalarını izledi.

gerçekçi bebekler. Çocukların tepkisi büyük bir sevinç ve bebekleri tabut benzeri ambalajlarından kurtarmak için birilerinin yardım etmesi talebiydi. Ancak Caro mutfaktan bir makas almaya gittiğinde Ashley kız kardeşinin kaskatı kesildiğini hissetti ve ona baktığında yüzündeki çarpık ifadeyi gördü. Bir anda nedenini anladı.

"Daha duyarsız olabilir miydin baba?" diye mırıldandı. "Ne?" dedi babası. "Anlamıyorum, kızların seni ...' Ama sonra Arabella'ya bakınca sorunun ne olabileceğini anlamış olmalıydı. 'Tanrım, çok özür dilerim, düşünemedim. Düşünmedim-'

Ashley nefesinin altından, 'Bu senin sorunun, değil mi baba,' dedi. "Düşünmüyorsun. Kendinden başka kimseyi düşünmüyorsun.

Heidi ve Peggy bir şeylerin ters gittiğini açıkça hissederek üçüne bakarken Arabella, "Sorun yok," dedi. "Sorun değil," diye ekledi. Sonra taburenin üzerine tüneyerek kızlarla aynı seviyeye geldi ve şöyle dedi: 'Ne güzel bebekler, ikiniz de şanslı değil misiniz? Grando'ya teşekkür edecek misiniz?

"Teşekkür ederim, Grando!" diye koro halinde konuştular, tam o sırada Caro elinde bir makasla mutfaktan döndü.

'Kip,' dedi, 'Ashley herkes için içkileri hazırlarken sen de kızlara eşlik edebilirsin. Arabella, taburede rahat mısın, yoksa şöminenin yanındaki koltuğu mu tercih edersin? Bugün havada epey bir serinlik var, değil mi?

"Ben iyiyim, teşekkür ederim Caro.

Ashley içkileri doldurduğunda, bebekler ambalajlarından çıkarılmıştı ve kızlar onları deneyimli annelerin tüm uzmanlığıyla kucaklıyorlardı. Bu nasıl oldu? diye merak etti. Peggy ve Heidi kadar genç kızlar bile bir bebeği nasıl tutacaklarını nasıl biliyorlardı?

sanki gerçek bir bebekmiş gibi? Ve Tanrı aşkına, babası torunlarına hediye alırken neden daha fazla düşünmemişti? Yoksa Ashley, Caro'nun da dediği gibi, aşırı tepki mi veriyordu?

Hayır, diye düşündü, kız kardeşinin yüzündeki acı dolu ifadeyi düşünerek, aşırı tepki vermiyordu. Ama belki de babasının şimdi hatasını anlamış olması yeterliydi. İşleri daha da kötüleştirmeye gerek yoktu. Ne de olsa Arabella iyileşmişti ve şimdi kızlarla mutlu bir şekilde oynuyordu.

Bardakları dolaştırırken, Caro'nun önerdiği gibi yapmaya karar verdi - babasıyla baş başa biraz zaman geçirebilecekleri bir durum yaratmaya. "Baba," dedi olabildiğince rahat bir şekilde, "öğle yemeği için mutfakta bana yardım etmeye ne dersin? şu patatesler ve yaban havuçları kendi kendilerine soyulmuyorlar.

"Elbette," diye cevap verdi babası aynı soğukkanlılıkla. "Beni işe koy. Ama mutfakta yalnız kaldıklarında, kapı kapandığında ve Ashley babasına bir soyacak ve bir torba patates verdiğinde, onda en ufak bir umursamazlık yoktu.

"Tamam, Ashley," dedi, "şu işi bitirelim, olur mu?"

Babasının inisiyatifi ele alıp sert ve hızlı bir şekilde içeri girmesinin yanlış olduğunu düşünerek, "O halde neden önce sen gitmiyorsun?" dedi.

"Yeterince adil. Benden tiksindiğini ve Caro davet ettiği için burada olduğumu biliyorum. Size katılacağımı öğrendiğinizde çok mu sinirlendiniz?"

'Evet. Çok sinirlendim. Caro bana daha bu sabah söyledi.'

"Uzak durmamı tercih eder miydin ve bunun bir faydası olur muydu?"

"Bilmiyorum. Bildiğim tek şey, bu kadar bencil ve duygusuzlaştın. Her zaman takdir ettiğim ve saygı duyduğum adam değilsin.

"Özür dilerim. Gerçek şu ki, ben de sandığım gibi bir adam değilim. "O zaman bu konuda bir şeyler yap.

"Ne gibi? İşleri nasıl yoluna koyabilirim ki?"

'Nesin sen, ocuk musun ki bunu kendi başına özemiyorsun? Annemin hayatını mahvettin ve şimdi de Zoe'nin hayatını mahvettin. Geceleri nasıl uyuyorsun?"

Madem sordun, hiç de değil. Ama olanların hiçbirisi kasıtlı değildi Ashley. Hiçbiri.

"Lütfen bunun sizinle ve yaptığınız seçimlerle hiçbir ilgisi olmadığını söylemeye çalışmayın.

"Değilim, ama bu şekilde bitmesini hiç istememiştim.

'Bitmedi, bu Zoe ve beklediği çocuklar için sadece bir başlangıç. Onun için hiç sorumluluk duymuyor musun?'

'Elbette istiyorum, ama... ama istediğim bu değildi. Bu yaşımda yeniden baba olmak istemedim.

"Hayır, sadece aşık olduğuna ve yaşlanmadığına inanmak istedin.

"Evet, eğer bilmeniz gerekiyorsa bu da işin bir parçasıydı.

'Ve sonra Zoe bombasını patlattı ve birdenbire artık aşık değildin ve kendini yeniden genç olarak kandırabileceğini düşünen acınası derecede bencil bir adamdın. Sorunun ortadan kalkması için Zoe'nin evliliğini sonlandırmasını istediğine şüphe yok, değil mi?

Ashley babasına karşı acımasızca sert davrandığını biliyordu ama umurunda değildi. Bir aile olarak onları ne kadar derinden incittiğini ve onlara ihanet ettiğini bilmesini istiyordu.

Kip sessizce, 'Benim istediğim şey Zoe'nin en başta hamile kalmamasıydı,' dedi.

"O zaman daha dikkatli olmalıydın! Ashley karşılık verdi. "Tanrı aşkına, bunu kendi babama söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi!

'Suçu başkasına atmaya çalışmıyorum ama işin bu kısmının sorumluluğunu üstlenen kişi Zoe'ydi. Kendinizi benim yerime koyun, nasıl hissedeceğinizi hayal edin.

"Bu benimle ilgili değil.

"Hiç ciddi anlamda pişmanlık duyduğunuz bir şey yapmadınız mı?"

"Yaptığınız ölçekte değil. Eskiden bize ne derdin? çocukken yanlış bir şey mi yapmışlardı? Oh evet, eylemlerin sonuçları vardır.'

"Bu kadar kendini beğenmiş olabileceğini hiç düşünmemiştim," diye mırıldandı babası, Ashley'e sırtını dönüp bir patatesi keserken.

'Evet doğru, bu kadar piç olabileceğinizi hiç düşünmemiştim!

Babasına söyleyeceğini hiç hayal etmediği şok edici sözler aralarında havada asılı kaldı ve Ashley sanki yaramaz bir çocukmuş gibi bir yanıt, hatta belki de bir azar beklerken

Akıl almaz bir şey oldu ve babası tezgâha doğru sendeledi ve sonra geri döndü, ondan garip bir nefes alma sesi geldi.

Ashley içgüdüsel olarak elini uzattı ve sonra kendini babasının tüm ağırlığını taşıırken buldu. "Baba," dedi telaşla, "sorun ne?"

"Bu... bu hiçbir şey.

"İşte, gel ve otur. Babasını en yakın sandalyeye yönlendirdi. "Baba," dedi, önünde yere çömelip sakın kalmaya çalışarak, "ne oldu, kalbin mi? Ambulans çağırayım mı?

Hayır! Ambulans yok. Ben iyiyim. Sadece ihtiyacım var... Sadece nefesimi tutmam gerekiyor.

Ashley'e hiç de iyi görünmüyordu - yüzü kızarmış, nefes alış verişi zorlaşmış ve gözleri donuklaşmıştı. "Sanırım bir ambulans çağırmalıyım," dedi Ashley kararlı bir şekilde. "Ya da seni A ve E'ye kendim götürmeliyim.

Babası başını salladı. 'Hayır... ciddi bir şey değil. Sadece bir panik atak.

"Emin misin?

"Daha önce de oldu. "Ne zamandan beri?

"Bir süre için. Bir bardak su alabilir miyim, lütfen?"

Ashley ayağa kalktı ve bardakları koydukları dolaba gitti. Hemen bir tanesine soğuk su doldurdu.

"Al bakalım," dedi ve bardağı babasına verdi. Sonra babasını dikkatle izledi, yüzü hâlâ kızarmıştı ve nefes alış verişi aynı şekilde düzensiz ve sıkıntılıydı. Bardağı tutan eli de gözle görülür bir şekilde titriyordu. "Bu ne kadar sık oluyor? Ashley sordu.

"Saymayı unuttum.

"Doktor ne diyor?" "Ben... doktora gitmedim. "Neden?

"Lütfen telaşlanmayın.

"Telaşlanmıyorum ama bir doktora görünmediyseniz, yaşadığınızın panik atak olduğunu nereden biliyorsunuz?

"Sadece biliyorum. Araştırdım."

Ashley cevap veremeden kapı açıldı ve Caro içeri girdi. "İşçiler nasıl? Sözüünü keserek önce Ashley'e sonra da babasına baktı. "Ne oldu?" diye sordu. "İyi misin, Kip?

"Hayır, değil," dedi Ashley. 'Panik atak geçirdiğini söylüyor ama ben o kadar emin değilim. Sanırım onu A ve E'ye götürmeliyim.

"*Hayır!*" dedi babası, bardağı yanındaki masaya vurarak. 'Lütfen Ashley, sadece beni dinle, olur mu? Durumu daha da kötüleştiriyorsun. Bunu büyötmeyi bırakırsan iyi olacağım, sadece ihtiyacım olan-'

Sesi çatallaştı ve Ashley'den dönüp Caro'ya baktı. Lütfen,' dedi nefes nefese, 'sadece biraz sessizliğe ihtiyacım var.

"Ashley," dedi Caro, "neden sen gidip kız kardeşine çocuklarla eşlik etmiyorsun, ben de buradaki işleri halledeyim?

Hiçbir yere gitmeyeceğini söylemek için ağzını açtığıında babası, "Lütfen Ashley, bana on dakika ver ve eğer kendimi daha iyi hissetmiyorsam beni A ve E'ye götürebilirsin." dedi ve titreyen bir nefesle ekledi, "Arabella'ya tek kelime etme, bu ekstra endişeye ihtiyacı yok.

Bölüm Kırk Altı

Kelimeleri güçlükle çıkarabilen Kip, Caro'ya teşekkür etti.

'Bana teşekkür etmene gerek yok,' dedi, 'sakin ol ve bakalım nefes alışını kontrol altına alabilecek miyiz? Gözlerime ve sesime odaklan, ellerini a zının etrafında birleştir ve olabildiğince yavaş ve derin nefes al. Ve sonra verin. İ te böyle, güzel. İstersen sana içine nefes alman için bir torba bulabilirim.

Caro'nun sakın, neredeyse hipnotize edici sesini dinleyerek onun dediğini yaptı ve ba ını hafifçe salladı. Yapabilece inin en iyisi buydu, çünkü aniden konuşmak için kendine güvenmiyordu, konu ursa tamamen da ılabilece inden endi eleniyordu.

Sebepl olduğu manzaradan ve Ashley'in onu böyle acınacak bir halde görmesinden dolayı utanç duyuyordu. Her zaman ailenin güçlü kişisi olmuştu, ya da öyle olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu, ama şimdi olabildiğince al almı , kekeleyerek konuşuyor, zorlukla nefes alabiliyor ve ayakta duramıyordu. Ve tüm bunların nedeni, bir kez daha kendini savunmak zorundaymı  gibi, en büyük oğlunun tehdidi altında hissetmesiydi.

Ama sonra çoğu zaman umutsuzca kendini kendine karşı savunmaya çalışıyordu. Yaptığı şey için tüm gerekçelerini ne kadar ayrıntılı bir şekilde ortaya koyarsa koysun, sonunda utanç ve kendinden nefret etme k  sesine sıkı ıp kalıyordu.

Ashley'nin onu suçlu olduğunu bildiği her şeyle su ladı ını duymak, hedeflerine ölümcül bir isabetle vuran bir dizi  eki  darbesi gibiydi.

O lunun yüzündeki tiksinti bardağı ta ıran son damla olmuş ve onu serbest bırakmıştı

Mutfa a girdiği andan itibaren mücadele ettiği panik atak. Duvarların aniden üzerine kapandığı hissiyle, sanki içinden bir titreme patlamak  zereymi  gibi hissetti ve

Nabzı hızla atıyor, kolları ve parmakları elektrik  arpmı  gibi karıncalanıyordu.

İçlerinden şok geçiyordu, göğüs kafesi ciğerlerine sertçe bastırıyor, nefesini kesiyor gibiydi.

Her şey o kadar çabuk ve o kadar öldürücü bir güçle gerçekleşmişti ki, haykırma ihtiyacı içinde boğulduğunu hissetmişti. Tam da bunu yapmanın, kontrolünü tamamen kaybetmenin aşağılayıcı korkusu, ciğerlerini havayla doldurmak için verdiği mücadeleyi daha da artırmıştı.

Artık normal nefes aldığını, nabzının düzene girdiğini ve karıncalanma hissinin geçtiğini fark edince konuşmak için cesaretini topladı. "Rahatsızlık verdiğim için özür dilerim," dedi.

Caro, "Rahatsızlık vermiyorsunuz," dedi. 'Ancak bu saldırılar düzenli olarak gerçekleşiyorsa, profesyonel yardım almanız gerekir.

"Geçecek. Hayat sakinleştğinde. "Ya sakinleşmezse, o zaman ne olacak?

"Böyle söyleme. Her şeyin daha iyi olacağına inanmaya ihtiyacım var. Sadece benim için değil, incittiğim herkes için. Sence Ashley beni affedecek mi?"

Caro başını salladı. "Zamanla, evet.

"Ama yapmam gereken bazı işler var, değil mi?

'Ashley'nin hayatı boyunca seninle gurur duyduğunu, seni mükemmel bir baba olarak göklere çıkardığını ve sonra-'

"Sonra gittim ve benim hakkımda inandığı her şeyi yok ettim. Peki ya sen, Caro? Zamanla beni affedecek misin?"

"Benim için durum farklı, Kip. Ama Zoe'ye davranış şeklin yüzünden hayal kırıklığına uğramadığımı söylersem yalan söylemiş olurum.

Gelininin verdiği yanıtın samimiyeti karşısında yutkundu. "Özür dilerim.

"Özür dilemen gereken kişi ben değilim, Zoe.

Söyledim. Daha doğrusu denedim ama söyleyeceğim hiçbir şeyle ilgilenmiyor. Daha fazla ne yapabilirim?"

'Oh, Kip, bu çok samimiyetsizce. Ne yapman gerektiğini biliyorsun, Zoe ile konuşmanın bir yolunu bulmalısın, böylece başınıza geleceklerin sorumluluğunu paylaşabilirsiniz. O bir çocuk değil, sen de değilsin, bu yüzden ikiniz de durumu kabullenmeli ve ondan kaçmayı bırakmalısınız. Ve birbirinizden.

Ashley'nin verdiği su bardağına uzanarak dudaklarına götürdü ve sorumluluk almanın kendini bildi bileli, ailesine maddi destek vermeye başladığı günlerden beri yaptığı şey olduğunu düşündü. O günden sonra evlenmiş ve

Bir aile sahibi olmak ve kendi şirketini kurmak, daha fazla sorumluluk üstlenirken her şeyi devam ettirmekle ilgiliydi. Şimdi ise her türlü görev ve yükümlülüğünden kaçmak istiyordu. Bundan çok yorulmuştu.

Zoe'yle ilişkisinin ilk haftalarında ve aylarında kendini böyle hissetmişti: sanki kaçmış ve daha önce yaşadığı her şeyden kurtulmuştu. Sadece kendisine karşı sorumlu olduğu için kendini tamamen özgür hissetmiş ve hayatında ilk kez tedbiri elden bırakmış olmanın tadını çıkarmıştı. Sonra birden bire prangalar tekrar boynuna geçirildi ve başladığı yere geri döndü. Daha önce hiç olmadığı kadar kötü olması dışında. Çok daha kötüydü.

Her gün işe gittiğinde, her şeyin kontrol altında olduğuna dair elinden geldiğince ikna edici bir tavır sergiliyordu. Ofisten ayrılıp Bury St Edmunds'da kiraladığı eve doğru yola çıktığında ise durum farklıydı. O iç karartıcı evde tek başına, içinde bulunduğu durumun sefaletinden kaçış yoktu. Bir süre akşamlarını içerek geçirdi, ama sonra bir sabah aynada perişan halini gördüğünde ve gördüklerinden hoşlanmadığında kendisiyle sert bir şekilde konuştu.

"Ne düşündüğünü biliyorum," dedi Caro.

Kip ona baktı. "Biliyor musun?"

'Seni pastadan payına düşenden fazlasını isteyen ve her zerresini yiyen bencil bir adam olarak görmem gerektiğini. Ama gerçekten de herkesin istediği bu değil mi, hayatın kötü yanları olmadan en iyi yanlarını elde etmek? Hepimiz bundan suçluyuz.

Kip gelinine her zaman çok düşkün olmuştu ama hiçbir zaman o anki kadar düşkün olmamıştı. 'Oğlum çok şanslı bir adam,' dedi.

Gülümsedi. "Ne kadar şanslı olduğunu biliyor çünkü ona düzenli olarak iyi talihini hatırlatıyorum.

Kip bir şekilde kendi yüzünde bir gülümseme yaratmayı başardı. "Ah Caro, o kadar çok kötü seçim yaptım ki, bazılarını savunabilirim ama bazılarını savunamam.

"Peki, işleri olumlu bir zeminde tutmak adına, neden bana savunabileceğinizi düşündüğünüz bir seçim yaptığınızı söylemiyorsunuz?"

"Tamam, olanları fazla dramatize etmek istemem ama Arabella'nın kaza geçirdiği o gün, evim yansaydı ne yapardım gibi ebedi bir soruyla karşı karşıyaydım - kimi kurtarırdım, kızımı mı

Kız arkadaş mı? Başka bir deyişle, ilk taraması için Zoe ile mi gidecektim yoksa Arabella A ve E'de mi? Doğal olarak Zoe'yi değil Arabella'yı seçtim. İşte o zaman her şey dağıldı, Zoe gibi ben de onu ne kadar seversem seveyim, ailemin her zaman önce geleceğini anladım.

'Yapma Kip, bu çok saçma bir argüman. Ashley yerine Peggy'yi kurtarmak zorunda kalmamın kocamı sevmediğim ya da onu yeterince sevmediğim anlamına geleceğini mi söylüyorsun? İkisi de doğru değil. Ashley'nin kendini kurtaracağını ve Peggy'nin benim yardımına ihtiyacı olduğunu düşünürdüm. O gün hastaneye koştuğunuzda yaptığınız tek şey buydu. Verecek çok basit bir kararın vardı ve kesinlikle doğru seçimi yaptın. Zoe o anda üzölmüş, hatta aşırı tepki vermiş olabilir ama bu hamile bir kadının ayrıcalığıdır. Ve doğum sonrası bir kadının da. Peggy doğduktan sonra Ashley'e bazı korkunç şeyler söylediğimi hatırlıyorum, gerçekten incitici şeyler. Kızımızın hayatının ilk aylarında tam bir manyak sürük gibiydim.

"Eğer bu yarı yarıya doğruysa," dedi Kip kaşlarını çatarak, "bu farklı, hormonlarının merhametine kalmıştın. Ne gibi bir mazeretim olabilir ki?"

"Kapana kısılmış hissetme korkusunun makul bir mazeret olacağını söyleyebilirim.

Kip çaresizlik içinde başını salladı. "Ama haklı bir korku değil," diye mırıldandı. "Öte yandan, korku sadece yenilmesi gereken bir şey, değil mi?" dedi.

Caro.

Ona şüpheyle baktı. "Çok kolaymış gibi söylüyorsun.

"İşleri basitleştirmek konusunda harikayımdır. Ashley'i zaman zaman kızdırdığımı biliyorum çünkü ben görmediğimde o sorunları görme eğiliminde.

"Muhtemelen zorlukları görüyorsunuz, değil mi?" diye önerdi.

"Onun gibi bir şey," dedi. 'Şimdi, oturma odasında diğerlerine katılacak kadar iyi hissediyor musun, yoksa burada kalıp öğle yemeğini hazırlamama yardım etmeyi mi tercih edersin?

Zihni hâlâ Caro'nun söylediklerinin çoğuyla meşgulken, elindeki su bardağını masaya bıraktı ve ayağa kalktı. 'Çok mutlu olurum Patates soyma görevine devam edin,' dedi ruhunu ve enerjisini yenileyerek.

"Güzöl," diye cevap verdi, beklenmedik bir şekilde Kip'e Louisa'yı hatırlatan ve içini derin bir hüznle dolduran hoş ve yetenekli sesiyle.

Bölüm Kırk Yedi

"Ne demek babam panik atak geçiriyor ve Caro onunla ilgileniyor?

"Şışt!" dedi ağabeyi, omzunun üzerinden Peggy ve Heidi'nin bebekleriyle oynadıkları yere bir bakış fırlatarak.

"Deli misin sen? Arabella inanamayarak tısladı. "Babamız hasta ve sen bana *susmamı mı* söylüyorsun? Ashley'in söyledikleri karşısında şoke olan Arabella koridora ve mutfığa doğru ilerlemeye başladı ama Ashley onu durdurdu.

'Hayır,' dedi, 'varlığımızın işleri daha da kötüleştireceğini hissediyorum. Özellikle de sana söylememi istemediği için. Birkaç dakika daha bekleyelim. Olur mu?'

"Ama neden bana söylemeni istemedi?

"Çünkü senin endişelenmeni istemedi. Şimdi buraya gel.'

Arabella isteksizce ağabeyinin kendisini odanın diğer ucuna, Peggy ve Heidi'nin konuşmalarını duyma riskinin daha az olduğu Fransız pencerelerine götürmesine izin verdi.

Sırtları çocuklara, yüzleri de Kasım rüzgârının ağaçlardan yaprakları kopardığı bahçeye dönük olan Arabella, "İki dakika sonra o mutfığa gireceğim ve yeryüzündeki hiçbir şey beni durduramayacak, sen bile Ashley," dedi. Şimdi bana ne haltlar döndüğünü anlat. Sonra da Caro'nun neden onunla birlikte olduğunu ve senin olmadığını açıkla.

"Varlığım yardımcı olmuyordu. "Neden, ne yapıyordun?

Ashley iç çekti. "Az önce yaptığım şey buydu. Zoe ve diğer her şey hakkında ona çok yüklendim ve bir sonraki şey... şey, öyle görünüyordu ki

buruştu ve sonra nefes alamadı. Bir anda yaşlı bir adam gibi oldu.

"Ve ne, orada öylece durdun mu?"

"Tabii ki yapmadım! Ambulans çağırmak istedim, kalbinden olduğunu düşündüm ama o panik atak olduğu ve daha önce de başına geldiği konusunda kararlıydı.

Babasının hasta olduğu, acı çektiği ve bunu onlara söylemediği düşüncesi Arabella'da Ashley'i yolundan çekip babasının yanında olma isteği uyandırdı, tıpkı kaza geçirdiğinde her şeyi bırakıp ona geldiği gibi. Hastanede yatağının yanında oturduğunda, annesini terk etmeden önce ona duyduğu sevgiyi hissetmişti. Birden onun ne yaptığı umurunda olmadı, onun için önemli olan tek şey

Her zaman olduğu gibi onun için oradaydı.

Giles'la evli kalmak istemediğine karar verdiğini annemle ona söylediğinde, "*Eğer gerçekten yapmak istediğin buysa, tek başına olmayacaksın tatlım, sana yardım edecek ve destek olacak bir ailen olacak,*" diye ona güvence vermişti.

Giles'ın eski karısına dönmesi Arabella'nın üstesinden gelmeye kararlı olduğu bir aşağılanmaydı, ne kadar çaba harcarsa harcasın ya da insanları ikna etmek için ne kadar yalan söylemek zorunda kalırsa kalsın Giles'ın geri dönmesine sevindim. Eğer kadın ona tekrar güvenecek kadar deliyse, ona iyi şanslar! Giles'tan saklamaya kararlı olduğu şey Herkes kendini ne kadar kırılmış hissettiğinin farkındaydı. Kısa bir süre önce Giles'ı çok sevmiş ve aralarındaki ilişkinin gücünden bir kez bile şüphe etmemişti.

O gittikten sonraki haftalarda Arabella, evliliklerinin neden dağıldığına dair çeşitli nedenlerle kendine işkence etmişti.

Belki de Giles'ın ilk evliliği sarsıntılı bir dönemden geçerken onun için bir oyalanmadan başka bir şey olmamıştı.

Belki de uzun süre tek eşlilik yapamayan erkeklerden biriydi.

Belki de Arabella sadece mükemmel bir eşti ama ondan çok fazla şey talep eden berbat bir eşti.

Belki de aralarında hiçbir zaman gerçek bir aşk olmamıştı, hayatın kaçınılmaz fırtınalarını atlatabilecek gerçek ve kalıcı bir aşk değil.

Belki de Giles'ı hiçbir zaman gerçekten tanımamıştı ama onu olmasını istediği adamın suretinde yaratmıştı - babası gibi bir adam.

Kafasındaki liste, özellikle geceleri uyuyamadığında, hiç bitmiyor ve onunla acımasızca alay ediyordu. Ama Heidi'nin babasıyla vakit geçirmesine izin vermenin verdiği sıkıntıyla kıyaslanamazdı, çünkü bu sadece onunla değil, Jen ve Lexi'yle de vakit geçirmek demekti. Özellikle bir sahneyi hayal etmekten kendini alıkoymaya çalıştı Ely'de Lexi'nin Heidi'yi kendisine karşı kullanması Arabella'yı mantıksız bir umutsuzluk noktasına sürükledi. O anlarda bunun bir tür delilik olduğunu biliyordu ama bunu durduracak gücü yoktu.

Arabella itiraz edince Giles, "Heidi'nin Lexi'yi tekrar görmesi ona bir devamlılık hissi verecektir," demişti. "Ne de olsa üvey kardeşler.

Arabella, "Onunla bu şekilde mutlu aile oyunları oynamaya başlaman için henüz çok erken," diye ısrar etti.

"Neden olmasın?" diye karşı çıktı. 'Siz kendinizinkilerle her zaman mutlu aileleri oynuyorsunuz ve yabancı olarak görülen herkesi pazarlığın dışında tutuyorsunuz.

"Bu da ne demek oluyor şimdi?

'Ailen beni hiçbir zaman onaylamadı. Ya da Lexi'yi.'

"Bu kesinlikle doğru değil. Herkes sizi ve kızınızı her zaman hoş karşıladı. Daha ne yapabilirlerdi ki?"

"Lexi'ye daha nazik davranabilir ve ona karşı çeteleşmeyebilirlerdi.

"Lexi'nin açıkça hatalı olduğu münferit bir olay," demişti Arabella, annesinin talihsiz doğum gününü gündeme getirmesi ve bunu hala ona karşı kullanması karşısında dehşete düşmüştü, "ve sen ailemi mahkum mu ediyorsun?"

Yaptığı suçlamayı kanıtlamak için hiçbir girişimde bulunmadı, ancak 'Bunun olmasına neden olan sensin Arabella, bu yüzden sonuçlarına katlanmalısın' dedi.

İfadesindeki düpedüz kuruntulu kendini beğenmişlik onu öfkeden çılgına çevirdi. "Düşünmek için ayrı zaman geçirme bahanesiyle çantasını toplayıp taşınan sendin!" diye çıkıştı ona.

'Ama beni iten ve sonra da boşanmayı talep eden sendin!

"Benim yerimde mantıklı bir kadın olsa aynısını yapardı!

Aralarındaki konuşmaların çoğunda Arabella gözyaşlarını sel gibi akıtıyor, kızından saklamak için elinden geleni yapıyordu ama çoğu zaman bu mümkün olmuyordu. Bir keresinde Heidi mendil kutusunu aramaya gitmiş ve küçük ellerinde bir yığın mendille geri dönmüştü. "Anne, şimdi daha iyiyim," diyerek mendilleri Arabella'nın gözlerine bastırmıştı. Bu da onun daha fazla ağlamasına neden olmuştu.

Düşüncelerinden sıyrılan Arabella, ağabeyinin şöyle dediğini duydu: "Babam ve Zoe olayının yarattığı stres yüzünden olmalı. panik atak geçiriyorsun. Sence anneme söylemeli miyiz?"

Arabella, 'Tabii ki yapmalıyız,' dedi. 'Bilmek isteyecektir. Ama şu anda burada bir saniye daha durmayacağım. Caro belki de Kendisini o gün için başhekim olarak atadı ama o bizim babamız ve ben onunla birlikte olmak istiyorum.

Kardeşi yüzünde acı dolu bir ifadeyle, "Oraya gidip onun üzerine titremenin bir faydası olmaz," dedi, "muhtemelen bu yüzden Caro'nun onunla kalmasına izin vermekten mutlu oldu, onun ne kadar soğukkanlı olduğunu biliyorsun.

"Özür dilerim," dedi Arabella daha yumuşak bir sesle, az önce Caro'yu Ashley'e eleştirmek gibi temel bir kuralı çiğnediğini biliyordu. Hiçbir zaman baldızı kadar sağlıklı ve yetenekli olamayacağına dair kıskançlığını bir kenara bırakarak Caro'nun düşük yaptığından beri ona karşı ne kadar nazık olduğunu bildiğinden, elini kardeşinin koluna koydu. "Yaygara koparmayacağıma söz veriyorum ama babamın iyi olduğunu kendi gözlerimle görmem gerek. Hadi, birlikte gidelim.

'Tamam, ama büyük bir olay yok. Tamam mı?'

Arabella mutfak kapısını itip açtığında ne görmeyi beklediğinden tam olarak emin değildi ama önünde bir doğrama tahtası, patates torbası ve elinde bir soyacakla kahvaltı barında duran babası değildi.

"Merhaba aşkım," dedi neşeyle, belki biraz fazla neşeyle, "yardıma mı geldin?"

Arabella önce ona, sonra da fırından kısmen pişmiş domuz eti dolu büyük bir kızartma tepsisi çıkaran Caro'ya baktı.

"Demek kendini daha iyi hissediyorsun baba? Arabella söyledi.

'Olabildiğince haklı,' dedi, ona gülümsedi ama Ashley'e sitem dolu bir bakış attı.

Arabella kaşlarını çattı. "O zaman bu, odadaki fil mi olacak?" diye sordu. "Panik atak geçiriyorsun ve bize bundan bahsetmiyor musun?"

'Endişelenecek bir şey yok,' dedi yumuşak bir sesle.

"Baba," dedi Ashley, "senin için bu kadar endişelenirken lütfen bizi geçiştirmeye çalışma. Sana ne olduğunu ve ne kadar zayıflatıcı olduğunu gördüm.

Arabella onun yanına giderek, "Bize gerçekte neler olduğunu anlat," dedi. 'Ve hazır konu açılmışken, neden patatesleri bana bırakmıyorsun ve sen de oturup dinlenmiyorsun?

Başını iki yana salladı. 'Hayır, korktuğum şey de tam olarak bu zaten, bana sakatmışım gibi davranman. Ya da daha kötüsü, yaşlı bir adam.

Oturma odasında Peggy ve Heidi arasında yükselen sesler ve kontrolden çıkan bir şeyler üzerine Caro aceleyle kızartma tenceresini fırına geri koydu. "Sanırım sizi yalnız bırakacağım," diye mırıldandı, "ve gidip şu iki maymunun neyin peşinde olduğuna bakacağım.

Diplomatik çıkışını yaptıktan sonra Ashley, 'Baba, daha önce söylediklerim için özür dilerim, haddimi aştım. Bunun seni nasıl etkileyeceğini bilseydim, yapmazdım-'

'Ben de onu diyorum! Şimdi bana çocuk eldivenleriyle davranmaya başlayacaksın ve aklından geçenleri söylemeyeceksin. Birdenbire artık ben değilim!'

"Bu o kadar kötü bir şey mi?" diye sordu Arabella, "seni gözetiyor olmamız? 'Seni önemsiyoruz. Hem de çok önemsiyoruz.

'Birkaç ay önce etmiyordun, değil mi? Muhtemelen anneni terk ettiğim için benden nefret ediyordun ve bunu yapmak için her türlü hakka sahiptin.

Arabella kolunu babasına doladı. 'Küstük baba ve annem için üzüldük ama senden asla nefret etmedik. Nasıl edebilirdik ki?

"Kendimden nefret ediyorum. Hepinize yaptıklarımın nefret ediyorum.

Başka bir panik atak geçirebileceğinden endişeleniyordu, Arabella ona sarıldı. 'Böyle konuşma. Çocukken tartıştığımızda birbirimizden nefret ettiğimizi söylememize izin verilmediğini bize hep söylemedin mi?

'Ama ben çocuk değilim, her şeyi mahvetmiş yetişkin bir adamım ve bana bu kadar iyi davranmaya devam ederseniz, tarafımı tekrar bırakabilir ve tamamen kaybedebilirim.

'O zaman beni de hıçkırığa hıçkırığa ağlatacaksın,' dedi. 'Ve dürüst olmak gerekirse, son zamanlarda bunu yeterince yaptım.

Kahvaltı barında onlara katılan Ashley, babasının omzuna bir el koydu. 'Bize karşı dürüst olmalısın baba, böylece biz de senin yanında olabiliriz. Sana neler olduğunu bilmeden nasıl yardımcı olabiliriz?

"Kendime karşı dürüst olabileceğimden emin değilken size karşı nasıl dürüst olabilirim?

Ashley, "Kendini bu kadar hırpaladığına göre bana öyle geliyor," diye karşılık verdi.

"Suçu üstlenmek ve kendini sorumlu tutmak kolaydır, ancak başkalarına nasıl ve neden olduğunu itiraf etmek o kadar kolay değildir.

"Bize bile mi?" diye sordu Arabella.

Babası Ashley'den dönüp ona baktı ve gözlerinde o kadar derin bir üzüntü ifadesi gördü ki, göz temasını sürdürmek zordu. "Özellikle de size karşı, çocuklar," dedi sessizce. 'Hepinizi yeterince hayal kırıklığına uğrattım. Ve Arabella, Peggy ve Heidi'ye verdiğim o berbat bebekler için çok özür dilerim, düşünemedim.

"Korkunç değiller ve olanları hatırlatan bu gibi şeyler sadece üstesinden gelmeyi öğrenmem gereken şeyler.

Bu sözleri ne kadar inandırıcı bir şekilde söylese de Arabella bunun doğru olmadığını biliyordu. Düşük yapması asla atlatılabileceği bir şey değildi; sonsuza dek onunla kalacaktı. Bebeğini kaybetmenin yürek parçalayıcı acısı, onu kaybettiği gün olduğu kadar bugün de tazeydi. Bebeğin hiçbir zaman yaşama şansı bulamamış olması, asla geride bırakmak isteyeceği bir şey değildi.

Heidi'nin bir erkek ya da kız kardeşi olmasını ne kadar çok istese de, bunun muhtemelen hiçbir zaman gerçekleşmeyeceğini kabul etmek zorundaydı. Ama en azından kızı her zaman Peggy'ye sahip olacaktı; bunun için Arabella sonsuza dek minnettar kalacaktı.

Öğle yemeğinden sonra Caro, Arabella ile birlikte kızları köydeki küçük oyun alanına götürmeyi önerdi, böylece fazla enerjilerini atabileceklerdi ve Ashley ile babasını bulaşık makinesiyle ilgilenmeleri için yalnız bırakacaklardı.

Çocuklar sert rüzgârın sürüklediği yaprakları kovalayarak önden koşarken Arabella biraz korkuyla Caro'nun yanında ilerledi. Yengesinin ona söyleyecek bir şeyleri olduğunu sezinliyordu, bu yüzden her şeyi olduğu gibi tasarlamıştı.

Arabella'nın şüphesi doğru çıktığında oyun alanına kadar gitmemişlerdi.

"Öğle yemeğinde aklıma geldi," diye başladı Caro, "Kip'in bir süreliğine sizin yanınıza taşınmasının iyi bir fikir olabileceğini düşündüm. Oturduğu ev sadece kısa süreli bir kiralamaydı ve ev almak için hiçbir şey yapmamış gibi görünüyor.

Henüz hiçbir yere. Sanki geleceğe çok fazla bakmaya cesaret edemiyor gibi. Ayrıca panik atakları da hesaba katmak gerekir, yalnız olduğunuzda bu ataklardan muzdarip olmak oldukça korkutucu olabilir.

Caro'nun söylediklerinden çıkarılacak çok şey vardı, bu yüzden Arabella önce son noktayı ele aldı. 'Babamın saldırıdan kurtulmasına yardım ettiğin için sana daha önce teşekkür etmeliydim. Ne yapacağını nasıl bildin?

'İş yerinde bir kurs aldım. İK'da bugünlerde neredeyse sağlık görevlisiyiz. Caro küçük bir kahkaha attı. "Abartıyorum, ama bana bu işi yapmak isteyip istemediğim soruldu.

Elbette, ben de neden olmasın diye düşündüm.

"Peki bugünden önce uzmanlığınızı ofiste kullanmak zorunda kaldınız mı?

Birkaç kez. Her neyse, Kip'in senin yanına taşınması konusundaki önerime ne diyorsun?

"Giles'in buna nasıl tepki vereceğini bilemiyorum," dedi Arabella kuşkuyla, "zira Giles'in evin yıkılmasında ısrar etmesi an meselesi. satılması gerekiyor."

'Ev yarın satışa çıkarılsa bile, tıpkı Charity Cottage'da olduğu gibi satışın gerçekleşmesi zaman alacaktır. Boşanmanızın bazı şartlarını Giles'a dikte etmekten korkmamalısınız, yani babanızın sizinle yaşamasını istiyorsanız, bunu ona söyleyin.

"Benim açımdan babamın benimle birlikte olma düşüncesi hoşuma gidiyor," dedi, bunu neden kendisinin düşünmediğini merak ederek, "ama kızının yanına taşınmayı geriye doğru bir adım olarak görebilir. Bu durum onun kendisini daha da çaresiz hissetmesine neden olabilir.

'O zaman duygusal desteğe ihtiyacın olduğu için yanına taşınarak sana büyük bir iyilik yapacağını söyleyerek süsle. Buna nasıl hayır diyebilir?'

Arabella rüzgârın gözlerine savurduğu saçlarını iterek Caro'nun haklı olduğunu, babasının ona yardım etmeye hayır demeyeceğini biliyordu. Ayrıca bu kadar iyi bir fikir bulduğu için Caro'nun hakkını vermek zorundaydı; her yönden mükemmeldi.

Artık oyun alanına ulaşmışlardı ve etrafta başka kimse olmadığı için çocuklar tırmanma çerçevesine doğru koşmaya başladılar.

"Size bir şey sorabilir miyim? Arabella, Caro'yla birlikte ihtiyaç duymaları halinde kızlara yardım etmeye hazır bir şekilde nöbet tutarken konuştu.

"Tabii ki.

"Evliliğimin bu şekilde bozulacağını mı düşünmüştün? Caro ona baktı. "Dürüst cevap mı?

"Senin için ne kadar tuhaf bir şey bu.

"Neden?

"Çünkü sen her zaman dürüstsün.

"Vay be, ben de fikirlerim söz konusu olduğunda kararsız kaldığım için suçlu olduğumu düşünüyordum.

Caro'nun yüzündeki gülümsemeyi yakalayan Arabella da gülümsedi.

"Şüphelerim vardı," dedi Caro. "Ama evliliğini bitirecek kişinin sen olacağını düşünmemiştim.

"Neden, bunu yapamayacak kadar zayıf ve zavallı olduğumu düşündüğün için mi?" "Hiç de değil! Tam tersi. Ben seni bunu yapmayacak kadar güçlü gördüm.
ne kadar kötü olursa olsun evlendi.'

"Bu bana güçlü değil, korkakça geliyor.

Yanlış. Kötü bir durumda kalmak cesaret ister. Milyonlarca kadın bunu her zaman yapıyor, taviz üstüne taviz veriyor. Size şunu sorayım, Giles sizin yararınız için hiç taviz verdi mi ya da bir şeyler yaptı mı?

Arabella ona hamile olduğunu söylediğinde verdiği kızgın tepkiyi ve bu haberi ona vermekten ne kadar endişe duyduğunu düşündü. "Hatırladığım kadarıyla hayır," diye mırıldandı.

"Siz her zaman bunu yapmaya hazırlarken buna ihtiyacı yoktu. Bunu biliyordu ve bundan faydalandı.

"Şimdi de beni, onu memnun etmek için defalarca geriye doğru eğildiğim için en kötü türden bir aptal gibi gösteriyorsunuz.

Niyetim bu değildi. Dediğim gibi, yeterince güçlüydün ve Belki de Giles'ı bu işi yürütmeye çalışacak kadar sevmişsindir. Ki bu onun sevdiğinden daha fazla. Bunun için ve bunu yaptığında çekip gidecek güce sahip olduğun için kendini alkışlamalısın.

"Yani doğru şeyi yaptığımdan zerre kadar şüphemiz yok mu?" "Neden, verdiğiniz karardan şüphe mi duyuyorsunuz?

"Hayır!

"O zaman önemli olan tek şey bu.

"Bu doğru şeyi yaptığımdan şüphe *ettiğin* anlamına mı geliyor? Arabella endişeyle sordu.

"Kesinlikle hayır. Ben de tam olarak aynı şeyi yapardım.

Baldızından daha önce hayal bile edemeyeceği bu onayı almak Arabella'nın açıklanamaz bir şekilde Caro'ya sarılıp teşekkür etmek istemesine neden oldu. Böyle bir jestin nasıl karşılanacağını bilmediği için kendini kontrol altında tuttu.

Ama daha sonra, çocuklar yine önden koşarken eve doğru yürüdüklerinde, Caro Arabella'yla kollarını birleştirdi, bu daha önce aralarında hiç olmamış bir şeydi.

Bu beklenmedik yakınlık iyi hissettirdi, sanki sonunda aralarında her zaman var olan uçurumu kapatmanın bir yolunu bulmuşlardı.

Bölüm Kırk Sekiz

Pazar akşamı, saat altıdan hemen sonra ve karanlık çöktüğünde Angus, Zoe'yle çift oldukları o *diğer hayat* olarak gördüğü dönemde daha önce defalarca park ettiği cadde boyunca yavaşça ilerledi.

Arabayı Zoe'nin arabasının hemen arkasındaki boşluğa çekti ve motoru kapatarak Zoe'nin evine, özellikle de Londra'dan ziyaretleri sırasında onunla sık sık paylaştığı ön yatak odasına baktı. Zorla Kendini Zoe'yle yatakta hayal etti, anının hâlâ onu etkileme gücüne sahip olup olmadığını görmek için. Ama hiçbir şey hissetmedi. Bu da iyi bir şeydi. Buraya gelmenin gerçekten de yapılacak en doğru şey olduğuna inanmak ona umut veriyordu.

Günü annesiyle birlikte yatak odasını yeniden dekore etmesine yardım ederek geçirdikten sonra, doğrudan Lincoln'e ve üzerinde çalıştığı son görev için rezervasyon yaptırdığı otele doğru yola çıkması gerekiyordu ama bu dolambaçlı yoldan gitmişti.

Ne yapmayı planladığını annesine söylememişti ve birçok açıdan aldığı kararı annesine borçluydu. Ona dün Chelstead'de Zoe'ye nasıl rastladığını ve kulağa ne kadar tuhaf gelse de Zoe'nin alışverişini arabasına taşımasına nasıl yardım ettiğini anlatmıştı.

Annem, 'Biliyorum, kafayı yediğimi falan düşüneceksiniz,' diye açıkladı, 'ama kız için üzülmekten kendimi alamadım. Hayatı dramatik bir şekilde alt üst oldu ve bir daha asla eskisi gibi olmayacak. Kip ondan uzaklaşabileceği konusunda kendini kandırabilir ama ben yapamam.

"Ama sen ona hiçbir şey yapmadın anne," demişti Angus, "o zaman nasıl sorumluluk hissedebilirsin ki?

"Tam olarak öyle değil, daha çok ikiz doğurmanın nasıl bir şey olduğunu, bunun sürekli kaosu ve bunun fiziksel ve zihinsel bedelini anlamakla ilgili bir durum.

yeni bir anne alır. Bir de o bebeklerin seninle, kardeşlerinle, Peggy ve Heidi'yle de akraba olması meselesi var. Bir aile olarak ona sırtımızı dönmemizin doğru olmayacağını düşünüyorum.

"Ya Zoe bizimle hiçbir şey yapmak istemiyorsa?" diye düşündü. 'Langfordlar tarafından yutulmaya zaten pek hevesli değildi, bizim tarafımızdan ezildiğini hissettiğini bana açıkça belirtti.

Doğru. Ama iki çığlık atan bebeği beslemeye çalışırken aklı başından gittiğinde farklı düşünebilir. Kendi ailesi olmadan, onun yanında kim olacak?"

"Bu soruyu babam sormalı, sen değil. "Zoe bana onu bir süredir görmediğini söyledi. "Bu hepimiz için geçerli, değil mi?"

"Bugünü Ashley, Caro ve kız kardeşinle birlikte geçirecek. Bunu biliyorum çünkü Caro bana Ashley'nin arkasından iş çevirdiğini ve Kip'i davet ettiğini söyledi. Onları tekrar bir araya getirmenin zamanının geldiğine karar vermiş.

"Sen neden davet edilmedin? Angus sormuştu. "Ya da ben?" "Çünkü sadece birkaç gün önce oradaydım ve Caro bunu biliyor, tıpkı Kardeşin, babana hâlâ kızgınsın ve ikinizin yemek masasında ona karşı birleşmenizi istemedi.

Angus, Caro'nun muhtemelen doğru kararı verdiğini kabul etmek zorundaydı.

Hâlâ arabasında oturup eve bakarken, CeeCee'nin buraya gelmesi hakkında ne düşüneceğini merak ediyordu. Bilmesi gerekiyor muydu? Evet, vardı, dedi kendi kendine sertçe. CeeCee'yle olan ilişkisinde aldatma ya da şeffaf olmama gibi bir durum söz konusu olamazdı, hele ki bu kez gerçek olduğunu bildiği halde. Ayrıca, bunun neden yapması gereken bir şey olduğunu hissettiğini anlayacağından emindi. Bunun başlatması gereken bir tür kapanış olduğunu düşünüyordu.

Kız kardeşinin kaza geçirdiği gün Zoe'yle yaptığı telefon konuşmasından beri içini kemiren bir şeydi bu. Onun yerinde başka biri olsa, eski kız arkadaşının bu kadar umutsuz konuştuğunu duymak onu tatmin edebilir, belki de adaletin yerini bulduğunu hissedebilirdi ama o böyle bir duygu yaşamamış, sadece babasının yarattığı devasa bok fırtınasının iç karartıcı farkındalığını hissetmişti.

Zoe ona kapıyı pijamaları ve kuşaksız sabahlığıyla açtı. Tecrübesiz gözlerine göre Zoe her an doğum sancısı çekmeye hazır görünüyordu.

"Angus!" dedi, onu görünce yaşadığı şok yüzünden okunuyordu.

"Evet, biliyorum," dedi omuz silkerek, "kapınızda görmeyi beklediğiniz son kişi benim ve söz veriyorum sorun çıkarmaya gelmedim. Uzun kalmayacağım, sadece... aslında ne söylemek istediğimden tam olarak emin değilim.

"İçeri gelsen iyi olur o zaman.

Kapı arkasından kapandı, onu dar koridorda takip etti ve oturma odasına girdi. Buraya en son geldiğinde, bağımlısı oldukları bir Netflix dizisinin son bölümünü izlemişlerdi. Ne olduğunu bir türlü hatırlayamıyordu.

"Otur," dedi, kanepeyi göstererek. "Sana bir içki hazırlayayım mı?"

Adam başını salladı. "Hayır, teşekkürler. Lincoln'e gidiyorum.

"Peki bu çay ya da kahveyi dışlıyor mu?"

"Annemlerde olduğum için yiyecek ve içeceklerle doluyum.

Zoe küçük bir masanın yanındaki sandalyeye oturdu, masanın üzerinde boş bir fincan ve bir tabağın yanında bir kitap duruyordu. Adam kapıyı çalmadan önce Zoe'nin burada oturmuş sessizce kitap okuyor olabileceğini düşündü.

"Muhtemelen annen sana dünkü küçük sohbetimizden bahsetmiştir.

"Evet," dedi Angus. "Niyeti iyiydi, biliyorsun. Umarım herhangi bir şekilde müdahale ettiğini düşünmemişsinizdir. O böyle biridir. O harika biri adalet ve insanlara iyi davranmak için'.

Sakin ol. Annen hakkında kötü bir şey düşünmedim. Biraz tedirgin edici olsa da nazik biri olduğunu düşündüm. Lincolnshire'da neler oluyor?"

'Başka bir görev. Bu kez bir dondurulmuş gıda üreticisi ile. Mevcut lojistik sistemleri Karanlık Çağ'da kurulmuş ve ... ama eminim bunu duymak istemezsiniz.

'Yeni kız arkadaşın bu kadar çok uzakta vakit geçirmenden nasıl hoşlanıyor? Annen bana onun ne kadar sevimli olduğunu söyledi.

Hayal mi görüyordu yoksa Zoe bir şey ima etmek istercesine 'sevimli' kelimesine kasten mi vurgu yapmıştı? "Tamamen önyargılıyım," dedi Angus, "ama annemle aynı fikirdeyim, CeeCee harika biri ve sadece uzakta vakit geçirmeme aldırıyor gibi görüldüğü için değil. Gerçi dürüst olmak gerekirse, bundan sıkılmaya başladım. Yeni bir iş aramanın zamanı gelmiş olabilir.

"İş sayesinde mi tanıştınız?"

"Hayır, benimle aynı apartmanda oturuyor. Gündüzleri avukat asistanlığı yapıyor ve boş zamanlarında bir kuartette çello çalıyor.

Her zaman bir yerlerde konser veriyor. İdeal olarak tam zamanlı olarak bunu yapmak istiyor. *Çok fazla bilgi, diye* düşündü kendi kendine. *Çok fazla bilgi.*

"O zaman kız arkadaşınıza tavsiyem bunu yapmasıdır çünkü köşede ne olduğunu kim bilebilir?

Angus'un Zoe'den duyduklarında bu kez hiçbir belirsizlik yoktu; sözlerinde pişmanlık ve boyun eğmişlik ağır basıyordu.

"Annen sana dün nasıl tanıştığımızı anlattı mı?" diye sordu.

Başını salladı. "Evet, sen düşmüştün ve o da her yere dağılan alışverişini taşımana yardım etmişti.

"Kendimi hiç kimsenin yardımına o an hissettiğim kadar değersiz hissettiğimi sanmıyorum. Zoe yanaklarını şişirdi ve ellerini karnındaki basketbol topu gibi şişliğin üzerinde gezdirdi.

"İyi misin?" diye sordu endişeyle.

"Ben iyiyim. Merak etmeyin, doğum yapmak üzere değilim; ikisi içeride deli gibi tekmeliyor.

Annesinin, bebeklerin hareketlerini hissetmek için elini karnına koymak isteyip istemediğini sormayacağını umdu ve "Annen tanıdığım en güçlü insanlardan biri olmalı" dediğinde rahatladı.

"Öyle," dedi basitçe. "Ve herhangi bir şekilde yardıma ihtiyacın olursa, senin için seve seve orada olacağından şüpheleniyorum.

"Nankörlük etmek istemem ama neden? Neden bana yardım etmek istesin ki?"

"Çünkü o böyle biri ve ailem tarafından yutulmuş hissetmekten nefret ettiğini biliyorum, ama mesele şu ki, şu anda bize bağlısın. Taşadığınız çocuklar. Bu sizi çok korkutuyor mu?"

Yüz ifadesi yumuşadı. "Bu seni şaşırtabilir ama hayır. Tek çocuk olarak bir sürü şeyi kaçırdığımı biliyorum ve büyük olasılıkla bu beni iyi ya da kötü olduğum kişi yaptı, ama ikizlere sahip olmanın her zaman birbirlerine eşlik edecekleri anlamına gelmesinden memnunum.

"Babamla konuştun mu?" diye sordu Angus.

"Hayır," dedi açıkça. "Bir süredir hiç temas kurmadık.

'Ama o da dahil olmak zorunda. Kafasını kuma sokup bu işin sihirli bir şekilde çözüleceğine inanarak kendini kandıramaz'.

"Belki de herhangi bir karar vermeden önce ikimizin de biraz daha zamana ihtiyacı vardır. Zoe'nin de kafasını kuma sokup sokmadığını merak etti. 'Neye göre

Annem hamileliğin yarısından fazlasını tamamladığını söyledi.

Bu kararları şimdi almaya başlamak daha mı iyi olur? Birine ihtiyacınız var mı...' tereddüt etti, 'bir şekilde arabuluculuk yapacak?

"Bunu yapmayı mı teklif ediyorsun?

"Babamla hala tam olarak konuşamadığım için arabuluculuk konusunda o kadar iyi olabileceğimden emin değilim.

'Kusura bakmazsanız bu çok aptalca. Eğer burada oturup benimle normal bir şekilde konuşabiliyorsan, aynısını Kip ile de yapabilirsin.

Bu iyi bir noktaydı ve arabasının direksiyonuna geri dönüp Lincoln'e doğru yola çıktığında Angus'un aklında kaldı.

Tam babasını aramayı düşünürken cep telefonu çaldı. Arayan Ashley'di ve söyledikleri Angus'u şok etmişti.

"Babam panik atak geçiriyor, şaka mı yapıyorsun?

Keşke olsaydım. Anladığımız kadarıyla bir süredir başına geliyor ama bu konuda hiçbir şey yapmadı. Stres tabii ki. Bak, ikimizin de ona hala çok kızgın olduğumuzu biliyorum ama bence kendi duygularımızı bir kenara bırakıp ona destek olmamız gereken zaman geldi. Bu Zoe için doğru şeyi yapması mümkün.'

"Bunu söylemeniz komik ama ben de az önce onu görmeye gittim.

"Öyle mi? Onunla tekrar birlikte olmayı düşünmüyorsun, değil mi, yani bu gerçekten çok garip olurdu.

'Hayır, öyle bir şey değil. Ama iyi olup olmadığını kendim görmek istedim'.

"Peki ya o?

"İnatçı bir kararlılığa varan bir metanetle geleceğinin namlusuna bakıyor. Bunun için ona hayranım.

"Acı çekmiyor o zaman?

"Onda böyle bir şey sezmedim, hayır.

'Gidip onu görmek çok iyi oldu. Buna ne sebep oldu?'

"Bunu bir dürtüyle yaptım ve o koşullarda yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu söylemek dışında bunu bir yere oturtmak gerçekten zor.

"Peki, senin şu yeni kız arkadaşınla ne zaman tanışacağız? Ashley sonra sordu. "Annem onunla tanıştı ama geri kalanımız tanışmadı.

"CeeCee'yi tam olarak en iyi durumda olmadığımız bir zamanda tüm ailenin içine atmak istemedim.

Ashley öksürmekle gülmek arasında bir ses çıkardı. 'Kim bilir, bu bizim en iyi halimiz olabilir. Her şey çok daha iyi olabilir.

Bildiğimiz kadarıyla daha da kötü. Bu arada, eğer babamla konuşacaksan bu gece konuşmasan daha iyi olur, çünkü burada olanlar yüzünden kendini hala biraz mikroskop altında hissediyor olabilir. Onu bugünkü gibi görmemden nefret ederdi. Düşünecek olursanız, biz çocukken o bizim yenilmez Süper Babamızdı ve bu statüyü kaybetmek onun için zor olmalı.

"Sanırım öyle. Bu arada, bugün neden tam bir aile yemeği yapmadınız?"

"Bu Caro'ya bağlıydı. Bu sabah bana söyleyene kadar babamın geleceğini bilmiyordum. Sadece Arabella ve Heidi'nin öğle yemeğine geleceğini sanıyordum. Caro seni davet etseydi gelir miydin?"

"Annemi görmeyi çoktan ayarlamıştım.

İşte böyle. Zarar görmedim. Ama demek istediğinizi anlıyorum, gelecekte kimsenin kendini dışlanmış hissetmediğinden emin olmalıyız. Boşanmanın sorunu da bu zaten, bir fay hattı yaratıyor.

"Sadece gerçekleşmesine izin verilirse. Boşanmadan bahsetmişken, Arabella nasıl?"

"İyi günler, kötü günler adil bir değerlendirme olacaktır.

"Giles'tan hiç gerçekten hoşlandın mı? Angus sordu. "Yoksa Arabella'nın hatırı için ona katlandın mı?"

Kısa bir duraksamanın ardından Ashley, "Her zaman bir aile olarak bize içlerlediğinden şüphelenmişimdir. Kesinlikle Caro kadar iyi uyum sağlamaya çalışmadı. Ama bak, Giles'ı boş ver. Geleceği hakkında doğru dürüst düşünmeye başlayabilmesi için babama yardım etmemiz gerektiği konusunda hemfikir misin?"

"Tabii ki. Son planın ne, babam ve Zoe'nin tekrar bir araya gelmesi mi?" "Aslında ben daha çok annem ve babamın tekrar bir araya gelmesini düşünüyordum.

Bölüm Kırk Dokuz

Pazartesi öğleden sonra yağmur yağmaya başladı ve şiddetli rüzgâr yatak odasındaki iki küçük pencerenin camlarına çarpıyordu, Louisa, Angus'un hafta sonu süslemesine yardım ettiği her şeyi yerleştirmekle meşguldü.

Duvarları *antik krem* olarak adlandırılan bir renge boyamak anlık bir karardı, yıllar önce buna sade eski manolya denirdi, ancak bir noktada manolya kelimesi

sıkıcı mülayimlikle eşanlamlı hale geldi ve böylece yeniden marka doğdu. Belki de Herkesin hayatının bir aşamasında, sıkıcı olmakla suçlanmaktan kaçınmak için kendini yeniden markalaması gerektiğine dair bir metaforu. Ya da sıkıcı hissetmemek için.

İronik bir şekilde, hiçbir zaman sıkıcı ya da sıkıcı olup olmadığını düşünmek için bir nedeni olmamıştı ve bu kibirden ya da aşırı şişirilmiş bir egodan kaynaklanmıyordu, daha çok hayatı boyunca kendisi olmaktan ve kim olduğunu mutlulukla kabul etmekten kaynaklanıyordu. Ama sonra Kip ayağının altındaki halıyı çekip almış ve fazla kayıtsız olup olmadığını sorgulamak zorunda kalmıştı. Belli ki Kip onun gerçekten de çok sıkıcı olduğuna ve artık istediği kişi olmadığına karar vermişti.

Şüphesiz o, daha genç ve daha iyi bir kadınla takas edildiklerinde kendilerine aynı şeyi soran milyonlarca eski eşten sadece biriydi. Heyecan verici bir modeldi ve kolay bir cevabı olmasa da Louisa, Kip'in mutluluğu için başka bir yer aramasının tüm suçunu üstlenmemeye kararlıydı.

Ne de endişeli bir öz eleştiri ve daha iyisini yapabileceği suçlamasıyla kendine eziyet edecekti. Açıkçası, bunu yapması gereken kişi Kip'ti.

Son bir enerji patlamasıyla, yerleştirilmesi gereken son mobilya parçası olan büyük çekmeceli sandığı iki pencere arasındaki duvara doğru itti. Arkasına yaslanıp yeni görünümüne hayranlıkla baktı.

yatak odasını görünce gurur ve başarı hissi duydu. Burası, Angus'un da yardımıyla, yeni evinde kendi damgasını vurduğu ilk odaydı. Kendini iyi hissediyordu ve doğru yönde atılmış küçük bir adımdı.

Ya da kız kardeşinin dediği gibi, Louisa'nın düşünmek istemediği şeylerin üzerinde durmasını engellemek için kendini meşgul eden bir yer değiştirme faaliyetine girişmesinin bir başka örneğiydi. Stephanie bugünlerde Louisa'nın yaptığı herhangi bir şeyi kategorize etmekte o kadar hızlıydı ki, onu anlayışlı ve yararlı bir şekilde açıklayıcı olacağını düşündüğü bir anlatıya uydurmak için güvercin gibi kullanıyordu.

Stephanie dün gece Angus gittikten kısa bir süre sonra telefonda, "Sadece sana ayna tutmaya çalışıyorum," demişti, "böylece davranışlarının dışarıdan nasıl görünebileceğini görebilirsin.

Louisa *bunu kendine saklamayı dene*, demek istemişti ama bunun yerine kız kardeşinin, boşanmanın kesinleşmesinden sonra Louisa'nın mali durumu da dahil olmak üzere her türlü konuyu kapsayan sözde bilgelik sözleriyle gevezelik etmesine izin vermişti.

Louisa Stephanie'ye, 'Eğer işler zorlaşırsa, ki zorlaşacağını sanmıyorum, her zaman öğretmenliğe geri dönebilirim,' diye güvence vermişti, 've minyatür işim bana harçlık kazandırıyor,' diye eklemişti.

"Bu yaşta öğretmenliğe geri dönmek mi? Stephanie, Louisa'nın faturaları ödemek için kucak dansı yapma arzusunu dile getirdiğini ima eden bir ses tonuyla söylemişti.

Stephanie, Louisa'ya emeklilik maaşı ve birikim ve yatırımlarının paylaşımı hakkında sorular sorduktan sonra, şimdi ihtiyacı olan şeyin bir çevrimiçi arkadaşlık sitesine katılarak bir erkekle tanışmak olduğunu söyledi.

"Artık bunun bir ayıbı yok, herkes yapıyor. Kız kardeşinin bir erkekle bu şekilde tanışmanın yadırganacak bir yanı olmadığını söyleme ihtiyacı hissetmiş olması, böyle bir şeyin var olduğu anlamına geliyordu.

"Kimseyle tanışmak gibi bir niyetim yok," demişti Louisa sinirli bir şekilde. "Gerçekten zamanım yok.

"Seni bu kadar meşgul eden şey tam olarak nedir? Stephanie sormuştu. 'İşim, yeni evimi düzenlemek, ailem ve özellikle de Arabella'ya yardım ediyorum,' diye cevap verdi Louisa.

'İşte yine başladınız, kendinize boş verip düşünmek için zaman ayırmak yerine günlerinizi çılgınca aktivitelerle dolduruyorsunuz.

Hayatın tadını çıkarmak için kendinize zaman ayırın.

Louisa neredeyse hayattan zevk alamayacak kadar meşgul olduğunu ağzından kaçırmak gibi bir hata yapacaktı ama kendini zamanında durdurmayı başardı.

Elbette kız kardeşinin yorumlarında, sohbetleri bittikten uzun süre sonra Louisa'nın meydan okuyan bir öfkeyle kabarmasına neden olacak kadar gerçeklik payı vardı,

Çünkü o da hayatının büyük bir bölümünde bunu yapmamış mıydı? Meşguldü çünkü o buydu - meşgul, yetkin Louisa? Ve Kip onu terk ettiğinden beri, kalbi kırık benliğinin sürekli çaba göstererek çok daha çabuk iyileşeceğine ve bütünleşeceğine kendini ikna ettiğinden beri hiç bu kadar meşgul olmamıştı.

Baş çıkma stratejisi, kararlı bir şekilde beceriklilik ve sessiz kabullenme. Kip'in teklifini kabul ederek kendini daha fazla acı ve aşağılanmadan kurtarmak onun için önemliydi. boşanma ve Charity Cottage'ın satışı için dileklerde bulundu. Evet, bolca gözyaşı ve öfke vardı, ama sonuçta kollarını sıvayıp işine devam ederek bu çileyle yüzleşmişti.

Yine de şimdi, Kip'in tüm taleplerine boyun eğmekte acele edip etmediğini sorguluyordu. Ya ayak direseydi ve boşanmayı bu kadar kolay kabul etmeyi reddetseydi? Bunu yapsaydı, Kip'i kendinden kurtarmış olabilir miydi?

Kapı zilinın çalması onu bu düşünceyi daha fazla sürdürmekten alıkoydu ve aşağıya inerek, gelenin sık sık yaptıkları gibi hediyeler getiren sevimli komşuları olup olmadığını merak etti.

Jim ya da Maggie değil, bir yabancıydı.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim," dedi adam, neredeyse ayak bileklerine kadar uzanan o kocaman koyu yeşil mumlu paltolardan birinin kaputunun altından bakarak; arkasında ve arabasının yanına park edilmiş dörde dört büyük bir araba vardı. '... ama değirmenin son yeni sahibinin bundan hoşlanabileceğini düşündüm.

Paltosunun derinliklerinden, yaklaşık on iki on iki santim boyutlarında çerçeveli bir resim çıkardı. "Birkaç yıl önce burada yaşarken bana verilmişti," diye açıkladı, "ve şu anda bir düzenleme yapıyorum ve resmi tavan arasında buldum, ama onu atmaya kıyamadım. Gerçekten de değirmene aitken olmazdı.

'Oh,' dedi şaşırmış bir halde, 'çok nazıksınız. İçeri gelmek ister misiniz? Değirmenin tarihi hakkında daha fazla bilgi edinmek isterim. Değirmenin sahibiyse hiç tanışmadım.

önceki sahibi olduğu için geçmişini öğrenme şansım olmadı'.

"Emin misin?" diye sordu, yağmur gürültüyle paltosuna çarparken paltosunun kapüşonunun altından dışarı bakarak.

"Elbette," dedi ve onu içeri almak için kenara çekildi.

Adam içeri girip kapı rüzgâra ve yağmura karşı kapandıktan ve kadın paltosunu ondan alıp astıktan sonra, onu mutfağın sıcaklığına doğru götürdü.

"İlginç görünüyor," diyerek masanın yanına gitti ve o sabah tamamladığı 12. ölçekli bayan masası ve sandalyesine daha yakından bakmak için uzun gövdesini eğdi. Güllerle incelikle kaplanmış yeşil ve altın rengi boyaya bakarak, "Detaylar olağanüstü," dedi. Sandalyeyi soluk yeşil ipekle yeniden döşemiş ve gül kümeleri boyamıştı. masaya uyması için üzerine güller. Müşterinin de bitmiş ürünlerden kendisi kadar memnun kalacağını umuyordu.

"Parçaları boyamanın yanı sıra yaptınız mı?" diye sordu.

'Hayır, internetten ucuz şeyler satın alıyorum ve müşterinin isteğine bağlı olarak bunları lüksleştiriyorum. Ya da o anda ne yapmak istersem onu yapıyorum.

"Belli ki bu konuda yeteneklisin," dedi gülümseyerek. "Ben marangozum ama hayatımı kurtarmak için böyle resim yapamam. Doğruldu ve dairesel duvarların eğimli eğrisini kaplayan ahşap mutfak dolaplarını gösterdi. "Bunların hepsini ben yaptım ve yerleştirdim," dedi. 'Görmek güzel hala güçlüler.'

"Diğer katlardaki odaların gömme dolaplarını da siz mi yaptınız?

'Eğer burada yaşarken koyduklarımın aynısıysa, evet. Değirmeni bir konuta dönüştürme planıyla küçük bir proje olarak satın aldım. Küçük, küçümseyici bir kahkaha attı. "Bundan çok daha fazlası olduğu ortaya çıktı, daha çok planlama departmanı ile bir savaş kabusu gibi, ama sonunda oraya ulaştım.

"Ne kadar zaman önceydi?"

"On beş yıldan fazla oldu.

'Bu kadar emek verdikten sonra böyle büyülü bir evi terk etmenize ne sebep oldu? Bu mu?'

"Her zamanki hikaye," dedi omuz silkerek, "boşanma, karım ve benim sat ve her şeyi bölüş.'

Bu kadar beceriksiz olduğu için kendini tekmeleyebilirdi. Kendi durumu göz önüne alındığında daha iyi bilmesi gerekirdi. "Özür dilerim," dedi, "bu beni ilgilendirmezdi.

"Önemli bir şey değil," dedi hafifçe, "uzun zaman önce köprünün altından çok sular aktı. Böyle şeyler olur.

Öyle değil mi, diye düşündü.

'Her neyse,' diye devam etti neden burada olduğunu hatırlar gibi. 'Eğer tabloyu isterseniz, sizindir. Ama sizin yüksek işçilik standardınıza uygun olmadığını görebiliyorum.

Ondan aldı ve suluboyaya düzgünce baktı. Bir sanat eseri değildi ama sadeliğinde belli bir çekicilik vardı ve değirmenin tarihinin bir parçasıydı. "Teşekkür ederim," dedi, "onu almayı çok isterim. Ama bunun için size bir şey vermemliyim.

Yüzünü buruşturdu. 'Hayır, buna gerek yok. Sadece olması gereken yere döndüğü için mutluyum. Siz ve kocanız burada mutlu musunuz?'

'Burada çok mutluyum,' dedi, 'ama kocam yok. Yeni boşandım.

"Doğru," dedi gözlerini devirerek, "yani iş içeri dalmaya gelince ödeşmiş oluyoruz.

"Dediğiniz gibi, olur böyle şeyler. Tabloyu yere bırakarak, "Eğer resim için bir şey kabul etmeyecekseniz, en azından bana değirmen hakkında biraz daha bilgi verirken size bir içki ikram edebilirim," dedi.

"Bu iyi olurdu, ama sadece seni bir şeyden alkoymuyorsam. 'Yaptığım işi yeni bitirmiştım, mobilyaların yerini değiştiriyordum. üst katta.'

"Taşınması gereken başka bir şey varsa, size yardım etmekten mutluluk duyarım.

"Hepsi bitti, ama teşekkür ederim. Ne içmek istersiniz, çay, kahve ya da belki bir kadeh şarap? Yoksa bunun için çok mu erken?'

"Rezil olmayı çok isterdim ama madem araba kullanıyorum, çayla idare edeyim lütfen. Bu arada, benim adım Si. Derin bir iç çekiş gibi değil, Silas'ın kısaltılmışı. Evet, biliyorum, bu isimle büyüdüğünü düşünsene?'

Bu ismi oldukça beğendiğini düşünerek kendini tanıttı. "Ben Louisa.

"Louisa, seninle tanıştığıma çok memnun oldum.

Aynı şekilde, diye düşündü çaydanlığın yanına gidip doldururken ve hızla çay yapma işine koyulurken. Bunu yaparken, şu anda duvarda çerçeveli bir fotoğrafa bakan adamı gizlice değerlendirmekten kendini alamadı. Adam Kip'ten epey uzundu ve oğullarının en uzun olan Angus'tan belki bir iki santim daha uzundu. Her şeyi saran

Ceketini çıkardığında, adamın üst kattaki mobilyaları taşımakta zorlanmayacak bir yapıya sahip olduğunu görebiliyordu. Hoş bir gümüşî-gri karışımı olan saçları neredeyse yaka uzunluğundaydı ve geniş alnından geriye doğru taranmıştı. Yosun yeşili yün kazağının her iki dirseği de ince bir şekilde yıpranmıştı ve kot pantolonu oldukça yıpranmıştı ve yer yer ahşap lekesi ya da cilasası olabileceğini tahmin ettiği lekeler vardı. Onun kendisinden bir ya da iki yaş küçük olduğunu tahmin etti.

Çaydanlık kaynadığında ve kadın iki fincan doldurduğunda, "Ailen mi?" diye yorum yaptı.

"Evet," diye yanıtladı. Kip, iki Noel önce Heidi ve Peggy bebekken hep birlikte çektiardikleri bu fotoğrafı almıştı. Kip'in yer almadığı nadir aile fotoğraflarından biriydi, bu yüzden duvara asmak için onu seçmişti.

"Süt ve şeker?" diye sordu.

Fotoğraftan uzaklaşarak, "Sadece süt lütfen," dedi.

Fincanları bisküvi kutusuyla birlikte ona getirdiğinde ve ikisi de oturduğunda - Kip'in masada her zaman yeri olan sandalyeye oturdu - ondan değirmen hakkında her şeyi anlatmasını istedi. "Google'da araştırdım ama sadece un için buğday öğütmek için kullanıldığını öğrendim.

'Doğru, öyleydi. Biliyorsun, evde bir dosya dolusu bilgi var, istersen sana verebilirim,' dedi.

"Bunu elinde tutmak istemediğine emin misin?

'Bazı şeyleri bırakmanız gerekiyor. Yeniden harekete geçiyorum, en azından umudum bu, bu yüzden duygusal nedenlerle biriktirdiğim eşyaları atmam gerekiyor.

Benim hatalarımdan biri de bu, fazla duygusal olmak.

"İnsanın suçlu olabileceği daha kötü şeyler de var," dedi gülümseyerek. 'Ama anlıyorum, çünkü ben de çok uzun zamandır evim olan bir evden ayrılırken benzer bir şey yaşadım. Eşyaları, çoğunlukla da eski ıvır zıvırı atma görevine başladığımda, süreç oldukça katartik oldu.'

"Hayatta hepimizin öğrenmesi gereken zorluklardan biri de bu," dedi, "ihtiyacımız olmayan şeylerle kendimizi boğmak yerine gerçekten neye ihtiyacımız olduğunu ayırt etmek. Yaşam hedefleri açısından bakıldığında, daha sade bir yaşam her zaman daha mutlu ve daha iyi bir yaşamdır.

Louisa düşünceli bir şekilde çayını yudumlarken, hayatını sadeleştirmek ve eski benliğinden bu kadar çok şey kaybetmek zorunda kaldıktan sonra

Ruhunda bir hafiflik ve geleceğe dair bir umut ve huzur hissettiği anlar.

Bu belki de zavallı Kip'in ailesine ve kendisine yaşattığı onca şeyden sonra söyleyebileceğinden çok daha fazlasıydı. İkisinden birinin, bu sefil boşanmadan daha güçlü ve içinde bulundukları durumla daha iyi başa çıkabilecek şekilde çıktığını düşünmesi zalimlik miydi? kendileri mi?

Bölüm Elli

Yakından bakınca, Zoe Kip'teki değişim karşısında şok oldu. Kilo vermiş ve cildi neredeyse grimsi bir renk almıştı. Görünüşüne bakılırsa Gözlerinin altındaki şişlikten, onun kendisinden bile daha az uyuduğunu tahmin etti. Bunu itiraf etmek ona acı veriyordu ama Kip daha yaşlı değilse bile onun yaşında görünüyordu. Yine de Kip onun için ne kadar değişmişse, onu görünce o kadar şaşırmış olmalıydı. Yatak odasındaki boy aynasına her baktığında kesinlikle şaşıırıyordu, ki bunu yapmaktan elinden geldiğince kaçınmaya çalışıyordu.

Kasım ayının sonuydu ve vücudunun bu hızla büyümeye nasıl devam edebileceğini hayal bile edemiyordu. Bunu son doğum öncesi randevusunda dile getirdiğinde, kendisine her şeyin yolunda gittiği, bunun son derece normal olduğu ve insan vücudunun üstesinden gelebildiği şeylerin olağanüstü olduğu söylenmişti.

Normal olmayan şey, Kip'le birlikte tesis bünyesindeki kafenin kuyruğunda garip bir şekilde beklemektir. "Merhaba," dedi, "nasıl gidiyor?"

İş parkındaki ofislere hizmet veren otoparka girip çıkarken onu kısa bir süre görmenin dışında, Zoe Kip'i çok sert bir şekilde ayrıldıklarından beri ilk kez doğru dürüst görüyordu. Ne kadar acınası olsa da, bugüne kadar kafeyi kullanmaktan kaçınmış, işe kendi öğle yemeğini ve içeceklerini getirmeyi tercih etmişti. Arada sırada Phoebe ona kafeinsiz bir kahve ya da son zamanlarda, havaların soğumaya başlamasıyla birlikte, bir fincan sıcak çikolata getiriyordu. Bu sonuncusu Zoe için bir özlem haline gelmişti ve Phoebe'nin bu hafta işten ayrılmasıyla birlikte bir fincan sıcak çikolata ve üstüne bir fiske krema içmek için umutsuz bir ihtiyaç duyuyordu - kalorileri boşverin! - Zoe kafeye gitme riskini göze almıştı. Bildiği kadarıyla Kip de muhtemelen aynı şeyi yapıyordu ve o da kafeden uzak duruyordu.

"O kadar da kötü değil," dedi tereddütle, "peki ya sen?" Bakışları kızın yüzünden bir zamanlar beli olan yere indi ve sonra bakışlarının daha aşağıda kalmasından korkuyormuş gibi tekrar yukarı fırladı.

'Beni tanıyabilmenize şaşırdım,' dedi.

Bakışları bir kez daha, sanki durdurmaya gücü yetmiyormuş gibi yere düştü, sonra tekrar yukarı kalktı ama kadının gözlerinin içine tam olarak bakamadı. "Bunu bir iğneleme olarak mı söylüyorsun?" dedi alçak bir sesle ve savunmacı bir tavırla yankılandı.

"Hayır, sadece o kadar devasa olduğumu kastetmiştim ki, çok büyük bir şişme Humpty Dumpty ile kolayca karıştırılabilirim.

Adam ona baktı ama kadının ortamı yumuşatmaya yönelik bir girişim olduğunu umduğu bu soruya yanıt vermedi. "Peki... iyi misin?" diye sordu bocalayarak.

"Oldukça fazla," dedi. "Her şey düşünüldüğünde.

Verdiği cevabı bir başka küçümseme olarak algılamış görünüyordu ve muhtemelen bunda haklıydı. Neden hiçbir şeyi umursamadan iyiymiş gibi davransındı ki? Neden onun uykusuz geceler geçirdiğini bilmesin ki?

İkiz bebeklere bakmanın hayatını nasıl etkileyeceğini ya da gelecek yıllarda geçimini sağlamak gibi çok da küçük olmayan bir meseleyi düşünmek?

Angus onu ziyaret ettiğinde, Zoe'ye destek olma konusunda babasından hesap sorması gerektiğini söylemiş, Kip'in doğru olanı yapmakla yükümlü olduğu konusunda ısrar etmişti. Birkaç gün sonra Angus'un annesinden bir mektup alan Louisa, Zoe'nin işine karıştığını hissetmesini istemediğini, ancak önümüzdeki ayları tek başına geçirmek zorunda olmadığını, Zoe'nin yardıma ihtiyacı olursa istemesinin yeterli olacağını bilmesini istediğini yazıyordu.

Daha önceki Zoe - bağımsız Zoe.

Her şeyi kendi bildiği gibi ve kendi başına yapma hakkına sahip olan Zoe, eski sevgilisinin eski karısından gelen böyle bir teklif karşısında tereddüt ederdi. Zoe, Louisa'nın müstakbel büyükanne kartını oynamak için araya girmesi düşüncesinden nefret ederdi; sadece kendi kendine bile olsa, "*Bunlar benim bebeklerim, senin değil!*" derdi.

Hâlâ bir yanı tek başına devam etme, sağlam durma ve Langford ailesinin içine çekilmeyi reddetme ihtiyacını hissediyordu. Ama Louisa'nın samimiyetinin çekiciliği daha fazlaydı ve Louisa'nın mektubunda verdiği cep telefonu numarasını kullanarak, yardım teklifi için teşekkür etmek üzere mesaj attı.

Kip'ten gelen radyo sessizliği ise bunun tam tersiydi. Ama bu konuda en

az onun kadar kendisi de suçluydu. Onunla kolayca iletişime geçebilirdi.

telefon ya da e-posta yoluyla, ya da ofisinde onunla karşılaşılarak, hatta burada kafede onunla karşılaşmak için bekleyerek.

Ancak şimdi, Kip'le ileriye dönük bir yol bulabilmek için Louisa'nın gösterdiği türden bir güç göstermesinin zamanı gelmişti. Çünkü birbirlerini bu şekilde dışlayamazlardı.

"Konuşmalıyız," dedi, önünde sadece bir müşteri olduğunu fark edince kuyrukta ilerledi. Ayrıca kafedeki hemen hemen her çift gözün onlara doğru baktığını ve bakmıyormuş gibi yaptığını da fark etti. Kaçınılmaz olarak, halka açıldıktan sonra ilişkileri hakkında söylentiler yayıldığı gibi, ayrılıkları ve hamileliği de yayılmıştı. Öğle yemeklerinde ya da kahve molalarında iyi bir dedikodudan başka bir şey sevmeyen ofis çalışanlarından oluşan bir toplulukta nasıl olmasındı ki?

"Sanırım yapmalıyız," diye mırıldandı Kip. "Ama burada değil.

'Hayır,' dedi, 'burada uygun olmaz. Sizin için ne zaman daha iyi olur?

Ona bakışı *asla* diyordu. *Asla'nın bu tarafında asla.*

"Bu akşam işten sonra nasıl olur?" dedi kararlı bir şekilde ve bir fincan sıcak çikolata siparişi verdikten sonra. "Benim evimde, altı buçukta.

Saat altıyı yirmi beş geçiyordu ve oturma odasında huzursuzca volta atan Zoe'nin Kip'in gelip gelmeyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Eğer gelirse ne elde edebileceğini gerçekten bilmiyordu ama yine de son geldiği zamanki gibi hissediyordu. Daha da önemlisi, ondan ne istiyordu?

Altı buçukta kendine bir bardak su doldurdu ve oturdu. mutfığa. Ama içindeki bebekler buna izin vermiyordu. Endişesi onları harekete geçirmiş olmalı ki aniden bir çift sumo güreşçisi gibi boğuşmaya başladılar ve oturmasını zorlaştırdılar.

"Sakin ol," dedi, ayağa kalkıp bir elini karnındaki plaj topunun üzerine koyarak. "Siz ikiniz güzelce oynayın.

Saat yediye üç kala, oturma odasına dönmüş ve Kip'ten umudunu kesmiş bir halde kanepeye uzanmışken, sokakta bir arabanın kapısının çarptığını duydu. Ayağa kalktı ve pencereye gitti, Kip'in orada olduğundan emindi.

"Üzgünüm geciktim," dedi onu içeri aldığı anda, "ama işte bir sorun vardı. Ve bunlar için durdum," diye ekledi, ona bir demet canlı sarı ve koyu sarı krizantem uzatarak.

"Teşekkür ederim," dedi ve onu oturma odasına götürdü. Onu oturmaya davet ederek bir içki isteyip istemediğini sordu.

'Sizi sıkıntıya sokmak istemem,' dedi.

Adamın sözlerinin saçmalığına kahkahalarla gülebilirdi - başı boğazına kadar beladaydı!

"Şarabım yok ama kahve ya da isterseniz çay hazırlayabilirim. Ya da,' dedi, 'sanırım mutfak dolabında geride bıraktığınız viskilerinizden var.

"Küçük bir bardak o zaman," diye cevap verdi. "İstersen ben getirebilirim?" "Gerek yok, hamilelik sana bir içki getiremeyeceğim anlamına gelmez. "Özür dilerim, sadece yardımcı olmaya çalışıyorum.

Adamın yüzündeki endişeli ifadeyi görünce ve mümkünse o günden daha da kötü göründüğünü fark edince, "Ben de üzgünüm" dedi. Bunu ikimizin de gergin olmasına bağlayalım, olur mu? Sen burada kal, ben de bu çiçekleri suya koyup sana içecek bir şeyler vereyim.

Zoe, mutfığa gidip elindeki ilk vazoyu aldığı anda ve içini suyla doldurup çiçekleri yerleştirdiğinde sesinin ne kadar sakin ve kontrollü geldiğini düşündü. Ardından bir bardak viskiyi bardağa boşalttı ve kehribar rengi sıvı bardağa sıçradığında

Aroma yükseldi ve onu ani bir hüznle doldurdu. Zengin turba kokusu aşık olduğu adamla eşanlamlıydı ve bu kokuyu içine çekmek ona Kip'le birlikte ne kadar mutlu olduklarını hatırlatıyordu. Keşke bir zamanlar sahip oldukları şeyi yeniden yakalayabilselerdi, diye düşündü hüznle. Aşkları o kadar gerçektir ki, söylenen ve yapılan onca şeyden sonra bile onu hâlâ sevdiğini biliyordu.

Sakin bir nefes alarak Kip'in yanına gitti. Ama Kip birkaç dakika önce bıraktığı kanepede oturmuyordu, ayakta idi ve elinde çerçeveletip kitaplıktaki bir rafa yerleştirdiği oğullarının ve kızlarının ultrason fotoğrafı vardı. Adam onun varlığından habersiz görünüyordu, bu yüzden kadın kıpırdamadan durdu ve onu gözlemledi. Mucizevi bir şekilde iyi şekillenmiş iki bebeği gösteren o küçük, grenli siyah beyaz fotoğrafı tutarken ne düşünüyordu? Ona her baktığında ne hissettiğini biliyordu; nefesini kesen bir sevgi yoğunluğu. Böyle hissedebileceğini, bu kadar ezici ve hayatını derinden değiştirebileceğini hiç hayal etmemişti.

Sessizce Kip'i izlemeye devam ederken ellerinin boş olduğunu fark etti - içkisini mutfaktaki tezgâhın üzerinde bırakmıştı. Hamilelik beyni,

yarı gülümseyerek mutfağa geri döndüğünü düşündü. Oradayken acıktığını hissederek bir paket Tayland biberi aromalı cips açtı. İki kâseye doldurup Kip'in viskisiyle birlikte tepsiye yerleştirmişti ki, ön kapının kapanma sesini duydu. Yanlış duymuş olabileceğini düşünerek oturma odasına gitti ama oda boştu: Kip gitmişti.

Pencereye koştu ve sokak lambasından yayılan ışıkta Kip'in arabasının kilidini açıp direksiyonun arkasına geçtiğini gördü. Kısa bir süre ona gitmeyi düşündü ama bunun ne yararı olacaktı ki? Eğer onunla konuşmayı göze alamıyorsa, ne anlamı vardı ki? Adamın uzaklaşmasını izledi, sonra da perdeleri bir çırpıda çekti. Bu kadardı o *zaman*.

Odayı geçip kitaplığa gitti ve doğmamış ikizlerinin çerçevesi fotoğrafını eline aldı. Bu akşam Kip'le paylaşmak istediğı çok şey vardı, ama en çok ona istediğı şeyin bu olmadığını anladığını söylemek istemişti, kendini kandırılmış, yeniden ebeveyn olmak için kandırılmış hissediyordu. Bunun böyle olması gerekmediğini, her ikisine de uyacak bir uzlaşma bulabileceklerini açıklamak istemişti. Ama bunu yapmak için konuşmaları gerekiyordu ve bu onun yapamayacağı bir şeydi.

Bölüm Elli Bir

Başı dönen, ağzı kuruyan, göğsü davul gibi sıkışan ve nefesi kesilen Kip, cesaret edebildiği kadar hızlı bir şekilde oradan uzaklaştı. Zoe'yi pencerede görmüştü ve onun kendisi hakkında ne düşündüğünü sadece hayal edebiliyordu. Yine de onu ne kadar hor görse ve ondan ne kadar nefret etse de, bu düşündüklerinin yanına bile yaklaşamazdı. kendisi için hissetti. Ne zaman daha kötü davranamayacağını düşünse, yanıldığını kanıtlıyordu.

Zoe'nin evine doğru niyetlerle gelmişti, kararlıydı. Bir şekilde işleri yoluna koymak ya da aralarındaki ilişkiyi olabildiğince düzeltmek istiyordu. Söyleyeceklerini dinlemek istemişti, ona bu kadarını borçluydu ama sonra o çerçeveli bebek tarama fotoğrafını gördü ve aniden, sanki bir düğmeye basılmış gibi, her şey kontrolden çıktı ve vücudunun ondan uzaklaştığını hissetti. Korkudan ölmek üzereydi. Kendisini tekrar çıplak bırakacak başka bir saldırıya ve bu kez Zoe'ye yenik düşmek, göğsündeki ezici acının ve içinde zaten oluşmakta olan titremenin şiddetini artırmıştı. O anda aklında tek bir düşünce vardı: kaçmak.

Araba kullanacak durumda olmadığını biliyordu ama kaçma ihtiyacı yol güvenliğiyle ilgili her türlü düşüncenin önüne geçti ve yoluna devam etti, göğsü daha da sıkışıyor, parmakları o kadar karıncalanıyordu ki direksiyonu zar zor hissedebiliyordu. Bir virajı çok hızlı dönerken, lastikler itiraz edencesine gıcırdayınca, belki de çözümün ölüm olduğunu düşündü. Hızlı ve kolay bir ölümcül kaza her şeyi çözecekti. Bir ayağı cehennemde, diğer ayağı arafta yaşamaktan kurtulacaktı. Ailesi yas tutacak ama yaptıklarından dolayı duydukları öfkeli utançtan kurtulacaklardı.

Ancak çocuklarına her şeyin ötesinde daha fazla sıkıntı verme düşüncesi aklını başına getirdi ve şimdi sessiz bir yolda hızla ilerliyor

İleride kenara çekebileceği bir yer görünce ayağını fren pedalına bastırdı ve direksiyonu kırdı. Şiddetli bir sarsıntıyla arabayı aniden durdurdu, ön cama doğru savrulurken emniyet kemeri içine battı. Aynı anda bir araba korna çalarak ve farlarını yakarak yanından geçti ve şok içinde arkasında bir araç olduğunu bile fark etmediğini anladı.

Adrenalin pompalıyor ve kalbi hızla çarpıyordu, arabayı boşa aldı ve emniyet kemerini çözdü, alnını direksiyona dayadı ve sonra, çok yavaşça, başını kaldırdı ve acı çok fazla olana kadar tekrar tekrar direksiyona sertçe çarptı. Sonra Tanrı bilir neye uğradığını şaşırılmış bir halde, başını iki yana sallayarak ve gözyaşları akarak kendini koltuk başlığına geri attı. yüzünü buruşturdu ve acı dolu bir çığlık attı.

İçinin derinliklerinden, çocukken yaşadığı dehşetin kapağını sıkıca kapattığından, nadiren düşünmesine izin verdiği, dile getirilmemiş korku ve bastırılmış anıların olduğu bir çocukluk yerinden geliyordu.

Babasının geçirdiği kazadan sonra kendisi ve ailesi için hayat kökten değişmişti ve sonrasında yaşananlar, tıpkı şu anda olduğu gibi ekonomik açıdan zor zamanlarda, sıradan bir ailenin görece rahatlık ve güvenlikten borç içinde ve evlerini kaybetme korkusuyla yaşamaya başlayabileceği kadar yaygın bir hikayeydi. Annesi ve babası için en büyük korku buydu ve Kip'in, onları evsiz kalmaktan korumak için çocukluğundan feragat ederek evin erkeği olma sorumluluğunu üstlenmesinin nedeni de buydu.

Ama asıl endişesi bu değildi. Hayır, başa çıkamayan ailelere ne olduğunu biliyordu: çocuklar bakıma alınıyordu. Okulda bir çocuğun başına gelmişti; babası ölmüştü ve annesi tek başına büyütme zorunda kaldığı dört çocukla baş edememişti ve çocuklar birer birer alınıp bakıma verilmişti. Bu, Kip'in en büyük korkusu haline geldi ve her gece, ailesini bir daha asla görememek üzere çocuk esirgeme kurumuna götürüldüğüne dair korkunç rüyalar gördü. Kimseye korkusundan bahsetmedi ve bu onun için bir yaşam biçimi haline geldi; her an biri onu alıp götürecekmiş gibi sürekli tetikte yaşadı.

Anksiyetesi o kadar kötüleşti ki düzgün yemek yiyemiyor ya da okuldaki işine konsantre olamıyordu.

Ancak bir gün, korkusunun üstesinden gelmenin yolunun okulda daha başarılı olmaktan geçtiğini fark etti; böylece öğretmenler onun hakkında herhangi bir endişe duymayacak ya da evde her şeyin yolunda gitmediğine dair şüpheleri artmayacaktı. Daha sonra para kazanmanın bir yolunu bulması gerektiğine karar verdi, hem de mümkün olduğunca çok. Böylece araba yıkadı, gazete dağıttı, komşuların bahçelerini kazdı, tuhaf işler yaptı. yaşıllar için işler ve alışverişlerini getirdiler.

Sonunda, yasal olarak artık  ocuk olmadığında, ailesinden alınıp bir  ocuk yurduna yerleştirilme riski ortadan kalktı, ancak yaşadığı korku onu asla gerçekten terk etmedi. Ve ne de maddi olarak ve ailesinin hayatını daha iyi hale getirmek. Olmak için başka bir yol bilmiyordu.

Her zaman yardım etmeye, görevini yerine getirmeye ve değer verdiği kişiler için doğru olanı yapmaya çalışarak hayatının yörüngesi sonsuza kadar böyle devam etti. Ailesine olan bağlılığına sadık kalarak, yirmi yıl kadar önce babası ve birkaç yıl sonra da annesi öldüğünde hayatlarının sonuna kadar onlara maddi yardımda bulundu.

Artık yaptığı her iyi şey, varoluşunun oyun kitabını bir kenara atıp tamamen kendisi için, aklının değil kalbinin sesini dinleyerek tamamen bencilce bir şey yapmasıyla çöpe atılmıştı.

Bu, Louisa ile tanıştıklarında kalbinin sesini dinlemediği anlamına gelmiyordu ama o zamanlar durum farklıydı; o yaşılda ilişkileri doğrudan evliliğe ve çocuklara giden doğal bir çizgide ilerliyordu.

Zoe ile birlikte olmanın basitliği ve onunla olan ilişkisinin ona verdiği özgürlüğün tadını çıkarması dışında görünürde bir son nokta yoktu. Bu ona kendini yeniden keşfetme, eski Kip Langford'dan başka biri olma şansı vermişti.

"Bil bakalım ne oldu, Kip Langford," diye bağırdı avazı çıktığı kadar ve gözyaşları yanaklarından süzülürken, "gelmiş geçmiş en aptal, en bencil adam olarak kendine yeni bir kimlik edindin!"

Yaklaşan bir araç, farları tam açıkken kısa bir süre için arabasını göz kamaştırıcı bir parlaklıkla doldurdu ve onu tekrar karanlıkta bıraktı. Tamamen yalnız ve dünyanın geri kalanından kopuk olma hissi.

Yine de kendini ne kadar yalnız hissetse de, duygu patlaması yatışmış ve Göğsündeki mengene benzeri kavrama gevşeyerek nefes alış veriőinin daha normal ve sabit bir ritme kavuşmasını sağlamıştı. Panik halindeki korkunun yerini yorgun bir

Boşluk ve kayıp hissi, sanki sadece onun için gerçekten önemli olan her şeyi kaybettiği için değil, kendini kaybettiği için de yas tutuyormuş gibi.

Karanlığa bakarken, panik atak geçirdiğini itiraf etmek zorunda kaldığından beri ailesinin ona gösterdiği ilgiyi düşündü. Onlara bir doktora görüneceğine dair söz vermişti ama muayenehaneyi aradığında, ertesi sabah saat sekizde tekrar araması gerektiği söylenmişti. Bunu yaptığında da aynı şey söylenmiş ve ertesi sabah, acil bir durum olmadığı sürece on gün daha randevu verilmeyeceği bildirilmişti. "Acil bir durum mu?" diye sormuştu resepsiyon görevlisi.

"Hayır," demişti.

Arabella çok sinirlenmiş ve ona yalan söylemesi ve kesinlikle acil bir durum olduğunu söylemesi gerektiğini söylemişti.

Louisa da onun iyiliği için endişelerini dile getiren sesler korosuna katılmıştı. Çocukların annelerini de işin içine kattığını fark ettiğinde kendini iyice aşağılanmış hissetmişti ama Louisa onunla iletişime geçtiğinde telefonda her zamanki pratik ve endişeli halini takınmıştı.

"Gerçekten önemli bir şey değil," dedi olayları önemsiz göstermeye çalışarak, "sadece biraz gerginim, hepsi bu. Gececektir.

"Ama bir doktora görünmenin zararı olmaz, değil mi?" dedi, "bundan daha fazlası olma ihtimaline karşı.

"Söylemesi yapmaktan daha kolay," diye mırıldandı.

Sonra da Arabella'ya nasıl alıştığını sormaya devam etti.

Kızlarının ona eşlik etmesi için yanına taşınmasını önermesi Kip'i bir an bile kandırmamıştı, bunun kendisine göz kulak olmak için tasarlanmış bir plan olduğunu çok iyi biliyordu ama geçen hafta Arabella ve Heidi'yle birlikte olmak için kaldığı sefil kiralık evden ayrıldığı için mutluydu. Yüzeysel olarak onlarla birlikte olmak moralini düzeltmeye yardımcı olmuştu, Heidi gibi küçük bir çocuğun yanında olup da neşeli hissetmemek mümkün değildi, ama bu hiçbir şeyi çözmemişti; her sabah hâlâ yaptıklarının çirkin gerçekliğiyle uyanıyordu, suçluluk duygusunun ve kendinden nefretinin etine batan öldürücü keskinlikte kancalarla.

O sabah kafede Zoe'yle karşılaştıktan sonra günün geri kalanını Gün boyunca akşam onu görebilmek için kendini hazırlamıştı. Korfu'daki ev sahiplerinden birinden geç saatte bir telefon geldiğinde neredeyse rahatlamıştı ve bununla ilgilenmekle yükümlüydü. Eğer ev sahibi akşamın geri kalanında onunla konuşmak isteseydi, bunu seve seve yapardı; Zoe ile yüzleşmektense her şeyi yapardı.

Evine vardığında, çerçevenlenmiş bebek taramasını görene kadar kendini oldukça iyi tutmuştu. Bu çok fazlaydı. Birbirlerini korurcasına kucak kucağa bağlanmış o minik bebeklerin görüntüsü ona, Louisa'yla birlikte Ashley ve Arabella'nın çok değer verdikleri tarama görüntülerini hatırlatmıştı. Elbette Angus için de bir tane çekirmişlerdi ama ilk iki çocuklarının siyah beyaz kanıtlarını görmenin o kadar özel bir yanı vardı ki, tıpkı iki mükemmel küçük

Bir elmanın iki yarısı gibiydiler. Annelerinin rahminde yaratılan bağ hiçbir zaman tehdit edilmemişti, bugün de her zaman olduğu kadar güçlüydü.

Zoe'nin tarama fotoğrafını elinde tuttuğu o andan önce, kulağa ne kadar duygusuzca gelse de, kendisini ikisinden ayırmak için çok mücadele etmişti yaratılmasına yardım ettiği hayatlar. Zoe'yi görmekten kaçınabildiği sürece, kendine o çocukların kendisiyle hiçbir ilgisi olmadığını söylemeye devam edebilirdi. Onlar onun çocuklarıydı. Onun sorunuydular. Onun istediği buydu.

Şimdi o grenli siyah beyaz görüntüyü düşünürken, duygularının yeniden kabardığını ve göğsünün sıkıştığını hissedebiliyordu. Gözlerini kapadı ve tıpkı Caro'nun ona söylediği gibi yavaş ve düzenli bir şekilde, her seferinde bir nefes almaya odaklandı.

Yarın, kendi kendine söz verdi, bir doktora görünmek için randevu almaya çalışacak ve gerekirse bir doktora görünmek için yalan söyleyecekti. Birkaç

Tabletler onu tekrar dengeye getirmek için tek ihtiyacı olan şey olabilirdi ve o zaman yapılması gerekenlerle daha iyi başa çıkabilirdi.

Şimdilik, her ne kadar U dönüşü yapıp Zoe'ye geri dönmesi ve konuşması gerektiğini bilse de, başka bir yerin çekiciliğini hissediyordu.

Ya da daha doğrusu, başka birinin çekimi.

Elli İkinci Bölüm

Louisa son derece eğleniyordu.

O akşam daha erken saatlerde, planlandığı gibi, Si değirmen hakkında bilgi içeren bir kutu dosyayla geri dönmüştü ve mutfak masasında, bazıları 1800'lere kadar uzanan eski siyah beyaz fotoğrafları ve belgeleri inceleyerek bir yaş geçirmişlerdi. Ayrıca 1970'lerde terk edildiğinde değirmen hakkında yazılmış gazete makaleleri vardı ve daha sonra nasıl kötü bir bakımsızlık durumunda satışa çıkarıldığı ve birkaç kez el değiştirdiği, bir turistik cazibe merkezi olmakla birlikte çalışan bir değirmen olarak orijinal kullanımına geri döndürmeyi uman bir yatırımcı konsorsiyumuna ait olduğu bir dönem de dahil olmak üzere. Ancak proje başarısızlıkla sonuçlandı çünkü planı hayata geçirmek için gerekli fonu toplayamadılar. Harap haldeki değirmen bir kez daha satışa çıkarıldı ve Si, kendi deyimiyle, bu işe çılgınca bir para yatırdı.

"Bu yaptığım en çılgınca şeydi ve ne yazık ki evliliğimi bitiren de bu oldu," diye itiraf etti pişmanlıkla. 'Değirmeni bir eve dönüştürmek için çok fazla zaman ve para harcadım ve karıma yeterince zaman ayırmadım. Sadece kendimi suçladım.

Şimdi, yanlarında taşıdıkları iki kadeh şarabı doldurduktan sonra Si'nin isteği üzerine Louisa değirmenin üst katına çıkmış, ona çalışma alanını gösteriyordu. Onun minyatür çalışmalarına duyduğu ilginin gururunu okşamadığını söylerse yalan söylemiş olurdu. Özellikle bebek evleri koleksiyonu, özellikle de ailesinin dokuzuncu yaş gününde ona sürpriz yaptığı en eski bebek evi koleksiyonu onu büyülemişti. Bu evi çok sevmiş ve ölçeği umutsuzca yanlış olan duvar kağıdı ve halı parçalarını kullanarak çocuksu bir şekilde dekore etmekten zevk almıştı.

O zamandan beri bebek evini defalarca yenilemiş ve bu süreçte zanaatını öğrenmişti. Tabii ki, ona Torunlarının her birine birer bebek evi ve oynamaları için çocuk dostu kırılmaz mobilyalardan oluşan bir ürün yelpazesi. Onlara kendi becerilerinden bazılarını öğretebileceği yaşa gelecekleri günü iple çekiyordu.

"Işıklar gerçekten çalışıyor mu?" diye sordu Si.

"Kesinlikle," diye gülümseyerek cevap verdi Louisa. Şarap kadehini yere bırakarak bebek evinin arkasına uzandı, düğmeye bastı ve adamın yüz ifadesini izledi. Yüzündeki anlık takdir gülümsemesi onu hayal kırıklığına uğratmadı.

"Hey, bu harika!" dedi, her bir odaya daha da yakından bakarak. Yüzünün hatlarını aydınlatan minyatür ışıklar ve lambalardan gelen gül rengi parıltı.

"Bazı insanların bunun çocukça ve büyümemiz gereken bir şey olduğunu düşündüğünü biliyorum," dedi, "sanki biz minyatürcüler çoğu kişinin sadece bir çocuk oyuncağı olduğunu düşüneceği bir şeyle oynuyormuşuz gibi, ama bu gerçekten bundan çok daha fazlası.

"Bunların hiçbirini bana gerekçelendirmenize gerek yok," dedi, şimdi tam boyuna göre ayağa kalkarak. 'İşçiliğe hayran kaldım. Ve eğer bir hobi size zevk veriyorsa, o zaman keyfini çıkarın derim! Dahası, bunların hiçbirisi bana gösterdiğin şey bir oyuncak. Her şeyin kendi başına küçük bir sanat eseri olduğunu görebiliyorum. Şuradaki ayrıntılara bir bakın. Başka bir bebek evini ve onun kesilmiş kartlardan yaptığı karo zeminini gösterdi. Sonra da her bir küçük kareyi özenle boyayarak bir taş karoya benzetti. Bunu yapmak haftalarını almıştı. "Kendimi paralel bir evrene girmiş gibi hissediyorum," dedi mutlu bir kahkahayla.

"Benim için ve bu hobiyile uğraşan pek çok kişi için yaptığımız şey bu," diyor, "insanların kendilerini kaybedebilecekleri alternatif dünyalar yaratıyoruz. Hepimizin zaman zaman kaçmaya ihtiyacı oluyor, değil mi?

Kesinlikle öyle. Ne yazık ki pek çok insan bunun farkında değil ya da yaratıcı ve sürükleyici bir şeyin içinde kendini kaybetme fırsatına sahip değil. Müşteriler için gardırop, kitaplık ya da mutfak dolabı yapmak gibi ekmek parası kazandıran işler yapmadığım zamanlarda, yaratıcı bir çıkış noktası olarak ahşap tornacılığı yapıyorum. Bir kahkaha daha attı. 'Sen yapmayacaksın

İnanmayacaksınız ama hobim sayesinde Instagram'da epey bir takipçi kitlesi edindim. Ve siz söylemeden söyleyeyim, hayır, çıplak ahşap tornalama videoları ya da müstehcen başka bir şey paylaşmıyorum! Gerçi düşününce

takipçi sayımı artırmak için fena bir yol olmayabilir. Yine de, benim yaşımda, müşterilerin ilgisini çekmeyebilir!

Aklına stratejik olarak yerleştirilmiş kesimler, tokmaklar ve Si'nin kullanabileceği diğer aletlerle ilgili saygısız bir düşünce gelince o da güldü.

Tam bu eğlenceli düşünceyi aklından kovarken Si, "Gitmeliyim, akşamınızı çok fazla işgal ettim," dedi.

"Hiç de değil. Seninle sohbet etmek çok güzeldi. Söylediklerinden hemen pişman oldu, yanlış bir izlenim bırakmış olabileceğinden endişelendi, ya onun arkadaş arayan yalnız bir dul olduğunu düşünecekti ya da-

Yoksa neydi? İçindeki evli kadının ilkel sesi - Kendini ona atarak kendini utandırmak mı? Böyle düşündüyse ne olmuş yani? İçindeki evli kadın geçmişte kalmıştı, o günler arkasındaydı. Nasıl isterse öyle davranabilirdi!

"Seni evde bekleyen kimse yoksa," dedi, "akşam yemeğine kalmak istersen birkaç pizza ve biraz salata hazırlayabilirim.

Gülümsedi. "Hayır," dedi, "beni evde bekleyen kimse yok, yani eğer Sorun olmayacağından eminseniz, bir pizza iyi olur. Ama," diye ekledi, 'misafirperverliğinizin karşılığını bir ara dışarıda bir yemekle ödememe izin verirsiniz.

Kulağa hoş gelse de, 'Sanırım bu şartları kabul edebilirim,' dedi.

Alt katta, mutfakta, Si fotoğrafları toplarken ve Louisa dondurucuyu açıp içinden iki pizza çıkardı ve bunları fırın tepsilerine koyup Aga fırınına yerleştirdi.

"Burada olmak garip hissettiriyor mu?" diye sordu, misafiriyle yüzleşmek için arkasını dönerek. "Sanırım eski evime ziyaretçi olarak geri dönseydim kendimi biraz tuhaf hissederdim.

"Ne demek istediğinizi anlıyorum, ama kulağa çok tuhaf gelmiyorsa garip bir şekilde hoş. Tanıdık geliyor ama yeni bir bakış açısıyla birleşiyor.

"Çoğunlukla sizin için mutlu bir yuva mıydı?

"İşler ters gidene kadar, evet. Peki ya sen ve terk ettiğin ev?"

"Mükemmel bir aile eviydi," dedi, sesi aniden gerginleşmişti. üzüntü, 'ya da ben öyle sanıyordum. Belli ki kocam için değilmiş.

'Bir evi ev yapan içindeki insanlar değildir, değil mi?

Tuğla ve harç sadece tuğla ve harçtır.

Başını salladı. 'Charity Cottage'ı satmayı kabul etmekten başka seçeneğim olmadığını anladığımda vardığım sonuç buydu. Başlangıçta dişimle tırnağımla mücadele etmek istiyordum.

"Bu anlaşılabilir bir durum, ancak kocanız olmadan orada kalmanızın bir yolu yok muydu?"

Başını iki yana salladı. 'Finansal olarak paylaşılması gereken bir varlıktı. Nasıl olduğunu bilirsiniz.

"Evet," dedi, "öyle. Ama satmak senin için ne kadar zor olsa da, burada kendini çok rahat hissettiğini görebiliyorum. Ailen burayı seviyor mu?"

"En küçük oğlum değirmeni görür görmez sevdi ve satın almam için beni teşvik etti ama en büyük iki oğlum, ikizler, ikna edilmeye ihtiyaç duydu. Muhtemelen burada yaşamak istediğim için deli olduğumu düşündüler. Yaşım, tek başıma olmam, gelecek ve tüm merdivenler hakkında mırıldanmalar vardı. Onların bu tutumundan pek memnun olmadığımı söyleyebilirim!"

'Sanırım sadece sana göz kulak oluyorlardı. Ama herhalde burada ne kadar mutlu olduğunu gördüler ve bu fikri benimsediler.

"Evet," dedi gülümseyerek, onun ne kadar sezgisel olduğunu düşünerek. "Hiç çocuğunuz var mı?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. 'Bizim için hiç olmadı. Sanırım işlerin bu şekilde ters gitmesinde bunun da payı var. Peki ya eski kocanız, şimdi mutlu mu?'

Nereden başlasam diye düşündü. Zavallı Kip, mutlu olmaktan çok uzak bir durumdaydı.

Ashley onu arayıp babası için endişelendiğini söylediğinde ve nedenini açıkladığında Louisa şok olmuştu. Ve endişelenmişti. Bu kadar uzun süredir evliyken ve birlikte paylaştıkları onca şeyden sonra nasıl endişelenmezdi ki?

"Beni başka bir kadın için terk etti," dedi, "çok daha genç bir kadın ve diyelim ki işler onun için düşündüğü gibi gitmedi.

"Aşkın gençlik rüyası, hayal ettiği gibi bir rüya değil miydi?" "Onun gibi bir şey," dedi belli belirsiz.

"Kocanızın yaptıklarından pişman olduğunu düşünüyor musunuz? Yersiz konuşuyorsam özür dilerim ama eğer öyleyse, onu affetme ve aranızı düzeltme şansınız var mı?"

Sanki Kip'in neden olduğu hasarı onarmak için gereken tek şey bir iğne ve iplikmiş gibi ne kadar da kolay anlatmıştı. Hayatı boyunca pek çok şeyi düzeltebilmişti ama bunu yapabilecek gücü olsa bile, Kip'i ve paramparça olmuş evliliklerini düzeltmek ister miydi?

Sadece birkaç hafta önce, farklı davranmış olsaydı Kip'i kendisinden kurtarabileceğini düşündüğünü hatırladı. Kendisini bunu yapabilecek kadar yüce gördüğünü düşünmek onun için kibirli bir düşünceydi. Kim olduğunu sanıyordu ki, Kip'in kişisel Kurtarıcı mı?

Si'nin sorusuna cevap olarak, "Yama aşamasının çok ötesine geçti," dedi. Si'nin kendisine ne sorduğunun özel bir nedeni olup olmadığını merak ediyordu ki, dışarıda bir araba sesi duydu ve perdesiz pencereden içeri bir ışık parladı.

Si arabanın sesini de duydu. "Belki de artık gitmeliyim," dedi, "eğer misafirin varsa.

"Gitmene gerek yok," dedi mutfak saatine bakarak - saat sekizi birkaç dakika geçiyordu - "Kimseyi beklemiyorum.

Tam kapıya varmış ve kapıyı açmıştı ki, yanan güvenlik ışıklarının aydınlığında bir arabanın şeritte hızla kaybolduğunu gördü. Arabayı tanıdı ve Plaka hemen Kip'e aitti.

Elli Üçüncü Bölüm

Noel'e iki hafta vardı ve ilk kar yağışı görüldüğünde, Arabella, ilkokulda kendisinden yaşça büyük bir kız tarafından, kar yağdığında cennetten donmuş meleklerin gözyaşlarının düştüğüne inandırıldığını hatırladı. Evde bu yeni öğrendiği gerçeği gururla ailenin geri kalanına duyurmuş ve annesi de "O halde cennette çok üzgün melekler olmalı" demişti.

O zamandan beri, karı ilk gördüklerinde sevinç çığlıkları atan diğer çocukların aksine, Arabella her zaman biraz üzgün hissetmişti. Ağlayan melekler gibi aptalca bir düşünceyi çoktan geride bırakmış olsa bile, o eski hüznü kendini hissettirirdi.

Şimdi babası ilk bilişsel terapi seansına katılırken arabanın camından dışarı bakarken bunu yaşıyordu. Onu buraya, kendisinin ilk ve tek çift terapisi seansı için geldiği ve babasının bir arabaya çarpmasıyla felaketle sonuçlanan aynı yere getirmişti. arabanın arkası onun için önündeydi. Bir anlık konsantrasyon eksikliğiyle özlemini çektiği bebeğini kaybetmişti. Kendisinden başka kimsenin suçu yoktu. Evet, kaza için, ona istemediği bir şeyi yaptırdığı için tüm kalbiyle Giles'ı suçlamak istemişti ama aradan geçen haftalarda olanların sorumluluğunun kendisine ait olduğunu kabul etmişti.

Son birkaç ayda öğrendiği bir şey varsa, o da yanlış giden bir şey için başkalarını suçlamanın bir kaçış yolu olduğu ve hiçbir şeyi çözmediğiydi. Yetişkin olmak, hatalarını kabullenmek anlamına geliyordu. Bunu akılda tutarak ve Heidi'ye olabileceği en iyi anne olmak isteyerek, annesini örnek almaya ve Giles'a karşı beslediği kötü duyguların Heidi'yle ilişkisini zedelemesine izin vermemeye kararlıydı. Ama ne kadar kararlı olursa olsun, bu hiç de kolay değildi. Onun

Kendini savunmasız ve saldırı altında hissettiğinde doğal olarak pençelerini açıyordu ve Giles'la her konuştuğunda tam da böyle hissediyordu, pençeleri kendini savunmaya hazır ve aynı zamanda onun haklı, kendisinin ise kesinlikle haksız olduğu şeklindeki çileden çıkarıcı havasını dağıtıyordu.

Kendi sorunları üzerinde durmak istemediğinden, düşüncelerini tekrar babasına çevirdi ve onun da tıpkı kendisi gibi kararlılıkla karşı çıktığı bir sürece tabi tutulurken kendisini korkunç derecede savunmasız ve saldırı altında hissedeceğini hayal etti. Randevuya gelmeyi kabul ettiğine hâlâ inanamıyordu. Son dakikada kendini iyi hissetmediği ya da iş yerinde sadece kendisinin halledebileceği bir sorun olduğu gibi bir bahaneyle ya da daha da kötüsü seansın panik atağa yol açacağı korkusuyla vazgeçmesini beklemişti. Ama o sabah kahvaltı masasında yıkanmış, tıraş olmuş, giyinmiş ve neredeyse normal haline dönmüş olarak belirmişti.

Heidi'nin çikolatalı Advent takviminin kapağını açmasına yardım ederken Arabella'ya, "O kadar endişeli görünme," demişti, "seni hayal kırıklığına uğratmayacağım.

"Beni hayal kırıklığına uğratacağın için endişeleneceğimi nereden çıkardın?

"Ah, tatlım, güzel yüzünün her yerinde yazıyor. Tıpkı dün gece olduğu gibi. Randevuya gitmeyeceğimden endişeleniyorsun ve ailenin iyileşmek için kendime yardım ettiğimi görmek için ne kadar çaresiz olduğunu biliyorum.

"Sırf bizi memnun etmek için bunu yapmamalısın baba.

Çünkü bunu yapmak istiyorsun. Ama tamamen yabancı biriyle konuşmaktan ne kadar nefret ettiğini anlıyorum, bilirsin işte...' Yanlış bir şey söylememek için cümlelerin geri kalanını askıda bırakmıştı. Bu durumun durumu daha da kötüleştirdiğini biliyordu, babası ona karşı yumuşak davranmaya çalıştığını görebiliyordu ve bundan pek hoşlanmıyordu.

"Hayatımdaki iyi olan her şeyi tamamen mahvettiğimi ve mahvettiğimi," diye bitirdi onun için. "Ve ne kadar dibe vurduğumu bildiğimi kanıtlamak için, sihirli bir değnek sallayacağı ve tüm sorunlarımın ortadan kalkacağı gibi yanlış bir umutla bir terapistle gitmeyi kabul ediyorum.

Arabella babasının kendisinden bu şekilde bahsetmesinden nefret ediyordu, kendini böylesine aşağılaması ama aynı zamanda bunu hafife almaya çalışması. Bu onun babası değildi. Babası asla böyle biri olmamıştı. Daha önce hiç kendine acımamış ya da destekleyici bir güç ve kendinden emin bir iyimserlik kulesinden başka bir şey olmamıştı.

Sonunda bir pratisyen hekime görünmeyi başardıktan sonra - Arabella'nın muayenehanede büyük bir yaygara kopararak aldığı bir randevu - babasına işten biraz izin alması tavsiye edilmişti ve aileyi hayrete düşüren bir şekilde tam da bunu yapmıştı. Kimse en son ne zaman izin aldığını ya da soğuk algınlığından başka bir hastalığa yakalandığını hatırlamıyordu. Hastalanmamıştı.

Kendini işten tamamen koparmış, Zoom ve e-posta aracılığıyla ekibiyle ara sıra iletişim kurmaya devam etmişti, ancak Arabella Kip'in hasta olduğunu ve dinlenmeye ihtiyacı olduğunu onunla en yakın çalışan ofise bildirmiştir.

Başlangıçta, Arabella artık toplantılara ve telefon görüşmelerine son verdikten sonra, onun için evin etrafındaki işleri yapmakla meşgul olmuştu - Giles'ın yapmaya hiç zaman bulamadığı işler. Radyatörlerin havasını aldı, alt kattaki tuvaletin musluğundaki yıkayıcıyı değiştirdi, banyonun etrafındaki dolgu macununu yeniden uyguladı, arka kapının üstünden sızan oluğu tamir etti ve hatta basınçlı jet hortumuyla çöp kutularını temizledi. Tüm bunları, sanki bir dakika bile kaybetmeden zamana karşı yarışırcasına, çılgınca bir faaliyet içinde yaptı.

Düzeltecek bir şeyi kalmadığında, Lexi'nin yapacak bir şeyi olmadığında yaptığı gibi evin etrafında dolanırdı ve sonra Geri çekildi ve tamamen vazgeçti; tıraş olmayı bıraktı ve bazı günler giyinme zahmetine bile girmedi. Arabella, Heidi'yi kreşe bıraktıktan sonra eve döndüğünde babasını neredeyse komada bulacaktı. kanepede oturuyordu. Onu bu şekilde, enerjiden ve dürtüden yoksun görmek onu üzmüştü. Aile, onun bu davranışının ne kadar stresli ve uçurumun kenarında olduğunun bir işareti olduğuna karar verdi.

Annem yardım etmek için yapabileceği bir şey olup olmadığını öğrenmek için aramak istemişti, ancak Arabella babasına söylediğinde, babasının ona yardım etmemesi için yalvarmıştı. herkesi uzaklaştırdı. Özellikle de annemi. "Beni bu şekilde görmesine dayanamazdım," demişti, gözleri sefaletten kararmıştı.

Bu sabah kahvaltıda onu günlerdir olmadığı kadar iyi görmek Arabella'ya güven vermişti; ona gerçek babasının -her zaman sevdiği ve hayran olduğu adamın- hâlâ içinde bir yerlerde olduğuna dair umut vermişti. Arabada buraya gelirken ve Heidi'yi kreşe bıraktıktan sonra, neden bir terapistle gitmeyi kabul ettiğini açıklamıştı. "Bu Ya her hafta sözde bir uzmanla bir saat oturacağım ya da doktorun istediği gibi avuç dolusu zihin uyuşturan anti-depresan alacağım.

"Seçeneklerin hiçbiri düşündüğün kadar kasvetli olmak zorunda değil," demişti, evliliğini kurtarmak için terapi fikrine karşı direnişini göz önüne alırsak, babasının onu ikiyüzlülükle suçlamakta haklı olacağını biliyordu. "Eğr bu seans ve bundan sonraki seanslar küçük de olsa yardımcı olacaksa, buna değmez mi?" demişti.

Babası cevap olarak hiçbir şey söylememiş ve arabayı park edene kadar sessiz kalmıştı. Koltuğunda dönerek onu yanağınan pmşti. "Bana şans dile," diye mırıldandı.

"Sana bol şans ve sevgiler, baba," diye cevap verdi ve ona şiddetle koruyucu bir şekilde sarıldı.

Kalay grisi gökyüzünden iri kar taneleri yavaşça süzülürken onu yolun karşısına geçerken izlemişti. Omuzları kamburlaşmış, ellerini paltosunun ceplerine sokmuştu ve kalbi ona duyduğ sevgiyle sıkışmıştı. O kadar kaybolmuş, o kadar savunmasız ve kendinden emin görünmüyordu ki. "Ah baba," demişti usulca, "eğr mümkünse, lütfen eskiden olduğn kişiye bul. Eski seni geri istiyorum.

şimdi, bakışları babasının otuz dakika önce girdiğ dört katlı çekici Gürcü binasına sabitlenmişken, yazmak için yanında getirdiğ Noel kartlarına başlamayı düşünüyordu. Ama bu, üstlenmeye hiç de hevesli olduğ bir iş değildi. Kendisinin ve ailesinin yaşadığı cehennem yılını bilmeyen arkadaşlarına nasıl bir mesaj yazabilirdi ki?

İşi erteleyerek kardeşlerine mesaj attı ve söz verdiğ gibi babalarının şu anda ilk terapi seansında olduğnu bildirdi. Sonra annesine mesaj attı.

Tam telefonu çantasına geri koyacaktı ki telefon çaldı. Caro'dan Kip'in terapisti görmeye gidip gitmediğini soran bir mesajdı.

Arabella Caro'yu aramak isterdi ama baldızı işte olduğ için onun yerine bir mesajla yetindi. *'Buraya kadar her şey yolunda. Sana izin vereceğim*

Bugün daha fazlasını öğreneceğim.'

Caro başparmağın kaldırarak ve gülen bir yüz ifadesiyle cevap verdi.

Bu Caro için yeni bir şeydi. Geçmişte hiçbir zaman gülen yüz emojieleri kullanmamıştı ve Arabella da onunla birlikte kullanmaktan hep kaçınmıştı.

aptal ya da olgunlaşmamış görünmekten korktuğ için. Ama son zamanlarda aralarında bir şeyler değışmişti, hem de daha iyiye doğru. Arabella Caro'dan her zaman korkmak yerine, artık onu bir müttefik, yardım ya da dürüst bir fikir almak için başvurabileceğ biri olarak görüyordu. Arabella'nın Caro'dan korktuğ an

Babamın ne kadar hasta olduğunu öğrendikleri gün, Arabella yengesini farklı görmeye başlamıştı. Daha önce Caro'nun saçma sapan tavırlarından sık sık rahatsız olurken, şimdi buna değer veriyor, açık sözlü tavsiyelerini takdir ediyor ve güvenilebileceği bir şey olarak görüyordu. İlişkilerindeki bu değişimin Ashley'i memnun ettiğini biliyordu ve bu Arabella'yı da mutlu ediyordu.

Üst kattaki pencerelerden biri, şimdi kar tabakasıyla kaplı olan sokağa bakıyordu ve henüz öğle vakti olmamasına rağmen ışık azalıyordu, bir lamba yandı ve Arabella babasının en içten duygularını paylaşmaya teşvik edildiği odanın burası olup olmadığını merak etti.

Elli Dördüncü Bölüm

"Kulağa kaba geldiğini biliyorum ve bana inanmayabilirsiniz ama asla kimseyi incitmek istemedim.

"Nadiren kimse bunu yapmak için kendi yolundan çıkar, ama en çok kimi incittiğinizi düşünüyorsunuz?"

Sorunun nereye varacağından kuşku duyan Kip, karşısında oturan bilişsel davranış terapistine boş gözlerle baktı. Kanat pencereleri ve taze boya kokusuyla bu yüksek tavanlı odaya çıkan merdivenleri tırmanırken, bir kadın tarafından karşılanmayı beklemişti, çünkü kafasında, şüphesiz televizyonda gördüğü veya okuduğu klişelere dayanarak, terapistlerin her zaman kadın olduğunu düşünüyordu. Ancak Kip'in doktorunun onu yönlendirdiği kişi böyle bir klişeye uymuyordu.

Adı Paul Read'di ve Kip'in tahminine göre kırklı yaşlarının sonundaydı. Geniş omuzlu, kalın boyunlu bir adamdı ve üzerinde bir kot pantolon, beyaz bir tişört ve mavi-beyaz ekoseli flanel bir üst tişört vardı. Ayakları halı kaplı zemine sağlam bir şekilde basan bir çift yıpranmış Timberland bot giymişti ve sağ bileğinde iki siyah boncuk takılı kahverengi renkli deri bir bileklik vardı. Diğer bileğinde ise Kip'in yakın zamanda takmaya başladığına çok benzeyen akıllı bir saat vardı. Kip'in kalp atışlarını izlemesi ve herhangi bir düzensizlik durumunda onu uyarması için bu saati almak Ashley'in fikriydi. Şu anda kalbinin son sürat attığını anlamak için saate bakmasına gerek yoktu.

Terapist öne doğru eğilerek aralarındaki cam masanın üzerinde duran kahve fincanına uzandı. İkisine de kahve yapmıştı ama Kip şimdiye kadar kendi kahvesini içememişti; vücudu patlayıcı miktarda adrenalin ve her an gerçekleşebilecek bir panik atak tehdidiyle çalkalanırken fincanı eline alma riskine girmeye cesaret edemedi. Çünkü

son otuz dakika ve itiraf etmenin acısına boyun eğerken suçlar - gerçi Zoe'ye ihanet etmekle ilgili olanı değil.

Ticaret şovunda bunu yapmaya cesaret edememişti - kalbinin ve ciğerlerinin göğüs kafesinden dışarı fırlamasını engellemek istercesine kollarını göğsünde sıkıca kavuşturmuştu.

Diğer adamın kahvesini yudumlayışını izleyen Kip kendini soruya cevap vermeye zorladı. "Açıkçası en çok Louisa ve Zoe'yi incittim. Onlara iğrenç davrandım.

'Senin kadar kötü incittiğin bir kişi daha yok mu? Peki ya sen? Canın yanmıyor mu?'

Kip nefesini içine çekti ve kollarını göğsünde daha da sıkıca kavuşturdu. Ama hiçbir şey söylemedi.

"Bana anlattıklarından anladığım kadarıyla," diye devam etti terapist ve muhtemelen titizlikle yatıştırıcı ve tarafsız bir tonda, "incittiğin iki kadın başa çıkıyor ve yollarına devam ediyor gibi görünüyor, ama sen etmiyorsun.

Kip yutkundu. 'Nasıl yapabilirim? Ya da daha doğrusu, yaptığım onca şeyden sonra bunu neden yapabileyim?

"Herkes mutlu olmayı hak eder.

'Ama başkalarının mutluluğu pahasına değil,' dedi Kip. 'Bu da bir bakış açısı. Ama genel olarak, bir başkasının mutluluğunu Kimin değerli kimin değersiz olduğuna dair bir kayıt defteri. Mutlu olmak istiyor musun?'

Kip, kalp atışlarının daha da hızlanmasına neden olan güçlü bir adrenalin dalgasıyla, kafasının içinde karmakarışık olan düşünceler arasından doğru cevabı bulmaya çalıştı. Mutlu olmak istediğini söylerse, yaptığı şey umurunda değilmiş gibi görünecekti. Ama hayır derse bir enkaz gibi görünecek ve kim bilir ne kadar süre boyunca her hafta buraya gelmek zorunda kalacaktı! Aslında bu bir ömür boyu hapis cezası olacaktı, bitmek bilmeyen sorulardan asla kurtulamayacaktı. Ya da suçluluk duygusundan. Her seans, asla iyileşmeyecek bir yaranın kabuğunu kaşımak gibi olacaktı.

"Özür dilerim," dedi, vücudundaki kasların kasıldığını hissederek, beyninin buradan başka bir yerde olmasını talep etmesine bir tepki olarak. Kollarını açarak sandalyeden aceleyle kalktı. 'Buraya gelmek bir hataydı. Senin ve benim için zaman kaybı.

Yüzünde en ufak bir şaşkınlık belirtisi olmayan ve elindeki fincanı masaya bırakan diğer adam da ayağa kalktı. "Böyle hissetmeniz çok yazık, çünkü benim tecrübelerime göre biriyle gerçekten önemli olan şeyler hakkında konuşmak nadiren zaman kaybıdır.

'Bak,' dedi Kip sinirli bir şekilde, 'sadece panik atakların sona ermesini istiyorum. Bu yüzden buraya geldim. Mutluluk bu işin içinde değil.

Terapist bakışlarını Kip'in üzerine dikti ve bir şekilde onun başka tarafa bakmasını imkânsız hale getirdi. 'Bunu zorlayıcı bulmanız son derece anlaşılabilir, özellikle de burada acı çekiyorsanız, ama sizi temin ederim ki bu herkes için aynı. Hiç kimse bir yabancıнын görünüşte müdahaleci ve anlamsız bir sürü soru sormasından hoşlanmaz. Tüm bu süreç muhtemelen mantığa aykırı geliyor, değil mi? Pandora'nın kutusunu açmak varken neden bir kenara atıp unutmak mı istiyorsunuz? Ve belki de yardım alamayacağınıza karar verdiniz. Bu da çok yaygın bir tepkidir. Ya da tam tersi doğru olabilir, yardıma ihtiyacınız olmadığına, bunu kendi başınıza halledebileceğinize inanıyorsunuzdur.

Çünkü her zaman yaptığın şey bu. Haksız mıyım?'

Vücudundaki gerginliğin bir kısmı çözölen Kip derin bir nefes aldı. "Ne yaptığını biliyorum.

'İyi. Şeffaflık her zaman tercih edilir. Peki ya size şimdiye kadar hiç kimsenin beni terk etmediğini ve bu yüzden en azından bu seansın sonuna kadar kalmanıza değer vereceğimi söylesem, böylece bu kaydı sağlam tutarım? Yarisına kadar geldiniz, neden saatin sonuna kadar devam etmeyesiniz? Nasıl?

Bu ses nasıl?'

"Bir müzakerecinin bir teröristle konuşmasına benziyor.

Terapist gülümseyerek, "Bunu söylemen komik," dedi, "benim çocuklarım da böyle diyor. "Baba," diyorlar, "biz terörist değiliz, o yüzden sıkıcı pazarlık sesi.'" Güldü. 'Karım gibi onlar da her seferinde beni anlıyorlar. Bizi önemseyenlerle ilgili bir şey bu, nasıl çalıştığımızı biliyorlar. Bazen bizi bizim kendimizi tanıdığımızdan daha iyi tanırlar.

Kip kendi çocuklarını, onun için ne kadar endişelendiklerini ve yardım almasını ne kadar çok istediklerini düşündü. Ashley'nin ona Akıllı saati hediye edişini ve Angus'un düzenli telefon görüşmelerini düşündü, sonra Arabella'nın dışarıda arabada oturduğunu ve onun tekrar iyi olması için ne kadar endişelendiğini düşündü. Kendisinin uğraşması gereken o kadar çok sorunu vardı ki, yine de her gün onun sorunlarına kendi sorunlarından daha fazla öncelik veriyordu. Bu terapistle konuşmayı hem ona hem de oğullarına borçlu değil miydi? Bunun ne zararı olabilirdi ki? Kendisini zaten hissettiğinden daha da aşağılanmış hissetmesine ve panik atak geçirmesine neden olmaktan başka. Nihayetinde bir faydası olacaksa, bu büyük şemada ödenecek küçük bir bedeldi. Eğer onu özgür bırakacaksa.

Bu kelimeyle irkildi. Tüm bu üzücü karmaşayı başlatan şey kendini serbest bırakmak olmuştu.

"Özür dilerim," dedi terapist, "size karşı kaba davrandım ve bunu hak etmediniz.

"Hiç de kaba değil. Belki biraz bunalmış olabilirsin ve bu asla içimizdeki en iyiyi ortaya çıkarmaz. Tekrar oturalım mı ve sonra bana neden bu kadar ani ayrılmak istediğini anlatabilirsin?

Kip söyleneni yaptı ve bu kez kollarını vücudunun iki yanına koyarak daha az düşmanca ve daha açık olduğunu umduğu bir şekilde oturdu. alıcı bir duruş sergiledi. "Bana mutlu olmak isteyip istemediğimi sordunuz," dedi uzun ve zor bir duraklamanın ardından, böylesine zararsız bir soruya verdiği yanıtın nedenini anlamaya çalışırken.

'Peki bu sizde hangi duyguyu uyandırdı? Sadece tek bir duygu olması gerekmiyor, herhangi bir sayıda olabilir.

Kip pencereden dışarı, yakındaki çatılara yerleşen kara baktı. Kar şimdi yoğun ve hızlı yağıyordu ve nasıl yağdığını biliyordu. Arabella karda araba kullanmaktan hoşlanmazdı, onları eve kendisinin götürmesini önerirdi.

"Sanırım hissettiğim daha çok öfkeydi," dedi sonunda.

"Peki bana en son ne zaman gerçekten mutlu hissettiğini söyleyebilir misin?

Yine zararsız bir soru gibi görünse de Kip için hiç de öyle değildi. Çenesini ovuşturdu, sonra boğazını temizledi. "Şey... Zoe hamile olduğunu açıklamadan önceydi..." Tereddüt etti ve ekledi: "Ama doğruyu söylemek gerekirse, en mutlu olduğum zaman Zoe'nin yanına taşındığım zamandı. Kendimi en özgür hissettiğim zamandı.

'Eski hayatınızdaki her şeyi bırakıp heyecan verici yeni bir hayata başladığınız zaman mı? Böyle mi hissettin?'

Kip başını salladı. "Kulağa acınası geliyor, değil mi?

Hiç de değil. Şimdiye kadar bu durumdan kurtulmak istemeyen biriyle tanışmadım. Günlük hayatın stres ve sıkıntıları. Bu yüzden tatile çıkıyoruz, değil mi? Bir ya da iki haftalığına ya da şanslıysak daha uzun bir süre için kaçış.

Kip pişmanlıkla başını salladı. "Karım ve kendim için hayatımın tatilini rezerve etsem daha iyi olurdu, değil mi?

"Ama büyük olasılıkla kaçmaya çalıştığınız şeyin aynısına geri dönecektiniz.

'Geriye dönüp baktığımda keşke tam olarak bunu yapmış olsaydım diyorum. Herkes için neden olduğum acı ve kargaşadan kurtulmuş olurum.

'Kendin için de. Tüm bunlar olurken kendini gözden kaçırma. Her şeyin merkezinde sen varsın ve hissettiğin acı herkesinki kadar geçerli

Acı. Bunu kabul etmeli ve sahiplenmelisiniz.

Kip yüzünü buruşturdu. "Bize her zaman doğrularımıza ve duygularımıza sahip çıkmamız söyleniyor, değil mi? Derin bir nefes verdi. "Özür dilerim ama bu bana saçmalık gibi geliyor-" Kendini kısa kesti. "Saçmalık," dedi.

Diğer adam gülümsedi. "Bu ifade bazı insanlar için faydalıdır ama diğerleri için değil. Ama biliyorsun, ne hissediyorsan onu hissetmeye hakkın var çünkü bir şeye verdiğin duygusal tepkiyi inkar etmek eninde sonunda benliği aşındırır.

"Sizce de hepimiz benlik takıntısına kapılmıyor muyuz, her şeye sahip olmanın hakkımız olduğuna ikna olmuyor muyuz?

'Bu çok iyi bir nokta. Ancak hayat bu kadar basit değil, bu da hem benliğimizi hem de dünyamızı tatmin etmek için zor bir denge kurmamız gerektiği anlamına geliyor.

başkalarının beklentileri. Ve hatta toplumun beklentilerini de hesaba katmak zorunda hissediyoruz. Bu asla sadece kendimizle ilgili değildir.

'Yani ne diyorsunuz, bir ilişki yaşamayı seçtiğimde ve karımı terk ettiğimde dengeli davranmayı başaramadığımı mı? En zeki adam gibi görünmeyebilirim ama bunu ben bile anlayabilirim.

'Zoe ile bir ilişki yaşayarak ne elde etmeyi umuyordunuz? Özgürlük mü? Heyecan mı? Macera duygusu mu? Yeniden genç hissetmek? Mutluluk mu?'

Kip bunu itiraf etmekten utanarak bir kez daha pencereden dışarı, kara baktı. "Bunların hepsi," diye mırıldandı. "Ve aşk. Tutku da.

"Peki ya huzur, istediğin şey bu değil miydi? Kip kaşlarını çatı.

"Louisa'da vardı ve ben onu bir kenara attım.

"Her zaman değil. Bazen huzurun gerçekte ne olduğunu tam olarak analiz etmek zordur. Eğer buna gerçekten sahip olsaydınız, Zoe'den etkileneceğinizi düşünüyor musunuz?

"Bilmiyorum. Yaşanan onca şeyden sonra durumu yeniden değerlendirmek artık çok zor.

"Bunun böyle olacağını görebiliyorum, verdiğiniz her karardan şüphe ediyorsunuz ve o zaman ya da daha sonra hissettiklerinize güvenemiyorsunuz.

"Emin olduğum tek şey, yaptığım her lanet şey için kendimi suçlu hissettiğim ve mutlu olmaya hakkım olmadığı.

"Bunu yüksek sesle söylemek sana nasıl hissettiriyor?

Kip düşünmeden, "Kendime kızgınlım ve utanıyorum," diye cevap verdi.

"Daha önce uzun yıllar boyunca ebeveynlerinize maddi destek sağladığınızdan bahsetmiştiniz ve tabii ki kendi sorumluluğunuz da vardı.

Aileniz, ardından da sizin için çalışanlar. Bunlardan herhangi biri sizi kızdırdı mı?

"Hayır! Kip şiddetle söyledi. "Yaptım çünkü istedim, çünkü her iyi insanın yapacağı şey buydu.

"Ama belki de kendinizi kısıtlanmış hissettiniz, ya da belki de kendinizden beklediğiniz ve başkalarının sizden beklediği kişi olmanın tuzağına düştünüz?

Kip başını salladı. "Şu anda hissettiğim kadar kapana kısılmış değilim.

'Daha fazla sorumluluk alma düşüncesiyle mi? Zoe sizden bunu mu talep etti?'

'Hayır, ama bunu yapmak zorundayım, değil mi? Ona ve o iki çocuğa sırtımı dönemem. Ben onların babasıyım.'

"Peki seni bunu yapmaktan alıkoyan nedir?

"Bencillik. Böyle bir şeye bulaşmayı planlamamıştım. Ama Zoe'nin de planladığı şey bu değildi.

'Planlarımız ters gittiğinde zihnin yeniden ayarlanması gerekebilir. Zoe size hamile olduğu haberini verdiğinde ilk tepkinizin ne olduğunu söyleyebilir misiniz?

"Şok. Tam bir şok. Sonra da kızdım çünkü beni karar verme sürecinin dışında bıraktı.

Diğer adam bileğindeki deri bileklikteki iki boncukla oynadıktan sonra, "Her zaman tüm kararları vermeye alışmışken bu senin için zor olmuş olmalı," dedi.

Hemen gardını alan Kip kaşlarını çattı. 'İma ettiğin şeyden hoşlandığımdan emin değilim. Eğer karımın evliliğimizde eşit bir rol oynamadığını ima ediyorsanız, o zaman daha fazla yanılıyor olamazsınız. Tüm kararları paylaştık.

'Dengeli bir evlilik o zaman. Ama Zoe aynı kurallara göre oynamadı?'

'Aldığı kararı vermek onun hakkıydı, bunu biliyorum ama bu adil gelmedi. Bunu benimle tartışmak bile istemedi.

"Bu size kendinizi kenara itilmiş, sayılmıyormuşsunuz gibi hissettirdi mi?" "Öyle bir şey, evet.

"Ve kızgın?

Şimdi cevabının nasıl yorumlanabileceğini umursamayan Kip başını salladı. "Çok kızgınım. Bunu ilk kez yüksek sesle itiraf ediyordu.

"Bir şeye kızdığınızda normalde ne yaparsınız?

Çocukları küçükken onlara ne zaman öfkелendiği ve Louisa ile kendisini ne zaman çılgına çevirdiği aklına geldi. "Ben hiç

Kendimi öfkeli bir insan olarak görüyorum,' dedi, 'ama çoğu ebeveyn gibi benim de oğullarımın ve kızlarımın çocukken yaptıkları bir şey yüzünden sinirlendiğim anlar oldu, ama bu her zaman kısa sürdü.

'Ah evet, kimse bizi çocuklarımız kadar sinirlendiremez. Yani bu olaylar dışında öfkenizi kontrol altında tutma eğilimindesiniz? Bu adil bir değerlendirme olur mu?

"Bunu daha önce hiç düşünmemiştim ama evet, muhtemelen düşünüyorum. Ama hepimizin öğrenmesi gereken şey bu değil mi, öfkemizi kontrol etmek? Yetişkin olmanın bir parçası.

"Gerçekten de öyle. Ancak, bu duyguyu içselleştirmek ya da bastırmak iyi ve güzel bir şeydir, ta ki bu kadarı yeterli olana kadar.

Kip bunun üzerine düşündü. Kendini bildi bileli kendisinden talep ettiği özdenetim düzeyini ve Zoe'nin her şeyi bıraktı ve aşık olmanın ve eylemlerinin sonuçlarını umursamamanın baş döndürücü telaşının tadını çıkardı. Ama sonra artık durum böyle olmadığında, birdenbire sonuçlar çok önemli olduğunda hissettiği öfkeyi düşündü.

"Yıllardır öfkemi bastırdığımı ve panik atakların bundan kaynaklandığını mı söylüyorsun?" diye sordu inanmayarak. "Elbette bu kadar basit olamaz?

"Hem evet hem hayır, ama düşünmeye değer bir şey olabilir.

Odaya bir sessizlik çöktü ve sonra diğer adam kapalı şöminenin üzerindeki duvarda asılı olan saate baktı. "Zamanımız dolmak üzere," dedi, "ama gelecek hafta sizi tekrar görebilmek umuduyla, ki bu Noel ve Yeni Yıl tatilinden önceki son seansımız olacak, sizden almanızı istediğim gerçekten olumlu bir şey var. Burada geçirdiğiniz bir saat boyunca ve şüphesiz sorularım nedeniyle kendinizi tehdit altında hissetmenize rağmen panik atak geçirmediğiniz.

Merdivenlerden zemin kata inip eldivenlerini giydikten ve boynundaki atkıyı sıktıktan sonra karla kaplı sokağa açılan ağır kapıyı iterek açtığında, Kip şaşkınlık ve rahatlamayla, o da yapmamıştı, diye düşündü. Arabella'nın arabada oturmuş kendisini beklediği yere doğru baktı. Arabella onu gördü ve el salladı.

Cevap olarak eldivenli elini kaldırarak kaldırımından yola adımını attı ve hemen ardından karda kayarak dengesini kaybetti. Kolları

Komik bir şekilde çırpınan ve bacakları her yöne giden adam, tam büyük bir kamyon yaklaşırken bir şekilde kendini düşmekten korumayı başardı.

Arabella'nın yüzünde endişeli bir ifadeyle arabadan indiğı yere sağ salım varmayı başarırken, bunun, önündeki yol ne kadar tehlikeli olsa da hayatta kalabileceğine dair bir işaret olup olmadığını merak etti.

"Umarım yer gösterisini beğenmişsinizdir," dedi kızına. "Biraz rahatlamak için her şeyi yaparım.

"Oldukça muhteşemdi. Kendine zarar vermedin, değil mi?"

'Sadece, Charlie'nin sağını yaptığım için parçalanmış gururumun kalıntıları

kendim. Ben süreyim mi? Karda araba kullanmaktan ne kadar hoşlanmadığını biliyorum.'

Arabanın anahtarlarını ona uzattı. 'Misafirim ol. Sonra bana seansınla ilgili her şeyi anlatabilirsin. Tabii istersen,' diye ekledi.

İkisi de arabanın içinde, emniyet kemerleri takılı ve ön cam silecekleri karı silip süpürürken, "Bir ara neredeyse dışarı çıkıyordum," dedi.

"Neden kaldın?"

"Terapist bir saat boyunca orada kalmam konusunda oldukça ikna ediciydi diyelim.

"İyi miydi?"

"O. Kazma konusunda iyiydi.

"Yardımcı oldu mu?"

'İtiraf etmek istemiyorum ama belki de öyleydi. Ama merak etmeyin, kendimi aşım tek bir terapi seansının tüm sorunlarımı çözdüğünü düşünmüyorum.

"Ama bu size umut vermek için bir neden mi?"

"Kendimi daha kötü hissetmeme neden olmadı. Ve şaşırtıcı bir şekilde orada sorgulanırken panik atak geçirmedim. En korktuğum şey buydu, bir yabancının önünde kontrolümü kaybetmek. Ve işte yine, diye düşündü, her zaman kontrolde olma, belli bir şekilde görülme ihtiyacı.

Arabella, 'İşlerin senin için iyi gitmesine sevindim,' dedi.

Teşekkür ederim, tatlım. Bu noktaya gelmeme yardımcı olmak için yaptığın her şey için de teşekkür ederim. Özellikle de senin uğraşman gereken bu kadar çok sorunun varken.

'Sen her zaman benim yanımda oldun baba, şimdi de benim senin yanımda olma zamanım geldi. Ashley ve Angus için de aynı şey geçerli. Onlar da aynı şekilde hissediyorlar. Annem de öyle, seansın bitmeden hemen önce beni aradı.

"Ve?"

'O kadar endişeli görünme, sadece randevuya gidip gitmediğini öğrenmek istedi. Ayrıca seni düşündüğünü de bilmeni istedi.

"Çok düşünceliydi," dedi, birkaç hafta önce Zoe'yle konuşmaya gittikten sonra o korkunç duruma düştüğü geceyi ve babası olduğu bebeklerin ultrason fotoğrafını gördüğünü hatırladı. Araba kullanacak durumda olmadığı gerçeğini görmezden gelerek Louisa'ya giden yolu bulmuştu. Onun gerçekçi sakinliğinin rahatlatıcı aşinalığını istiyordu. Ancak dar sokaktan değirmene doğru ilerledikten sonra, onun aracının yanına park edilmiş bir araç görmüş ve aniden aklı başına gelerek ne kadar aptalca ve bencilce davrandığını anlamıştı. Eski karısı neden onunla konuşmak istesin ki? Yeni hayatına devam ediyordu; onun yardım ya da tavsiye için kendisini rahatsız etmesine ihtiyacı yoktu.

"Annemin söyleyecek başka bir şeyi daha var," dedi Arabella, "odadaki fili ele almak istiyor.

"Bu hangi fil olabilir?

Noel. Noel günü hepimizin ona gitmesini istiyor. Sen de dahil.'

"Ben mi?

"Evet, sen.

"Ama dediğini sanıyordum-

"Üçümüzün, sen, ben ve Heidi'nin kendi başımıza sakin, stressiz bir Noel geçirebileceğimizi söylediğimi biliyorum ama bunu sadece senin için daha kolay olacağını düşündüğüm için söyledim.

"Şimdi farklı mı düşünüyorsun?

'Sanırım annem haklı, hepimiz birlikte olmalıyız. Angus'un kız arkadaşı da gelecek.'

"Ama Giles değil, sanırım?

"Hayır, bu kesin. Onunla hindi ve kraker üzerine kibarlık yapmayacağım. Bu şu anda benim için çok fazla olur. Ne dersin, anneme orada olacağımızı söyleyeyim mi? Yoksa bu senin için çok mu garip olur, çok mu erken? Eğer panik atak geçirme tehlikesi varsa, hayır dersek eminim anlayışla karşılayacaktır.

"Annemi tanıyorsam, bunu yapacağını biliyorum," dedi, bir aile olarak yeniden bir arada olma düşüncesinin bile nefesini hızlandırdığının ve elinin direksiyonu daha kuvvetli kavramasına neden olduğunun farkındaydı. Derin bir nefes aldı, sonra yavaşça verdi.

"Baba, iyi misin?

'Evet, ben iyiyim,' dedi. 'Sadece bana sürpriz yaptın. Daha doğrusu annen şaşırttı. Noel gününü herkesle birlikte geçirme fikrine alışmak için biraz zamana ihtiyacım var.

Ama öndeki arabayla arasında güvenli bir mesafe bırakmaya odaklanırken, kendi kendine bunun geçen Noel'de Louisa'ya boşanmak istediğı haberini vermek için gizlice hazırlık yaptığı günden daha kötü olamayacağını söyledi.

Bölüm Elli Beş

On gün önce yağan yoğun kar çoktan erimiş olabilir, ancak o Cumartesi öğleden sonra Melbury Mill'e bayram mevsimi gerçekten de gelmişti.

Noel'e sadece dört gece kala süslemeler asılmış, arka planda ilahiler çalıyor, mutfak baharatlı kokularla

Ağa'da pişmekte olan kıymalı turtaların aroması ve Louisa Noel pastasının kreması. Masanın diğer tarafında Peggy ve Heidi, sevimli pinnie'lerini takmış, doğrama tahtalarının üzerinde yeşil fondan krema topaklarını yuvarlayarak çobanpüskülü yapraklarını yapıyorlardı ve daha sonra izin verirlerse biraz da onun yardımıyla pastanın üzerine yapıştıracaklardı.

Kırmızı pastayı çoktan yapmışlardı.

ve sonuç olarak her iki kızın da elleri kızarmaya başlamış ve ağızlarının etrafında birkaç kırmızı leke oluşmuştu.

Normalde Louisa pastayı süsleme işini bundan çok daha önce bitirmiş olurdu ama gelen Noel siparişlerini yetiştirmek için acele ettiğinden günler ondan kaçmıştı. En zahmetli ve en çok zaman alan iş, 12. Noel pastasının tamamının elle boyanmasıydı.

Royal Worcester tasarımını temel alan ölçekli yemek servisi, müşterinin tam boy yemek servisiyle mükemmel bir uyum içinde olmalıydı. Noel teslim tarihine yetişmek için asla söz vermemeliydi ama bu onun her şeyiydi, insanları hayal kırıklığına uğratmayı sevmezdi.

Kip de aynıydı; her zaman insanları memnun etme, onlara elinden geldiğince yardım etme ihtiyacı duymuştu. Bu kadar iyi bir ekip olmalarının nedenlerinden biri de buydu, değer sistemleri birbirine çok yakındı. Tanıştıklarında onu Kip'e çeken şeylerden biri de buydu. Ama kim çekici ve yakışıklı bir adamdan etkilenmezdi ki?

Her ne kadar kibirli, kendini beğenmiş ya da aşırı hırslı olmasa da

rekabetçi bir tavır - başkalarına öncelik vermeyi sever miydi?

Olabileceğinin en iyisi olmak ve iyi düşünölmek onun için çok önemliydi.

Louisa'nın çocuklardan ve babalarının şimdiye kadar geçirdiğı iki terapi seansı hakkında ona verdikleri raporlardan öğrendiğı kadarıyla ve sadece onlarla paylaşmaya hazır olduğı şeylere dayanarak, Kip, olabileceğinin en iyisi olma hedefinin peşinde koşarken kendini çok fazla zorlamış olabileceğini keşfediyordu ve bu onu isyan etmek ve başka bir şey olmak istemesine neden olmuştu.

olmak için çabaladığı adam.

Louisa bunun doğru olabileceğine inanmakta zorlanıyordu. Eğer doğruysa, bu Kip'in hayatının büyük bölümünde gerçekte kim olduğunu bastırıldığı ve gerçek Kip Langford'u ancak şimdi keşfettiğı anlamına geliyordu. Görünüşe göre, gerçek adı olan Christopher'ın uydurma bir isimle gizlenmiş olması bile, küçük yaşlardan beri gerçek benliğinin, bir şeyler elde etme arzusuyla inkâr edildiğinin bir işaretiydi.

Lütfen diğerlerini de.

Ama içinde bulundukları koşulların, deneyimlerinin ve çevrelerinin dış katmanları sıyrılıp atıldığında bu herkes için geçerli olamaz mı? varoluşlarının ham benliğiyle baş başa bırakılmışlardı? Louisa, Kip'le tanışmamış olsaydı bambaşka bir kadın olabileceğini iddia edebilir miydi?

Kip'le aralarındaki en büyük farkın, onun kim olduğunu ya da ne olabileceğini sorguladığı bir noktaya hiç gelmemiş olması olduğunu düşündü. Bu onun bir hatası mıydı, çok kolay memnun olması ve akışına bırakması ve Kip'in de aynı şekilde hissettiğini varsayması? Kip'in ideal bir koca ve baba olmak için kendini ne kadar zorladığını fark edemeyecek kadar kendi rahatlığına mı gömülmüştü?

Evliliklerinin ilk yıllarında arkadaşlarının kendisine daha ideal bir erkek bulamayacağını söyledikleri zamanları düşündü. Başlangıçta onların Kip'i onaylamasının tadını çıkarmıştı ama sonra bu görüş biraz fazla sık dile getirilince canı sıkılmıştı. Neden arkadaşları *onu* bulan şanslı kişinin Kip olduğunu söylemiyorlardı? Gerçek şu ki, birbirlerini buldukları için şanslıydılar ve evlilikleri boyunca kendi şanslarını birlikte yaratmışlardı.

Bir başka gerçek de şuydu: Kip ölseydi ve onu öylece bırakıp gitmeseydi, paylaştıkları güzel günlere dair aziz anılardan başka hiçbir şeyi olmayacaktı. Ama boşanmanın trajedisi, insanın geçmişe değer verme yeteneğini elinden alması, hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığına, anıların öfkeli bir acıyla lekelendiğine ikna etmesiydi.

Bir zamanlar ilişkide çok iyi olan şeylere tutunmak için demir gibi bir irade gerekiyordu.

Arabella şu anda Giles'la olan ilişkisiyle ilgili her şeyin lekeli ya da düpedüz yalan olduğuna inanma aşamasındaydı. öfke ve acısının merceğinden bakıyordu. Tüm güzel zamanları, hatta onunla evlenme nedenini bile unutmuştu.

Louisa, Giles'ın Arabella'yı ilk başta cezbetmesinin bir nedeninin hâlâ evli olması ve Arabella'nın kesinlikle yasak olan bir şeyi istemesi olabileceğini göz ardı edecek kadar saf değildi. Arabella'nın inanmalarını istediği gibi, Giles ayrılmış olabilirdi ama hâlâ evli ve küçük bir çocuk sahibi olduğu gerçeğinden kaçış yoktu. Ayrıca hayatının gerçek aşkı olmak istemesinin, umursamaz ve sevgisiz ilk karısının onda yarattığı hasarı iyileştirecek tek kişi olmasının çekiciliği de vardı. Büyük olasılıkla Zoe de Kip'le benzer bir şey yaşamıştı; kendini onu sevgisiz bir evlilikten kurtaran kişi olarak görmüştü ve onu yeniden bir bütün haline getirecekti.

Louisa'nın kız kardeşi birkaç gece önce telefonda uzun bir sohbet sırasında ona bunun kadınlar arasında yeterince yaygın bir özellik olduğunu söylemişti.

"Kadınlar doğuştan teselli edici ve iyileştiricidir," demişti Stephanie - Louisa'nın normalde kız kardeşiyle ilişkilendireceği bir şey değildi bu - "bu bizim varsayılan ayarımızdır, bu yüzden bir erkek karısının onu anlamadığını iddia ettiğinde bir kadının kitaptaki en eski numaraya kanması beklenen bir şeydir. Hangi kadın onu anlayacak kişinin kendisi olduğunu tüm gücüyle kanıtlamak istemez ki? Söylemeye korkuyorum," diye devam etti Stephanie, 'zavallı

Arabella, Giles'la tanıştığında bu yalana kandı. Hatta onu en çok üzen de bu olabilir, en başta bu yalana inanarak kendine ihanet ettiğini bilmek.

Bu, Louisa'nın kız kardeşinin çok geçerli bir noktaya parmak bastığını düşündüğü nadir durumlardan biriydi. Ama Arabella'nın evliliğini üzerine inşa ettiği temeller ne olursa olsun, şu anda yaşadığı acıyı azaltmıyordu ve Louisa geceleri yatakta uyanık kalıp gözyaşları içinde anıları karıştırmanın ve bunlardan herhangi birinin gerçek olup olmadığını merak etmenin ne kadar acı verici olduğunu acı deneyimlerinden biliyordu.

Louisa ancak şimdi, Kip'in onu terk etmesinin üzerinden neredeyse bir yıl geçtikten sonra, Kip'in birlikte paylaştıkları her güzel şeyi yok etmediğini kabul etmeye başlamıştı. Bir gün Arabella'nın da aynı noktaya gelebileceğini umuyordu.

Louisa kızına söylememiştir ama Giles ve Lexi'ye bir mektup göndermişti. Noel kartı. Heidi'nin babasıyken nasıl yazmazdı ki? Louisa kızına davranışları yüzünden ona hâlâ kızgınken bu kartı yazmak zor olmuştu.

Ashley, Giles'ın bir süre önce evlilikten ayrıldığına ve belki de bu yüzden başka bir çocuk sahibi olmalarına bu kadar karşı çıktığına inanıyordu. Yine de Louisa, Heidi'nin boşanmadan olumsuz etkilenmemesi için kendisinin ve ailenin geri kalanının Giles'la barışı korumanın bir yolunu bulması gerektiğini biliyordu.

Giles'a gönderdiği kartta doğru ifadeyi bulmanın ne kadar zor olduğunu hatırlayan Louisa, Noel'e sadece dört gün kalmışken göndermediği ve asla göndermeyeceği diğer tüm kartları düşündü. Kartlara ne yazabilirdi ki, basit bir "*Umarım bu kart*

Seni iyi buluyor mu? Dürüstlük çok fazla olurdu, çünkü ailede başarısız bir evlilik olduğunu paylaşmak yeterince kötüydü, ama Oscar Wilde'ın söyleyebileceği gibi, iki tanesini bildirmek dikkatsizlik gibi görünüyordu.

Yakın arkadaşları onu ve Kip'i biliyordu, ama bildiği kadarıyla daha geniş bir çevrenin, sadece Noel'de iletişim kurduğu çeperdekilerin haberi yoktu. Eğer biliyorlarsa bile kesinlikle onunla temasa geçmemişlerdi. Belki Kip'le görüşmüşlerdir.

Dün postada Zoe'den sürpriz bir kart vardı. Louisa'ya iyi dileklerini iletme ve evliliğinin sona ermesinde oynadığı rol ve ailesine yaşattığı sıkıntılar için tekrar özür dilemek için yazmıştı.

Louisa mesajın samimiyetinden şüphe duymuyordu ve iyi olduğundan emin olmak için Zoe'yle iletişime geçme ihtiyacı duyuyordu. Şu anda Kip'le aralarının nasıl olduğunu ve Noel'de ne yapacağını merak etmekten kendini alamıyordu. Ve bunu neden umursuyordu ki? "*Çünkü,*" dediğini duydu kız kardeşinin, "*kadınlar teselli edici ve iyileştirici olmaktan başka bir şey yapamazlar.*

Louisa'nın Kip'i Noel Günü için buraya davet etmesinin nedeni de bu değil miydi? Angus ve Ashley ile babalarını davet etme fikrini tartışmış ve ikisi de Kip'in de davet edilmesini kabul etmişti.

"Bu şartlar altında Noel günü nasıl bizimle olmaz? Ashley sormuştu.

"Aynı şey Arabella ve Heidi için de geçerli," diye eklemişti Angus, "hepimiz birlikte olmalıyız, kimse dışarıda kalmamalı.

Noel Günü'nün Ashley ve Caro'nun ev sahipliğinde geçip geçmeyeceğini kısa bir süre tartışmışlardı ama Louisa ilk Noel'ini Ashley ve Caro ile geçirmek istediğini söylemişti.

Noel'i burada, değirmende geçirdiği için, yeni hayatının bu dönüm noktasını yeni evinde geçirmek ve tüm aileyi yanında görmek onun için çok önemliydi. Caro daha sonra hepsi için Boxing Day'i yapmaya gönüllü oldu. Böylece her şey organize edildi.

Bu akşamki gecesi de öyleydi; Si onu akşam yemeği için Dedham'da uzun zamandır gitmediği bir restorana götürüyordu. Kip olmayan bir erkekle akşam yemeğine çıkmayalı da çok uzun zaman olmuştu ve Si'nin kendisinden neler bekleyebileceğini düşünerek sinirlerini bastırmak zorunda kalmıştı. Yoksa aceleci mi davranıyordu? Ona verdiği pizza yemeği için teşekkür ederek hoş bir akşam geçirmekten başka bir şey beklemiyor olabilirdi birkaç hafta önce.

O akşam kızın cep telefonu numarasını istedikten sonra, ona söz verdiği yemeği yemek için müsait olup olmadığını sormak için mesaj atmıştı. İki saat boyunca tereddüt ettikten sonra nihayet cesaretini toplayıp cevap vermişti.

*Ne zaman
düşünüyorsun?*

Sana ne zaman uyarsa.

On saniye sonra randevu ayarlamak için onu aramıştı. "Bu şekilde daha kolay olur diye düşündüm," demişti, "bütün o ileri geri konuşmalardan kurtuluruz.

Çocuklardan hiçbirine Si'den bahsetmemişti çünkü gerçekten anlatacak bir şey var mıydı? O, tanıştığı ve kendisiyle yemeğe çıkmasını isteyen biriydi. Hepsi bu kadardı.

Noel pastasının üzerindeki kremanın yüzeyini düzeltmeyi bitirirken, *kendimizi nasıl da kandırıyoruz*, diye düşündü. Si'den ailesine bahsetmemişti çünkü nasıl tepki vereceklerinden endişeleniyordu. Hakkında hiçbir şey bilmedikleri bir adamla ilişkiye girmiş olabileceğinden endişe etmelerine gerek yoktu.

Angus, Ashley'nin Kip'le tekrar bir araya gelme fikrini beslediğini ağzından kaçırmişti ki bu elbette hiçbir zaman gerçekleşmeyecekti. Ama Ashley her zaman çocukları arasında en duygusal olanı olmuştu ve onun bu umuda nasıl tutunabileceğini ve her şeyin eskisi gibi olması için son on iki ayı nasıl yok edebileceğini hayal edebiliyordu.

Ama hayatına devam etmek ve onu yeniden inşa etmek zorunda kalmışken bunu nasıl yapabilirdi? Belki de bu onun gerçek benliğini bulmasıydı, tıpkı Kip'in yapmaya çalıştığı gibi?

Torunlarının yeşil krema açmaktan sıkıldıklarını ve büyük parçalar halinde yemekle daha çok ilgilendiklerini fark edince, "Haydi ikiniz, şimdi heyecanlı kısmı yapmanın zamanı geldi ve yaprakları kesmeye başlayın" dedi.

Kızlar sevinç çığlıkları attılar ve mini oklavalarını hemen bir kenara fırlattılar ve elleri hem yeşil hem de kırmızıya boyanmış bir halde kesicileri ondan aldılar.

Zamanlayıcının sesini duyunca, kıymalı turtaları fırından çıkarmak için Aga'nın yanına gitti. Bunu yaptıktan sonra, iki plastik 50/50 oranında elma suyu ve su içeren beherleri doldurdu ve ardından iki mandalinayı soydu. Caro sağlıklı atıştırma konusunda çok titizdi ve torununu şımartmak her ne kadar bir büyükbabanın ayrıcalığı olsa da Louisa gelininin isteklerine karşı gelmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Bu da, masada tüketilen fondan kreması miktarı göz önüne alındığında, Louisa'nın daha iyi bir fırçalama yapması gerektiği anlamına geliyordu. Caro ve Arabella birlikte Noel alışverişi yaptıktan sonra kızlarını almaya gelmeden önce kızların yüzlerini temizlediler.

Ancak Caro ve Arabella kızlar için gelmemiş, onların yerine Ashley ve Kip gönderilmişti.

Babasını gören Peggy, Heidi'yle birlikte *Paw Patrol* izlemeye ara verdi ve "Dada, Dada, bak ne yaptık!" diye sevinç çığlıkları atarak babasının yanına koştu. Gururla masanın üzerindeki Noel pastasını işaret etti. şimdi bir kurdele ve bir sürü süslü püslü şeyle süslenmişti. yapraklar ve meyveler ve beyaz fondan krema kalıntılarından yapılmış büyük boy bir kardan adam.

"Harika görünüyor," dedi Ashley, "Heidi'yle bunu tek başınıza mı yaptınız?"

"Evet," dedi ciddiyetle.

"Peki şimdi biraz yememize izin var mı?"

"Hayır!" diye bağırdı. "Bu Noel için ve Noel Baba geldiğinde! Peggy daha sonra televizyonun yanına geri döndü.

"Onları meşgul ettin o zaman? Ashley söyledi.

"Sanırım beni meşgul ettiler," dedi gülümseyerek, bir yandan da Ashley'in bir yanında beceriksizce duran Kip'i çok açık bir şekilde incelememeye çalışıyordu.

Onu son gördüğünden daha iyi görüldüğünü görünce sevindi. O kadar sıkışık ve bitkin görünmüyordu ya da o kadar ağırlaşmamıştı.

"Taksi görevinde neden bizim olduğumuzu merak ediyorsanız," diye açıklıyor Ashley, "Caro ve Arabella, akşamüstü çayı için

Lavenham'daki Swan'a gidiyorum.

"Aferin onlara," dedi Louisa. 'Peki ya siz ikiniz, sizi bir içki ve fırından yeni çıkmış bir kıymalı turtaya yemeye ikna edebilir miyim, yoksa kızlarla birlikte acele etmeniz mi gerekiyor?

"Kıymalı turtalarınızdan birini geri çevirdiğimi hiç gördünüz mü? Ashley bir an bile tereddüt etmeden cevap verdi.

Masaya yerleştiklerinde Louisa, Kip'in bir metre boyundaki Noel ağacının çok renkli ışıklarının neşeyle parıldadığı yere bakmasını izledi. Dürüst olmak gerekirse, ışıklar ve yeşillikler konusunda biraz çılgınca davranmış, mümkün olan her yüzeye olabildiğince çok ışık ve yeşillik serpiştirmişti. Tıpkı Charity Cottage'daki mutfak gibi evin kalbi olan bu odada yarattığı Noel Baba'nın mağarası etkisi hoşuna gitmişti. Üst kattaki oturma odasını da dekore etmişti ama biraz daha ölçülü davranmıştı.

"Bu odayı çok güzel dekore etmişsin," dedi Kip, geldiğinden beri ona doğrudan söylediği ilk söz olarak, "ama sen hep böyle yapardın. Noel çok iyi."

"Teşekkür ederim," dedi, onun gerçekten ne düşündüğünü merak ederek. Bir aile olarak birlikte geçirdikleri tüm mutlu Noelleri mi düşünüyordu, yoksa her şeyin değiştiği geçen Noel'i mi? 'Kızlar Ağaca son rötuşları yapmama yardım etti,' dedi, 'bu yüzden tüm övgüyü ben alamam.

"Ama bunlar için övgüyü sen alabilirsin," dedi Ashley, kıymalı turtasının son lokmasını yutarken, "kesinlikle her zamanki yüksek standardına uygun. Sen de bir tane yemeyecek misin?

Louisa başını salladı. "Bu akşam dışarıda yiyeceğim. Ne söylediğinin farkına bile varmadan kelimeler dudaklarından döküldü.

"Öyle mi?" dedi Ashley. "Nereye gidiyorsun?

"Özel bir şey yok. Bir kıymalı turtaya daha?" dedi tabağı iterek.

Ashley'e ve sonra Kip'e doğru, dikkatlerini dağıtmayı umarak. İkisi de bir tane aldı ama Ashley'in dikkati dağılmadı.

"Nereye gidiyorsun? Ve kiminle?"

"Sadece biriyle."

"Bu kulağa çok-

'Ashley,' dedi Kip, 'belki de annen bize söylemek istemiyordur. Kendi mahremiyetine hakkı var.

"Mahremiyet," diye tekrarladı Ashley, sanki bu kelimeyi tam olarak anlamamış gibi. "Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, eğer anneniz dışarı çıkıyorsa, kıymalı turtalarımızı yemeli ve sonra kızları eve götürmeliyiz.

Ashley'in yüzündeki şaşkın ifadeyi gören Louisa, "Büyütülecek bir şey değil," dedi. 'Sadece eskiden burada yaşayan biriyle dışarıda yemek yiyeceğiz. Terk edilmişken burayı bir eve dönüştüren oydu. Bir gün elinde değirmenin bir resmiyle geldi ve yeni sahibinin beğenip beğenmeyeceğini merak etti. Merdivenlerin üst katındaki duvara astım. Yukarı çıkıp bir göz atmalısın. Sonunda sustu, bu kadar uzun süre gevezelik ettiği için kendini aptal gibi hissediyordu.

"Umarım seni güzel bir yere götürüyordur," dedi Kip, "sen en iyisini hak ediyorsun. Sence de öyle değil mi Ashley?"

Ama Ashley hiç de aynı fikirdeymiş gibi görünmüyordu. Louisa'nın kalbi sıkıştı. Tam da korktuğu gibi olmuştu.

Bölüm Elli Altı

"Buna hâlâ inanamıyorum," dedi Ashley. 'Annem randevuya çıkıyor, hem de tanımadığımız biriyle.

"Akşam yemeği," dedi Caro, "ille de bir randevu anlamına gelmez ve her neyse, annenin yeni arkadaşlar edinmesinden memnun olmalısın.

Mutfakta, Peggy'yi yatırdıktan sonra Ashley'nin fırında pişmiş patates kızartması eşliğinde biftek pişirdiği yerdeydiler. Caro, Arabella'yla geçirdiği günden birkaç dakika önce eve gelmiş ve The Swan'da içtikleri çaydan sonra başka bir şey yiyemeyeceğini söylemişti. Şimdi kenarda duran açık şişeden kendine bir kadeh merlot dolduruyordu; o ise ikinci kadehine geçmişti bile.

Caro'nun eve gelmesini beklerken ilk içkisini içmiş, içini boşaltma ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordu. Angus'u aramaya çalıştı ama kardeşinden cevap gelmedi. Bu yüzden olabildiğince sabırla Caro'nun dönmesini beklemiş, sonra da aynı sabırla onun Arabella'yla birlikte ne kadar iyi vakit geçirdiklerini anlatmasını dinlemişti.

Kız kardeşi ve Caro'nun artık çok daha yakın olmasından memnundu. Arabella geçenlerde ona Caro'yu yeni bir gözle görmeye başladığını itiraf etmişti. "Her zaman tüm cevaplara sahipmiş gibi görünmesi beni kızdırırdı," diye itiraf etmişti, "ama şimdi ne kadar açık sözlü ve pragmatik olduğunu takdir ediyorum. Ama bunu ona söylersen seninle bir daha asla konuşmam!

Arabella gülerek ekledi.

Ashley, onun pragmatizminden kendi payına düşeni alacağından şüpheleniyordu. söylemek üzere olduğu şeyle birlikte. "O zaman buna ne diyorsun Caro?" diye sordu. "Ve annemin neyin peşinde olduğunu itiraf etmekten ne kadar utandığını da göz ardı etme.

Caro, merlot şişesinin kapağını kapatırken ona bakarak, "Ne zamana kadar?" diye tekrarladı. 'Ah Ashley, seni çok seviyorum ama lütfen ağzından çıkanı kulağın duysun, saçmalıyorsun. Annen istediği kişiyle yemek yeme hakkına sahip ve eğer sana ne yaptığını söylemekte isteksiz davrandıysa, bunun nedeni senin böyle tepki vereceğini bilmesiydi.

'Her evladın vereceği tepkiyi veriyorum. Adamı neredeyse hiç tanımıyor. Belli ki onu Le Talbooth'a götürerek etkilemeye çalışıyor. Yani, hadi ama, orası hiç de ucuz değil, değil mi? Karşılığında ne bekliyor?

"Onu ucuz ve pis bir yere götürmesini tercih edeceğini mi söylüyorsun?" "Hayır," dedi kaşlarını çatarak. 'Ama ya bu onun yöntemiyse ve savunmasız kadınları seçer ve onları pohpohlar ve sonra-'

'Louisa savunmasız değil. O güçlü ve çok yetenekli bir kadın. zeka konusunda eksik değil, bu yüzden onu biraz rahat bırak. Caro daha yumuşak bir sesle ekledi: "Annenle babanın tekrar bir araya gelmesini istediğini biliyorum ve yeni bir erkeğin bunu sağlayacağını düşünüyorsun ama gerçekçi olmak gerekirse, umabileceğin en iyi şey annenin Kip'i affetmesi ve arkadaş olmaları.

'Çiftler ikinci kez birlikte olmayı başarıyor,' dedi inatla. 'I Bunun uzak bir ihtimal olduğunu biliyorum ama birlikte bir hayat kurduğumuz onca yılın onlar için bir anlam ifade edebileceğine, kurtarılmaya değer olduğuna inanmaktan kendimi alamıyorum.

'O yıllar hala yaşanıyor, Ashley, hiçbir şey bunu ortadan kaldıramaz. Ama geçmiş geçmişte kaldı ve şimdi önemli olan şimdiki zaman ve gelecek. Zoe ve iki çocuğu içeren bir gelecek.

"Bizimle hiçbir şey yapmak istemeyebilir. "Bu sizin açınızdan hüsnükuruntu mu?

"Hayır. Hiç de değil.

Bifteği hazırladığı tabağa koymak için ızgara tavasını dışarı kaydırıldı. Sonra cipsleri tabağa yerleştirdi, tuz, biber ve bir parça hardal ekledi, bir bifttek bıçağı ve bir çatal aldı ve yemeğini Caro'nun oturduğu ada ünitesine taşıdı.

Şarabından uzun bir yudum aldı ve konuyu kapatmak istemeyerek, 'Annemin başka bir adamla görüşmesi babam için daha kötü bir zamana denk gelemezdi,' dedi.

Ashley'in de bildiği gibi, Caro onun tabağından bir cips aldı. "Nasıl yani?" diye sordu.

"İyileşmesinin bu kritik aşamasında. Panik atakları azalıyor ve tüm beklentilerinin aksine terapinin yardımcı olduğunu söylüyor. Fakat

"Ya annemin başka bir erkekle görüştüğü düşüncesi onu geri çekerse?

'Annen babanı üzmemek için hayatını askıya alamaz, yaptığı onca şeyden sonra olmaz. Kip'i çok seviyorum, bunu biliyorsun ve onu tekrar iyi ve mutlu görmek için senin kadar hevesliyim, ama aynı zamanda Louisa'nın mutlu olması için. Kip, eski karısının neyin peşinde olduğunu düşünerek enerji harcamak yerine, Zoe ile olan ilişkisini düzeltmelidir. Sorumluluklarından kaçmaya devam edemez.

"Ama şimdi Zoe ile ilişkisi tam olarak nedir?

"Beklediği çocukların babası o ve hiçbir şey bunu değiştiremeyecek.

"Sanki onu yargılıyormuşsunuz gibi konuşuyorsunuz.

Caro bir cips daha alıp ona doğru sallarken, "Ye bakalım," dedi.

"Hey, başka bir şey yiyemeyeceğini söylediğini sanıyordum? Gülümsedi. "Cips sayılmaz.

Bifteği kesti, sonra bir parçasını çiğnedi. "Yani babamı mı yargılıyorsun?

'Hem evet hem hayır. Zoe için zaman işliyor ve bildiğimiz kadarıyla ona herhangi bir baskı yapmıyor, ancak er ya da geç Kip durumla yüzleşmek zorunda.

"Eminim bunu biliyordur. Bu da sorunun bir parçası, onu korkutuyor.

'İkizleri doğurmak kadar korkutmuyor olmalı.

Zoe, ya da onlara tek başına bakma düşüncesi. Ya o da benim gibi doğum sonrası depresyonu yaşarsa? Onun yanında kim olacak? Her adımda desteğinizi gördüm ve bana karşı bu kadar anlayışlı ve koruyucu olmasaydınız neler olabileceğini düşünmekten korkuyorum.

Caro'nun anneliğin ilk dönemlerinde yaşadığı kâbus gibi mücadeleden bu kadar açık bir şekilde söz etmesi pek sık rastlanan bir durum değildi ve bu Ashley'i şaşırtmıştı. Sevddiği kadını böylesine karanlık bir yerde, hormonlarındaki ve duygularındaki değişime karşı böylesine savunmasız görmek her ikisi için de en kötü zamandı. Hissetmişti Ona gerçek bir yardımda bulunacak gücü yoktu; tek yapabildiği onun uçurumun daha da derinlerine dalmasını engellemek ve iyileşmesi için dua etmektir. Tanrı'ya şükür ki iyileşti.

Sonra Arabella'yı ve düşük yaptıktan sonra yaşadığı ve hala yaşamakta olduğu kalp kırıklığını düşündü.

Evlilik. Yine de her şeye rağmen, başvurabileceği bir ailesi vardı; hepsi onun için oradaydı. Babam da dahil.

Zoe kime sahip olacaktı? Ve özölmesine yardım edecekleri sorun bu muydu?

Bölüm Elli Yedi

Pazar öğleden sonra Angus Noel hediyelerini paketliyordu. Yapması gereken sadece iki hediye kalmıştı, ikisi de kitaptı, bu yüzden güzel ve kolaydı.

Bu her zaman son dakikaya bıraktığı bir işti, çünkü Noel alışverişini her zaman son dakikaya bırakırdı. Ama bu yıl öyle olmadı. Bu yıl tamamen hazırды ve CeeCee'nin dairesinde Elgar'ın Çello Konçertosu'nun açılış notalarını çalarken çıkardığı cılız sesi dinlerken görevin tadını çıkarıyordu onunkinin altında.

CeeCee, kendisine sürpriz olarak verdiği Lindt çikolatalı Advent takviminin ilk kapağını açtığı andan itibaren Noel için hazırlık yapmaya başlamıştı. Daha sonra dairesini dekore etmek ve mükemmel Noel ağacını satın almak için ondan yardım istemek için aşırı hızda çalışmaya başlamıştı. Sıradan bir ağaç işe yaramazdı, CeeCee'nin çok titiz gereksinimlerini karşılaması gerekiyordu; bu gizemli süreç, CeeCee'nin başını bir tarafa eğerek düşünceli bir şekilde bakmasını ve ağacı incelemesi için tutarken bir parmağını çenesine bastırmasını gerektiriyordu.

Kızın Noel coşkusu ona da geçmiş, hatta kendi dairesine birkaç süs bile asmıştı. Dün onu Somerset House'daki açık hava buz pateni pistine götürerek sürpriz yapmış ve CeeCee'nin küçük pistte zarif bir şekilde süzülüşünü, çoğu kendisi gibi süprüntü olan diğer patencilerin arasından süzülüşünü hayranlıkla izlemişti. Aslında düşmemişti ama bu CeeCee'nin onu sıkıca tutması sayesinde olmuştu.

O gece eve döndüklerinde cep telefonuna Ashley'den bir mesaj gelmişti: görünüşe göre anneleri o akşam bir randevuydaydı. Angus mesajın sertliğinden kardeşinin hemen bir yanıt beklediğini anlayabiliyordu - bir şok, hatta belki de öfke.

Ama o bunların hiçbirini hissetmiyordu. Annesi istediğini yapma hakkına sahipti. CeeCee'ye mesajı göstermiş ve o da gülümsemişti. "Aferin annene, biraz eğlenmeyi hak ediyor.

Angus bu düşünceye katılıyordu ama Ashley'in annesiyle babasının geçen yılı geride bırakıp yeniden birlikte olabilecekleri umudunu taşıdığını bildiği için kardeşine hak veriyordu. Angus bir an bile böyle bir sonsuza dek mutlu olma ihtimali olduğunu düşünmemişti. Bunu göremiyordu.

Ayrıca, düşünmesi gereken bir de Zoe vardı. Sadece iyi olduğundan emin olmak ve babasının şu anda nasıl olduğunu bildirmek için ara sıra mesajla onunla temasa geçiyordu. Ona babasının şu anda nasıl olduğunu söylediğinde şok olmuştu.

Babasının panik ataklardan muzdarip olduğunu ve nihayet bir doktorla görüşmek için randevu aldıktan sonra şu anda terapi seanslarına katıldığını ve henüz ilk günler olmasına rağmen bu seansların yardımcı olduğunu söyledi.

Angus, "Sanırım bir süredir kendinden kaçıyor ama bunun farkında değil," diye açıklamıştı, "eğer bu mantıklı geliyorsa.

"Öyle," demişti. "Bu pek çok şeyi açıklıyor.

Angus CeeCee'ye Kasım ayında Zoe'yi görmeye gittiğini söylemişti; ondan bir şey sakladığını düşünmesini istemiyordu ve bu fikri onunla tartıştıktan sonra Zoe'yi babasının gidişatından haberdar etmesi gerektiği konusunda hemfikir oldu. Bu da Angus'a babasının ne kadar CeeCee'nin kız arkadaşı olduğu için çok şanslıydı. Eski sevgilisiyle görüşmesini çok kolay kıskanabilirdi ama kıskanmadı.

Annesinin adil tutumu, bu yılın büyük bir bölümünde babasına ve Zoe'ye karşı takındığı tavırdan utanmasına neden olmuştu. Ama annesi gibi o da bir şekilde, belki de herkesten çok kendisiyle barışık olmanın bir yolunu bulmuştu. Yine muhtemelen bunun CeeCee'yle birlikte olmasıyla çok ilgisi vardı; onunla mutluydu, uzun zamandır olmadığı kadar mutluydu.

CeeCee için mümkün olan en iyi Noel hediyesini hazırlamak için bu kadar zahmete girmesinin nedeni de buydu; onun kendisi için ne kadar önemli olduğunu bilmesini istiyordu. Haftalarca onun gerçekten hoşuna gidecek bir şey düşünmek için kafa patlatmış ve Yo-Yo Ma'nın Amerika'da vereceği bir dizi konserle ilgili bir makale okuduğunu gördüğünde ilham kucağına düşmüştü. Gizlice internete girmiş ve önümüzdeki Şubat ayında New York'taki Lincoln Centre'da vereceği konserin biletleri. Biletler, o sırada ödediği iki gidiş-dönüş uçak biletinden daha pahalıydı.

ama umurunda değildi. Noel sabahı birlikte uyandıklarında CeeCee'nin yüzünü görmek için sabırsızlanıyordu ve kutuyu açtığında içinde Sevgililer Günü'ne denk gelen uzun hafta sonu tatillerinin programı vardı.

Noel gününü onunla birlikte annemlerde geçirmek ilk olacaktı. CeeCee'nin ailesiyle *toplu olarak* tanıştığı zaman. Yine de endişelenmiyordu. Onun uyum sağlayacağını ve herkesin onu seveceğini biliyordu. Nasıl sevmesinler ki?

Aynı zamanda yıllardır babasını ilk kez görecekti ve bazı zor anların olabileceğini bilse de, babasının neden oldu. Bir ömür boyu yetecek kadar kötü duygu ve düşmanlık yaşanmıştı ve o artık bunu istemiyordu.

Alt kattan Elgar'ın Çello Konçertosu aniden durdu. Angus müziğin devam etmesini bekledi ama etmedi.

Yaklaşık yirmi dakika sonra kapı çaldı.

CeeCee'yi içeri almaya gittiğinde "Anahtarını mı unuttun?" diye sordu.

"Benim için hazırladığın sürprizi bozmak istemedim," dedi, kanepenin üzerindeki paketlenmiş hediye yığınının bakarak.

"Peki bu nasıl bir sürpriz olabilir?" diye sordu, onun görüşünü engellemiş gibi yaparak.

'Belki de bana Duport Stradivarius çello ya da Paganini Stradivarius gibi çok abartılı bir şey almışsındır. İkisi de beni mutlu ederdi.

Her iki enstrümanın da değerini biliyordu çünkü onu bu paha biçilmez cellolar konusunda eğitmişti. "Bildiğim iyi oldu," dedi. "Neyse ki dükkânları dolaşmak için hâlâ birkaç günüm var.

Güldü ve ona sarıldı. 'Beni hayal kırıklığına uğratmayacağını biliyordum. Bu arada, annem ziyaretimizi bir kez daha hatırlatmak için aradı.

"Rapor edecek yeni bir şey var mı?

Başını iki yana salladı. "Sadece mevcut tüm planların bir tekrarı.

Gülümsedi. "Bildiğiniz gibi ben de plan yapmakta çok iyiyimdir, bu yüzden anneniz benim tam desteğime sahip.

Ailesinin daveti üzerine, CeeCee'yle birlikte Paris'te, Montmartre'da bir daireleri olduğunu yeni öğrendiği evlerinde kalacaklardı. Bu geziyi dört gözle bekliyordu, her ne kadar şüphesiz CeeCee'nin babasının yakın incelemesi altında olacak.

CeeCee'nin paketlediği hediyelere bakmak için yanına gitmesini izledi.

"Orada paha biçilmez bir çelloya benzeyen bir şey olup olmadığını mı kontrol ediyorsunuz?"

"Hayır, hediye paketiniz üzerinde kalite kontrolü yapıyorum."

"On üzerinden not mu?"

"Sana dokuz"

vereceğim. "Çok"

cömertsin."

"Babanla karşılaştığımda bana nasıl bir işaret vereceğini düşünüyorsun?" diye sordu.

Ona uzun bir değerlendirme bakışı attı, tıpkı Noel ağacı ararlarken başını hafifçe yana eğerek attığı bakışa benziyordu. "Bu soru da nereden çıktı şimdi?"

"Tek kızının kalbini fetheden yabancı hakkında bir fikri olması mantıklı."

"İki şey var Fan Boy, sen yabancı değilsin ve kalbimi fethettiğini kim söyledi?"

"Hmm... bunu bir düşüneyim. Ah evet, kızın kendisiydi."

Kız dudak büktü. "Şu kız, ne zaman sessiz kalacağını hiç bilmiyor. Ona geri döndü ve kollarını omuzlarına doladı. Daha ciddi bir şekilde, 'Kendini küçümseme, annem senin harika olduğunu düşünüyordu ve babam da senin en iyisi olduğunu düşünecek ve nedenini biliyorsun, çünkü öylesin. Bu kadar basit."

Onda sevdiği bir başka şey de buydu, her durumu yüzeysel bir şekilde değil, tüm önemsiz şeyleri göz ardı ederek bu kadar basit görmesi. Önemli olan tek şeye ulaşabiliyordu.

Daha sonra, yatağa girdiklerinde ve CeeCee derin bir uykuya daldığında Angus tekrar anne ve babasını, özellikle de o akşam, kısa süreli misafirliği sırasında yardım konserinde kendisine fikirlerini özgürce söyleyen Sabine'i düşündü. Herkesin bir tür macera yaşaması gerektiğinden bahsetmiş ve annesinin kendine bir sevgili bulmasını savunmuştu. O zamanlar bu ihtimal Angus'a ne kadar uzak gelse de, Ashley'nin dün gece gönderdiği mesaja inanılacak olursa -ki henüz cevap vermemişti- anneleri bu yönde bir adım atıyor gibi görünüyordu.

Sabine ayrıca Angus'un CeeCee'ye bir macera sürprizi yapmasını da önermişti. New York'a sürpriz bir gezi planlamak sayılır mıydı?

Ancak Sabine ile yaptığı o konuşmanın ardından aklına takılan asıl şey, kızının güvenli bir şekilde hareket etmesinden duyduğu pişmanlıktı.

Daha fazlasını hedeflemek yerine rutin bir işi tercih etti ve amatör bir müzisyen olmaya razı oldu. Angus'un naçizane görüşüne göre CeeCee'nin müzik yeteneğinde amatörce hiçbir şey yoktu ama o zaman şüphesiz onun görüşünün tamamen önyargılı olduğunu söyleyecekti. Ve haklı da olurdu.

Ama. Ve bu kocaman bir ama'ydı. Peki ya CeeCee'nin gerçekten sevdiği şeyi yaparak daha fazla zaman geçirmesine yardımcı olmak için yapabileceği bir şey varsa?

Elli Sekizinci Bölüm

Sadece iki terapi seansı görmüş olmasına rağmen Kip iyileşme yolunda ilerlediği konusunda umutluydu.

Tam anlamıyla bir panik atak geçirmeyeli üç haftadan fazla olmuştu ve terapistin de onu uyardığı gibi, bunun her an değişebileceğini bilmesine rağmen, donmuş bir gölün ortasında duruyormuş ve gölün yüzeyinin altından çatlamak üzere olmasından korkuyormuş gibi daha az hissediyordu.

Son seansta terapistle Zoe'yi aldattığını itiraf etmek için kendini zorlamıştı. Kelimeleri ağzından çıkarmak yürek burkacak kadar zor olmuştu ve utanç verici davranışı için hiçbir mazeret öne sürmemişti. Diğer adamın yüzünde herhangi bir şaşkınlık, onaylamama ya da yargılama belirtisi yoktu ama Kip'in Zoe'yi aldattığı için Louisa'ya yaptığından daha kötü hissedip hissetmediğini sormuştu. Kip ona çok daha kötü hissettiğini söylemişti.

"Peki bunun neden olduğunu düşünüyorsun?" diye sormuştu terapist. "Çünkü Zoe'yi seviyorum.

Bu itiraf Kip'in ağzından, cevabını bir saniye bile düşünmeden çıkmıştı. Arabella'nın evine dönerken düşünebildiği tek şey buydu ve o zamandan beri aklından çıkmıyordu.

Terapistle yaptığı iki seansın mı, yoksa işten izin almasının mı, ya da belki de ikisinin birleşiminin mi etkisiyle, ama artık kendini eski haline daha yakın hissediyordu, sanki enerji rezervleri yeniden doldurulmuş gibiydi. Bu yenilenen enerjiyle birlikte doğru düşünme ve olayları daha net görme yeteneği geldi. Bu düşünce berraklığıyla birlikte Zoe'ye olan duygularının, onu her zaman olduğu kadar çok sevdiğinin güçlü bir farkındalığı geldi.

Bu yüzden şimdi onu görmeye gidiyordu ama evine yaklaştığı her kilometrede endişesi daha da artıyordu.

Bu sabah işe döndüğü ilk gündü ve mümkün olan en kısa sürede Zoe'yle konuşmaya niyetliydi. Ona mesaj atabilir ya da telefon edebilirdi ama ilk yaklaşımı yüz yüze yapmak istemişti, böylece birlikte oturup konuşabilecekleri bir zaman ayarlayabileceklerdi.

Ama otoparkta Mini'sinden hiçbir iz yoktu. Kendi kendine, ofisinin penceresinden dışarı bakıp bir kez daha otoparkı tararken, Noel'e bu kadar yaklaşmışken - yarın Noel arifesiydi - tatile erken başlamış olmasının mümkün olduğunu söylemişti. Yine de bir şeylerin ters gittiğine dair şüphesi peşini bırakmıyordu, bu yüzden öğle yemeğinden sonra ofisine gidip orada olup olmadığını öğrenmeye çalışmıştı.

İlk konuştuğu kız bir şey söylemeye yanaşmamıştı ama sonra küçük fuayede başka bir kız belirdi ve her ne kadar onu onaylamadığı belli olsa da daha açık sözlüydü. Onu Zoe'nin arkadaşı Phoebe olarak tanıdı ve ona söylediklerinden sonra ofisine gidip arabasının anahtarlarını aldı.

Kadının onu nasıl karşılayacağı ya da konuşabilmeleri için içeri alıp almayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama konuşmak zorundaydılar. Böyle devam edemezlerdi. Hatalı olduğunu biliyordu. Her şeyi yanlış yapmıştı ve bundan daha fazla utanamazdı.

Arabella'nın dün gece yaptığı bir şey utancını daha da artırmıştı. Louisa'nın kendisi için yaptığı bir fotoğraf albümünü getirmişti. İnternette fotoğraf yükleyerek oluşturduğunuz albümlerden biriydi ve birkaç gün sonra postayla güzel bir şekilde sunulmuş bir hatıra kitabı geliyordu. Louisa'nın torunlarının ilk yıllarında çektikleri yüzlerce fotoğrafı karıştırdığını ve Arabella'ya Noel hediyesi olarak iki albümde yer alması için en iyilerini seçtiğini hatırlıyordu ve Giles ve Ashley ve Caro. Albümlerin arkasına Arabella ve Ashley'nin yeni doğmuş ikizler olarak çekilmiş birkaç eski fotoğrafını da eklemişti.

O eski fotoğrafları görmek Kip'in anılarını tazelemiş, Ashley ve Arabella'nın dört hafta erken doğduklarında ve 5 lbs 7oz ve 5 lbs 6oz ağırlığında olduklarında ne kadar küçük olduklarını hatırlatmıştı - Ashley daha ağırdı. Buna kıyasla Angus doğduğunda çok sağlam bir bebek gibi görünmüştü. Ama ikizler o kadar küçük ve savunmasızdı ki, elleri ancak başparmağını saracak kadar büyüktü.

Tırnakları bir biber çekirdeği kadar bile büyük değil, derileri neredeyse yarı saydam. Bu

onun için ilk görüşte aşk olmuştu ve o kadar hayran kalmıştı ki Louisa bu iki mükemmel küçük varlığı yaratmıştı. Elbette tüm ebeveynler böyle hisseder, hiçbir şeyin sizi gerçekten hazırlayamayacağı yaşam mucizesi karşısında huşu ve şaşkınlık içindedir, ancak o sırada tüm dünyanız bu tamamen dönüştürücü ana ve bebeğinizin şimdiye kadar doğmuş en mükemmel olduğuna dair sarsılmaz inancınıza odaklanmıştır.

Arabella ve Ashley'i ilk kucağına aldığı anda yaşadığı şiddetli koruyucu sevgiyi hâlâ hatırlayabiliyordu. Bunu Angus için de hissetmişti, Peggy ve Heidi doğduklarında da.

Dün gece yatakta uyuyamadığında, düşünceleri sürekli olarak yadsınamaz bir gerçeğin etrafında dönüyordu: Zoe yakında iki çocuk doğuracaktı.

Sevilmeyi ve korunmayı hak eden savunmasız bebekler. Nasıl olur da onların hayatlarının bir parçası olmazdı? Ve Zoe'nin de.

Ama artık çok mu geçti?

Tam Zoe'nin yoluna sapmış ve ona söyleyeceklerini endişeyle hazırlıyordu ki, ileride gümüş renkli bir Volkswagen Polo'nun kaldırımından ayrılıp uzaklara doğru gittiğini gördü. Çılgınca bir an için bunun Louisa'nın arabası olduğunu düşündü ve eğer bu kadar meşgul olmasaydı, plakayı görebilir ve onun olmadığından emin olabilirdi. Elbette o değildi, dedi kendi kendine, gümüş bir araba için en yaygın renkti, herhangi biri olabilirdi. Hem onun burada ne işi olabilirdi ki?

Zoe'nin evine varmadan önce arabayı durdurdu, onun kendisini pencereden görmesini istemiyordu. İçindeki seli durdurmak için zamana ihtiyacı vardı.

adrenalin aniden vücudunda dolaşmaya başlamıştı. Şimdi sinirlerine hakim olamamanın ya da endişesinin onu alt etmesinin zamanı değildi. Terapistin panik atak geçirmeye başladığını hissettiğinde kullanmasını tavsiye ettiği gevşeme tekniğini, yani kendini özel ve sakin bir yerde hayal etme tekniğini hatırlayarak gözlerini kapadı ve kendini güneşten kavrulmuş çimlerin üzerinde uzanmış, güneşin sıcak ışınlarının önce parmaklarını, sonra avuç içlerini, ardından da kollarını, boynunu ve göğsünü ısıttığını hayal etti. Ardından, sıcaklığın ayaklarından, ayak bileklerinden, bacaklarından ve leğen kemiğinden geçerek midesine, oradan da göğsüne ulaştığını ve tüm gerginlik ve endişenin uzaklaşmaya başladığını hayal etti.

Yaz tatillerinde peynirli ve turşulu bir sandviçle bisikletiyle yola çıktığı çocukluğundan kalma güzel bir anıydı

Bir mısır gevreği paketinden çıkan bir parça yağlı kağıda sarılmış ve gitmeyi sevdiği gizli yere doğru pedal çeviriyordu. Nereye gittiğini kimseye söylemez ya da okul arkadaşlarından hiçbirini kendisine katılması için davet etmezdi. Bu tamamen kendisi için yaptığı bir şeydi. Evden kaçmak için yaptığı bir şeydi,

Bu onun için bencillikti ama bazen babasının kazasından beri evin üzerinde asılı duran gölgeden kurtulmaya ihtiyacı vardı.

Bir keresinde Louisa'ya çocukken tek başına bisiklete bindiğini ve bundan ne kadar keyif aldığını anlatmış, Louisa da aynı şeyi bir yetişkin olarak da yapabilmesi için kendisine bir bisiklet almasını önermişti. Ama o bunu hiç yapmamış. Bakmaları gereken üç küçük çocukları varken bu kadar bencilce bir şey yapmanın yanlış olduğunu düşünmüştü.

yeni bir iş kurmak ve Charity Cottage'ı yeni evlerine dönüştürmek için.

Vücudunun artık o anki heyecanla karıncalanmadığının bilincindeydi. adrenalin salgıladığını ve kendini yeniden normal hissettiğini fark edince gözlerini açtı.

Her biri

Panik atak tehdidini olduğu yerde durdurmak için bu basit tekniği uyguladığında, gerçekten işe yaradığına hayret etti. Her ne kadar inanılmaz, hatta gizemli olsa da, kendine bu şekilde yardım edebilmek onun için doğru yönde atılmış önemli bir adımdı.

Bu, Louisa'nın biriyle çıkacağını öğrendikten sonra Ashley'e söylediği benzer bir şeyin yankısıydı. "Bunun olması kaçınılmazdı," demişti. 'Annen yeni bir yöne doğru ilerliyor, doğru ve uygun olan da bu.

"Ama bu tür bir adım atmak için çok erken değil mi? Ashley sormuştu.

'Ne yapacağına ve kiminle görüşeceğine kendisi karar verir. Başka hiç kimsenin ona ne yapacağını söylemeye hakkı yok, ne senin, ne de benim.

Aynı anlayışı Zoe'ye de göstermesi gerekecekti. Ondan bol bol özür dileyebilir ve onu hâlâ sevdiğini söyleyebilirdi ama bundan sonra ne olacağına sadece o karar verebilirdi.

Bölüm Elli Dokuz

'' Arka arkaya iki beklenmedik ziyaretçi, şanslı günümde olmalıyım," dedi Zoe, Kip'i gördüğünde yaşadığı şaşkınlığı gizlemeye çalışarak.

"Kötü bir zaman mı?" diye sordu.

Adamın sesindeki endişeyi duydu ve sanki nefesini tutuyormuş ya da bir yarasını tedavi ediyormuş ve hareket ederek kendine daha fazla acı vermekten kaçınmaya çalışıyormuş gibi kendini doğal olmayan bir şekilde sert tutuşunda gördü.

"Hiç de değil," dedi ve onu içeri almak için kenara çekildi.

Ama tereddüt etti, bir ayağı eşiğin onun tarafında, diğeri hâlâ dışarıda, kapının eşiğindeydi. "Seni sıkıntıya sokmadığıma emin misin?"

Bunun için biraz geç, diye düşündü ikizler giderek genişleyen rahminin içinde kıpırdanmaya başlarken. Sanki babalarının sesi onları uykularından uyandırmıştı. *Uyanın,* diye birinin diğerine söylediğini hayal etti, *bu ilginç olacaktı.* Daha büyük olasılıkla, Kip'i görünce nabzının yükselmesi nedeniyle kıpırdanmaları tansiyonunu yükseltmiş olabilirdi.

"İkimiz de donarak ölmeden içeri gel," dedi, kış soğuğu içeri girerken ve Kip bir ayağı hâlâ kapının eşiğinde, zamanın içinde donmuş gibi durmaya devam etti. Bu, gelecekte işlerin nasıl olacağının bir göstergesi miydi, yarı içeride yarı dışarıda bir baba?

Gerçekten hoş karşılandığını belli etmek için paltosunu almayı teklif etti ve merdivenin dibindeki tırabzanın üzerine koydu, ardından da atkısını. Eşarbın, geçen Noel'de ona aldığı yeşil ve mavi kaşmir eşarp olduğunu fark etti.

Dar koridorda birbirlerine bu kadar yakın durduklarında, tıraş losyonunun tanıdık kokusunu duydu ve bir anda ona aşık olma anısıyla doldu. Onu sevdiğini ve onun da kendisini sevdiğini fark ettiği zamanki gibi bir duyguyu daha önce hiç tatmamıştı. Bu ona kendini yenilmez hissettirmişti, sanki her şey ve her şey onun için mümkünmüş gibi. Kip'in boşanması ve ailesiyle birlikte bir çift olarak önlerinde ne tür zorluklar olursa olsun, mutlulukları ve aşılmaz bir sevgi kalkanıyla korundukları için üstesinden geleceklerine tamamen ikna olmuştu. Kendini tamamlanmış hissettiği o ilk haftalarda ve aylarda, herkesin Hayatının geri kalanını onunla geçirmek isteyen bir adam tarafından sevildiğini bilmenin verdiği coşkuyla doluydu. İşleri bozabilecek hiçbir şeyin olmadığından emindi.

Olması dışında.

'İyi görünüyorsun,' dedi.

"Dev gibi görünüyorum demek istiyorsun," dedi kısa bir kahkaha atarak. "Bir içki ister misiniz?"

"Bu harika olur, teşekkür ederim.

'Çay mı kahve mi? Ya da sıcak çikolata. Ben de içmeden duramıyorum. Belki de bu yüzden bu kadar büyüğüm.'

"Kahve lütfen," dedi. 'Sadece hazır olsun. Zahmet etmeyin.'

Sakin ol, demek istedi. Bu kadar garip olmayı ya da benden korkmayı bırak.

Mutfığa doğru gittiler. "Oturun, ben de çaydanlığı koyayım. Kadın fincanları seçip birine bir poşet toz sıcak çikolata, diğerine de hazır kahve koyarken, adam bir soruyla onu şaşırttı.

"Daha önce bir ziyaretçiniz olduğunu söylemişsiniz. Beni ilgilendirmediğini biliyorum ama kimdi o?"

Elinde bir çay kaşığı, arkasını döndü. 'Karınızdı. Yani eski karın.'

"Louisa?"

"Evet, tabii benim bilmediğim başka bir eski eşiniz yoksa.

Yorumu niyet ettiğinden daha sert çıkmıştı ve kaşlarını çatı.

"Özür dilerim," dedi, "aptalca bir şey söyledim. Birden en az onun kadar gergin görünmeye başlamıştı. İkisnin de rahatlaması gerekiyordu, yoksa buraya gelmesiyle hiçbir şey elde edemeyecekti, çünkü buraya bir amaçla geldiği açıktı. İyi ya da kötü, kendisinin ve çocuklarının nerede olduğunu bilmesi gerekiyordu.

onunla birlikte duruyordu. Dahası, ona karşı dürüst olma şansını elde etmesinin zamanı gelmişti. Ve umarım o tekrar kaçmadan.

"Gelirken arabasının yoldan çıktığını gördüğümü sandım," dedi, "ama kendi kendime o olamayacağını söyledim çünkü Louisa neden seni görmeye gelsin ki?"

"İster inanın ister inanmayın, nasıl olduğumu görmek istedi. Ayrıca bana sormak istediği bir şey varmış."

Çaydanlık kaynarken, Zoe içeceklerini hazırlamak için Kip'ten uzaklaştı ve sıcak çikolatasını doldurmak için kalori yüklü krema almak üzere buzdolabını açma dürtüsüne direndi. İçeceklerini küçük masaya götürdü ve onun karşısına oturdu.

"Peki," dedi, "*seni* buraya getiren nedir? Ve benim işte değil de evde olduğumu nereden bildin?"

"Arkadaşın Phoebe bana doktorun dinlenmeni emrettiğini, bir komplikasyon olduğunu söyledi."

"Phoebe ile konuştun mu?"

Başını salladı. "Seni ofisinde bulmak istedim, böylece düzgün bir şekilde konuşmayı ayarlayabilirdik."

"Neden beni aramadın? *Her normal insan gibi o da bunu* söylemek istedi ama söylemedi."

"İşleri yüz yüze yapmak istedim."

"Buraya son gelişinde bunu yapmaya pek hevesli görünmüyordun."

Kahvesinin bir kısmını içti ve gözlerini kar küresine dikti. tam karşısındaki rafta duruyordu. Sanki bir ömür önceymiş gibi gelen bu kar küresini, Prag'a gittiğinde bir Noel pazarından satın almıştı. Bir grup arkadaşıyla birlikte içki, kulüp ve genel olarak taşkınlık dolu bir hafta sonu geçirmek için oraya gitmişti. Yirmili yaşlarındaki o kaygısız kızdan ne kadar farklıydı şimdi.

"Kaçıp gittiğim için özür dilerim," dedi Kip, bakışları tekrar ona dönmüştü. "Bunu yapmana ne sebep oldu? Bir dakika önce iyiydin, sonra gitti."

"Bebeklerin çerçeveli ultrason fotoğrafını gördüm. Beni dehşete düşürdü. Bu şekilde tepki verdiğim için ne kadar utandığımı anlatamam. Bakışlarını indirdi ve ellerini kahve fincanının etrafında kavuşturdu. "Ama kendimde değildim. Kulağa en acınası mazeret gibi geliyor."

Sıcak çikolatasından bir yudum aldı ve ardından bir yudum daha aldı, kelimelerini özenle seçmek istiyordu. "İyi olmadığını biliyorum Kip," dedi.

Nazikçe, 'panik atak geçirdiğinizi ve şu anda bir terapistte gittiğinizi. Bunun sizin için zor olduğunu biliyorum.

Kaşları tekrar çatıldı. "Bunu sana Louisa mı söyledi?

'Seninle ilgili konuştuk, evet, ama beni bilgilendiren Angus oldu. Sen ve ailen hakkında ve hepsinin senin tekrar iyi olmanı nasıl istedikleri hakkında. Çok endişelendiler... benim gibi,' diye ekledi. "Umarım seni ne kadar çok sevdiklerinin farkındasıdır.

İçini çekti. 'Biliyorum ve yaptığım onca şeyden sonra bu çok aşağılayıcı. Kendimi daha da suçlu hissettiğim için durumu daha da kötüleştiriyor.

"Gördüğüm kadarıyla onlar sizi affetmiş, belki de siz kendinizi affetmeyi denemelisiniz.

Adam kahve fincanına baktı, sonra fincanı dudaklarına götürdü. Kadın onun söylediklerine cevap vermesini bekledi ama cevap vermedi. Bunun yerine ona bir soru sordu.

"Phoebe'nin bahsettiği komplikasyon... ciddi mi?

Arkadaşının Kip'e ne söylemiş olabileceğini merak ediyordu - Phoebe herhangi bir nedenle durumu kasten abartmış olabilir miydi? - Zoe başını salladı. 'Çok ciddi değil. Kan basıncım olması gerekenden daha yüksek ve gün geçtikçe ayak bileklerim şişiyor, bu yüzden izin aldım. Yeni yılda işe dönebileceğimden şüpheliyim.

"Ama kendinizi iyi hissediyorsunuz?

"Dürüst olmak gerekirse çok sıkıldım. O kadar sıkıldım ki kendime örgü örmeyi öğretmeye çalışıyorum. Bir elini karnının üzerine koydu. "Doğduklarında ve onlara yaptığım her şeyi giydiklerinde bu ikisine acıyacağım. Kesik bir kahkaha attı.

"Ne giyerlerse giysinler iyi görüneceklerinden eminim," dedi. "Bebekler böyledir, ister istemez sevimli görünürler. Sesi yumuşak bir şefkat notası almıştı. "Cinsiyetlerini biliyor musun?

"Evet. Bilmek ister misin?

Yutkundu. "İsterdim.

"Her birinden bir tane.

Adamın yüzünde sevinçli bir gülümseme belirdi ve bu onun da gülümsemesine neden oldu. "Bu harika," dedi adam. 'Tabii ki iki erkek ya da iki kız da aynı derecede harika olurdu.

"Ne demek istediğinizi anlıyorum. Ama bir kız ve bir erkek fikri hoşuma gidiyor." "Herhangi bir isim seçtiniz mi?

"Henüz değil. Bir tercihiniz var mı?"

Soru karşısında irkilmiş görünüyordu; yüzündeki gülümseme kaybolmuştu. "Bir tercih yapma hakkım olduğunu sanmıyorum," diye mırıldandı, fincanını önündeki kare bardak altlığına bıraktı ve masanın kenarıyla tamamen paralel olacak şekilde hareket ettirdi.

Ne düşündüğünü merak ederek ona baktı, gerçekten baktı. Parmağını bardak altlığının kenarında gezdirirken yine kaşlarını çatıyordu ve gözlerinin iki yanındaki ve ağzının etrafındaki çizgilerin hatırladığından daha belirgin olduğunu görebiliyordu. Yüzünde bir ifadesinde de savunmasız bir yoğunluk, çaresiz bir mutsuzluk vardı. kalbinin ona duyduğu sevgiyle çarpmasına neden oldu. Yoksa kaybettiklerine üzülerken mi tepki veriyordu?

Hissettiği şeyin aşk olduğuna ve her şeye rağmen bir şekilde ilişkilerinin bitmesine rağmen ayakta kalabildiğine inanmak istiyordu.

Hâlâ Kip'e bakarak, 'Oturma odasına geçelim. Orada daha rahat ederiz. Yorum yapmadan ayağa kalktı ve onu takip etti.

Adam kanepeye, kadın da Noel ağacını yerleştirmek için kanepeye yaklaştırdığı her zamanki koltuğuna yerleştikten sonra, yanındaki küçük masayı ve örgü örmeyi öğretme girişiminin kanıtlarını gösterdi. "Gördün mü," dedi, "örgü konusunda şaka yapmıyordum.

"Ne olacak?

"Yeni doğmuş bir bebek için bir ceket olması gerekiyordu, ama bu hızla gidersem her şey olabilir.

"Çocukken annem bana örgü örmeyi öğretmişti," dedi. "Gerçekten mi?

"Nedenini hatırlamıyorum ama talimatlarını harfiyen uyguladığımı ve yaptığım şeyden oldukça memnun kaldığımı hatırlıyorum.

"Ne yaptın?

"Babam için bir eşarp. Sanırım acı çekerek takıyordu.

Zoe, Kip'i babasına kendi yaptığı bir atkıyı hediye eden küçük bir çocuk olarak hayal etmeye çalışarak, "Kulağa beceriksizce bir geçiş gibi gelecek ama umarım buraya acı çekerek gelmemişsinizdir," dedi.

"Üzgün değilim. Geldim çünkü... çünkü sana nasıl davrandığımı için gerçekten üzgün olduğumu bilmeni istiyorum. İnan bana, zamanı geri alabilseydim, alırdım.

Louisa'ya da aynı şeyi söylediğini hatırlayarak, 'Ama ne zaman? İlişkimize başlamadan önce mi yoksa sana hamile olduğumu söylediğimde mi?

"O anlardan hiçbirisi değil. Hamileliğe devam edeceğini söylediğinde seni gerektiği şekilde sevedimeğim ve destekleyemediğim zamandan bahsediyorum. Seni fena halde hayal kırıklığına uğrattım.

"Evet," dedi basitęe. "Yaptınız. Ama dürüst davrandın, işin içinde numara yoktu.

"Bir numara vardı. Gördüğünüz gibi, kendime, yarattığım karmaşadan uzaklaşır ve ondan saklanırsam bir şekilde sihirli bir şekilde kendiliğinden czleceğini iddia ediyordum. Ama hayat öyle değil. Eylemlerimizin sonuçları vardır ve

Bundan asla saklanamazsınız.

Gergin bir beklentiyle ağzı kuruyarak, "Geriye sen kalıyorsun" dedi. Tam olarak nerede?

'Eğer izin verirsen, cocuklarımızın hayatında düzgün bir rol oynamak istiyorum. Onların babası olmak istiyorum ve böyle olduğumu bilmelerini istiyorum.

Çocuklarımız kelimesini ilk kez duyuyordu ve bu onu sarstı. Ama neyin sarsıntısı? Rahatlama mı? Mutluluk mu? Endişe mi?

"Yapılacak doğru şeyin bu olduğunu düşündüğünüz için mi bu işe dahil olmak istiyorsunuz?" dedi. 'Eğer durum buysa, o zaman bir görev olarak rol oynamanın hiç kimse için, en azından cocuklarımız için adil olduğunu düşünmüyorum.

Başını iki yana salladı. 'İstediğim bu değil, gerçi ne istediğimi söylemeye hakkım olmadığını biliyorum ama gerçek bir baba olarak düzgün bir şekilde dahil olmak istiyorum çünkü ben buyum. Ben onların babasıyım ve hiçbir şey bunu değiştirebilirim. Ama eğer benim bu işe karışmamı istemiyorsanız, o zaman isteklerinizi kabul etmek zorundayım.

"Fikrini değiştiren ne oldu?" diye sordu.

"Birçok şeyin birleşimi," dedi. 'Tekrar doğru düşünebilmek ve sana karşı hissettiklerimin kaybolmadığını, hala orada olduğunu ama herkesi hayal kırıklığına uğratma korkusunun altında gömülü olduğunu fark etmek, benden istediğin adam olamayarak seni hayal kırıklığına uğratmak.

Ona şaşkın şaşkın baktı. 'Ama sen sadece kendin olmalıydın, Kip. Tek ihtiyaım olan buydu. Sadece kendin olman, aşık olduğum adam olman.

"Onun kim olduğunu unutmuştum," dedi sessizce. 'Belki de gerçekte kim olduğumu uzun zaman önce kaybetmiştim. şu anda tek bildiğim seni özlediğim. Seni çok zlyorum. Ona doğru eğildi. "Eski hayatımdan vazgeçtim çünkü sana aşık oldum Zoe ve hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istedim ve-

"Ama daha fazla cocuğun babası olmak için eski hayatından

vazgeçmedin, değil mi?" diye sözünü kesti. "Planın asla bu değildi, değil mi?"

'En iyi yapılmış planlar nadiren bizi gerçekten mutlu eden planlardır. Ama bir zamanlar sahip olduğumuz şeyi artık istemiyorsan bunu anlarım, özellikle de muhtemelen onu zaten yok ettiğim için.

Ellerini karnının üzerine koyan Zoe derin bir nefes aldı. Bu muydu Kip'in önerdiği şey mümkün olabilir miydi? Yoksa hamile kalmadan önce kaldıkları yerden devam edebilecekleri konusunda kendilerini mi kandırıyorlardı? "Bütün bunlar büyük bir şok oldu," dedi, sanki ikizler içinde kavga ediyormuş gibi ellerinin altında bir dizi hızlı hareket hissederek,

dirsekler ve ayaklar itişip kakışıyordu. *Güzelce oynayın!* dedi sessizce onlara. "Ne diyeceğimi bilemiyorum.

'O zaman hiçbir şey söyleme. Gidip söylediklerimi düşünmene izin vereceğim. Aniden ayağa kalktı.

'Hayır,' dedi, 'gitme. Henüz gitme. Bunu yaparsan bu konuşmayı hayal ettiğimi düşünebilirim.

Yüzünden bir gülümseme hayaleti geçti. "Ben de hayal edebilirim. Sehpanın etrafından dolaştı ve gelip kadının önünde yere çömeldi. Kadının ellerini kendi elleriyle kavradı. 'Sana kendimi kanıtlamaya çalışmak istiyorum.

... eğer bana izin verirseniz. Eğer çok geç değilse.'

Yüzü onunkine o kadar yakındı ki, daha da yaklaşıp onu öpmek dünyanın en kolay şeyi olabilirdi. Ve birden çok baştan çıkmıştı. Bunun bu kadar kolay olabileceğine ve yaşadıkları acının hiç yaşanmadığına, aynı Kip ve Zoe olduklarına inanmak cazip gelmişti.

Ama aynı değıllerdi. Değışmişlerdi.

Ama ya bu iyi bir şeyse? Değışim büyümenin anahtarı değil miydi? Bir insan hiç değışmezse aynı kalırdı, risk almaktan korkardı, hayattan en iyi şekilde faydalanmaktan korkardı.

"Hayatımızı değıştirecek büyük kararlar almadan önce," dedi, "sana bir şey söylemek istiyorum.

"Devam et," dedi endişeyle.

'O kadar endişeli görünme, kötü bir şey değil. Louisa daha önce buradayken bana sorduğu bir şeydi. Kulağa inanılmaz gelse de, Noel'i seninle ve ailenle geçirmem için beni davet etti.

"Öyle mi?

"Teklifin iyi niyetli olduğunu biliyorum, ama cömert olduğu kadar da ürkütücü.

"Söyleyeceğim.

"Peki ne düşünüyorsun?

"Bence bu, aramızdaki ilişkinin yeniden yürümesini sağlamak için atmamız gereken ilk önemli adım.

'Katılıyorum,' dedi.

Altmışıncı Bölüm

Noel sabahı Louisa kahkaha sesleriyle uyandı. Ses, Angus ve CeeCee'nin kaldığı, kendisinininkinin üst katındaki yatak odasından geliyordu.

En küçük oğlunun bu kadar mutlu olduğunu duymak ve onu CeeCee'ye bu kadar aşık görmek harikaydı. Louisa'nın CeeCee'nin Angus'u sevdiğini bildiğini söylemesi küstahlık olurdu ama öyle olduğuna inanmak için her türlü nedeni vardı. CeeCee'nin

Paylaştıkları bakışlar, farkında olmadan birbirlerinin hareketlerini ve tavırlarını yansıtmaları biçimleri ve aralarındaki kolay uyum Louisa'ya bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu: birbirlerine mükemmel bir şekilde ayak uyduran bir çift olduklarını.

Dün akşam yemekte ona CeeCee'nin dairesini kiraya verip Angus'un yanına taşınacağını, böylece müziği tam zamanlı bir kariyer haline getirip getiremeyeceğini görmek için işini bırakabileceğini söylemişlerdi.

'İşler yolunda gitmezse,' demişti, 'en azından elimden gelenin en iyisini yaptığımı söyleyebileceğim.

Angus, 'Bu işi başaracaksın, biliyorum,' demişti.

CeeCee onun koluna şakacı bir yumruk indirdi. "Bunu söyleyen tamamen tarafsız ve tamamen objektif bir erkek arkadaş, ki onun yanına taşınmam benim fikrimdi.

"İkiniz için de yeni başlangıçlara," dedi Louisa, kadehini kaldırıp onlarınkiyle tokuşturarak.

Bu da Angus'un Si ile yeni bir başlangıç yapma olasılığı konusunda onunla alay etmesine yol açmıştı.

Çocuklarından Si ile olan 'randevusu' hakkında epeyce yorum gelmişti. Ashley onu sorgularken biraz daha az neşeli davranmıştı ama o buna aldırmamıştı. Onun bu düşünceye neden karşı çıktığını anlamıştı.

biriyle görüşmesini istemiyordu. Sadece korumacı davranıyordu. Arabella daha çok Si ile ne zaman buluşacakları konusunda endişeliydi.

Louisa işleri aceleye getirmemeleri konusunda belli belirsiz sesler çıkarmıştı. Si'ye Noel'de onlara katılmasını önerdiğinden ve Si'nin zaten planları olduğu için bu daveti geri çevirdiğinden hiç bahsetmemişti. Ona bunu sorması belki de düşüncesizceydi ama yeni Louisa'nın çok daha düşüncesiz olacağına karar vermişti. Hatta pervasız.

Si'yle yemeğe çıkmak harika bir pervasızlık gibi gelmişti. Kocası olmayan bir adamla eğlenen bu kadın da kimdi, diye düşünüp durmuştu. Akşamla ilgili her şey

Si'nin onu ışıklarla süslenmiş ve güzelce dekore edilmiş restorana götürmek için geldiği andan itibaren mükemmeldi.

Noel ağacı. Yemekler de mükemmeldi, her biri ayrı bir zevkti. Masanın karşısında oturan Si ise koyu mavi şık bir takım elbise ve açık yakalı, soluk pembe bir gömlek giymişti ve itiraf etmeliydi ki oldukça muhteşem görünüyordu. Kendi kıyafeti ve makyajı için epey çaba sarf ettiği için memnundu. Bir akşam dışarı çıkarken ne giyeceği konusunda bu kadar dikkatli düşünmek zorunda kalmayalı uzun zaman olmuştu.

Yemek boyunca rahatça sohbet ettiler ve birbirlerini bir anekdotla ya da başka bir şeyle güldürdüler. Onunla ilk tanıştığında, taşınma niyetiyle evi boşalttığını söylediğini hatırlayarak, şimdi evini satılığa çıkarmaya hazır olup olmadığını sormuştu. Bunu yapmak için yeni yıla kadar beklediğini söylemişti ama bu kez gerçekten nereye yerleşmek istediğine henüz karar vermemişti. Ashley'e evini satmasını tavsiye etmek üzereydi ki aklına daha iyisi geldi. Belki de karıştırmak

iş ve eğlence pek de iyi bir fikir değildi. Hem Si oğlunun bir emlakçı olduğunu biliyordu, noktaları kendisi birleştirebilirdi.

Bunun yerine ona geçmiş ilişkilerini ve neden hâlâ bekâr olduğunu sormuştu. Adam gülmüş ve ardından onunla internet üzerinden flört deneyimlerine dair komik ve bazıları o kadar da komik olmayan hikâyeler paylaşmaya devam etmişti. Tam bir mayın tarlası gibi görünüyordu.

"Her şey o kadar da kötü değildi," diye açıklamıştı Si, "birkaç hoş kadınla tanıştım ama aramızdaki şeyler bir anda bozuldu. Eğer doğru değilse, doğru değildir ve bunu kabul edip yola devam etmek en iyisidir.

Bu yorum, Kip'in evlilikleri hakkında ne hissettiğini anlatmaya çalışırken ona söylediği şeyi akla getirmişti. Hiç söylememişti "söndü" kelimesi kadar iyi.

Si'nin akşam boyunca Louisa'dan arkadaşlığından başka bir şey beklemek için açık bir hareketi olmamıştı, onu değirmene bıraktığında bu hem bir rahatlama hem de paradoksal olarak bir hayal kırıklığı olmuştu. Acaba daha fazlasını düşünecek kadar seksi ya da çekici olmadığı için mi, günümüz tabiriyle 'arkadaşça' davranmıştı? Sadece iyi bir dinleyici miydi? Cazibesi bu muydu?

Ama ertesi sabah ona güzel bir buket çiçek gelmişti. Beraberinde gelen bir kartın üzerinde şu sözler yazılıydı:

Harika bir akşam için teşekkür ederiz, bir dahaki sefere sabırsızlanıyoruz! Si. X

Belki de o kadar da 'arkadaş zonu' olmamıştı. Bu düşünce ona eşsiz bir heyecan vermişti ve buket için teşekkür etmek üzere hemen mesaj attı. Adamın yanıtı, ona bir şey vereceği için öğlen saatlerinde evde olup olamayacağını sormak olmuştu.

Yaklaşık bir metre boyunda ve bir metre eninde, kırmızı ve yeşil kâğıtlara ustalıkla sarılmış ve büyük bir gümüş fiyonkla tamamlanmış devasa bir kutu olduğu ortaya çıktı. Şaşkına dönmüştü ve karşılığında ona verecek bir şeyi olmadığı için özür diledi.

"Özür dileyen bir şey yok," dedi ve kutuyu nereye koymasını istediğini sordu.

"Noel ağacının yanında olsa iyi olurdu," demişti, bir heyecan daha hissederek. Bu kadar büyük bir kutunun içinde ne olabilirdi ki? Sürprizleri severdi ve Si kesinlikle sürprizlerin adamı olduğunu kanıtlıyordu.

"Bir içki ve kıymalı turta ya da bir dilim Stollen keki için vaktin var mı?" diye teklif etti.

"Hayır demekten nefret ediyorum," demişti, "ama yeni bir mutfak için fiyat teklifi verebilmem için Cavendish'te biriyle görüşüp ölçü almam gerekiyor.

Kapıdaydılar ve vedalaşmak üzereydiler ki, "Dün gece gerçekten çok eğlendim" dedi. Umarım benzer bir şeyi tekrar yapabiliriz. yakında.'

"Ben de isterim," demişti. İçinden gelen bir dürtüyle ona Noel günü ne yapacağını sormuştu.

"Günü arkadaşlarımla geçirmek için Woodbridge'e gidiyorum. Neden?"

"Muhtemelen aptalca bir fikirdi ama buraya gelmeni önerecektim.

"Ailen adına konuşamam ama bana hiç de aptalca gelmedi.

Büyük bir aile buluşmasına izinsiz girmiş olmaz mıyım? Eski sevgilinin geleceğini söylememiş miydin?

"Evet," demişti, "işte bu yüzden aptalca bir fikirdi.

"Boks Günü akşamı döneceğim, o zaman konuşup bir şeyler ayarlamaya ne dersiniz?

'Dört gözle bekliyorum,' demişti.

İşte o zaman eğildi ve dudaklarını kızın ağzına dayayıp onu öptü. Sonra eli yanağına gitmiş ve öpücük birkaç saniye sürmüştü. Çok nazikçe, çok şefkatle. Bir yanı onu öpenin Kip olmadığını, başka bir adam, oldukça hoş bir adam olduğunu düşünmeye alışmak için garip bir ihtiyaç hissetmişti. Onu el sallayarak uğurladığında içinde bıraktığı mutluluk hissinden şüphe yoktu.

Hayatına devam etmek için bu nasıl? diye düşünmüştü.

Bu da aklına Kip ve Zoe'yi, ama özellikle Zoe'yi getirmişti. O nasıldı? Noel'de arkadaşlarıyla mı olacaktı? Geçen yıl Kip ailesiyle birlikteyken ve Boxing Day'de şok edici açıklamasını yapmaya hazırlanırken yaptığı şey bu muydu? Yoksa sevgilisini görme özlemiyle tek başına mıydı?

Garip bir şekilde, bu düşüncelerin hiçbirisi Louisa'da birkaç ay önce yaratacakları öfkeli incinme düzeyine yakın bir etki yaratmamıştı. Hissettiği şey üzücü bir pişmanlıktı. Ve eğer biri için üzülyorsa, o da Kip ve Zoe'nin içinde bulundukları çıkmazdı. Buna karşılık her şey çok kolaydı. Çok kısa bir süre içinde kendine yeni bir hayat kurabileceğini ve hatta Kip ile Zoe'yi affedebileceğini kanıtlamıştı. Affetmekte zorlandığı şey ise Kip'in Zoe'ye o şekilde davranmasıydı. Tanıdığı ve sevdiği Kip bu değildi ve onun da içten içe gerçek Kip'in bu olmadığını bildiğinden bir an bile şüphe duymuyordu. O zalim bir adam değildi.

Noel arifesinden bir gün önce, kız kardeşinin sözleriyle Louisa kafasının içinde - *Kadınlar yardım edemez ama teselli edici ve iyileştirici olurlar* - Zoe'nin iyi olduğundan emin olmak için gidip onu görmek zorunda hissetmişti. Muhtemelen ne söylemeyi planladığını başından beri biliyordu ama Zoe'yi Noel'de onlara katılmaya davet etmesi kulağa daha az tuhaf gelmiyordu.

Zoe daha fazla şok olmuş görünemezdi.

"Az önce bana günü yalnız geçirmeyi planladığını söyledin," demişti Louisa, "ve bence bu gerçekten utanç verici, oysa bize katılman çok hoş olurdu. Noel Günü'nde kimse yalnız kalmamalı.

"Kimsesizleri ve sokak hayvanlarını kabul etmek gibi bir alışkanlığınız var mı? Zoe sormuştu.

"Hiç de değil. Sen de kimsesiz ya da başıboş biri değilsin, tam tersine.

"Kip, günü seninle geçirmem için beni buraya davet ettiğini biliyor mu?" "Hayır, o da senin kadar şaşırırdı.

'Muhtemelen beklenmedik bir anda ortaya çıkmamdan nefret ederdi. Bu sadece işler daha da kötüleşti. İyi olmadığını bilmeme rağmen uzun zamandır görüşmüyoruz. Peki ya aileniz? Onlar ne düşünür?'

'Bu senin sorunun değil, onlarla ben ilgilenirim. Ama davet hala geçerli. İstersen Kip'le konuşabilirim, fikrini alabilirim? Kim bilir, belki de ikinizi tekrar bir araya getirmenin yolu bu olabilir. İstedğin bu, değil mi?

Zoe tamamen şaşkın görünüyordu. "Seni anlamıyorum. Evliliğinin bitmesine ben sebep oldum ama sen burada Kip'le aramızı düzeltmeye çalışıyorsun. Hamile olmasaydım, yine de bunu yapıyor olur muydun?

'Bu çok güzel bir soru ve korkarım ki cevabını gerçekten bilmiyorum. Bildiğim tek şey Kip'in yolunu kaybettiği ve kendini yeniden bulmasına yardım edecek kişinin siz olabileceğiniz.

Zoe buna ikna olmuş görünmüyordu. "Tüm sorunlarının sebebinin ben olduğumu düşünmüyorsun değil mi?" demişti.

"Er ya da geç bir düşüşe doğru ilerliyor olması mümkün. "Ve onu yakalayacak kişinin ben olmamı mı istiyorsun?

"Aranızdaki şeyler değişmeden önce bunu yapan kişi olmak istemez miydin?

Zoe dudağını çiğnemiş ve soruya cevap vermeden Louisa'ya bir içki hazırlamayla teklif etmişti. Louisa bunu reddetti ve yola çıkmıştı. Veda sözleri, Zoe'den davetini ciddi bir şekilde düşünmesini istemekten ibaretti.

Zoe, "Kip'le kendin konuşacağına ve ne düşündüğünü öğreneceğine söz verirsen konuşurum," dedi. "Ziyafette hayalet gibi görünüp herkesin Noel'ini mahvetmek istemiyorum.

Louisa'nın Kip'i aramasına gerek olmadığı ortaya çıkmıştı, o akşam onu arayan oydu ve sesi aylardır olmadığı kadar iyi geliyordu. Neredeyse eski haline dönmüştü.

Noel yemeği için on kişiydiler. Masanın etrafı biraz kalabalıktı ama bu da işin eğlencesini artırıyor. Herkesin konuşurken çıkardığı gürültü Louisa'yı bir kez gülümsetmişti. Bazı şeyler hiç değişmiyor, diye düşündü ve rahatladı.

Dün gece fazladan birkaç hediyeı paketlerken bir an bencilce davranıp davranmadığını merak etmişti.

yeni evindeki bu ilk önemli Noel'i kutlayacaktı. Herkesin ona ayak uydurmasını beklemekle hata mı etmişti? Acaba içten içe geçmiş Noelleri taklit etmeye çalışmanın aptallık olduğunu mu düşünüyorlardı? Her zaman oynadığı rolden vazgeçip bayrağı Ashley ve Caro'ya ya da Arabella'ya devretmesi daha mı iyi olurdu?

Kız arkadaşı üst katta ailesiyle FaceTime görüşmesi yaparken Angus'a endişesini dile getirmişti. "Saçmalama anne, Angus ona güvence vermişti: "Kimse seni bencil olmakla suçlamaz, herkes Noel için buraya görev duygusuyla değil, istediğı için geliyor.

'Gelecek yıl her şeyi farklı yapacağız,' demişti. "Söz veriyorum.

"Geçirdiğimiz bu yıldan sonra gelecek Noel'in bize ne getireceğini kim bilebilir," demişti gülümseyerek.

"Tanrım," diye cevap verdi, "kaderi kışkırtmayalım!

Ama Zoe'yi de onlara katılmaya davet ederek kadere meydan okumuştı ve görebildiğı kadarıyla şu ana kadar çok iyiydi. Masanın diğer ucunda Kip, Louisa'nın karşısındaki alışılmış pozisyonundaydı ama Zoe onun sağında oturuyordu. Zoe Kip, Arabella ve Heidi'yle birlikte geldiğinde son derece korkmuş görünüyordu. "Bak büyükanne," demişti Heidi, "Grando'nun iyi arkadaşı bizimle geldi!

Ah, çocukların masumiyeti! diye düşündü Louisa. "Ne kadar güzel, değil mi?" dedi neşeyle. "Peki Noel Baba sana ne getirdi?

Ama şimdi Zoe biraz daha rahatlamış görünüyordu, tıpkı Kip ve diğer herkes gibi. Herkesi Zoe'nin onlara katılacağı konusunda uyarmıştı ve olayların bu şekilde gelişmesi herkesi şaşkına çevirmiş olsa da, hepsi Zoe ve babalarının istediğı buysa, bunu sorun etmeyeceklerini söylemişlerdi.

Kip kesinlikle Zoe'nin de onlarla birlikte olmasını istemişti. Görünüşe göre, Louisa tam ayrılırken Zoe'nin evine gelmişti. Louisa'yı aradığında ona Zoe'yle arasını düzeltmek için oraya gittiğini söylemişti. 'Bana ikinci bir şans veriyor,' diye açıklamıştı. 'Kolay olacağı konusunda kendimi kandırmıyorum, işleri ağırdan almamız gerekecek ve onun güvenini kazanmam gerekecek, ama kendimi ona kanıtlamaya ve yeniden iyi bir baba olmaya kararlıyım.

"Başaracaksın Kip," demişti Louisa, "ilk seferinde harika bir babaydın. İyi de bir kocaydın.

"Yapma," demişti kısık sesle.

"Ne yapmayayım?"

"Çok nazik ve adil ol."

"Kötü ve kindar olmamın ikimize de ne faydası olacak?" "Böyle olmakta sonuna kadar haklısın."

"Ben öyle olmamayı seçtim."

Telefon görüşmesini sonlandırmadan önce Kip, kendisi bunu yapamadığında Zoe'ye destek olduğu için ona teşekkür etmişti. "Tek yaptığım, o durumda Arabella'nın olduğunu ve birinin ona göz kulak olmasını isteyeceğimi hayal etmektir."

Louisa sol tarafına dönerek Peggy için kızarmış patates doğramaya yardım etti ve Arabella'nın Angus'a bir konuda takıldığını duyunca CeeCee güldü. O kadar mutlu ve sınırsız bir kahkahası vardı ki, etrafta olması gerçekten çok keyifliydi ve aileye çok iyi uyum sağlamıştı. Peggy ve Heidi ondan hemen etkilenmiş ve öğle yemeğinde aralarına oturması için ısrar etmişlerdi. Buna karşılık o da iyi bir sporcuydu ve onlarla birlikte mutlu bir şekilde kraker çekti ve bibloları kazananların kızlar olmasını sağladı. Kâğıttan şapkaları takmalarına yardım etti; şapkalar kaçınılmaz olarak yüzlerinden aşağı kayıyordu ve ikisi de bunu çok komik buluyordu.

Tüm bunlar olurken, Kip her zaman yaptığı gibi hindiye oymuş, Louisa da sebze yemeklerinin ve yemek tabağının hazır olmasını sağlamıştı. Sipolatalar ve kızarmış patates, yaban havucu ve kestane dolması dağıtıldı, ardından iki büyük sürahi et suyu ve ekmek sosu geldi. Kızılıncık ve porto sosu neredeyse unutulmuştu ama tam zamanında hatırlandı.

"Haydi küçük kardeşim," dedi Arabella, "bize neden kendinden bu kadar memnun görüldüğünü anlat."

"Nedenini söyleyebilirim," dedi CeeCee, "çünkü bu sabah bana verdiği hediyeyle kendine bir ton brownie puanı kazandırdı. Yo-Yo Ma'nın New York'taki konser biletleriyle bana sürpriz yaptı."

Caro Ashley'e baktı. "Şimdi neden bana böyle muhteşem hediyeler almıyorsun?"

"Çünkü o benim kadar düşünceli değil," diye böbürlendi Angus.

Ashley gözlerini devirdi ama o uygun bir karşılık veremedi Arabella, "Hediyelerden bahsetmişken, ağacın yanındaki o devasa hediye ne olduğunu bilmek istiyorum. Kimin için?"

"Bu benim için," dedi Louisa. Torunlar geldikten kısa bir süre sonra hediyelerinin çoğunu açmış, kâğıtları yırtmış ve kendilerine verilenler karşısında sevinç çığlıkları atmışlardı.

kendilerinininkine geçmeden önce yemişlerdi. "Ve siz sormadan söyleyeyim," diye devam etti, "bu Si'den ve ne olabileceği hakkında hiçbir fikrim yok.

"Kutunun içinde saklanmadığına emin misin?" diye sordu Angus.

"Bu kesinlikle bir sürpriz olurdu," dedi ve ailenin tepkisini ölçmek için masanın etrafına baktı. Herkes bir anda başka bir yorum yapmaktan ya da onunla göz göze gelmekten çok yemek yemeye odaklanmış görünüyordu ama Kip'in bakışları onunkilerle kilitlendi. Kısa bir süre sonra, elinde şarap kadehi olduğu halde kadehi ona doğru bir santim kadar kaldırdı ve gülümsedi.

Bu hareket ona geçmişte bir akşam yemeği partisinde ya da başka bir sosyal etkinlikte birbirleriyle göz göze gelip, belli belirsiz bir anlayış gülümsemesiyle kadehlerini kaldırdıkları pek çok olayı hatırlattı.

Louisa jeste karşılık verdikten sonra kendi kadehinden bir yudum alarak ona gülümsedi. İyi hissettirmişti.

Daha sonra, Kral'ın Noel mesajını izlediklerinde -ekranlarında Kraliçe Elizabeth'in olmaması hâlâ garip geliyordu- Peggy ve Heidi, Louisa'nın Si'den aldığı büyük hediyeı açmasına yardım etme zamanının geldiği konusunda ısrar ettiler.

Kağıdı saniyeler içinde çıkardılar ve karton kutuyu açtıktan sonra Louisa içine baktı ve bir hayret çığlığı attı.

Kızlar da içeriıi görmek istediler ve Ashley Peggy'yi kaldırırken Louisa da Heidi için aynısını yaptı.

"Nedir bu?" diye sordu ikisi de kutunun içine bakarak.

"Bu çok özel bir şey," dedi Louisa, Heidi'yi yere bırakarak. Sonra Ashley'nin yardımıyla hediyeı kutudan çıkardılar ve yere koydular. Herkes ona bakmak için etrafına toplandı.

"Çok güzel," dedi CeeCee, kızlarla birlikte yere diz çökerek.

"Kesinlikle öyle," diye onayladı Angus.

"Benim için bu kadar zahmete girdiğine inanamıyorum," dedi Louisa, CeeCee ve kızlara katılarak ve bu beceriye hayran kalarak değirmenin 12. ölçekli ahşap bir modelini yapmaya koyuldu. 'Ve bakın,' dedi çocuklara, 'açılıyor da. Aman Tanrım,' diye haykırdı, 'aslında tüm mutfak dolaplarını aynen burada olduğu gibi yapmış. Ve Üst kattaki dolaplar. Mükemmel bir kopya.'

"Yani yaptığı iş bu mu?" diye sordu Zoe, "bebek evleri mi yapıyor?"

"Hayır," diye yanıtladı Louisa. "Kendisi marangozluk yapıyor ve bildiğim kadarıyla ilk kez böyle bir şey yapıyor.

Angus, 'Bu durumda ona büyük tebrikler,' dedi.

"Seni çok seviyor olmalı," dedi Ashley, "bu kadar zahmete girip sana bu kadar özel bir şey yaptığına göre.

Ashley'in sesinde bir iğneleme iması yoktu ama yine de Louisa yüz ifadesini kontrol etmek için ona baktı. Onun her zamanki gibi görüldüğünü görünce rahatladı.

"Sence komisyon alır mı?" diye sordu Zoe. "Kulübemin bir kopyasına sahip olmak eğlenceli olurdu.

"Ona sormaktan zarar gelmez," diye cevap verdi Louisa, şimdi ayağa kalkmıştı.

"İşte, Kip," dedi Zoe, "bana elini ver ki daha iyi görebilmek için yere diz çökebileyim. Güldü. "Dikkat et, tekrar ayağa kalkmama yardım etmek için iki kişi gerekecek.

"Burada yardımcı sıkıntısı yok," dedi Caro, daha iyi görebilmek için diz çökerken kendi elini de uzatarak.

Louisa, Zoe ve Caro'ya yer açmak için ayağa kalktığında, gerçek de bu değil miydi, diye düşündü. Yeni evinin mini versiyonuna hayranlıkla bakan ailesini izlerken, her şeye rağmen her zaman oldukları gibi bir aile olmanın yolunu nasıl bulduklarını düşündü; sadık ve her zaman sadık olan bir aile Birbirlerine yardım etmek için oradaydılar. Kip'in kendisini kaybettiği gibi onlar da bir süreliğine bunu kaybetmişlerdi ama işte buradaydılar, birlikte yollarına devam ediyorlardı. Bir aile için önemli olan da buydu, birlikte olmak ve ne olursa olsun birbirlerine güvenebilmek.

Bölüm Altmış Bir

Kalbi sevgiyle dolan Kip, küçük ve değerli bebeği yüzüne yaklaştırdı ve burnunu kızının yanağının narin ve pürüzsüz tenine sürttü. Bunu birkaç dakika önce de yapmıştı ve Lara'nın ona gülümseyerek karşılık verdiğiine yemin edebilirdi.

Sadece yedi haftalıktı, bu yüzden bazıları bunun gerçek bir gülümseme olmadığını, rüzgârdan ya da gerçek bir neden olmadan ağzın basit bir şekilde genişlemesinden başka bir şey olmadığını söyleyebilirdi. Yine de bunun gerçek bir gülümseme olduğuna ikna olmuştu ve kimse onu aksi yönde ikna edemezdi. Ama o zaman da tıpkı ilk seferinde olduğu gibi tamamen aşık bir babaydı. Şu anki farkı, o güne kadar yaşadığı gerginlikten eser kalmamış olmasıydı.

o yıllar önce. Bu kez ne yapacağını biliyordu ve ikizlere bakma konusunda kendi payına düşeni daha iyi üstlenebiliyordu. Zoe ilk dört hafta boyunca emzirme konusunda inanılmaz başarılı olmuştu, ancak ikizlerin giderek daha fazla beslenmeyi talep etmesiyle formül süt kullanmaya başlamıştı, bu da Kip'in özellikle geceleri daha fazla yardım edebileceği anlamına geliyordu.

Her ikisi de kucaklarında bir bebekle yatakta birlikte oturduklarında beslenirler. "Evet," dedi gözlerini dikip kendisine bakan tatlı yüze ve bir çift eliyle

alışılmadık derecede canlı menekşe mavisi gözleri vardı. Elbette aylar geçtikçe bu rengin değişmesi mümkündü ama Kip çok fazla değişmemesini umuyordu. Buna karşılık, Musa'nın sepetinde uyuyan Nathan'ın gözleri daha koyuydu ve Kip bu gözlerin kendisinin ve Ashley'ninkiler gibi kahverengi olacağını hayal ediyordu.

"Şimdi uyumaya hazır olduğunı düşünüyor musun?" diye sordu Lara'ya alçak bir sesle, onu nazikçe sallayarak ve Musa sepetine doğru ilerleyerek. 'Kendini iyi hissediyor musun?

Uykun mu var? Birazcık mı? Çünkü kardeşin gibi biraz kestirirsen büyük bir onur duyaram, böylece ben de aşağıya inip bir şeyler düzenlemeye

başlayabilirim.

Bu öğleden sonra aile toplantısı var.

'Herkes yanında yiyecek getirdiği için yapacak pek bir şey yok. Büyükanne Louisa bir pasta ve iki kiş getirecek, ağabeyin Angus ve kız arkadaşı CeeCee muhtemelen M and S'den somon mus getirecekler çünkü Angus yemek yapamadığını söyleyen ilk kişi olacaktır. Diğer ağabeyin Ashley ve eşi Caro ile kuzenin Peggy, kabukları kesilmiş güzel ve zarif sandviçler, ablan Arabella ve kuzenin Heidi ise herkesin yemeye doymadığı o sevimli küçük domuz sosisleri ve çeşitli yufka paketleri getirecekler. Evet, hepsini bir kerede ağzınıza atmadığınız sürece kağıt inceliğindeki tatsız hamur parçalarını yere saçarak her zaman korkunç bir karmaşa yaratan ve sonra atış menziline duran herkese söz konusu kağıt inceliğindeki hamurları püskürtme korkusuyla konuşamayan aptallar.

'Parti yemeği, ha? Bu küçük partiyi neden verdiğimizizi biliyor musunuz? Çok özel bir günü kutlamak için: Bugün Anneler Günü. Sen ve Nathan büyüdüğünüzde bunun ne anlama geldiğini öğreneceksiniz ama şimdilik benden söylemesi, bu kutlamaya değer bir şey.

'Şimdi, bütün gün burada durup seninle mutlu bir şekilde sohbet edebilecekken, uyumana ihtiyacım var. Ne düşünüyorsun, seni şimdi yatırmama hazır mısın?

Kip alçak ve sabit bir tonda konuşurken Lara'nın göz kapakları dalgalandı ve sonunda kapanarak uykuya daldı. Zoe, Kip'in hipnotik güçleri olduğunu, sadece konuşarak ikizleri uykuya daldırabildiğini söyleyerek onunla dalga geçti.

"Yani, onları parlak konuşma becerilerimle uyuyana kadar sıktığımı mı söylüyorsunuz?"

"Ne pahasına olursa olsun," demişti gülerek.

Lara'yı dikkatlice Musa sepetine koyduktan ve Nathan'ı kontrol ettikten sonra, her iki ayağını da yere koyarak sessizce yatak odasından çıktı.

Sonsuz bir özenle, ani gürültülerden kaçınmayı çok istiyorlardı. Yeni evlerine daha geçen hafta taşınmışlardı ve hâlâ hangi evin basmamak için döşeme tahtaları.

Meadow View, geniş bir bahçe içinde yer alan ve çevresindeki tarım arazilerine tepeden bakan, ahşap kaplı modern bir müstakil evdi. Tüm olanaklarıyla Chelstead'e bir mil uzaklıkta olan bu evi hem o hem de Zoe çok sevmişti.

Evi ve durumunu görür görmez. En yakın komşuları kısa bir yürüyüş mesafesindeydi ve çiçek ve kart getirerek kendilerini tanıtmışlardı bile.

Ashley, Kip'i mülkün yeni yılda piyasaya çıkacağı konusunda uyarmış ve kapıdan ilk giren onlar olmuştu. Ertesi gün Kip, mülkün artık pazarlanmayacağı gerekçesiyle istenen fiyatın tamamını teklif etmişti. Nakit alıcı olarak ve satıcıların hızlı ve kolay bir satış için kiralık bir eve taşınmaya hazır olmasıyla işler hızla ilerledi.

Geçen hafta taşındıklarında parlak ve güneşli bir Mart bahar günüydü. İkizlerin Ocak sonunda, Zoe otuz dört haftalıkken dünyaya gelmesinden hemen sonra taşınmak pek de ideal olmamıştı ama aile bir araya gelmiş ve eşyaların hemen yerleştirilmesine yardım etmişti. Louisa Peggy ve Heidi'ye bakmış, Caro nakliyecileri çay ve bisküvilerle besleyip sularken Arabella da Zoe'ye bebekler konusunda yardımcı olmuştu. Geçirdiği sezaryen ameliyatından sonra hâlâ iyileşme sürecindeydi ve Kip dikkatli olması ve ağırdan alması konusunda ısrarcıydı. İkizlere bakmak mümkün olduğu kadar kolaydı. Ashley ve Angus yeni aldıkları Ana yatak odası için büyük boy yatak ve ardından Zoe'nin eski evindeki çift kişilik yatağını misafir odasına yerleştirmek üzere ayırdı. Giysi kutuları, nevresimler, kitaplar ve kişisel eşyalar, Zoe'nin mobilyaları ve Kip'in Charity Cottage'dan seçip depoya kaldırdığı eşyalar dışında yapılacak çok fazla ağır iş yoktu. Öyle bile olsa, ailenin yardıma koşması iyi olmuştu.

Zoe'nin kulübesi şimdi kiraya verilmek üzere hazırlanıyordu. Geçen yıl Kip, Zoe'nin evini satmak istememesine ve elde edilen gelirin ortak mali kaynaklarına eklenmesine sinirlenmişti ama şimdi bunun nedenini anlıyordu

daireyi elinde tutmak istemişti. Angus ona, CeeCee'nin ilişkilerine ne kadar bağlı olursa olsun, dairesini yakın zamanda satmaya hiç niyeti olmadığını, hele de rağbet gören bir bölgede, mükemmel kira getirme potansiyeline sahip böylesine sağlam bir yatırımken.

Zoe'nin evi de popüler bir bölgede sağlam bir yatırımdı ama daha da önemlisi, Kip'in de farkına vardığı gibi, ona itiraf etmek istediğinden çok daha fazla duygusal olarak bağlıydı. Ayrıca, hoşuna gitmese de, Zoe'nin evini kendi hayatının bir işareti olarak tutması gerektiğini de anlıyordu. bağımsızlık ve bir güvenlik ağı olarak. Ne de olsa onu daha önce bir kez hayal kırıklığına uğratmıştı; aralarında yine bir şeyler ters giderse diye bir sigorta poliçesi istediği için onu kim eleştirebilirdi ki? Tanrı'dan böyle bir şey olmamasını umuyordu çünkü hayattaki tek amacı, şu anda kendini adadığı gibi bir eş ve baba olmak için elinden gelen her şeyi yapmaktı.

Zoe'nin biberonları buharlı sterilizatörden çıkardığı mutfağa indiğinde, 'İki bebek Nod Ülkesi'ne başarıyla teslim edildi,' dedi. 'Tahminimce bir saatlik sessiz bir zamanımız var.

kıyamet kopmadan önce.

'Eğer şanslıysak,' dedi.

Yanına gitti ve ensesinden öptü. Kadın ona yaslandı ve iç çekti. "Bunu tekrar yap, lütfen.

Öptü. Sonra kollarını ona dolayarak, "Bundan sonra ne yapmamı istersin, yoksa burada durup seni öpmeye devam mı edeyim?" diye sordu.

"Cazip bir teklif," dedi yüzünü ona dönerek. 'Fakat Herkes geliyor' - saatine baktı - 'bir buçuk saat içinde, benim bir duş alıp temizlenmem gerekiyor. Süt kokuyorum ve muhtemelen çok daha kötü kokuyorum.

Gülümsedi. "Neden banyoda rahatlama fırsatını değerlendirmiyorsun, ben de oturma odasındaki ateşi yakıp odanın serinliğini giderdikten sonra sana bir kadeh şarap getireyim.

"Biraz erken olsa da bu harika olurdu," dedi, "ama-" "Lara ve Nathan için endişelenme, bebekle birlikte onları dinleyeceğim. Monitör. Git ve kendini şımart.'

"Neredeyse unutuyordum, sen yukarıdayken Louisa mesaj atıp Si'nin gelip bize yeni bir mutfak için fiyat vermekten mutluluk duyacağını söyledi." dediğinde kapıdaydı.

"Bu iyi.

"Ve..." Tereddüt etti. "Eğer müsaitse Louisa'ya onu bu öğleden sonra getirmesini önerdim.

'İyi fikir, ne kadar çok o kadar iyi. Şimdi git ve kim bilir kimler uyanmadan önce şu banyoyu yap.

O gittikten sonra Kip gidip oturma odasındaki ateşi yaktı. Neyse ki önceki sahipleri geride bol miktarda kütük bırakmıştı.

Ateşi yaktıktan sonra nöbetçiyi karşısına aldı ve Fransız pencerelerinden bahçeye bakmaya gitti. Önceki sahipleri bahçıvanlığa pek meraklı değilmiş ve çimenlerin genişliğini incelerken kendi meyve bahçesini dikmeyi hayal etti. Hatta sebze yetiştirmeyi bile deneyebilirdi. Lara ve Nathan yeterince büyüdüklerinde bu, onunla birlikte yapmaktan hoşlanacakları bir şey olabilirdi.

Ebeveyn olmakla ilgili bir şeydi bu, çocuklarınızın büyüüklerini hayal etmekten kendinizi alıkoyamazdınız; her zaman bir sonraki aşamayla, bir sonraki evreyle ilgiliydi. Ama her ne kadar kendisinin de aynı şeyi yapmak zorunda olduğunu bilse de, Lara ve Nathan'la birlikte anın tadını çıkarmak istiyordu. Onların hayatlarının sona ermesini dilemek istemiyordu. Belki de bu kendi hayatının da sona ermesini dilemek olurdu.

İşi büyütmek için saatlerce çalıştığı ilk zamanlarda bunu yaptığı için bir dereceye kadar suçluydu. Daha kolay olacağı kesin olan bir sonraki aşamayı özlemle bekliyordu. Ama hiç öyle olmadı. Geriye dönüp baktığında O günlerde muhtemelen çocukları yeterince görmemiş ve ebeveynliğin aslan payını Louisa'ya bırakmıştı. Bu hatayı bir daha yapmamaya kararlıydı.

Bu da Uniquely You Villas'ın geleceğı hakkında çok iyi düşünmesi gerektiğı anlamına geliyordu. Yıllar içinde birkaç rakipten teklif gelmişti ve belki de hâlâ ilgileniyorlarsa yeniden düşünmenin zamanı gelmişti. Eğer satarsa, Louisa'ya payını vermek zorunda kalacaktı. boşanma anlaşmasının bir parçasıydı, haklı olarak.

Ama emekli olmaya hazır mıydı? Öyle düşünmüyordu. Daha hafif bir iş yükü, evet, ideal çözüm bu olurdu. Arabella da onun için çalışmaya başladığından beri, birkaç haftadır ona bunu söylüyordu. On yıldır Uniquely You Villas'ta çalışan ve villalar için çok önemli olan ilk irtibat noktası olan Christine'den işi öğreniyordu

herhangi bir sorunları varsa sahiplerine. Ellili yaşlarının ortalarında, küçük torunlarıyla daha fazla vakit geçirebilmek için daha az çalışmak istediğine karar vermişti. Arabella'nın, Heidi anaokuluna başladığı için iş piyasasına geri dönmeyi düşündüğünü bilen Kip, ona eğitim alıp Christine'le iş paylaşımı yapmak isteyip istemediğini sormuştu. O da bu şansa balıklama atlamıştı. Arabella ofiste ilk kez çalışmıyordu.

Çocuklarının üçü de tatillerinin bir kısmını Uniquely You Villas'ta çalışarak, posta odasında broşür dağıtarak, telefonlara cevap vererek ya da Angus'un durumunda olduğu gibi bilgi işlem sorunlarıyla ilgilenerek geçirmişlerdi; Angus bu tür işlerde her zaman ailenin en iyisi olmuştu.

Louisa, çocuklardan hiçbirinin kendisiyle birlikte bu işe girmek istememesinin üzücü olduğunu söylerdi ama Kip şimdi en azından birinin bunu yapmasını diliyordu çünkü o zaman işleri daha kolay devredebilir ve günlük işleri daha kolay yürütebilirdi. Kim bilir, belki de Arabella işe tamamen dahil olacak kişi olabilirdi.

Arabella'nın kendi deyimiyle artık çok daha iyi bir yerde olması Kip'i çok rahatlatmıştı. Kip'in terapistle yaptığı ve ona çok yardımcı olduğu kanıtlanan seanslardan sonra kaydettiği ilerlemeden o kadar etkilenmişti ki - hâlâ iki haftada bir Paul Read'le görüşüyordu - kendisi de terapiye gitmeye karar vermişti. Giles da gitmeyi kabul etmişti. İkisi için de ileriye doğru büyük bir adımdı ve Kip'in anladığı kadarıyla ikisi de boks eldivenlerini çıkarmışlardı ve boşanmalarını medeni bir şekilde atlatmak için ellerinden geleni yapıyorlardı, kendilerinin değilse bile Heidi'nin iyiliği için.

Arabella hâlâ düşük yapmanın üzüntüsünü yaşıyordu ve belki de bu onu asla terk etmeyecek bir şeydi. Kip bazen Lara ve Nathan'ı kucağına aldığı anda aklından neler geçtiğini merak ediyordu. Bu onun için çok acı verici miydi? Öyle olmamasını umuyordu.

Giles'in hakkını yemeyelim, Arabella'yı evlerinden kovmuyordu. (Kip'in Louisa'ya yaptığı gibi utanç verici bir şekilde), ama Ashley'le onu satmak hakkında konuşmaya başlamıştı bile. "Bu benim için geleceğe bakmanın bir yolu," demişti. 'Anneme yardımcı oldu ve sanırım benim için de aynısı olacak; bana yeni bir başlangıç verecek.

Onun haklı olduğunu biliyordu. Burada Zoe ile yeni bir yuva kurmak ve Lara ve Nathan da onun için aynıydı. Birlikte hayatlarında yeni ve heyecan verici bir döneme giriyorlardı. Her şey yolunda gitmeyecekti, bunun mümkün olmadığını biliyordu. Kip'in Zoe'nin güvenini tekrar kazanması başta olmak üzere yüzleşmeleri gereken pek çok zorluk vardı. Gelebildikleri kadar

Noel'den beri, ona olan sevgisinden şüphe edeceği zamanlar olacağını biliyordu. Nasıl şüphe etmesin ki? Bir de yaş farkı vardı ki bu üzerinde durmak istediği bir şey değildi ama gerçeklerle yüzleşmeleri gerekiyordu, Lara ve Nathan yirmili yaşlarındayken o seksenli yaşlarında olacaktı. Tabii o kadar ileri gidebilirse.

Bu endişesini dile getirdiğinde Zoe ona 'Bu herkes için geçerli,' demişti. 'Hiçbirimiz önümüzde ne olduğunu ya da zamanımızın ne zaman dolacağını bilmiyoruz, bu yüzden kendinize gelin ve bu yüksek dereceli imha silahını çöpe atın!

Kötü kokulu bezi ondan aldıktan sonra gülmüş ve ilgilenmesi gereken daha acil sorunlar varken daha fazla iç gözlem yapmayacağına söz vermişti.

Çözmeleri gereken bir sorun vardı, ancak büyük şemada Louisa'nın nasıl anılacağını pek önemi yoktu.

Lara ve Nathan'a. Teknik olarak akraba değillerdi ama Zoe'yle konuştuğundan sonra onun büyükanne statüsünde olmasına karar vermişlerdi.

Geçen yıl bu zamanlarda biri Kip'e yeniden baba olacağını ve Louisa'nın ikinci ailesinin büyükannesi rolünü kabul edeceğini söyleseydi, onu delilikle suçlardı.

Hâlâ pencereden dışarı bakarken, henüz tanışmadığı Si'nin - belki bu öğleden sonra tanışacaktı - bir demirbaş olup olmayacağını ve eğer öyleyse, Lara ve Nathan için bir büyükbaba figürü haline gelip gelmeyeceğini merak etti.

Paul -bu günlerde terapistiyle ilk isimleriyle hitap ediyordu- Kip'e eski karısının biriyle görüşmesi konusunda ne hissettiğini sormuştu.

Kip, 'Ben bu konuda iyiyim,' dedi.

'Kıskançlık yok mu? Onun beklentilerini ve niyetlerini kontrol etme arzusu yok mu?

Kip gülümsemişti ama bu gerçek duygularını gizleme çabasıydı. Elbette adamı kontrol etmek istiyordu! Hayatlarına giren bu yabancı kimdi? Çünkü şu anda bağlantı kurduğu sadece Louisa'nın hayatı değildi, hepsiydi.

Paul, Kip'i bu hayattaki herkesten sorumlu olmanın kendi görevi olmadığı konusunda uyarmıştı.

'Ama bir baba, büyükbaba, eski koca ve ortak olarak, hepsinin yanında olmak benim işim.

'Güzel bir düşünce ama tamamen doğru değil. Her birimiz kendi sorumluluğumuzu üstlenmeliyiz.

"Çocuklarınıza da böyle mi söylüyorsunuz?

"Doğru söylüyorsun," demişti Paul, "ama kendi hayatlarının sorumluluğunu üstlenecekleri zaman da gelecek.

Kip savunmacı bir tavırla, "Ben hiçbir zaman müdahaleci ya da zorba bir koca ya da baba olmadım," dedi.

"Öyle olduğunu söylemedim, ama bırakmanın söylemesi yapmaktan her zaman daha kolaydır. 'Ama ben ailemi bırakmak istemiyorum. Neden bırakayım ki?

'Tamam, o zaman *geri çekilmeyi bırakmayla* değiştirsek nasıl olur, bu daha kabul edilebilir geliyor mu? Çünkü asıl anlatmak istediğim, kendinize karşı çok katı olmamanız. Her zaman her şeyi doğru yapamayacağınızı kabul etmelisiniz ve bunda bir sorun yok. Hiç kimse her zaman mükemmelliğin zirvesinde çalışamaz, bu mümkün değildir.

Paul daha sonra Kip'i bir panik atak daha geçirirse şaşırmaması ya da hayal kırıklığına uğramaması konusunda tekrar uyarmıştı. Bu Meadow View'a taşınmadan önceki haftaydı. 'Bunca haftadır panik atak geçirmemekle iyi yaptın ama

Duygusal stres ve suçluluk duygusu,' demişti, 've bu bir atağı tetikleyebilir. Ama şimdi kendine yardım etmek için ne yapman gerektiğini biliyorsun; kafanın içindeki o gizli yere git, çocukken o tepede güneşin altında yattığın zamana.

Kip'in bir saldırıya maruz kalmaya en yakın olduğu an Noel günü Zoe ile birlikte Arabella ve Heidi'yi de yanlarına alarak Louisa ve ailenin geri kalanıyla birlikte olmak için yola çıkmışlardı. Aniden başının döndüğünü hissetmiş ve kalbi çarpmaya başlamıştı. Endişelenmemeye çalışmış, kendine endişelenecek bir şey olmadığını, Louisa'nın ikisini de orada istemeseydi onu ve Zoe'yi davet etmeyeceğini söylemişti ama yine de endişesi onu terk etmemişti. Arabella sürerken Gözlerini kapatıp kendini kafasının içindeki o gizli yere götürebiliyordu ve dehşet ve kontrolü kaybetme korkusu yavaş yavaş azalıyordu.

Zoe daha sonra arabada da kendini kaybetmek üzere olduğunu itiraf etmişti. Ama sonuçta o gün son derece mutlu bir gün olmuştu. Hiçbir kötü his ya da onaylamama akımı yoktu. Ve stres de yoktu. Herkes her zamanki gibi Noel'in tadını çıkaran sıradan bir aile gibi davranmıştı.

Aynı terapi seansında Paul, Kip'in hayatı boyunca kendine çok yüksek standartlar koyduğunu ve geçen yıl bu standartlara uyamayacağını kabul etmek zorunda kaldığını öne sürmüştü. Paul, "Bunu büyük bir kişisel başarısızlık olarak gördün," diye açıklamıştı, "belki de panik ataklara ilk etapta neden olan şey budur. Bu olasılığa katılıyor musun?"

"Evet," diye yanıtlamıştı Kip. 'Hatalı olduğumu bilmekten nefret ederdim, bu benim için bir nefretti. Hâlâ da öyle.

'Bu anlaşılabilir bir durum. Ama sizi herkesten daha iyi yapan gizli süper güçleriniz yok.

Alnını Fransız pencerelerinin serin camına dayayan Kip, hepimizin özel olduğuna inanmak istemenin insanın doğasında olduğunu düşündü. Evet, DNA eşsiz olduğumuzu kanıtlıyordu ama bu özel olduğumuz anlamına gelmiyordu.

Special bize çok fazla yük bindirdi. Elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışan sıradan bir adam olduğunu kabul ederek mutluydu.

Paul ile konuşarak kendisi hakkında öğrendiği her şey için sonsuza dek minnettar kalacaktı. Terapistin yardımını olmadan, kendini içine soktuğu karmaşayı çözebileceğinden şüpheliydi.

Ama işte buradaydı, Zoe ile ikinci bir şansı olan en şanslı adamdı, işleri yoluna koyma şansı. Mükemmel değil, çünkü bu

mümkün değildi, ama olabildiğince doğruydu. Herkesin yapmayı umabileceği tek Şey buydu.

Bahęeye son bir kez bakarak Fransızların yanından uzaklaştı. Pencereleri kapattı ve ateşe bir kütük daha atıp nbetęiyi yerine yerleştirdikten sonra salondaki masanın üzerinde duran bebek telsizini dinledi ve sonra üst katta Zoe'ye götürmek üzere bir kadeh şarap doldurmaya gitti.

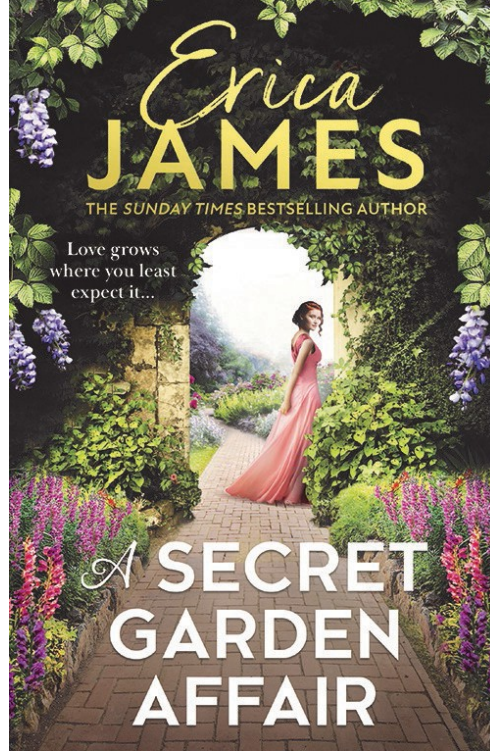
Teşekkür

Bir yılımı tek başıma kitap yazarak geçiriyorum ama sonra 'bebeğimi' teslim etmem ve bir ekibin parçası olmam gereken an geliyor. Genel Merkez'de bir parçası olduğum için ne kadar da şanslıyım! Diğerleriyle birlikte her şeyi mümkün kılan Kate, Lisa, Dawn, Becci ve Rachael'e teşekkür ederim. Her zaman olduğu gibi Curtis Brown ekibine, özellikle de Jonathan Lloyd'a çok teşekkür ederim.

Ama en büyük teşekkür, yıllardır benimle birlikte olan tüm okuyucularıma ve eğer kitaplarımla yeni tanıştıysanız ve bu kitapla şansınızı denediyseniz, umarım hoşunuza gitmiştir ve başka bir kitap denemek isteyebilirsiniz.

Sunday Times'ın çok satan yazarı Erica James'in büyüüne mi kapıldınız?

Tarihi aşk romanı *A Secret Garden Affair*'e kendinizi kaptırın!

Şimdi hazır!

A Secret Garden Affair'den bir alıntı için okumaya devam edin...

Birinci Bölüm

Temmuz 1981
Larkspur House, Suffolk

Libby Mortimer kaçıp gidecek biri değildi, gerçekten de değildi, ama romantik peri masalı düğünlerinin tüm acımasız hatırlatıcılarıyla Londra'dan kaçma şansı verildiğinde, yeterince hızlı uzaklaşamadı. Eğer bu onu bir korkak yapıyorsa, öyle olsun.

Şehir -ve Marcus- artık çok gerisinde kalmıştı ve pencereyi açıp ılık havanın saçlarını kamçılamaıyla eski VW karavanın Suffolk'a doğru yola çıkmasını diledi. Her şeyin üstüne bir de arabanın bozulması bardağı taşıran son damla olacaktı. Ama o zaman kesinlikle hiçbir şey hayatı olduğundan daha kötü hale getirmek mi?

Annem her zamanki küstah sözlerinden biriyle Marcus'un sadakatsizliğini tamamen göz ardı etmiş ve Libby'ye aşırı tepki gösterdiğini, Marcus'un yaptığının pek çok genç erkeğin yaptığı bir şey olduğunu, evlenmeden önce son bir kez yaban yulaflarını ektiğini söylemişti.

"Nasıl olduğunu bilirsin," diye devam etti annem, sanki havadaki bir değişiklikten daha önemli bir şeyi açıklıyormuş gibi ve verdiği acıdan tamamen habersiz, "erkekler erkektir, eylemlerinin sonuçlarını düşünmezler.

"Eğer nişanlığının düğün gününden üç hafta önce beni en iyi arkadaşım ile aldattığını öğrenmem beni rahatlatırsa," diye cevap verdi Libby, "daha fazla yanılamazdın.

'Sevgilim, ben sadece bu tür şeylerin senin düşündüğün kadar... felaket olması gerekmediğini anlamayı sağlamaya çalışıyorum.

"Söyleyebileceklerinin hepsi bu mu gerçekten? Libby inanamayarak sormuştu, eli ahizeyi kavramıştı. 'Birazdan bana bunun bir çay fincanındaki fırtınadan başka bir şey olmadığını ya da pireyi deve yaptığımı söyleyeceksin! Konu klişelere geldiğinde annesinin elinin ağır olduğunu söylemek yanlış olmazdı ve bu konuşmaya daha fazlasını eklememiş olması mucizeden başka bir şey değildi. Şimdiye kadar erkek adam *erkek adamdır lafını etmişti* ama şüphesiz bu sadece bir açılış salvosuydu.

'Söyleyebileceğim daha çok şey var,' diye cevap verdi, 'ama ses tonunuzdaki tatsız tizliğe bakılırsa, mantıklı düşünmenin ya da iyi niyetli tavsiyeleri dinlemenin ötesinde olduğunuzu söyleyebilirim. Söyleyeceğim tek şey, Marcus'un yaptığı tek hatayı affetmeyi ve aynı zamanda sözde en iyi arkadaşının bu olayda nasıl bir rol oynadığını merak etmeyi kalbinde bulman gerektiğidir. O kurnaz kızın onu kandırmış olabileceğini düşünmezdim. Dürüst olmak gerekirse ona hiç güvenmedim.

"Yani bunların hiçbirisi Marcus'un suçu değil mi? Libby'nin sesi annesinin tatsız bulacağı bir tizliğe yükselmişti.

'Ben öyle bir şey demedim, ama aşırı dramatize etme tuzağına düşmemelisiniz. Bunun yerine, düşünü iptal ederseniz konukların ne kadar hayal kırıklığına uğrayacağını düşünün. Ve güzel gelinliğiniz, eminim ki onun boşa gitmesine izin vermek istemezsiniz?

"Ciddi olamazsın?

"Öyleyim hayatım, son derece ciddiylim. Gerçekten tüm bunları ve Marcus'la birlikte sahip olabileceğiniz parlak geleceği bir kenara mı atacaksın?

Aptalca bir kaçamak yaptı diye mi? Sadece neyi kaybetmeye hazır olduğunu düşün. Ve kabul edelim ki, kendinize onun kadar uygun veya onun kadar iyi bir sağlayıcı bulacak kadar şanslı olacağınızdan şüpheliyim-'

Annesi, Libby'nin bir dolandırıcı ve yalancıyla evlendiği için kendini neden şanslı sayması gerektiğine dair nedenler listesinde daha ileri gitmemişti, çünkü Libby düşünülemez olanı yapmış, telefonu Nancy'nin yüzüne kapatmıştı.

Mortimer. Bu, yirmi yedi yaşındaki Libby'nin daha önce hiç yapmadığı bir şeydi, ancak bunu yapmayı şiddetle arzuladığı pek çok zaman olmuştu.

O konuşmadan sonra Libby akla hayale gelmeyecek başka şeyler de yapmıştı. Mavi safir ve elmas nişan yüzüğünü atmıştı.

Marcus ona yüzüğünü vermişti - Prens Charles'ın Leydi Diana'ya verdiği çok benzeyen bir yüzük - ve sonra, bununla gurur duymuyordu, yepyeni Porsche'sinin yan tarafına bir tornavidayla bir oyuk açmıştı. Bu acınacak derecede orijinal olmayan bir şeydi ama bunu yapmıştı çünkü bunun onu yapabileceği ya da söyleyebileceği her şeyden daha fazla kızdıracağını biliyordu.

Bu onun için korkunç derecede küçük bir şeydi ve yaptığı şey için en ufak bir tatmin bile hissetmemişti. Aslında kendinden utanmış, böylesine çocukça ve kötü niyetli bir intikam eylemine başvurduğu için iyice aşağılanmış hissetmişti. Marcus da onu tam olarak bununla, bir çocuk gibi davranmakla suçlamıştı. Bu, Selina'yla yattığı için onu affetmesi için yalvardıktan sonraydı. Bunun sadece bir kez olduğuna, hiçbir şey ifade etmediğine yemin etmişti ama Libby arkadaşıyla yüzleştğinde Selina olayları farklı bir şekilde anlatmıştı. Marcus'la kaç kez seks yaptıklarının sayısını unuttuğunu iddia etti.

"Bunu bana nasıl yapabildin? Libby ağlamamak için kendini zor tutuyor, umutsuzca onurundan geriye kalanlara tutunmak istiyor, duygularının çığ gibi büyüyerek kendini kontrol ettiği dağın yamacından aşağı düşmesini engellemek istiyordu. 'Herkesten daha iyi biliyordun Marcus'u ne kadar çok sevdiğimi. Sadece nasıl bu kadar iki yüzlü olabildiğini anlamıyorum. Bir dakika önce nedime elbiseni seçiyor ve düğünüm için hazırlanmama yardım ediyorsun, sonra da Marcus'la yataktasın. Bunu nasıl yapabildin? Marcus'un ki kadar arkadaşının ihanetinden de incindiğini hissetti.

Yüz ifadesi kayıtsız olan Selina omuz silkti. 'Seninle ilgili değildi. Benimle ve Marcus'a olan hislerimle ilgiliydi.

Libby arkadaşındaki soğukluk karşısında şok olmuştu, daha önce hiç görmediği bir şeydi bu. 'Neden devam edip bana her şeyin yolunda olduğunu söylemiyorsun?

"Aşkta ve savaşta adil mi?" demişti.

Sorusu yine umursamaz bir omuz silkmeye karşılanmıştı. "İhtiyacım yok. Ama bana saldırmak yerine kendinize şunu sormalısınız: Marcus sizi gerçekten sevdiyse, neden benimle birlikte olmak istedi?

Bu güzel bir soruydu ve Libby'nin Marcus ile Selina'yı yatakta bulmasıyla hayatı altüst olduğundan beri geçen otuz altı saat boyunca cevaplayamadığı bir soruydu.

Ya da bu soruya cevap vermeye cesaret edemediğini söylemek daha mı doğru olurdu, en azından dürüstçe?

Her iki durumda da emin olabileceği tek şey, geleceği olduğunu düşündüğü şeyden kaçıyor ve hayatının en üzücü anlarından biri dışında en mutlu zamanlarından bazılarını geçirdiği Larkspur Evi'ndeki geçmişine geri dönüyor olduğuydu. Orası gerçekten harikulade bir yerdi, büyüleyici bir yerdi ve Elfrida ile Büyük Teyze Bess'e göre kırık kalbinin iyileşmeye başlayacağı bir yerdi. Kendini ne kadar kötü hissettiği göz önüne alındığında, bu zor bir emir gibi görünüyordu ama aşka olan inancını geri getirebilecek ve kalbinin parçalanmış parçalarını onarabilecek bir yer varsa, o da Larkspur Evi'ydi.

Finchley Green köyüne girerken, bir sıra sazdan yapılmış Evler ve onların gülhatmi, acı bakla, lavanta, sarmaşık gülleri ve hanımeli ile dolu güzel bahçeleri arasında, hangisinin daha güzel olacağını görmek için birbirleriyle yarışıyor gibi görünen iki komşu ev gördü. Kraliyet Düğünü şerefine kırmızı, beyaz ve mavi yazlık bitkileriyle vatanseverliklerini sergilediler. Her iki ev de bayraklar ve çelenklerle süslenmişti, ancak birinin dairesel yatağının ortasında minyatür bir dilek kuyusu ve çatısında Prens Charles ve Lady Diana'nın bir resmi vardı - bu Çiftin Şubat ayında nişanlandıklarını dünyaya duyurdukları gün çekilen ünlü fotoğrafı. Acı verici bir şekilde alaycı bir hatırlatmaydı. Marcus Libby'ye evlenme teklif etti ve Libby aniden durup o fotoğrafa akla hayale gelmeyecek bir şey yapma arzusuna kapıldı.

Her ne kadar güçlü olsa da bu duyguya direnerek köyün içinden geçmeye devam etti; yeşil alanı, ördek havuzunu ve dükkânlar geçidini geçtikten sonra tepeden aşağı indi, küçük köprüden geçti, sağa doğru keskin bir viraj aldı ve ardından Woodley Lane boyunca, köpüklü maydanozların yeni boyanmış karavanının kenarlarını fırçaladığı dar yol boyunca ilerledi.

Selina ile birlikte on sekiz aydır yemek işlerini yürütüyorlardı - çoğunlukla şehirdeki kurumsal müşteriler için açık büfe öğle yemekleri - ve Selina yemek tepsilerini müşterilerine ulaştırmak için arabasını kullanmaya devam etmekten mutluluk duyarken, Libby Honda hatchback'ini bir VW karavanla takas etmeye karar vermişti. Arabayı yeniden boyattı ve üzerine *Kilerimizden*

Your Table'a eklendi. Minibüs bir nimet olduğunu kanıtlamıştı ve şehir içinde yiyecek taşımak için mükemmeldi, ancak bunun gibi uzun bir yolculuk için sinir bozucu bir kemik kırıcıydı.

Şu anda işe ne olacağı Libby'nin öncelikleri arasında çok alt sıralardaydı. Marcus'la evlenmeye hazırlanıyordu ve böylece

Düğünle ilgili tüm son dakika düzenlemelerine odaklandığında, günlüğündeki iş taahhütlerini temizlemiş ve geriye kalanları Selina'ya bırakmıştı. Günlüğünü balayı tarihleri için de boş tutmuştu, dolayısıyla bundan sonra ne yapacağına karar vermek için beş ila altı haftası vardı. Selina ile çalışmak kesinlikle bir seçenek değildi.

Londra'dan kaçmadan önce, düğün çiçeklerini ve fotoğrafçıyı iptal etmek ve gelinlik mağazasına gelinliğe ihtiyacı olmayacağını bildirmek gibi yapması gereken şeylerin bir listesini hazırlamıştı. Faturaların yine de ödenmesi gerekecekti ve şüphesiz annesi bu konuda durmadan şikayet edecekti ama bu kaçınılmazdı. Düğün hediyelerinin iade edilmesi meselesi vardı ama bu da zamanı gelince halledilecekti.

Yapması gereken bir başka şey de arkadaşlarına düğünün iptal olduğunu açıklamaktı. Yaşadıkları şoku atlattıktan sonra ellerinden gelen yardımı yapmayı teklif etmişlerdi ama aslında yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Bu Libby'nin kabullenmesi gereken bir şeydi ve umarım Bess ve Elfrida ile birlikte Larkspur House'a döndüğünde iyileşme süreci başlayacaktı.

*

Elfrida Ambrose, kompost yığınının götürmek üzere başları koparılmış adaklarla dolu bir el arabası ve araba yolunun çakıllarında yuva kurmaya cesaret eden yabancı otlarla birlikte Larkspur'un yanından geçerek Ev, giderken kayın çitine sürtünüyordu. Sonra el arabasıyla kapıyı açarak duvarla çevrili mutfak bahçesine doğru ilerledi, balıksırtı patikayı dikkatle geçti - birkaç tuğla

Gevşekti ve dikkatsizleri gafil avlayacak kurnazlığa sahipti. Andrew'a onları tamir etmesini hatırlatmayı gerçekten unutmamalıydı. Sorun şu ki, tek bahçıvanı olduğu için zaten yapacak çok işi vardı.

Güneşin ısıttığı dört tuğla duvarın kavurucu sıcaklığı hapsettiği mutfak bahçesinin kapalı alanında, ispanyoletli ağaçlarda olgunlaşan şeftalilerin kokusu havaya yayılıyordu. Tatlı bir şeftali kokusu vardı.

Çilekler de yeşil yapraklarından ve her bitkinin etrafına özenle sardığı koruyucu saman tabakasından parlak yakut kırmızısı mücevherler çıkarıyordu. Akşam yemeği için gerekenleri toplamak üzere daha sonra geri gelecekti.

Akşam. Ya da belki Libby'den bunu onun için yapmasını isteyecekti. Kızın meşgul edilmesi gerekiyordu. Bir kase çilek toplamak Libby'nin sorunlarına çözüm olmayacaktı.

Bahçe eldivenlerini çıkaran Elfrida, kadife pantolonunun arka cebinden budama makasını çıkardı ve nane, frenk soğanı, maydanoz ve Fransız tarhunu gibi çeşitli otlar seçti.

Karşı koyamayarak tarhun yapraklarını parmaklarının arasında ovuşturdu ve güçlü aromatik kokuyu içine çekti. Yetiştirdiği tüm otlar arasında, yaz tazeliğindeki anason kokusuyla en çok çağrışım yapanı buydu; onu genç olduğu ve aşık olduğu zamanlara geri götürme gücüne sahipti. Ve büyük bir güzellik olarak görüldüğü bir zamana.

Şimdi inanması ne kadar zor olsa da, Londra'daki Ritz'de yirmi birinci yaş gününü kutladığı günlerde *Tatler'da* ve dedikodu sütunlarında fotoğrafları çıkmıştı. *Charles ve Cecily Ambrose'un canlı güzellikteki kızları ve Bayan George Lassiter'in küçük kız kardeşi Elfrida Ambrose* olarak anılıyordu. Bu tanımlama, kız kardeşlerden sadece birinin güzel olduğunu ima eden bir hakaret olarak gördüğü için gücenen kız kardeşinin hoşuna gitmemişti. Prudence haftalarca bu aşağılamadan yakınmış, ne kadar kıskanç görüldüğünün farkında olmamış ya da belki de umursamamıştı. Sonunda onu haklı çıkaran kocası George oldu. "Sen evli bir kadınsın Prudence, dolayısıyla görünüşün benden başka kimseyi ilgilendirmez.

George'un pek karizmatik bir erkek olmadığı söylenebilirdi ama Prudence'ı cezbeden şey kişiliği değildi. Onun çekiciliği Mayfair'deki, Norfolk'taki ve Highlands'deki evlerinde yatıyordu, bunların hepsi Prudence'ın hakkı olarak gördüğü türden bir statüye katkıda bulunmuştu. Her zaman korkunç bir sosyal tırmanış züppesi olmuştu. İki kız kardeşin geçinmesini zorlaştıran pek çok şeyden biri de buydu. Hayata bakışları o kadar farklıydı ki, her zaman zıt yönlerde sürükleniyorlardı.

Elfrida bulaşıkhanenin serinliğinden geçip mutfağın kapısını iterek açtığında onu iştah açıcı bir fırın kokusu karşıladı. Bess oradaydı, eski ocaktan bir tepsi çörek çıkarıyordu. Meşe masanın üzerinde bir Bir tabak taş kek ve üzerine pudra şekeri serpilmiş bir Victoria süngeri, tereyağı kreması ve pastanın kenarından akan reçel.

"Libby'nin bizi tek başına ziyaret ettiğinin farkındasın, değil mi?" dedi Elfrida, topladığı otları süzgeç tahtasına koymak için Belfast lavabosuna giderken. 'Yanında aç askerlerden oluşan bir ordu getirmiyor.

Tabii bu küçük plan değişikliğini bana bildirmeyi ihmal etmediyseniz. İlave yatak yapmamız gerekiyor mu?"

Bess, elleri fırın eldiveninin içinde, yüzü kızarmış ve terlemiş bir halde çörekleri ızgara telinin üzerine kaydırıldı. "Tabii ki hayır," dedi, "sadece zavallı kızı şımartmak istiyorum.

"Her zaman yaptığın gibi," dedi Elfrida gülümseyerek, Bess Judd'dan daha büyük bir kalbi olan kimse olmadığını düşünerek. Buraya ilk çalışmaya geldiğinde on altı yaşındaydı. Bu elli dokuz yıl önceydi ve Elfrida o günü dün gibi hatırlıyordu, çünkü Bess'in gelişi Elfrida İtalya'dan döndükten sonra gerçekleşmişti

Kız kardeşinin öfkesine dayanamayarak bir bitirme okulundan kaçmıştı. İngiltere'ye döndüğünde, Elfrida'dan dört yaş büyük olan ve her iki ebeveyni de ölmüş olduğu için kendisini anne baba yerine koyan Prudence, henüz yirmi bir yaşına yeni basmış olan Elfrida'nın Larkspur House'da tek başına yaşamasının uygun olmadığı konusunda ısrarcı olmuştu. Anne ve babalarından kendilerine kalan evin satılmasını ve Elfrida'nın, Prudence ve George'un onu yakından izleyebileceği Norfolk'taki Tilbrook Hall'a yerleştirilmesini istiyordu. Elfrida aynı şiddetle böyle bir şey yapmayacağını ilan etmişti. "Larkspur Evi benim cesedimi çiğneyerek satılacak!" diye kız kardeşiyle tartışmıştı.

"Bu ayarlanabilir," demişti Prudence karanlık bir sesle.

Elfrida, George'a başvurmuş ve ihtiyacı olan son şeyin, hayatını karıştıran can sıkıcı bir baldız olduğunu söylemişti. Bu düşünce onu dehşete düşürmüştü olmalı ki, karısından gelen tüm karşı argümanları bastırdı ve Elfrida'dan hepsinin üzerine utanç yağdırmayacak şekilde davranacağına dair söz ve teminat aldıktan sonra, çoğunu çocukluğundan beri tanıdığı küçük maiyetiyle birlikte Larkspur House'da yaşamaya devam etmesine izin verildi. Prudence'ın koyduğu şartlardan biri de bir leydi hizmetçisinin işe alınmasıydı ve usulüne uygun olarak bir tane arandı.

Bess Harding (o zamanki adıyla) küçük, hırpalanmış bir bavul ve çabuk öğrenen birinin hazır hevesiyle geldi. Genç yaşına rağmen genç bir hanımın hizmetçisi olarak çalışmış, kendi ifadesiyle çok düzenli ve tam bir terzi gibi dikiş dikebilen, güler yüzlü ve neşeli bir kızdı. Ama Elfrida'ya göre bunlar onun yeteneklerinin en önemsiz olanlarıydı. Sadakat, dostluk ve tamamen güvenilir olmak Elfrida'nın hayranlığını kazanan özellikleriydi,

Birlikte yaşadıkları onca olağanüstü şeyden sonra, bu nitelikler onun için hâlâ her şeyden daha önemliydi.

Bess şimdi Belfast lavabosunda dururken, Elfrida masaya doğru ilerledi ve tam bir taş kek aşırarak üzereydi ki, Bess kulağını açık pencereye dayadı. "O burada!" diye bağırdı. Sonra ellerini önlüğüne silerek döndü. "Şimdi ne yaparsan yap, sana daha önce de söylediğim gibi, zavallı kızı o sefil Marcus hakkında yüzlerce soruyla bombardımana tutma. Konuşmayı hafif tutun.

"Başka talimatınız var mı?"

"Evet," diye yanıtladı Bess salona geçerken, "ben Libby'nin bavullarını taşımasına yardım ederken o pis ellerini o taş keklerden uzak tut.

"Biliyor musunuz, bazen burada hangimizin patron olduğunu merak etmeden duramıyorum.

"Hayır, bilmiyorsun," diye seslendi Bess ona. "Benim üstün yönetim becerilerim olmasaydı bu gösteriyi başka nasıl sürdürebilirdiniz?"

"Retorik bir soruydu!" diye bağırdı Elfrida, meydan okurcasına taş keklerden birini alıp ısırarak.

*

"Libby, canım, en ufak bir gözlemde bulunmama izin var mı?" diye sordu Elfrida.

Çaydanlığı kaldırıp fincanları doldurmaya hazırlanan Bess, beyaz örtülü masaya keskin bir bakış attı ve somon ve Salatalıklı sandviçler, taşlı kekler, çörekler ve pandispanyalar Elfrida'nın hasır sandalyesinde uzandığı yere kadar geldi. Sanki Savoy'da en güzel giysileriyle yemek yiyormuşçasına zarif bir incelikle peçetesiyle ağzının kenarlarını siliyordu.

Aslında terasta, güllerle kaplı pergolanın gölgesinde oturuyorlardı ve arada sırada soluk pembe bir gül yaprağı başlarının üstünden yavaşça süzülerek masaya düşüyordu. Bess bunun Libby'nin aklına düğün konfetilerini getirmeyeceğini umuyordu. Elfrida en iyi kıyafetlerini giymek şöyle dursun, her zamanki bol kadife pantolonunu, kolları kıvrılmış yakasız bir erkek gömleğini ve kafasına geçirdiği Panama şapkasını giymişti. Uzun gümüşü gri saçları örülmüştü ve boynunun bir tarafı omzunun üzerinden göğsüne doğru kıvrılacak şekilde

Bir kedinin kuyruğu gibi. Bess kuyruğun, tıpkı bir kedi gibi Elfrida'nın da saldırmak üzere olduğunun işareti olarak seğirmesini bekliyordu. Kesinlikle öyleydi de.

Bess, Elfrida'ya iyi davranması gerektiğini, hiçbir koşulda Libby'yi olduğundan daha fazla üzecek bir şey söylememesi gerektiğini hatırlatmak için uyarırcasına boğazını temizledi, ama Elfrida sadece çenesini sinir bozucu bir şekilde yukarı kaldırdı ve bardağını yeniden doldurması için uzattı. Bess de bunu görmezden gelmeyi tercih etti.

Libby, Elfrida'nın sorusuna yanıt olarak, 'Elbette yapabilirsin,' dedi.

"Kilo vermişsin," dedi Elfrida. "Bence çok fazla.

Bess de Libby'yi ilk gördüğünde aynı şeyi düşünmüştü, aslında onu son gördüğünden bu yana kızın görünüşündeki değişiklik karşısında oldukça şaşırılmış ama bir şey söylemekten kaçınmıştı. Bunun yerine, kaldığı süre boyunca kızı beslemeyi aklına not etmişti.

"Çoğu gelin düğün gününden önceki haftalarda kilo verir," dedi Libby hafifçe. "Özellikle de iptal edilen düğün günlerinde.

'Evet, ama kesinlikle zayıf görünüyorsun canım, ki bu hiç çekici bir görünüm değil. Tabii eğer veremden ölen trajik bir kadın kahramanı canlandıran bir oyuncu *değilseniz*, o zaman yarı aç bir görünüm *rigueur*. Tüketimden muzdarip değilsin, değil mi? Ya da belki de *anchoretic*'siniz?'

Bess, Elfrida'ya bir kez daha boğazını sıkarak uyarıda bulundu. Orada açık sözlülük ve bir de Elfrida'nın özel uzmanlık alanı olan düpedüz koçbaşı açık sözlülüğü vardı.

'Bess, bunu istediğin kadar yapabilirsin, lanet bir çingiraklı yılan gibi gülünç sesler çıkarabilirsin, ama bana biraz daha çay koymanı ve burada oturup bu güzel yemeği yememizin bir anlamı olmadığını kabul etmeni tercih ederim.

"Biz işin özüne inmeden, sen bu işi hallettin.

"İşin özü şu ki, her zamanki patavatsız halini takınıyorsun," diye karşılık verdi Bess. 'Ve orada Leydi Bracknell gibi oturmak yerine kendi çayını kendin koyabilirsin!

'Tactless! Ben *mi*?' Elfrida şok olmuş bir öfkeyle abartılı bir şekilde ürperdi. "Ben insanların en sağduyulusu ve en mantıklısıyım.

'Hayatın buna bağlı olsa bile ağzını sıkı tutamazsın. Orada oturmuş, kimsenin duygularını umursamadan, sadece-' Bess'in sözleri, Libby'nin sözlerini dehşetle fark etmesiyle aniden durdu.

ağlıyordu. Çenesini göğsüne bastırması, elleri ve peçetesi yüzünü kapatması, omuzları korkunç hıçkırıklarla sarsılıyordu.

"Ah, sevgili kızım," dedi Bess, masanın öbür ucundan ona uzanarak. "Seni üzdüğümüz için çok üzgünüm. "Bak *şimdi ne yaptın?* üzüntünün nedeni.

"Ah canım," dedi Elfrida, "acaba yanlış mı değerlendirdim? En azından öyle yaptı pişmanlık duyma lütfunda bulundu. "Bana aldırma Libby, ben daha iyi bilmesi gereken aptal ve yaşlı bir kadından başka bir şey değilim.

Çok yavaşça ve ellerini indirerek Libby başını kaldırdı. "Özür dilemene gerek yok," dedi boğuk bir sesle. 'Ağlamıyorum, ikinize de gülüyorum. Dürüst olmak gerekirse, ikinizin atışmasını duymanın ne kadar iyi olduğunu bilemezsiniz. Marcus ve Selina'yı yatakta birlikte bulduğumdan beri başıma gelen ilk normal şey bu.

"İşte buradasın, Bess!" dedi Elfrida muzaffer bir haykırıyla, "Ona çocuk eldivenleriyle davranmamanın doğru olduğunu biliyordum.

"Sanki senin için başka bir yol varmış gibi.

"Lütfen ikiniz de durun, yoksa beni yine gülmekten öldüreceksiniz. Ve Elfrida, içini rahatlatmak için söylüyorum, ben anoreksik değilim. Hatta *anorectic* bile değilim.'

"Bunu duyduğuma çok sevindim. İşin özüne gelecek olursak, masanın karşısında oturan kişi ne düşünürse düşünsün, Marcus'la aranızdaki sorunları çözme ve bu işi yürütme şansınız olmadığını kabul edebilir miyiz?

Libby ani bir hiddetle, "Hiç şansın yok," dedi. "Yaşadığım sürece onu bir daha asla görmek istemiyorum.

'İyi kız, çünkü bana göre, ne olursa olsun, ve hayır, Bess, susmayacağım, söyleyeceğimi söyleyene kadar; Libby, onsuz daha iyisin. O senin için doğru kişi değildi. Sen onun tipinde yüz kişiye bedelsin. Ve bunu söylemek için kendimi mükemmel hissediyorum.

"Beni aldattığı için mi böyle söylüyorsun?

"Hayır," dedi Elfrida ısrarla. "Başından beri doğru olduğunu düşünmüştüm.

Bess içten içe Elfrida'nın söylediklerine katılıyordu, ama bu her zaman Duyguların bu kadar yüksek olduğu bu aşamada birini kötülemeye başlamak tehlikeliydi, çünkü Libby Marcus'u affetmeye karar verirse onun hakkında söylediği ağır sözleri geri alamazdı. Bundan kaçınmak isteyen Bess, "Bir sandviç ya da bir dilim keke daha ne dersin?" diye sordu.

Elfrida neşeli bir kahkaha atarak, "İşte görüyorsun, büyük teyzenle benim aramdaki fark bu," dedi. 'Ben yıkım topu tekniğini kullanıyorum ve sana bir korkuluk kadar cılız olduğunu söylüyorum, Bess ise bunu fark etmeyeceğini düşünerek yumuşak, yumuşak bir yaklaşım benimsiyor. seni sinsice şişmanlatıyor, kek kırıntıları kek kırıntıları. Hansel ve Gretel'den daha hızlı bir şekilde seni kafese tıkacak!

Bess dudak büktü. "Bazen gerçekten çok saçmalayabiliyorsun, değil mi?" "Amacım memnun etmek.

Libby gülümsedi ve kendine bir sandviç aldı. 'Her iki yöntemin de kendine göre cazibeleri var. Yine de eğer sizin için de aynıysa kafes seçeneğini pas geçeceğim.

'Kafese konulmayı hak eden tek bir kişi var ve ikimiz de onun kim olduğunu biliyoruz,' dedi Bess.

Elfrida gözlerini devirdi. 'İşte buna katlanmak zorundayım, Libby. Yaşlandıkça tam bir kabadayı oldu.

"Senden beş yaş küçük olduğumu unutma," diye karşılık verdi Bess.

Elfrida saç örgüsüne nazlı bir hareket verdi. "Sadece birazcık. O kadar da değil. Bunu herkes tahmin edebilir. Kendisi için doldurduğu çaydan bir yudum aldı, sonra da yüzünü buruşturdu. "Soğuk çay, daha kötü bir şey var mı?

Bess içini çekti. "Gidip bize taze bir tencere hazırlayayım.

"Neden benim yapmama izin vermiyorsun?" diye teklif etti Libby. "Buradayken bir işe yaramak isterim.

"Bunun için daha çok zaman var," dedi Elfrida, masayı sarsacak kadar ani bir hareketle ayağa kalkarak. "Bu şerefi bana verin. Çaydanlığı tuttu ve sanki yeni kazandığı bir kupaymış gibi havaya kaldırdı. "İşte gidiyorum, bir kalyon gibi görkemli," diye koro halinde söyledi.

O evin içinde kaybolduğunda, Bess Libby'ye döndü. 'Korkarım, iyi bir şarabın aksine, yaşlandıkça iyileşmiyor. Tanrı biliyor ya, onun için elimden geleni yaptım.

Libby, 'Onu ya da seni başka türlü istemezdim,' dedi.

'Ama çizgiyi aşarsa bana söylemelisiniz. Niyeti iyi, sadece bazen söylediklerinin bazılarını şekerle kaplasa daha iyi olur.

'Son birkaç gündür yaşananlardan dolayı biraz yara bere içinde olabilirim ama camdan yapılmış değilim.

Biliyorum. Ama en son istediğim şey duygularının ayaklar altına alınması. Az önce dünyanız alt üst oldu ve kimsenin bunu hafife almaya hakkı yok. Hele ki bu kadar acı çekiyor olmalıyken.

Libby sanki bu açıklamayı düşünüyormuş gibi dudaklarını büzdü ve masanın üzerindeki gül yapraklarından birini aldı. "Aslında," dedi, "şu anda daha çok öfke hissediyorum ve bunu içimde tutmak için çok çaba sarf ediyorum.

'Bunu yapmasanız daha iyi olabilir. Belki de tıpkı bir düdüklü tencere gibi uzun ve öfkeli bir patlamayla içindekileri dökmelisin.

"Kulağa oldukça çekici geliyor, ama aynı zamanda," diye ekledi Libby küçük bir gülümsemeyle, "oldukça tehlikeli. Bunun annemi nasıl dehşete düşüreceğini bir düşün. Duygularını gizlemek konusunda nasıldır bilirsin.

'Şey, asla bilmesine gerek yok. Burada kaldığını biliyor mu?'

'Hayır, korkarım ona söylemeye cesaret edemedim, hele ki o düğüne devam etmem gerektiğini düşünürken. Yemin ederim tek umursadığı, eğer yapmazsam başkalarının ne düşüneceği.

Ne yazık ki, diye düşündü Bess, Nancy'nin çoğu zaman önemseydiği şey buydu.

"Şimdi," diye seslendi Elfrida terasın öbür ucundan, "planımda bir değişiklik yaptım. Çayı unutun, ihtiyacımız olan şey şampanya!

Bess ayağa kalkıp tepsiyi Elfrida'dan almak istedi ama Libby daha hızlı davrandı. "Şunu senden alayım," dedi.

'Burada ihtiyacımız olan da bu, daha genç bir çift el,' dedi Elfrida.

'Burada kaldığın süre boyunca seni bahçede çalıştırma şansım var mı, Libby? Her zaman yapacak çok iş vardır ve sen de bana yardım edeceğine güvendiğim birkaç kişiden birisin.

"Benden yardım istemezseniz hayal kırıklığına uğrarım.

"Neden şampanya?" diye sordu Bess ihtiyatla, Elfrida'nın folyoyu ve telleri soyup çıkarmasını, ardından güçlü parmaklarıyla mantarı ustalıkla açmasını ve altın rengi sıvıdan tek bir damla bile dökmekten kupa bardakları doldurmasını izlerken.

Elfrida, 'Libby ve yeni hayatı için kadeh kaldırmalıyız,' diye cevap verdi. Bardakları dolaştırdı ve daha fazlasını vermek istercesine ayakta durmaya devam etti söyleyeceklerini vurgulayarak kadehini kaldırdı. "Libby," dedi, "Marcus sadece eskiden tanıdığın biri; bu sınırlayıcıyı tecrübeye bağlamalısın. Ve sevgili Oscar Wilde'dan alıntı yapacak olursak, deneyim sadece hatalarımıza verdiğimiz isimdir.

Kadehlerini tokuştururlarken Bess rahatlamış bir ifadeyle, "Çok güzel söyledin," dedi, "*Şimdi otur canım, anı bozacak bir şey söylemeden önce.*

Ama doğal olarak Elfrida'nın işi bitmemişti. Tabii ki bitirmedi.

"*Non, Je ne regrette rien!*" şarkısını büyük bir coşkuyla söylemeye başladı, öyle ki yakındaki bir ağaçta hafifçe öten bir güvercinin korkuyla kanatlarını çırpıp uçmasına neden oldu. Şansları yaver gitmiş olacak ki, şarkının sadece birkaç mısrasını dinleyebildiler ve Elfrida gülümseyerek şarkıyı bitirdikten sonra bardağındakileri bir çırpıda geri fırlattı yuttu. Sonra kolunu kaldırıp bardağı evin duvarına fırlattı ve yerine yenisini almak için içeride kayboldu.

Bu son derece dramatik bir hareketti ve Bess Elfrida'nın uzun yıllardır böyle bir hareket yaptığını görmemişti. Fransız Rivierası'nda olduğu ve Elfrida'nın dansını izlediği muhteşem mutlu zamanlara dair sayısız anıyı çağrıştırdı.

Hayatının en yakışıklı aşkı Nikolai Demidov. O dev gibi bir adamdı ve Elfrida onun kollarında, büyüleyici bir şekilde neşeli ruhuyla, kızıl saçlı bebeklerin en güzeli gibi görünüyordu. Çok göz alıcı bir çift olmuşlardı.

Elfrida'nın Libby'nin kırık kalbini yıllar önce kendisinininkiyle açıkça ilişkilendirdiğini anlamak için dahi olmaya gerek yoktu.

Anının ve onu takip eden her şeyin üzerinde kurduğu baskıyı bırakan Bess, Libby'ye yiyecek başka bir şey teklif etti. "Bir çöreğe ne dersin? Elfrida'nın senin için düşündüğü şampanyayı emecek bir şeye ihtiyacın olacak.

"Ona her zaman hayır diyebilirim.

"Doğru. Ama ne kadar ikna edici olabileceğini biliyorsunuz.

*

Elfrida yemek odasındaki büfeden, kalan kupa bardaklardan bir bardak seçti. Kullanılmadıkları için hepsi biraz tozluysa da ama bir kurulama beziyle silinmelerinin gideremeyeceği bir şey değildi. Bess ne derse desin.

Bir zamanlar tüm şarap ve şeri kadehleri ile viski fincanları sürekli kullanılır, gümüş takımlar mükemmel bir şekilde parlatılırdı. Sanki başka bir hayattaymış gibi hissettiren Larkspur Evi'nde nadiren bir tür ev partisi verilirdi. Konuklar ev partilerini

Hafta sonlarını burada geçiriyor, bahçenin güzelliğinin tadını çıkarıyor, hatta bazen bahçeye yardım ediyorlardı ama her zaman bir eğlence ve neşe ortamı vardı.

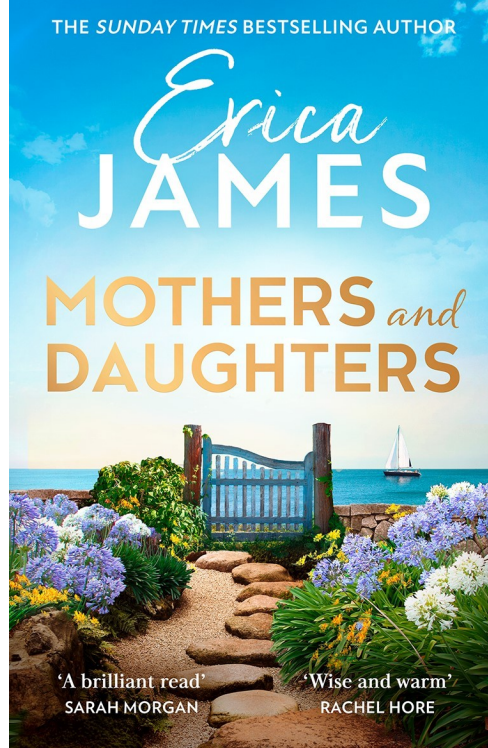
Bazen kahkahalar biraz zorlama olabilirdi ama hüznü kovmaya yardımcı olmuştu.

Çoğu zaman insanın hayatını sürdürebilmek için yapması gereken şey buydu, acı yokmuş gibi davranmak. Libby'nin de yapması gereken buydu. Tıpkı her ikisinin de Elfrida ve Bess yapmıştı. Bazen herkesin olduğuna inanmasını istediğin kişiyi yansıtmak için kusursuz bir oyuncu olmaktan başka çare yoktu. Elfrida bu beceriyi çok genç yaşta öğrenmişti.

A Secret Garden Affair şimdi satışta!

Erica James'ten daha fazlası için hala aç
mısınız?

Etkileyici *ve* canlandırıcı *Anneler ve Kızları*'nı deneyin!

Şimdi hazır!

TEK BİR YER. BİRÇOK HİKAYE

Cesur, yenilikçi ve
güçlendirici yayıncılık.

BİZİ TAKİP EDİN:

ÖtH3Hikayeler

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street
Sydney, NSW 2000, Avustralya
<http://www.harpercollins.com.au>

Kanada

HarperCollins Kanada
Bay Adelaide Centre, East Tower
22 Adelaide Street West, 41. Kat
Toronto, ON, M5H 4E3, Kanada
<http://www.harpercollins.ca>

Hindistan

HarperCollins India
A 75, Sektör 57
Noida, Uttar Pradesh 201 301,
Hindistan
<http://www.harpercollins.co.in>

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers (Yeni Zelanda) Limited
P.O. Kutusu 1
Auckland, Yeni Zelanda
<http://www.harpercollins.co.nz>

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd.
1 Londra Köprüsü Caddesi

Londra SE1 9GF
<http://www.harpercollins.co.uk>

Birleşik Devletler
HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
<http://www.harpercollins.com>

Dublin
HarperCollinsPublishers
Macken House, 39/40 Mayor Street Yukarı
Dublin 1
D01 C9W8 İrlanda
<http://www.harpercollins.co.uk>

 Kapak resmi: Erica James'ten İdeal Bir Koca

